

Stjórnartíðindi

1929 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 3, 6, 19, 35, 58, 66, 87, 90, 96, 103, 108, 179, 218, 222, 231, 235, 294, 303, 350, og 418.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ARIÐ 1929

B-DEILD

REYKJAVÍK 1929
ÍSAFOLDARPRENTSMÍÐJA H.F.

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.	Vörumerkjaauglýsingar.
Verðlagsssskrár.	Auglýsing um útkomin lög m. m.
Reikningar.	Embætti m. m.
Firmatilkynningar.	Póstmenn.
Skrá yfir samvinnufélög, sem birt hafa verið.	Heiðursmerki.
Skrá yfir hlutafélög, sem birt hafa verið.	Heiðursgjafir.
	Styrkveitingar.
	Konsúlar.
	Einkaleyfi.

Skammstafan: S. = Stjórnarráðsbréf.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.	
1	5. jan.	S. til sýslumannsins í Skaftafellssýslu, um flutning þingstaðar	1
3	16. jan.	Auglýsing um staðfestingu á samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík	1—2
4	21. jan.	Gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Vestmannaeyjakaupstað	2—4
5	22. jan.	Gjaldskrá fyrir rafveitu Norðfjarðar	4
6	23. jan.	Samþykkt um sýsluveginng Enghlíðingabraut	5—7
7	4. febr.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Framfarasjóð Jóns prófests Melsteðs og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteðs	8—11
8	7. febr.	Samþykkt um lokunartíma sölubúða í Neskaupstað	12—13
2	9. febr.	S. til biskups, um breytingar á sóknarskipun og um kirkjur í Vestur-Skaftafellsprófastsdæmi	1
9	S. d.	Reglur fyrir nemendur hins almenna Menntaskóla í Reykjavík	13—16
10	16. febr.	Reglugjörð um eftirlit með verksmiðjum og vélum	17—36
11	S. d.	Gjaldskrá fyrir eftirlit með verksmiðjum og vélum	37—38
12	4. maí z	Reglugjörð um hundahald í Neskaupstað	38—39
13	S. d.	Bráðabirgðareglugjörð um skylduvinnu fanga á vinnuhælinu á Litla-Hrauni	39—42

IV

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
14	4. marz	Erindissbréf handa lækni vinnuhælisins á Litla-Hrauni	42—44
15	18. marz	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Söfnunar-sjóð Rauðasandshrepps	44—46
16	19. marz	Staðfesting konungs á skipulagsskrá um Nemenda-sjóð síra Magnúsar Helgasonar	46—47
17	21. marz	Samþykkt um lokunartíma rakarastofa og hár-stofa í Reykjavík	48—49
18	27. marz	Reglugerð um próf löggiltra endurskoðenda, verk-svið þeirra o. fl.	49—53
40	4. apríl	Samþykkt um viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað	102
41	11. apríl	Samþykkt um sýsluvegasjóð í Dalasýslu	103—105
43	16. apríl	Samþykkt um stjórn bæjarmálefna í Neskaupstað ..	107—109
44	S. d.	Fundarsköp fyrir bæjarstjórn Neskaupstaðar	110—114
62	S. d.	Reglur um meðferð á skógum og kjarri	167—170
45	20. apríl	Reglugerð um viðauka við reglugerð um notkun og meðferð rafmagns á Eskifirði frá 8. apríl 1925 ..	114—115
46	27. apríl	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Elliheim-ilið Höfn á Seyðisfirði	115—116
47	30. apríl	Samþykkt um breyting á samþykkt um sýsluveginum Línakradalsveg, og sýslu- og hreppavegi í Vestur-hópi frá 1. apríl 1927	117
48	3. maí	Hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað	118—127
42	6. maí	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Líknar-sjóð Arnarneshrepps	105—106
49	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Þúfna-vallalegat	127—129
50	15. maí	Samþykkt um sildarveiði með herpinótum á fjörð-um inn úr Húnaflóa	129—130
51	16. maí	Erindisbréf fyrir endurskoðendur Landsbanka Ís-lands	130—132
52	23. maí	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minning-arsjóð Stefáns Sigurðssonar í Haga	133—134
53	24. maí	Reglugerð um fasteignamat	135—143
54	27. maí	Samþykkt um breyting á samþykkt um sýsluveða-sjóð Eyjafjarðarsýslu nr. 55, 17. maí 1926	144
55	7. júní	Erindisbréf fyrir sandgræðslumann ríkisins	144—145
56	12. júní	Reglugerð um eftirlit með lyftum	146—152
57	18. júní	Reglur fyrir Veðurstofu Íslands	152—164
58	27. júní	S. til sýslumannsins í Suður-Múlasýslu, um flutning þingstaðar	165
63	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað	171—183
64	3. júlí	Reglugerð um breyting á fjallskilareglugerð Borgar-fjarðarsýslu frá 9. ágúst 1920	184
65	4. júlí	Heilbrigðissamþykkt fyrir Ytri-Akraneshrepp í Borg-arfjarðarsýslu	185—196
66	9. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð frá 26. sept. 1916	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
67	9. júlí	um viðauka við almenna reglugerð um fjallskil fyrir Vestur-Skaftafellssýslu frá 6. júlí 1899 (ákvæði, sem gilda aðeins fyrir Hvammshrepp) ..	197
68	11. júlí	Reglugerð um viðauka við almenna reglugerð um fjallskil fyrir Vestur-Skaftafellssýslu frá 6. júlí 1899	198—199
69	S. d.	Reglugerð um refaveiðar og refældi í Suður-Þingeyjarsýslu	199—202
59	19. júlí	Fjallskilareglugerð fyrir Þingeyjarsýslu fyrir vestan Jökulsár	203—213
70	S. d.	S. til lögreglustjóranna, um eftirlit með erlendum fiskiskipum hér við land	165—166
71	31. júlí	Reglugerð um skoðun á sild og ýmsar framkvæmdir Sildareinkasölu Íslands	214—221
72	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Menningarsjóð Vestfirðinga	221—223
73	12. ágúst	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Lárusar G. Lúðvigssonar, skósmiðs í Reykjavík, og konu hans Málfríðar Jónsdóttur ..	224—225
74	22. ágúst	Samþykkt um breyting á samþykkt um ýms atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum frá 16. júlí 1895	225
75	28. ágúst	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Þórarins Þórðarsonar og Arnleifar Árnadóttur frá Kirkjubólsseli í Stöðvarlhreppi	226
76	S. d.	Reglugerð um meðferð og notkun rafmagns í Flateyrarhreppi	227—229
77	1. sept.	Gjaldskrá fyrir rafveitu Flateyrarhrepps	229—230
60	9. sept.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir trjáræktarsjóð kirkjugarðsins í Firði í Mjóafirði	230—231
78	10. sept.	S. til biskups, um skiptingu Holtssóknar í Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi í tvær sóknir	166—167
79	18. sept.	Auglýsing um mat á frosnu kjöti	232—234
80	19. sept.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð hjónanna Halldórs Jónssonar og Matthildar Ólafsdóttur frá Suður-Vík og dætra þeirra, Guðlaugar og Sigurlaugar	234—237
81	23. sept.	Reglugerð um viðbót við reglugerð 7. júní 1921 fyrir Eyjafjarðarsýslu um fjallgöngur og fjárskil	237—238
82	24. sept.	Lögreglusamþykkt fyrir Patrekshrepp í Barðastrandarsýslu	238—251
83	S. d.	Lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað	252—274
61	7. okt.	Heilbrigðissamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað ..	275—287
84	14. okt.	S. til sýslumannsins í Rangárvallasýslu, um flutning þingstaðar	167
85	16. okt.	Staðfesting konungs á stofnskrá fyrir Þórunnarsjóð	288—289
86	S. d.	Reglugerð fyrir rafveitu Búðakauptúns	289—293
		Gjaldskrá fyrir rafveitu Búðakauptúns	294—295

VI

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
87	19. okt.	Reglugerð við viðauka við reglugerð 1. febrúar 1928, um próf fyrir bifreiðarstjóra	295
90	21. okt.	S. til biskups, um að Krýsuvíkirkirkja skuli lögð niður og Krýsuvíkursókn lögð til Staðarsóknar í Grindavík	305
91	24. okt.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð stud. juris Halldórs Hallgríms Andrússonar	305—306
88	25. okt.	Reglugerð um bifreiðatryggingar	296—301
92	29. okt.	Áveitusamþykkt fyrir áveitu og framræslufélag Vatnsdælinga	307—309
93	5. nóv.	Samþykkt um sýsluvegin Vatnsdælingaveg	310—311
94	6. nóv.	Samþykkt um sýsluvegasjóð Vestur-Húnavatnssýslu	312—314
95	13. nóv.	Samþykkt um starfsvið og laun bæjarstjórnar á Seyðisfirði	314—315
96	22. nóv.	Fiskiveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyjar	316—318
97	2. des.	Auglýsing um breyting á takmörkum Reyðarfjarðarhéraðs og Fáskrúðsfjarðarhéraðs	319
Verðlagsskrá 1930—1931.			
20		Fyrir Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	60—61
21		— Suður-Múlasýslu og Neskaupstað	62—63
22		— Austur-Skaftafellssýslu	64—65
23		— Vestur-Skaftafellssýslu	66—67
24		— Vestmannaeyjakaupstað	68—69
25		— Rangárvallasýslu	70—71
26		— Árnessýslu	72—73
27		— Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík	74—75
28		— Borgarfjarðarsýslu	76—77
29		— Mýrasýslu	78—79
30		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	80—81
31		— Dalasýslu	82—83
32		— Barðastrandarsýslu	84—85
33		— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	86—87
34		— Strandasýslu	88—89
35		— Húnavatnssýslu	90—91
36		— Skagafjarðarsýslu	92—93
37		— Eyjafjarðarsýslu, Akureyri og Siglufjörð	94—95
38		— Þingeyjarsýslu	96—97
Reikningar fyrir árið 1928.			
<i>I. Sjóðir undir umsjón Stjórnarráðsins.</i>			
119		Reikningur Líknarsjóðs Sigríðar Melsteð	347
120		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herdisar og Ingileifar Benedictsen	347—348
121		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar	348—349

VII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
122		Reikningur yfir tekjur og gjöld Thorkillii-barnaskólasjóðs	349
123		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar	350
124		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landsspítalasjóðs Geirs Zoëga kaupmanns og frú Helgu Zoëga konu hans	350—351
125		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs Tiunda og Alexandrine drottningar til styrktar fátækum sjómannaekkjum í Reykjavík	351
126		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Frederiks konungs Áttunda	352
127		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs Níunda	353
128		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarinns Tuliniusar	354
129		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gígas's	355
130		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grímseyinga	356
131		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fischers	357
132		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar	358
133		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar	358—359
134		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrverandi Suðuramti	359
135		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar	360
136		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur	360—361
137		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes	361—362
138		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning	362
139		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum	363
140		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur	364
141		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands	365
143		Reikningur Kirkjujarðasjóðs	401—402

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		<i>II. Sjóðir undir umsjón biskups.</i>	
19		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins Almenna Kirkjusjóðs	54
19		Skýrsla um eign kirkna í hinum Almenna Kirkjusjóði	55—59
98		Reikningur yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðs ..	319—320
99		Reikningur yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats	320—321
100		Reikningur yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs	321
101		Reikningur yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar	322
102		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar	323
103		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs frú Thóru Melsted	323—324
104		Reikningur yfir tekjur og gjöld Dalhoffslegats	324
		<i>III. Landsbankareikningar.</i>	
142		Efnahagsreikningur Landsbanka Íslands með útibú-um 31. desember 1928	366—367
		Efnahagsreikningur Landsbanka Íslands 31. desember 1928	368—369
		Efnahagsreikningur veðdeildar Landsbanka Íslands 31. desbr. 1928	392—397
		Efnahagsreikningur Sparisjóðs Árnessýslu á Eyrarbakka 31. desbr. 1928	398
		<i>IV. Ýmsir reikningar.</i>	
39		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frú Önnu Claessen	98
105		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings	325
106		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landhelgissjóðs Íslands 1925	326
107		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landhelgissjóðs Íslands 1926	327—331
108		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landhelgissjóðs Íslands 1927	331—332
109		Reikningur Framfarasjóðs Jóns prófests Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur	333
110		Reikningur Æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsted	333
111		Reikningur yfir tekjur og gjöld Ekknasjóðs Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis	334—335
112		Reikningur Styrktarsjóðs Hjálmars kaupm. Jónssonar	335—336
113		Reikningur yfir tekjur og gjöld Búnaðarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu	337
114		Aðalreikningur yfir tekjur og gjöld Brunabótafélags	

IX

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
115		Íslands ásamt aðalreikningi yfir tekjur og gjöld sveitarsjóða og efnahagsreikningi Brunabótafélags Íslands	338—341
116		Reikningur sjóðsins Dýrleifarminning	342
117		Reikningur Sjúkra- og styrktarsjóðs vitavarða Íslands	343
118		Reikningur Framfarasjóðs Stykkishólms	344
148		Reikningur Söfnunarsjóðs Íslands	345—346
149		Reikningur Ræktunarsjóðs Íslands	452—454
144		Aðalreikningur yfir tekjur og gjöld hins sameiginlega brunabótasjóðs fyrir sveitahibýli, 1927 og 1928	454—456
145		Skrá yfir samvinnufélög, sem birt hafa verið í Lög-birtingablaðinu	403
146		Skrá yfir hlutafélög, sem birt hafa verið í Lög-birtingablaðinu	403
147		Firmatilkynningar	404—422
		Vörumerkjaauglýsingar	422—452
		Auglýsing um útkomin lög m. m.	99—101
			303—304
			403
		Embætti m. m.	456—460
		Póstmenn	460—462
		Heiðursmerki	462—464
		Heiðursgjafir og styrkveitingar	465
		Konsúlar	465
		Einkaleyfi	465—466

Registur

nafna og orða.

A. Á.

- Ackermann, K.E., höfuðsmaður, heiðursmerki, 464.
Akureyrarskóli, kennarar settir, 457, 458.
Alexander Jóhannesson, meðstjórnandi útvarpsráðs, 458.
Almenni Kirkjusjóður, reikningur, 54, skýrsla, 55—59.
Árgjaldasjóður, reikningur, 321.
Arnarneshreppur, líknarsjóður, skipulagsskrá, 105—106.
Ásgeir Sigurðsson, brezkt heiðursmerki, 464.
Ásgeir Þorsteinsson, tékkóslóvakiskur konsúll, 465.
Áveitusamþykkt Vatnsdælinga, 307—309.

B.

- Baldur Andrésson, kennari, lausn, 458.
Benedictsen, Herdis og Ingileif, minningarsjóður, reikningur, 347—348.
Bentzen, Louis, heiðursmerki, 463.
Bifreiðastjórapróf, reglugjörð, viðauki, 295.
Bifreiðatryggingar, reglugjörð, 296—301.
Bjarni Ásgeirsson, bankastjóri, 459.
Bjarni amtmaður Þorsteinsson og frú Þórunn Hannesdóttir, gullbrúðkaupssjóður, reikningur, 360—361.
Björn Magnússon, sóknarprestur, 457.
Björn Sigfússon, heiðursmerki, 464.
Blönduós, stöðvarstjóri og póstafigreiðslumaður skipaður, 460.

- Bogi Ólafsson, menntaskólakennari, 458.
Bogi Sigurðsson, stöðvarstjóri og póstafigreiðslumaður, 459.
Borðeyri, stöðvarstjóri og póstafigreiðslumaður skipaður, 459.
Borgarfjarðarhérað, héraðslæknir settur og skipaður, 456.
Borgarfjarðarsýsla, fjallskilareglugerð, breyting, 184.
Borgarprestakall, sóknarprestur skipaður, 457.
Bosch, Joaquin Milans, heiðursmerki, 462.
Brauer, Ludolph, heiðursmerki, 464.
Briem, Eggert, hæstaréttarforseti, 457.
Brunabótafélag Íslands, aðalreikningar, 338—341, hinn sameiginlegi brunabótasjóður fyrir sveitahibýli, aðalreikningur, 454—456.
Búðakauptún, rafveitureglugerð, 289—293, gjaldskrá, 294—295.
Búðardalur, stöðvarstjóri og póstafigreiðslumaður skipaður, 459.
Búnaðarbanki Íslands, bankastjórar skipaðir, 459.
Búnaðarsjóður Vestur-Ísafjarðarsýslu, reikningur, 337.
Böðvar Magnússon, bréfhirðingarmaður, 462.

C.

- Cahnbley ræðismaður, heiðursmerki, 462.
Christian konungur IX., styrktarsjóður, reikningur, 353; heiðursgjafir, 465.
Christian konungur X. og Alexandrine

drottning, styrktarsjóður, reikningur, 351.
Christiansen, Knud Viggo, heiðursmerki, 463.
Claessen, Anna, minningarsjóður, reikningur, 98.
Cordiner, Andrew, heiðursmerki, 464.

D.

Dahlmann, Sigurður, stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður, 459.
Dalahérað, héraðslæknir skipaður, 456.
Dalasýsla, sýsluvegasjóður, samþykkt, 103—105.
Dalhoffslegat, reikningur, 324.
Drehmann, J. M., heiðursmerki, 463.
Dýrleifarminning, sjóður, reikningur, 342.

E.

Eftirlit með verksmiðjum og vélum, reglugerð, 17—37, gjaldskrá, 37—38, eftirlitsmenn skipaðir, 457.
Eiðaskóli, kennari, lausn, 458, settur, 458.
Einar Árnason, fjármálaráðherra, 456.
Einar M. Einarsson, skipstjóri, settur, 457.
Einar Jónsson, sóknarprestur, lausn, 458.
Einar Runólfsson, stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður, 460.
Ekknasjóður Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis, reikningur, 334—335.
Elis Jónsson, bréfhirðingarmaður, 461.
Elliheimilið Höfn á Seyðisfirði, skipulagsskrá, 115—116.
Embætti m. m., 456—460.
Enberg, Halfdan, heiðursmerki, 463.
Endurskoðendur Landsbanka Íslands, erindisbréf, 130—132.
Endurskoðendur, löggiltir, reglugerð, 49—53.
Engliðingabraut, sýsluvegur, samþykkt, 5—7.
Erlendur Björnsson, bréfhirðingarmaður, 461.
Eskifjörður, rafveitureglugerð, viðauki, 114—115.
Eyjafjarðarsýsla, sýsluvegasjóður, sam-

þykkt, breyting 144; fjallgöngur og fjárskil, reglugerð, viðbót, 237—238.
Eyjólfur Leósson, póstmeistari, settur, 460.

F.

Fangavinna á Litla-Hrauni, bráðabirgðareglugerð, 39—42.
Fanneý Jónsdóttur, bréfhirðingarmaður, 461.
Fáskrúðsfjarðarlæknishérað, breyting, auglýsing, 319.
Fasteignamat, reglugerð, 135—143.
Fischer, W., gjafasjóður, reikningur, 357.
Fiske, W., gjafasjóður, reikningur, 356.
Fiskimannasjóður Kjalarnesþings, reikningur, 325.
Fiskiskip erlend, eftirlit, S., 165—166.
Fiskiveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyjar, 316—318.
Fiskiveiðasjóður, reikningur, 365.
Fjallaskilareglugerðir: Fyrir Borgarfjarðarsýslu, breyting, 184; Vestur-Skaftafellssýslu, breyting, (Hvammshreppur og Skaftártunguhreppur), 197 og 198—199; Þingeyjarsýslu vestan Jökulsár, 203—213; Eyjafjarðarsýslu, viðbót, 237—238.
Fjörður í Mjóafirði, trjáræktarsjóður, skipulagsskrá, 230—231.
Flateyjarprestakall, sóknarprestur skipaður, 458.
Flateyjarhreppur, rafmagnsreglugerð, 227—229, gjaldskrá, 229—230.
Forssell, Carl Gustaf Abrahamsson, heiðursmerki, 463.
Framfarasjóður Jóns prófasts Melsteð og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteð, skipulagsskrá, 8—11; reikningur, 333.
Framfarasjóður Stykkishólms, reikningur, 344.
Frederik konungur VIII., styrktarsjóður, reikningur, 352; styrkveitingar, 465.
Freysteinn Gunnarsson, skólastjóri, settur, 458.
Frosið kjöt, mat, auglýsing, 232—234.
Fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, samþykkt, breyting, 225.

G.

- Gigas, V., styrktarsjóður, reikningur, 355.
 Gisli Jón Nikulás­son, styrktarsjóður, reikningur, 360.
 Gjafasjóðir, reikningar: W. Fiskes, 356; W. Fischers, 357; C. Liebes, 361—362; Guttorms prófasts Þorsteinssonar, 323; frú Thóru Melsted, 323—324.
 Gook, Arthur, brezkur vísikonsúll, 465.
 Gordon, Eric V., heiðursmerki, 464.
 Grüner, Max, heiðursmerki, 463.
 Guðjón Guðbjörnsson, yfirstýrimaður, settur 457.
 Guðmundur Einarsson, bréfhirðingamaður, 462.
 Guðmundur Jónsson í Þorlákshöfn, bréfhirðingamaður, 462.
 Guðmundur Jónsson á Ægissíðu, bréfhirðingamaður, 462.
 Guðmundur Pétursson, bréfhirðingamaður, 461.
 Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, reikningur, 360—361.
 Gunnar Emilsson, bréfhirðingamaður, 461.
 Gunnar Jónsson, bréfhirðingamaður, 460.
 Gunnar Ólafsson, heiðursmerki, 464.
 Guttormur prófastur Þorsteinsson, gjafasjóður, reikningur, 323.

H.

- Hafnarreglugjörð fyrir Neskaupstað, 118—127; fyrir Ísafjarðarkaupstað, 171—183.
 Halldór Hallgrímur Andrésson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 305—306.
 Halldór Jónsson og Matthildur Ólafsdóttir frá Suðurvík, minningarsjóður, skipulagsskrá, 234—237.
 Hannes Árnason, styrktarsjóður, reikningur, 348—349.
 Hannes Jónsson, heiðursmerki, 464.
 Hannover, H. I., heiðursmerki, 463.
 Hárgreiðslustofur í Reykjavík, samþykkt, 48—49.

- Háskólinn, ritari, lausn, 457, settur, 457.
 Haukdal, Sigurður, sóknarprestur, 458.
 Hegningarhúsið í Reykjavík, fangavörður skipaður, 457.
 Heiðursgjafir, 465.
 Heiðursmerki, 462—464.
 Heilbrigðissamþykktir, fyrir Ytri-Akraneshrepp, 185—196; fyrir Siglu-fjarðarkaupstað, 275—287.
 Helgi H. Eiríksson, kennari, lausn, 457.
 Helgi Guðmundsson, héraðslæknir, settur, 458.
 Herdis og Ingileif Benedicts­en, minningarsjóður, reikningur, 347—348.
 Herpinótaveiði á Húnaflóa, samþykkt, 129—130.
 Hjálmar kaupmaður Jónsson, styrktarsjóður, reikningur, 335—336.
 Hjörvar, Helgi, forseti útvarpsráðs, 458.
 Hlutfélag, skrá, 403.
 Hofsprestakall, sóknarprestur, lausn, 458.
 Hólmfriður Árnadóttir, kennslukona, sett, 458.
 Holtssókn, skipting, S., 166—167.
 Hrunaprestakall, sóknarprestur, lausn, 459.
 Hude, Carl Frederik von der, heiðursmerki, 463.
 Húnaflói, sildveiði með herpinótum, samþykkt, 129—130.
 Hundahald í Neskaupstað, reglugerð, 38—39.
 Hæstiréttur, forseti, 457.
 Högni Indriðason, bréfhirðingamaður, 460.

I. Í.

- Ingi T. Lárusson, stöðvarstjóri og pósta­fgreiðslumaður, 459.
 Ingimundur Eyjólfsson, heiðursmerki, 463.
 Ingólfur Árnason, bréfhirðingarmaður, 460.
 Ísafjörður, hafnarreglugerð, 171—183.

J.

- Jarðeldasjóður, reikningur, 363.
 Jespersen, Cai Tage, heiðursmerki, 463.

Jóhann Jóhannesson og Sigurbjörg Guðnadóttir, minningarsjóður, reikningur, 364.
 Jóhann Jónsson, bréfhirðingarmaður, 461.
 Jón Eiríksson, kollektusjóður, reikningur, 322.
 Jón N. Jóhannessen, sóknarprestur, 457.
 Jón Ófeigsson, heiðursmerki, 464.
 Jón Sigtryggsson, fangavörður, 457.
 Jón Þorbergsson, bréfhirðingarmaður, 460.
 Jón Þorláksson, heiðursmerki, 464.
 Jónas Gíslason, bréfhirðingarmaður, 461.
 Jónas Jónsson, ráðherra, 456.
 Jørgensen, Ottó, stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður, 459.

K.

Kaldalóns, Sigvaldi, héraðslæknir, 458.
 Karl Helgason, stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður, 460.
 Keflavíkurhérað, læknir settur, 458, skipaður, 458.
 Kennaraskólinn í Reykjavík, skólastjóri, lausn, 457; kennari, lausn, 457; skólastjóri settur, 458.
 Kirkjubæjarklaustur, stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður, skipaður, 459.
 Kirkjujarðasjóður, reikningur, 401—402.
 Kirkjur í Vestur-Skaftafellsprófastsdæmi, S., 1.
 Kirkjusjóður, hinn almenni, reikningur og skýrsla, 54, 55—59.
 Kjalarnesþing, fiskimannasjóður, reikningur, 325.
 Kjartan Helgason, sóknarprestur, lausn, 459.
 Kjær, C. M., heiðursmerki, 463.
 Kjötmat, frósið kjöt, auglýsing, 232—234.
 Klastersky, Wilhelm, heiðursmerki, 462.
 Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar, reikningur, 322.
 Konráð J. Kristjánsson, póstaðstoðarmaður, 461.
 Konsúlar, 465.

Kristinn Guðmundsson, kennari, 457.
 Kristinn K. Ólafsson, heiðursmerki, 464.
 Kristján læknir Jónsson, minningarsjóður, reikningur, 302; styrktarsjóður, reikningur, 350.
 Kristján Sigurjónsson, þriðji vélstjóri, settur, 457.
 Kristján Sveinsson, héraðslæknir, 456.
 Kristmundur Jóhannsson, Goðdal, heiðursgjöf, 465.
 Krisuvíkirkirkja lögð niður, S., 305.

L.

Landhelgisjóður Íslands, 326—332.
 Landsbanki Íslands, endurskoðendur, erindisbréf, 130—132; reikningar, 366—398.
 Landsspítalasjóður, reikningur, 350—351.
 Lárus Helgason, stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður, 459.
 Lárus G. Lúðvígsson og Málfríður Jónsdóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 224—225.
 Laugaskóli, styrkveiting, 465.
 Leós, Jón H., póstaðgreiðslumaður, 460.
 Liebe, C., gjafasjóður, reikningur, 361—362.
 Líknarsjóður Arnarneshrepps, skipulagsskrá, 105—106.
 Líknarsjóður Sigríðar Melsted, reikningur, 347.
 Línakradalsvegur, samþykkt, breyting, 117.
 Litla-Hraun: Skylduvinna fanga, bráðabirgðareglugjörð, 39—42; erindisbréf læknis, 42—44.
 Lucken, Dr., heiðursmerki, 463.
 Lyftur, eftirlit, reglugjörð, 146—152.
 Læknishéruð, breyting, auglýsing, 319.
 Lög útkomin m.m., 99—101, 303—304, 403.
 Löggitir endurskoðendur, reglugjörð, 49—53.
 Lögreglusamþykktir: Fyrir Reykjavík, breyting, 1—2; Siglufjörð, viðauki, 102; Patrekshrepp, 238—251; Siglufjörð, 252—274.

M.

- Magnús Ágústsson, héraðslæknir, settur, 456, skipaður, 456.
 Magnús Helgason, nemendasjóður, skipulagsskrá, 46—47.
 Magnús Helgason, skólastjóri, lausn, 457.
 Magnús Jónsson, undirvélstjóri, settur, 457.
 Matthías Einarsson, heiðursmerki, 462.
 Melsted, Jón prófastur og frú Steinunn Bjarnadóttir, framfarasjóður, skipulagsskrá, 8—11, reikningur, 333.
 Melsted, Sigríður, líknarsjóður, reikningur, 347, æfinleg erfingiarenta, reikningur, 323—324.
 Melsted, Thóra, gjafasjóður, reikningur, 323—324.
 Menningarsjóður Vestfirðinga, skipulagsskrá, 221—223.
 Menntaskólinn í Reykjavík, reglur fyrir nemendur, 13—16; rektor settur, 458; kennari skipaður, 458.
 Minningarsjóðir, reikningar: Kristjáns Jónssonar lækni, 302; Herdisar og Ingileifar Benedictsens, 347—348; Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur, 364; frú Önnu Claessen, 98.
 Minningarsjóðir, skipulagsskrár: Stefáns Sigurðssonar í Haga, 133—134; Lárusar G. Lúðvígssonar skósmiðs í Reykjavík og konu hans Málfríðar Jónsdóttur, 224—225; Þórarinns Þórðarsonar og Arnleifar Árnadóttur frá Kirkjubólsseli, 226; hjónanna Halldórs Jónssonar og Matthildar Ólafsdóttur frá Suðurvík og dætra þeirra, Guðlaugar og Sigurlaugar, 234—237; Halldórs Hallgríms Andréssonar, 305—306.
 Mýrahreppur í Austur-Skaftafellsýslu, flutningur þingstaðar, S., 1.
 Möller, Tómas, stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður, 460.

N.

- Nemendasjóður séra Magnúsar Helgasonar, skipulagsskrá, 46—47.
 Neskaupstaður, lokunartími sölubúða, samþykkt, 12—13; hundahald,

reglugjörð, 38—39; stjórn bæjarmálafna, samþykkt, 107—109; fundarsköp bæjarstjórnar, 110—114; hafnarreglugjörð, 118—127; stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður skipaður, 459.

- Nielsen, Emil, heiðursmerki, 464.
 Nielsen, Marius, heiðursmerki, 464.
 Norðfjarðarhreppur, flutningur þingstaðar, S., 165.
 Norðfjörður, rafveitugjaldskrá, 4.

O. Ó.

- Ólafur Sveinsson, bréfhirðingarmaður, 462.
 Ólafur Th. Sveinsson, skipaskoðunarstjóri ríkisins, 459.
 Ólafur Þórarinnsson, póstaðgreiðslumaður, 461.
 Olsen, Ole Peter, heiðursmerki, 463.
 Oro, José Garido del, heiðursmerki, 462.

P.

- Pade, O., heiðursmerki, 464.
 Páll Ísólfsson, meðstjórnandi útvarpsráðs, 458.
 Páll Jónsson, samgöngubótasjóður, reikningur, 358, styrktarsjóður, reikningur, 358—359.
 Páll Eggert Ólason, aðalbankastjóri, 459.
 Pálmi Hannesson, rektor, settur, 458.
 Patrekshreppur, lögreglusamþykkt, 238—251.
 Pedersen, P. O., heiðursmerki, 463.
 Pétur M. Bjarnarson, skoðunarmaður verksmiðja og véla, 457.
 Pétur Guðmundsson, bréfhirðingamaður, 460.
 Pétur Magnússon, bankastjóri, 459.
 Pétur Sigurðsson, háskólaritari, settur, 457.
 Póstmenn, 460—462.
 Póststofan í Reykjavík, forstöðumaður skipaður, 459.
 Prestsekknasjóður, reikningur, 319—320.

R.

- Ráðherrar, 456.
 Rafmagn, rafveitur: Vestmannaeyja-

kaupstaðar, gjaldskrá, 2—4; Norð-fjarðar, gjaldskrá, 4; Eskifjarðar, reglugjörð, viðauki, 114—115; Flat-eyrarhreppur, reglugjörð, 227—229, gjaldskrá 229—230; Búðakauptúns, reglugjörð, 289—293, gjaldskrá, 294—295.

Rafnar, Oddur, heiðursmerki, 463.

Rakarastofur í Reykjavík, lokunartími, samþykkt, 48—49.

Rauðasandshreppur, Söfnunarsjóður, skipulagsskrá, 44—46.

Refaveiðar og refaeldi í Suður-Pingeyjarsýslu, reglugjörð, 199—202.

Reyðarfjarðarlæknishérað, breyting, auglýsing, 319.

Reykjavík: Lögreglusamþykkt, breyting, 1—2; lokunartími rakarastofa og hárgreiðslustofa, samþykkt, 48—49.

Rósenkranz, Ólafur, háskólaritari, lausn, 457.

Rossum, Van, heiðursmerki, 463.

Ræktunarsjóður Íslands, reikningur, 452—454.

S.

Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar, reikningur, 358.

Samvinnufélög, skrá, 403.

Sandgræðslumaður ríkisins, erindisbréf, 144—145.

Sandholt, Egill, póstritari, 459.

Sandur, stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður skipaður, 458.

Schifferer, Dr. h. c., heiðursmerki, 463.

Seyðisfjörður, starfssvið og laun bæjarstjórans, samþykkt, 314—315.

Siggeir Einarsson, póstaðstoðarmaður, settur, 461; skipaður, 462.

Siglufjörður: Lögreglusamþykkt, viðauki, 102; lögreglusamþykkt, 252—274; heilbrigðissamþykkt, 275—287; stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður skipaður, 459.

Sigríður Guðmundsdóttir, póstaðgreiðslumaður, 460.

Sigtryggur Guðlaugsson, prófastur, 458.

Sigurður Baldvinsson, forstöðumaður pósthöfnunar, 459.

Sigurður Jónsson, bréfhirðingamaður, 461.

Sigurður Jónsson, Stafafelli, styrkveiting, 465.

Sigurður Pétursson, stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður, 458.

Sildareinkasala Íslands, sildarskoðun, reglugjörð, 214—221.

Sildveiði með herpinót á Húnaflóa, samþykkt, 129—130.

Simon D. Pétursson, bréfhirðingamaður, 462.

Sisam, Kenneth, heiðursmerki, 464.

Sjúkra- og styrktarsjóður vitavarða Íslands, reikningur, 343.

Skipaskoðunarstjóri ríkisins, 459.

Skipulagsskrár: 8—11; 44—46; 46—47; 105—106; 115—116; 127—129; 133—134; 221—223; 224—225; 226; 230—231; 234—237; 305—306.

Skógar og kjarr, meðferð, reglur, 167—170.

Sóknaskipun í Vestur-Skaftafellssprófastsdæmi, S., 1.

Sparisjóður Árnessýslu, reikningur, 398—401.

Staðarprestakall, prestur skipaður, 457.

Stefán Björnsson, prófastur, 456.

Stefán Jónsson, Munkahverá, heiðursgjöf, 465.

Stefán Pétursson, bréfhirðingamaður, 460.

Stefán Sigurðsson í Haga, minningar-sjóður, skipulagsskrá, 133—134.

Stefán Þorvarðsson, stjórnarráðsfulltrúi, settur, 457.

Steingrímur Steinþórsson, bréfhirðingarmaður, 461.

Steinþór Sigurðsson, aukakennari, settur, 458.

Stjórnarráðsbréf: Til sýslumannsins í Skaftafellssýslu, um flutning þingstaðar, 1; til biskups, um breyting á sóknaskipun og um kirkjur í Vestur-Skaftafellssprófastsdæmi, 1; til sýslumannsins í Suður-Múla-sýslu, um flutning þingstaðar, 165; til allra lögreglustjóra, um eftirlit með erlendum fiskiskipum, 165—166; til biskups, um skiptingu Holts-sóknar í Vestur-Ísafjarðarprófasts-

dæmi í tvær sóknir, 166—167; til sýslumannsins í Rangárvallasýslu, um flutning þingstaðar, 167; til biskups, um að Krýsuvíkurkirkja skuli lögð niður og Krýsuvíkursókn lögð til Staðarsóknar í Grindavík, 305.

Stofnskrá fyrir Þórunnarsjóð, 288—289.

Stykkishólmur, framfarasjóður, reikningur, 344; stöðvarstjóri og póstaðgreiðslumaður, skipaður, 460.

Styrktarsjóðir, reikningar: Hannesar Árnasonar, 348—349; Kristjáns læknis Jónssonar, 350; Christians konungs X. og Alexandrínu drottningar, 351; Fredriks konungs VIII., 352; Christians konungs IX., 353; Þórarinns Tuliniusar, 354; V. Gígas's, 355; Páls Jónssonar, 358—359; verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta, 359; Gísla Jóns Nikulássonar, 360; Þorvaldarminningar, 362; þeirra, sem biða tjón af jarðeldum, 363.

Styrkveitingar, 465.

Suður-Múlaprófastsdæmi, prófastur skipaður, 456.

Suður-Þingeyjarsýsla, refaveiðar og refaeldi, reglugjörð, 199—202.

Sýsluvegasjóðir, samþykktir: Í Dalasýslu 103—105; Eyjafjarðarsýslu, breyting, 144; Vestur-Húnavatnsýsla, 312—314.

Sýsluvegurinn Engihlíðingabraut, samþykkt, 5—7; Vatnsdælingavegur, samþykkt, 310—311.

Söfnunarsjóður Íslands, reikningur, 345—346.

Söfnunarsjóður Rauðasandshrepps, skipulagsskrá, 44—46.

Sölubúðir, lokunartími í Neskaupstað, samþykkt, 12—13.

T.

Thorkillii-barnaskólasjóður, reikningur, 349.

Trjáræktarsjóður kirkjugarðsins í Firði, skipulagsskrá, 230—231.

Tryggvi Þórhallsson, heiðursmerki, 464.

Tulinius, Þórarinn, styrktarsjóður, reikningur, 354.

U. Ú.

Útanríkismálaráðuneytið, fulltrúi, settur, 457.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna, 99—101, 303—304, 403.

Útvarpsráðið, forseti og meðstjórnendur skipaðir, 458.

V. W.

Vallholtslegat, reikningur, 320—321.

Varðskip ríkisins, starfsmenn settir, 457.

Wathne, Tønnes Christian, heiðursmerki, 463.

Vatnsdælingar, áveitusamþykkt, 307—309.

Vatnsdælingavegur, samþykkt, 310—311.

Veðurstofa Íslands, reglur, 152—164.

Verðlagsskrár, 60—97.

Verksmiðjur og vélar, eftirlit, reglugjörð, 17—36; gjaldskrá, 37—38; skoðunarmenn skipaðir, 457.

Vestfirðinga, Menningarsjóður, skipulagsskrá, 221—223.

Vestmannaeyjar, rafveita, gjaldskrá, 2—4; fuglaveiðar, samþykkt, breyting, 225; fiskiveiðasamþykkt, 316—318.

Vesturhóp, sýslu- og hreppavegir, samþykkt, breyting, 117.

Vestur-Húnavatnssýsla, sýsluvegasjóður, samþykkt, 312—314.

Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi, skipting Holtssóknar, S., 166—167; prófastur skipaður, 458.

Vestur-Ísafjarðarsýsla, búnaðarsjóður, reikningur, 337.

Vestur-Skaftafellsprófastsdæmi, ekknasjóður, reikningur, 334—335.

Vestur-Skaftafellssýsla, fjallskil, reglugjörð, breyting, 197, 198—199.

Vígfús Einarsson, austurískt heiðursmerki, 464.

Vilhjálmur Davíðsson, bréfhirðingamaður, 461.

Vinnuhælið á Litla-Hrauni, skyldu-

vinna fanga, bráðabirgðarreglugjörð, 39—42; erindisbréf læknis, 42—44.

Winterstein, Paul, heiðursmerki, 462—463.

Vitaverðir, sjúkra- og styrktarsjóður, reikningur, 343.

Vopnafjörður, stöðvarstjóri og póstaftgreiðslumaður, 460.

Vörumerkjaauglýsingar, 422—452.

Y. Ý.

Ytri-Akraneshreppur, heilbrigðissambykkt, 185—196.

Z.

Zabriskie, A., heiðursmerki, 463.

Zimsen, Jes, heiðursmerki, 464.

Zoëga, Geir kaupmaður, og Helga, Landspítalasjóður, reikningur, 350—351.

Zöllner, Laurits Louis, heiðursmerki, 463.

Þ.

Þingeyjarsýsla, fjallskilareglugjörð, 203—213.

Þingstaðir, flutningur: í Mýrahreppi, S., 1; í Norðfjarðarhreppi, S., 165;

í Fljótshlíðarhreppi, S., 167.

Þjóðjarðalandsetar í hinu fyrverandi Suðuramti, styrktarsjóður, reikningur, 359.

Þórarinn Þórðarson og Arnleif Árnadóttir, minningarsjóður, stofnskrá, 226.

Þórður Runólfsson, skoðunarmaður verksmiðja og véla, 457.

Þórður Þorsteinsson, stýrimaður, settur, 457.

Þorgrímur Þórðarson, heiðursmerki, 464.

Þorlákur Stefánsson, bréfhirðingarmaður, 461.

Þormar, Páll, heiðursmerki, 464.

Þorsteinn Jónsson, heiðursmerki, 464.

Þorsteinn Loftsson, yfirvélstjóri, settur, 457.

Þorsteinn Þorsteinsson, heiðursmerki, 464.

Þórunn Jónsdóttir, bréfhirðingarmaður, 461.

Þórunnarsjóður, stofnskrá, 288—289.

Þorvaldarminning, styrktarsjóður, reikningur, 362.

Þorvarður Þorvarðarson, heiðursmerki, 464.

Þúfnavallalegat, skipulagsskrá, 127—129.

**Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, til sýslu-
mannsins í Skaftafellssýslu, um flutning þingstaðar.** **1**
5. jan.

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í bréfi, dags. 5. f. m. og beiðni hreppsnefndarinnar í Mýrahreppi í Austur-Skaftafellssýslu, veitir ráðuneytið hérmeð samþykki sitt til þess að þingstaður téðs hrepps verði fluttur frá Hólmi að Pálshól í Holtahverfi, enda annist hreppsnefndin um að jafnan verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hérmeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

**Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups,
um breytingar á sóknaskipun og um kirkjur í Vestur-
Skaftafellsprófastsdæmi.** **2**
9. febr.

Eftir móttöku bréfs yðar, háæruverðugi herra, dags. 14. f. m., um að sá hluti Reynissóknar í Vestur-Skaftafellsprófastsdæmi, er liggur austan Reynisfjalls, megi verða leystur úr sambandi við Reynissókn og sameinaður Höfðabrekkusókn, og að ný kirkja verði reist fyrir þessa væntanlegu Víkursókn í Vík, en Höfðabrekkukirkja verði lögð niður, skal yður hérmeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar, að ráðuneytið samþykkir samkvæmt tillögum yðar ofangreindar breytingar um sóknaskipun og kirkjur, er söfnuðirnir hafa æskt eftir og héraðsfundur hefir fallist á.

AUGLÝSING

um

staðfestingu ráðuneytisins á samþykkt um breytingu á lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík.

3
16. jan.

Samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, er hérmeð staðfest eftirrituð samþykkt um breyting,

3 er bæjarstjórnin hefir samþykkt, á lögreglusamþykkt fyrir Reykja-
16. jan. víkurkaupstað, 19. apríl 1919.

Í 75. gr. lögreglusamþykktarinnar komi á eftir orðunum „allir veitingastaðir“ í upphafi greinarinnar, orðin: „og almennar billjarðstofur“.

Ákvæði þetta öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 16. janúar 1929.

Jónas Jónsson.

St. Gunnlaugsson.

4
21. jan.

GJALDSKRÁ

fyrir

notkun rafmagns í Vestmannaeyjakaupstað.

1. gr.

Allt rafmagn skal selt gegnum rafmagnsmæla. Verð fyrir hverja kílówattstund er til ljósa kr. 0.80, til iðnaðar kr. 0.45 og til götuljósa kr. 0.65.

2. gr.

Í hvert sinn er fjárhagsáætlun rafstöðvar er gjörð, skal rafmagnsnefnd í samráði við rafstöðvarstjóra, gera tillögur um verðlag rafmagnsins fyrir næsta fjárhagstímabil, og leggist tillögur þessar fyrir bæjarstjórn til úrskurðar. Er bæjarstjórn heimilt að hækka eða lækka verðið alt að 50% frá því, sem ákveðið er í fyrstu grein, eftir því, sem rekstur rafstöðvar ber sig.

Allar verðlagsbreytingar skulu tafarlaust auglýstar opinberlega.

3. gr.

Heimilt er stöðvarstjóra í samráði við rafmagnsnefnd að leigja gegn sanngjörnu gjaldi rafmagnsmæla, þeim notendum ljósa, sem álízt að ekki hafi efni á að kaupa mæla. Ennfremur er heimilt að

selja fleirum en einum ljósnotanda rafljós í gegnum sama mæli, en 4
gjaldinu skal skift niður á þá og innheimt eftir eyðslu, samkvæmt kerta- 21. jan.
magni hvers notanda.

4. gr.

Verð á rafmagni til suðu, hitunar eða lækninga, verður ákveðið með samningi bæjarstjórnarinnar við hvern notanda. Þó má ekkert rafmagn senda út frá rafstöðinni án þess að mælt sé.

5. gr.

Rafmagnsgjald skal greiddast við aflestur. Á tímabilinu frá 1. september til 31. maí skal lesið af mælum við hver mánaðarmót, en frá 1. júní til 31. ágúst skal lesið af í ágústlok.

Aflestri skal þannig haga að byrjað sé fyrir hver mánaðarmót, það snemma, að sem jafnast verði beggja vegna.

6. gr.

Taka má öll gjöld rafstöðvar lögtaki. Húseigandi ber ábyrgð á því, að gjaldið sé greitt í tæka tíð.

Nú hefir rafmagnsnotandi ekki greitt áfallin gjöld, einum mánuði eftir að lesið hefir verið á mæli og krafið um gjaldið, eða skuldar nú frá fyrri árum, þá skal stöðvarstjóri slíta sambandi við hann, þar til greiðsla fer fram. Með samþykki bæjarstjórnar má slíta sambandi við notanda að fullu og öllu, hafi greiðsla ekki farið fram 2 mánuðum eftir gjalddaga. Sambandsslit skal tilkynna með sjö daga fyrirvara.

7. gr.

Með gjaldskrá þessari er úr gildi numin gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Vestmannaeyjakaupstað frá 6. okt. 1924.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyjakaupstaðar hefir samið og samþykkt, staðfestist hérmeð samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 21. janúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

5
22. jan.

GJALDSKRÁ

fyrir

rafveitu Norðfjarðar.

1. gr.

Um leið og hús er tekið í samband við taugar rafveitunnar, skal húseigandi greiða tengigjald, sem fer eftir brunabótarvirðingarverði húseignarinnar þannig, að fyrir hvert hús, sem er að virðingarverði:

Frá	0— 5 þúsund krónur greiðast		35 krónur
—	5—10 — — —		60 —
—	10—20 — — —		90 —
	yfir 20 — — —		120 —

Gjaldið má greiða í fjórum jöfnum afborgunum á fyrsta ári og er það þá 5% hærra.

2. gr.

Verð á rafmagni til ljósa skal vera kr. 1,10 — ein króna og tíu aurar — fyrir kílóvattstund og mælisleiga kr. 0,80 — áttatíu aurar — á mánuði ljósatímamann.

3. gr.

Rafveitunefnd er heimilt, með samþykki bæjarstjórnar að hækka eða lækka verð þetta um allt að 50%, án samþykkis ráðuneytisins, eftir því hvernig stöðin ber sig. Verð fyrir rafmagn til götu og hafnarlýsingar, svo og til hleðslu rafgeyma fyrir útvarpsviðtæki, ákveður rafveitunefnd í samráði við bæjarstjórn.

4. gr.

Rafmagnsgjaldið greiðist eftir hvern mánuð. Sé gjaldið eigi greitt innan 5 daga eftir að hlutaðeigandi hefir verið krafinn má slíta sambandinu við hann eftir skriflega tilkynningu.

5. gr.

Gjöld fyrir rafmagn má taka lögtaki.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Neshrepps í Norðfirði hefir samið og samþykkt, staðfestist hérmeð samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923 til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. janúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason,

S A M Þ Y K K T

um

sýsluvegin Enghlíðingabraut.

6
23. jan.

1. gr.

Enghlíðingabraut nefnast í samþykkt þessari sýsluvegirnir nr. 3 og 4 í samþykkt um sýsluvegasjóð fyrir Austur-Húnavatnssýslu frá 1927.

Skal hún byrja við bryggjuveginn hjá kaupfjelogshúsunum og liggja um Vetrarklauf, sunnan Ennis, milli Hólmavatns og Réttarvatns, út Efri-byggð norður fyrir Efri-Lækjardal með aukavegi þaðan að Laxárbrú. Af veginum norðan Lækjardalslæks liggja vegurinn austur á milli Mýrabæjanna, að Laxá hjá Skrapatungu, síðan fram Laxárdal, að austanverðu við ána, að Kirkjuskarði.

2. gr.

Breidd vegarins sé frá byrjun upp á Ennisás 3,15 metrar, en annarsstaðar sé vegurinn 2,50 metrar, með 0,65 metra útskotum, þar sem þurfa þykir.

3. gr.

Enghlíðingabraut skal gjöra vagnfæra svo fljótt sem hægt er að fá fé og menn til lagningar hennar.

4. gr.

Helming af kostnaði við vegagerð þessa, sem ekki fæst úr ríkissjóði greiði sýsluvegasjóður Austur-Húnavatnssýslu, þó sé hann ekki skyldur til að leggja fram meira árlega, en sem svarar árstekjum félagsins, skv. samþykkt þessari, að viðbættri jafnri upphæð úr hlutað-eigandi sveitarsjóðum.

Hinn helming kostnaðarins skal greiða af notendum vegarins, að svo miklu leyti sem hann fæst ekki greiddur úr viðkomandi sveitarsjóðum og skal honum jafnað niður á notendur vegarins þannig:

- a. Hver sem á land eða jörð að veginum í Refsborgarsveit á Mýrum og allir jarðeigendur í Laxárdal, frá Skrapatungu að Kirkjuskarði, að báðum þeim bæjum meðtöldum, skulu árlega greiða 0,8% af virðingarverði lands síns eða jarðar, án húsa, en með jarðabótum.

Þó skal ekki greiða nema 0,4% af landverði jarðarinnar Ennis.

Rétt eiga landsdrottinn á að fá árlega 6% frá leiguliðum sínum, af því sem þeir hafa greitt af leigulandinu til vegarins, þó

6
23. jan.

ekki fyrir en leiguliðar eru farnir að hafa veruleg not af vegagerðinni.

- b. Hver sem á skepnur, sem að jafnaði eru á jörðum þessum, skal greiða árlega 6 aura fyrir hverja sauðkind, 60 aura fyrir hvern nautgrip og 30 aura fyrir hvert hross.

Hreppstjórar skulu skyldir til að láta í té árlega, fyrir júnímánaðarlok, staðfestan útdrátt úr búnaðarskýrslum hreppanna, til notkunar við útreikning á gjaldinu.

- c. Hver húsráðandi á áðurnefndu svæði, nema íbúar Blönduósskaup­túns skal árlega vinna eitt dagsverk fyrir hvern verkfæran heimilisfastan karlmann á aldrinum 20—60 ára, eða greiða 5 krónur í vegasjóð og má stjórnin hækka eða lækka það gjald með samþykki aðalfundar.

Rétt á hver húseigandi á endurgreiðslu frá hlutaðeigendum.

- d. Frá Sneis og Vesturá séu tillög til vegarins helmingur móts við þá sem full tillög greiða.
- e. Frá Blöndubakka, Þakkakoti, Svagrund, Sölvabakka, Neðri-Lækjardal, Refsstöðum og Litla-Vatnsskarði séu tillög til vegarins þriðjungur móts við þá sem full tillög greiða.

Stjórn vegarfélagsins hefir heimild til þess, að hækka eða lækka tekjur a. og b. liða, hlutfallslega um allt að helmingi, með samþykki aðalfundar. Einnig hefir hún heimild til þess, að fresta framkvæmdum um eitt ár í senn ef aðalfundur samþykkir.

5. gr.

Gjalddagi á vegartillögum er 1. október ár hvert.

6. gr.

Byrja skal á byggingu vegarins frá bryggjuveginum við kaupfélagið og upp hjá Enni, samtímis skal lögð aukaálman frá Lækjardal að Laxárbrú. Sé síðan byrjað á veginum hjá Lækjardal og lagt upp að Laxá hjá Skrapatungu. Úr því skal stjórn vegarfélagsins kappkosta að koma kerrufærum vegi sem fyrst um vegarsvæðið.

7. gr.

Kröfurétt fyrir landsspjöll, önnur en á túnum, hafa hlutaðeigendur ekki og ekki heldur fyrir haga handa hestum þeim, sem notaðir eru við vegarlagninguna.

8. gr.

Allir einstakir menn, sem gjalda til vegarins, eru til samans félag, sem nefnist Enghlíðingabrautarfélag. Skal það eiga með sér

aðalfund árlega síðla vetrar. Á fundi er samþykkt þessi verður samþykkt 6
til fullnustu, skal kosin 5 manna stjórn fyrir félagið og skulu þeir kosn- 23. jan.
ir til þriggja ára. Eftir 1 ár gengur einn maður úr stjórninni, eftir hlut-
kesti, og kýs aðalfundur mann í hans stað. Eftir 2 ár ganga úr stjórninni,
eftir hlutkesti, 2 þeirra, sem fyrst voru kosnir og kýs aðalfundur 2
menn í þeirra stað. Eftir 3 ár ganga þeir 2 úr stjórninni, sem kosnir eru
fyrst og kýs aðalfundur 2 menn í þeirra stað.

9. gr.

Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosnir 2 endurskoðendur,
úrskurðaðir reikningar frá næsta ári á undan o. s. frv.

10. gr.

Stjórn félagsins annast allar framkvæmdir þess, svo sem að út-
vega menn og annað, sem til þarf við vegargerðina, heimta saman tekj-
ur vegarins, semja reikninga félagsins og rita þá og glögga frásögn
um það, sem gerist á fundum þess og stjórnarinnar, í gjörðabók sem
félagið skal eiga. Hún skal leggja reikninga félagsins fyrir sýslunefnd
Austur-Húnavatnssýslu til samþykktar og úrskurðar.

11. gr.

Kostnað þann, sem leiðir af félagsskapnum, skal greiða af tekj-
um þeim, sem nefndar eru í 4. gr., stafl. a., b. og c.

12. gr.

Heimilt er félagsstjórninni að taka lán til greiðslu á árlegum
kostnaði við vegargerðina, að því leyti sem dráttur verður á innheimtu
á tekjum félagsins. En lán til lengri tíma séu borin undir samþykki
aðalfundar.

13. gr.

Brot gegn samþykkt þessari skal farið með sem almenn lögreglu-
mál og varða sektum frá 5—200 kr., sem renna í vegarsjóð.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt samkvæmt lögum nr.
38, 28. nóv. 1919, staðfestist hérmeð og birtist til eftirbreytni öllum
þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 23. janúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

- 7** STADFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Framfarasjóð
 4. febr. Jóns prófasts Melsteðs og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteðs, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra, 4. febrúar 1929. Skipulagsskráin er þannig:

NÝ SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Framfarasjóð Jóns prófasts Melsteðs og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteðs.

1. gr.

Sjóður þessi er stofnaður 19. marz 1894, því að þann dag gaf undirritaður Bogi Th. Melsteð eignarjörð sína Harastaði á Fellsströnd, 24 hndr. að fornu mati, en 11,1 hndr. að nýju, með öllum þeim gögn-um og gæðum, sem henni fylgja, til stofnunar sjóðsins. Sjóðurinn er minningarsjóður um foreldra stofnandans og skal jafnan bera nafn þeirra og heita Framfarasjóður Jóns prófasts Melsteðs og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteðs.

2. gr.

Takmark sjóðsins er eftirleiðis:

1. Að efla trjárækt, einkum reyniviðar og birkitrjáarækt, heima á bæjum í prestakalli föður míns, þ. e. í Klausturhóla, Búrfells og Úlfljótsvatnssóknum og prestakalli séra Símonar Bechs á Þingvöllum, Þingvallasveitinni, og ennfremur í Keldnakoti í Stokkseyr-arhreppi. Einnig skal sjóðurinn styðja að því í fyrstu með fjár-veitingu, að samskonar trjárækt verði hafin við íþróttaskólann að Geysi og lýðskólann að Laugarvatni.
2. Að efla síðar skógarækt í þeim þremur kirkjusóknum sem voru í prestakalli föður míns, þá er ársvextir sjóðsins eru orðnir 4000 — fjögur þúsund — krónur, og síðar í Þingvallasveitinni, þá er sjóðurinn er orðinn fær um það.
3. Að styrkja barnaheimili í prestakalli föður míns, sem eg vil hjálpa til að sett verði þar á stofn, og skal það gert á þann hátt, sem segir síðar í skipulagsskrá þessari og í væntanlegri skiplagsskrá um barnaheimilið eða um stofnunar sjóð þess.

3. gr.

Höfuðstóll sjóðsins er nú í Söfnunarsjóði Íslands, Aðaldeildinni, og var hann 1. janúar 1927 2586 kr. 95 au.; skal hann ávaxtast þar

framvegis meðan það er örugt, að því undanteknu er hér segir síðar. 7
Ef sjóðurinn — eða eitthvað af höfuðstól hans — kynni einhverntíma 4. febr.
að verða ávaxtaður annarsstaðar, skal það gert með því að kaupa áreið-
anleg skuldabréf (Obligationer), eða gegn 1. veðrétti í fulltryggri
jarðeign í sóknum föður míns. Ekki má lána einstökum mönnum fé úr
sjóðnum öðrum en nú var sagt. Hlutaðbréf (aktíur) má aldrei kaupa
fyrir fé sjóðsins. Árlegan eyðslueyri af ársvöxtunum, sem eigi eru not-
aðir þegar, ber að varðveita í fulltryggum sparisjóði.

4. gr.

Stjórnarráð Íslands, Atvinnumálaráðuneytið, hefir stjórn sjóðs-
ins á hendi, og birtir árlega reikning hans í B-deild Stjórnartíðindanna.
Í reikningnum skal þess getið hverjir fá styrk eða verðlaun úr sjóðnum.

5. gr.

Allir ársvextir sjóðsins skulu lagðir við höfuðstól hans að því frá-
dregnu, sem nú segir:

Á aldarafmæli föður míns, 28. maí 1929, skal veita eitt hundrað
kr. af ársvöxtunum til að gróðursetja reyniviðartré innan við garðinn í
kringum kirkjugarðinn í Klausturhólum. Næsta ár skal þann dag, eða í
lok maímánaðar, veita eitt hundrað kr. styrk til þess að gróðursetja
reynivið og birki við íþróttaskólann hjá Geysi, Og 1931 við lýðskólann
að Laugarvatni, ef eigendur og stjórnendur skóla þessara vilja umgírða
svæði og efna þar til trjáræktar og viðhalda henni eftirleiðis.

Vorið 1932 — 28. maí jafnan, ef hægt er — skal veita eitt
hundrað kr. af ársvöxtum til þess að gróðursetja reynivið innangarðs í
kirkjugarðinum á Búrfelli, 1933 í kirkjugarðinum á Úlfhljótsvatni
og 1934 í kirkjugarðinum á Þingvöllum, 1935 að Hlíð í Grafningi og
1936 að Keldnakoti. Nú vill einhver af hlutaðeigandi mönnum ekki
planta trjám í kirkjugörðum þessum, né sjá um það, að þeir séu tryggi-
lega girtir, né hlutaðeigandi bændur girða svæði heima hjá sér til trjá-
plöntunar, skal þá fé þetta lagt í sparisjóð undir nafni hlutaðeigandi
jarðar og kirkjugarðs á kirkjustöðunum, og ávaxtast þar þangað til
þeir menn koma á jarðir þessar, er vilja framkvæma verk þetta vel og
sæmilega og viðhalda því, hver á sínum stað.

Eftir 1936 skal leggja alla ársvextina við sjóðinn í 12 ár, en
því næst skal 1949 veita þeim ábúanda á jörðum í prestakalli föður
míns eða séra Símonar Pechs tvö hundruð kr. í verðlaun, sem komið hef-
ir á fót beztri trjárækt, reyniviði og birki, heima á jörð sinni, ef hún er
verðlaunaverð. Verðlaun má síðan veit fjórða hvert ár, en ekki skal
verðlaun veita fyrir minni reit en 200 — tvö hundruð — trjáplöntur.
Veita skal ábúendum hinna fjöggra kirkjustaða og ábúendum Hlíðar og

7 Keldnakots verðlaun eins og öðrum bændum í fyrnefndum sóknum, er
4. febr. þeir verðskulda það.

Veita má og verðlaun fyrir ræktun annara trjáa en reyniviðar og birkis, ef reynsla er fengin fyrir því, að þau þrífist vel á Íslandi og geti náð þar slíkri hæð, sem þessi tré.

Nú eru engin verðlaun veitt, skal þá ávalt leggja alla ársvexti við höfuðstólinn, unz þeir eru orðnir 400 kr. á ári.

Eftir það að ársvextir eru orðnir 400 kr., skal ávalt leggja fjórða hluta þeirra í sérstakan sjóð, *Barnaheimilissjóð Framfarasjóðsins*, er ávaxtist í útborgunardeild Söfnunarsjóðsins. Sjóð þennan skal auka árlega með fjórða hluta ársvaxtanna í Aðaldeildinni ásamt öllum ársvöxtum sjálfs Barnaheimilissjóðsins, og þeim gjöfum, sem honum kunna að hlotnast, unz hann tekur að vinna að því, að undirbúa stofnun barnaheimilis þess, sem nefnt er í 2. gr., svo sem með því að kaupa handa því hagkvæma jörð, ef þess þarf, í Klausturhóla eða Búrfellssókn, rækta hana rækilega, eða þá jörð í sóknum þessum, sem kann að verða gefin barnaheimilinu. Skal leggja sérstaklega alla alúð á að rækta vel og rækilega Klausturhólaland, og bæta það og prýða sem bezt á allar lundir, ef Framfarasjóðurinn eða Barnaheimilissjóðurinn kynni að eignast þá jörð. Á hana skal þá setja barnaheimilið. Ef hún fæst eigi til eignar, má setja það á aðra jörð þar í sókninni eða Búrfellssókn, sem fæst að gjöf eða gegn sanngjörnu verði, og kynni að þykja hægari og hagkvæmari en Klausturhólar, og skal þá rækta hana vel og rækilega.

Ennfremur skal sjóður þessi styðja að því, að traust og hagkvæm hús verði reist þar sem barnaheimilið verður sett, og styðja það eftirleiðis á allar lundir, er það er komið á fót.

Hve sjóður þessi skal vera mikill, áður en farið verður að nota hann barnaheimilinu til undirbúnings og stofnunar, verður að fara eftir því, hve mikið fé barnaheimili þetta fær úr annari átt eða öðrum sjóði; skal atvinnumálaráðuneyti Íslands ákveða það í samráði við stjórnendur hins væntanlega Barnaheimilissjóðs. Þó skal ekki eyða meiru en helmingnum af höfuðstóli sjóðs þessa til þess að koma barnaheimilinu á fót, og skal síðan auka hann aftur á sama hátt með árstíllaginu úr Framfarasjóðnum, unz hann er orðinn 100000 — eitt hundrað þúsund — kr. Skal þess þá gætt eftirleiðis að höfuðstóll sjóðsins verði aldrei minni en það, skal hann því með tímanum aukinn miklu meira, svo að til hans megi taka, ef mikilla endurbóta eða húsbóta þarf við, eða ef nýtt barnaheimili er reist annarsstaðar.

Ég áskil mér rétt til þess að setja síðar nákvæmari ákvæði um þetta, annaðhvort með sérstökum viðauka við skipulagsskrá þessa eða með ákvæðum í skipulagsskrá um barnaheimilið eða hinn væntanlega stofnunarsjóð þess, og skulu þau þá gilda líka um þetta verkefni Framfarasjóðsins.

Aðrir ársvextir Framfarasjóðsins skulu jafnan lagðir við höfuðstól hans í Aðaldeildinni, að því undanteknu, sem varið er til verðlauna. 7
4. febr.
Þá er ársvextir sjóðsins í Aðaldeildinni nema eitt þúsund krónum á ári, má Atvinnumálaráðuneytið veita verðlaun þriðja hvert ár, ef það telur það ráðlegt og framkvæmdir bænda verðskulda það.

Það fé, sem fellur til útborgunar úr framfarasjóðnum, skal Söfnunarsjóðurinn greiða Atvinnumálaráðuneytinu.

6. gr.

Þá er eign Framfarasjóðsins í Aðaldeild Söfnunarsjóðsins er orðin svo mikil, að ársvextirnir nema 4000 kr., skal aðeins leggja helming þeirra árlega við höfuðstól sjóðsins, en fjórðung þeirra eins og áður við eign sjóðsins í útborgunardeild Söfnunarsjóðsins (þ. e. í Barnaheimilis-sjóðinn). Nú má gera ráð fyrir að trjárækt sé komin í lag á öllum þeim bæjum, sem verðlaunarétt hafa átt, og að almennur áhugi sé vaknaður á trjárækt og því viðhaldið, er gert hefir verið. Skal þá byrja að nota *einn fjórðung* ársvaxtanna til skógræktar í sóknum föður míns. Hana skal byrja annaðhvort á þeim jörðum, sem sjóðurinn hefir eignast að gjöf eða erfðum, eða keypt í sóknum þessum, eða að Hlíð í Grafningi, sem er eign erfingjarentu Sigríðar Melsteðs.

Ennfremur skal styrkja bændur í sóknum föður míns og í Þingvallasveitinni til skógræktar, ef þeir leggja til hennar vel girt land og leggja sjálfir a. m. k. hálfan kostnaðinn. Ákveður Atvinnumálaráðuneytið í samráði við skógræktarstjóra eða skógfræðing landsins hvernig skógræktinni skuli hagað.

7. gr.

Árangurinn af starfi Framfarasjóðsins skal birtur fimta til tíunda hvert ár í Búnaðarritinu eða öðru riti eftir ákvæði Atvinnumálaráðuneytisins. Sjóðurinn skal ávalt vinna að trjárækt og skógarrækt í fyrnefndum sóknum og Keldnakoti og styrkja hið væntanlega barnaheimili, ræktun þeirra jarða, sem sjóðurinn kann að eignast, og góða húsaskipun á þeim, svo að kirkjusóknir þessar taki bæði góðum og nyt-sömum framförum, andlega, siðlega og verklega. Til annars má eigi nota fé sjóðsins.

8. gr.

Með skipulagsskrá þessari er hin eldri skipulagsskrá sjóðsins, dagsett 19. marz 1894, numin úr gildi.

Atvinnumálaráðuneytið leitar konunglegrar staðfestingar á þessari nýju skipulagsskrá Framfarasjóðs foreldra minna.

Kaupmannahöfn, Ole Suhrsgade 18, hinn 17. október 1928.

Bogi Th. Melsteð.

8
7. febr.

SAMÞYKKT

um

lokunartíma sölubúða í Neskaupstað.

1. gr.

Allar sölubúðir í Neskaupstað, að undanskildum þeim sölubúðum, sem eingöngu verzla með brauð og mjólk, skulu vera lokaðar eftir því sem ákveðið er í annari og fjórðu grein.

2. gr.

Sölubúðir skulu ekki opnaðar fyrir en kl. 9 árdegis.

3. gr.

Sölubúðum skal lokað eigi síðar en kl. 7 að kvöldi alla virka daga ársins. Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal öllum sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 4 síðdegis. Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að hafa sölubúðir opnar til kl. 11 síðdegis.

4. gr.

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta, 2. ágúst, og 1. desember mega engar sölubúðir vera opnar.

5. gr.

Eftir lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja á strætum og torgum, eða annarsstaðar utan sölubúða kaupmanna, nema úr sjálfsölum, nokkurn þann varning, sem ekki má selja, nema samkvæmt verzlunarleyfi. Heimilt er þó að selja einnig á þeim tíma kol, salt, veiðarfæri og skipsforða handa skipum og sömuleiðis er leyfilegt að taka á móti innlendum vörum aðkomumanna í geymsluhúsum kaupmanna.

6. gr.

Menn, sem komnir eru inn í verzlunir fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

7. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum, 20—500 kr., og renna sektirnar í bæjarsjóð. Mál útaf brotum gegn samþykkt þessari skal reka sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 79, 14. 8
nóv. 1917, sbr. lög nr. 9, 2. ágúst 1918, til að öðlast gildi 1. marz 1929 7. febr.
og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. febrúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

REGLUR

fyrir

9
9. febr.

nemendur hinns almenna menntaskóla í Reykjavík.

Í skólum ríður mjög á því að höfð sé reglusemi í hvívetna, svo að ekki raskist né truflizt starfsemi skólans. Eru hér á eftir taldar nokkrar þær reglur, sem nauðsynlegt þykir, að nemendur kynni sér og hagi sér eftir.

1. gr.

Skólahúsið er opnað á hverjum morgni kl. 8, en kennslustundir byrja kl. 8,15 og eiga þá allir nemendur að vera komnir í sæti sín, hver í sínum bekk. Kennslustundir standa vanalega til kl. 2,40 síðd. Gefa skal nemendum tómstund, 10 mínútur milli allra kennslustunda, og skulu þeir þá allir ganga úr bekkjunum og nota mínútur þessar sér til hressingar úti undir berum himni, þegar veður leyfir.

Þegar hringt er til inngöngu, eiga nemendur tafarlaust að ganga stillilega hver inn í sinn bekk og setjast í sæti sín. Má enginn nemandi ganga út úr bekk í kennslustund án leyfis, heldur skal hver sitja kyr í sæti sínu, þangað til stundin er úti, og hvorki hafa samræður né gjöra neinskonar óreglu. Ef svo ber við að kennari getur eigi komið í kennslustund, skulu nemendur í þeim bekk hvorki hafa umgang né hávaða, og skal umsjónarmaður bekkjarins hafa gætur á, að eigi sé út af breytt.

Frá kl. 11,45—1 verður hlé á kennslunni, og skulu nemendur nota þann tíma til miðdegisverðar.

9

2. gr.

9. febr.

Allir nemendur eru skyldir að eiga eða hafa til afnota allar þær bækur, sem hafðar eru við kennslu í þeim bekk, er þeir sitja í og skulu þær vera greinilega merktar. Bækur sínar og ritföng ber þeim að hafa til taks í hverri kennslustund.

3. gr.

Nemendur skulu fara vel með allt, sem skólinn á og varast að pára á veggj kennslustofanna og ganganna, sem og að krotta nöfn sín eða annað þessháttar á borð og bekki skólans. Gjöri einhver nemandi sig sekan í skemmdum, þá skal hann bæta fullum skaðabótum. Ef slíkar skemmdir hafa orðið í einhverjum bekk og gangist enginn við þeim, skulu nemendur þess bekkjar bæta skaðann í félagi.

4. gr.

Nemendur eiga að ganga þrífalega um hús skólans, sérstaklega skulu þeir varast að hrækja annarsstaðar en í hrákailát. Þeir mega hvorki fara með eld né eldfim efni, né heldur reykja eða tryggja tóbak í skólahúsunum eða á lóð skólans, og yfirleitt ekki aðhafast neitt það, sem spillt getur hollustuháttum skólans eða andrúmslofti.

5. gr.

Ef næmur sjúkdómur kemur upp í húsi, er nemandi býr í, skal nemandinn, foreldrar hans eða fjárhaldsmaður þegar í stað láta rektor vita af því. Sá lærisveinn, er veikst hefir af næmum sjúkdóm, eða búið í húsi þar sem þess kyns sjúkdómur hefir gengið, má ekki koma í skólann, fyr en rektor hefir verið afhent læknisvottorð um það, að smitunarhættu sé lokið og nauðsynleg sótthreinsun hafi farið fram.

Ef einhver nemandi er sjúkur að morgni, svo að hann getur ekki komið í kennslustundir, skulu foreldrar hans eða húsráðandi þegar senda skriflega tilkynningu til þess kennara, sem umsjón hefir með fjarvistum nemenda. Nemandi, sem verður sjúkur í kennslustund eða milli kennslustunda, skal biðja rektor eða kennara um heimgönguleyfi. Ef þeim þykir ástæða til, leggja þeir fyrir nemanda að sýna sig lækni og fá vottorð hjá honum.

Nú sækir nemandi ekki kennslustundir og ber fyrir sig sjúkleik, og getur þá lækni krafist þess, að lækni skólans skoði nemanda. Sker þá lækni úr, hvort sjúkleikann megi telja nægilega ástæðu fyrir nemanda til að koma ekki í skólann. Ef nemandi vanrækir kennslustundir,

án þess að sjúkleik eða öðrum gildum forföllum sé um að kenna, þá
getur það varðað brottrekstri. 9
9. febr.

6. gr.

Hver nemandi skal hafa einhvern þann mann að fjárhaldsmanni, sem rektor tekur gildan. Fjárhaldsmaðurinn er meðráðamaður og ráðunautur nemanda í öllum greinum, tekur við því styrktarfé, sem nemandi kann að fá og ábyrgist greiðslu þeirra gjalda, sem lögð eru eða kunna að verða á nemanda, svo og bætur fyrir skemmdir, sem nemandi kann að gera sig sekan í.

7. gr.

Sérhver nemandi skal hafa einkunnabók. Rita kennararnir í hana einkunnir hans þrisvar á ári: fyrir jólaleyfið, í marzmánuði og maímánuði og auk þess prófeinkunnir, og skal fjárhaldsmaður rita nafn sitt í einkunnabókina í hvert sinn, sem ritað er í hana. Athugasemdir um hegðun nemanda og fjarvistir verða og ritaðar í einkunnabók hans.

8. gr.

Ef nemandi, hvort sem hann er í skóla eða utan skóla, veitir eða þiggur hjálp eða notar óleyfileg hjálparmeðöl við úrlausn skriflegs verkefnis í prófi, þá er hann ræður frá prófinu og má ekki ganga undir sama próf fyrir en að ári liðnu.

9. gr.

Rektor setur umsjónarmenn úr flokki nemenda sjálfra, svo marga sem honum þykir þörf á. Skulu þeir styrkja rektor og kennarana af fremsta megni til þess að viðhalda góðri reglu.

10. gr.

Nemendur skulu í öllu sýna kennurum sínum hlýðni, og temja sér kurteisi og háttþrýði innan skóla og utan.

11. gr.

Nemendur skulu forðast að neyta áfengra drykkja, og er það bein burtrekstrarsök úr skóla, ef að því kveður til muna. Í skólanum og á skólasamkomum mega þeir alls ekki hafa áfengi um hönd.

9

12. gr.

9. febr.

Nemendur mega ekki koma opinberlega fram án leyfis rektors, né hafa skemtisamkomur utan skólans.

13. gr.

Enginn nemandi má fara náttlangt burt úr bænum án leyfis rektors.

14. gr.

Brot gegn reglum þessum varða eftir atvikum áminningu kennara eða rektors, missi námsstyrks eða burtvísun úr skóla, sbr. 30. gr. bráðabirgðarreglugjörðar fyrir hinn almenna menntaskóla í Reykjavík, 9. sept. 1904.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 9. febrúar 1929.

Jónas Jónsson.

St. Gunnlaugsson.

REGLUGJÖRÐ

um

eftirlit með verksmiðjum og vélum.

I. KAFLI.

EFTIRLITSSKYLDA OG TILKYNNINGARSKYLDA.

1. gr.

Eftirlitsskyld eru samkvæmt lögum um eftirlit með verksmiðjum og vélum nr. 24, 7. maí 1928, verksmiðjur, verkstæði og vinnuvélar, þar sem þrír menn hið fæsta vinna saman að jafnaði, þó með þeim afbrigðum, sem greinir í lögnum.

**Eftirlits-
skylda.**

Ennfremur allar aflvélar og vinnuvélar, nema þær séu svo búnar, annaðhvort vegna smæðar sinnar eða frágangs, að þær geta talizt með öllu hættulausar.

Hættulausar og undanþegnar eftirlitsskyldu eru vélar, svo sem:

- a. Auglýsingartæki í gluggum, svo sem straumrofar, sýningarhillur, sem snúast, og litlar rafmagnsrellur, sem settar eru lausar í glugga.
- b. Smá rafhreiflar í sjóðtalningarvélum og samlagningarvélum.
- c. Smávélar tannlækna og skurðlækna (Röntgentæki ekki meðtalin).
- d. Hárþurkunartæki og hárþvottatæki án ása og reimhjóla.
- e. Ryksugur, sem tengdar eru ljósveitu.
- f. Veitidælur og aðrar dælur með gangumbúnaði, án ása og reimhjóla.
- g. Rafmagnsrellur allt að einn tíundi hestafl og aðrar rellur, ef þær eru minnst 2 m. frá gólfi og hlífum búnar.
- h. Rjómaþeytar og hrærivélar í brauðgerðarhúsum.
- i. Blástursvélar í smiðjum.
- k. Vélar, sem notaðar eru til þess að breyta riðstraum í rakstraum og til þess að breyta spennu rakstraums.

Aðrar vélar, sem ætla má skaðlausar, má fá undanþegnar eftirlitsskyldu, ef skoðunarmenn úrskurða svo umbúið, að hættulaust sé með öllu.

2. gr.

Sérhver, sem fyrir eiginn eða annara reikning stjórnar fyrirtæki, sem umræðir í 1. gr., eða vinnu, sem rekin er með vélum knúðum eimi, vatni, vindi, olíu, rafmagni, eða annarskonar orkugjafa, skal tilkynna skoðunarmanni fyrirtæki þetta, tegund þess, orkugjafa og stærð, tölu verkamanna, aldur þeirra og kyn, láta í té þær skýrslur, er sýna hvernig

**Tilkynn-
ingar-
skylda.**

- 10** fyrirtækinu er háttað. Þau fyrirtæki sem til eru þegar reglugjörð þessi
16. febr. gengur í gildi, skal tilkynna innan 30 daga frá þeim tíma.
 Eyðublöð fyrir skýrslur fást hjá skoðunarmönnum.

II. KAFLI.

TILHÖGUN Á VINNUSTÖÐVUM.

A. Almenn ákvæði.

3. gr.

Tilkynning til skoðunarmanns. Sérhver, sem ætlar að reisa eða reka verksmiðju eða verkstæði, eða breyta eldra fyrirtæki, láti skoðunarmanni í té sundurliðaða greinargerð ásamt uppdráttum, er sýni alla tilhugun húsa og véla.

Uppdrættir skulu vera í tveim eintökum, þar af annar á ljósan pappír með dökkum línunum. Æski umsækjandi að fá eitt eintak endursent, með vætanlegum breytingum, skal hann senda þrjú eintök.

Undir lögin falla einungis þeir hlutar húsa, sem að eins eru notaðir til vinnu eða rekstrar, en ekki skrifstofuherbergi.

Um styrkleika húsa fer eftir gildandi húsgerðar samþykktum, nema um stór hús sje að ræða og þar sem tilhögun véla reynir á burðarmagn veggja; skal þá húsagerð hagað eftir þeim ákvæðum, sem atvinnumálaráðherra setur.

4. gr.

Loftrúm i vinnustofum. Í hverri vinnustofu mega ekki fleiri menn vinna að staðaldri en svo, að nægilegt loftrúm sé fyrir hvern einstakan.

Í vinnustofum, þar sem vinna hefir ekki spillandi áhrif á andrúmsloftið, skal hver verkamaður hafa 8 rúmmetra loftrúm. Ef um þá vinnu er að ræða, að á vinnustaðnum myndist ryk, eimur eða óheilnæmar lofttegundir, skal hver einstakur verkamaður hafa allt að 12 rúmmetra loft-rúm eftir því sem eftirlitsmaður tekur til.

Loftrúmið má ekki minka með því að geyma mikið efni, hvort heldur óunnið eða unnið á vinnustaðnum, nema dregið sé frá fyrir því og fjölda verkamanna hagað eftir því.

5. gr.

Vinnustofur. Vinnustofur í verksmiðjum og verkstæðum, sem gerð eru eftir að reglugjörð þessi gengur í gildi, mega ekki vera lægra undir loft en 2.5 metrar. Séu gangreimar og ásar uppi undir lofti, skal lofthæðin vera minnst 3 metrar.

Efri brún glugga skal vera minnst 1.25 m. fyrir ofan jörð. Gólf mega ekki vera dýpra en svo, að laus séu við vætu frá grunnvatni.

Ef vinnustofur eru í kjallara skulu þær vel varðar gegn jarðraka. **10**

Gólf skulu vera þétt og traust. Ef gólf eru úr tré, en ekki dúk- **16. febr.**
lögð, skulu þau borin fernisolíu, þar sem því verður viðkomið.

Í vinnustofum, þar sem vinna hefir í för með sér mikinn vatns-
austur, skal gólf vera vatnshelt og með hæfilegum halla að afrás fyrir
vatnið. Þar sem verkamenn halda sig við vinnu, skulu vera tréristar
fyrir þá að standa á.

Í vinnustofum, þar sem eru steingólf og verkamenn hafa miklar
kyrsetur eða kyrstöður, skulu vera timburflekar eða mottur til varnar
gegn fót kulda, ef þurfa þykir.

6. gr.

Verkamenn skulu jafnan eiga kost á að neyta matar síns undir **Mötur**
þaki og þar sem atvik leyfa í upphituðu herbergi, ef þess er auðið. **vinnu**
stofum.

Þar sem hollustuhættir krefjast, að ekki sé matast í vinnustof-
unni, skal verkamönnum fengið annað húsrúm til afnota um máltíðir.

Ekki er leyfilegt að matast í vinnustofum þar sem mikið ryk,
eimur, gastegundir eða því um líkt myndast við vinnu, svo sem:

Í fiskmjölsverksmiðjum þar sem þur bein eru möluð. Í málm-
steypustofum eða þar sem unnið er að málmhúðun. Í stofum, þar sem
tuskur eru aðgreindar. Í þvottahúsum og litunarstofum.

7. gr.

Loftrásir skulu vera í öllum vinnustofum, nægilegar til þess að **Loftræst-**
halda þar góðu andrúmslofti. Ennfremur ber að gæta þess, að gasteg- **ing í vinnu-**
undir, sem óhollusta eða sprengihætta stafar af, svo og reykur, ryk, **stofum.**
hitasvækja og eimur sem myndast í einstökum stofum, sé leitt burt og
af fremsta megni hindrað að komast í aðrar vinnustofur.

Aflvélar, sem spilla andrúmsloftinu, skulu vera í sérstakri stofu
með góðri loftrás, nema svo sé umbúið og trygging fyrir, að álitu skoð-
unarmanns, að loft í vinnustofu spillist ekki.

Þar sem lýsingartæki draga til sín hluta af andrúmsloftinu, skal
höfð hliðsjón af því við ákvæði um fjölda verkamanna í vinnustofu.

Þar sem myndast geta gastegundir, sem sprengihætta getur staf-
að af, skal tryggilega búið um lýsingartæki.

8. gr.

Erindislausum mönnum skal stranglega bannaður aðgangur að **Vinnustof-**
stofum þar sem í eru hættuleg efni (ætandi eða eldhætt). Skulu slík eit- **ur, þar sem**
urefni geymd í gler- eða postulínsílátum með loftþéttum lokum. Greini- **eru hættu-**
lega skal sjást á hverju íláti, hvað innihaldið er. Eiturefni skulu enn- **leg efni.**
fremur geymd í lokuðum hirzlum,

10

16. febr.

9. gr.

Þar sem unnið er í lokuðum vinnustofum skulu þær hitaðar ef því verður við komið án mjög mikils tilkostnaðar. Skoðunarmaður ákveður hve heitt skuli vera í vinnustofum, venjulega 10—15° C.

**Upphitun
vinnustofa.**

Í hverri vinnustofu sem krafizt er að hituð sé, skal vera hita-mælir á hentugum stað. Með skýlum eða hlífum skal birgja fyrir hita-geisla frá ofni eða ljósi, þar sem ella stafa af óþægindi fyrir verkamenn.

10. gr.

**Hreinlæti
í vinnu-
stofum og
bann við
reykingum.**

Vinnustofum, göngum, stigum og öðrum stofum, þar sem verka-menn hafast við, skal haldið hæfilega hreinum.

Skal ræstingu hagað eftir því, hver vinna er stunduð og eftir tilhögun vinnustöðva. Ef vinnuhættir virðast krefjast þess, geta skoðun-armenn fyrirskipað meiri háttar ræstingu einu sinni eða tvisvar á ári. Skulu þá vandlega þvegnir allir veggir, sem þvegnir verða, loft, gluggar og hurðir; að öðrum kosti sé gert hreint á annan hátt, kalkmálað eða svipuð aðferð notuð.

Ræsting á vinnustöðvum má ekki fram fara á meðan vinna stendur yfir, nema nauðsynlegt sé. Ekki má heldur nota síðasta stundarfjórðung, áður en vinna byrjar, til ræstingar.

Á hverri vinnustöð skulu vera salerni, sem eru sæmileg að frágangi og hæfilega aðskilin frá vinnustofum. Ef þau eru afþiljuð í sjálfum vinnustofunum, skulu þau vera vatnssalerni og með góðri loftrás út. Fyrir hverja 20 verkamann skal vera minnst 1 salerni. Þar sem að staðaldri vinna hið fæsta 5 konur, skal vera sérstakt salerni fyrir þær. Fyrir hverjar 15 konur skal vera 1 salerni.

Hrákadallar skulu vera í vinnustofum eftir þörfum.

Í öllum vinnustofum, þar sem nokkur eldhætta er, skulu reyk-ingar stranglega bannaðar og skal festa upp auglýsingar um það bann þar sem þurfa þykir. Einnig er þar bannað að fara með óvarinn eld.

11. gr.

**Sáraum-
búðir í
vinnu-
stofum.**

Á vinnustöðvum, þar sem þörf er vegna vinnuhátta, að áleti skoðunarmanns, skulu ávallt vera til nauðsynlegar sáraumbúðir. Það fer eftir vinnunni, hverjar umbúðir skulu vera, og fyrirskipar skoðunarmaður eftir eðli vinnunnar, hve miklar birgðir umbúða skulu til vera.

Sáraumbúðir skulu geymdar á stað, þar sem greiður aðgangur er að þeim, fyrir alla þá, sem á vinnustaðnum eru.

B. Sérstök ákvæði.

**Prent-
smiðjur.**

12. gr.

Letursteypuvélar og setjaravélar, þar sem notuð er málm-

steypa, skulu vera í sérstakri stofu, með hæfilegri loftrás. Ef vélinni fylgir sérstakur bræðsluofn, skal vera á honum lok, sem auðvelt er að handleika; enn fremur skal hann tengdur reykháfi. Þar sem ekki eru sérstakir bræðsluofnar en bræðsludeiglan er í sjálfri vélinni, skal vera loftrás í reykháf eða út á annan hátt. 10
16. febr.

13. gr.

Málmhúðun og málmsteypa skulu fara fram í sérstökum vinnustofum; þó er leyfilegt að steypa málm í venjulegum járnsteypusmiðjum. Skoðunarmenn geta krafizt þess, að verkamenn hafi hlífðargrímur eða gleraugu til varnar gegn sterku ljósi, sterkum hita, reyk, eimi eða óheilnæmu ryki. Málmiðnaður.

14. gr.

Í vinnustofum, þar sem nauðsynlegt er vinnunnar vegna að hafa rakt loft, má þó ekki vera meiri raki en svo, að verkafólki sé engin óþægindi að. Leita má umsagnar skoðunarmanns, hvert rakastig loftins skuli vera, og skal þá rakmælir vera í vinnustofunni. Ullarverk-smiðjur.

Bannað er að sjúga þráðinn í skyttunni fram með munninum.

15. gr.

Hver sú vinnustofa, þar sem unnið er með benzíni eða öðrum vöknum með lágu logamarki eða þurkaðir hlutir, sem vættir eru í slíkum vökva, skal með öllu aðskilin frá stofum, sem hafa einhverskonar eldstæði eða óbyrgð ljós. Slíkar vinnustofur skulu lýstar með rafmagnsglóðarljósum án rofa, og skal yfir ljóskúlunni vera glerhjálmur og falla þétt á. Rofar ljósanna, svo og öryggi, skulu vera utan vinnustofunnar. Séu önnur tæki notuð til ljósa, skulu þau vera utan stofunnar og lýsa í gegn um rúður sem falla þétt í vegg. Efnalaugar.

Hita skal með eimi, vatni eða lofti, og tóbaksreykingar skulu stranglega bannaðar.

Verkafólk má ekki bera eldspýtur eða ganga á járnslægnum skóm. Vinnustofa sú, þar sem þvegið er eða skolað úr eldfimum vökva eða vökvi er eimdur, má ekki vera undir öðrum vinnustofum og skal verða komizt beint úr henni og undir bert loft, án þess að fara stiga eða ganga.

Dyr skulu opnast út og vera fleiri en einar, ef fleiri en 2 vinna í stofunni. Einar dyr nægja þó, ef auðveldlega verður komizt út um glugga. Ef ekki er á annan hátt séð fyrir nægilegri endurnýjun á andrúmslofti, skal vera loftgat neðarlega á vegg. Gat þetta sé með öryggisneti að innan, eða ella komið fyrir loftdælu, sem sögi loftið út úr stofunni. Jafnan ber að gæta þess, að loftið, sem út streymir komi ekki nálægt eldi eða óbyrgðu ljósi. Hreiflar mega ekki vera í vinnustofunni.

Þvottavélar skulu vera með þéttum lokum, sem einungis séu

- 10** opin, þegar föt eru í látin eða úr þeim tekin. Vinnuborðin skulu vera held
 16. febr. og með brik og afrás, sem endi í lokuðu hylki.

Eimingartækið skal vera með öllu þétt og hitað með gufu. Svalatækið skal hafa nægilegt svalavatn til þess að þetta allan eim. Ekki má nein stífla vera á afrásinni fyrir eiminn og vökvann.

Eldfiman vökva má hvergi geyma nema í lokuðum málmhylkjum. Á öllum ílátum skulu vera þétt lok. Leyfilegt er þó að hafa óbyrgða allt að 5 lítrum, sem verið er að vinna með.

Föt, sem hreinsa skal, skulu vandlega skoðuð, áður en farið er með þau í vinnustofuna, að ekki sé í þeim eldspýtur eða aðrir eldfimir hlutir. Ef fötin hafa verið þurkuð við hita áður en farið var með þau í hreinsistofuna, skulu þau vandlega kæld áður.

III. KAFLI.

VÉLAR OG EIMKATLAR.

A. Aflvélar.

16. gr.

Girðing um Ef aflvél er svo stór, að vélgæslumaður þurfi að framkvæma
aflvélar vinnu sína að nokkru leyti á pöllum, skulu þeir girtir með 1 m. hárri
og hlifar. girðingu; fótlistar skulu vera á þeim og efni pallanna gárað járn.

Ef aflvélin er í vinnustofu eða á öðrum stað, þar sem umferð er mikil, skal hún vera girt með að minnsta kosti 1 m. hárri girðingu úr járn, traustri og hæfilega þéttri. Skal girðingin vel fest í gólf, vegg eða undirstöðu vélarinnar, í hæfilegri fjarlægð frá ganghlutum hennar.

Hvar sem aflvélin er, skulu allir hreyfihlutar hennar vera þannig hlífum búnir, að vélgæslumanni stafi ekki hætta af starfi sínu.

Þar sem aflvélin er ekki afgirt, og kasthjól hennar snýr ekki að vegg, skal það búið hlíf 1.5 m. hárri eða 1 m. hárri girðingu í hæfilegri fjarlægð. Þó þarf ekki að afgirða kasthjól hreifla, sem eru undir 12 ha. að stærð, ef þeir eru í sérstöku herbergi, sem einungis vélgæslumaður gengur um.

Um farandvélar gilda sömu ákvæði.

17. gr.

Ræsingar- Ef aflvélin er hreifill skal hann svo gerður, að ræsa megir hann
umbúnaður hættulaust. Ef handsveif er notuð, skal hún vera sjálflosa eða frá henni
hreifla og gengið á annan öruggan hátt.

eldsneytis- Útblásturspípan skal vera vel varin gegn hitaútrás og má hvergi
hylki. liggja nærri tré.

Eldsneytishylki hreifils skulu gerð úr plötum negldum eða soðnum saman, svo að held séu. Þau skulu vera stöðugt á sínum stað og bún

afrás með öryggisneti fyrir gastegundir. Skal svo um búið, að þar sé nægilega bjart, svo að ekki þurfi að bera að óbyrgt ljós, er hætta kynni af að stafa. 10
16. febr.

18. gr.

Ef aflvélin er vatnsvél, skai vera rist fyrir aðrás vatnsins sem næst vélinni. Ristin skal vera traust og eigi meira en 10 sm. milli stafa í henni. Skal byrgt yfir vatnið milli ristar og vélar. Vatns-
vélar.

19. gr.

Trygg girðing skal vera um vindvélar, og svo um búið, að stöðva Vindvélar. megi þær frá jörð.

20. gr.

Sérhver eimketill með þeim tækjum og pípum er fylgja, skal vera hæfilega traustur, svo að samsvari ketilþrýstingnum. Gerð eim-
katla.

Gerð nýrra katla skal vera samkvæmt þeim reglum, sem gilda hjá flokkunarfélögunum: Lloyds Register of British and Foreign Shipping, Bureau Veritas og Germanischer Lloyd.

21. gr.

Hitaflötur eimketilsins, þ. e. ketilhylkið, hol eða pípur, sem eldur eða reykur leikur um, skal allur hulinn vatni, og skal minnsta vatnshæð vera eigi neðar en 10 sm. fyrir ofan efsta hluta hitaflatar. Hitaflötur
ketilsins.

Þessi ákvæði ná þó eigi til:

1. Yfirhitara, sem eigi eru hlutar af katlinum sjálfum.
2. Þeirra hluta af hitaflötum plötukatla, sem aldrei geta glóhitnað, hvernig sem kynt er, vegna smæðar sinnar og legu, eða af því að þeir eru varðir fyrir hita; eigi getur talizt hætta á glóhitun, ef hitaflötur sá, sem hulinn er vatni, er 20 sinnum stærri en ristarflöturinn, og dragsúgur hafður eða 40 sinnum stærri en ristarflöturinn og vélsúgur hafður.
3. Pípukatlar, ef pípunar eru allt að 10 sm. að innanþvermáli og hringrás vatnsins er svo sterk, að þeir hlutar hitaflatar, sem eru ofan við minnstu vatnshæð, geti aldrei glóhitnað, hvernig sem kynt er.

Hvergi í hitaflæti ketils má vera steypujárn eða kopar. Undanskildar eru þó ketilpípur, sem eru ekki meira en 10 sm. að innanþvermáli; þær mega vera úr kopar.

Þegar reiknuð er stærð hitaflatar, skal í plötukötlum taka utanþvermál pípnanna, en í pípukötlum innanþvermál.

Eigi má hafa plötukatla með soðnum plötum, er eimþrýstingur mæðir á að innan, nema suðan reynist fullþétt við þrýstiraun (sbr. 51,

10 gr.), og engin varanleg aflögun komi þá fram; traustastöðull á soðnum
16. febr. plötum í ketilhylkinu má eigi vera hærri en 70 %.

22. gr.

**Vatnshæð-
armerki.** Á eimkatli hverjum skal vera málmvísir og greinilegt málmmerki, er sýni minnstu vatnshæð, sem getið er um í 21. gr. Merki þetta sé fest á sjálfan ketilinn og skal vera sýnilegt þó ketilinn annars sé varinn. Verði þessu ekki viðkomið, skal einnig setja merki á ketilverjuna eða vegginn.

23. gr.

**Vatnshæð-
arglös og
reynilásar.** Til þess að hægt sé að athuga vatnshæðina í katlinum, skal vera á honum vatnshæðarglas og tveir reynilásar eða reynilokar. Á kötlum, sem hafa vélsúg, skulu vera tvö vatnshæðarglös og tveir reynilásar.

Vatnshæðarglösum skal svo fyrirkomið, að vatnið að eins sjáist í þeim, þegar það er fullum 5 sm. fyrir ofan efsta hluta hitaflatar. Neðri reynilásinn sé 7.5 sm. fyrir ofan efsta hluta hitaflatar. Vatnshæðarglösín skulu búin nauðsynlegum stíflum eða blásturslásum (eða lokum) úr eir, og einnig hlífum, ef háþrýstingur er á katlinum. Bestar eru glerhlífar með ísteyptu vírneti. Ef vatnshæðarglös „Klingers“ eru höfð, þarf eigi hlífar.

Reynilásar og glasalásar skulu þannig gerðir, að hægt sé að reka beint í gegnum þá til þess að ná burtu ketilsteini og öðrum óhreinindum. Séu þeir á sameiginlegri standpípu, skal hún vera úr mjög traustu efni (kopar eða stáli); ef standpípa er eigi á katlinum sjálfum, skal víddin á rásinni milli hennar og vatnsholsins í katlinum eigi vera minni en 5 sm. eða að minnsta kosti 4 sm., ef þvermál ketilsins er minna en 2 m. Bæði þessi rás og rásin til eimholsins í katlinum skulu vera með stíflum á sjálfum katlinum. Rennilás skal vera neðst á rásinni til vatnsholsins.

Tækjum þeim, sem að framan eru nefnd, skal vera svo fyrirkomið, að sá sem gætir vatnshæðarinnar, geti hæfilega athugað þau og sinnt þeim. Loki glasalásarnir sér ekki sjálfir, skal svo um búð, að þeim verði greiðlega lokað frá kyndistöðvum eða palli.

24. gr.

Veititæki. Eimketill hver skal vera í sambandi við eigi færri en tvö hvort öðru óháð veititæki og geti hvort þeirra um sig hækkað vatnið í katlinum þótt fullur eimþrýstingur sé í honum, og fullur kraftur á; annað veititækið skal mega hreyfa með handafli.

Leyfilegt er að láta tvo katla eða fleiri vera saman um veititæki, ef það er þess megnugt að veita bæði hverjum katli fyrir sig og öllum kötlunum í einu nægilegt vatn.

Frá veititækjunum skulu liggja tvær, hvor annari óháðar, pípur

í hvern ketil, og skulu þær á katlinum sjálfum hafa veitiloka er lokast af sjálfu sér og afstýra því, að vatnið renni úr katlinum gegnum veitipípunar; milli veitiloka og ketils skal ennfremur vera stífla (lás eða loki), bæði stíflan og veitilokinn skulu vera úr mjög traustu efni og þannig fyrirkomið, að auðvelt sé að komast að þeim. Á stíflunni skal vera lítill rennilás til þess að athuga heldni hennar. Ef annað veititækið er veitidæla, hreyfð af aflvél, skal vera öryggisloki á lokahúsi veitidælunnar.

10
16 febr.

25. gr.

Á eimkatli hverjum skal vera að minnsta kosti einn öryggisloki, en tveir, ef hitaflötur ketilsins er yfir 30 m². Farandkatlar allir skulu hafa tvo öryggisloka. Fargið á lokana skal vera af lóðum eða fjöðrum, sem þrýsta á þá, annaðhvort beint eða með vogarstöngum. Fjaðurfarg má þó aðeins nota á farandkötlum eða kötlum, sem á einhvern hátt mæta miklum hristing, svo og á kötlum með miklum þrýsting.

Öryggis-
lokar.

Fargið má ekki vera meira en svo, að eimurinn fari að opna lokana, þegar afl hans nemur meiru en ketilþrýsting, þ. e. mesta þrýsting, sem í katlinum má vera samkvæmt rannsókn skoðunarmanna, sbr. 49. gr. og eigi má auka fargið úr því með því að spenna fjöðrina meira eða þyngja lóðin eða færa þau utar á vogarstöngina. Vogarstengur skulu ekki vera lengri en svo, að lóðin séu alveg úti á enda, þegar fargið er hæfilegt. Stillir skal vera á fjöðrum, svo að spenna þeirra geti ekki aukizt.

Að öðru leyti skulu öryggislokarnir þannig gerðir, að eimurinn geti aldrei kastað þeim af, jafnvel þó að fargið bresti.

Lokahúsin, lokarnir sjálfir, sæti þeirra og þollar skulu vera úr mjög traustu efni. Lokahúsin skulu vera á sjálfum katlinum, svo að hálsinn milli húss og stéttar verði sem styztur; þau skulu búin rásum fyrir eimvatnið; í þessum rásum mega ekki vera stíflur.

Á öryggislokum, sem fergðir eru beint, skulu vera léttitæki, sem náð verði til frá kyndistöð eða palli.

Á öllum kötlum skulu ljósop öryggislokanna öll til samans vera svo stór, að þrýstingurinn á katlinum fari ekki meira en 10 % fram úr ketilþrýstingnum, þótt kynt sé í 20 mín., við þann súg, sem völ er á, að lokuðum öllum stíflulokum og við rétta vatnshæð.

Á kötlum, sem gerðir eru fyrir dragsúg, svo og kötlum með vél-súg með minni hitaflæti en 30 ferm., er þessu ákvæði fullnægt, svo fremi samanlögð ljósop öryggislokanna, eða samanlagt flatarmál þeirra loka-
opa, sem eimur á útkvæmt um, þegar öllum öryggislokum er lyft samtímis, er eigi minna en segir í töflu þeirri, er hjer fylgir. En hún sýnir í fermillimetrum samanlagt í ljósop lokanna á hvern fermetra hitaflatar ketilsins, er svarar til ketilþrýstingsins í kg./sm.² auk loftþyngdar,

10 Yfirhitarar, sem ekki er hægt að loka úr sambandi við ketilinn teljast
16. febr. til hitaflatar ketilsins.

TAFLA.

Yfirprýstingur í katli- inum kg/sm ² .	Flatarmál öryggislokanna í mm ² /m ² hitaflatar.	Yfirprýstingur í katli- inum kg/sm ² .	Flatarmál öryggislokanna í mm ² /m ² hitaflatar.
allt að 1,0	350	frá 7,0 til 8,0	70
frá 1,0 til 1,5	250	— 8,0 — 9,0	62
— 1,5 — 2,0	200	— 9,0 — 10,0	56
— 2,0 — 2,5	170	— 10,0 — 11,0	52
— 2,5 — 3,0	150	— 11,0 — 12,0	49
— 3,0 — 3,5	130	— 12,0 — 13,0	46
— 3,5 — 4,0	120	— 13,0 — 14,0	43
— 4,0 — 4,5	110	— 14,0 — 15,0	40
— 4,5 — 5,0	100	— 15,0 — 16,0	38
— 5,0 — 5,5	90	— 16,0 — 17,0	37
— 5,5 — 6,0	84	— 17,0 — 18,0	36
— 6,0 — 7,0	79	— 18,0 — og þar yfir	35

Ef ketillinn er gerður fyrir vélsúg og hitaflöturinn er stærri en 30 ferm., skal samanlagt ljósop öryggislokanna aukast að sama skapi, sem eimmagníð verður þá meira en við dragsúg.

Ef ketillinn er gerður fyrir fljótandi eldsneyti eingöngu, reiknast samanlagt ljósop öryggislokanna $1\frac{1}{4}$ sinnum það ljósop, sem þeir myndi hafa, ef honum væri ætlað að brenna kolum.

Enginn öryggisloki má vera minni en 25 mm. né stærri en 100 mm. að þvermáli.

Rásirnar fyrir eiminn frá katli til öryggisloka og frá þeim og út mega hvergi hafa minni þverskurðarflöt en samanlagt ljósop öryggislokanna.

Eimhylki og yfirhitarar og því um líkt, sem hægt er að loka úr sambandi við ketilinn og liggja undir beinum áhrifum af eldi eða reyk, skulu hafa sérstakan öryggisloka og brunahlífar, þar sem þess er þörf.

26. gr.

Prýsti- mælar.

Á eimkatli hverjum skal vera að minnsta kosti einn sæmilegur prýstimælir, með kvarða er sýni prýsting í kg./sm². Mæli þennan skal unnt að loka úr sambandi við ketilinn með lás. Á mælinum skal vera

skýrt rautt strík við ketilþrýstinginn, en kvarðinn skal vera þeim mun lengri, að hann geti sýnt þann þrýsting, sem notaður er við þrýstiraun. **10**
 Á þrýstimælispípunni skal vera vatnsbogi. 16. febr.

27. gr.

Á eimkatli hverjum skal vera lás með lóðréttri málmstétt 5 mm. bykkri og 40 mm. í þvermál, svo á hana megi festa þrýstimæli skoðunarmanna. Stéttir af þessari stærð má setja á efri reynilásinn. Ofarlega á ketilhylkinu eða eimhylkinu, ef til er, skal vera lás með $\frac{1}{2}$ þuml. pípuskrúfu á endanum til sambands við þrýstidælu skoðunarmanna. Efst á katlinum eða eimhylkinu skal vera lás til þess að hleypa út um lofti við þrýstiraunina. **Sæti fyrir mæla skoðunarmanna.**

28. gr.

Katlar, eimhylki og því um líkt skulu vera með þeim mannsmugum, er þarf til þess að skoða þau innan. Aðgeng skulu þau og vera til þess að skoða þau að utan, sbr. 49. gr. Ef þau eru af þeirri gerð eða stærð, að ekki verði komið inn í þau, skulu vera á þeim svo mörg ræstiop, að athuga megi þau innan, utan frá. Smuguhlerar og annað slíkt má ekki vera úr steypujárni. **Mannsmugur.**

29. gr.

Á pípu hverri, sem liggur úr eimkatli, skal vera stífla rétt við ketilinn. **Stíflur á pipum frá kötlum.**

30. gr.

Á hverjum eimkatli sjálfum skal vera stífluloki til þess að loka fyrir aðal-eimsambandið. Loki þessi skal vera úr mjög traustu efni, og skal honum svo fyrirkomið, að honum sé auðlokað frá kyndistæði eða palli.

31. gr.

Hver ketill skal búinn botnlási (eða loka) til þess að hleypa burtu vatni af ketilbotninum. Lásinn skal vera úr traustu efni og vandlega festur á sjálfan ketilinn; tryggilega skal einnig um fráráarpípuuna búið. **Botnlás.**

32. gr.

Á hvern eimketil sjálfan skal traustlega og svo að við blasi setja ketilþrýstinginn, smiðjumerki og raðtölu ketilsins eða annað merki, er sjálfkenni hann, svo og smíðaárið. **Merki á katlinum.**

10

16. febr.

**Forkatlar,
eimar o. fl.**

33. gr.

Forkatlar, eimar, bætivatnstæki og því um líkt, þar sem vatn er hitað og eimt við þrýsting, skulu, hvort sem þau eru hituð með eldivið, eimi eða á annan hátt, fullnægja þeim kröfum, sem gerðar eru til eimkatla um styrkleik og öryggisloka, eftir því sem gerð þeirra leyfir. Samvarandi kröfur eru gerðar til allra hylkja sem innan-þrýsting mæta.

34. gr.

Eimpípur.

Eimpípur skulu vera svo gerðar og þeim svo fyrirkomið, að þær geti þanizt og dregizt saman án þess að hætta stafi af; á þeim skulu því vera sterkar stéttir og stórar bugður eða þéttihólkar, með þannig löguðum öryggishöldum, að eimþrýstingurinn geti ekki dregið pípunar úr þeim.

Eimpípur mega ekki vera úr steypujárni; þó er leyfilegt að hafa stutt T-löguð stykki úr steypujárni á pípum, sem ekki eru meira en 10 sm. að þvermáli.

Eimpípur úr eir, sem eru meira en 10 sm. að þvermáli, skulu vafðar stálböndum eða því um líku, þegar þrýstingurinn er hár. Ekki er leyfilegt að nota eirpípur fyrir eim, sem er yfirhitaður og er heitari en 250°. Gæta skal þess, að mikið vatn geti ekki safnast fyrir í eimpípunum og að á þeim séu rásir fyrir eimvatnið.

35. gr.

**Sambönd
katla með
mismun-
andi þrýst-
ing.**

Sé þrýstingur á tveimur eða fleiri kötlum misjafn, en pípum svo skipað, að eimur með hærri þrýstingi geti af vangá leiðst inn í ketil með lægri þrýstingi, skal setja sjálfloka í pípunna, er gengur til ketilsins með lægra þrýstingnum; ennfremur skal sá ketill hafa varaloka (lítinn öryggisloka), svo að eimurinn streymi út í vélarúmið, þegar þrýstingurinn í pípunni er orðinn hærri en lægri ketilþrýstingurinn.

36. gr.

**Aukavélar
gerðar
fyrir lægri
þrýsting.**

Sé eimur með lægri þrýsting en ketilþrýstingi leiddur gegnum loka, þrýstilétta eða því um líkt til véla, bulluhylkis, ofns, eimstóar eða því um líks, og ef hylki það, sem við eiminum tekur, er eigi nógu traust til þess að þola fullan ketilþrýsting, þá skal vera á því öryggisloki, sem hleypir út öllum þeim eimi, sem að streymir, jafnskjótt og hæsta leyfilegum þrýstingi er náð.

*B. Gangbúnaður.***Hlifar og
girðingar
um gang-
búnað.**

37. gr.

Hreyfihlutar gangbúnaðarins, svo sem ásar, gangreimar og ganghjól, skulu vera tryggilega afgirtir eða á annan hátt svo um þá búið, að

mönnum sem hafast við, þar sem slíkur búnaður er, stafi ekki hætta af. **10**
Hlífur eða girðingar teljast þó ekki nauðsynlegar, ef gangbúnaðurinn er 16. febr.
minst 1,9 m. fyrir ofan gólf eða palla, þar sem verkamenn ganga um.

Tengihlutar ása skulu, hvar sem er, vera hlífum búnir, þannig að engar ójöfnur, sem standa út og gripið geta í föt verkamanna, svo sem fleygar, naglahausar og slíkt sé óvarið. Hlífur skulu vera sléttar og vel festar, svo ekki losni.

Tannhjól öll skulu hafa hlífur. Tengihlutar samsettra tannhjóla og ganghjóla skulu vel varðir. Ekki mega naglahausar, skráfrær eða fleygar nema út fyrir braut ganghjóls.

Samsetning reima skal vera slétt, og reimlásar falla vel að reiminni. Umbúnaður reima skal vera svo, að ekki stafi hætta af, þó að reim slitni.

38. gr.

Laus tengsl eða laus og föst ganghjól skulu vera á gangbúnaði, **Umbúnaður til að stöðva aflvél.**
þannig, að stöðva megi frá vinnustofu, þó að aflvélin gangi. Ef þessu verður ekki viðkomið, skal mega gefa merki frá vinnustofunni um að stöðva vélina. Þar sem rafhreifill er notaður, skal vera hægt að rjúfa strauminn á stað, sem er greiður aðgöngu innan vinnustofunnar.

Ef sama aflvél knýr marga sjálfstæða aðalása, skal mega stöðva hvern ás fyrir sig, þó að vélin haldi áfram að ganga.

C. Vinnuvélar.

39. gr.

Um vinnuvélar gilda ákvæði 16. til 38. gr., að svo miklu leyti sem **Hlífur, girðingar og umbúnaður.**
við á.

Kasthjól vinnuvéla skal vera með hlíf, nema svo sé umbúið, að **og umbúnaður.**
hjólið sé slétt og heilt innan við umgjörðina.

Ef vinnuvél er í gryfju fyrir neðan venjulegan gólfhlöt, skal utan um gryfjuna vera 10 sm. há umgerð og girðing 1 m. há, sæmilega traust og fest í gólf eða vegg.

Ekki mega vinnuvélar standa þéttar saman en svo, að sá, sem við hverja vél vinnur, eigi ekki á hættu að koma svo nærri annari, að hætta geti stafað af.

Göng milli véla skulu vera svo breið og há, að verkamenn geti án hættu gengið þar um.

Ekki má efni eða aðrir hlutir vera á göngum, nema sem svarar til efnis eða verkefnis til eins dags fyrir hvern verkamann, og ekki meira en svo, að hæfilegt gangrúm sé eftir.

Vélar, sem ekki eru hæfilega langt frá öðrum vélum, skal girða af meðan þær vinna.

10 Frá hverri vinnuvél skal þannig gengið, að stöðva megí hana á
 16. febr. þeim stað, þar sem við hana er unnið. Skal hún því búin lausu og föstu ganghjólí eða lausum tengslum.

Aflvél má ekki setja í hreyfingu, nema gefið sé merki í allar vinnustofur með vélum sem aflvélin knýr.

Vélar má ekki hreinsa, smyrja eða aðgæta, þegar þær eru í gangi, nema gert verði án þess að taka í burtu hlífar, eða ekki sé hætt á, að hreyfihlutar vélarinnar geti snert fót verkamanns.

Hver sá, sem býr til vélar, selur eða setur þær upp, getur krafizt umsagnar skoðunarmanns um, hvort vélin sé hæfilega hlífum búin.

IV. KAFLI.

GÆZLA.

40. gr.

Gæzlumaður eimkatla. Sá einn hefir rétt til gæzlu eftirlitsskyldra eimkatla, sem hefir vélstjórapróf eða leggur fram vottorð frá nefnd þriggja manna, sem atvinnumálaráðherra til þess skipar, að hann hafi næga þekkingu á gæzlu eimkatla, enda sé hann 18 ára og reglusamur.

41. gr.

Til þess að gæta jafnframt vélar utan þess herbergis sem eimketill er í, þarf gæzlumaður eimketils leyfi skoðunarmanns.

42. gr.

Skyldur gæzlu-manna eimketils. Við gæzlu ketils skal sérstaklega gæta þess, sem hér segir:

- Að nægilegt vatn sé á katlinum, þegar hitað er upp. Þegar eimur er kominn, skal prófa reynilása og stíflur, vatnshæðarglas og veitileiðslur.
- Þegar fullur þrýstingur er kominn á ketilinn skal athuga þrýstimæli og öryggisloka. Öryggislokanum má alls ekki loka eða þyngja farg hans. Blásið sé gegnum vatnshæðarglas minnst á einnar stundar fresti.
- Hafi vatnshæðin einhverra orsaka vegna fallið svo mikið, að hún sjáist ekki á vatnshæðarglasinu, eða komi ekki í ljós í reynilásunum, skal láta ketilinn kólna hægt og bæta á hann vatni, þar til er vatnshæðin er hæfileg. Hafi einhver hluti ketilsins glóhitnað eða breytt að lögun, skal þegar tjá það skoðunarmanni. Ekki má nota ketilinn aftur, fyr en fengið er leyfi skoðunarmanns, að aflokinni skoðun.
- Erindislausum mönnum skal stranglega bannaður aðgangur að herbergi, sem ketill er í.

- e. Ketillinn skal hreinsaður og skoðaður utan og innan svo oft sem þurfa þykir.
- f. Alla galla ketilsins, sem kunna að koma í ljós við notkun hans, skal gæzlumaður þegar birta eiganda eða notanda, sem þá er skyldur að bæta gallana.
- g. Komi fyrir, að ketill springi, gassprenging verði, eða ketill eða eim-pípur á einhvern hátt verði fyrir miklu áfalli, skal strax tjá það skoðunarmanni. Að svo miklu leyti sem við verður komið, skal ekkert hreyfa á staðum fyr en skoðunarmaður leyfir, nema brýn nauðsyn krefji.
- h. Fyrirskipunum skoðunarmanna um meðferð og öryggi katla skal stranglega framfylgt. Ef skoðunarmanni virðist meðferð eða hirðing ketils vanrækt, getur hann fyrirskipað reglubundnar hreinsanir, þó ekki með skemmra millibili en 3 vikna, ef ketill er í notkun 12 tíma dag hvern, og hlutfallslega, ef hann er notaður skemur eða lengur.
- i. Gæzlumaður riti í skoðunarbókina alla þá galla, sem fram kunna að koma á katli, svo og allar viðgerðir og allt um notkun ketilsins.

10
16 febr.

43. gr.

Sá einn hefir rétt til að gæta eimvélar, er lokið hefir íslenzku vélstjóraprófi eða lagt getur fram vottorð um að hafa unnið að gæzlu eimvéla í minnst 2 ár.

**Gæzlu-
maður
eimvélar.**

44. gr.

Sá einn hefir rétt til þess að gæta hreifils stærri en 100 hestöfl, er fullnægir kröfum þeim, sem gerðar eru í 43. gr.

**Gæzlu-
maður
hreifils.**

Sé aflvél hreifill frá 12—100 hestafla, skal gæzlumaður hafa staðizt námsskeiðspróf Fiskifélags Íslands um meðferð hreifla. Til þess að gæta hreifla minni en 12 hestafla, skal vélgæzlumaður geta fært sönnur á, að hann þekki almennar reglur við gæzlu hreifla.

V. KAFLI.

SKOÐUN.

45. gr.

Samkvæmt lögum um eftirlit með verksmiðjum og vélum skal hver sú verksmiðja, verkstæði eða vinnustöð, er lög þessi ná til skoðuð af lögskipuðum skoðunarmönnum.

**Skoðunar-
skyldar
verk-
stöðvar.**

Þegar aðalskoðun er framkvæmd í verksmiðjum eða verkstæðum, skal athuga húsakynni, fyrirkomulag véla allra, svo og að ákvæðum um öryggi allt og hreinlæti sé fylgt.

10

16. febr.

Beiðni um skoðun.

Pegar ný verksmiðja eða verkstæði er tekið til notkunar, eða ef gömlu verkstæði er breytt svo mikið, að gagngerð breyting hafi átt sér stað á fyrirkomulagi véla, eða gerðar hafa verið miklar umbætur eða viðgerðir, skal eigandi eða notandi beiðast skoðunar. Beiðni um skoðun skal send skoðunarmanni, og ber þá að framkvæma skoðun svo fljótt sem unnt er.

46. gr.

Uppdráttur af katli og lýsing.

Áður en skoðaður er eimketill, sem ekki hefir áður verið skoðaður hér á landi, eða gamall ketill, sem hefir verið undir eftirliti, en fengið hefir gagngerða viðgerð, þannig að breytzt hafi gerð hans eða stærð, skal beiðandi skoðunar láta skoðunarmanni í té uppdrátt og nákvæma lýsingu á katlinum, gjörða af ketilsmiðnum. Í lýsingu þessari skal vera merki ketilsins, nafn ketilsmiðju eða ketilsmiðs og smíðaár ketilsins. Lýsingin skal hafa að geyma nákvæma lýsingu á gerð ketilsins, stærð og styrkleik hinna ýmsu hluta hans.

47. gr.

Styrkleikur ketils.

Eftir máli því, sem uppdrátturinn greinir á stærð og þykkt helztu hluta ketilsins, reikna skoðunarmenn, samkvæmt reglum þeim, er þar að lúta, styrkleik ketilsins, er samsvari þeim ketilþrýstingi, sem tilgreindur er, sbr. 20. gr.

Séu einhverjir hlutar ketilsins ekki svo traustir sem krafizt er í 20. gr. skal lækka ketilþrýstinginn svo, að hann reyni ekki á þá um hóf fram.

Pegar nýir öryggislokar eru mældir í fyrsta sinn, geta skoðunarmenn ennfremur krafizt þess að fá í hendur, sér til leiðbeiningar, nákvæman uppdrátt af þeim, staðfestan af smiðnum.

48. gr.

Aðalskoðun eimketils.

Aðalskoðun á katli fer fram áður en hann nýsmíðaður er tekinn til notkunar, eftir aðalviðgerð eða flutning (farandkatlar undanskildir) og fjórða hvert ár, miðað við síðustu aðalskoðun.

Aðalskoðun eimketils er í því falin að þrýstiprófa ketilinn og rannsaka, hvort öllum ákvæðum um smíði ketilsins og búnað hans, svo og hvort ákvæðum um gæzlu og viðhald hans hefir verið fylgt.

Við aðalskoðun fer fram skoðun ketils bæði utan og innan. Skal athuga ytra og innra borð hans, svo og undirstöðu og múr ef til er. Athuga skal hvort í plötum eru holur, ryð eða eyðing; athuga skal og öll samskeyti, og hvort dældir, bólur eða því um líkt er á þeim hlutum, sem eldur eða reykur leikur um. Þótt ketill sé skoðaður að utan, þarf eigi að taka utan af honum nema þar, sem grunur er á að leki um samskeyti eða annarsstaðar. Komi veruleg eyðing eða önnur veila í ljós, skal bora göt á ketilinn og mæla þykktina. Þau mál skal færa inn í eftirlitsbókina.

49. gr.

Leiði skoðun í ljós, að eigi er örugt að nota ketil með þeim ketilþrýstingi, sem verið hefir, skal reikna á ný styrkleika ketilsins, sbr. 20. gr., og færa ketilþrýstinginn niður, eftir því sem reikningurinn sýnir, að nauðsynlegt sé, sbr. 48. gr.

10

16. febr.

50. gr.

Áður en aðalskoðun fer fram, skal eigandi eða notandi ketils undirbúa allt sem nauðsynlegt er, til þess að skoðunin geti orðið fullkomin, og ber skoðunarmönnum að tilkynna aðalskoðun, með hæfilega löngum fyrirvara, svo að undirbúa megi skoðunina svo sem þeir ákveða.

**Tilkynning
um aðal-
skoðun.**

51. gr.

Alla eimkatla með búnaði þeirra, eimhylkjum, yfirhiturum o. s. frv. skulu skoðunarmenn reyna með þrýstingi, sbr. 49. gr.

Þrýstiraun.

Þegar þrýstiraun fer fram, skal svo sem frekast er unnt blása loftinu úr katlinum, svo hann sé fullur af vatni, skal þá athuga, hvort ketillinn við reynzlu þá, er síðar getur, reynist lekur til muna eða aflagast svo, að hættulegt geti verið að nota hann, með þeim ketilþrýstingi, sem hafður hefir verið eða reiknaður er. Lekinn er talinn til muna, þegar vatn vætlar út við þrýstiraunina öðruvísi en í úða eða dropatali.

52. gr.

Nú hefir ketill aflagast til muna eða verulegur leki komið í ljós, svo að óleyfilegt þykir að nota hann áfram við þrýsting þann, sem hafður hefir verið eða reiknaður, og skal þá hætta við þrýstiraunina og hefja aðra nýja, eftir að gert hefir verið við gallana, eða, ef eigandi eða notandi kys heldur, færa ketilþrýstinginn svo niður, að ekki komi fram leki að marki eða ketill aflagist að mun, þegar þrýstiraun síðar fer fram.

53. gr.

Um leið og þrýstiraun fer fram, skal rannsaka, hvort öryggislokarnir og farg þeirra er í samræmi við ketilþrýstinginn, samkvæmt þrýstimæli skoðunarmanna og markinu á þrýstimæli ketilsins.

**Reyndir
öryggis-
lokar.**

Í fyrsta sinn sem ketill er reyndur með þrýstingi, skal stimpla öryggislokana, aðalhluta þeirra og mælitæki þau, sem höfð eru til þess að takmarka fargið; málin skal rita í skoðunarbókina.

54. gr.

Sé ketill reyndur erlendis, skal ákveða þrýstinginn eftir styrkleik ketilsins, sbr. 48. gr., og eftir niðurstöðu þrýstiraunar erlendis og raunþrýstingi þeim, er síðar segir, sbr. 55. gr.

**Eimketill
reyndur
erlendis.**

Þegar skoðaðir eru nýir katlar, smíðaðir í öðrum löndum, má sleppa þrýstiraun, ef fullar sönnur eru færðar á, að hún hafi fram farið að lögum þess lands og að niðurstaðan hafi verið fullnægjandi; þó skal

- 10** vottorð greina þau atriði, sem þarf til þess að ganga úr skugga um.
 16. febr. hvort katlarnir svara þeim fyrirmælum, sem hér gilda.

55. gr.

Raunþrýstingur nýrra katla skal vera tvöfaldur ketilþrýstingurinn, en við síðari þrýstiraunir $1\frac{1}{2}$ sinnum ketilþrýstingurinn.

Niðurstöður af skoðun ketilsins, rannsóknum og þrýstiraunum skal rita í skoðunarbókina.

56. gr.

Þrýstiraun eimpípna. Í nýjum verksmiðjum og verkstæðum, sem fengið hafa gagn-gerða viðgerð á vélum, skal rannsaka eimpípurinn vandlega og kveiktur og soðnar pípur, sérstaklega sjálfa kveikinguna og suðuna.

Með þrýstingi skal reyna aðalpípur, sem eru meiri en 75 mm. að þvermáli og ætlaður er fyrir háþrýsting (yfir 8 kg./sm²). Skal raun þessi gerð við aðalskoðanir.

Raunþrýstingur pípna skal vera eins og segir um raunþrýsting katla.

Niðurstöðu af rannsóknum og þrýstiraunum eimpípna skal rita í skoðunarbókina.

57. gr.

Aukaskoðun eimkatla og véla. Við aukaskoðun skulu skoðunarmenn líta eftir að öllum ákvæðum um viðhald, umbúnað og gæzlu véla og katla sé framfylgt.

Á eimkötum í verksmiðjum með reglubundinni notkun skal fara fram aukaskoðun minnst einu sinni á ári, þó má sleppa aukaskoðun það ár, sem aðalskoðun á fram að fara.

Við aukaskoðun er ketillinn skoðaður utan og innan, og skal hann þá vera hreinsaður; ber eiganda eða nothafa ketills að sjá svo um, að ketillinn sé hreinsaður og svo undirbúið sem þurfa þykir.

58. gr.

Skoðunarbækur. Hvert fyrirtæki, sem notar eftirlitsskylda vél eða eimketil skal hafa eftirlitsbók.

Eftirlitsbókin skal vera gegnumdregin og með blaðsíðutölum og löggilt af lögreglustjóra.

Í bókina skal rita skipulega og greinilega og blað má ekki rífa úr henni og eigi afmá eða gera ólæsilegt það, sem skrifað hefir verið.

Þegar eftirlitsbók er á enda, eða ónýtt, skal eigandi eða notandi útvega nýja bók og láta löggilda hana. Skal þess getið í gömlu bókinni, að ný bók hafi verið löggilt og hvenær það sé gert. Sé ekki hægt að leggja gömlu bókina fram, skal geta ástæðu í nýju bókinni.

Á titilblaðinu skal standa tegund fyrirtækisins og nafn eiganda, **10**
ennfremur aðrar greinargerðir samkvæmt fyrirmynd bókarinnar. 16. febr.

Þá skal fremst í bókinni koma svo nákvæm greinargerð, sem
auðið er, fyrir húsa og herbergjaskipun, svo og um fyrirkomulag véla og
katla, allt samkvæmt fyrirmynd bókarinnar.

Mál og vog skal reikna eftir metrakerfinu.

Þegar vinnustöð er skoðuð í fyrsta sinn, eða eftir að nýjar vélar
hafa verið fengnar, eða eftir gagngerðar breytingar eða viðgerðir húsa
og véla, skulu skoðunarmenn hjálpa eiganda og vélgæslumanni að
ganga frá greinargerð þeirri, sem nauðsynleg er samkvæmt því, sem
að framan er sagt.

Í skoðunarbók skal rita hvenær gert hefir verið við helztu galla,
sem komið hafa í ljós, svo og hversu lengi vél eða ketill hefir verið í
notkun. Forstöðumaður vinnustöðvar og vélstjóri staðfesta með undir-
skrift sinni, að rétt sé það, sem bókað hefir verið.

Niðurstöður skoðana þeirra, yfirskoðunar, aðalskoðana og auka-
skoðana, sem lögin um eftirlit með verksmiðjum og vélum greina, svo
og skoðanir þær og þrýstiraunir o. s. frv., sem gerðar eru af hinum
skipuðu skoðunarmönnum, skulu skoðunarmenn rita í skoðunarbókina
og rita nöfn sín undir til staðfestu, að rétt sé.

VI. KAFLI.

HEGNINGARÁKVÆÐI.

59. gr.

Brot á lögum um eftirlit með verksmiðjum og vélum eða reglu-
gerð þessari, varða sektum frá 20—2000 krónum, nema þyngri heg-
ning liggi við að lögum.

60. gr.

Ef vinnuveitandi eða sá, er heldur uppi verksmiðju eða verk-
stæði, vanrækir að tilkynna fyrirtæki, sem lögum samkvæmt er háð eft-
irlitsskyldu, skal hann sæta sektum frá 20—1000 krónum.

Verkamaður, sem brýtur ákvæði um hreinlæti á vinnustöðvum
eða um öryggisumbúnað aflvéla og annara véla eða tekur burtu eða
skemmir nauðsynlegar hlífar skal sæta sektum frá 20—500 krónum.

Ef sá, er heldur uppi eða stýrir fyrirtæki, eða verkamaður, sem
þar vinnur, vanrækir að framkvæma fyrirskipaðar öryggisráðstafanir

10 skoðunarmanna um húsakynni og vélar, varðar það sektum frá 50—16. febr. 1500 krónum.

Eigandi eða notandi eimketils svo og gæzlumaður bera ábyrgð á því, að fylgt sé til fullnustu öllum öryggisákvæðum, um viðhald og gæzlu ketilsins með tækjum þeim, sem honum fylgja. Brot á reglum um umbúnað og gæzlu eimkatla varða sektum frá 50—2000 krónum, nema þýngri hegning liggi við að lögum.

61. gr.

Sá, sem gerst hefir brotlegur gegn ákvæðum reglugerðar þessarar, er einn ábyrgur, hvort heldur er vinnuveitandi, stjórnandi, vélgæzlumaður eða verkamaður.

62. gr.

Með mál út af brotum á reglugjörð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi er hérmeð sett samkvæmt lögum nr. 24, 7. maí 1928 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. febrúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

GJALDSKRÁ

fyrir

11

16. febr.

eftirlit með verksmiðjum og vélum.

Iðnrekendur skulu greiða gjöld til ríkissjóðs, fyrir eftirlit með verksmiðjum og vélum, eins og hér segir:

a) Eimkatlar.

Fyrir hvern eftirlitsskyldan eimketil, sem hefir meira en 30 m² hitaflöt ber að greiða árlega kr. 120.00.

Fyrir hvern eftirlitsskyldan eimketil, sem hefir frá 20 til 30 m² hitaflöt, ber að greiða árlega kr. 90.00.

Fyrir hvern eftirlitsskyldan eimketil, sem hefir minna en 12 m² hitaflöt, ber að greiða árlega kr. 75.00.

Fyrir hvern eimketil í brauðgerðarhúsum ber að greiða árlega kr. 25.00.

Fyrir hvern suðuketil og reykhitaraforketil ber að greiða árlega kr. 50.00.

Sama gjald ber einnig að greiða fyrir yfirhitara sé ekki hægt að taka þá úr sambandi við ketilinn.

b. Aflvélar.

Fyrir hvert hestafl eimvélar greiðist árlega kr. 2.00

— — — hreifils — — — 2.00

— — — rafhreifils — — — 1.50

— — — vatnshjóls — — — 1.50

— — — vindvélar — — — 2.00

c. Vinnuvélar.

Fyrir hverja algenga vinnuvél í málmiðnaðarverksmiðjum greiðist árlega kr. 5.00.

Fyrir hverja algenga vinnuvél í tréiðnaðarverksmiðjum greiðist árlega kr. 6.00.

Fyrir hverja algenga vinnuvél í bókbandsstofum greiðist árlega kr. 2.50.

Fyrir hverja algenga vinnuvél í prentsmiðjum greiðist árlega kr. 10.00.

Fyrir hverja algenga vinnuvél í ullarverksmiðjum greiðist árlega kr. 12.00.

Fyrir hverja algenga vinnuvél í fiskimjölsverksmiðjum og síldarverksmiðjum greiðist árlega kr. 10.00.

Fyrir hverja aðra vinnuvél greiðist hlutfallslega við ofangreindar vélar, eftir því hve margbrotin og stór vélin er, frá kr. 2.50 til 12.00.

11

16. febr.

d. Lyftur.

Fyrir hverja fólkslyftu ber að greiða árlega kr. 25.00
 — — vörulyftu — — — — — 20.00

e. Frystivélur.

Fyrir hverja frystivél sem notar allt að 4 hestöfl greiðist kr. 10.00
 — — — — — frá 4 til 20 hö. — — 25.00
 — — — — — meira en 20 hö. — — 40.00

f. Vinnustofur án véla.

Fyrir hverja eftirlitsskylda vinnustofu án véla, svo sem: sauma-
 stofur, þvottahús, blikksmiðjur, netjagerðarstofur, seglasaumastofur o.
 s. frv. greiðist 20 aurar fyrir hvern fermetra gólfflatar.

Fyrir víðáttumikil vinnuhús, þar sem tiltölulega fáir vinna að
 staðaldri, svo sem: fiskþvottahús og opin vinnuskýli, greiðist árlega 7
 aurar fyrir hvern fermetra gólfflatar.

Gjaldskrá þessi er hérmeð sett samkvæmt lögum nr. 24, 7. maí
 1928 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atrinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. febrúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

12

4. marz

REGLUGJÖRÐ

um

hundahald í Neskaupstað.

1. gr.

Allt hundahald í Neskaupstað er bannað að öðru leyti en 2. gr.
 heimilar.

2. gr.

Stærstu fjáreigendur bæjarins geta fengið leyfi bæjarstjórnar
 til að hafa í sameiningu nauðsynlega smalahunda, þó svo, að aldrei
 verði fleiri en sex hundar alls í kaupstaðnum,

3. gr.

12

Brot á reglugjörð þessari varða sektum frá 5—500 krónum, er 4. marz renna í bæjarsjóð. Skal farið með mál út af slíkum brotum sem almenn lögreglumál.

Hver hundur, sem fyrirfinnst í bænum fram yfir heimild 2. gr., er réttdræpur, nema hann fylgi aðkomumanni.

4. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórnin í Neskaupstað hefir samið og samþykkt staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 8, 4. júní 1924 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 4. mars 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

BRÁÐABIRGÐAREGLUGJÖRÐ

13

4. marz

um

skylduvinnu fanga á vinnuhælinu á Litla-Hrauni.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 51 frá 1928, um nokkrar breytingar til bráðabirgða á hegningarlöggjöfinni og viðauka við hana, er sett eftirfarandi bráðabirgðareglugjörð um skylduvinnu þeirra fanga, sem dæmdir hafa verið til fangelsis við venjulegt fangaviðurværi.

1. gr.

Vinnuhæli fyrir fanga, sem dæmdir hafa verið til fangelsis við venjulegt fangaviðurværi, er á Litla-Hrauni við Eyrarbakka.

2. gr.

Vinnuhælinu stýrir vinnuhælisstjóri undir umsjón þriggja manna stjórnarnefndar og yfirmsjón dómsmálaráðherra. Í nefndinni eru sýslumaðurinn í Árnessýslu, héraðslæknirinn í Eyrarbyggðum og þriðji maður, er dómsmálaráðherra tilnefnir. Sýslumaðurinn í Árnessýslu hefir umsjá með úttekning hegningar í vinnuhælinu.

13

4. marz

3. gr.

Um vinnu fanganna og það, sem kemur henni við eru settar reglur í eftirfarandi greinum, en að öðru leyti fer um fangana alveg eftir þeim reglum, er fylgt hefir verið um slíka fanga í hegningarhúsinu í Reykjavík, sbr. reglur fyrir fanga, sem settir eru til gæzlu í fangelsi það, sem sameinað er hegningarhúsinu í Reykjavík, dags. 24. júní 1874.

4. gr.

Föngunum skal jafnan haldið til vinnu, ef hraustir eru. Þeim er skylt að vinna hverja þá vinnu, sem eigi verður talin þeim um megn.

5. gr.

Föngunum skal sagt til við vinnuna eftir þörfum, og skal fá þeim nauðsynleg áhöld.

6. gr.

Hælið sér föngunum fyrir slitfötum til að hafa yzt klæða við vinnuna og fyrir skóm.

7. gr.

Fangar, sem stunda vinnuna vel, skulu til uppörfunar fá daglaun fyrir þá daga, er þeir vinna fullt dagsverk, sem hér segir: Fyrir tímabilið frá 1. okt. til 1. maí 50 aura á dag. Fyrir tímabilið frá 1. maí til 1. okt. 110 aura á dag.

8. gr.

Ef vinnan er þannig, að fangarnir geti unnið að henni í samningsvinnu (akkorði), annaðhvort einn og einn eða fleiri saman, má forstjóri láta þá vinna á þann hátt og greiða þeim fyrir vinnuna eftir sannvirði hennar, að frádregnum kr. 5.00 fyrir hvern dag til vinnuhælisins fyrir útivinnu og kr. 3.00 fyrir hvern dag fyrir innivinnu.

Það er algerlega á valdi forstjórans, hvort samningsvinna er leyfð eða ekki.

9. gr.

Föngunum skal engin laun greiða:

- a. Ef þeir eru latir eða hysknir við vinnuna.
- b. Ef þeir vinna svo illa, að þeir skemmi að mun verkefnið.
- c. Ef þeir tefja aðra fanga með málæði eða öðru.

10. gr.

Fangar fá hvorki fót eða daglaun, ef þeir ekki vnina.

11. gr.

13

Fangar geta fengið hærri daglaun en að framan er ákveðið:

4. marz

- a. Ef þeir eru framúrskarandi trúir, vandvirkir og mikilvirkir.
- b. Ef þeim er falin stjórn vinnuflokks, og fer það vel úr hendi.
- c. Ef þeim er einum trúað fyrir verki úti án eftirlits, og leysa það af hendi óaðfinnanlega að öllu leyti.

Hækkunin má aldrei fara fram úr því, að daglaun verði 2 krónur um tímann frá 1. maí til 1. okt. og 80 aurar frá 1. okt. til 1. maí.

12. gr.

Daglaun skal greiða af höndum við burtför fangans. Skulu þau, að frádregnum nauðsynlegum ferðapeningum, sem fanginn fær í hendur, send lögreglustjóranum í því lögsagnarumdæmi, sem fanginn á heima í, og sér hann um að peningarnir komi fanganum að gagni og afhendir honum þá eftir þörfum hans.

13. gr.

Fangarnir skulu mánaðarlega fá kvittun fyrir inneign sinni.

14. gr.

Með samþykki fangans getur forstjóri ákveðið að allt að helmingi daglauna fangans sendist ættingjum hans. Ef kona fangans eða börn eru mjög þurfandi getur forstjóri sent þeim allt að helmingi daglauna fangans án hans samþykkis.

15. gr.

Fangi hefir ekki umráðarétt yfir þeim peningum, sem hann á inni hjá hælínu að neinu leyti. Ekki geta skuldheimtumenn heldur heimt að af þeim peningum til greiðslu upp í skuldir fangans.

16. gr.

Fangarnir skulu vaktir kl. 6¼ að morgni. Kl. 7 taka þeir til vinnu. Kl. 10—10½ er morgunverður. Kl. 2—3 er miðdegisverður. Kl. 6½ er vinnu lokið. Kl. 7 er kvöldverður. Kl. 10 skulu þeir allir háttaðir og eru þá ljós slökkt.

17. gr.

Á laugardögum hætta fangarnir vinnu kl. 2½, nema tímann frá 1. júlí til 15. september.

18. gr.

Á sunnudögum fara fangar á fætur einni stundu síðar en á virkum dögum.

13

4. marz

19. gr.

Á tímabilinu frá 1. okt. til 1. maí getur forstjóri stytta daglegan vinnutíma allt að einni stund, ef henni er varið til fræðslu.

20. gr.

Á tímabilinu frá 1. júlí til 15. september getur forstjóri lengt daglegan vinnutíma allt að einni stund, ef unnið er útivið.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 4. marz 1929.

Jónas Jónsson.

St. Gunnlaugsson.

14

4. marz

ERINDISBRÉF

handa lækni vinnuhælisins á Litla-Hrauni.

1. gr.

Hafa skal heilsufarsbók fyrir hvern fanga.

Læknir skal rannsaka hvern nýjan fanga vandlega og skrá í þessa bók.

Skal athuga vel líkamsheilsu fangans, en líka sálarheilsu hans, gáfnafar og geðsmuni — hvort um er að ræða nokkra meðfædda veiklun, eða einhverja tegund af geðveiki eða brjálsemi.

2. gr.

Læknir gætir þess, að allir hollustuhættir séu í sem beztu lagi.

Ef eitthvað er að í þeim efnum, skal hann skýra forstöðumanni frá því hverra umbóta sé þörf.

Nú kemur einhver farsótt upp í hælina og skal læknir þá tafarlaust skýra heilbrigðisstjórninni frá öllum málavöxtum.

3. gr.

Læknir annast alla sjúka fanga, að þeir fái það fæði, aðbúð, hjúkrun og lækningu, sem nauðsyn krefur, líkt og vant er að veita, eftir ástæðum, á góðu heimili, eða í almennu sjúkrahúsi eða heilsuhæli — allt eftir því hver veikin er og hvernig henni er háttað — en þó svo, að ekki sé vikið frá heimilisháttum á hælina frekar en þörf gerist.

Læknir skýrir forstöðumanni frá því, hvaða breytingar hann telji nauðsynlegar, vegna krankleika, á fæði fangans, aðbúnaði, útivist, 4. marz vinnubrögðum o. s. frv. **14**

Nú er sjúkdómurinn næmur, t. d. berklaveiki, eða einhver kyn-sjúkdómur, og annast þá læknir að sjúklingurinn sé einangraður svo, eða honum settar þær varúðarreglur, að öðrum standi ekki hættu af honum.

4. gr.

Ef læknir telur nauðsynlegt að fá sér lækni í einhverri grein sér til aðstoðar, eða koma sjúkum fanga í geðveikrahæli eða almennt sjúkrahús — t. d. til skurðlækningar — þá skal hann bréflega skýra forstöðumanni frá þessu, en hann leita úrskurðar dómsmálaráðuneytisins um það, hvað gera skuli.

Ef málið þolir enga bið, má forstöðumaður ákveða í bili að farið skuli eftir tillögum læknis og sjá um framkvæmd á þeim.

5. gr.

Nú deyr fangi, og skal þá læknir skoða líkið og gefa út dánarvottorð. Má ekki flytja líkið á kaldan eða afvikinn stað fyrir en því er lokið.

6. gr.

Læknir skal rannsaka þá menn, sem sækja um atvinnu í hælínu og gefa út vottorð um heilsufar þeirra.

Hann skal veita starfsmönnum hælísins ókeypis læknishjálp.

Nú telur læknir þörf á aðstoð sér læknis, eða nauðsynlegt að koma sjúkum starfsmanni í sjúkrahús, og fer um það mál, sem segir í 4. gr.

7. gr.

Læknir skal hafa alla gát á hjúkrunargögnum hælísins og lyfjabirgðum þess.

8. gr.

Læknir annast þetta bókhald:

- a. Heilsufarsbók (journal) fyrir hvern fanga, sbr. 1., 3., 4. og 5. gr. Skal rita í hana allt er lýtur að heilsufari fangans þegar hann kemur, meðan hann dvelur í hælínu og þegar hann fer þaðan, einnig lík-skurðarlýsingu, ef hann deyr og er krufinn.
- b. Heilsufarsbók fyrir hvern starfsmann hælísins, sbr. 6. gr.
- c. Mánaðarskrá yfir sjúka fanga.

14

4. marz

9. gr.

Í janúarmánuði ár hvert skal læknir semja ársskýrslu í tvennu lagi um heilsufar í hælínu á umliðnu ári. Skal þeirri skýrslu fylgja sundurliðuð skrá yfir krankleika fanganna. Fær stjórnarnefnd hælisins annað skýrslueintakið, en landlæknir hitt.

10. gr.

Læknir skal heimsækja alla fangana tvisvar í mánuði að minnsta kosti, og auk þess gegna nær sem hans er vitjað vegna veikinda.

Um fastar heimsóknir læknis fer eftir samkomulagi við forstöðumann.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 4. marz 1929.

Jónas Jónsson.

St. Gunnlaugsson.

15

18 marz

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Söfnunarsjóð

Rauðasandshrepps, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 18. marz 1929. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

„Söfnunarsjóð Rauðasandshrepps“.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: „Söfnunarsjóður Rauðasandshrepps“.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með kr. 100.00 árlegu tillagi frá Rauðasandshreppi, fyrsta sinni árið 1925, og eykst með sama árstíllagi í 105 ár frá stofnari, eða til ársins 2030. Vextir skulu árlega leggjast við höfuðstól, og má ekki skerða hann til 2030.

3. gr.

Árið 2030 skal fyrsta sinni úthluta $\frac{4}{5}$ — fjórum fimmtu —

hlutum af vöxtum sjóðsins það ár og síðan árlega sama vaxtahluta samkvæmt eftirfarandi ákvörðun, en $\frac{1}{5}$ — einn fimmti — hluti ársvaxta sakl leggjast við höfuðstólinn. 15
18. marz

Þegar sjóðurinn er orðinn 200000 kr. skal $\frac{9}{10}$ hlutum vaxtanna úthlutað árlega, en $\frac{1}{10}$ hluti leggist við höfuðstól.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þrír menn. Skal einn kjörinn af sýslunefnd Vestur-Barðastrandarsýslu, annar af hreppsnefnd Rauðasandshrepps, og skulu þeir báðir búsettir í hreppnum. Hinn þriðji skal vera sóknarprestur Sauðlauksdalsprestakalls, og er hann sjálfkjörinn.

Nefndin skiftir með sér verkum. Stjórnin hafi á hendi stjórn og umsjón sjóðsins og reikningshald hans og skal hafa löggilta gerðabók.

5. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar sjóðsins skulu gerðir upp í janúar og lagðir fyrir hreppsnefnd til endurskoðunar, ásamt öllum gerðum stjórnarinnar. Sjóðurinn sé háður eftirliti sýslunefndar.

6. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta á tryggum stað undir umsjón stjórnarinnar og með samþykki sýslunefndar. Að jöfnu öryggi fengnu, skal er unnt er, ávaxta sjóðinn innan Rauðasandshrepps, þó svo að hann ávaxtist ekki minna heldur en á öðrum stöðum, sem telja má fulltrygga.

7. gr.

Því fé, er kemur til úthlutunar samkvæmt 2. gr., skal varið sem hér segir:

1. Þrem fjórðu hlutum úthlutunarfjárins skal varið til þess að styrkja til efnalegrar sjálfbjargar fátæklinga, sem ella mundu verða sveitarsjóði Rauðasandshrepps til byrðar, hvort heldur er fyrir sakir æsku eða elli, heilsuleysis, örkumla, ómegðar eða efnalegra áfalla eða annara slíkra atvika.

Purfi eitthvert ár ekki að verja greindri fjárhæð allri í þessu skyni, skal afgangi hennar varið til þess að létta á annan hátt byrðar sveitarsjóðs og minnka að sama skapi aukaútsvör hreppsúa eða þau gjöld, er kynnu að samsvara þeim.

2. Einum áttunda hluta úthlutunarfjárins skal varið til þess að verðlauna framúrskarandi atorku og framtakssemi innan hrepps, í verklegum eignum, ellegar efla og styrkja verklega dáð og nytsemi innan hreppsins.

- 15 3. Afganginum — einum áttunda hluta — af úthlutunarfénu skal
18. marz varið til menningarbóta innan hreppsins, svo sem til þess að styrkja skólahald fyrir nemendur eldri en 14 ára, fræðibókasöfn, fyrirlestrahald, námsskeið eða annað þvílíkt, er tvímælalaust má telja andlegan menningarauka fyrir hreppsþúa.

8. gr.

Leita ber konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

- 16 STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá um Nemendasjóð
19. marz séra Magnúsar Helgasonar, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 19. marz 1929. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

um

Nemendasjóð séra Magnúsar Helgasonar.

1. gr.

Sjóður þessi er þannig til orðinn, að stjórn kennarasambandsins afhenti séra Magnúsi Helgasyni 500 krónur, er voru afgangs af samskotum til minningargjafar, er nemendur hans gáfu honum sjötugum, og fylgdi þessi formáli: „Þessar 500 kr. eru afhentar sem vísir að sjóði, sem kenndur sé til nafns séra Magnúsar og nemanda hans og sé á sínum tíma varið nemöndum í kennaraskólanum á einhvern hátt til gagns, eftir nánari ráðstöfun séra Magnúsar sjálfs.

Svo er og til ætlazt af geföndum, að sjóðurinn taki framvegis við því fé, er í hann kann að verða gefið séra Magnúsi til sæmdar og virðingar, og sé þetta tekið fram í reglum um sjóðinn“.

Við þessa gjöf nemanda hefir séra Magnús bætt 500 krónum, svo að sjóðurinn er nú eitt þúsund krónur og vextir að auki af 500 kr. frá 13. júní f.á. Samkvæmt fyrirmælum gefanda skal hann heita Nemendasjóður séra Magnúsar Helgasonar.

2. gr.

Sjóðurinn skal vera lánssjóður til styrktar nemöndum Kennarskólans á námsárunum. Skólastjóri, ásamt 2 kennurum þeim, er lengst hafa kennt við skólann, hefir stjórn og umsjá sjóðsins á hendi, veitir

lán og innheimtir, sér um, að það fé hans, sem eigi er í lánum hjá nemöndum, standi á vöxtum í Landsbankanum, og birti árlega reikninga sjóðsins í skýrslum skólans. **16** 19. marz

3. gr.

Veita má lán úr sjóðnum þegar hinn næsta vetur, þó eigi meira fyrsta árið en hálfan sjóðinn. Aldrei má veita lán úr sjóðnum nema gegn tryggingu, er stjórnendur sjóðsins telja áreiðanlega.

4. gr.

Enginn nemandi skal fá lán úr sjóðnum á fyrsta ári sínu í skólanum og nemendur efsta bekkjar ganga fyrir að öðru jöfnu.

5. gr.

Vextir af lánunum úr sjóðnum skulu vera sömu, sem þá eru innlánsvextir í Landsbankanum. Afborgun þarf eigi að greiða meðan lántakandi stundar nám í skólanum, en eftir að hann er farinn þaðan, skal endurgreiða lánið að fullu með 100 kr. á ári að minnsta kosti auk vaxta.

Nú stendur lántakandi eigi í skilum á réttum gjalddaga, og skal hann þá greiða þaðan í frá fulla útlánsvöxtu Landsbankans, til þess er skuldinni er lokið.

6. gr.

Nú vex sjóðnum svo fiskur um hrygg, að stjórn sjóðsins telur hlýða, að rýmka lánskosti frá því, sem hér er fyrir mælt, og er þá heimilt að gjöra það með ráði og samþykki yfirstjórnar fræðslumála landsins.

7. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari og á breytingum á henni, ef til kemur.

Reykjavík, 19. marz 1929.

Magnús Helgason.

17
21. marz

SAMÞYKKT

um

lokunartíma rakarastofa og hárgreiðslustofa í Reykjavík.

1. gr.

Rakarastofum og hárgreiðslustofum í Reykjavík skal loka eftir því, sem ákveðið er í 1., 2. og 5. grein samþykktar þessarar.

2. gr.

Alla virka daga árs skal rakarastofum og hárgreiðslustofum lokað ekki síðar en kl. 7 síðdegis nema á laugardögum og miðvikudaginn fyrir sumardaginn fyrsta og uppstigningardag kl. 8 síðdegis. Stofurnar skulu ekki opnaðar aftur fyr en kl. 8½ árdegis næsta virkan dag. Þó skulu vera þær undantekningar frá þessu, er nú greinir:

Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal stofunum lokað ekki síðar en kl. 4½ síðdegis og laugardaginn fyrir páska og hvítasunnu ekki síðar en kl. 6 síðdegis.

Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að halda stofunum opnum til kl. 11 síðdegis.

Á tímabilinu frá 1. júlí til 31. ágúst skal á laugardögum loka stofunum ekki síðar en kl. 6 síðdegis.

3. gr.

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta og 2. ágúst mega engar rakarastofur eða hárgreiðslustofur vera opnar. Ef 2. ágúst ber upp á sunnudag skal loka stofunum 3. ágúst. Annan helgidag stórhátíða og skírdag mega stofurnar þó vera opnar kl. 9—11 árdegis.

4. gr.

Menn, sem eru komnir inn í rakarastofur eða hárgreiðslustofur fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

5. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum 20—500 krónum og renna sektirnar í bæjarsjóð.

Mál útaf brotum gegn samþykktinni skal reka sem almenn lög-reglumál.

Samþykkt þessi, sem gjörð er af bæjarstjórn Reykjavíkurkaupstaðar, samkvæmt lögum nr. 79, 14. nóvember 1917, um samþykktir

um lokunarbúða í kaupstöðum, sbr. lög nr. 9, 2. ágúst 1918 og lög nr. 17 12, 7. maí 1928 um viðauka við þau lög, er hérmeð staðfest til að öðlast 21. marz þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 21. marz 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

REGLUGJÖRÐ

18

27. marz

um

próf löggiltra endurskoðenda, verksvið þeirra o. fl.

Samkvæmt lögum nr. 9., 15. júní 1926, eru hérmeð sett eftirfarandi ákvæði um löggildingu endurskoðenda o. fl.

I. KAFLI.

Löggilding.

1. gr.

Atvinnumálaráðherra löggildir endurskoðendur, ef þeir fullnægja skilyrðum þeim, sem sett eru í reglugjörð þessari.

2. gr.

Umsókn um löggildingu sendist atvinnumálaráðuneytinu ásamt skilríkjum um, að umsækjandi uppfylli þau skilyrði, sem útheimtast til löggildingar samkvæmt reglugjörð þessari, 3. gr. a.—d.

3. gr.

Sá einn getur öðlast löggildingu, sem fullnægir eftirfarandi skilyrðum:

- a) Er íslenzkur ríkisborgari, eða hefir sama rétt, enda sanni umsækjandi þá fyrir prófnefndinni að hann hafi fullnægjandi þekkingu í íslenskri tungu.
- b) Hefir náð lögaldri.
- c) Er fjár síns ráðandi.
- d) Hefir óflekkað mannorð.

- 18** e) Rekur ekki þá atvinnu aðra, sem atvinnumálaráðherra telur ósam-
 27. marz rýmanlega við endurskoðunarstarfsemina.
 f) Hefir staðizt próf samkvæmt reglugjörð þessari.

4. gr.

Atvinnumálaráðherra skipar þriggja manna prófnefnd, sem rannsakar skilríki umsækjanda og prófar hann ef til kemur. Skulu nefndarmenn skipaðir til 9 ára þannig, að eftir fyrstu 3 árin gengur einn nefndarmanna úr nefndinni eftir hlutkesti og annar eftir 6 ár o. s. frv. Skal þá skipa í nefndina á ný til 9 ára í stað þess sem úr gengur í hvert skifti. Nefndin kýs sér sjálf formann til þriggja ára. Fyrsta prófnefnd öðlast sömu réttindi og tekur á sig sömu skyldur sem löggiltir endurskoðendur.

5. gr.

Prófið er í tvennu lagi — verklegt og bóklegt.

1. Verklega prófið:

Til að sýna nauðsynlega verklega þekkingu í bókhaldi og endurskoðun, skal umsækjandi senda prófnefnd a. m. k. 4 skýrslur um atriði snertandi bókhald og endurskoðun, sem komið hafa fyrir hann í praktísku lífi við starf hans. Skal það t. d. vera um bókhaldskerfi, framkvæmd almennrar endurskoðunar, tillögur um tilhögun endurskoðunar hjá ákveðnu fyrirtæki, framkvæmd gagnrýningar (kritiskrar) endurskoðunar (t. d. gagnrýning á efnahagsreikningi), efnahagsyfirliti með skýringum til afnota við nauðasamninga umleitanir.

Skýrslum þessum skal fylgja greinargerð umsækjanda um persónulega skoðun hans á efni því, sem um ræðir, svo og skilríki fyrir því, að hann hafi samið skýrslurnar og framkvæmt verkið án aðstoðar annara, enda skal hann hafa unnið að endurskoðun eigi skemur en 3 ár.

Prófnefnd getur krafist frekari útskýringa á sendum skýrslum eftir því sem hún telur þörf, og er prófnefndin hefir sameiginlega yfirfarið skýrslur þessar, skal umsækjandi munnlega svara fyrir nefndinni þeim spurningum, sem hún telur nauðsyn á að leggja fyrir hann, til að reyna þekkingu hans í verklegri framkvæmd endurskoðunar og bókhalds. Heimilt er nefndinni og, að leggja fyrir umsækjanda verkefni til skriflegrar úrlausnar, ef hún telur þess þörf.

2. Bóklega prófið:

Prófið er bæði munnlegt og skriflegt og skal prófað í

- a) Almennri viðskiftafræði.
- b) Verzlunarrétti.
- c) Verzlunarreikningi.

- Ad. a) Umsækjandi skal þekkja í höfuðatriðum og geta gert grein fyrir: Upphafi og þróun verzlunarinnar; mismunandi greinum hennar; réttindum og skyldum verzlunarstéttarinnar; hinum mismunandi félagamyndunum í verzlunarheiminum. **18** 27. marz
- Ad. b) Umsækjandi skal kunna full skil á helztu skjölum, sem fyrir koma í verzlunarlífinu, og þekkja reglur laganna um bókhald, endurskoðun og verzlun. Hann skal og þekkja reglur þær, sem gilda um kaup og sölu, lán til eignar, víxla, tékka og aðrar ávísanir, váttryggingar, ábyrgð og veð; helztu reglur félagsréttarins og meðferð dánarbúa og þrotabúa, (þar undir reglurnar um nauðasamninga með eða án gjaldþrotaskifta), og skattalög-gjöfina.

Sá, sem lokið hefir fullnaðarprófi í lögum eða hagfræði er undanþeginn hinu bóklega prófi, í þeim greinum.

6. gr.

Við prófið skulu gefnar einkunnir samkvæmt einkunnarstiga Örsteds, fyrir verklega prófið 4 einkunnir, en hið bóklega 3, samanlagt fyrir munnlegt og skriflegt í hverri grein.

Til að standast verklega prófið þarf 20 stig en til að standast hið bóklega próf 10 stig.

Báðum prófunum skal lokið innan árs frá dagsetningu svars prófnefndar við umsókninni, enda er nefndinni skylt að tilkynna umsækjanda, svo fljótt sem unnt er hvort hann fullnægi þeim skilyrðum, sem útheimtast til að ganga undir prófið.

Standist umsækjandi eigi prófið, getur hann eigi tekið það á ný fyr en eftir 1 ár.

7. gr.

Hafi umsækjandi staðizt prófið og uppfyllt önnur skilyrði fyrir löggildingu, skal hann um leið og hann fær skírteini hjá ráðuneytinu undirskrifa svohljóðandi drengskaparheit:

Jeg undirritaður lofa hérmeð, að viðlögðum drengskap, að leysa af hendi endurskoðunarstörf mín eftir beztu þekkingu og vitund, og halda leyndu fyrir óviðkomandi mönnum öllu því, er eg kann að fá vitneskju um við endurskoðunina og fylgja öllum reglum og fyrirmælum, sem sett eru eða sett kunna að verða um starf mitt.

8. gr.

Löggildingarskírteinið skal sýnt og áritað í atvinnumálaráðuneytinu fimmta hvert ár, til þess að það haldi gildi sínu. Falli áritun niður getur endurskoðandi fengið löggildinguna endurnýjaða að fengnum meðmælum prófnefndar.

18
27 marz

II. KAFLI.

Verksvið.

9. gr.

Löggiltur endurskoðandi hefir heimild til að framkvæma starf sitt hvar sem er á landinu.

Skal hann byggja álit sitt á nákvæmri rannsókn og athugun á öllum þeim gögnum, sem fyrir hendi eru, enda á hann heimtingu á, að fá afhentar allar bækur og skjöl, er snerta starf það, sem framkvæma á, svo og allar upplýsingar frá viðkomandi mönnum, er hann telur sér nauðsynlegar í því sambandi.

10. gr.

Löggiltur endurskoðandi getur ekki — með sömu verkun og endranær — framkvæmt endurskoðun hjá þeim stofnunum, einstaklingum eða félögum, þar sem skyldleiki hans eða persónulegur hagnaður getur haft áhrif á álit hans eða úrskurð og sker atvinnumálaráðherra úr, ef ágreiningur kann að rísa um þetta atriði.

11. gr.

Ef deilur verða um gjöld fyrir störf löggilts endurskoðanda, sker atvinnumálaráðuneytið úr ef aðiljar óska, enda verða þá slík mál eigi borin undir dómstólana.

III. KAFLI.

Ýms ákvæði.

12. gr.

Löggiltir endurskoðendur sæta sömu viðurlögun fyrir brot í starfi sínu sem sýslunarmenn.

13. gr.

Löggiltir endurskoðendur mega ekki hafa fleiri aðstoðarmenn en svo, að þeir geti fylgt nákvæmlega starfi þeirra, og bera þeir fulla ábyrgð á störfum aðstoðarmanna.

14. gr.

Löggilding fellur niður:

1. Ef löggiltur endurskoðandi missir eitthvert þeirra skilyrða, sem krafizt er í 3. gr. a—e lið,

Þó getur sá, sem misst hefir umráð yfir búi sínu, og af þeim orsökum tapað löggildingu, öðlast hana aftur, er hann á ný fær full umráð yfir því, annaðhvort við það, að hann hefir greitt skuldeimtumönnum sínum að fullu, eða náð nauðasamningum við þá, enda má þá og krefjast prófs að nýju, telji prófnefnd það æskilegt.

2. Ef löggildingarskírteinið er ekki sýnt til lögboðinnar áritunar innan tiltekins tíma.
3. Ef hann segir af sér starfinu.

Falli löggilding úr gildi, skal nafn hlutaðeiganda strikað út af skrá um löggilta endurskoðendur, sem haldin er af atvinnumálaráðuneytinu.

15. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. marz 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

19

REIKNINGUR

yfir

yfir tekjur og gjöld hins Almenna Kirkjusjóðs árið 1928.

Tekjur:

1.	Sjóður frá f. á. (sbr. Stjórnatið. 1928, B, bls. 88)	kr.	284.504.90
2.	Innborgað á árinu	—	30.969.28
3.	Vextir á árinu		
	a. Af lánum	kr.	5.614.63
	b. — inneign í Landsbanka	—	4.309.50
	c. — vaxtabrjefum	—	2.209.50
	d. — inneign í sparissj. Hafnarfj.	—	25.83
		kr.	12.159.46
	e. Vangoldnir vextir	—	839.47
		—	12.998.93
4.	Endurborgað af lánum	—	6.981.06
5.	Til jafnaðar við gjaldlið 2	—	19.170.00
6.	— — — — 4	—	3.741.12
		Kr.	358.365.29

Gjöld:

1.	Tekið út af inneign	kr.	20.678.42
2.	Ný lán veitt á árinu	—	19.170.00
3.	Kostnaður	—	235.00
4.	Vaxtaafgangur	—	3.741.12
5.	Til jafnaðar við tekjulið 4	—	6.981.06
6.	— — — — 3 e	—	839.47
7.	Eign í árslok 1928:		
	a. Í lánum	kr.	157.291.18
	b. - Landsbanka	—	100.245,13
	c. - vaxtabrjefum	—	48.100.00
	d. - sparissjóði Hafnarfjarðar	—	599.77
	e. - Hjá reikningshaldara	—	484.14
		—	306.720.22
		Kr.	358.365.29

Biskupinn fyrir Íslandi, Reykjavík, 7. jan. 1929.

Jón Helgason.

SKÝRSLA

19

um

eign kirkna i hinum Almenna Kirkjusjóði árið 1928.

Kirkjur	Eign við árslok 1927		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1928	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
<i>N.-Múlaprófastsdæmi.</i>										
1. Skeggjastaðakirkja	2778	88	» »		» »		111	15	2890	03
2. Hofteigskirkja	3838	09	» »		» »		153	52	3991	61
3. Kirkjubæjarkirkja	10964	24	» »		» »		438	56	11402	80
4. Hjaltastaðarkirkja	2341	39	» »		511	20	78	92	1909	11
5. Eiðakirkja	557	51	» »		» »		22	30	579	81
6. Ásskirkja í Fellum	3615	34	100	00	» »		146	28	3861	62
7. Valþjófsstaðarkirkja . . .	2116	38	116	00	» »		86	63	2319	01
8. Hofskirkja í Vopnaf. . . .	1222	85	150	00	» »		48	91	1421	76
<i>S.-Múlaprófastsdæmi.</i>										
9. Vallanesskirkja	13153	59	» »		» »		526	14	13679	73
10. Þingmúlakirkja	1884	99	» »		» »		75	39	1960	38
11. Klippstaðarkirkja	367	34	» »		» »		14	69	382	03
12. Vestdalseyrarkirkja . . .	18	72	» »		» »		0	74	19	46
13. Mjóafjarðarkirkja	1	87	» »		» »		0	07	1	94
14. Neskirkja í Norðf.	41	13	» »		» »		1	64	42	77
15. Kolfreyjustaðarkirkja . .	25	88	» »		12	80	0	73	13	81
16. Stöðvarkirkja	9	71	» »		» »		0	38	10	09
17. Eydalakirkja	6572	35	100	00	20	60	264	15	6915	90
18. Hofskirkja í Álftaf. . . .	2058	05	» »		1800	00	76	32	334	37
<i>A.-Skaftafellsprófastsdæmi.</i>										
19. Sandfellskirkja	1517	08	» »		» »		60	68	1577	76
20. Stafafellskirkja	1977	44	» »		» »		79	09	2056	53
21. Brunnhólskirkja	0	99	» »		» »		0	03	1	02
22. Kálfaþellsstaðarkirkja . .	41	49	» »		2	25	1	59	40	83
23. Hofskirkja í Öræfum . . .	2863	62	120	00	» »		118	14	3101	76
<i>V.-Skaftafellsprófastsdæmi.</i>										
24. Prestsbakkakirkja	5085	85	» »		» »		203	43	5289	28
25. Reyniskirkja	272	69	» »		» »		10	90	283	59
26. Grafarkirkja	1435	24	6000	00	» »		157	40	7592	64
27. Kálfaþellskirkja	445	86	100	00	» »		19	83	565	69
28. Skeiðflatarkirkja	376	12	» »		» »		15	04	391	16
Flyt	65584	69	6686	00	7346	85	2712	65	72636	49

19

Kirkjur:	Eign við árslok 1927		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1928	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt . . .	65584	69	6686	00	7346	85	2712	65	72636	49
<i>Rangárvallaprófastsdæmi.</i>										
29. Stórólshvolskirkja	555	41	50	00	» »		23	21	628	62
30. Oddakirkja	302	59	» »		» »		12	10	314	69
31. Kálfholtskirkja	57	76	» »		» »		2	31	60	07
32. Krosskirkja	6517	12	370	00	» »		268	08	7155	20
33. Ásólfsskálakirkja	122	76	» »		» »		4	91	127	67
34. Eyvindarhólakirkja	2415	07	150	00	» »		97	93	2663	00
35. Breiðabólstaðarkirkja	16	10	» »		» »		0	64	16	74
36. Skarðskirkja	6490	17	169	48	» »		261	29	6920	91
37. Landakirkja í Vestm.	3008	17	» »		» »		120	32	3128	49
<i>Arnesprófastsdæmi.</i>										
38. Mosfellskirkja í Gr.nesi	2046	01	» »		753	00	76	83	1369	84
39. Þingvallakirkja	325	56	75	53	» »		13	52	414	61
40. Strandarkirkja	41205	90	16534	83	5267	00	1678	10	54151	83
41. Gaulverjabæjarkirkja	126	66	» »		62	80	4	69	68	55
42. Haukadalskirkja	86	85	» »		» »		3	47	90	32
43. Hraungerðiskirkja	» »		200	00	» »		2	67	202	67
44. Stokkseyrarkirkja	2514	09	» »		50	80	100	42	2563	71
45. Ólafsvallakirkja	126	64	» »		» »		5	06	131	70
46. Miðdalskirkja	327	66	85	00	» »		14	16	426	82
47. Eyrarbakka kirkja	831	72	500	00	50	80	33	43	1314	35
<i>Kjalarnessprófastsdæmi.</i>										
48. Grindavíkurkirkja	115	85	» »		» »		4	63	120	48
49. Brautarholt skirkja	306	72	» »		» »		12	26	318	98
50. Reynivallakirkja	4613	12	» »		210	00	182	42	4585	54
51. Lágafellskirkja	2021	20	800	00	» »		80	84	2902	04
52. Njarðvíkurkirkja	31	30	» »		» »		1	25	32	55
<i>Borgarfjarðarprófastsdæmi.</i>										
53. Saurbæjarkirkja	1151	40	» »		» »		46	05	1197	45
54. Hallgrímskirkjan	12825	58	235	00	» »		516	73	13577	31
55. Stóra Áskirkja	81	49	» »		» »		3	25	84	74
56. Reykholt skirkja	2043	10	» »		» »		81	72	2124	82
57. Lundarkirkja	845	94	» »		750	00	28	83	124	77
58. Bæjarkirkja	228	35	» »		100	00	8	70	137	05
<i>Mýraprófastsdæmi.</i>										
59. Stafholt skirkja	5434	52	300	00	» »		226	00	5960	52
60. Síðumúlakirkja	40	41	» »		» »		1	61	42	02
Flyt.	162399	91	26155	84	9591	25	6630	08	185594	58

Kirkjur:	Eign við árslok 1927		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1928	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt . . .	162399	91	26155	84	9591	25	6630	08	185594	58
61. Hvammskirkja í Nd. . . .	1243	78	» »		» »		49	75	1293	53
62. Borgarkirkja	1703	61	» »		» »		68	14	1771	75
<i>Snæfellsnessprófastsdæmi.</i>										
63. Breiðabólstaðarkirkja . . .	942	60	» »		» »		37	70	980	30
64. Miklaholtskirkja	5531	37	» »		» »		221	25	5752	62
65. Narfeyrarkirkja	265	56	» »		» »		10	62	276	18
66. Ytri-Rauðamelskirkja . . .	753	85	» »		» »		30	15	784	00
67. Kolbeinsstaðarkirkja	2694	86	» »		» »		107	79	2802	65
<i>Dalaprófastsdæmi.</i>										
68. Stóra-Vatnshornskirkja . .	826	96	» »		» »		33	07	860	03
69. Snóksdalskirkja	2949	86	» »		217	00	113	32	2846	18
70. Garpdalskirkja	4323	19	120	00	» »		176	52	4619	71
71. Sauðafellskirkja	1	46	» »		» »		0	05	1	51
72. Hvammskirkja	18	79	» »		» »		0	75	19	54
<i>Barðastrandarprófastsdæmi.</i>										
73. Selárdalskirkja	802	69	270	00	622	60	31	38	481	47
74. Sauðlauksdalskirkja	2107	14	91	03	» »		86	71	2284	88
75. Flateyjarkirkja	30	73	» »		» »		1	22	31	95
76. Gufudalskirkja	» »		101	00	» »		1	35	102	35
<i>V.-Ísafjarðarprófastsdæmi.</i>										
77. Holtskirkja	6670	19	» »		» »		266	80	6936	99
78. Mýrakirkja	815	42	60	00	» »		34	01	909	43
79. Sæbólaskirkja	2851	85	108	95	» »		114	07	3074	87
80. Staðarkirkja í Súgöf. . . .	1150	40	131	76	» »		50	40	1332	56
81. Hraunskirkja	596	19	150	00	» »		24	34	770	53
<i>N.-Ísafjarðarprófastsdæmi.</i>										
82. Staðarkirkja í Grunnnav. .	984	63	» »		345	00	26	73	666	36
<i>Strandaprófastsdæmi.</i>										
83. Staðarkirkja	2209	29	» »		» »		88	37	2297	66
84. Prestsbakkakirkja	1623	63	» »		» »		64	94	1688	57
85. Staðarkirkja í Hrf.	964	77	» »		» »		38	59	1003	36
86. Árneskirkja	2360	71	202	25	» »		95	09	2658	05
87. Öspakseyrarkirkja	859	59	861	25	» »		54	46	1775	30
Flyt: . . .	207683	03	28252	08	10775	85	8457	65	233616	91

19

Kirkjur:	Eign við árslok 1927		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1928	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt . . .	207683	03	28252	08	10775	85	8457	65	233616	91
<i>Húnavatnsprófastsdæmi.</i>										
88. Staðarbakkakirkja	38	83	»	»	»	»	1	55	40	38
89. Melstaðarkirkja	2740	26	200	00	»	»	109	61	3049	87
90. Hofskirkja á Skagaströnd	788	97	»	»	150	00	26	04	665	01
91. Bergstaðakirkja	2	75	»	»	»	»	0	11	2	86
92. Höskuldsstaðakirkja . . .	967	59	»	»	»	»	38	70	1006	29
93. Efranúpskirkja	15	69	»	»	»	»	0	62	16	31
94. Tjarnarkirkja á Vatnsnesi	1069	27	»	»	»	»	42	77	1112	04
95. Spákonufellskirkja	43	49	»	»	43	00	0	87	1	36
96. Blönduóskirkja	209	38	»	»	»	»	8	37	217	75
97. Auðkúlukirkja	1040	00	»	»	»	»	41	60	1081	60
<i>Skagafjarðarprófastsdæmi.</i>										
98. Sauðárkróskirkja	1446	77	»	»	»	»	57	87	1504	64
99. Ripurkirkja	6	68	»	»	»	»	0	26	6	94
100. Glaumbæjarkirkja	8	65	»	»	»	»	0	34	8	99
101. Mælifellskirkja	9	52	»	»	»	»	0	38	9	90
102. Barðskirkja	1812	45	100	00	18	00	72	49	1966	94
103. Fellskirkja í Sljettuhlíð .	193	92	»	»	»	»	7	75	201	67
104. Goðdalakirkja	644	76	»	»	»	»	25	79	670	55
105. Miklabæjarkirkja	1002	47	»	»	»	»	40	09	1042	56
106. Flugumýrarkirkja	407	26	46	00	»	»	16	29	469	55
107. Ketukirkja	610	69	»	»	»	»	24	42	635	11
108. Viðvíkurkirkja	781	28	»	»	»	»	31	25	812	53
109. Hofskirkja á H.str. . . .	79	30	»	»	»	»	3	17	82	47
110. Knappstaðakirkja	223	50	»	»	»	»	8	94	232	44
<i>Eyjafjarðarprófastsdæmi.</i>										
111. Grímseyjarkirkja	2660	32	»	»	»	»	106	41	2766	73
112. Glæsibæjarkirkja	3122	23	»	»	3102	25	104	16	124	17
113. Kaupangskirkja	5	76	»	»	»	»	0	23	5	99
114. Saurbæjarkirkja	3447	27	1000	00	»	»	147	89	4595	16
115. Munkapverárkirkja . . .	10393	74	»	»	»	»	415	74	10809	48
116. Lögmanshlíðarkirkja . .	551	04	»	»	»	»	22	04	573	08
117. Akureyrarkirkja	13693	89	1000	00	»	»	571	05	15264	94
118. Bægisárkirkja	2124	31	»	»	»	»	84	97	2209	28
119. Vallakirkja	26	43	»	»	»	»	1	05	27	48
120. Tjarnarkirkja	127	43	38	00	»	»	5	98	171	41
121. Stærta-Árskógskirkja . .	32	83	»	»	»	»	1	31	34	14
Flyt: . . .	258011	79	30636	08	14085	10	10477	76	285036	53

Kirkjur:	Eign við árslok 1927		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1928	
	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.	Kr.	au.
Flutt . . .	258011	79	30636	08	14085	10	10477	76	285036	53
<i>S.-Þingeyjarprófastsdæmi.</i>										
122. Laufáskirkja	2131	24	82	58	»	»	86	61	2300	43
123. Hálskirkja	1127	96	»	»	»	»	45	11	1173	07
124. Þóroddstaðarkirkja . . .	161	73	»	»	»	»	6	46	168	19
125. Skútustaðakirkja	2189	32	»	»	2189	32	43	76	43	76
126. Brettingsstaðakirkja . .	559	63	»	»	»	»	22	38	582	01
127. Illugastaðakirkja	482	85	»	»	»	»	19	31	502	16
128. Grenjaðarstaðarkirkja . .	3867	69	»	»	500	00	151	57	3519	26
129. Grenivíkurkirkja	843	78	150	62	»	»	36	76	1031	16
130. Draflastaðakirkja	2	81	»	»	»	»	0	11	2	92
131. Þönglabakkakirkja	1731	40	»	»	»	»	69	25	1800	65
132. Nesskirkja í Aðald. . . .	312	82	»	»	»	»	12	51	325	33
<i>N.-Þingeyjarprófastsdæmi.</i>										
133. Skinnastaðarkirkja	2043	54	»	»	»	»	81	74	2125	28
134. Presthólakirkja	3898	55	»	»	3900	00	64	94	63	49
135. Ásmundarstaðakirkja . .	58	90	»	»	»	»	2	35	61	25
136. Svalbarðskirkja	3900	47	100	00	»	»	158	34	4158	81
137. Viðihólskirkja	1	08	»	»	»	»	0	04	1	12
138. Sauðanesskirkja	80	47	»	»	»	»	3	21	83	68
Samtals .	281406	03	30969	28	20678	42	11282	21	302979	10

Aths. Sé vaxtaafgangur kr. 3741,12 lagður við upphæðina kr. 302979,10 verður eign sjóðsins í árslok, eins og í aðalreikningi segir, kr. 306720,22.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 7. janúar 1929.

Jón Helgason.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

N.-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	310	83	310	83	259
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	49	83	298	98	249
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	47	29	283	74	236
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	39	50	316	00	263
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	31	00	372	00	310
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	36	64	293	12	244
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	27	33	273	30	228
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	221	67	221	67	185
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	214	50	286	00	238
<i>B. Ull, smjör og tól.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	47	176	40	147
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	99	118	80	99
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	61	193	20	161
13.	— 120 pd. af tól. vel bræddri pd. á	0	90	108	00	90
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	22	00	132	00	110
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	«	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	4	20	63	00	52
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	17	12	68	48	57
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	16	11	96	66	81
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	11	75	70	50	59
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	9	70	77	60	65
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	6	87	82	44	69
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	52	124	80	104
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	21	67	130	02	108
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	8	17	»	»	163
43.	— 1 lambsfóður	á	10	50	»	»	210
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:							
Eftir A. eða í friðu			295		07	246	
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			149		10	124	
Eftir C. eða í ullartóvöru			»		»	»	
Eftir D. eða í fiski			132		00	110	
Eftir E. eða í lýsi			63		00	52	
Eftir F. eða í skinnavöru			86		75	72	
En meðalverð allra landaura samantalið			725		92	604	
og skift með 5 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða			145		18	121	

Skrifstofu Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstaðar 6. febrúar 1929.

Ari Arnalds.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 22. febrúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

S.-Múlasýslu og Neskaupstað í Norðfirði

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		Í peningum		Hendrad á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	294	00	294	00	245
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fard. hver á	40	80	244	80	204
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	40	73	244	38	204
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	33	91	271	28	226
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	28	09	337	08	281
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	32	87	262	96	219
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	22	47	224	70	187
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	197	00	197	00	164
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	177	00	236	00	197
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	53	183	60	153
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	02	122	40	102
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	49	178	80	149
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	91	109	20	91
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	28	45	170	70	142
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	28	43	113	72	95
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	25	57	153	42	128
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	20	50	123	00	102
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	20	14	161	12	134
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	16	29	195	48	163
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	57	136	80	114
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	22	86	137	16	114
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	15	16	181	92	152
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	8	71	»	»	174
43.	— 1 lambsfóður	á	9	21	»	»	184
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landa- verðum:							
Eftir A. eða í fríðu			256		91	214	
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi			148		50	124	
Eftir C. eða í ullartóvöru			»		»	»	
Eftir D. eða í fiski			170		70	142	
Eftir E. eða í lýsi			»		»	»	
Eftir F. eða í skinnavöru			147		26	123	
En meðalverð allra landaura samantalið			723		37	603	
og skift með 4 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða			180		84	151	

Skrifstofu Suður-Múlasýslu 11. febrúar 1929.

Magnús Gíslason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 19. febrúar 1929.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Austur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		Í peningum		Handað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	262	00	262	00	218
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	27	80	166	80	139
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	27	60	165	60	138
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	21	60	172	80	144
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	17	50	210	00	175
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	20	20	161	60	135
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	14	00	140	00	117
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. .. á	157	00	157	00	131
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	97	00	129	30	108
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni pd. á	1	40	168	00	140
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	94	112	80	94
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	38	165	60	138
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	81	97	20	81
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs ... 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, ... vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	9	45	37	80	31
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	7	12	42	72	36
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	3	83	22	98	19
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	3	83	30	64	26
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	2	32	27	84	23
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	4	13	24	78	21
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	70	168	00	140
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	6	80	»	»	136
43.	— 1 lambsfóður	á	6	90	»	»	138
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu					173	90	145
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg					135	90	113
Eftir C. eða í ullartóvöru					»	»	»
Eftir D. eða í fiski					»	»	»
Eftir E. eða í lýsi					»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru					50	68	42
En meðalverð allra landaura samantalið					360	48	300
og skift með 3 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					120	16	100

Skrifstofu Skaftafellssýslu 20. janúar 1929.

Gísli Sveinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið. 11. febrúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Gísli Ísleifsson,

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930

		Í peningum		Hundrað á		A'ín
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	261	43	261	43	218
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fard. hver á	30	14	180	84	151
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	32	86	197	16	164
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	26	14	209	12	174
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	19	79	237	48	198
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	26	00	208	00	173
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	14	04	140	40	117
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	179	29	179	29	140
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	112	14	149	52	125
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	37	164	40	137
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	86	103	20	86
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	40	168	00	140
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	80	96	00	80
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	16	83	67	32	56
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	12	17	73	02	61
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	9	08	54	48	45
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	11	20	89	60	75
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	5	34	64	08	53
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	84	201	60	168
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	8	79	»	»	176
43.	— 1 lambsfóður	á	10	00	»	»	200
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu			195		92	163	
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi			132		90	111	
Eftir C. eða í ullartóvöru			»		»	»	
Eftir D. eða í fiski			»		»	»	
Eftir E. eða í lýsi			»		»	»	
Eftir F. eða í skinnavöru			91		68	76	
En meðalverð allra landaura samantalið			420		50	350	
og skift með 3 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða			140		17	117	

Skrifstofu Skaftafellssýslu 20. janúar 1929.

Gísli Sveinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 22. febrúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjakaupstað

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	350	00	350	00	292
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	»	»	»	»	»
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	50	00	300	00	250
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	30	00	240	00	200
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	32	00	256	00	213
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	»	»	»	»	»
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	225	00	225	00	187
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	»	»	»	»	»
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	25	150	00	125
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	10	132	00	110
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	00	240	00	200
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	00	120	00	100
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	80	324	00	270
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	27	50	165	00	137
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	24	00	144	00	120
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	8 00	120 00	100
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..		pundið á	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir		á	»	»	»
43.	— 1 lambsfóður		á	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				274	20	228
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				160	40	134
Eftir C. eða í ullartóvöru				324	00	270
Eftir D. eða í fiski				154	50	128
Eftir E. eða í lýsi				120	00	100
Eftir F. eða í skinnavöru				»	»	»
En meðalverð allra landaura samantalið				1033	10	860
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				206	62	172

Bæjarfógetaskrifstofan í Vestmannaeyjum, 10. apríl 1929.

Kr. Linnet.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 16. apríl 1929.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	286	00	286	00	238
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	28	60	171	60	143
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	33	30	199	80	166
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	26	05	208	40	174
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	19	50	234	00	195
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	25	17	201	36	168
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	13	35	133	50	111
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	143	50	143	50	120
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	92	50	123	33	103
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	34	160	80	134
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	72	86	40	72
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	52	182	40	152
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	83	99	60	83
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	10	41	35
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	7	62	38
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	5	56	28
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10	pund á	5	21	35
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	3	37	34
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á		0	44	88
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á		»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á		»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á		9	08	182
43.	— 1 lambsfóður	á		8	80	176
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				189	05	158
Eftir B. eða í ulla, smjöri og tólg				132	30	110
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				51	41	43
En meðalverð allra landaura samantalið				372	76	311
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				124	25	104

Skrifstofu Rangárvallasýslu, 13. febrúar 1929.

Björgvin Vigfússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 8. mars 1929.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	318	12	318	12	265
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	37	94	227	64	190
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	43	44	260	64	217
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	35	12	280	96	234
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	26	41	316	92	264
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	34	27	274	16	228
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	18	94	189	40	158
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	176	56	176	56	147
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	120	00	160	00	133
<i>B. Ull, smjör og tól.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	52	182	40	152
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	91	109	20	91
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	63	195	60	163
13.	— 120 pd. af tól, vel bræddri pd. á	0	90	108	00	90
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	19	40	77 60 65
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	15	54	93 24 78
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	11	09	66 54 55
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10	pund á	12	79	102 32 85
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	8	57	102 84 86
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..		pundið á	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir		á	9	59	» 192
43.	— 1 lambsfóður		á	10	38	» 208
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaorum verður:						
Eftir A. eða í friðu				244	93	204
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				148	80	124
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				88	51	74
En meðalverð allra landaura samantalið				482	24	402
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				160	75	134

Skrifstofu Árnessýslu 2. janúar 1929.

Magnús Torfason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 25. janúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930

		Í peningum		Hundrað á		A'in
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum	355	00	355	00	291
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	40	43	242	58	202
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	46	64	279	84	233
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti	37	14	297	12	248
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti	27	38	328	56	274
6.	— 8 ær geldar á hausti	36	07	288	56	240
7.	— 10 ær mylkar á hausti	20	62	206	20	172
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	206	07	206	07	172
9.	— 1½ hryssu á sama aldri	146	07	194	76	162
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	46	175	20	146
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	13	135	60	113
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	95	234	00	195
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	98	117	60	98
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	2	07	372	60	310
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	30	25	181	50	151
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	54	87	329	22	274
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	31	89	191	34	159
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	44	71	268	26	224
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	6	76	101	40	84
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	26	89	107	56	90
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	24	33	145	98	122
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	19	22	115	32	96
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	17	61	140	88	117
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	12	87	154	44	129
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	»	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	23	11	138	66	116
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	23	68	284	16	237
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	10	46	»	»	209
43.	— 1 lambsfóður	á	14	62	»	»	292
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fýrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu			266	52	222		
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólq			165	60	138		
Eftir C. eða í ullartóvöru			372	60	310		
Eftir D. eða í fiski			242	58	202		
Eftir E. eða í lýsi			101	40	84		
Eftir F. eða í skinnavöru			132	84	111		
En meðalverð allra landaura samantalið			1281	54	1067		
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða			213	59	178		

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu, 28. febrúar 1929.

Magnús Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 18. mars 1929.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	292	00	292	00	243
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	40	41	242	46	202
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	34	80	278	40	232
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	19	60	196	00	163
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	160	50	160	50	134
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	95	50	127	33	106
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	42	170	40	142
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	05	126	00	105
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	43	171	60	143
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	80	96	00	80
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	10	89	43 56 36
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	10	00	60 00 50
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	8	98	53 88 45
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	7	79	93 48 78
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	54	129 60	108
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	9	37	»	187
43.	— 1 lambsfóður	á	13	05	»	261
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				216	11	180
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				141	00	117
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				76	10	63
En meðalverð allra landaura samantalið				433	21	360
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				144	40	120

Skrifstofa Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 6. febrúar 1929.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 12. febrúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	276	87	276	87	231
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	41	25	247	50	206
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	50	25	301	50	251
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	29	33	351	96	293
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	33	62	268	96	224
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	20	75	207	50	173
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	148	75	148	75	124
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	96	25	128	33	107
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	38	165	60	138
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	90	108	00	90
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	46	175	20	146
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	79	94	80	79
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	3	12	93	60	78
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur	kr.	aur	aur
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	2	80	42	00	35
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	11	50	46	00	38
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	10	87	65	22	54
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	8	81	52	86	44
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	52	124	80	104
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	25	00	150	00	125
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	18	92	227	04	189
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	9	31	»	»	186
43.	— 1 lambsfóður	á	10	69	»	»	214
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landa- verður:							
Eftir A. eða í fríðu					241	42	201
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi					135	90	113
Eftir C. eða í ullartövöru					93	60	78
Eftir D. eða í fiski					»	»	»
Eftir E. eða í lýsi					42	00	35
Eftir F. eða í skinnavöru					72	22	60
En meðalverð allra landaura samantalið					585	14	487
og skift með 5 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					117	03	97

Skrifstofa Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 6. febrúar 1929.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 12. febrúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	297	92	297	92	248
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	40	42	242	52	202
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	42	33	253	98	212
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	34	33	274	64	229
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	27	57	330	84	276
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	31	04	248	32	207
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	22	67	226	70	189
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	162	08	162	08	135
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	106	67	142	23	119
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	1	35	162	00	135
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	90	108	00	90
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	37	164	40	137
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	93	111	60	93
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	22	23	133	98	112
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	29	25	175	50	146
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	31	57	189	42	158
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	2	63	39 45 33
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	15	11	60 44 50
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	13	27	79 62 66
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	11	58	69 48 58
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10	pund á	14	43	115 44 96
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	10	62	127 44 106
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	76	43	458 58 382
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	0	52	124 80 104
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,		pundið á	20	25	121 50 101
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	18	50	222 00 185
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir		á	7	09	» » 142
43.	— 1 lambsfóður		á	9	40	» » 188
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landa- verður:						
Eftir A. eða í friðu				242	14	202
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				136	50	114
Eftir C. eða í ullartónvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				166	30	139
Eftir E. eða í lýsi				39	45	33
Eftir F. eða í skinnavöru				147	97	123
En meðalverð allra landaura samantalið				732	36	611
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				146	47	122

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu 28. desember 1928.

P. V. Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 25. janúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Dalasýslu.

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930

		Í peningum		Hundrað á		A'in
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	257	22	257	22	214
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	43	67	262	02	218
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	29	78	238	24	198
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	22	56	225	60	188
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	167	78	167	78	140
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	103	33	137	77	115
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	22	146	40	122
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	73	87	60	73
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	34	160	80	134
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	76	91	20	76
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	3	20	48	00	40
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	21	37	85 48 71
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	14	62	87 72 73
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	10	12	60 72 51
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	98	00	588 00 490
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	0	60	144 00 120
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	18	37	110	22 92
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	7	33	»	» 147
43.	— 1 lambsfóður	á	10	44	»	» 209
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				214	77	179
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				121	50	101
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				48	00	40
Eftir F. eða í skinnavöru				193	18	161
En meðalverð allra landaura samantalið				577	45	481
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				144	36	120

Skrifstofu Dalasýslu 27. desember 1928.

Þorst. Þorsteinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 25. janúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu.

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		í peningum		Hundrað á		Alín
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	294	55	294	55	245
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	43	45	260	70	217
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	29	71	356	52	297
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	35	82	286	56	239
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	25	36	253	60	211
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. .. á	203	00	203	00	169
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	156	00	208	00	173
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	1	41	169	20	141
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	85	102	00	85
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	58	189	60	158
13.	— 120 pd. af tólg. vel bræddri pd. á	0	94	112	80	94
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	40	252	00	210
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs ... 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, ... vættin á	24	25	145	50	121
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, ... vættin á	17	00	102	00	85
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, ... vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	4	36	65	40	54
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	26	72	106	88	89
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	23	11	138	66	116
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	18	37	110	22	92
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	17	67	141	36	118
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	14	56	174	72	146
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	42	80	256	80	214
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	79	189	60	158
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	20	42	122	52	102
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	19	10	229	20	191
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	7	18	»	»	144
43.	— 1 lambsfóður	á	11	41	»	»	228
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:							
Eftir A. eða í friðu			266		13	222	
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			143		40	119	
Eftir C. eða í ullartóvöru			252		00	210	
Eftir D. eða í fiski			123		75	103	
Eftir E. eða í lýsi			65		40	54	
Eftir F. eða í skinnavöru			159		75	133	
En meðalverð allra landaúra samantalið			1010		43	841	
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða			168		40	140	

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 21. febrúar 1929.

Bergur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 10. apríl 1929.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað.

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	302	19	302	19	252
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	45	88	275	28	229
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	48	70	292	20	244
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	40	45	323	60	270
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	33	31	399	72	333
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	38	86	310	88	259
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	27	25	272	50	227
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	220	31	220	31	184
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	192	50	256	67	214
<i>B. Ull, smjör og tólq.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	46	175	20	146
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	08	129	60	108
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	77	212	40	177
13.	— 120 pd. af tólq, vel bræddri pd. á	1	03	123	60	103
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	48	266	40	222
18.	— 20 eingirniseysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	29	85	179	10	149
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	4	12	61 80 52
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	21	82	87 28 73
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	18	33	109 98 92
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	13	36	80 16 67
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10	pund á	16	13	129 04 108
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	14	00	168 00 140
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,		pundið á	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri		10 pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrös		10 pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir		á	8	09	» 162
43.	— 1 lambsfóður		á	14	56	» 291
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				294	82	246
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				160	20	133
Eftir C. eða í ullartóvöru				266	40	222
Eftir D. eða í fiski				179	10	149
Eftir E. eða í lýsi				61	80	52
Eftir F. eða í skinnavöru				114	89	96
En meðalverð allra landaura samantalið				1077	21	898
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				179	53	150

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu 22. janúar 1929.

Oddur Gíslason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið. 11. febrúar 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Strandasýslu.

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	279	43	279	43	233
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	45	29	271	74	226
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	36	33	290	64	242
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	25	75	309	00	257
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	35	33	282	64	236
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	23	00	230	00	192
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	175	71	175	71	146
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	125	00	166	67	139
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	37	164	40	137
11.	— 120 pd. af mislitrí ullu, vel þveginni pd. á	0	84	100	80	84
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	44	172	80	144
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	71	85	20	71
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	2	52	75	60	63
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	96	172	80	144
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	14	25	85	50	71
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	26	00	156	00	130

			Í peningum		Hund að á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	20	36	81	44	68
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	16	29	97	74	81
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	9	86	59	16	49
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	9	75	78	00	65
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	7	76	92	04	77
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	53	00	318	00	265
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	61	146	40	122
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	17	17	103	02	86
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	6	79	»	»	136
43.	— 1 lambsfóður	á	13	14	»	»	263
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu			250		73	209	
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi			130		80	109	
Eftir C. eða í ullartóvöru			124		20	103	
Eftir D. eða í fiski			120		75	100	
Eftir E. eða í lýsi			»		»	»	
Eftir F. eða í skinnavöru			124		68	104	
En meðalverð allra landaura samantalið			751		16	625	
og skift með 5 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða			150		23	125	

Skrifstofu Strandasýslu, 14. febrúar 1929.

P. Lýðsson
settur

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið 7. marz 1929.

Einar Arnason.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu.

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930

		Í peningum		Hundrað á		A'in
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	285	36	285	36	238
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	41	86	281	16	234
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	32	56	390	72	326
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	32	64	261	12	218
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	26	79	267	90	223
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	171	43	171	43	143
9.	— 11½ hryssu á sama aldri hver á	102	50	136	67	114
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	51	181	20	151
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	12	134	40	112
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	45	174	00	145
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	90	108	00	90
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	17	71	106	26	89
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	39	62	237	72	198
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	4	07	61	05	51
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	18	88	75	52	63
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	14	96	89	76	75
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	10	69	64	14	53
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	1	13	271	20	226
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	8	80	»	»	176
43.	— 1 lambsfóður	á	10	75	»	»	215
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu			256		34	214	
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			149		40	124	
Eftir C. eða í ullartóvöru			»		»	»	
Eftir D. eða í fiski			171		99	143	
Eftir E. eða í lýsi			61		05	51	
Eftir F. eða í skinnavöru			125		15	104	
En meðalverð allra landaura samantalið			763		93	636	
og skift með 5 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða			152		79	127	

Skrifstofu Húnaættssýslu, 28. febrúar 1929.

B. Brynjólfsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 12. mars 1929.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu.

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	311	79	311	79	260
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	46	71	280	26	234
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	48	00	288	00	240
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	36	25	290	00	242
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	28	69	344	28	287
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	37	21	297	68	248
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	23	43	234	30	195
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	181	43	181	43	151
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	110	71	147	61	123
<i>B. Ull, smjör og tól.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni . . . pd. á	1	50	180	00	150
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	0	87	104	40	87
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	38	165	60	138
13.	— 120 pd. af tól, vel bræddri pd. á	0	96	115	20	96
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	94	169	20	141
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	40	00	240	00	200
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	42	86	257	16	214
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	4	78	71	70 60
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	27	23	108	92 91
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	22	31	133	86 112
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	15	69	94	14 78
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	14	43	115	44 96
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	19	45	233	40 194
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	89	213	60 178
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	20	43	122	58 102
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	15	00	180	00 150
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	8	46	»	» 169
43.	— 1 lambsfóður	á	11	54	»	» 231
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu			263	93	220	
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			141	30	118	
Eftir C. eða í ullartóvöru			169	20	141	
Eftir D. eða í fiski			248	58	207	
Eftir E. eða í lýsi			71	70	60	
Eftir F. eða í skinnavöru			149	89	125	
En meðalverð allra landaura samantalið			1044	60	871	
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða			174	10	145	

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 23. mars 1929.

Sigurður Sigurðsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 5. apríl 1929.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu, Akureyrar- og Siglufjarðarkaupstað.

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		í peningum		Hendrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	372	50	372	50	310
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	47	33	283	98	237
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	31	46	377	52	315
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	38	23	305	84	255
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	24	45	244	50	204
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	241	25	241	25	201
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	198	75	265	00	221
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	1	54	184	80	154
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	08	129	60	108
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	61	193	20	161
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	98	117	60	98
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	78	140	40	117
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	31	79	190	74	159
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	49	00	294	00	245
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hund að á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8 pottar á	4	25	63	75	53
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	16	50	66	00	55
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	14	65	87	90	73
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	10	20	61	20	51
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	77	184	80	154
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heyannir	á	9	72	233	28	194
43.	— 1 lambsfóður	á	15	21	365	04	304
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu			298 66 249				
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			156 30 130				
Eftir C. eða í ullartóvöru			140 40 117				
Eftir D. eða í fiski			243 37 202				
Eftir E. eða í lýsi			63 75 53				
Eftir F. eða í skinnavöru			99 97 83				
En meðalverð allra landaura samantalið			1001 45 834				
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða			166 91 139				

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, 23. mars 1929.

Steingrímur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 5. apríl 1929.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu.

frá 16. maímánaðar 1929 til jafnlengdar 1930.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	au.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	307	06	307	06	256
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	49	29	295	74	246
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	45	70	365	60	305
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	33	12	397	44	331
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	40	00	320	00	267
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	24	94	249	40	208
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra í fard. . . á	230	88	230	88	192
9.	— 1½ hryssu á sama aldri hver á	201	43	268	57	224
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni pd. á	1	52	182	40	152
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni pd. á	1	01	121	20	101
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	46	175	20	146
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	0	87	104	40	87
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	95	171	00	142
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	20	77	124	62	104
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . vættin á	41	87	251	22	209
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlsýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis	8	pottar á	3	70	55 50 46
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	18	69	74 76 62
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	16	54	99 24 83
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	11	18	67 08 56
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvævetru og eldri	10	pund á	10	86	86 88 72
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám,	10	pund á	9	59	115 08 96
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	14	17	85 02 71
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,		hvert á	0	87	208 80 174
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	19	80	118 80 99	
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pund af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1. dagsverk um heynir	á	8	71	»	» 174
43.	— 1 lambsfóður	á	12	09	»	» 242
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				304	34	254
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				145	80	121
Eftir C. eða í ullartóvöru				171	00	142
Eftir D. eða í fiski				187	92	156
Eftir E. eða í lýsi				55	50	46
Eftir F. eða í skinnavöru				105	27	88
En meðalverð allra landaura samantalið				969	83	807
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				161	64	134

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 7. mars 1929.

Júl. Havsteen.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Fjármálaráðuneytið, 4. apríl 1929.

Einar Árnason.

Gísli Ísleifsson.

39

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frá Önnu Claessen árið 1928.

T e k j u r :

1. Eignir frá fyrra ári:			
a. 7 bankavaxtabréf kr. 500,00	kr.	3500 00	
b. Innstæða í Sparisjóði Sauðárkróks	—	63 65	
c. Hjá gjaldkera	—	24 49	
			kr. 3588 14
2. Útdregið bankavaxtabréf	—	500 00	
3. a. Varið til kaupa á bankavaxtabréfi	kr.	445 00	
b. Ágóði af því	—	55 00	
			— 500 00
4. a. Vextir af bankavaxtabréfum	kr.	150 00	
b. Vextir af innst. í Sparisj. Sauðárkr.	—	8 50	
			— 158 50
			Krónur 4746 64

G j ö l d :

1. Styrkur veittur 4 sjúklingum	kr.	115 00	
2. Útdregið bankavaxtabréf	—	500 00	
3. Keypt bankavaxtabréf	—	445 00	
4. Vextir af því frá 1. jan. til 14. apríl	—	7 22	
5. Burðargjöld	—	2 00	
6. Eignir í árslok:			
a. 7 bankavaxtabréf kr. 500,00	kr.	3500 00	
b. Innstæða í Sparisjóði Sauðárkróks	—	177 42	
			— 3677 42
			Krónur 4746 64

Sauðárkróki, 10. janúar 1929.

Álfheiður Blöndal. Sigríður Sigtryggisdóttir. Helga Guðjónsdóttir.

Reikning þennan höfum við yfirfarið og ekkert fundið við að athuga.

Stefanía Arnórsdóttir. Elínborg Jónsdóttir.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1929.

Konungleg auglýsing um, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 1. febrúar 1929 (nr. 1).

Konungleg auglýsing um, að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn, undirskrifuð af konungi 6. marz 1929 (nr. 2).

Auglýsing um samkomulag milli konungsríkisins Íslands og konungsríkisins Noreys, um að taka sjóferðaskýrslur og senda þær áfram, undirskrifuð af forsætisráðherra 31. janúar 1929 (nr. 3).

Lög um viðauka og breyting á lögum nr. 13 frá 8. júní 1925, um sektir, undirskrifuð af konungi 13. maí 1929 (nr. 4).

Konungsbréef um þingsuppsögn, undirskrifað af konungi 15. maí 1929 (nr. 5).

Lög um fiskiræktarfélag, undirskrifuð af konungi 14. júní 1929 (nr. 6).

Lög um tannlækningar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 7).

Lög um löggilding verzlunarstaða, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 8).

Lög um breyting á lögum nr. 29, 27. júní 1925, um skráning skipa, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 9).

Lög um sérstakar dómþinghár í Reykhóla- og Geiradalshreppum í Barðastrandarsýslu, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 10).

Lög um einkasíma í sveitum, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 11).

Lög um veiting ríkisborgararéttar, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 12).

Lög um kirkjugarðsstæði í Reykjavík, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 13).

Lög um breyting á lögum nr. 12, 20. okt. 1905, um ritsíma og tal-síma o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 14).

Lög um breyting á lögum nr. 35, 19. júní 1922, um breyting á lögum nr. 60, 27. júní 1921, um útflutningsgjald af síld, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 15).

Lög um lendingar- og leiðarmerki og viðhald þeirra, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 16).

Lög um rannsóknir í þarfir atvinnuveganna, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 17).

Lög um sölu á kirkjujörðinni Laugalandi í Reykhólahreppi í Barðastrandarsýslu, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 18).

Lög um breyting á lögum nr. 22, 6. okt. 1919, um hæstarétt, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 19).

Lög um breyting á lögum nr. 37, 19. júní 1922, um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 20).

Lög um hafnargerð á Skagaströnd, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 21).

Lög um lögreglustjóra á Akranesi, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 22).

Lög um breyting á lögum nr. 43, 15. júní 1926, um kosningar í málefnum sveita og kaupstaða, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 23).

Lög um sérstakar dómþinghár í Óspakseyrar- og Fellshreppum í Strandasýslu, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 24).

Lög um gjaldþrotaskifti, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 25).

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til nokkurra ráðstafana vegna alþingishátíðarinnar 1930, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 26).

Lög um breyting á lögum um brunamál, nr. 85, 22. nóv. 1907, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 27).

Lög um breyting á lögum nr. 81, 28. nóv. 1919, um sjúkrasamlög, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 28).

Lög um breyting á lögum nr. 19, 15. júní 1926, um kynbætur hesta, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 29).

Hafnarlög fyrir Hafnarfjarðarkaupstað, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 30).

Lög um búnaðarbanka Íslands, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 31).

Lög um loftferðir, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 32).

Lög um bæjarstjórn í Hafnarfirði, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 33).

Lög um viðauka við hafnarlög fyrir Vestmannaeyjar, nr. 60, 10. nóv. 1913, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 34).

Lög um breyting á lögum nr. 42, 31. maí 1927, um breyting á lögum nr. 43, 27. júní 1921, um varnir gegn berklaveiki, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 35).

Lög um viðauka við lög nr. 38, 11. júlí 1911, um lækningaleyfi, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 36).

Lög um héraðsskóla, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 37).

Lög um breyting á lögum nr. 35, 15. júní 1926, og lögum nr. 52, 28. nóv. 1919 (Ritsíma og talsímakerfi), undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 38).

Lög um lánsheimild fyrir ríkisstjórnina, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 39).

Lög um stjórn póstmála og símamála, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 40).

Fjárlög fyrir árið 1930, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 41).

Lög um rekstur verksmiðju til bræðslu síldar, undirrituð af konungi sama dag (nr. 42).

Lög um breyting á lögum nr. 23, 11. júlí 1911, um vita sjómerki o. fl., undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 43).

Lög um breyting á lögum nr. 8, 15. apríl 1928, um einkasölu á síld, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 44).

Lög um verkamannabústaði, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 45).

Lög um breyting á lögum nr. 52, 7. maí 1928, um tilbúinn áburð, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 46).

Lög um breyting á lögum nr. 28, 3. nóv. 1915, um kosningar til Alþingis, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 47).

Lög um laganefnd, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 48).

Lög um stækkun lögsagnarumdæmis Reykjavíkur, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 49).

Lög um innflutning og ræktun sauðnauta, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 50).

Fjáraukalög fyrir árið 1927, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 51).

Lög um samþykkt á landsreikningnum 1927, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 52).

Lög um lendingarbætur í Þorlákshöfn, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 53).

Fjáraukalög fyrir árið 1928, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 54).

Lög um breyting á lögum nr. 54, 7. maí 1928, um Menningarsjóð, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 55).

Lög um breyting á lögum nr. 56, 15. júní 1926, um notkun bifreiða, og á lögum nr. 23, 31. maí 1927, um breyting á þeim lögum, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 56).

Lög um íbúð í kjöllum, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 57).

Lög um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 58).

Lög um kosningar í málefnum sveita og kaupstaða, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 59).

Lög um varnir gegn berklaveiki, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 60).

Lög um einkasölu á útfluttri síld, undirskrifuð af konungi sama dag (nr. 61).

40
4. apríl

AUGLÝSING

um

**staðfestingu dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á samþykkt um viðauka
við lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað.**

Samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67, 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, er hérmeð staðfest eftirrituð

SAMÞYKKT

um

viðauka við lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað.

Billiardstofum og öðrum slíkum skemtistöðum skal lokað kl. 11 á kvöldin til kl. 7 að morgni og allir gestir skulu farnir út kl. 11 að kvöldi. Billiardstofum skal lokað alla stórhátíðisdaga og aðra helga daga skal lokað frá kl. 12—4 sd.

Lögreglustjóra er heimilt að neita um leyfi til þess að hafa opna billiardstofu, og getur hann afnumið billiardleyfi, ef hann telur þess þörf. Unglingum undir 16 ára er óheimill aðgangur að billiardstofum, og er það á ábyrgð leyfishafa, ef útaf bregður.

Samþykkt þessi staðfestist hérmeð til að öðlast gildi þegar í stað.

Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 4. apríl 1929.

Jónas Jónsson.

St. Gunnlaugsson.

S A M Þ Y K K T

41

11. apríl

um

sýsluvegasjóð í Dalasýslu.

1. gr.

Í Dalasýslu skal vera sýsluvegasjóður. Greiðist úr honum kostnaður sá við vegabætur, sem að lögum hvíla á sýslufélaginu.

2. gr.

Í Dalasýslu skulu vera þessir sýsluvegir:

1. Suðurdalsvegur, frá þjóðveginum hjá Stóra-Skógi yfir Miðdali og Höðrudal út hjá Gunnarsstöðum til Skógarstrandar.
2. Haukadalsvegur, frá þjóðveginum við Haukadalsá inn Haukadal til Kross.
3. Laxárdalsvegur, frá þjóðveginum af Breiðamel eða við Digruvörðu inn Laxárdal að fjallveginum undan Pálsseli, eftir því hvor þessara leiða verður ákveðin.
4. Búðardalsvegur, frá Kaupfélagshúsunum í Búðardal upp á þjóðvegin.
5. Strandavegur, frá þjóðveginum hjá Máskeldu um Saurbæ, kringum Strandir inn Hvammssveit og þar aftur á þjóðvegin.
6. Skarðstöðvarvegur, frá Skarðsstöð á Strandavegin fyrir neðan Skarð.

3. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum fasteignum innan sýslunnar. Skattur þessi greiðist á manntalsþingi af ábúanda hverrar jarðar, en af ziganda hverrar lóðar eða húseignar í kauptún-um. Þó skal hreppsfélagi heimilt að greiða skattinn úr sveitarsjóði sé það samþykkt með meiri hluta atkvæða á lögmætum sveitarfundi, sbr. 28. gr. sveitarstjórnarlaganna, og tilkynning um það komi til sýslumanns fyrir 1. apríl. Gildir sú skipun þangað til fundarsamþykktin er úr gildi feld með sama hætti. Jafnar hreppsnefnd þá skattinum niður með aukaútsvörum, og skal hreppsnefndaroddviti greiða hann sýslumanni á gjalddaga þeim er áður er sagt.

— Nú á einhver fasteign í hreppi eða kauptúni, aðra en jörð í fastri ábúð eða jarðarhluta, en er þar ekki útsvarsskyldur, eða greiðir þar ekki útsvar eftir sömu reglum og aðrir, og er þá hreppsnefnd heimilt að krefja eiganda um vegaskattinn sem þúsundgjald af eigninni, eftir því, sem hann er ákveðinn að lögum.

41

11. apríl

4. gr.

Sýslunefnd ákveður jafnan fyrir eitt ár í senn hve hár vegaskatturinn skuli vera það ár, en hann skal vera minnst $1\frac{1}{2}$ af hverju þúsundi af virðingarverði skattskyldra fasteigna, samkvæmt fasteignarmati, og má eigi hærri vera en 6 af þúsundi, nema samþykki atvinnu-málaráðherra komi til í hvert sinn. Skal skatturinn miðaður við áætluð gjöld til vegabóta, að viðbætti eyðslu um fram áætlun undanfarið ár, en að frádregnu áætluðu tillagi ríkissjóðs, svo og öðrum tillögum sbr. 5. gr., ef til þess kemur samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923 og nr. 28, 31. maí 1927, 2. gr.

Með gjöldum til vegabóta teljast vextir og afborganir af lánum, teknum til vegabóta, enda hafi ráðherra samþykkt lánskjörin að fengnum tillögum vegamálastjóra.

5. gr.

Heimilt er sýslunefndinni að ákveða einstökum hreppum misjafnt hundraðsgjald, er miðist við þau afnot, sem hrepparnir hafa af vegakerfi sýslunnar. Hámark hundraðsgjalds í einstökum hreppum má ekki vera meira en 30% hærra en meðalgjald í sýslunni.

Nú er lagður akvegur í gegnum hreppinn eða aðallega í þágu hreppsins, og heimilast þá sýslunefnd að setja sem skilyrði fyrir framlagi úr sýsluvegasjóði, að hreppurinn sjái um, að lagt verði fé á móti eftir nánari ákvæðum sýslunefndar í hvert sinn.

6. gr.

Undanskildar vegaskatti eru allar kirkjur, skólahús, sjúkrahús og þinghús. Ráðherra er heimilt eftir tillögum sýslunefndar, að undanþiggja skattgjaldi að einhverju leyti eyjajarðir ásamt húsum og lóðum á þeim, ennfremur að ívilna að einhverju leyti jörðum, sem eru í mjög háu mati vegna sjávarhlunninda.

7. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur, sem um sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðsins yfirstandandi ár.

Afrit af sýsluvegareikningnum, ásamt áætluninni, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

8. gr.

Sýsluvegasjóðurinn skal fá tillög úr ríkissjóði eftir því, sem ákveðið er í 8. gr. laga nr. 10, 20. júní 1923 og 2. gr. laga nr. 28, 31. maí 1927.

9. gr.

41

Gjöld samkvæmt samþykkt þessari má taka lögtaki eftir lögum nr. 29, 16. des. 1885, sbr. lög nr. 10, 20. júní 1923.

Fyrir brot gegn samþykkt þessari skal sá, er sekur verður greiða 10—200 kr. sekt, er rennur í sýsluvegasjóð og fer um mál út af slíkum brotum, sem um almenn lögreglumál.

Samþykkt þess sem sýslunefnd Dalasýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923, staðfestist hérmeð til að öðlast gildi 15. apríl þ. á. og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 11. apríl 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Líknarsjóð 42
Arnarneshrepps, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og 6. maí
kirkjumálaráðherra 6. maí 1929. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Líknarsjóð Arnarneshrepps.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Líknarsjóður Arnarneshrepps“.

2. gr.

Sjóður þessi er stofnaður af kvennfélaginu „Freyja“ í Arnarneshreppi í Eyjafjarðarsýslu, og er stofnféð að upphæð kr. 100,00 — eitt hundrað krónur — sem félagið gefur til minningar um dánar félagskonur. Ætlun félagsins er að efla hann og auka með minningargjöfum, áheitum og öðrum gjöfum, er sjóðnum kunna að áskotnast.

42

6. maí

Tilgangur sjóðsins er að styrkja fátæka sjúklinga, sem heimili eiga í Arnarneshreppi.

3. gr.

4. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Sparisjóði Arnarneshrepps eða öðrum jafntryggum sjóði.

5. gr.

Vextir allir, áheit og gjafir til sjóðsins leggjast við höfuðstólinn þar til hann er orðinn kr. 1000,00 — eitt þúsund krónur —. Úr því má verja til styrkveitinga $\frac{4}{5}$ vaxta á ári hverju. Það af vöxtum sjóðsins, sem eigi er úthlutað, og sem aldrei má minna vera en $\frac{1}{5}$, og allir vextir þau árin sem engu er úthlutað, legst við höfuðstólinn. Höfuðstólinn má aldrei skerða.

6. gr.

Sjóðurinn stendur að öllu leyti undir stjórn kvennfélagsins „Freyja“ meðan það starfar. Skál honum stjórnað af 3 kvenna stjórnarnefnd, sem kosin er til 3 ára í senn á aðalfundi félagsins. Annast nefnd þessi fjármuni sjóðsins og úthlutar styrk úr honum. Tveir endurskoðendur skulu kosnir á sama hátt og stjórnarnefnd sjóðsins en þó aðeins til 1 árs í senn. Reikningar sjóðsins skulu birtir á hreppsfundi Arnarneshrepps 3. hvert ár eftir að farið verður að úthluta styrknum. Leysist félagið upp skal ákveða á hreppsfundi hverjir fara skulu með stjórn sjóðsins.

7. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Hjalteyri, 15. apríl 1929.

F. h. kvennfélagsins „Freyja“.

Þóra Stefánsdóttir.

S A M Þ Y K K T

43

16. apríl

um

stjórn bæjarmálefna í Neskaupstað, Norðfirði.

1. gr.

Bæjarmálefnum kaupstaðarins skal stjórnað af föstum nefndum, sem bæjarstjórn kýs, á fyrsta fundi eftir reglulegar kosningar, og til þriggja ára.

Nefndir þessar eru:

1. Fjárhagsnefnd.
2. Fátækranefnd.
3. Rafveitunefnd.
4. Veganefnd.
5. Hafnarnefnd.
6. Sjúkrahúsnefnd.
7. Fasteignanefnd.
8. Fjallskilanefnd.
9. Byggingarnefnd.
10. Heilbrigðisnefnd.
11. Brunamálanefnd.
12. Vatnsveitunefnd.
13. Ellistyrktarsjóðsnefnd.
14. Skólanefnd.
15. Bókasafnsnefnd.

Ennfremur kýs bæjarstjórn 1 aðalmann og 1 varamann í skattanefnd, 1 mann til að semja verðlagsskrá og 2 endurskoðendur bæjarreikninganna.

Svo getur og bæjarstjórn skipað sérstakar nefndir til afgreiðslu málefna þegar henta þykir.

Allar ályktanir nefnda skulu lagðar fyrir bæjarstjórn til úrskurðar.

2. gr.

Bæjarfógeti er sjálfkjörinn í allar fastar nefndir og er hann formaður þeirra.

3. gr.

Í fjárhagsnefnd skulu vera auk bæjarfógeta tveir bæjarfulltrúar.

Undir nefndina heyrir meðferð þeirra mála, er varða fjárhag bæjarins. Ber henni að hafa eftirlit með bókhaldi og fjárreiðum reikn-

43 ingshaldara hafnar og bæjarsjóðs. Hefir nefndin jafnan aðgang að bók-
16. apríl um bæjarins og sjóðum, og skal sjá um að þeir séu í góðri reglu.

4. gr.

Í fátækranefnd skulu vera auk bæjarfógeta, tveir bæjarfulltrúar.

Verði kosinn sérstakur fátækrafulltrúi, skal hann annast framkvæmdir fátækramálanna að fyrirlagi nefndarinnar. Skal hann mæta á fundum nefndarinnar en hefir þar ekki atkvæðisrétt.

Nefndin hefir stjórn allra fátækramála og umsjón með þurfa-
lingum bæjarins.

5. gr.

Rafveitunefnd er skipuð tveim bæjarfulltrúum auk bæjarfógeta.

Nefndin hefir umsjón með rekstri stöðvarinnar, ræður starfsmenn og ákveður launakjör þeirra samkv. reglugerð rafveitunnar.

6. gr.

Bæjarstjórnin kys 2 menn úr sínum flokki í veganefnd auk bæjarfógeta.

Hefir nefndin á hendi alla umsjón og framkvæmdir á vegagerðum og annað er viðkemur viðhaldi vega, holræsum og göturennum.

7. gr.

Í hafnarnefnd eiga sæti auk bæjarfógeta 4 menn er bæjarstjórn kys, tvo úr sínum hópi og tvo utan bæjarstjórnar.

Nefndin hefir á hendi stjórn og framkvæmdir hafnarmálanna, eftirlit með höfninni samkv. lögum og hafnarreglugjörð kaupstaðarins.

8. gr.

Í sjúkrahúsnefnd skulu vera auk bæjarfógeta tveir bæjarfulltrúar. Héraðslæknir á einnig sæti í nefndinni, en hefir eigi atkvæðisrétt.

Nefndin hefir með höndum stjórn sjúkrahússins og rekstur, eftirlit með eignum þess, gerir tillögur um kaup áhalda og endurbætur.

9. gr.

Í fasteignarnefnd eru auk bæjarfógeta tveir bæjarfulltrúar.

Nefndin hefir með höndum umsjón á húseignum og jarðeignum um bæjarins.

10. gr.

Í fjallskilanefnd eru auk bæjarfógeta tveir menn. Hefir nefndin umsjón með löggöngum, réttum og nautahaldi samkv. fjallskilareglugjörð og sér um að framfylgt sé ákvæðum hennar.

11. gr.

43

Í byggingarnefnd eiga sæti auk bæjarfógeta, tveir bæjarfulltrú-16. apríl ar, og tveir byggingarfróðir menn utan bæjarstjórnar. Annar bæjarfulltrúinn og annar þeirra manna, sem eru kosnir utan bæjarstjórnar, ganga úr á hverjum þriggja ára fresti, fyrsta sinn eftir hlutkesti.

Nefndin stjórnar byggingarmálum bæjarins skv. byggingarsamþykktinni.

12. gr.

Heilbrigðisnefnd hefir framkvæmd sóttvarnarráðstafana og eftirlit með heilbrigðismálum bæjarins skv. heilbrigðissamþykktinni. Í henni eiga sæti bæjarfógeti, sem formaður, héraðslæknir og einn maður, sem bæjarstjórn kýs.

13. gr.

Í brunamálanefnd eiga sæti auk bæjarfógeta, slökkviliðsstjóri og þrír bæjarfulltrúar.

Hefir hún umsjón með slökkvitækjum bæjarins og sér um að þeim sé vel við haldið og ný keypt, eftir því sem þurfa þykir.

Nefndin lítur eftir, að fylgt verði reglugjörð og fyrirmælum um brunamál og slökkvilið bæjarins.

14. gr.

Í vatnsveitunefnd eru auk bæjarfógeta, tveir bæjarfulltrúar. Hefir hún umsjón með vatnsveitu og vatnsbólum bæjarins.

15. gr.

Ellistyrktarsjóðsnefnd er skipuð tveim bæjarfulltrúum auk bæjarfógeta. Hún semur árlega skrá yfir gjaldskylda menn til ellistyrktarsjóðs.

16. gr.

Í skólanefnd kýs bæjarstjórn fjóra menn. Hefir hún á hendi umsjón með barnafræðslu og menntamálum kaupstaðarins.

17. gr.

Í bókasafnsnefnd eru, auk bæjarfógeta, tveir menn, er bæjarstjórn kýs. Hefir nefndin stjórn og umsjón bókasafnsins eftir reglugerð þess.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Neskaupstúns hefir samið og samþykkt staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 48, 7. maí 1928 um bæjarstjórn í Neskaupstað í Norðfirði, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. apríl 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

44
16. apríl

FUNDARSKÖP

fyrir

bæjarstjórn Neskaupstaðar.

1. gr.

Bæjarfógeti er oddviti bæjarstjórnar og hefir atkvæðisrétt á fundum. Stjórnar hann fundum og sér um að allt fari fram í góðri reglu og gerðir bæjarstjórnar séu rétt og skipulega ritaðar í gerðarbókina.

Skylt er fundarmönnum að hlíta úrskurði oddvita um allt er snertir fundarreglur.

2. gr.

Á fyrsta fundi eftir reglulegar bæjarstjórnarkosningar, kýs bæjarfógeti sér 2 skrifara úr flokki bæjarfulltrúanna.

Skrifarar halda gjörðabók undir umsjón oddvita og geta í henni mála þeirra, sem rædd eru á fundinum og úrslita þeirra. Telja þeir saman atkvæði við atkvæðagreiðslur og kosningar.

Störfum milli skrifara skiftir oddviti.

Í fundarlok skal gjörðabókin lesin upp og undirrituð af oddvita og öllum viðstöddum bæjarfulltrúum. Þó eiga fundarmenn rétt á að fá ágreiningsatriði bókuð, næst eftir fundargjörðina.

3. gr.

Fundir bæjarstjórnar eru tvennskonar, almennir fundir og aukafundir.

Almennir fundir skulu haldnir fyrsta föstudag í hverjum mánuði, eða næsta virkan dag á eftir.

Almennir fundir byrja kl. 4 e. h. og standa meðan dagskrá endist, nema bæjarstjórn samþykki að fresta þeim.

Aukafundi skal halda svo oft sem bæjarfógeta þykir þurfa, á þeim stað og stundu er hann ákveður. Jafnan skal boða til aukafundar er 5 bæjarfulltrúar óska þess.

4. gr.

Á dagskrá almenns fundar skal það eitt tekið, sem komið er til bæjarfógeta á hádegi næsta virkan dag fyrir fund. Skal hann í síðasta lagi fyrir kl. 7 næsta virkan dag fyrir fund hafa sent öllum fulltrúum dagskrá, er greinir erindi sem koma eiga fyrir fundinn.

Þegar fjárhagsáætlanir, reikningar bæjarins, frumvörp að reglugjörðum eða lögum, eða önnur mikilsvarðandi málefni skulu tekin fyrir, á að fylgja dagskránni afrit eða fullkominn útdráttur af málefnum.

Dagskráin skal fest upp að minnsta kosti á tveim stöðum í **44**
bænum. 16. apríl

5. gr.

Bæjarfógeti ákveður dagskrá, en bæjarstjórn getur breytt röð málanna eða felld af dagskrá.

6. gr.

Bæjarstjórnarfundir skulu haldnir í heyranda hljóði. Áheyrendur eru skyldir að vera kyrrir og hljóðir og mega hvorki láta í ljósi ánægju sína eða vanþóknun út af því er á fundi gjörist. Brjóti nokkur á móti þessu, getur oddviti látið vísa honum út og ef þörf gerist látið ryðja salinn.

Bæjarfógeti eða bæjarfulltrúi getur krafizt þess, að mál sé rætt fyrir luktum dyrum og sker bæjarstjórn úr því umræðulaust. Hvorki bæjarfógeti né bæjarfulltrúar mega skýra frá umræðum eða atkvæðagreiðslu í þeim málum, sem rædd eru fyrir luktum dyrum.

7. gr.

Bæjarfulltrúi sem vill taka til máls, skal snúa sér til oddvita og leyfir hann fulltrúum að taka til máls venjulega í þeirri röð sem þeir æskja þess. Þó má hann breyta út af því er til framsögumanns eða flutningsmanns kemur, svo og til þess að umræður með og mót málefni skiftist á, eða til þess að fulltrúi geti gert stutta leiðréttingu eða athugasemd, er snerta sjálfan hann. Biðji margir jafnsnemma um að fá að taka til máls, ræður forseti röðinni.

8. gr.

Flutningsmaður máls eða framsögumaður mega tala þrisvar í hverju máli á sama fundi, en aðrir fulltrúar ekki nema tvisvar. Þessi ákvæði ná þó ekki til bæjarfógeta, sem má taka til máls svo oft sem hann vill í hverju máli. Þó er hverjum fulltrúa heimilt að bera af sér ámæli, gjöra stuttar fyrirspurnir, athugasemdir um atkvæðagreiðslu eða gæzlu fundarskapa.

Ræðumaður skal standa við sæti sitt meðan hann flytur ræðu sína og snúa máli sínu til bæjarstjórnar.

9. gr.

Ræðumaður skal halda sér við umræðuefnið og varast að meiða nokkurn mann eða hafa ósæmileg orð. Nú bregður út af þessu og skal þá oddviti víta það og nefna ummælin. Ef fulltrúi er víttur tvisvar á sama fundi, má oddviti svifta hann málfrelsi.

44

16. apríl

10. gr.

Sérhver bæjarfulltrúi hefir rétt til þess að bera upp tillögur og breytingartillögur við það málefni, sem er til umræðu.

Tillögur skulu vera skriflegar nema oddviti telji þess ekki þörf.

11. gr.

Ef umræður dragast um skör fram, getur bæjarfógeti eða hver fulltrúanna stungið upp á að þeim sé hætt og sker bæjarstjórn úr því umræðulaust.

12. gr.

Til þess að lögmæt ákvörðun sé gerð, verður auk bæjarfógeta að minnsta kosti helmingur bæjarfulltrúa að vera á fundi. Atkvæðamagn skal ávallt ráða. Séu jafnmörg atkvæði með og móti, fellur atkvæðisefnið, nema við kosningar, þá ræður hlutkesti.

Skylt er hverjum bæjarfulltrúa að vera viðstaddur og greiða atkvæði, nema að hann hafi lögleg forföll. Nú er haft nafnakall við atkvæðagreiðslu og bæjarfulltrúi greiðir ekki atkvæði, og skal hann leiða rök að því. Oddviti sker úr því, hvort þau rök skulu gild tekin, en fulltrúi getur skotið þeim úrskurði undir atkvæði bæjarstjórnar. Enginn má greiða atkvæði með fjárveitingu til sjálfs sín, eða í máli, sem varðar hagsmuni hans sérstaklega. Honum er þó heimilt að skýra málið af sinni hendi. Sker bæjarstjórn umræðulaust úr því, hvort málið er svo vaxið, sem nú var sagt.

13. gr.

Oddviti ræður því hvernig atkvæðagreiðslu er skift og í hverri röð og innra sambandi hún fer fram. Þó getur bæjarstjórn, ef þrír fulltrúar óska þess breytt ákvörðun oddvita. Oddviti og framsögumaður eða flutningsmaður mega taka einu sinni til máls áður en til atkvæða er gengið um það. Krefjast má fulltrúi þess að atkvæðagreiðslu um tillögu sé skift.

14. gr.

Nú er mál útrætt og skal þá gengið til atkvæða. Atkvæðagreiðsla fer venjulega þannig fram, að hver fulltrúi réttir upp hægri hönd sína. Nafnakall skal viðhaft er þrír fulltrúar æskja þess áður en atkvæðagreiðsla fer fram, svo og ef atkvæðagreiðsla þykir óglögg. Við nafnakall greiðir oddviti síðastur atkvæði.

15. gr.

Auk fastra nefnda sem bæjarstjórn kýs, hefir hún rétt til að setja nefnd í hvert mál, sem er á dagskrá. Allar nefndir skal kjósa skriflega. Þeir eru rétt kosnir í nefnd sem flest atkvæði fá. Fáir tveir eða fleiri jafnmörg atkvæði, og þeir geta ekki báðir eða allir fengið sæti í nefndinni, skal kjósa á ný óbundinni kosningu, um þá sem í nefndina vantar. Verði nefndin þá ekki rétt skipuð skal hlutkesti ráða.

16. gr.

44

Nú krefst einhver fulltrúanna að hlutfallskosning sé við höfð og 16. apríl skal það gert umræðulaust. Við hlutfallskosningu skal notuð aðferð sú er notuð er á Alþingi.

17. gr.

Sá, sem flest fær atkvæði í nefnd, eða er elztur, ef fleiri fá jafnmörg atkvæði, kveður nefndina saman í fyrsta skifti og lætur kjósa formann. Boðar hann síðan nefndarfundir og annast framkvæmdir nefndarinnar.

Um leið og nefnd lýkur starfa sínum í máli, kýs hún einn nefndarmann sem framsögumann. Klofningur nefndar hefir framsögurétt.

18. gr.

Skyldur er hver fulltrúi að taka á móti kosningu í nefnd. Bæjarfógeti getur skorazt undan nefndarkosningu, en nefndir geta heimtað hann á fundi sína til þess að fá hjá honum upplýsingar, er nauðsynlegar þykja og hann getur í té látið.

19. gr.

Bæjarfógeti sér um afgreiðslu allra mála samkvæmt ályktun bæjarstjórnar og framkvæmd á öllum þeim málum, sem ekki eru sérstaklega falin einstökum mönnum eða nefndum.

20. gr.

Skrá yfir allar fastar nefndir skal jafnan hanga í fundarsalnum.

21. gr.

Ef vafi leikur á hvernig beri að skilja fundarsköp þessi, sker bæjarstjórn úr því.

22. gr.

Afbrigði frá fundarsköpum þessum getur bæjarstjórn gert í einstökum tilfellum þegar nauðsyn þykir til bera, ef það er samþykkt af $\frac{2}{3}$ atkvæðisbærra fundarmanna.

23. gr.

Nú eru viðhafðar 2 umræður um mál og skal það þá við fyrri umræðu rætt almennt og síðan í heild vísað til annarar umræðu. Við síðari umræðu skal málið rætt í einstökum atriðum og atkvæði greidd um hvern lið eða grein fyrir sig.

44

24. gr.

16. apríl

Til þess að gera breytingar á fundarsköpum þessum þarf umræður á tveim fundum í bæjarstjórn, samþykki meiri hluta atkvæða og staðfestingu stjórnarráðsins.

Fundarsköp þessi sem bæjarstjórn Neskaupstaðar hefir samið og samþykkt staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 48, 7. maí 1928, um bæjarstjórn í Neskaupstað í Norðfirði, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. apríl 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

45

REGLUGJÖRD

20. apríl

um

**viðauka við reglugerð um notkun og meðferð rafmagns á Eskifirði
frá 8. apríl 1925.**

8. gr. orðist svo:

Rafveitan leggur til öryggi utanhúss án sérstakrar leigu. Einnig leggur hún til straummæla og straumtakmarkara innanhúss gegn 50 aura gjaldi á mánuði fyrir hvort um sig, þann tíma, sem stöðin er starfrækt.

Skýlt er hverjum húseiganda, sem notar orku frá rafstöðinni, að leggja til kassa utanum mæla eða takmarkara, sé þess krafizt af rafveitunefnd. Sér stöðvarstjóri um smíði á þeim. Ekki ber rafveitunni skylda til að setja upp mæla í sjóhúsum og útihúsum og ekki fyrir íbúðarhús með minna en 10 watta ljósnotkun. Þar, sem því verður við komið að dómi rafveitunefndar, skal tengja raftaugar útihúsa og sjóhúsa straummælum tilheyrandi íbúðarhúsa.

Skýlt er rafveitunni að rannsaka á sinn kostnað, á tveggja ára fresti, hvort ljósmælar eru réttir. Nú krefst ljósnotandi eða húseigandi innan þess tíma, að ljósmælir hans sé prófaður, án þess þó að rafveitustjóri eða löggiltur rafvirki telji þess þörf, skal mælirinn þá að vísu reyndur, en á kostnað þess, er beiðst hefir, nema beiðni hans reynist á rökum byggð við rannsókn mælisins.

Reglugerð þessi um viðauka við reglugerð um notkun og með- 45
ferð rafmagns á Eskifirði frá 8. apríl 1925, sem hreppsnefnd Eski-20. apríl
fjarðarhrepps hefir samið og samþykkt staðfestist hérmeð, samkvæmt
lögum nr. 15, 20. júní 1923, til að öðlast gildi 1. maí þ. á. og birtist
til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 20. apríl 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Elliheimilið 46
„Höfn“ á Seyðisfirði, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms-27. apríl
og kirkjumálaráðherra 27. apríl 1929. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Elliheimilið „Höfn“ á Seyðisfirði.

1. gr.

Elliheimilið skal heita „Höfn“. Það er stofnað af kvennfjelaginu
„Kvik“ á Seyðisfirði.

2. gr.

Tilgangur stofnunarinnar er sá, að veita gamalmennum vist og
góða umönnun á Elliheimilinu, með svo vægum kjörum, sem unnt er,
eða ókeypis, þegar þess er kostur. Í þessu skyni veitir stofnunin við-
töku gjöfum og styrktarfé.

3. gr.

Eignir stofnunarinnar eru húseign í Seyðisfjarðarkaupstað ásamt
erfðafestulandi og útihúsum, en á þeim hvílir kr. 6500.00 lán, sem fé-
lagið tók til þess að kaupa eignina.

4. gr.

Eigi má selja eða láta af hendi eignir stofnunarinnar, fastar
eða lausar, nema andvirðinu sé varið til að halda elliheimili áfram hér í

46 kaupstaðnum. Eigi má heldur setja eignir hennar til tryggingar skuld-
27. apríl bindingum, sem eru óviðkomandi tilgangi stofnunarinnar.

5. gr.

Stjórn kvenfélagsins „Kvik“ hefir á hendi stjórn Elliheimilisins, í samráði við félagið. Hún ræður starfsfólk, veitir heimilisvistir, annast allar framkvæmdir, og fer með fjármál heimilisins fyrir félagsins hönd. Stjórnin semur árlega reikning yfir starfrækslu og efnahag heimilisins. Félagið kýs endurskoðendur, og skal reikningurinn borinn undir samþykkt félagsfundar. Eftirrit af reikningunum skal birta í opinberu blaði.

6. gr.

Peninga þá, sem stofnunin á eða eignast, skal ávaxta í tryggum sjóði.

7. gr.

Stjórnin setur heimilisreglur fyrir Elliheimilið.

8. gr.

Komi að því, að kvenfélagið „Kvik“ verði lagt niður, eða sjái sér ekki fært að starfrækja Elliheimilið áfram, skal það gefa bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar kost á að taka það að sér og starfrækja þess. Verði því boði hafnað, ráðstafar félagið stofnuninni og eignum hennar, á þann hátt, er hún telur helzt í samræmi við tilgang Elliheimilisins.

Seyðisfirði, 9. desember 1928.

Í stjórn kvenfélagsins „Kvik“.

Guðrún Gísladóttir,

Margrét Friðriksdóttir,
p.t. ritari.

Imma Nielsen,
gjaldkeri.

Anna Sigmundsdóttir.

Betzy Gudmundson.

S A M Þ Y K K T

47

30. apríl

um

breyting á samþykkt um sýsluvegin Línakradalsveg, og sýslu- og hreppavegi í Vesturhópi frá 1. apríl 1927.

Í stað 3. gr. a.-lið og út greinina komi:

- a. af verkfærum mönnum á samþykktarsvæðinu $\frac{1}{6}$ — einn sjötti — niðurjafnaðs gjalds, þó aldrei yfir 5 kr. á hvern.
- b. að öðru leyti skal gjaldinu jafnað niður að hálfu, sem $\frac{0}{100}$ gjaldi á allar jarðir í Þverárhreppi, nema Síðu og Þóreyjarnúp. Jarðirnar utan Þórsár, bera þó aðeins hálft gjald, móts við aðrar jarðir á svæðinu, og að hálfu, eftir efnum og ástæðum, eftir sömu hlutföllum og útsvör í Þverárhreppi.

Úr því yfirstandandi ár er liðið, fellur niður allt gjald frá Þóreyjarnúpi og þeim mönnum, er þar eiga heimili.

Frá þeim tíma tekur sýslusjóður, eða sýsluvegasjóður, verði hann stofnaður, að sér viðhald Línakradalsvegar frá Þjóðveginum út að mörku- um Þverárhrepps.

Landeigandi hver greiðir gjaldið hver fyrir sína jörð, en á heimt- ingu á endurgreiðslu 8% frá ábúendum.

Gjöldum þessum fylgir lögtaksréttur.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt samkvæmt lögum nr. 38, 28. nóvember 1919, staðfestist hérmeð til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30. apríl 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

48
3. maí

HAFNARREGLUGJÖRÐ

fyrir

Neskaupstað, Norðfirði.

Samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóvember 1917, hefir ráðuneytið gefið út eftirfarandi hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað í Norðfirði.

I. KAFLI.

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Neskaupstaðarhöfn tekur yfir Norðfjörð, vestan línu, sem hugsast dregin úr Uxavogstanga í Hellisfjarðarnes.

II. KAFLI.

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Neskaupstaðar hefir á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirmsjón Stjórnarráðs Íslands.

Hafnarnefnd annast framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni og hafnarmannvirkjum, og sér um viðhald og umbætur á hvort-veggju, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

Hafnarnefnd er skipuð fimm mönnum, bæjarfógeta, sem er formaður hennar og fjórum mönnum öðrum, er bæjarstjórn kýs jafnframt öðrum fastanefndum bæjarins og til sama tíma.

Heimilt er bæjarstjórn að ráða hafnarvörð, þegar þurfa þykir eftir tillögu hafnarnefndar, sem setur honum erindisbréf.

3. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast formaður hafnarnefndar í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir.

III. KAFLI.

48
3. maí*Um almenna reglu.*

4. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni og ennfremur annara þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir bæjarfógeta, en skipun hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar ber að hlýða tafarlaust. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Öll skot við höfnina og á henni eru stranglega bönnuð og sérstaklega skal gæta þess, að skot og fugladráp frá skipum og bátum á höfninni eigi sér ekki stað. Þó getur hafnarnefnd veitt undanþágu frá ákvæði þessu, þegar sérstaklega stendur á og í einstöku tilfellum, svo sem til að skjóta hvali eða sel.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu. Áliti hafnarnefnd að hætta geti stafað af fermingu og affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með sérstöku leyfi bæjarfógeta í hvert sinn.

7. gr.

Seglfestu má hvergi kasta úti á höfninni, nema með leyfi hafnarnefndar og selgfestu má hvergi taka, nema með leyfi landeigenda og hafnarnefndar.

Við höfnina má ekki gera nein hafnarmannvirki, né breyta eða auka við þau hafnarmannvirki, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til, og gildir leyfið aðeins til eins árs, sé það látið ónotað.

Bannað er að kasta fiskiúrgangi eða öðrum óþrífnaði í sjóinn frá skipum er liggja við hafnarbryggjur.

IV. KAFLI.

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei liggja svo á höfninni, að tálmi fermingu eða affermingu annara skipa, og skulu þau í hvert skifti skyld að hlýða boði hafnarnefndar um það, hvar þau skuli leggjast.

Ekki má leggja skipum eða bátum svo nærri bryggjum, að eigi sé að dómi hafnarnefndar, nægilegt og gott pláss fyrir önnur skip að komast að og frá, né heldur má leggja netum eða duflum svo nálægt bryggjum, að aðgangur verði ógreiður skipum.

Skip mega aldrei leggja svo út frá sér strengi eða önnur festartæki, að umferð tálmi. Festartæki frá skipi má aldrei leggja yfir alfaraveg.

9. gr.

Vélbátum, sem heima eiga í Neskaupstað, eða gerðir eru út þaðan og liggja við sérstök legugögn á höfninni yfir sumartímann, má ekki leggja, svo að hindri eða tefji umferð um höfnina.

Hafnarnefnd getur ákveðið, hvar og hvernig legufæri þeirra skuli lögð.

Enginn má flytja legugögn báts síns, nema með leyfi hafnarnefndar, en heimilt er eiganda þeirra að taka þau upp án leyfis nefndarinnar.

10. gr.

Nú tregðast eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips, við að hlýða skipun hafnarnefndar eða umsjónarmanns, að flytja skip sitt eða bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefnd látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

11. gr.

Eigi má festa skipum við uppfyllingar eða bryggjur, nema við festarhringa eða við festarstólpa. Festum skal þannig fyrirkomið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða uppfyllingunni. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast, að úr því sé bætt tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og bryggju eða uppfyllingar.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt

svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, getur hafnarnefnd látið færa skipið burt á kostnað eigandans, og er heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur. Lögtaksréttur fylgir kröfu hafnarnefndarinnar á hendur eiganda eða leigjanda skips.

48

3. maí

V. KAFLI.

Notkun á hafnarbryggjum og geymsluhúsum.

13. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, sem sigla eftir fyrirfram ákveðinni, auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa að öðru jöfnu rétt til þess að leggjast að bryggju, þó önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Samskonar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hún krefst þess. Ennfremur getur hafnarnefnd vísað skipum frá bryggjunni, áliti hún það nauðsynlegt vegna veðurs, eða annars. Ef ágreiningur rís, ræður hafnarnefnd, í hverri röð skip komast að bryggjunni.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða uppfyllingu, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrun. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna er nær liggja.

15. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða uppfyllingu, sem notuð hefir verið. Farist það fyrir, skal hafnarnefnd sjá um að það sé gert á þeirra kostnað. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá afgreiðslumanni og eiganda skips.

16. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða uppfyllingu og eigi annarsstaðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymzlu, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burtu muni og vörur jafnskjótt og hún krefst þess. Hafnarnefnd getur heimtað gjald eftir vörur, sem látnar eru liggja á landi hafnarsjóðs.

48

3. maí

17. gr.

Fyrir geymslu á vörum eða varningi í húsum hafnarinnar, sem til þess eru sérstaklega ætluð, og ekki eru leigð öðrum með samningum, skal eigandi eða umráðendur varningsins greiða gjald, er í hvert sinn ákveðst af bæjarfógeta. Gjald þetta skal greitt áður en varningurinn er fluttur úr húsum hafnarinnar.

VI. KAFLI.

Lestagjöld.

18. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip og vélskip, stærri en 12 smálestir, hvort sem þau eru tóm, hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, er þau leggjast á Neskaupstaðarhöfn eða við bryggju, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur.

Ef ekki er öðruvísi ákveðið, reiknast lestagjaldið af nettó burðarmagni skipsins, talið í heilum smálestum, og er hálf smálest talin sem heil, en minna broti sleppt.

19. gr.

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna í Neskaupstað, eða gerð eru þaðan út eða skrásett þar, skulu greiða einu sinni á ári eina krónu af hverri brúttó smálest, þó ekki minna en tíu króna árlegt gjald.
- b. Skip, sem ganga eftir opinberum ferðaáætlunum, skulu greiða fimm aura af hverri smálest, hvert sinn er þau leggjast á Neskaupstaðarhöfn.
- c. Öll önnur skip, er til hafnar koma, nema herskip, varðskip, skemti-ferðaskip, vísindaleg rannsóknarskip og skip, sem leita hafnar í í neyð, skulu greiða tíu aura af hverri smálest, hvert sinn, sem þau leggjast á höfnina.

20. gr.

Ef flutningaskip liggur lengur á höfninni en tíu daga, skal það greiða fimm aura af smálest að nýju fyrir hverja tíu daga eða brot úr þeim.

VII. KAFLI.

Bryggjugjöld.

21. gr.

- a. Gjald af bryggjum hafnarsjóðs:

Hvert skip sem legst við hafnarbryggju bæjarins, skal greiða bryggjugjald fimm aura af hverri nettósmálest skipsins. Hálf smálest

reiknast sem heil, en minna broti sé sleppt. Gjaldið skal greiða fyrir 48
hvern sólarhring, en hluti úr sólarhring telst sem heill. 3. maí

Flutningaskip, sem sigla eftir föstum ferðaáætlunum, greiði þó aldrei yfir 30 krónur fyrir sólarhring eða hluta úr sólarhring. Skip, sem liggur við hlið annars skips, er liggur við bryggju í höfninni, skal greiða hálf bryggjugjald, samkvæmt framansögðu.

Skip, sem eru eign búsettra manna hér eða skrásett hér, greiði bryggjugjald eftir samningi við hafnarnefnd. Varðskip, herskip og vísindaleg rannsóknarskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

b. Gjald af bryggjum einstakra manna.

Bryggjueigendur greiði ekkert gjald af sínum eigin fiskiskipum, eða öðrum fiskiskipum, sem stunda fiskveiðar eða síldveiðar og leggja upp afla sinn á bryggjur þeirra, eða taka vistir sínar og aðrar nauðsynjar til eigin notkunar.

Frá fyrsta janúar 1930 skulu öll gjaldskyld skip, sem nota bryggjur einstakra manna, greiða hafnarsjóði hálf bryggjugjald samkvæmt gjaldskrá hafnarinnar.

22. gr.

Ef bæjarstjórn síðar ákveður og heimilar hafnarnefnd að leggja hafnarfestar fyrir vélbáta á kostnað hafnarsjóðs, þá hefir hafnarnefnd umráð yfir festunum og ráðstafar þeim til eins árs í senn. Til þess að standast kostnað við útbúnað hafnarfesta, má hafnarnefnd leggja festargjald á alla vélbáta, sem héðan verða gerðir út á þeim tíma. Íbúar Neskaupstaðar hafa forgangsrétt til að fá á leigu hafnarfestar til afnota fyrir báta sína. Framsal á festum er óheimilt.

23. gr.

Þegar bæjarstjórn hefir ákveðið að láta gera naust eða dráttarbraut til uppsáturs fyrir minni og stærri báta og hafnarnefnd hefir látið framkvæma byggingu slíkra nausta (dráttarbrautar), skal öllum bátaeigendum heimilt að geyma þar báta sína gegn uppsátursgjaldi í hafnarsjóð, enda greiði þeir uppsátursgjaldið þó bátarnir séu annarsstaðar geymdir.

Báta, sem ekki eru notaðir að jafnaði, má ekki geyma á stöðum þar sem þeir eru, að dómi lögreglustjóra, til óþrífnaðar eða óþæginda.

VIII. KAFLI.

Vörugjald.

24. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, sem fluttar eru af skipsfjöllum á land, eða úr landi á skipsfjöllum, eða úr einu skipi í annað, með þeim undantekningum, er síðar getur.

25. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru þessar vörur:

- a. Vörur, er samkvæmt farmskrá skips eiga að fara til annara hafna á landinu, ef þær eru ekki settar á land.
- b. Vörur, sem á farmskrá skips eru ákveðnar til annara hafna en Neskaupstaðar, en eru látnar þar á land um stundarsakir, vegna skemmda á skipi eða í misgripum.
- c. Nýr og saltaður fiskur óverkaður og nýjar fiskiafurðir og síld, þegar þetta er flutt í land í höfninni eða flutt hingað frá öðrum verstöðum.
- d. Umhleðsluvörur, sem lagðar eru á land um stundarsakir og ákveðnar eru til annara hafna innanlands eða utan.
- e. Innlendar kartöflur, rófur, kálmeti, svo og aðrar innlendar landbúnaðarafurðir, svo sem mjólk, smjör, tólg, kjöt, sláturafurðir og hey.
- f. Innlend alidýr á fæti, svo sem hestar, nautgripir, sauðfé, alifuglar og önnur húsdýr.
- g. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, þegar þær eru fluttar úr landi.
- h. Póstur og farangur ferðamanna.
- i. Vörur og tæki til hafnarinnar og annara fyrirtækja bæjarins.

26. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip og ákveðnar eru til annara hafna innanlands, greiðist hálf vörugjald.

27. gr.

Vörugjald skal reikna eftir þyngd eða rúmmáli með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur meira en helmingi, telst heil gjaldeining, hálf og brot, hálf gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa með útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta bæjarfógeta í té eftirrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefir fermt eða affermt. Þyki bæjarfógeta ástæða til, getur hann, hve-

nær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hent- **48**
ugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið 3. maí
kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Við útreikning vörugjalds skal leggja saman hvern vöruflokk, sem saman stendur á skránni, ef móttakandi hér eða sendandi hér er einn og sami maður.

28. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald skal greiða eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald minna en 25 aura.

Ef vafi leikur á í hvaða flokki á að telja vörur, skal bæjarfógeti skera úr, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

29. gr.

Vörugjaldsskrá.

1. flokkur: Gjald 10 aurar fyrir hver 100 kg. kol, salt, sement, síld, fiskur, lýsi, fiskimjöl, olíur, kornvara, sykur og járnvörur.
2. flokkur: Gjald 3 aurar af teningsfeti. Trjáviður og aðrar vörur, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli.
3. flokkur: Gjald 5 aurar fyrir stykki. Tómar tunnur.
4. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir hver 100 kg. Allar aðrar vörur.

30. gr.

Móttakandi greiðir vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni.

Ef skip eða bátur hefir ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu gjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vöruna flytur, er komið á höfnina og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar á skip.

Hafnarsjóður hefir haldsrétt í vörunum, unz vörugjald er að fullu greitt.

IX. KAFLI.

Innheimta, greiðsla gjalda, hegningarákvæði o. fl.

31. gr.

Gjalddagi hafnargjalda, sem greiðast einu sinni á ári, er 1. júní. Öll önnur gjöld í hafnarsjóð falla í gjalddaga, þegar skipið hefir lagst á höfnina, eða hlutaðeigandi mannvirki er tekið til afnota.

32. gr.

Bæjarfógeti sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

33. gr.

Formaður báts og skipstjóri skips, bera ábyrgð á greiðslu hafnargjalda af skipi sínu. Ennfremur ber eigandi skips ábyrgð á greiðslu allra gjalda samkvæmt reglugjörð þessari.

34. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugjörðinni renna í hafnarsjóð.

35. gr.

Öll gjöld til hafnarinnar hafa lögtaksrétt og hefir hafnarsjóður haldsrjett í skipum og bátum fyrir hafnargjöldum. Skipstjóri, sem fer af höfninni án þess að greiða lögmæt hafnargjöld hefir gjörst sekur um brot á reglugjörð þessari.

36. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á hafnarmannvirkjum og áhöldum fer eftir almennum lagareglum. Bæjarfógeti er réttur sóknaraðili skaðbótamáls.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhóllum dómkvöddum mönnum og má enginn þeirra vera í þjónustu bæjarins.

Hvor aðili um sig getur krafizt yfirmats, en það skal gjört áður en einn mánuður er liðinn frá því er undirmati var lokið.

Yfirmatið skal framkvæmt, eins og undirmat, af fimm óvilhóllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem þess hefir krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem nemur 10% af ákveðinni endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðili kostnaðinn. Skip er að lögveði fyrir skaðabótum.

Löglega ákveðnar skaðabætur má taka lögtaki.

37. gr.

48

3. maí

Enginn, sem hefir bakað sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugjörð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema að hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda. Sama gildir um skaðabótaskyld skip.

38. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10 til 500 krónum, nema þyngri hegning liggi við eftir almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð.

39. gr.

Mál út af brotum á reglugjörð þessari skal fara með, sem almenn lögreglumál.

40. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 15. maí 1929, og er þá jafnframt úr gildi numin hafnarreglugjörð fyrir Neskaupstún frá 17. sept. 1926.

Reglugjörð þessi birtist hérmeð til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 3. maí 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir „Þúfnavalla-
legat“, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumála-
ráðherra 6. maí 1929. Skipulagsskráin er þannig:

49

6. maí

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Þúfnavallalegat.

Þegar það fyrra okkar undirritaðra hjóna andast, skal taka 2000 — tvö þúsund — krónur af félagsbúi okkar og leggja í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands til ævarandi ávöxtunar, samkvæmt þessari skipulagsskrá.

49

6. maí

1. gr.

Sjóðurinn heitir Þúfnavallalegat.

2. gr.

Allir vextir og vaxtavextir skulu leggjast við höfuðstólinn þangað til árið 1955, nema ef eitthvað þyrfti af þeim að taka til viðhalds legstað okkar. Enda er viðhald hans fyrsta kvöð á legatinu.

3. gr.

Árið 1955 skal taka $\frac{4}{5}$ — fjóra fimtu hluta — af vöxtum þeim, sem safnast hafa næstliðin fimm ár, og verja þeim til verðlauna handa þeim ábúendum, sem á undanförnum árum hafa mest unnið að því að rækta og prýða jarðirnar: Þúfnavelli, Saurbæ, Baugasel og Féeggstaði. Skal þannig að farið fimmta hvert ár, þegar ártal stendur á fimm eða tíu.

Niðjar okkar sitja fyrir verðlaunum, meðan nokkur þeirra er ábúandi á einhverri ofanefndri jörð, og gildir það eins um konu manns, sem er ábúandi.

4. gr.

Nú verður það, að áðurnefndar jarðir ganga úr eign og ábúð niðja okkar, en þó eru einhverjir þeirra búsettir í Skriðuhreppi, eins og hann er nú. Skulu þá verðlaunin falla til þeirra annaðhvort tímabil, fyrir að rækta og prýða ábýlisjarðir sínar, en hitt tímabilið til ábúenda á áðurnefndum jörðum. Enn verður það að allir niðjar okkar hverfa úr hreppnum, — fer þá um verðlaunaveitingar samkvæmt þriðju grein.

5. gr.

Komi það fyrir, að eitthvert árabil verði eigi unnið á jörðunum neitt það, er þykir verðlaunavert, legst fé það, er þá fellur til útborgunar við höfuðstólinn sem óskerðanleg eign.

Verðlaununum má skifta, ef fleiri en einn hafa unnið til þeirra, og skal þá tekið tillit til allrar aðstöðu þeirra, er verðlaunaverð verk hafa leyst af hendi.

6. gr.

Stjórn legatsins skipa: hreppstjórinn í Skriðuhreppi, og er hann reikningshaldari og formaður stjórnarinnar, — annan tilnefnir valdsmaður Eyjafjarðarsýslu af niðjum okkar og sé hann búsettur í því takmarki, sem veitir vatni að Hörgárósi, — þriðja manninn kýs sveitarstjórn Skriðuhrepps, til fimm ára í senn. Verði stjórnin ekki fullskipuð á þennan hátt, nefnir valdsmaður Eyjafjarðarsýslu mann eða menn í stjórnina.

7. gr.

Stjórnin setur nánari reglur um útbýting verðlauna og hvað til þeirra útheimtis. Hún sér um viðhald á legstað okkar, svo að hann sé ávallt í sómasamlegu standi. Hún ber ábyrgð á eignum og skjölum legats-

ins. Stjórnin skal halda gerðabók, sem í séu færðir árlegir reikningar þess, stutt en greinileg skýrsla yfir umbætur þær, sem verðlaun hljóta, svo og ættfærsla þeirra manna, ef þeir eru okkar niðjar. Ennfremur ættfærsla þess manns af niðjum okkar, sem stjórnina skipar í hvert sinn. — Þegar hver bók er útrituð, sendist hún landskjalasafninu til geymslu. 49
6. maí

8. gr.

Reikningsár legatsins er almanaksárið. Skulu meðstjórnendurnir endurskoða reikninginn árlega og rita á hann viðurkenningu sína. Að því búnu sendist hann valdsmanni sýslunnar, sem enn lætur endurskoða hann og úrskurða, og leggur hann síðan við skjalasafn sýslunnar.

9. gr.

Af vöxtum legatsins greiðist kostnaður við bækur og ritföng, er það þarfnast. Sömuleiðis þóknun til reikningshaldara, sem valdsmaður tiltekur. Og sér hann um að þessari skipulagsskrá sé ávallt hlýtt.

10. gr.

Leita skal konungs staðfestingar á þessari skipulagsskrá.

Guðm. Guðmundsson. Guðný Loftsdóttir.

SAMÞYKKT

um

síldarveiði með hrepínótum á fjörðum inn úr Húnaflóa.

1. gr.

Innan beinnar línu er hugsast dregin frá Bjarnarnestöngum í Hnappasker í Hrútafirði, er öllum óheimil síldarveiði með herpinót á hvaða tíma sem er.

2. gr.

Hreppsstjórunum í þeim hreppum, sem liggja að samþykktar-svæðinu er sérstaklega falin umsjón með, að samþykkt þessari sé hlýtt, og skulu þeir fá endurgjald fyrir útlagðan kostnað, vinnutap, bátsleigu og annað, er af eftirliti þessu kann að leiða, eftir reikningi úrskurðuðum af oddvita sýslunefndar, ef ágreiningur verður. Kostnaður þessi greiðist úr sveitarsjóði þess hrepps, er hlutaðeigandi hreppsstjóri á heima í.

50

15. maí

50

3. gr.

15. maí

Brot gegn samþykkt þessari varða allt að 500 kr., og skal helmingur þeirra falla til uppljóstrarmanns, en helmingur í sveitarsjóð, þar sem uppljóstrarmaður dvelur, er hann verður áskynja um brotið. Sé uppljóstrarmaður fenginn til eftirlits gegn sérstakri borgun samkvæmt 2. gr., skulu allar sektirnar falla í sveitarsjóð þess hrepps, er eftirlitið kostar.

4. gr.

Með brot gegn samþykkt þessari skal fara sem almenn lög-reglumál.

Samþykkt þessi, sem er og samþykkt samkvæmt lögum nr. 85.

14. nóvember 1917, staðfestist hérmeð til að öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 15. maí 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

51

16. maí

ERINDISBRÉF

fyrir

endurskoðendur Landsbanka Íslands.

Samkvæmt 41. gr. laga nr. nr. 10, 1928 um Landsbanka Íslands eru eftirfarandi reglur settar fyrir endurskoðendur bankans:

1. gr.

Endurskoðendurnir skulu rannsaka reikning seðlabankans og reikninga hinna annara deilda bankans og bera saman við bækurnar og við sjóð bankans og eignir. Sjálfar bækurnar og færslu á þeim skulu þeir einnig rannsaka, svo að þeir séu þess fullvissir, að bókhaldið sýni rétta mynd af því, sem fram hefir farið.

Ef þeir verða þess varir, að vanræksla eigi sér stað í einhverju, eða að nauðsynlegar endurbætur þurfi að gera, eiga þeir að benda bankaráðinu á það, og gera uppástungur um endurbæturnar.

2. gr.

51

Tvisvar á ári a. m. k. skulu endurskoðendur fyrirvaralaust sann- 16. maí
reyna, hvort handbærar eignir bankans séu fyrir hendi, skulu þeir gera
fullkomna skoðun á birgðum verðbréfa, víxla, innheimtufjár, á sjóðfé,
birgðum erlendarar myntar, geymslumunum, skjölum og handveðum fyr-
ir reikningslánnum, hlaupareikningslánnum, útlánnum og ýmiskonar skuld-
bindingum. Við birgðaskoðanir skal byggt á samanburðarbók þeirri,
sem endurskoðunardeild bankans heldur, og skulu endurskoðendurnir
við lok reikningsársins með samanburði í ársreikningum við nefnda bók,
fullvissa sig um, að þeir sýni raunverulegan hag bankans.

3. gr.

Einu sinni á mánuði skulu endurskoðendur fyrirvaralaust fram-
kvæma sjóðstalningu hjá þeim starfsmönnum bankans, sem hafa fé
undir höndum og bera saman við sjóð og sjóðsreikning bankans. Þá
skulu þeim minnst tvisvar á ári fullvissa sig um að gullforði og önnur
seðlatrygging fullnægi ákvæðum laganna.

Endurskoðendur skulu ennfremur hafa sérstaklega gát á því,
að fyrirkomulag á sjóðnum og reikningshaldi í sambandi við hann sé
hagað þannig að eftirlitið sé fulltryggilegt.

Álíti þeir að breytingar í þessu efni séu æskilegar, skulu þeir
snúa sér til bankaráðsins með uppástungur um þær.

4. gr.

Ónýting seðla, verðbréfa og vaxtamiða skal framkvæmd í viður-
vist endurskoðenda, enda hafi þeir áður fullvissað sig um upphæð
þeirra.

5. gr.

Endurskoðendur skulu byggja endurskoðunina á starfi endur-
skoðunardeildar þar sem ekki er öðruvísi ákveðið í lögum, reglugerð
bankans eða í erindisbrjefi þessu, þó ber þeim með sjálfstæðum athugun-
um og samanburði að gæta þess að endurskoðunardeild ræki starf sitt
svo sem fyrir er mælt í reglugerð um endurskoðunardeildina.

6. gr.

Þá ber endurskoðendum að athuga með dreifkönnun:

- a. að löglega sé gengið frá skuldabréfum og veðskuldabréfum
bankans.
- b. að tekjur og gjöld séu talin undir réttum liðum.
- c. að tekjur bankans séu innheimtar og útgjöld greidd samkvæmt
lögum, reglugerðum og öðrum gildandi fyrirmælum og samkvæmt
gerðum samningum.

- 51 d. að útgjöldin séu sönnuð með löglegum kvittunum, þar í talin útdregin og innleyst veðdeildarbréf og innleystir vaxtamiðar. Ennfremur skulu endurskoðendur athuga að allar eftirstöðvar séu rétt fluttar milli reikninga.
16. maí

7. gr.

Endurskoðendur skulu a. m. k. einu sinni á ári og fyrirvaralaust framkvæma samskonar endurskoðun á útbúum bankans, skulu þeir framkvæma þá skoðun til skiftis eftir ákvörðun bankaráðsins.

8. gr.

Við rannsókn reikninganna og eftirlit í bankanum er það skylda endurskoðendanna að gefa gætur að því, hvort nauðsynlegrar sparsemi er gætt í fjárútlátum og mannahaldi.

Komist þeir að raun um, að með sparnaði og betri hagnýting vinnukrafta og véla eða á annan hátt sé hægt að vinna bankanum gagn, skulu þeir gera tiltögur til bankaráðsins um það.

9. gr.

Nú tekur bankastjórn ekki til greina þær athugasemdir eða tillögur, sem endurskoðendur telja nauðsynlegar. Skulu þeir þá tilkynna Landsbankanefndinni það tafarlaust. Endurskoðendur bera ábyrgð gagnvart Landsbankanefnd og getur hún hvenær sem er krafizt af þeim skýrslna og upplýsinga um hag og rekstur bankans.

10. gr.

Endurskoðendur skulu halda bók þar sem stuttlega sé ritað efni tillagna þeirra og athugasemda og hvað þeir starfa hvern dag sem þeir vinna að endurskoðuninni, og skulu þeir leggja bók þessa fyrir Landsbankanefnd hvenær sem hún æskir.

Alþingi, 16. maí, 1929.

Fyrir hönd Landsbankanefndar.

Sveinn Ólafsson.

Þorleifur Jónsson.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir „Minningar- 52
sjóð Stefáns Sigurðssonar í Haga, útgefin á venjulegan hátt, að man-23. maí
datum af dóms- og kirkjumálaráðherra 23. maí 1929. Skipulagsskráin
er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð Stefáns Sigurðssonar í Haga.

1. gr.

Sjóður þessi er stofnaður til minningar um eiginmann minn, Stefán Sigurðsson, bónda í Haga í Gnúpverjahreppi, sem fæddur var 11. apríl 1885 og dáinn 18. apríl 1927. Er hann stofnaður í dag á 44 ára afmælisdegi hans, og skal hann jafnan vera kenndur við nafn hans.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 400,00 — fjögur hundruð krónur —, sem Menningarsjóður Gnúpverja hefir í síðastliðnum mánuði veitt mér til minningar um Stefán; og eykst sjóðurinn af vöxtum og gjöfum, sem kunna að verða gefnar í hann.

3. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtast í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands með þeim skilmálum, að vextir séu allir lagðir við höfuðstól, unz ársvextir nema 200 kr., — tvö hundruð krónum —, en úr því falli $\frac{1}{2}$ — helmingur — ársvaxtanna til útborgunar til stjórnar sjóðsins. Hinn helmingurinn sé ávallt lagður við höfuðstólinn.

4. gr.

Starfsvið sjóðsins skal vera Gnúpverjahreppur í Árnessýslu, og hann einn. Og er tilgangur sjóðsins að styrkja ekkjur og ekkjumenn, sem búsett eru í hreppnum.

5. gr.

Styrkveitingum skal svo hagað:

- a. Þær fari fram 11. apríl ár hvert, eða því sem næst.
- b. Eigi má veita minni styrk en 100 — eitt hundrað — krónur.
- c. Veita má hvort heldur eftir umsóknum eða án þeirra.

- 52 d. Sé engin ekkja eða ekkjumaður í hreppnum talin styrkþurfi, skal
23. maí styrkja munaðarlaus börn. Þurfi þess ekki heldur ár og ár, leggjast allir vextir við höfuðstól, meðan svo stendur, sbr. þó 8. gr.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 5 menn, er fyrst um sinn séu: Ólafur V. Briem, prestur á Stóranúpi, og sé hann formaður, Páll Stefánsson, bóndi á Ásólfssstöðum, Jóhann Kolbeinsson, bóndi á Hamarsheiði og Ágúst Sveinsson, bóndi í Ásum, meðan þessara manna nýtur við í hreppnum, — og undirrituð. En er þessara manna missir við, taki við stjórn sjóðsins: Oddviti sóknarnefndar Stóranúpssóknar, og sé hann formaður, sóknarprestur Stóranúpsprestakalls, hreppstjóri Gnúpverjahrepps og hreppsnefndaroddviti Gnúpverjahrepps, og taki þeir eftir aldri við af fyrnefndum mönnum, nema formaður af formanni. Stjórnarmenn þessir tilnefna fimmta manninn í stjórnina, og sje hann jafnan einn af niðjum Stefáns, ef nokkur þeirra er búsettur í hreppnum. Skipi sami maður fleiri en eina af stöðum þessum, eða vanti mann í stjórn af öðrum ástæðum, kýs sóknarnefnd Stóranúpssóknar mann eða menn í stjórn sjóðsins til þess að hún verði fullskipuð.

Annast stjórnin fjárhag sjóðsins og ræður úthlutun styrktarfjár.

7. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksár. Formaður gerir ársreikninga sjóðsins, en aðrir tveir stjórnarmenn endurskoða þá. Skulu þeir ritaðir í sérstaka bók, sýndir á safnaðarfundum Stóranúpssóknar, og síðan birtir í Lögbirtingablaðinu.

8. gr.

Komi sú tíð, að vextir þeir, er til útborgunar falla, verði svo miklir, að sýnt sé, að framvegis verði engin þörf á þeim öllum til styrktar ekkjum, ekkjumönnum eða munaðarlausum börnum, má verja nokkru af þeim til annara líknarstarfa.

9. gr.

Leita skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari..

Haga, Gnúpverjahreppi, Árnessýslu, 11. apríl 1929.

J. Margrét Eiríksdóttir.

REGLUGJÖRD

53

24. maí

um

fasteignamat.

I. KAFLI.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Allar jarðeignir, lóðir og hús á landinu skal meta til peningaverðs **Fyrsta fast-**
 10. hvert ár. Fyrsta matið skal fara fram árin 1916—1918 (l. nr. 22. 3. nóv. **eignamat.**
 1915, 1. gr. 1. mgr., skammstöfuð hér eftir fml.), og skal því lokið 15.
 júlí 1918 (fml. 13. gr.). Því næst ber að semja allsherjarfasteignabók fyrir
 land allt, og löggildir stjórnarráðið hana. Hún öðlast gildi frá 1. apríl 1920 **Fasteigna-**
 (16. gr. fml.). Um leið og fasteignabókin öðlast gildi, er úr lögum numin **bókin 1.**
 tilsk. 1. apríl 1861 um löggilding nýrrar jarðabókar (fml. 18. gr.). **apríl 1920.**

2. gr.

Næsta fasteignamat skal hefja svo snemma, að undirmati sé lokið **Fasteigna-**
 fyrir 15. júlí 1930 og síðan á sama hátt 10. hvert ár. Skal þá og hvert **mat eftir**
 skifti er reglulegt mat fasteigna fer fram, samin og gefin út allsherjarfast- **1920.**
 eignabók fyrir land allt, og fellur þá úr gildi fasteignamatsbók sú, sem **Fasteigna-**
 samin hefir verið og út gefin samkvæmt næsta reglulegu mati á undan, **bækur.**
 og endurvirðingar þær, er fram kunna að hafa farið, sbr. 3. gr.

3. gr.

Milli þess, er regluleg fasteignamöt fara fram, skal endurvirðing fara **Endurvirð-**
 fram (fml. 1. gr. 2. mgr.): **ingar.**

1. Eftir kröfu eiganda fasteignar. Eigandi getur krafizt endurvirðingar, ef fasteign hans verður fyrir miklum skemmdum af völdum náttúrunnar, svo sem af sandfoki, skriðum, vatnaágangi, jarðskjálftum, eldgosum o. s. frv. Ennfremur getur eigandi krafizt endurvirðingar, ef verðmæti fasteignar hans rýrnar til muna á annan hátt, svo sem af því að atvinnuvegur, sem áður var rekinn í nánd við eða í sambandi við hana, legst niður, breyttar samgöngur valda verðlækkun hennar o. s. frv.
2. Eftir kröfu landsstjórnarinnar, ef fasteign hækkar í verði án tilkostnaðar eiganda, svo sem vegna breyttra samgangna, atvinnuvega, sem reknir verða í sambandi eða í nánd við fasteignina eða endurbóta á henni af hálfu notenda, en án tilkostnaðar eigenda o. s. frv.

53

24. maí

Aðferð við
endurvirðing-
ingar.

4. gr.

Sá, er endurvirðingar krefst, skal senda skriflega kröfu þar um til formanns undirfasteignamat snefndar í þeirri sýslu eða kaupstað, þar sem fasteignin liggur, og skal formaður kveðja nefndina saman sem fyrst að unnt er. Skal eignin síðan metin eftir sömu reglum sem samskonar fasteignir almennt, og matsgjörðin síðan eða matsgjörðirnar ef fleiri eru, lagðar fram á hentugum stað í þeim hreppi eða kaupstað, þar sem eignirnar eru, enda sé það auglýst fyrirfram. Skulu matsgjörðir þessar liggja til sýnis mánaðartíma, og síðan sendar formanni yfirmatsnefndar. Skal hann kveðja saman yfirmatsnefnd og fer um yfirmatið sem yfirmat fasteigna almennt.

Eigandi fasteignar eða landsstjórnin geta og fundið að þeim matsgjörðum, er hér um ræðir, sem matsgjörðum almennt.

5. gr.

Kostnaður.

Endurvirðing-
ingar.

Allan matskostnað skal greiða úr landssjóði. Þó skal sá, er krefst endurvirðingar (sbr. 3. og 4. gr.), greiða kostnað við virðinguna, nema verðið breytist við hana um $\frac{1}{10}$ eða meira (fml. 17. gr.).

II. KAFLI.

Matsnefndir, skipun þeirra o. fl.

6. gr.

Undirmats-
nefndir.

Varamenn.

Í hverju sýslufélagi og í hverjum kaupstað skal vera 3 manna undir- matsnefnd. Nefnir stjórnarráðið formann, en sýslunefnd eða bæjarstjórn 2 nefndarmenn. Á sama hátt er tilnefndur varaformaður og varamenn (fml. 10. gr. 1. mgr.). Varaformaður tekur sæti í nefndinni, ef formaður deyr eða forfallast. Varanefndarmenn taka á sama hátt sæti í nefndinni, ef aðalnefndarmenn deyja eða forfallast í þeirri röð, er formaður tiltekur (sbr. fml. 11. gr. 1. mgr.).

7. gr.

Yfirmats-
nefndir ut-
an kaup-
staða.Yfirmats-
nefndir í
kaup-
stöðum.

Í hverri sýslu (og er hér átt við lögsagnarumdæmi, en eigi sýslufélög) skulu vera 3 yfirfasteignamatsmenn. Er sýslumaður formaður yfirmatsnefndar, en hina nefnir stjórnarráðið. Á sama hátt skipar stjórnarráðið 2 varamenn, er taka skulu sæti í forföllum aðalmanna á sama hátt sem fyrir er mælt í 6. gr. (fml. 10. gr. 2. mgr., sbr. 11. gr. 1. mgr.).

Í kaupstöðum landsins skipar stjórnarráðið alla 3 yfirmatsmennina og 3 varamenn, er taka sæti í nefndinni í forföllum aðalmannanna, þannig að varaformaður tekur sæti aðalformanns og varamenn sæti aðalmanna, samkvæmt fyrirmælum 6. greinar (fml. 10. gr. 2. mgr., sbr. 11. gr. 1. mgr.).

8. gr.

53

24. maí
Vanhæfi
mats-
manna.

Aldrei má sami maður sitja á sama tíma í fasteignamatsnefnd og yfirmatsnefnd (11. gr. 1. mgr.). Eigi má maður heldur taka þátt í mati eignar sjálfs síns né ættingja sinna eða sér tengdra í beina línu upp eða niður á við (foreldrar, börn, barnabörn, stjúp- eða tengdforeldrar, stjúp- eða tengdabörn o. s. frv.).

Matsmenn skulu búsettir í sínu matsumdæmi. Flytji matsmaður úr umdæminu, skal þegar skipa annan í hans stað, fyrir þann tíma er hann átti eftir sem matsmaður.

9. gr.

Formenn yfirmatsnefnda í kaupstöðum eru skipaðir æfilangt. Sama er um aðra yfirmatsmenn bæði í kaupstöðum og utan kaupstaða. Geta yfirmatsmenn því eigi að lögum skorazt undan starfanum, nema heilsulasleiki banni eða þeir flytjist brott úr umdæminu (sbr. og síðustu setningu þessarar gr.). Sama er um varamenn.

Starfatími
mats-
manna.

Formenn og varaformenn undirmatsnefnda eru og skipaðir æfilangt. Aðrir undirmatsmenn, aðalmenn og varamenn, eru skipaðir til 10 ára, þannig, að annar nefndarmanna fer frá 5. hvert ár, í fyrsta skifti árið 1921, eftir hlutkesti. Skal sýslunefnd eða bæjarstjórn hluta um, hvor frá skuli fara, og kjósa síðan í stað hans.

Undirmat.

Endurskipa má þá nefndarmenn, sem úr ganga, en enginn er skyldur að taka við endurskipun, ef hann hefir verið í undirmatsnefnd 10 ár eða lengur. Svo getur og sextugur maður alltaf skorazt undan að taka á móti nefndarskipun (fml. 11. gr. 2. mgr.).

Endur-
skipun.
Undanþágu
réttur.

10. gr.

Áður en fasteignamatsmaður, sem skipaður hefir verið af sýslunefnd, bæjarstjórn eða stjórnarráði (þar á móti eigi sýslumenn), tekur til starfa í fyrsta skifti, skal hann undirrita svohljóðandi eiðstað, sem formaður nefndar (yfir eða undirmatsnefndar) skal innrita í gjörðabók nefndarinnar:

Eiður mats-
manna.

»Ég N. N. (eða ef fleiri skulu vinna eiðinn í einu: Vér N. N. og N. N.), sem skipaður er fasteignamatsmaður í N. N. (sýslu eða kaupstað) sver það, að matsstörfin skal ég rækja með alúð og samvirkusemi svo sem ég veit sannast og réttast.

Svo hjálpi mér guð og hans heilaga orð«.

11. gr.

Sérhver fasteignamatsnefnd, bæði undir- og yfirmatsnefnd, skal hafa sína gjörðabók, löggilta af stjórnarráðinu. Skal formaður nefndar geyma bókina. Í bók þessa, eða á þar til gjörð eyðublöð, er stjórnarráðið gefur út, skal rita greinilega lýsingu á hverri fasteign, sem metin er. Yfirmatsnefnd getur þó látið sér nægja, við hverja fasteign, að vísa til lýsingar undir-

Bókhald.

53 matsnefndar, ef hún hefir ekkert við þá lýsingu að athuga. Ella lýsir hún
24. maí eigninni eftir því, sem hún telur rétt vera. Að loknu mati skulu matsmenn allir, er einhvern þátt hafa í mati tekið, undirrita matsgjörðirnar.

Fasteignirnar skulu skráðar í gjörðabók eða á eyðublöð í framhaldandi töluröð, jarðeignir eftir réttri boðleið í hrepp, en húseignir og lóðir í kaupstöðum, kaптúnunum og þorpum eftir götunúmerum, ef sett eru, og skal sömu röð fylgt í gjörðabók yfirmatsnefndar (sbr. fml. 8. gr.). Við hverja fasteign skal getið dýrleika hennar eftir því, sem matsmenn meta hana. Þegar mati er lokið, skulu matsnefndir færa í gjörðabókina á eina skrá og óslitið í sömu röð og fyr segir, allar fasteignir, er þær hafa metið, ásamt dýrleika þeirra og sýna samtölu matsupphæðanna, í hverjum hreppi eða kaupstað.

Að loknu undirmati sendir formaður undirmatsnefndar gjörðabók formanni yfirmatsnefndar í hlutaðeigandi sýslu eða kaupstað.

III. KAFLI.

Undirmat.

12. gr.

Undirbúningur. Til undirbúnings og fyrirgreiðslu við mat fasteigna skulu hreppstjórnar í sveitum og bæjarfógetar í kaupstöðum, hver í sínu umdæmi, semja skýrslu um allar fasteignir í hreppnum eða kaupstaðnum. Skýrslur þessar skal rita á eyðublöð, er stjórnarráðið segir fyrir um og lætur prenta
Skýrslur hreppstjóra og bæjarfógeta. Eyðublöðin eiga hreppstjórnar og bæjarfógetar að fylla út eftir beztu vitund, og senda þau síðan formanni undirmatsnefndar fyrir marzmánaðarlok það ár, er mat skal fara fram, í fyrsta sinni fyrir lok marzmánaðar 1916. Skýrslur þessar skulu fylgja matsgjörðunum (fml. 3. gr. 1. mgr.).

Spurningar til eigenda og umráðamanna. Ennfremur sendir stjórnarráðið eyðublöð með spurningum um það, er fasteignir snertir og skulu bæjarfógetar og hreppstjórnar sjá um, að eigendur eða umráðamenn svari þeim, og skulu þeir að því loknu senda þær formanni undirmatsnefndar. Fylgja eyðublöðin útfyllt síðan matsgjörðunum.

Skýringar hreppsnefnda og bæjarstjórna. Auk þessa er hreppstjórnur, hreppsnefndum, bæjarfógetum, bæjarstjórnur, bæjarstjórnur, forðagæzlumönnum og skattanefndum skylt að láta matsnefndum í té allar þær skýringar, sem kostur er á, til leiðbeiningar við mat fasteigna, ef matsnefnd æskir slíkra skýringa (fml. 3. gr. 2. mgr.).

13. gr.

Upplýsingar eiganda fasteigna. Matsnefnd á að gefa eiganda eða umráðanda kost á að koma fram með þær skýringar, er hann óskar, að verði teknar til greina við matið á fasteign hans. Einnig er eiganda eða umráðamanni skylt að veita

matsmönnum allar þær upplýsingar um fasteignina, er honum er unnt að veita og þeir telja sér þörf á að fá (fml. 14. gr.).

Hvarvetna þess, er matsnefnd þykir sér eigi fært að meta eign án þess að skoða hana, skal slík skoðun fara fram. Áður en mat byrjar í hreppi hverjum eða kaupstað, skal það auglýst með hæfilegum fyrirvara á þann hátt, sem vant er að birta auglýsingar á þeim stað, svo og hvar nefndin haldi fundi sína í hreppnum eða kaupstaðnum, svo að menn geti þangað komið og látið matsnefnd í té nauðsynlegar upplýsingar. Þegar matsnefnd þyktist þurfa að skoða fasteignir, skal hún gjöra notanda og eiganda eða umráðamanni, ef hann er annar og þess er kostur, viðvart með hæfilegum fyrirvara.

14. gr.

Hverri fasteign, sem metin er, skal lýst greinilega og skal ákveða svo skýrt, að eigi sé um að villast, hver hún er. Nafngreina skal og eiganda og notanda, og nefna stöðu þeirra og heimili, og ef þeir eru fleiri, þá hversu mikinn hluta eignarinnar þeir eigi eða noti (sbr. 8. gr. fml.). Lýsing þessa skal skrá í gjörðabók eða á eyðublöð (sbr. 11. gr.), og skal að loknu undirmati leggja fram samrit af þeim í hreppnum eða kaupstaðnum. Samrit þessi skulu á sínum tíma send formanni yfirmatsnefndar, og geymd í skjalasafni sýslunnar eða kaupstaðarins, til afnota við næsta fasteignamat.

15. gr.

Hverja fasteign skal meta eins og hún mundi vera sanngjarnlega seld eftir kostum hennar og ókostum (sbr. 18. og 19. gr.). Til hliðsjónar við matið skal hafa tekjur þær, sem fást af fasteigninni, leigumála þann, sem er eða telja má hæfilegan, verð það, er fasteign kann að hafa verið seld fyrir síðustu árin fyrir matið, söluverð nágrannafasteigna á sama tíma og virðingar til lántöku, veðsetningar eða annars.

Allar fasteignir skal virða til peninga í hundruðum króna, og skal matsverð hverrar fasteignar standa á heilu hundraði (fml. 2. gr.).

16. gr.

Fyrsta skifti, er jarðeignir eru metnar samkvæmt reglugjörð þessari, skulu tilgreind landamerki í matsgjörðinni (fml. 8. gr. niðurl.). Sé til pinglesin landamerkjaskrá samkvæmt landamerkjalogum nr. 5, 17. marz 1882, nægir þó að vísa til hennar. Öll eignagögn jarða, svo sem lögfestur, gömul landamerkjabréf eða ítakaskrár, sem eigi eru vitanlega skráð í embættisbækur og kostur er á, ber að afhenda matsnefnd í frumriti eða staðfestu eftirriti. Skulu þau gögn fylgja matsgjörðunum (sbr. fml. 5. gr. 1. mgr.).

53

24. maí

**Skoðun
fast-
eigna.
Auglýs-
ing
mats.**

**Lýsing
fast-
eigna.**

**Sam-
reglur
um allar
fast-
eignir.**

**Virða til
króna.**

**Sérregl-
ur um
jarðir.
Landa-
merki.
Eigna-
gögn.**

53

24. maí

**Hvað
meta
skal.
Skiftar
jarðir.**

Hver sú jörð, er hefir sérstök bæjarhús og afskift tún og engi, skal metin út af fyrir sig, hvort sem hún hefir áður talizt lögbýli eða hjáleiga. Verði ágreiningur um þetta, eða vafasamt þyki, hvort jarðeign, sem skift er sundur milli fleiri eigenda (þ. e. skift í fleiri býli) skuli metin í einu lagi, sker sýslumaður úr þeim ágreiningi, að fengnum tillögum úttektarmanna hreppsins (fml. 4. gr. 1. mgr.).

17. gr.

Fleirbýli.

**Hjáleigur.
Þurrabúðir.**

Ef fleirbýli er á jörð, ber því að meta sér hvert býli, ef það fullnægir áðurnefndum kröfum. Sama er um hjáleigur. Þurrabúðir skulu og metnar sérilagi, en afgjald þeirra skal talið til jarðarinnar.

**Eyði-
jarðir.**

Eyðijarðir og eyðilönd, sem sérmetin hafa verið til dýrleika, skal meta sérilagi, enda þótt bæjarhús séu niðurlögð, nema legið hafi að fullu og öllu undir aðra jörð síðustu 50 árin fyrir matið (fml. 4. gr. 2. mgr.).

**Niður-
lagðar
hjáleigur.**

**Jarðir
saman-
lagðar.**

**Jarðar-
heiti.**

Þar sem hjáleigur hafa verið lagðar undir höfuðból og bæjarhús niðurlögð, ber að meta þær með höfuðbólinu.

Þar sem sjálfstæð býli hafa verið niðurlögð á síðustu 50 árum og lögð undir aðrar jarðir að einhverju leyti eða öllu, skal meta þau sér, eins og þau væru sérstök lögbýli.

Hverja jarðeign, sem metin er sérstaklega, skal, auk lýsingar samkv. 14. gr., nafngreina svo skýrt, að eigi sé um að villast, hver hún er. Sé um nýbýli að ræða, eða hafi jarðeignin eigi áður sjálfstætt eða lögskráð heiti, þá skal matsnefnd hlutast til um, að jarðeigninni verði gefið nafn samkv. 6. gr. laga nr. 31, 30. október 1913 um bæjanöfn. Jarðarparta með sama nafni skal aðgreina, með því að kenna þá við áttir eða afstöðu, við eiganda eða ábúanda eða við stærð.

**Afrétt-
arlönd.**

Afréttarlönd, sem eru eign einnar eða fleiri sveitar og einungis eru notuð til uppreksturs, skal eigi meta sérstaklega, en taka ber til greina upprekstursréttinn, þegar jarðir eru metnar í þeirri sveit, sem upprekstursréttinn eiga (fml. 7. gr. 1. mgr.).

Nú hefir sveitarfélag aðrar nýttar afréttar, t. d. skóg, veiði, fugla eða fiska, reka, námur, fossafl o. s. frv., og ber þá að taka þær nýttar til greina, er meta skal jarðeignir í sveitinni eða þær jarðeignir, er sérstaklega kunna að hafa nýttar þessar, t. d. vegna legu sinnar.

Nú á einstök jörð eða jarðir sérstakt upprekstrarland, og skal þá taka það til greina við mat jarðarinnar.

**Þrætu-
lönd.**

Þrætulönd (o: lönd, er tvær eða fleiri jarðir gjöra tilkall til og þræt-an er eigi löglega útkljáð til fullnaðar með samningi eða dómi) skal meta sérilagi (fml. 7. gr. 2. mgr.).

Innstæðukúgildi og annað lausafé, er jörð kann að fylgja, t. d. bát, skal eigi meta með henni (fml. 5. gr. 2. mgr.). En geta skal innstæðukúgilda í gjörðabók og annars slíks fylgijár með jörðum.

Með hverri jarðeign skal meta sérstaklega (þ. e. virði þeirra skal greint út af fyrir sig) hús þau, er á henni standa, hvort sem þau eru eign

landeiganda eða annara. En geta skal og lýsa og meta sér, hvað landeigandi á eða aðrir.

53
24. maí

18. gr.

Þá er meta skal jarðeign til peningaverðs samkv. lögum nr. 22, 3. nóv. 1915, ber að taka til greina og skrá í gjörðabók eða á eyðublöð allt það, er telja má að máli skifti um verðmæti eignarinnar. Hér til telst einkum:

Leiðbeiningar um mat og mats-skýrslur hverrar einstakrar jarðar.

A. Mannvirki á jörðinni:

1. Mannvirki, sem jörð fylgja, svo sem hellar úthöggir, garðar (heygarðar, matjurta- eða blómgarðar), girðingar, vörzlu- eða áveituskurðir, vatns-, rafmagns- eða gasleiðsla, fjár- eða hestaréttir, brunnar eða önnur vaðnsból, safnþrær o. s. frv., og skal öllu slíku lýst í stuttu máli.
2. Mannvirki, er notandi (ábúandi) á.
3. Mannvirki, er aðrir en eigandi og notandi eiga.

B. Jarðnytjar:

1. Tún og nátthagar, hvað af sér gefi, hvernig sé (slétt, þýft, harðlent, sendið o. s. frv.), möguleika til útgræðslu o. s. frv.
2. Útengi, hvað af sér gefi, hvernig sé (þýft, blautt, slétt, þurt), áveitengi, heyll, hvort langt eða stutt á það o. s. frv.
3. Útbeit (fjalllendi, skóglendi, mýrlendi, erfitt að nota eða auðvelt, snjóþyngsli, selför, vetrar- eða sumarbeit, fjörubeit o. s. frv.).

C. Önnur jarðargæði, nytjar eða hlunnindi, svo sem:

1. Skógur, móttak, torf- og reiðingsrista, hellutak eða önnur byggingar efni (svo sem grjót mól, sandur), meltekja.
2. veiði (silungs-, lax-, fugla-), eggver (sérstaklega æðarvarp).
3. Reki, (hvala-, viðar-, fugla-, fiska-), sól, þari, þang o. s. frv.
4. Vergögn (útræði, uppsátur, lending o. s. frv.) og tekjur af þeim.
5. Þurrabúðir á landi jarðar, grunnleiguréttindi, er tekjur gefa af sér o. s. frv.
6. Hvernig jörð liggir við samgöngum, vegir og aðrar samgöngubætur í nánd við jörð: ef jörð er í nánd við verzlunarstað, eða iðnaður er á eða í nánd við jörð o. s. frv.
7. Upprekstrarland í landi jarðar er tekjur veiti henni (sbr. 17. gr. 8. mgr.).
8. Hverir eða laugar, fossar, námur, ölkeldur o. s. frv.
9. Ítök í annara lönd, er fylgja henni, svo sem slægjur, beit, skógarhögg, móttak, torfrista, reki, veiði o. s. frv., eða kvaðir eða afgjaldsskyldur annara til hagsmuna jörðinni.

D. Sérstakir ókostir, svo sem:

1. Ef jörð liggur undir skemmdum af völdum náttúrunnar (sæ, vatni, sandi, uppblæstri, skriðum, eldgosum o. s. frv.).
2. Ítök annara í land hennar, kvaðir eða afgjaldsskyldur (t. d. prestsmata), er á henni hvíla o. s. frv.
3. Hættur fyrir búfénað í landi jarðar, ágangur búfjár annara manna, ágangur af fénaði ferðamanna, afréttarfé o. s. frv.

E. Þess skal getið, ef jörð er fastur embættisbústaður, t. d. prestssetur eða

- 53** þingstaður, skólasetur o. s. frv. Svo skal og getið um framfleyzlu fén-
24. maí aðar á jörðinni, hver sé, í hvernig hirðingu hún er, að því leyti, sem því
kynni að verða lýst ófullkomið í sambandi við framannefnd atriði.

19. gr.

Hús og Húseignir allar í kaupstöðum, kaптúnunum og þorpum skal meta svo
lóðir. (sbr. 14. gr.), að húsin séu metin sér (verð húsanna greint sérilagi), og lóð
sú og mannvirki, svo sem girðingar, brunnar o. s. frv., er hverri húseign
fylgir, sérilagi (fml. 6. gr. 1. mgr.).

Skal húsum lýst í stuttu máli (steinhús, steinsteypuhús, timburhús,
þak, stærð, aldur o. s. frv.), til hvers það sé notað (íbúðarhús, verzlunar-
hús, kirkja, banki, leikhús o. s. frv.), kvaðir á húsi eða til hagsmuna
húss o. s. frv.

Tilgreina skal stærð lóða, ef hægt er, til hvers þær séu notaðar og
til hvers nothæfar, lega við götu, girðingar og önnur mannvirki á lóð,
kvaðir o. s. frv.

20. gr.

Lóðir og Sérstaklega skal meta allar lóðir og lendur með tilheyrandi mann-
lendur, virkjum, er engu húsi (eða jörð) fylgja, svo sem byggingarlóðir í kaup-
sem stöðum, sem enn er eigi byggt á, tún og erfðafestulönd í kaupstöðum o.
engu s. frv. Skal geta stærðar, ef hægt er, til hvers lóð eða lenda sé notuð eða
húsi nothæf, legu hennar, kvaða o. s. frv.
fylgja.

Sama er um ítök og fasteignaréttindi, er eigi fylgja neinni jörð eða
húseign (fml. 6. gr. 2. mgr.).

21. gr.

Matslok. Undirmati skal jafnan lokið fyrir 15. júlí það ár, er reglulegt mat
skal fara fram. Fyrsta undirmat fer þó fram árin 1916, 1917 og 1918 og
skal vera lokið 15. júlí 1918 (sbr. 1. gr.).

Matsgjörðir úr hverjum hreppi skulu lagðar fram 1. ágúst á þing-
stað hreppsins eða kaupstaðarins (sbr. 14. gr. reglugjörðar þessarar), eða
öðrum hentugum stað, er auglýstur sé fyrirfram, og liggja frammi út mán-
uðinn (fml. 13. gr.), og síðan skulu öll matsgögn þegar send formanni
yfirmsatsnefndar.

Matsgjörðir þær, er fara fram árin 1916 og 1917, skulu framlagðar
samkvæmt áðursögðu þau sumur og síðan send formanni yfirmsatsnefndar,
svo að yfirmsatsnefnd geti jafnóðum yfirfarið þær og úrskurðað kærur, er
berast kunna (sbr. 24. gr.).

22. gr.

Nú greinir matsmenn á um fasteign eða dýrleika hennar, og skal
þess getið í gjörðabók eða á eyðublöðum, þar sem fasteign er lýst, svo
og í dýrleikaskrá fasteigna þeirra, er getur í 11. gr.

IV. KAFLI.

53

Yfirmat.

24. maí

23. gr.

Yfirmatsnefnd skal taka til starfa svo fljótt sem unnt er, eftir að hún hefir fengið matsgögnin frá undirmatsnefndum (sbr. 21. gr.). Hún á að endurskoða mat allra fasteigna í umdæmi sínu, og ef henni virðist eitthvað rangt eða óljóst, eða ef undirmatsmenn hafa eigi komið sér saman (sbr. 22. gr.), getur hún heimitað nánari skýringar undirmatsnefndar, eiganda eða umráðamanns fasteignar, hreppsnefnda eða bæjarstjórna og jafnvel skoðað fasteignina, ef brýn þörf gjörist. Því næst skal hún lagfæra matið eftir því, sem henni þykir þurfa (fml. 15. gr. 1. mgr.).

**Lagfær-
ingar án
kæru.**

24. gr.

Nú er eigandi fasteignar eða umráðandi óánægður með mat á fasteign sinni, og skal hann þá bera upp kæru sína bréflega fyrir formanni yfirmatsnefndar fyrir 31. ágúst það ár, er mat er lagt fram, í fyrsta skifti 31. ágúst 1916, um þær fasteignir, er metnar verða á því ári. Innan sama tíma er hverjum eiganda fasteignar heimilt að kæra yfir mati á öðrum fasteignum. Yfirmatsnefnd fellir úrskurð um kærana að fengnu áliti undirmatsnefndar (fml. 14. gr.), og ef henni þykir þess þörf, að fengnum frekari upplýsingum (sbr. 23. gr.).

Kæurur.

Úrskurði sína skal yfirmatsnefnd skrá í gjörðabók sína, ásamt stuttri greinargjörð um forsendur þeirra.

Mat yfirmatsnefndar er óhagganlegt til næsta reglulegs fasteignamats nema endurvirðing komi til samkv. 3. gr.

25. gr.

Innan októbermánaðarloka, í fyrsta skifti 1918, skal formaður yfirmatsnefndar afgreiða matsgjörðirnar til stjórnarráðsins (fml. 15. gr. 2. mgr.), ásamt öðrum matsgögnum (sbr. 11., 12., 14., 16., 23. og 24. gr.).

26. gr.

Með reglugjörð þessari er úr gildi numin reglugjörð um fasteignamat 26. jan. 1916.

Fjármálaráðuneytið, 24. maí 1929.

Einar Arnason.

Gísli Ísleifsson.

54
27. maí

SAMÞYKKT

um

**breyting á samþykkt um sýsluvegasjóð Eyjafjarðarsýslu nr. 55,
17. maí 1926.**

Aftast í 2. gr. komi nýr töluliður:
12. Hríseyjarvegur frá Stekkjarnefi að Yztabæ.

Samþykkt þessi, sem sýslunefndin í Eyjafjarðarsýslu hefir sam-
ið og samþykkt samkv. lögum nr. 10, 20. júní 1923, staðfestist hérmeð
til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem
hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. maí 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

55
7. júní

ERINDISBRÉF

fyrir

sandgræðslumann ríkisins.

Með bréfi þessu er hr. Gunnlaugi Kristmundssyni falið að hafa
með höndum störf sandgræðslumanns, samkvæmt lögum um sandgræðslu,
nr. 45, 20. júní 1923, og breytingum á þeim lögum, nr. 25, 31. maí 1927,
eða öðrum ákvæðum, er um sandgræðsluna verða sett.

Verkefni þau, er sandgræðslumanninum er aðallega ætlað að
vinna að, eru þessi:

- a. Að sjá um framkvæmdir þeirra verka, er sandgræðslan hefir með
höndum. Hann ræður menn til þeirra verka og segir fyrir og hefir
eftirlit með störfum þeirra. Hann gefur leiðbeiningar viðvíkjandi
sandgræðslu og svarar fyrirspurnum þar að lútandi.
- b. Að rannsaka ný svæði, sem þörf er á að taka til sandgræðslu,
gefa lýsingu af þeim og áætlanir um væntanlegan kostnað við
sandgræðsluna.

- c. Að hafa öll reikningsskil sandgræðslunnar í samráði við gjaldkera Búnaðarfélags Íslands, borga eða ávísa reikningum og innheimta gjöld frá einstaklingum og gera samninga um afnotarétt á sandgræðslusvæðum, og annað eftir því sem lög standa til, eða sett ákvæði. Hann skal færa nákvæmar reikningsbækur yfir alla starfsemi sandgræðslunnar og sérstaka reikninga fyrir hverja sandgræðslustöð, svo og aðalreikning fyrir alla sandgræðsluna um hver áramót. 55
7. júní
- d. Að leysa af hendi önnur störf í þágu sandgræðslunnar, eftir því sem ástæður leyfa og tími vinnst til.

Öllum þessum störfum skal hann haga eftir lögum og reglum sandgræðslunnar, í samráði við búnaðarmálastjóra.

2. gr.

Sandgræðslumaðurinn aflar sér allrar fræðslu, sem kostur er á að fá, viðvirkjandi starfi sínu, og kynnir sér í þeim efnum þær bækur og tímarit, innlend og útlend, sem hér er að fá.

3. gr.

Sandgræðslumaðurinn heldur stutta dagbók yfir starf sitt heima, en skráir ítarlega skýrslu um athuganir sínar og framkvæmdir á leiðbeiningaferðum. Hann heldur saman öllum bréfum er honum berast og varða sandgræðsluna, og svörum við bréfunum. Bækur þessar og bréf afhendast á skrifstofu Búnaðarfélags Íslands og varðveitast í skjalasafni þess.

4. gr.

Sandgræðslumaðurinn semur árlega skýrslu um starfsemi sandgræðslunnar.

5. gr.

Sandgræðslumaðurinn er skyldur til að reka starf sitt með áhuga og trúmennsku og vera góður samverkamaður atvinnumálaráðherra og búnaðarmálastjóra, og aðstoðarmaður þeirra í öllum greinum er sandgræðsluna varða.

6. gr.

Laun fyrir starf sitt fær sandgræðslumaðurinn samkvæmt ákvæðum atvinnumálaráðherra.

Avinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 7. júní 1929.

Jónas Jónsson.

Páll Pálmason.

56
12. júní

REGLUGJÖRÐ

um

eftirlit með lyftum.

1. gr.

Reglugjörð þessi gildir fyrir vélknúnar lyftur eða lyftitæki með kassa eða trogi, sem hreyfist milli fastra stýristeina.

Fyrir sérstakar lyftur, svo sem Paternoster-lyftur eða efnislyftur við húsagjörð, getur skoðunarmaður veitt tilslakanir.

I. Búnaður og traustleiki.

A. Almenn ákvæði.

2. gr.

Lyfta með öllum tækjum skal vera vel traust að gerð og efni.

Auk ákvæða eftirfarandi greina, skal sérhver lyfta fullnægja þeim kröfum, sem gerðar eru í byggingarsamþykkt á hverjum stað.

Rafknúnar lyftur skulu ennfreður fullnægja þeim kröfum, sem settar eru í gildandi lögum og reglugjörðum um rafmagn.

3. gr.

Sérhver lyfta skal greinilega merkt með nafni smíðsins og smíðáárinu og tölusett.

4. gr.

Braut lyftunnar skal vera innan fastra veggja eða svo girt, að mönnum sem gæta fullrar varúðar stafi ekki hættu af.

Girðingin skal allsstaðar vera minnst 1,9 m. há frá gólfi. Sé girðingin úr vírneti eða vírrimlunum, skal möskvastærð, eða fjarlægð milli rimla eigi vera meiri en 2 cm. Gildleiki þráðs í vírneti skal vera minnst $1\frac{3}{4}$ mm. að þvermáli.

5. gr.

Við endastöðvar lyftunnar skal vera nokkuð bil fyrir ofan og neðan stólinn. Við fólkslyftur má þetta bil þó ekki vera minna en 0,5 m.

6. gr.

Á „Paternoster“-lyftum skal vera minnst 1 m. frítt rúm fyrir ofan stólana þegar þeir eru í efstu stöðu sinni.

7. gr.

56

Sérhvert op eða dyr sem liggja inn í lyftusvelginn skulu hafa 12. júní hurð, sem opnast út, og ávallt er lokað, nema þegar lyftustóllinn er móts við dyrnar.

Séu hurðirnar úr vírneti eða rimlum, skulu þær fullnægja kröfum 4. gr.

Sjálfvirkar hurðarlæsingar á dyrum svelgsins mega ekki, nema undir sérstökum kringumstæðum, vera þannig gerðar, að hægt sé að opna þær eða loka utan frá.

Við allar dyr svelgsins skal vera hæfilega bjart á meðan lyftan er í gangi.

8. gr.

Andvægi skulu á allri braut sinni hreyfast innan fastra stýr-isteina. Ef braut andvægjanna endar ekki á föstum grundvelli, skal svo umbúið að andvægið lendi á hæfilega traustum undirstöðum ef burðarstrengirnir bresta. Ef andvægi er utan lyftusvelgsins skal braut þess afgirt eða varin samkvæmt 4. gr.

Braut andvægjanna má ekki enda yfir stöðvum eða göngum þar sem umferð er.

9. gr.

Lyftan skal þannig gjörð, að hraði stólsins geti ekki vaxið fram úr ákveðnu hámarki.

Lyftuhraði má ekki meiri vera en 1,5 m/sek., nema sérstaklega standi á og leyfi skoðunarmanns komi til.

10. gr.

Lyftustóllinn skal hafa sjálfvirkar gripklær, sem stöðva hann eftir mest 0,15 m. fall ef burðarstrengirnir bresta.

Gripklærnar skulu þannig varðar, að ekki sé hætt á að fólk eða farangur í lyftustólnum geti hindrað þær í hreyfingu.

Undanskilin ákvæðum þessum eru þó:

1. Vörulyftur, sem ekki flytja fólk, þar sem dyr svelgsins eru ekki hærri en 1 m. og burðarmagn stólsins ekki er yfir 100 kg.
2. Vörulyftur, sem ekki flytja fólk og ganga aðeins milli tveggja hæða, þar sem innbyrðis hæðarmunur er mest 1,5 m.

11. gr.

Herbergi það, sem vindan er í, skal vera rakalaust og hæfilega bjart.

Þar sem ástæður leyfa, skal vera minnst 1,8 m. undir loft og svo stórt herbergið, að hæfilegt gangrúm sé kringum vinduna. Jafnan skal

56 það vera svo stórt að vinnan verði tekin sundur og sett saman án 12. júní vandkvæða.

B. Sérstök ákvæði um fólkslyftur.

12. gr.

Lyftusvelgurinn skal á alla vegu girtur í fulla loftshæð. Endi svelgurinn að ofan ekki með heilu lofti, skal rétt fyrir ofan efstu stöðu stólsins vera vírnet, sem byrgi yfir svelginn.

13. gr.

Dyr svelgsins skulu þannig búnar að hurðir séu í línu við vegg svelgsins að innan. Hurðir skulu þannig læstar, að einungis sé hægt að opna þær, þegar lyftustóllinn er móts við þær, og ekki má vera hægt að setja stólinn í hreyfingu fyrir en allar hurðir að svelgnum eru lokaðar.

14. gr.

Um stólinn skulu á alla vegu vera heilir veggir, nema þar sem dyr eru, þó má í stað veggja vera vírnet eða rimlagirðing og má þá möskvastærð netsins eða fjarlægð milli rimla vera 2 cm. hið mesta.

Í öllum dyragáttum inn í svelginn skulu vera hurðir sem opnast út. Sé enginn lyftuvörður skulu allar hurðir standa í þannig sambandi við aflvél lyftunnar, að ekki sé unnt að setja stólinn á hreyfingu, nema allar hurðir séu lokaðar, og að hann stöðvist þegar, ef ein hurðin opnast meðan hann er í hreyfingu.

15. gr.

Engar hurðir þarf í dyragáttum lyftustólsins, ef tryggt er að allir veggir og hurðir svelgsins á inngönguhlið séu sléttar og ekkert sem nemur inn í svelginn og stóllinn er ekki meira en 2,5 cm. frá veggjum.

16. gr.

Þegar lyftan er notuð skal vera hæfilega bjart í henni. Ef ekki er stöðugt ljós í stólnum, skal svo um búð, að ljós kvikni þegar stigið er inn í stólinn.

17. gr.

Í stólnum skal vera stöðvunartæki, greinilega merkt og skal vera hægt með því að stöðva ferð stólsins, hvar sem hann er staddur. Ennfremur skal vera í stólnum tæki til að gefa með neyðarmerki, sem heyrast skal greinilega á þeim stöðum utan svelgsins, sem umferð er um. Merki skal vera hægt að gefa í hvaða stöðu sem stóllinn er.

18. gr.

56

Lyftustólar sem ekki eru hreyfðir með skrúfum eða kólfum, 12 júní skulu hanga í 2 strengjum hið minnsta og skal hver strengjanna um sig þola að bera stólinn án þess að hann reynist fram úr $\frac{1}{3}$ af brotþoli. Nánari reglur um útreikning á styrkleik strengjanna setur atvinnuráðaráðherra, ef þurfa þykir.

Stálstrengi, sem hafa hærra þrotþol en 14000 kg./cm.² má ekki nota.

19. gr.

Andvægi skulu hanga í 2 strengjum, sem fullnægja kröfum 18. greinar.

20. gr.

Á lyftu skulu vera tvenn, hvort öðru óháð stöðvitæki (sjálfvirk, sem stöðva hreyfingu stólsins, þegar hann er kominn í efstu eða neðstu stöðu sína. Annað tækja þessara skal óháð hliðartækjunum.

21. gr.

Utanvert á hverjar inngöngudyr skal fest spjald með greinilegri áletrun „Varlega — Lyfta“, ennfremur um hæstu leyfilega farþegatölu.

Ef lyftan er ekki sjálfvirk, skal ennfremur standa á spjaldinu: „Má ekki notast án lyftuvarðar.“

Á spjaldi, sem fest skal upp rétt hjá stjórnartækinu, skal tilgreina hve margir mega mest fara með lyftunni í einu.

C. Sérstök ákvæði um vörulyftur.

22. gr.

Svo skal búið um allar hurðir á lyftusvelgnum, að stóllinn verði aðeins settur í hreyfingu þegar þær eru lokaðar.

Undanskyldar eru þó ákvæði þessu, lyftur, sem ganga aðeins milli tveggja hæða og burðarmagn lyftunnar er mest 100 kg.

23. gr.

Stóllinn skal ganga innan traustra veggja, nema á þeim stöðum, sem dyr eru. Sé lyftan utanhúss skal svo um búið, að flutningur geti ekki dottið úr stólnum.

24. gr.

Stólar sem ekki hreyfast með skrúfu eða kólfi, skulu hanga í einum eða fleiri strengjum sem fullnægi kröfum 18. gr.

Um andvægi gilda ákvæði 18. gr.

56

12. júní

25. gr.

Sérhver vörulyfta án lyftuvarðar, skal þannig gerð, að ekki sé hægt að ná til stjórnækisins frá stólnum.

26. gr.

Lyftan skal þannig gerð að stóllinn stöðvist sjálfkrafa í efstu og neðstu stöðu sinni.

27. gr.

Þegar vörulyftur eru ætlaðar einnig til þess að flytja fólk, skulu þær fullnægja öllum þeim kröfum, sem gerðar eru til fólkslyftna.

Eigi að vera lyftuvörður í vörulyftu, skal hún fullnægja almennum kröfum um vörulyftur og auk þess uppfylla ákvæði 1.—21. gr.

28. gr.

Stóllinn skal þannig gerður, að lyftuvörður sé án hættu þegar lyftan er í gangi, enda gæti hann fullrar varkárni.

Ennfremur sé ljós í stólnum ef þurfa þykir.

29. gr.

Á hverri hurð vörulyftu skal vera greinilegt og hæfilega stórt spjald og standi á því „Vörulyfta — Varlega.“ Ennfremur skal á það letrað mestur þungi, sem í lyftuna má láta.

Ennfremur skal letra á spjaldið:

1. Á vörulyftum án lyftuvarðar: „Fólksflutningur bannaður.“
2. Á vörulyftum með lyftuverði: „Aðeins einn maður í lyftuna.“

Í hverjum lyftistól skal vera spjald, með greinlegri áletrun um mesta þunga, sem lyftan má bera.

II. Gæzla og hirðing á lyftum.

30. gr.

Sérhverri lyftu með því, sem henni tilheyrir, skal vel haldið við.

Einu sinni í hverjum mánuði skal sérhver lyfta skoðuð af kunnáttumanni, sem skoðunarmenn viðurkenna. Gallar, sem koma kunna í ljós við skoðun þessa skulu endurbættir, áður en lyftan er aftur tekin til notkunar.

31. gr.

Komi við rekstur lyftu einhverjir gallar í ljós, eða ef lyftan vinnur á einhvern hátt öðruvísi en skyldi, er eigandi skyldur að hætta að nota lyftuna og láta endurbæta það sem aflaga hefir farið.

Geti eigandi ekki litið nægilega vel eftir lyftunni, skal hann **56** fela ábyggilegum manni umsjón með henni, og er þá sá maður skyldur 12 júní að sjá um, að gallar sem koma kunna í ljós séu tafarlaust bættir.

32. gr.

Á meðan lyfta er ekki í gangi sökum viðgerðar eða skoðunar, skal það auglýst á öllum dyrum hennar.

33. gr.

Sé lyfta ekki þannig gerð, að hún sé stöðugt í gangi („Pater-noster“-lyftur), eða þannig gerð, að þeir, sem í lyftunni fara, geti án hættu stjórnað henni, skal í lyftunni vera lyftuvörður. Lyftuvörður skal vera ábyggilegur og skilja vel stjórnbúnað lyftunnar, enda sé hann fullra 16 ára og reglusamur.

III. Tilkynning og skoðun.

34. gr.

Þegar lyfta, ný eða eftir aðalviðgerð eða flutning óskast tekin til notkunar, skal seljandi eða viðgerðarmaður tilkynna það skoðunarmanni.

Nýjum lyftum, sem ekki hafa áður verið undir eftirliti, skal fylgja lýsing.

Eyðublöð undir tilkynningar og lýsingar fást hjá skoðunarmönnum.

Verði eigendaskifti að lyftu, skal hinn nýi eigandi tilkynna það innan 8 daga til skoðunarmanna.

35. gr.

Þegar lyfta er skoðuð skal ganga úr skugga um, að hún fullnægi þeim kröfum, sem gerðar eru í reglugjörð þessari, og skal þá meðal annars gerð tilraun á lyftustólnum, til þess að ganga úr skugga um, að gripklær lyftustólsins séu í lagi. Skoðun skal fram fara einu sinni á ári, á lyftum sem flytja eiga fólk, eða vörur og fólk. Algengar vörulyftur skulu skoðaðar annaðhvort ár. Fallraun fylgi ávallt hverri skoðun.

36. gr.

Skoðun skal tilkynnt með 3 daga fyrirvara. Skál eigandi lyftu á þeim tíma undirbúa skoðunina sem þurfa þykir.

Við skoðun skal eigandi veita skoðunarmönnum alla nauðsynlega aðstoð að kostnaðarlausu.

56
12. júní

Aukaskoðun skal gerð milli aðalskoðana svo oft, sem þurfa þykir. Komi gallar á lyftu í ljós við aðalskoðun eða aukaskoðun, skal skoðunarmaður banna notkun lyftunnar, þar til úr göllunum hefir verið bætt.

37. gr.

Þegar lyfta hefir verið skoðuð og ekkert fundist athugavert við hana, skulu skoðunarmenn skrifa vottorð um niðurstöðu skoðunarinnar. Vottorð þetta skal fest upp í lyftustólnum undir gleri eða vírneti, og vera þar, þar til vottorð um næstu skoðun er sett upp.

38. gr.

Brot á reglugjörð þessari varðar sektum frá 20—2000 krónum nema þyngri hegning liggi við að lögum. Sektirnar renna í ríkissjóð.

39. gr.

Með mál út af brotum á reglugjörð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi er hjermeð sett samkvæmt lögum nr. 24, 7. maí 1928, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 12. júní 1929.

Jónas Jónsson.

Páll Pálmason.

57
18. júní

REGLUR

fyrir

Veðurstofu Íslands.

Samkvæmt lögum nr. 15, 15. júní 1926 eru í dag gefnar út eftirfarandi reglur fyrir Veðurstofu Íslands.

I. Starfssvið Veðurstofunnar skal vera:

1. gr.

- a. Að safna gögnum til rannsókna á loftslagi landsins. Skal til þess hafa nægilega margar veðurathugunarstöðvar úti um land, sem standi undir umsjón og eftirliti Veðurstofunnar.

- b. Að vinna úr veðurskýrslum frá veðurstöðvunum og gefa út veður-
farsskýrslur, er sýni skilyrði þau og takmörk, sem veðráttan setur 18.júní
atvinnuvegum landsins.
- c. Að safna daglegum veðurskeytum, innlendum og erlendum og
senda út fregnir um veðurútlit. Skal einkum lögð stund á að vara
við hættulegum illviðrum á landi og miðum úti, og segja fyrir úr-
komu að sumrinu.
- d. Að safna nákvæmum fregnum um hafís og senda út ísfregnir til
skipa, þegar ástæða er til. Sama gildir þegar eldgos eða ösku-
fall ber að höndum.
- e. Að standa í samráði við ríkisstjórnina fyrir öllum þeim málum,
sem snerta alþjóðasamvinnu í veðurfræði og Ísland varða að ein-
hverju leyti. Hér með er talin umsjón með þeim veðurfregnum,
sem sendar eru frá Íslandi til annara landa.
- f. Af hafa eftirlit með landskjálftamælingum og safna fregnum um
landsskjálfta og gefa út skýrslur um þær athuganir.
- g. Að aðstoða opinberar, innlendar flugferðir með veðurfregnum.

II. Veðurathuganastöðvar.

2. gr.

Veðurathuganastöðvar Veðurstofunnar skiftast í 2 flokka.

- a. Veðurskeytastöðvar, sem senda Veðurstofunni veðurfregnir daglega.
- b. Veðráttu- eða loftlagsstöðvar, sem senda Veðurstofunni mánaðar-
legar (eða vikulegar) skýrslur um gerðar veðurathuganir.

a. Veðurskeytastöðvar.

3. gr.

Veðurskeytastöðvar senda Veðurstofunni veðurfregnir í símskeyti
eða loftskeyti, tvisvar til fjórum sinnum á dag. Aðalathuganatímar
eru kl. 8, kl. 17, en aukaathuganir kl. 6, kl. 12, kl. 15 og kl. 21.

Á aðalathugunartímum senda allar veðurskeytastöðvar veður-
fregnir, en á auka-athugunartímum aðeins nokkrar stöðvar, eftir nán-
ari fyrirmælum Veðurstofunnar. Veðurskeytin skulu vera í tölum og
samin eftir þeim reglum, sem Veðurstofan setur.

4. gr.

Hver athugunarmaður færir þær veðurfregnir, er hann sendir,
inn í þar til gerðar bækur, sem hann sendir Veðurstofunni við lok hvers
mánaðar ásamt þeim uppteiknunum, sem siritandi mæliáhöldin hafa
gert.

Allar veðurfregnir skulu að lokinni athugun sendar tafarlaust til

57 næstu símastöðvar, er annast um, að þær komist til veðurstofunnar 18. júní eigi síðar en 15 mínútum eftir að stöðin fékk þær í hendur.

5. gr.

Veðurskeytastöðvarnar skiftast í 3 flokka:

- a. 1. flokks veðurskeytastöðvar skulu senda fregnir um loftvægi og loftvægisbreytingar, vind, úrkomu, raka loftsins, veðrið á athugunartíma, veðurlag frá því veðurfregn var síðast send og um útlit loftsins og skýjafar. Ennfremur um sjógang, snjólag, skyggni og hæð skýja, ef Veðurstofan æskir þess.
- b. 2. flokks veðurskeytastöðvar senda fregnir um lofthita, úrkomu, um vind, veðrið á athugunartíma, veðurlag frá því síðasta veðurfregn var send, og um útlit loftsins og skýjafar. Ennfremur um sjógang, snjólag, skyggni, hæð skýja og raka loftsins, ef Veðurstofan æskir þess.
- c. 3. flokks stöðvar senda fregnir um vind og veðrið á athugunartíma, útlit loftsins og skýjafar og veðurlag milli athugana. Ennfremur um sjógang, snjólag, skyggni og hæð skýja, ef Veðurstofan æskir þess.

Allar veðurskeytastöðvar skulu senda Veðurstofunni fregnir um hafísa, öskufall og landskjálfta, þegar ástæða er til.

6. gr.

Veðurstofan skal og kosta kapps um, að fá veðurskeyti frá nokkrum íslenzkum skipum, er þau eru á þeim stöðum, að fengur er í veðurskeytum frá þeim. Auk þeirra upplýsinga, sem eru í skeytum veðurskeytastöðvanna, skal þess vera getið í veðurskeytum skipanna, hvar athugun hafi verið gerð og hver sjávarhitinn er, en fella má niður að geta um úrkomumagn og raka.

b. Veðráttustöðvar.

7. gr.

Veðráttustöðvar skiftast í:

1. Almennar loftlagsstöðvar,
2. Regnmælistöðvar.

Á loftlagsstöðvunum skal allajafna athugað veðrið þrisvar á dag, kl. 8, 14 og 21. Veðurathuginin er í því fólgin, að mældur er lofthitinn, athugaður vindur (átt og veðurhæð), brim, sjóveður og sérstök fyrirbrigði, svo sem snæljós, eldingar, þrumur, norðurljós o. fl. Ennfremur er athugað að morgninum snjólag, hagl, og ef áhöld eru til þess skal þá mældur mestur og minnstur hiti og úrkoma á undanförunum sólarhring, svo og sjávarhiti og snjódýpt. Að kveldinu skal getið um sjósókn,

fénaðargjöf og um þurk að sumrinu. Auk þess skal athugað, ef úrkoma verður milli athugana eða svo hvasst, að veðurhæð teljist 9 eða meira. 57
18. júní
Veðurathugunarmenn skulu í skýrslum sínum skýra frá hafís, land-skjálftum og öllum einkennilegum eða sjaldgæfum náttúru-viðburðum, svo sem vígahnöttum, öskufalli, rosabaugum um sól og tungl, sömuleiðis um komu og burtför helztu farfugla, blómgunartíma helztu blómjurta og um þá búnaðarhætti, sem eru að einhverju leyti háðir tíðarfari, svo sem byrjun sláttar og sláttarlok, hvenær fénaður er tekinn á gjöf og hvenær honum er sleppt að vorinu o. s. frv., allt eftir nánari fyrirmælum Veðurstofunnar.

Þessar veðurathuganir eru þegar í stað færðar inn í þar til gerðar athugunarbækur, en við lok hvers mánaðar eru þær færðar þaðan inn í skýrslu, sem þegar er send Veðurstofunni.

Regnmælistöðvar hafa aðeins regnmæli og athugast hann kl. 8 á hverjum morgni. Skýrslu um mælingarnar skal senda við hver mánaðarlok til Veðurstofunnar.

III. Eftirlit með stöðvum.

8. gr.

Veðurstofan skal með munnlegum og skriflegum leiðbeiningum kenna veðurathugunarmönnum að gera veðurathuganir vel og ábyggilega, og hún sér um, að þeir hafi nægileg og áreiðanleg veðurathugunaráhöld. Hún athugar og, að veðurfregnir og veðurskýrslur stöðvanna séu réttar og ábyggilegar. Verði vart við misfellur, skal gerð gangskör að því, að þeim sé kippt í lag við fyrsta tækifæri. Veðurstofan skal láta mann, er nóga þekkingu hefir, rannsaka áhöld og athugunaraðferðir hverrar stöðvar eigi sjaldnar en á 3 ára fresti, nema stöðvar séu mjög afskekktar og sérstök atvik hamli, að þetta eftirlit geti farið fram. Þeim mönnum, er annast veðurspár á Veðurstofunni, skal gefinn kostur á að hafa þetta eftirlit með höndum, að svo miklu leyti sem ástæður leyfa.

Auk hinna almennu veðurathugana, lætur Veðurstofan á nokkrum stöðum gera reglubundnar mælingar á jarðvegshita og sólfari. Hún lætur og framkvæma rannsóknir með loftbelgjum eða á annan hátt á vindum uppi í lofti, við Veðurstofuna í Reykjavík, og ef þörf gerist, einnig á einum stað á Norður- eða Austurlandi.

Veðurstofan setur reglur um framkvæmd eftirlitsins á athugunarstöðvunum.

9. gr.

Veðurstofan sér um, að landskjálftamælarnir í Reykjavík séu í góðu lagi, látnir ganga og aðgættir daglega, hvort orðið hafi vart við landskjálfta. Árangur landskjálftamælinganna skal birtur á þann hátt, sem alþjóðareglur gera ráð fyrir.

- 57** Veðurstofan geri svo fljótt, sem hægt er, ráðstafanir til að halda 18. júní uppi mælingum á skriðjökklum, sem eru nálægt byggð. Einkum skal áherzla lögð á það, að mæla þá skriðjökla, sem hætt er við jökulhlaupum úr.

IV. Veðurspár.

10. gr.

Á Veðurstofunni skal kappkosta að safna daglega öllum þeim veðurskeytum, sem gagnleg eru fyrir veðurspárnar, og hægt er að ná. Landssíminn skal sjá um, að Veðurstofan fái í tæka tíð hin innlendu veðurskeyti, en hin erlendu veðurskeyti skal Veðurstofan sjálf taka loftleiðina, en landssímastjórnin sér um, að skeytatakan truflist eigi að innlendum skeytasendingum. Sérstaklega skal stund á það lögð, að taka veðurskeyti frá Bretlandi, Norðurlöndum, Grænlandi, Norður-Ameríku, Jan Mayen og frá skipum í Atlantshafinu og Norður-Íshafinu, ennfremur frá öðrum stöðum, er Veðurstofan álitur nauðsynlegt að fá skeyti frá. Ef sérstök vandkvæði eru á því, að Veðurstofan nái þeim erlendum veðurskeytum, sem henni er þörf á, getur hún samið við landssímastjóra, að loftskeytastöðin taki þau fyrir hana.

11. gr.

Þær veðurfregnir, sem fást, skulu jafnóðum settar niður á kort og eftir þeim gerð veðurkort, þar sem sjáist greinilega, hvernig loftvægið og loftvægisbreytingar eru á þeim svæðum, sem veðurfregnir eru frá, sömuleiðis lofthiti og sjávarhiti, veðrið á athugunartíma og milli athugana og útlit lofts og skýjafar. Skal þess gætt, að rita á kortin allar aðrar upplýsingar, sem skeytin herma, og að haldi mega verða við veðurspár.

Um merkingu kortanna skal farið eftir alþjóðareglum, ef settar verða, svo langt sem þær ná.

12. gr.

Veðurstofan sendir út daglega veðurfregnir, sem byggðar eru á síðustu veðurfregnum frá veðurstöðvum innan lands og utan og þeim veðurkortum, sem gerð hafa verið. Í veðurfregnum skal skýrt frá:

- a. Hvernig veðrið var við síðustu athugun á nokkrum stöðvum hér á landi og fáeinum erlendum stöðvum, sem menn almennt skiftir mestu að vita um.
- b. Hvar þær loftvægishæðir og lægðir eru, sem valda þá mestu um veðurlagið við Ísland, og hvert þær munu færast.
- c. Hverjar veðurhorfur eru um næsta sólarhring hér á landi og á miðum og helztu siglingaleiðum hér við land.

Í veðurspánum skal allajafna sagt, hver vindátt, eftir 8 höfuð-

áttum, muni verða, og veðurhæð eftir 12 stigum. Hvort þurkur muni verða, og ef hætt er við úrkomu, skal, að svo miklu leyti sem hægt er, 18. júní sagt, hvernig úrkomu verði. Ennfremur skal þess getið, ef búizt er við þoku.

Því svæði, sem veðurspánum er ætlað að ná yfir, skal skift í hæfilega mörg héruð, og skal samin veðurspá fyrir hvert þeirra.

13. gr.

Í veðurspánum skal allajafna sagt fyrir um vindátt, veðurhæð, úrkomu, þoku og meiriháttar hitabreytingar.

- a. Vindátt skal talin eftir 8 höfuðáttum, og skulu þær jafnan skammstafaðar, eins og þegar þær eru lesnar upp gegnum síma, N., NA., A., SA., S., SV., V., NV.
- b. Veðurhæð skal talin í 12 vindstigum, sem hjer segir:

Vindhraði í metrum á sekúndu, mældur
6 metra yfir yfirborð jarðar og þar sem
mishæðir ekki trufla:

0. Logn	0	—	0,5
1. Andvari	0,6	—	1,7
2. Kul	1,8	—	3,3
3. Gola	3,4	—	5,2
4. Kaldi	5,3	—	7,4
5. Stinningsgola	7,5	—	9,8
6. Stinnings-kaldi	9,9	—	12,4
7. Snarpur vindur	12,5	—	15,2
8. Hvassviðri	15,3	—	18,2
9. Stormur	18,3	—	21,5
10. Rok	21,6	—	25,1
11. Ofsarok	25,2	—	29,0
12. Fárviðri meira en	29,0		

Í veðurspám skal veðurhæð gefin til kynna í 9 stigum, sem hjer segir:

Hægviðri	merkir	veðurhæð	0— 3
Gola	—	—	3— 4
Kaldi	—	—	4— 5
Stinningskaldi	—	—	5— 6
Allhvass (vindur)	—	—	6— 7
Hvass (—)	—	—	7— 8
Stormur	—	—	8— 9
Rok	—	—	9—10
Ofsaveður	—	—	yfir 10

Ef veðurútlit er þannig, að ekki er hægt að segja með neinni

- 57
18. júní
- vissu um veðurhæð, má sleppa því, og aðeins tilgreina áttina, stundum að viðbættum orðunum vaxandi eða minkandi.
- c. Úrkoma: Að vetrinum skal þess einkum gætt, að segja fyrir snjókomu.

V. Útsending veðurspáanna.

14. gr.

Veðurfregnir skulu símaðar tvisvar á dag, kvölds og morgna, til landssímans, sem sendir þær samstundis út um land, sem símfregnir.

Um sama leyti eru og símaðar, til loftskeytastöðvarinnar, veðurfregnir, sem ætlaðar eru skipum hér við land.

Í sambandi við veðurfregningarnar skal Veðurstofan senda fregnir um hafis og öskufall, þegar ástæða er til.

15. gr.

Veðurstofan sendir veðurfregnir sínar á hverjum degi, kvöld og morgna, svo fljótt sem hægt er, eftir að henni hafa borizt veðurfregnir frá stöðvunum.

Auk veðurspáanna á morgnana og kvöldin sendir Veðurstofan út veðurspár á öðrum tímum, er hún telur útlit fyrir snögg veðrabrigði eða illviðri, sem veðurspáin næsta á undan hafði eigi gert ráð fyrir.

Í helztu verstöðvum og hafnarbæjum skal reisa stormvita, er gefi til kynna yfirvofandi stormhættu, allt eftir nánari fyrirmælum Veðurstofunnar.

16. gr.

Landssíminn sér um, að veðurfregnir Veðurstofunnar kvöld og morgna séu birtar á öllum 1. og 2. flokks símastöðvum, eigi síðar en 1 klukkustund eftir að Veðurstofan hefir símað veðurfregnina til landssímastöðvarinnar í Reykjavík. Á hverri símastöð skal eigi aðeins birta þá veðurspá, sem gildir fyrir það hérað, sem stöðin er í, heldur og veðurspá næstu héraða. Veðurfregnir skulu ritaðar á eyðublöð, sem gerð eru eftir fyrirsögn Veðurstofunnar.

Auka-veðurspár séu allajafnan sendar aðeins til nokkurra stöðva, sem Veðurstofan tiltekur í hvert skifti. Sendingu og birtingu þessara veðurskeyta skal landssíminn hraða sem mest og ganga þau fyrir öðrum skeytum. Loftskeytastöðin sendir og út auka-veðurspár.

17. gr.

Veðurfregnir með útvarpi eru sendar virka daga þrisvar á dag, kvöld og morgna og eftir miðdegi. Helga daga aðeins tvisvar á dag.

Í útvarpsfregnum Veðurstofunnar má í stað stafliðs a. 12. gr. gera

almenna grein fyrir veðurlaginu hér á landi og umhverfis Ísland, samkvæmt síðustu veðurfregnum. 57
18. júní

18. gr.

Ef opinberum flugferðum er haldið uppi innanlands eða við önnur lönd, skal Veðurstofan sjá flugmönnum fyrir veðurfregnum eftir því sem unnt er og nauðsynlegt er talið.

VI. Bókhald og bókaútgáfa Veðurstofunnar.

19. gr.

Á Veðurstofunni skulu færðar þessar bækur:

- a. Dagbók, þar sem getið er um allar helztu breytingar, sem verða á högum og starfsaðferðum Veðurstofunnar.
- b. Reikningsbók, þar sem færðar eru inn tekjur og gjöld Veðurstofunnar.
- c. Veðurfregnabækur, þar sem ritaðar eru allar þær veðurupplýsingar og veðurspár, sem Veðurstofan sendir út til almennings, og skal sjást, hvenær veðurfregnin var send, og hver sendi hana. Þess skal einnig getið, hvernig spáin hafi rætt. Spárnar skulu dæmdar samkvæmt reglum, er Veðurstofan setur.

Rétt er, að veðurspámaður geti þess, ef sérstakar ástæður hafa valdið því, að spáin mistókst að einhverju leyti.

- d. Skrá yfir bókasafn og áhaldasafn Veðurstofunnar og leiðréttingar mæliáhalda.
- e. Gjörðabók yfir fundi starfsmanna Veðurstofunnar, samkv. 39. gr.

20. gr.

Í skjalasafni Veðurstofunnar skal geymt:

1. Bréf, sem Veðurstofunni hafa borizt.
2. Eftirrit bréfa og leiðbeininga, sem Veðurstofan hefir sent.
3. Dagbók Veðurstofunnar.
4. Reikningabækur Veðurstofunnar.
5. Veðurfregnabækur.
6. Skýrslur og bækur, sem athugunarmenn hafa fært athuganir sínar inn í.
7. Bækur, sem ritaðar eru í þær veðurfregnir, sem Veðurstofunni hafa borizt.
8. Veðurkort, sem gerð hafa verið á Veðurstofunni.
9. Rit sjálfritandi mæliáhalda.
10. Skrár yfir bókasafn og áhaldasafn Veðurstofunnar og leiðréttingar mæliáhalda.

- 57 11. Aðrar bækur, skrár og skýrslur, sem samdar hafa verið á Veðurstof-
18. júní unni, ef þær hafa eigi birt á prenti.
12. Lýsingar á athugunarstöðum, eftirlitsskýrslur og ferðaskýrslur.

21. gr.

Skjöl og bækur úr skjalasafninu, sem hætt er að nota á Veðurstofunni, má fela Þjóðskjalasafninu til varðveislu. Enginn starfsmaður Veðurstofunnar má nota skjalasafnið til að birta úr því almenningi, nema með leyfi forstjóra.

Þó skal veðurfræðingum heimilt að nota veðurkort og athuganir til veðurfræðilegra rannsókna, enda beri þeir sjálfir ábyrgð á slíkum rannsóknum, ef birtar verða.

22. gr.

Veðurstofan vinnur úr veðurathugunum hvers mánaðar sérstaklega, og hvers árs fyrir sig. Skulu fundin meðaltöl loftvægis og lofthita, einnig mesta og minnsta hita, sjávarhita, skýjahulu, snjólags, haga og snjódýptar, úrkomumagn, tíðleik vinda eftir áttum og hve marga daga hafa verið stormar, úrkoma, þoka, auð jörð og alsnjóa. Árangur þessara rannsókna skal birtur svo fljótt sem auðið er, og jafnframt skýrt frá veðrum, sem að einhverju leyti hafa verið sérkennileg, eða valdið hafa tjóni hér við land eða á. Sömuleiðis stutt skýrsla um hafísa og land-skjálfta, ef ástæða er til.

Ennfremur ber Veðurstofunni að vinna úr veðurathugunum yfir lengri eða skemmri tíma, eftir því sem föng eru á, og birta niðurstöðuna.

23. gr.

Veðurstofan lætur prenta eða fjölrita:

1. Yfirlit yfir veðráttu hér á landi í hverjum mánuði og á hverju ári, frá hæfilega mörgum stöðvum.
2. Skrá yfir landskjálfta, er landskjálftamælarnir í Reykjavík, eða annarsstaðar á landinu, hafa sýnt, eða vart hefir orðið við. Skráin skal samin samkvæmt alþjóðareglum um slíkar skrár.
3. Töflur um veðrið hér á landi, dag frá degi, samkvæmt alþjóðareglum um slíkar töflur, ennfremur dagleg veðurkort, eftir veðurkortum Veðurstofunnar að morgninum, svo fljótt, sem því verður við komið.

Mánaðar- og ársyfirlitið skal samið á íslenzku, með erlendum skýringum á helztu atriðum, en hitt skal samið á víðlesnu, erlendu máli.

Þau rit, sem Veðurstofan lætur birta, sendir hún gefins til skyldra erlendra stofnana, og þau rit, sem eru á íslenzku, skulu veðurathugunarmenn Veðurstofunnar fá ókeypis.

24. gr.

57

Veðurstofan skal kappkosta að standa í sambandi við skyldar er- 18. júní
lendar stofnanir með bókaskiftum og á hvern þann hátt, sem til hag-
ræðis geti orðið íslenzkri veðurfræði. Hún tekur og þátt í alþjóðasam-
vinnu um veðurfræðileg málefni og gætir þar hagsmuna og sóma Ís-
lands, sbr. 1. gr. e.

25. gr.

Veðurstofan skal, ef þess er óskað af einstökum mönnum eða
stofnunum, gefa skýrslu um veðrið á umliðnum tíma, eftir þeim skýrsl-
um og skjölum, sem eru í hennar vörslum, en greiða skulu þeir, sem
slíkar skýrslur fá, Veðurstofnunni 5 kr. fyrir hverja skýrslu, og auk þess
2 kr. fyrir hvern dag og stað, sem skýrsla nær yfir. Ef skýrslur þess-
ar eiga að notast í almenningsþarfir eða til vísindalegra rannsókna, skulu
þær þó allajafna vera veittar án endurgjalds.

Munnlegum fyrirspurnum einstakra manna um veðrið og veður-
horfur, skal svara þegar hægt er, og störf Veðurstofunnar líða eigi við
það. En kostnað við skeytasendingar greiðir sá, er spyr.

VII. Starfslið Veðurstofunnar.

26. gr.

Starfsmenn Veðurstofunnar eru: Forstjóri, fulltrúi, aðstoðarmenn
og loftskeytamenn, eftir því sem fé er veitt í fjárlögum.

Forstjóri og fulltrúi eru stjórnskipaðir. Aðra starfsmenn ræður
forstjóri í samráði við fulltrúa og eldri aðstoðarmann, og eigi skemur en
til eins árs í senn, enda séu stöðurnar auglýstar til umsóknar með næg-
um fyrirvara. Uppsagnarfrestur er 3 mánuðir frá beggja hálfu. For-
stjóri getur vikið starfsmanni burt fyrirvaralaust, ef hann vanrækir
mjög starf sitt, eða brýtur vísvitandi í bág við þær starfsreglur, sem
settar eru. Hver sá, sem vikið er burt á þann hátt, getur leitað úrskurð-
ar atvinnumálaráðherra um, hvort burtvikningin sé réttmæt.

27. gr.

Sá, sem semur veðurspánnar, skal hafa góða þekkingu á veður-
fræði og veðurspám hér á landi, og skal hann með reynslu-veðurspám
í 3 mánuði hafa sýnt, að hann sé starfinu vaxinn.

28. gr.

Vinnutími starfsmanna sé 42 stundir á viku, en skylt er starfs-
mönnum að vinna á helgum dögum, þegar forstjóri telur þess þörf, gegn
þóknun, er atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið samþykkir að þeim
sé greidd. Þó skulu vinnustundir á sunnudögum að jafnaði eigi vera

57 fleiri en 7 stundir samtals í hverjum hálfum mánuði, og séu menn lausir 18.júní frá vinnu eftir því sem við verður komið annanhvern helgidag.

29. gr.

Fastir starfsmenn, sem hafa verið eitt ár á Veðursofunni, hafa hálfs mánaðar sumarleyfi, án þess að dregið sé af launum þeirra. Forstjóri og fulltrúi hafa þriggja vikna sumarleyfi. Ferðist forstjóri eða fulltrúi út um land hálfan mánuð eða lengur, til eftirlits með veðurathugunarstöðvunum. Þá sé á því ári sumarleyfið aðeins hálfur mánuður.

30. gr.

Forstjóri og fulltrúi taka laun samkvæmt lögum um Veðurstofu á Íslandi.

31. gr.

Veðurstofan sér athugunarmönnum fyrir áhöldum og greiðir allan kostnað við flutning þeirra, uppsetningu og viðhald. Veðurathugunarmenn skulu kappkosta að fara vel með áhöldin og sjá um, að þau verði eigi fyrir skemmdum vegna vanhirðu.

VIII. Þóknun til athugunarmanna.

32. gr.

Athugunarmenn á loftlagsstöðvum fá sem ársþóknun kr. 20.00 og hækkandi að liðnum hverjum 2 árum um kr. 20.00 upp í 300.00 krónur, ef athugunum er haldið áfram á sama stað. Er mannaskifti verða, reiknast með athugunartíma þess er við tekur þriðjungur af athugunartíma fyrirrennara hans. Eigi skal þægja fyrir loftlagsathuganir, nema á einum stað í hverju byggðarlagi, nema mikil ástæða sé til að ætla, að ein stöð gefi ekki rétta hugmynd um loftslagið í því héraði. Ársþóknunin er miðuð við það, að gerðar séu fullkomnar loftlagsathuganir. Ef úrkomumæling er eigi gerð, lækkar ársþóknunin, sem því nemur. Athugunarmenn á regnmælistöðvum fá sem ársþóknun kr. 10.00, hækkandi á hverjum 2 árum um 5 krónur upp í 50 krónur.

33. gr.

Forstjórar fyrir stofnunum, sem njóta töluverðs opinbers styrks, svo sem skólar, tilraunastöðvar o. s. frv., skulu svo fljótlega, sem því verður við komið, skyldir til að sjá um endurgjaldslaust, að fullgildar loftlagsathuganir séu gerðar við stofnunina, ef Veðurstofan leggur til nauðsynleg mæliáhöld.

34. gr.

57

Athugunarmenn 1. flokks veðurskeytastöðva fá 30 aura fyrir 18. júní hverja veðurfregn.

Athugunarmenn 2. flokks veðurskeytastöðva fá 25 aura fyrir hverja veðurfregn.

Athugunarmenn 3. flokks veðurskeytastöðva fá 20 aura fyrir hverja veðurfregn.

Ef veðurathugunarmaður á veðurskeytastöð gerir fullkomnar loftslagsathuganir, fær hann fyrir þær hálfa þóknun.

Þeir veðurathugunarmenn, sem nú eru, mega halda kjörum sínum óbreyttum, ef þeir vilja það heldur.

Veðurstofunni er heimilt að verja allt að 300 krónum árlega til verðlauna handa þeim athugunarmönnum, sem bestar athuganir hafa gert á árinu.

35. gr.

Forstjóri Veðurstofunnar getur lagt niður loftlagsstöðvar og veðurskeytastöðvar, er hann telur ástæðu til þess. Ef veðurathuganir hafa verið gerðar á sama stað í meira en 50 ár, skal stöðin eigi lögð niður nema knýjandi ástæður séu til þess, en flytja má hana til nærliggjandi staðar, ef allt bendir á, að hún sé þar eigi ver sett.

36. gr.

Veðurstofan hefir heimild til að lána þeim mönnum, sem vilja gera veðurathuganir, nauðsynleg mæliáhöld, gegn því, að þeir sendi Veðurstofunni mánaðarlega skýrslu um þær athuganir, enda séu mælingarnar gerðar samkvæmt reglum Veðurstofunnar. Ef hætt verður að nota áhöldin, skal þeim skilað á Veðurstofuna, henni að kostnaðarlausu. Ef athuganir standa ár eða lengur, greiðir Veðurstofan burðargjald undir skýrslurnar til hennar.

IX. *Starfstilhögun á Veðurstofunni.*

37. gr.

Forstjóri Veðurstofunnar hefir á hendi alla stjórn hennar og kemur fram út á við fyrir hennar hönd. Hann skiftir störfum með starfsmönnum Veðurstofunnar, að svo miklu leyti, sem þau eru ekki ákveðin í reglugjörð þessari, og ræður starfsaðferðum, og hefir eftirlit með, að verkin séu framkvæmd á réttan hátt og í fullgildu lagi. Hann ber ábyrgð á fjárreiðum Veðurstofunnar. Ennfremur hefir hann umsjón með bókasafni og skjalasafni Veðurstofunnar, og tekur að öðru leyti þátt í daglegum störfum hennar, eftir því sem tími vinnst til. Öll bréf frá Veður-

57 stofunni, skulu undirrituð af honum, en bréf, sem samin eru af öðrum 18. júní föstum starfsmönnum, skulu og með-undirrituð af þeim, er semur þau.

Forstjóri skal fylgjast vel með í þeim framförum, er verða kunna, í þeim fræðigreinum, er snerta störf Veðurstofunnar, og eftir því sem ástæður leyfa, og þörf krefur, koma í framkvæmd rannsóknum á íslenzku veðurfari og öðru, sem líklegt er að verði til gagns fyrir störf Veðurstofunnar.

Við lok hvers starfsárs skal forstjóri gefa skýrslu yfir störf Veðurstofunnar á liðnu ári. Skal hún prentuð með ársyfirliti sama árs.

38. gr.

Fulltrúi skal aðstoða forstjóra við stjórn Veðurstofunnar og í forföllum hans eða fjarveru hafa á hendi stjórn hennar, enda hafi hann aðgang að öllum bréfum og skilríkjum, er hana varða. Hann skal með aðstoð veðurfræðinga annast veðurspár, og hafa umsjón með því verki. Honum skal af forstjóra falin umsjón með áhaldasafni Veðurstofunnar og í samráði við forstjóra, að sjá um áhaldakaup, eftir því sem fjárhagur leyfir á ári hverju.

39. gr.

Á hverjum vetri, frá 1. okt. til 1. maí, skulu forstjóri, fulltrúi og aðstoðarmenn halda tíða fundi, og aldrei sjaldnar en einu sinni í hverri viku, undir stjórn forstjóra, eða fulltrúa í forföllum hans. Á fundum þessum skulu teknar til athugunar og umræðu síðustu veðurspár og veðurkort, sömuleiðis önnur mál, er snerta Veðurstofuna, eftir því sem tími og ástæður eru til. Stjórnandi Veðurstofunnar ákveður fundartíma, en fundir séu haldnir á Veðurstofunni.

Á fundum þessum skal haldin gjörðabók og fært í hana það, sem þar gjörist, sömuleiðis hverjir mættir eru. Bækur þessar skulu geymdar í skjalasafni Veðurstofunnar.

40. gr.

Reglur þessar öðlast gildi 1. júlí þ. á.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. júní 1929.

Jónas Jónsson.

Páll Pálmason.

Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins, til sýslu- 58
mannsins í Suður-Múlasýslu, um flutning þingstaðar. 27. júní

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í bréfi dags. 27. f. m., og beiðni hreppsnefndar Norðurfjarðarhrepps, staðfestir ráðuneytið hérmeð samþykki sitt í símskeyti, dags. 24. þ. m., um að þingstaður hreppsins, sem verið hefir sameiginlegur með Neshreppi í Nesi, verði eftirleiðis að Skorrastað, þar sem Neshreppur hefir nú fengið kaupstaðarréttindi samkvæmt lögum nr. 48 frá 1828.

Hreppsnefndinni ber að sjá um að jafnan verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt húsnæði til þinghalda.

Þetta er yður hérmeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og birtingar.

Bréf atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til 59
lögreglustjóranna, dags. 19. júlí 1929, um eftirlit með erlend- 19. júlí
um fiskiskipum hér við land.

Í lögum nr. 33, 19. júní 1922, um rétt til fiskiveiða í landhelgi 3. gr., „er bannað útlendingum að hafast við við land eða í höfn, til þess að reka þaðan fiskiveiðar utan landhelgi“.

Hvenær brot telst framið af hálfu erlends skips gegn þessum ákvæðum getur í mörgum tilfellum verið álitamál, og oft og tíðum undir því komið hver viðskifti við land hafa átt sér stað að undanfögnu frá því skipi, sem um er að ræða í hvert skifti. Sérstaklega á þetta við um aflasölu hér við land frá erlendum fiskiskipum. Enda mun það hafa komið fyrir að erlend skip hafa selt hvað eftir annað veiði á höfnum sitt í hverju umdæmi á sama veiðitíma, þótt ekki hafi kveðið mikið að því að þau hafi selt oftar en einu sinni í hverju umdæmi fyrir sig.

Ráðuneytinu þykir því rétt að gjöra ráðstafanir til að afla upplýsinga frá lögsagnarumdæmum landsins um athafnir erlendra skipa um aflasölu þeirra hér við land, svo yfirlit fáið um hvert einstakt skip að þessu leyti.

Því er hérmeð lagt fyrir yður, herra lögreglustjóri, að senda

59 atvinnumálaráðuneytinu símskeyti í hvert sinn sem erlent fiskiveiðaskip tekur höfn í umdæmi yðar til þess að selja þar afla sinn.

Í símskeytinu skal standa:

1. Nafn skipsins, einkennismerki og þjóðerni.
2. Heimili skipsins.
3. Nafn skipstjóra.
4. Hve mikinn afla og hverskonar afla sé ætlunin að selja og hvort það sé allur aflinn, sem í skipinu er, eða hve mikill hluti hans.
5. Hvort seldur hafi verið áður hér á landi afli af skipinu, og þá hvar og hvenær.
6. Hvenær skipið hafi síðast farið frá útlöndum.

Eruð þér beðinn að leggja fyrir hreppstjóra, eða eftir því sem við á, umboðsmenn yðar á höfnum í umdæmi yðar, að athuga svo fljótt sem auðið er eftir að erlent fiskiskip hefir hafnað sig á hlutaðeigandi höfn, skjöl skipsins og rannsaka sérstaklega hvort tilætlun sé að selja afla úr skipinu þar í land, og ef svo er, athuga hvort skipið hefir áður selt afla hér á landi og hvenær. Reynist það, að afla eigi að selja, ber hreppstjóra eða umboðsmanni að senda yður símleiðis tafarlaust tilkynning um það sem nauðsynlegt er til að þér getið sent ráðuneytinu framangreint símskeyti án tafar.

Ennfremur er hérmeð brýnt fyrir yður, að rita á skipshafnar-skrá erlends fiskiskips, í hvert sinn sem það leitar hafnar (sbr. lög nr. 33. 1922, 4. gr.), og geta þess sérstaklega í árituninni, hvort það hafi þá selt afla. Þetta eruð þér einnig beðinn að leggja fyrir hreppstjóra, eða eftir því sem við á, umboðsmenn yðar á höfnum í umdæmi yðar.

Það skal tekið fram, að dönsk og færeysk fiskiskip teljast ekki til erlendra fiskiskipa í þessu bréfi.

60 **Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups,**
 9. sept. **um skiftingu Holtssóknar í Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi í tvær sóknir.**

Eftir ósk hlutaðeigandi sóknarnefndar og ályktun héraðsfundar Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmis, veitir ráðuneytið hérmeð, samkvæmt tillögum yðar, háæruverðugi herra, í bréfi, dags. 19. ágúst þ. á., og með skírskotun til laga nr. 45, 16. nóvember 1907, um skipun prestakalla, leyfi til að núverandi Holtssókn í Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi

skiftist í tvær sóknir, Holtssókn og Flateyrarsókn, og að ný kirkja verði byggð að Flateyri, þannig, að hreppsmörkin verði látin ráða^{9. sept.} sóknarskiftingunni, að skifting þessi fari fram þá er kirkjan er byggð á Flateyri, og að þá skuli sjóði Holtskirkju skift á milli hinna væntanlegu sókna, hlutfallslega eftir tölu gjaldskyldra manna í hvorum hluta sóknarinnar eins og hún hefir verið síðastliðin 5 ár.

Þetta er yður hérmeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til sýslu- mannsins í Rangárvallasýslu, um flutning þingstaðar.

60
7. okt.

Samkvæmt tillögum yðar, herra sýslumaður, í bréfi dags. 26. f. m., og beiðni hreppsnefndarinnar í Fljótshlíðarhreppi í Rangárvallasýslu, veitir ráðuneytið hérmeð samþykki sitt til þess, að þingstaður téðs hrepps verði fluttur frá Grjótá að Krossalækjará rjett við þjóðveginn, enda annist hreppsnefndin um að jafnan verði til á hinum nýja þingstað hæfilegt hús til þinghaldanna.

Þetta er yður hérmeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

REGLUR

um

um meðferð á skógum og kjarri.

62
16. apríl

Samkvæmt lögum um meðferð skóga og kjarra, og friðun á lyngi o. fl. frá 7. maí 1928, eru hérmeð, eftir tillögum skógræktarstjóra, settar eftirfarandi nánari reglur um meðferð á skógum og kjarri.

A. Um skógarhögg.

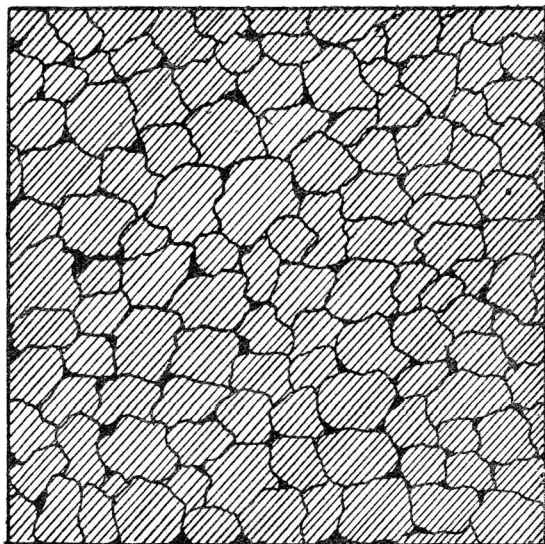
1. Í skóglendi þar sem trjágróðurinn er þéttur, sbr. 1. mynd, og þroskamikill útlits, hvort sem hann er hár eða lágur, má eigi höggva (grisja) meira en það, að krónur þeirra hríslna, sem eftir eru skildar, snerti hver aðra að einhverju leyti, sbr. 2. mynd. Reyna skal eftir

62 megni að skilja eftir teinunga þá, sem eru beinvaxnastir, fegurstir út-
16. apríl lits og yngstir.

Ráða má af lit barkarins hvort hríslurnar eru yngri eða eldri. Þær hríslur, sem eru fárra ára gamlar, nýgræðingurinn, eru klæddar grábrúnum, loðnum berki. Með aldrinum verður börkurinn gljáandi, dökkbrúnn og snoðinn. Þar sem skógargróðurinn er skemmdur, sem hér á landi á sér stað, breytist dökkbrúni liturinn í ljósgráan, en þar sem birkigróðurinn er óskemmdur breytist hann fyrst í gulgráan lit, síðan í hvítan. Bilin, sem koma fram við grisjunina, mega eigi vera stærri en það, að þau séu horfin að liðnum 4—6 árum, en hér á landi er ómögulegt að setja ítarlegar reglur fyrir því. Því hærri sem hríslurnar eru, því fyr vaxa þær saman, og verður því að gera fyrir því með því að hafa millibilin við grisjunina stærri. Ef of stór bil verða við það að taka burtu heilar hríslur, þá má í þess stað taka af þeim eina eða fleiri greinar. Í þesskonar skóglendi er því grisjað í þeim tilgangi, að flýta fyrir vexti þeirra hríslna sem mestum þroska hafa náð, en þrátt fyrir það má ekki uppræta nýgræðinginn, sem er inni í runnunum,

Skógargróður, séð að ofan.

1. Mynd.

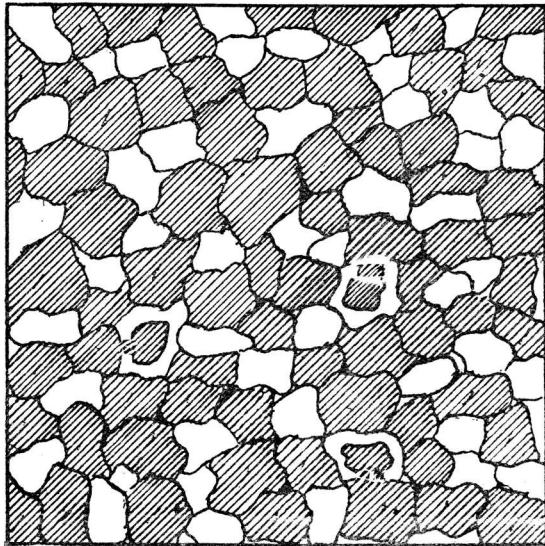
Þétt kjarr: Krónur hríslanna standa svo fast hver við aðra, að aðeins eru milli þeirra örsmá göt [táknud með svörtu].

því að ef maður eða einhver sýki gerir vart við sig, þá er venjan sú, **62** að nýgræðingurinn hafi meiri mótstöðukraft en eldri hríslurnar, og ^{16.}apríl ef þær deyja, tekur nýgræðingurinn við af þeim.

Eigi má höggva þannig að hríslurnar standi á víð og dreif eða í þyrpingu, sbr. 3. mynd, því sú meðferð á skóglendi dregur úr vexti trjágróðursins.

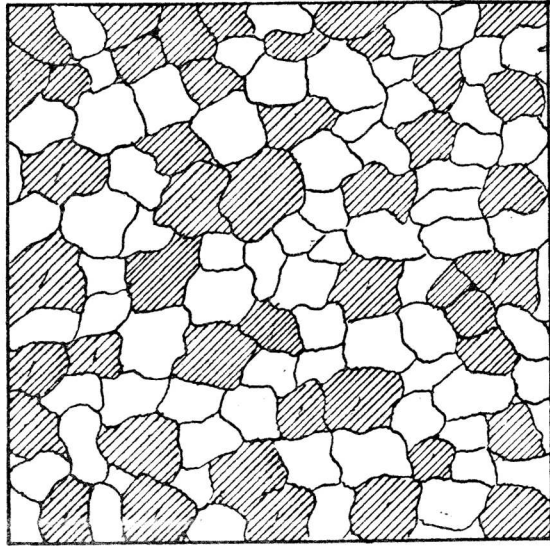
Ekki má grisja sama blettinn oft en 8. hvert ár, þó mega eigendur eða notendur skógar skifta skóglendinu í 8 hluta og grisja einn hluta þess þannig, að alt svæðið verði grisjað að 8 ára fresti.

2. Mynd.

Sama kjarr rétt höggvið.

3. Mynd.

Sama kjarr rangt höggvið.

2. Í skóglendi, þar sem trjágróðurinn hefir sætt svo illri meðferð, að hann er farinn að ganga úr sér, er á sumum stöðum orðinn gisinn, annarsstaðar ennþá þéttur, en þó allstaðar veiklulegur og kirkingslegur útlits, þar má eigi grisja eins og venja er til. Þar sem svo er ástætt má eigi treysta gömlu hríslunum hvað vaxtarframfarir snertir. Meðferð þess konar kjarrs er í því fólgin, að taka smámsaman burtu gömlu hríslurnar svo nýgræðingurinn geti þróast og komið í þeirra stað.

3. Skifting skóglendis og brautarhögg.

Eins og áður hefir verið tekið fram má grisja að 8 ára fresti. Að sjálfsögðu ætti því að skifta skóglendinu, eða nokkrum hluta þess í 8 nokkurnveginn jafnstóra teiga og grisja svo einn teiganna árlega.

62] Eigandinn verður að gera sér grein fyrir hve stórir teigarnir eiga að vera til þess að geta grisjað í hverjum þeirra svo mikið sem hann þarf árlega. Í þéttu kjarri, sem er um 2ja metra hátt, falla um 3½ smálestir af vallardagsláttu, við síðari grisjanir minna, 2—2½ sml.

Á láglendi má skifta kjarrsvæðum þannig í teiga, að höggva örmjóa stíga um þau, en í fjallshlíðum þannig, að lækir, gil og jarðföll ráði þar sem því verður komið við.

Brautir skulu vera 3ja metra breiðar til þess að klyfjahestur geti farið um þær. Eigi er nauðsynlegt að gera brautirnar allar í einu. heldur má, eftir ástæðum, bæta við þær. Þar sem brautir skulu höggvast upp eftir hlíðum, mega þær ekki liggja beinnt upp eftir hlíðinni, heldur í sneiðingum, því ella getur vatnið í vorleysingum grafið upp jarðveginn og þannig valdið því að skógarsvæðið blási upp. Af sömu ástæðu skal vera kjarrbelti, 70 metra breitt að minnsta kosti, milli efri enda brautarinnar og skógarjaðarins.

Á sléttlendi geta brautirnar verið bæði til flutninga og sem merkjalínur. Betra er að þær séu í bugðum, sem stuðlar að því að landið blæs síður upp.

B. Um friðuð svæði.

Á landsvæðum þeim, er landsstjórnin hefir valið til friðunar í samráði við skógræktarstjóra, má eigi beita skepnum á tímabilinu frá 1. okt. til 15. júní, en annan tíma árs aðeins gera það með leyfi skógræktarstjóra og skógarvarða. Nú fellur niður girðing sú, sem gerð hefir verið um þessi friðuð svæði, eða skemmist, og ber þá nothafa jarðar þeirrar, þar sem girðingin er, að tilkynna hlutaðeigandi hreppsstjóra tafarlaust um skemmdirnar, en honum ber svo að hlutast til um að girðingin verði endurbætt, en þar til það hefir verið gert, ber nothafa eftir megni að verja svæðið fyrir ágangi af skepnum. Vanræksla í þessu efni getur varðað frá 5—100 kr. sektum samkvæmt 10. gr. skógræktarlaganna, 16. febrúar 1928.

Vísitandi skemmdir á téðum girðingum varða sektum eða fangelsi samkvæmt 296. gr. hinna almennu hegningarlaga.

Reglur um meðferð á skógum og kjarri 2. maí 1912 eru hér með úr gildi fallnar.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. apríl 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

HAFNARREGLUGJÖRÐ

fyrir

Ísafjarðarkaupstað.**63**
27. júní

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið hefir í dag gefið út svohljóðandi hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað.

I. KAFLI.**TAKMÖRK HAFNARINNAR.****1. gr.**

Ísafjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá hinum svonefndu Innribásum í Kirkjubólshlíð í svokallaðan Urtustein á Eyrarhlíð. Innan nefndrar línu takmarkast hún að landinu á alla vegu meðfram firðinum.

II. KAFLI.**STJÓRN HAFNARINNAR.****2. gr.**

Bæjarstjórn Ísafjarðar hefur á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirumsjón stjórnarráðs Íslands.

Hafnarnefndin hefir á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Oddviti bæjarstjórnar er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf, en hafnarnefnd-

63 in getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma 27. júní samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI.

UM ALMENNA REGLU.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar.

Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og ennfremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framin.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Álíti hafnarstjóri að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þétta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna nema með hans leyfi.

9. gr.

63

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, 27. júní er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Í lögsagnarumdæmi Ísafjarðar má ekki heldur gera nein hafnararmannvirki við höfnina, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til.

IV. KAFLI.

UM LEGU SKIPA OG UMFERÐ ÞEIRRA Á HÖFNINNI.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annara skipa og skulu þau í hvert skifti skyld að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmanna hafnarinnar um hvar þau megi liggja eða leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjum að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

11. gr.

Í sérhverju skipi (að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauk í lagi á höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema með festarhringina eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skyld er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

63

27. júní

13. gr.

Gufuskip og önnur vélaskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarvirkjunum stafi hættu af því.

Ekki má hleypta vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

14. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burtu svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI.

UM NOTKUN HAFNARBRYGGJUNNAR.

15. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju hafnarinnar í þeirri röð sem þau koma. Þó skulu skip, að öðru jöfnu, sem sigla eftir fyrirfram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggju, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Samskonar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjóra, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Ennfremur getur hafnarstjóri vísað skipinu frá bryggjunni, áliti hann það nauðsynlegt veðurs vegna.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, er nær liggja.

17. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bólvirkis, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess

eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefir verið úr því, sem áfátt er. 63
27. júní

Kjölfestu má ekki láta annarsstaðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarstjóri vísar til.

18 gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefir verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiðir allan kostnað, sem af því leiðir.

19. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annarsstaðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt vörur og muni jafn-skjótt og hann krefst þess.

VI. KAFLI.

UM GEYMSLUSKIP OG SKIP, SEM LAGT ER Í LAGI.

20. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lagi, og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp, ef það sekkur eða láta sprengja það sundur, svo að það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarnefndin ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli vera fyrirkomið. Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af, hvað leka snertir, þó það sé mannlaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu á því, á þeim tíma árs, er ekki verður heimtað ljós á skipum. Skyld er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd krefst þess.

Ljós skulu tendruð á skipum þessum þegar hafnarstjóri krefst þess.

63

27. júní

21. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einusinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lagi á höfninni.

VII. KAFLI.

UM LESTARGJALD.

22. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip og vélskip, stærri en 12 smálestir brúttó, hvort sem þau eru tóm, eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestargjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó, með þeim undantekningum, sem síðar getur.

23. gr.

- a) Skip 12 smálesta og stærri, sem eru eign búsettra manna á Ísa-firði og skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestargjald (hafnargjald) einusinni á ári, 50 aura fyrir hverja brúttó smálest.
- b) Önnur innlend fiskiskip, 12—50 brúttó smálestir, greiða 15 aura fyrir hverja brúttó smálest í hvert skifti og þau koma til hafnar. Þó ekki minna en 2 kr. og ekki meira á ári en 1 kr. fyrir hverja brúttó smálest.
- c) Öll önnur skip, sem til hafnar koma, nema herskip, varðskip, vitaskip ríkissjóðs, skip, sem hafa skírteini sem skemtiskip, skip sem eru gerð út til vísindalegra rannsókna og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, eða eingöngu vegna veikinda, skulu greiða 20 aura lestargjald fyrir hverja nettó smálest.
- d) Ef skip, sem siglir eftir fyrirfram auglýstri áætlun, kemur aftur áður 7 dagar eru liðnir frá því það hafnaði sig síðast á höfninni, greiðir það eigi lestargjald í það skiftið. Þó skal það eigi undan-begið lestargjaldi, ef það samtals fermir eða affermir svo mikið vörumagn, að nemi 15 smálestum.

24. gr.

Hafi skip legið á höfninni í 14 daga, skal greiða hálft lestargjaldið að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim. Hafi skip verið

tekið á land til viðgerðar, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi, **63**
né heldur þá er skip liggja í höfn vegna þess, að hafís lokar henni. 27. júní

VIII. KAFLI.

UM LJÓSGJALD.

25. gr.

Öll skip, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí og lestargjald greiða, skulu greiða ljósgjald þannig:

- a) Skip, sem getur um í 23. gr. a), greiða 5 krónur á ári.
- b) Skip, sem getur um í 23. gr. b), greiða 2 kr. í hvert skifti, sem þau koma til hafnar, þó ekki yfir 15 kr. á ári.
- c) Öll önnur skip, greiða einn eyri fyrir hverja nettó smálest, þó aldrei meira en 2 krónur í hvert skifti.

IX. KAFLI.

UM BRYGGJUGJALD.

26. gr.

- a) Gjald af bryggju bæjarsjóðs:
Hvert skip, sem legst við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald af nettó stærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa. Gjaldið skal greiða fyrir hvern hálfan sólarhring, eða hluta af hálfum sólarhring, 4 aura af hverri smálest, þó aldrei minna en 2 krónur í hvert sinn, eða 1 krónu af brúttó-smálest í eitt skifti fyrir öll á ári. Varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.
- b) Gjald af bryggjum og geymsluskipum einstakra manna:
Bryggjueigendur greiða ekkert gjald af sínum eigin fiskiskipum, eða öðrum fiskiskipum, meðan þau reka fiskveiðar frá Ísafirði og leggja upp á þeirra eigin bryggjur. Flutningaskip og önnur gjaldskyld skip, greiða samkvæmt gjaldskrá hafnarsjóðs hálf bryggjugjald.

Framangreindar reglur gilda einnig um skip þau, er liggja við geymsluskip.

63
27. júní

X. KAFLI.
UM HAFNSÖGUGJALD.

27. gr.

Öll skip, sem eru 40 nettó smálestir eða meira að stærð, skulu, hvort sem þau nota hafnsögu eða eigi, vera skyld að greiða hafnsögu-gjald í fyrsta skifti á árinu, er þau koma frá útlöndum og leggjast fyrir innan línu, er hugsast dregin frá Norðurtanganum beint yfir í stein þann á Kirkjubólshlíð, sem er hafnarmerki.

Komi skip oftar á sama ári, skal það eigi greiða hafnsögu-gjald aftur, nema þegar það notar hafnsögumann.

Undanþegin hafnsöguskyldu eru þó herskip, skemtiskip og öll fiskiskip.

28. gr.

Hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða frá höfninni skal greiða hafnsögu-gjald.

Auk þess skal greiða sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina.

29. gr.

Hafnsögu-gjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá af nettó smálest:

a) Fyrir leiðsögu til hafnarinnar:

Fyrir skip	40 til	100 smálestir		15 krónur
—	—	100 — 200	—	20 —
—	—	200 — 400	—	25 —
—	—	400 — 700	—	30 —
—	—	700 — 1000	—	40 —
—	—	1000 — 1300	—	45 —
—	—	1300 smálestir og þar yfir		50 —

b) Fyrir leiðsögu frá höfninni: Sama gjald, sem getur um í staflíð a.

c) Fyrir leiðsögu um höfnina greiðist: Hálf gjald sem umgetur í staflíð a. Þó ekki minna en 10 krónur.

XI. KAFLI.
UM VÖRUGJÖLD.

30. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undan-tekningum, sem umgetur í næstu greinum.

31. gr.

63

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar^{27. júní} til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu þær ákveðnar það samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert gjald.

32. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a) Umbúðir sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- b) Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c) Póstflutningur og farangur ferðamanna.
- d) Vörur, sem fluttar eru úr herskipi, eða í herskip.

33. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefir fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

34. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalda eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðast eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

XII. KAFLI.

VÖRUGJALDSSKRÁ.

35. gr.

a. Aðfluttar vörur.

1. flokkur. Gjald 10 aurar fyrir hver 100 kg. kol, salt, sement.

- 63 27. júní 2. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg. Allskonar vefnaðarvörur, skófatnaður, leirvörur, glysvarningur, tóbak, eldspýtur, og þesskonar léttar vörur. Allskonar ávextir, vínföng, lyfjavörur, niðursuðuvörur, nýlenduvörur og slíkar vörur, sem reiknast eftir þyngd (ekki sykur).
3. flokkur. Gjald, 15 aurar fyrir hver 100 kg. Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.
4. flokkur. Gjald, 20 aurar fyrir hver 150 kg. nettó. Steinolía og aðrar olíur.
5. flokkur. Gjald, 2 aurar fyrir tunnu. Tómar tunnur uppsettar og óuppsettar.
6. flokkur. Gjald, 3 aurar fyrir hvert teningsfet. Trjáviður.
7. flokkur. Gjald, 5 aurar fyrir hvert teningsfet. Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

b. Brottluttar vörur.

1. flokkur. Gjald, 25 aurar fyrir hver 100 kg. Ull, ullarvörur, dúnn, fiður, hert skinn og sundmagi.
2. flokkur. Gjald, 10 aurar fyrir hver 100 kg. Aðrar afurðir, sem reiknast eftir þyngd.
3. flokkur. Gjald, 15 aurar fyrir tunnu. Kjöt.
4. flokkur. Gjald, 5 aurar fyrir tunnu. Sild.
5. flokkur. Gjald, 2 aurar fyrir hvert teningsfet. Rjúpur og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
6. flokkur. Gjald, 50 aurar fyrir stykkið. Hestar og nautgripir.
7. flokkur. Gjald, 10 aurar fyrir stykkið. Kindur.

Þó skal lægsta gjald í öllum flokkum af að- og brottluttum vörum aldrei minna vera en 10 aurar, en aldrei tekið tvisvar gjald af sömu vöru. Hafnarnefndinni heimilast að undanþiggja vörugjaldi innlendar afurðir, sem fluttar eru að eða frá bænum í smáum stíl.

36. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða 5 aura af hverri smálest af nettó stærð skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 2 krónur.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem eiga heima á Ísafirði.

37. gr.

Fyrir geymsluskip, sem lögð eru í lagi á höfninni samkvæmt 20. gr., greiði eigandi árgjald 20 aura af brúttósmálest.

38. gr.

63

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða 2 auro^{27. júní} fyrir hvert stykki. sem ekki er burt innan sólarhrings. Gjaldið reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir eða brot úr þeim. Gjald fyrir stærri stykki fer eftir samkomulagi.

39. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum, um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

40. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert sinn.

41. gr.

Vélbátar — minni en 12 smálestir brúttó — greiða sem hafnargjald, bryggjugjald og ljósagjald 5 kr. í hvert skifti, sem þeir koma til hafnar, eða 15 krónur í eitt skifti fyrir öll á ári.

Vélbátar, sem eiga heima á Ísafirði, greiða 10 kr. árlegt gjald.

Undanþegnir þessu gjaldi eru bátar, sem aðeins eru hafðir í ferðir til heimilisþarfa.

XIII. KAFLI.

UM INNHEIMTU OG GREIÐSLU HAFNARGJALDA.

42. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

43. gr.

Skipstjóri eða formaður, ber ábyrgð á greiðslu lestargjalds, bryggjugjalds, vitagjalds, fjörugjalds og kjölfestugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna.

Hafnarsjóður hefir haldsrétt á skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

63

27. júní

44. gr.

Gjald fyrir vörur, sem getur um í 38. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans hér, og hefir hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt. Leigu samkvæmt 39. gr. greiðir samningsaðili. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefir ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

45. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XIV. KAFLI.

ÝMS ÁKVÆÐI.

46. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki viðkomið um skaðabætur, fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðast af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður sé liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal fara fram af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefir krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

47. gr.

Enginn, sem bakað hefir sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri telur gilda.

48. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi borgað gjöld

þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir 63
og skaðabætur, sem honum ber að greiða. 27. júní

49. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 10. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

50. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum frá 10 til 500 krónum, nema þyngri refsing liggi við, samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Ísafjarðar.

51. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

52. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og er þá um leið úr gildi numin hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað frá 14. nóv. 1924 svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bága við reglugerð þessa.

Þetta birtist hérmeð til leiðbeiningar og eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. júní 1929.

Jónas Jónsson.

Páll Pálmason.

64
3. júlí

REGLUGJÖRÐ

um

breyting á fjallskilareglugjörð Borgarfjarðarsýslu frá 9. ágúst 1920.

1. gr.

Aftan við 24. gr. 3. lið bætist: Ómerkingum, er kunna að koma fyrir í sundurdráttarrétt í Efstabæ, skal skift jafnt milli Oddstaðaréttar og Hrafneyrarréttar.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, staðfestist hérmeð til að öðlast gildi 15. júlí þ. á.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 3. júlí 1929.

Jónas Jónsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

um

65

4. júlí

staðfesting dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á heilbrigðissamþykkt fyrir Ytri-Akraneshrepp í Borgarfjarðarsýslu.

Samkvæmt lögum nr. 64, 10. nóv. 1905, um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitafélög, er hérmeð staðfest eftirfarandi heilbrigðissamþykkt fyrir Ytri-Akraneshrepp, sem sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu hefir samþykkt eftir tillögum hreppsnefndar.

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT

um

Ytri-Akraneshrepp í Borgarfjarðarsýslu.**I. KAFLI.****ALMENN ÁKVÆÐI.****1. gr.**

Heilbrigðissamþykkt þessi gildir fyrir Ytri-Akraneshrepp eins og hann er eða verður, og skal ákvæðum samþykktarinnar beitt að svo miklu leyti, sem við verður komið og heilbrigðisnefndin telur þörf á.

2. gr.

Hreppstjórinn (lögreglustjóri) er formaður heilbrigðisnefndar, auk hans eiga sæti í nefndinni héraðslæknir og einn maður er hreppsnefndin kys til þriggja ára. Hreppsnefndin skal hafa heimild til að skipa heilbrigðisfulltrúa, þá er meiri hluti hreppsnefndar og heilbrigðisnefndar telur þess þörf. Þá er heilbrigðisfulltrúinn er skipaður, skal hreppsnefnd setja honum erindisbréf, skal launa honum úr hreppssjóði. Hann skal hafa á hendi framkvæmd heilbrigðismála samkvæmt ákvæðum heilbrigðisnefndar. Skylt er honum að sækja heilbrigðisnefndarfundir.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa eða hinir nefndarmennirnir óska þess, þó eigi sjaldnar en einu sinni á

- 65 missiri hverju. Nefndin skal halda fundarbók og innfæra í hana allar
4. júlí athugasemdir sínar og tillögur. Formaður skal annast um að fyrirskipunum nefndarinnar sé hlýtt. Hann getur neitað að framkvæma ályktanir nefndarinnar, en skal tafarlaust skjóta málinu til hreppsnefndar.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sé haldin og henni hlýtt í öllum greinum. Nefndinni skal heimilt að rannsaka allt það, sem ræðir um í samþykkt þessari, eða mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almannafæri eða einstakra manna eign. Einu sinni á ári hverju skal nefndin skoða eða láta skoða allar húseignir á því svæði er samþykktin nær yfir. Allt það er nefndin finnur aðfinnsluvert, skal hún innfæra í fundarbókina og síðan skriflega skipa þeim, er í hlut á, fyrir um, hvað beri að gjöra til umbóta.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsynlega einhverja þrífnaðar umbót eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefir í för með sér útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hún leggja mál það fyrir hreppsnefnd og fara fram á að fé sé veitt í þessu skyni. Þó getur nefndin látið gera bráðnauðsynlegar þrífnaðar umbætur án fengis samþykkis hreppsnefndar, ef brýna nauðsyn ber til að þær séu gerðar tafarlaust, svo sem þá er hættuleg farsótt kemur upp í hreppnum. Skal þá svo fljótt sem hægt er, leggja slík útgjöld undir samþykki hreppsnefndar.

6. gr.

Nú býr eigandi ekki í húsi sínu og skal hann þá fela einhevrjum fullveðja manni, er í húsinu býr, að vera húsráðandi, skal húsráðandi gegna öllum skyldum eftir samþykkt þessari, með tilliti til húseignarinnar, sem annars hvíla á eiganda. Eigandi skal tilkynna heilbrigðisnefnd hver sé húsráðandi.

II. KAFLI.

UM ALMENNT HREINLÆTI OG ÞRIFNAÐ.

7. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á hreinsun torga og óbyggðra lóða. Við höfnina og á almennafæri má enginn fleygja frá sér rusli, hræjum, skólpi eða öðrum óhreindum. Í ræsi með fram götum

hreppsins má eigi kasta neinu því er stíflað getur vatnsrásina. Sorpi, slori eða öðrum óhreinindum má eigi kasta í fjöruna við höfn kaup-⁶⁵ túsins, né skilja þar eftir neitt það, sem valdið getur óhreinlæti eða óhollustu. Skyldur er hver húsráðandi við götur hreppsins að láta sópa allan lausan hroða af götunni fyrir framan hús sitt. Hey, svörð eða áburð eða annað þesskonar, sem slæðist eða hrynur um göturnar, er sá sem flutningnum ræður, skyldur að hreinsa upp samdægurs. Annars eiga kláfar eða önnur ílát, sem áburður eða fiskúrgangur er fluttur í að vera svo þétt og eigi fyllri en svo að ekki hrynji úr þeim meðan á flutningnum stendur. Foraráburð má ekki flytja um götur kauptúsins, nema í lokuðum ílátum. Mold, leifar, rusl og verkefni, sem af húsbyggingum stafar, skal jafnóðum færa í burt svo ekki valdi óhreinlæti.

Nú eru settir safnkassar eða safngryfjur á ýmsum stöðum í kauptúninu, og eru menn þá skyldir til, ef hreppsnefnd ákveður svo, að setja slor og annan fiskúrgang í safngryfjur eða safnkassa þessa, ef þeir eigi nota það sjálfir.

Bannað er að bera salernisáburð í matjurtagarða.

8. gr.

Á húshliðar eða gafla eða girðingar, sem vita að götum, strætum eða torgum má ekki hengja, negla eða festa á annan hátt neinskonar fiskiföng eða annað, sem óþrifnaður er að eða óþefur. Og ekki má heldur hafa fisktrönur á almennafæri.

9. gr.

Skýlt er að halda hreinum portum og annari óbyggðri lóð í kringum hús, og er það á ábyrgð eiganda að þessa sé gætt. Enginn húsráðandi má fleygja sorpi, ösku eða öðrum óhreinindum inn á lóð annars manns. Geri hann það, skal hann vera skyldur til að flytja óhreinindin tafarlaust burtu á sinn kostnað. Þar sem svo stendur á, að skólpi verður eigi veitt frá húsum nema yfir annars manns lóð, skal húseigandinn veita því í steinlímdu lokuðu ræsi yfir lóðina, og annast um hreinsun þess ræsis einn saman, að svo miklu leyti, sem hann eigi notar það í sameiningu við lóðareigandann. Verði hlutað-eigendur ekki ásáttir um rennulagningu, sker hreppsnefnd úr málinu. Húseigandi skal annast um hreinsun á ræsum, er ganga frá húsinu út í göturæsi, og sjá um að þau stíflist ekki.

10. gr.

Götur hreppsins og ræsi skal hreinsa á hreppsins kostnað svo oft, sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

65
4. júlí

III. KAFLI.

UM FRÁRÆSLU.

11. gr.

Þar sem eldhússkólpi eða þvottaskólpi verður ekki veitt í götu-ræsi eða til sjávar, má þó eigi láta það síga í jörð svo nærri íbúðar-húsum að hætta sé af því, að dómi heilbrigðisnefndar að jarðvegur-inn saurgist. Skal veita öllu skólpi burt frá húsinu í lokuðum ræsum, sem séu annaðhvort pípur úr brendum leir eða sementsteypu og skulu ræsin ná svo langt, sem heilbrigðisnefndinni þykir þurfa. Öll skólpræsi, hvort heldur á almannafæri eða einstakra manna eign, skulu vera svo víð og hallajöfn, að hvergi standi í þeim pollar.

12. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu á opinberan kostnað, skulu þeir, sem hús eiga á lóðum meðfram götunni, skyldir að gera skólpræsi, hver frá sínu húsi út í göturæsið, og skulu þau ræsi ekki miður gerð en göturæsið.

IV. KAFLI.

UM VATNSBÓL.

13. gr.

Þá er gera skal nýtt vatnsból eða breyta gömlu vatnsbóli skal jafnan leitað álits heilbrigðisnefndar.

14. gr.

Vatnsveitur í hreppnum eru háðar umsjón og eftirliti heilbrigðisnefndar, bæði brunnarnir sjálfir og lindir þær, sem vatnið er leitt úr og leiðslupípurnar. Skal þess stöðugt gætt að vatnið sé heilnæmt. Bæði þessa brunna og öll önnur vatnsból, skal verja allskonar óhreinindum, og má ekki láta nærri þeim koma neinskonar saurindi, sorp, slor eða hræ, og ekki þvo nærri þeim, hvorki fatnað eða fisk, eða neitt það annað, sem getur valdið óheilnæmi.

Þar sem fleiri en eitt heimili nota vatn úr sama brunni getur heilbrigðisnefnd sett allar þær reglur, er henni þykir hlýða.

15. gr.

Brunna má eigi hafa nær haugum, safngryfjum eða salernum en svo að millibilið sé 10 metrar. Engan brunn má grafa eða breyta nema

í samráði við heilbrigðisnefnd. Brunnar og vatnsþrær skulu gerðar eftir fyrirsögn og kröfum heilbrigðisnefndar. 65
4. júlí

16. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún álítur vatnið óheilnæmt. Ef læknisrannsókn leiðir í ljós að vatnið sé skaðvænt og ekki er unnt að bæta úr því, skal bannað að hafa vatnið úr þeim brunni til neyzlu, sé því banni ekki hlýtt, skal eigandi skyldur að moka ofan í brunninn og fylla hann svo að engu vatni úr honum verði náð.

Heilbrigðisnefnd er heimilt að láta fylla upp og afnema þau vatnsból, sem hún telur vera mjög varasöm og óheilnæm, nema gert sé við þau viðunanlega.

V. KAFLI.

PENINGSHÚS OG ÁBURÐARGRYFJUR.

17. gr.

Heilbrigðisnefndin getur bannað að hafa stórgripi og sauðfé í íbúðarhúsum manna eða byggingum, sem eru áfastar við íbúðarhús.

18. gr.

Heilbrigðisnefndin skal segja fyrir um, hvar peningshús, haugstæði, haughús eða forir megi vera, og má enginn gera þau að nýju nema hann hafi fengið samþykki heilbrigðisnefndarinnar til þess og hlíti hennar fyrirmælum um frágang og tilhögun á þeim. Peningshús og haugstæði, sem eldri eru en þessi samþykkt, getur heilbrigðisnefnd heimtað að séu færð úr stað eða þeim breytt, ef að þeim er mikill óþrifnaður. Forir má því aðeins leyfa, að þær séu gerðar lagarheldar með steinlími og veggirnir minnst 25 sm. upp úr jörðu, og yfir þeim sé svo sterkur hleri, að mönnum og skepnum sé engin hættu af þeim.

VI. KAFLI.

UM SALERNI.

19. gr.

Sérhverju húsi skal fylgja salerni og skal það vera með eins mörgum klefum eins og býli eru mörg í húsinu, þó má heilbrigðis-

- 65** nefnd veita undanþágu frá þessu, ef henni þykir ástæða til þess.
 4. júlí Salernið skal þannig gert, að gólfið sé steinsteyppt, eða úr hefluðum og plægðum gólfborðum og liggi gólfið hærra en jarðvegurinn í kring. Saurkassinn skal vera vatnsheldur og ná fast upp að setunni. Setu-umbúnaðurinn skal vera laus, og allt skal þannig útbúið, að sem auðveldast sé að sóttgreinsa salernið. Sé salernið úr steinsteypu, skal kalka eða mála það að innan.

20. gr.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hreint og saur-ílátin skal tæma áður en þau fyllast. Hreppsnefndin getur látið greinsa salerni í hreppnum gegn endurgjaldi frá húsráðendum. Greinsun salerna skal fram fara um nætur, frá kl. 12 til 5 frá 1. apríl til 30. sept., en á öðrum tímum árs frá kl. 9 síðd. til kl. 7 árd. Heilbrigðisnefnd skal segja til hvar megi láta saur úr salernum.

21. gr.

Veitingamenn, kaupmenn og aðrir vinnuveitendur, skulu skyldir að reisa salerni til afnota fyrir viðskiftamenn sína og verkamenn og sjá um hæfilegan þrifnað á þeim, undir eftirliti heilbrigðisnefndar. Öllum mönnum, hvort heldur eru íbúar kaupsins eða aðkomumenn, er skylt að nota salernið til þarfinda sinna, og varðar það sektum ef út af er brugðið.

VII. KAFLI.

UM SORP OG ÖNNUR ÓHREININDI.

22. gr.

Hverju húsi, sem ekki hefir safngryfju skal fylgja sorpkista úr málmi, og skal hún gerð að fyrirsögn heilbrigðisnefndar. Í þessar sorpkistur skal láta allt sorp, ösku og rusl úr húsum, og flytja burtu áður en ílátin fyllist.

Hreppsnefndin getur látið flytja burt ösku og rusl úr húsum gegn endurgjaldi frá húsráðendum, ef þeir vanrækja að flytja það sjálfir.

23. gr.

Fiskverkun og fiskþurkun skal fram fara á þeim svæðum, sem heilbrigðisnefndin ákveður til þess.

VIII. KAFLI.

65

4. júlí

UM IÐNAÐ, SEM ÓHOLLUSTA FYLGIR EÐA ÓÞRIFNAÐUR.

24. gr.

Á verzlunarlóðinni má enginn reka nokkurn þann iðnað, sem óhollusta fylgir eða óþrifnaður nema heilbrigðisnefndin veiti leyfi til þess, skal allur iðnaður vera háður eftirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum hennar, að því er hreinlæti snertir, bæði utan húss og innan.

25. gr.

Verksmiðjur og vinnustofur skulu vera háðar eftirliti heilbrigðisnefndar, ef vinnan er þess eðlis, að hún geti haft skaðleg áhrif á heilsu vinnufólksins.

Heilbrigðisnefnd ákveður í hvert skifti, hversu mikið loftrúm skuli ætlað hverjum vinnandi manni í þesskonar vinnustofum.

Gluggar skulu vera á hjörum, ef ekki er séð fyrir loftrás á annan hagkvæmari hátt. Gólf skal þvo daglega.

IX. KAFLI.

UM MATVÆLI.

26. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa eftirlit með því að ekki sé höfð á boðstólum vara, er sé svikin eða skemmd, eða skaðleg heilsu manna. Ef nefndinni þykir þörf, getur hún látið rannsaka alla matvöru, sem seld er, og skal greiða kostnaðinn við þá rannsókn úr hreppssjóði.

Nú er það bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn, að einhver matvara er skemmd og ekki boðleg til manneldis, og skal nefndin þá auglýsa það opinberlega og vara almenning við að nota vöruna til manneldis. Sé varan svikin og skaðleg heilsu manna og skepna, getur nefndin bannað að selja hana að viðlögðum sektum. Kjöt af veikum skepnum eða sjálf dauðum má ekki selja til manneldis eða nota til fæðu.

X. KAFLI.

UM SLÁTURHÚS OG KJÖTBÚÐIR.

27. gr.

Enginn má slátra skepnum til að selja, nema hann hafi fengið til þess skriflegt leyfi hreppsnefndar, og skal hún veita slíkt leyfi,

- 65 ef fullnægt er þeim ákvæðum um tilhögun á sláturhúsum, sem 4. júlí hér fara á eftir.

28. gr.

Sláturhús má ekki reisa annarsstaðar en þar, sem hægt er að að koma afrenslis til sjávar, eða í neðanjarðar götu-ræsi.

Gólfíð í húsinu skal vera steinsteypt, og skal það hafa halla að skólpopum, en frá skólpopum skal húseigandi gera ræsi neðanjarðar til sjávar eða í neðanjarðar götu-ræsi ef til er.

Veggir skulu vera kalkaðir, gluggar skulu vera á tveim hliðum mótsettum, og þá hægt að opna, svo að blásið geti í gegn um húsið. Hólfa skal húsið í tvennt að minnsta kosti. Í einu hólfinu skal drepa skepnurnar og gera til, í öðru hleypa úr innnyflum, skal vera sérstakt skólpop á gólfi í hverjum klefa. Fast við innnyfla-klefann skal vera vatnshelt gorílat eða gorgryfja, og skal hana gera á þann hátt er segir í 18. gr. um áburðargryfjur. Hafa skal vatnshana á hverjum klefa í húsinu og veita vatni að úr vatnsbóli eða vatnsíláti. Heilbrigðisnefnd getur fyrst um sinn leyft slátrunarhús, þó eigi fylgi öllum þessum ákvæðum. En slátrun má eigi fram fara utan húss.

29. gr.

Stíur, réttir eða port, sem sláturfé er geymt í, skulu vera flórlagðar. Ef sérstök ástæða er til, getur heilbrigðisnefnd heimtað, að steinsteypa komi í stað flórs.

30. gr.

Ekki má hafa sláturhús, stíur, réttir eða port, sem sláturfé er geymt í, nær íbúðarhúsi eða vatnsbóli en nemi 10 metrum.

31. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á því að sláturhús séu vel þrífín. Gólf skal skola hrein á hverjum degi, þá er slátrað er, jafnóðum og þau óhreinast. Gorgryfjur skal tæma jafnóðum og þær fyllast. Réttir skal nota daglega, þegar skepnur eru geymdar í þeim.

Hundum má ekki hleypa inn í sláturhús. Öllum sullum, meinum og hausum af höfuðsóttarfé skal heilbrigðisnefndin láta eyða á þann hátt er lög mæla fyrir.

Slátrarar skulu vera hreinlegir til fara og hafa ermar brettar upp fyrir olnboga.

Hreppsnefndin getur tekið slátrunarleyfi af hverjum þeim, er þrásinnis vanrækir þessi þrífnaðar fyrirsmæli.

32. gr.

65

Það er skylda hvers þess er slátrar nautum, hestum eða svínum, 4. júlí að ráðfæra sig við héraðslæknir, þegar grunur leikur á að einhver sjúkleiki finnist í kjöti eða innyflum dýranna, sem óttast má að valdi sjúkdómi á mönnum, ef neytt er.

33. gr.

Öllum sölubúðum þar, sem nýtt kjöt er haft á boðstólum, skal haga eftir fyrirmælum heilbrigðisnefndar.

Í slíkum búðum má ekki hafa aðrar vörur en kjöt og matvæli, sem kjöt er haft í, reykt og niðursoðið fiskmeti, grænmeti, alls konar niðursoðnar vörur, egg og feitmeti, og skulu þær að minnsta kosti fullnægja þeim skilyrðum, er hér fara á eftir, enda má ekki taka þær til afnota fyr en fengið er skriflegt leyfi heilbrigðisnefndar.

1. Gólf skal vera steinsteypt eða steinlagt, vatnshelt og á því skólpop og frá opinu skólpræsi.
2. Búðin skal eigi vera lægri en svo, að $2\frac{1}{2}$ metr. séu undir loft. Loft skal gipsa. Veggir skal fódra með gleruðum flögum, (ella rjóðra á þá vandaðri sementsblöndu).
3. Hafa skal í búðinni vatnshana og veita vatni að úr vatnsveitu eða vatnsíláti, birtu skal hafa sem mesta og loftrás í góðu lagi.
4. Á borðum sem kjöt er lagt á, skulu vera marmarahillur, flögu-steinsþynnur, zinkþynnur eða annað jafngott efni.
5. Nikkelhúð eða zinkhúð skal vera á öllum snögum.

34. gr.

Öll matvælagæði af kjöti (pýlsum, kæfu o. s. frv.), skal háð eftirliti heilbrigðisnefndar, ef selja á matvælin. Að því er húsnæði snertir, getur heilbrigðisnefnd heimtað þann útbúnað sem til er tekinn í 34. gr. 1.—5. lið.

35. gr.

Þeim mönnum, er sláttra til sölu eða selja kjöt, eða gera matvæli af kjöti til sölu, getur heilbrigðisnefnd veitt undanþágu frá ákvæði 29., 31. og 34. gr.

XI. KAFLI.

UM MJÓLKURSÖLU.

36. gr.

Öll mjólkursala, sérstaklega á aðfluttri mjólk, skal háð eftirliti

65 heilbrigðisnefndar. og getur nefndin bannað mjólkursölu á eða frá 4. júlí. heimili, ef næmur sjúkdómur gengur á heimilinu eða ástæða er til að ætla eða vissa er fyrir því að kýrnar eru veikar.

Berklaveikar manneskjur mega hvorki hirða kýr, mjólka eða hafa með höndum þá mjólk, er selja skal.

Heilbrigðisnefndin getur og bannað mjólkursölu ef óþrifalega er farið með mjólkina, eða hreinlæti í fjósum og hirðing kúnna er í svo löku standi, að erfitt verði að forðast að mjólkin óhreinkist.

XII. KAFLI.

BRAUÐGERÐARHÚS.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gát á öllum brauðgerðarhúsum, og eru bakarar skyldir að hlýða fyrirmælum hennar, að því er hreinlæti snertir og þrifnað. Sama er um brauðsölubúðir.

Framvegis má enginn reisa brauðgerðarhús eða setja bakarabúðir í hús og byrja bakara iðn, fyr en hann hefir fengið leyfi heilbrigðisnefndar, og skal leyfið bundið þeim skilyrðum er hér segir:

Brauðgerðarhús skal vera bjart og loftgott, loft og veggir skulu vera kalkaðir eða sements bornir, og gólf steinlímt eða hellulagt.

38. gr.

Í brauðgerðarhúsum skal gæta alls þrifnaðar. Tóbaksnautn er þar bönnuð. Allar stofur og klefa skal hreinsa að minnsta kosti einu sinni á dag. Veggir og loft skal kalkbera eða mála einu sinni á ári.

Brauðgerðarmenn skulu hafa yzt klæða hvítar yfirhafnir, og skulu þær jafnan vera hreinar. Þeir skulu þvo höfuð sitt og hendur áður en þeir taka til verka, en ekki mega þeir þvo sér í vinnustofunum.

Deig má ekki hnoða með fótunum. Þeir menn mega ekki vinna við brauðgerð, sem lungnatæringu hafa eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

XIII. KAFLI.

UM ÍBÚÐARHÚS.

39. gr.

Öll hús, sem notuð eru til íbúðar. skulu vera svo gjörð, að unnt sé að halda þeim hreinum. Í hverju herbergi skal að minnsta kosti

einn gluggi vera á hjörum, sé ekki annar útbúnaður til loftræstingar, er heilbrigðisnefndin álitur nægja. 65
4. júlí

Ef íbúðarhús er svo illa gert, hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefndin álitur hættulegt að búa í því, getur hún bannað það. Niðurgrafna kjallara undir húsum má ekki nota til íbúðar, nema með sérstöku leyfi heilbrigðisnefndar.

40. gr.

Ef kvartað er yfir því við heilbrigðisnefndina eða nefndin verður vör við að herbergi í íbúðarhúsi, séu svo illa umgengin að sjúkdómshætta stafi af því, getur heilbrigðisnefnd heimtað af leigjanda eða eiganda að úr því sé bætt.

XIV. KAFLI.

UM SKÓLA.

41. gr.

Heilbrigðisnefndin skal skoða eða láta skoða öll skólahús, hvort heldur eru opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári, í byrjun skólaársins og í því miðju. Hver sá er tekur til kennslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefndinni hvar hann ætlar að kenna.

42. gr.

Hver kennslustofa skal vera svo stór, að 2,5 teningsmetrar komi á hvern nemanda að minnsta kosti.

Gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á hverjum degi, en ekki sópa.

43. gr.

Ef nemandi eða kennari hefir berklaveiki eða annan næman sjúkdóm og lækni álitur að um sóttnæmishættu sé að ræða, þá getur heilbrigðisnefndin bannað að nemandinn eða kennarinn komi í skólann, þar til sóttnæmishættan að dómi læknis er um garð gengin.

XV. KAFLI.

UM NÆMA SJÚKDÓMA.

44. gr.

Ef hættuleg farsótt kemur upp í hreppnum eða nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt að setja um stundarsakir strangari

- 65 fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utan húss og 4. júlí innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XVI. KAFLI.

UM SEKTIR OG FLEIRA.

45. gr.

Mál sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal fara með eins og almenn lögreglumál.

46. gr.

Ef menn brjóta samþykkt þessa eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipun, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það sektum frá 10—200 kr., er renna í sveitarsjóð.

Ef heilbrigðisnefnd vill heldur láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, þá er henni það heimilt á kostnað þess, er verkið átti að vinna, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lögtaki hjá þeim, er sekur er.

47. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin heilbrigðissamþykkt fyrir Ytri-Akraneshrepp frá 1. janúar 1907.

48. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. dag janúarmánaðar 1930.

Þetta er hérmeð gert heyrum kunnugt.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 4. júlí 1929.

Jónas Jónsson.

St. Gunnlaugsson.

REGLUGJÖRÐ

um

66

9. júlí

breyting á reglugjörð frá 26. sept. 1916 um viðauka við almenna reglugjörð um fjallskil fyrir Vestur-Skaftafellssýslu frá 6. júlí 1899.
(Ákvæði, sem gilda aðeins fyrir Hvammshrepp).

1. gr.

Aftan við fyrri málsgrein 5. gr. komi:
„en þó þannig, að niður falli gjaldskylda fyrir jafnmargt fé og úr Hvammshreppi kemur til réttar í hlutaðeigandi hreppi. Gjald af utanhreppsfé er kræft hjá hlutaðeigandi hreppsnefnd fyrir 30. desember ár hvert, enda sé féð talið af tveimur eða fleiri mönnum, sem oddvitar beggja hreppa nefna til.

Rísi ágreiningur milli hreppsnefnda um ákvörðun hagatolls, má skjóta málinu til oddvita sýslunefndar“.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Skaftafellssýslu hefir samið og samþykkt, samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 48, 28. nóvember 1919, staðfestist hérmeð til að öðlast gildi 1. ágúst þ. á.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. júlí 1929.

Jónas Jónsson.

Páll Pálmason.

67
9. júlí

REGLUGJÖRÐ

um

viðauka við almenna reglugjörð um fjallskil fyrir Vestur-Skaftafells-sýslu frá 6. júlí 1899.

Ákvæði, sem gilda aðeins fyrir Skaftártunguhrepp.

1 gr.

Skyldur til að gera fjallskil er hver sá fjáreigandi í hreppnum, sem ekki er öðrum háður sem hjú og á 30 sauðkindur eða fleiri.

2. gr.

Ef búandi maður og fjallskilaskyldur hefir engan mann til fjallskila og getur eigi útvegað hann, skal hann tilkynna það hreppsnefnd 6 dögum áður en fjallgöngur byrja, hreppsnefnd útvegar þá mann eða annað, sem til þarf, og borgar fjáreigandi sektalaust allan þann kostnað, sem af fjallskilunum leiðir, án tillits til mats á þeim, en gæta skal hreppsnefnd þess, að sá kostnaður verði ekki fram úr hófi.

3. gr.

Í sambandi við smölun afréttar, og áframhaldi af hverju afréttarsafni, skulu smalaðar Búlands- og Ljótarstaðaheiðar, svo og Snæbýlisheiði vestan á móti. — Auk þeirra safnsmanna, er afrétt smala, skulu búendur utan Tungufljóts og ábúandi Ljótarstaða leggja 6 menn til smölunar í 1. safn og 3 menn í 2. safn tveggja hinna fyrnefndu heiða, en hver búandi vestan Tungufljóts að undanskildum Ljótarstöðum 1 mann í hvert safn Snæbýlisheiðar.

4. gr.

Nú rennur svo margt fé úr Meðallandi, sem er afréttarlaust, í landareign Skaftártungu, að hreppsþúar yfirleitt telja tjón að á beitarlöndum sínum, er þá hreppsnefnd skylt að láta telja það fé í skilaréttum á haustin og krefja hagatolls af því, er sé $\frac{1}{3}$ hærri en venjulegur hagatollur af því fé, er hagaleyfi hefir, og stendur hreppsnefnd Leiðvallarhrepps skil á honum. Rennur hagatollur sá $\frac{1}{2}$ í hreppssjóð Skaftártunguhrepps, en $\frac{1}{2}$ til þeirra landeigenda, er upprekstra mega taka, þó ekki meira en svarar til þess, að þeir hefðu notað upprekstrarleyfi sitt að fullu; hreppssjóður fær það, sem umfram kynni að verða.

Ákvæðum þessum má með leyfi oddvita sýslunefndar beita **67**
gagnvart rennslífé úr öðrum hreppum ef veruleg ástæða þykir til, og 9. júlí
samkomulag næst ekki á annan hátt við viðkomandi hreppsnefndir.

Rísi ágreiningur milli hreppsnefnda um ákvörðun hagatolls,
má skjóta málinu til oddvita sýslunefndar.

5. gr.

Brot gegn reglum þessum varða sömu viðurlögum og brot á
hinni almennu fjallskilareglugjörð.

Að öðru leyti gildir hin almenna reglugjörð, svo og sérákvæði
fjallskilareglugjörðar fyrir Leiðvallarhrepp forna frá 26. apríl 1876,
er í gildi mega teljast.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Skaftafellssýslu hefir
samið og samþykkt, samkvæmt 41. grein sveitarstjórnarlaganna, sbr.
lög nr. 48, 28. nóvember 1919, staðfestist hérmeð til að öðlast gildi
1. ágúst þ. á.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 9. júlí 1929.

Jónas Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGJÖRD

um

refaveiðar og refaeldi í Suður-Pingeyjarsýslu.

I. KAFLI.

1. gr.

Hreppsnefndir hafa alla stjórn og umsjón refaveiða, hver í
sínnum hreppi, og útvega refaskyttur, en kjósa mega þær einn mann
úr sínum flokki, til að sjá um alla framkvæmd refaveiðanna, og
nefnist hann refaveiðastjóri.

2. gr.

Hver búandi er skyldur til að leita grenja í heimalandi ábýlis-
jarðar sinnar, á hverju vori, en sé land hans notað til uppreksturs

68

11. júlí

68 fyrir sauðfé, getur hann kvatt þá er reka í land hans, til leitarinnar 11. júlí með sér. Afréttareigendur skulu skyldir að gera grenjaleit í afréttum þeim, er þeir eiga, og geta þeir kvatt til leitarinnar, á sinn kostnað, svo marga menn, er þurfa þykir, af þeim fjáreigendum er reka á afréttinn.

Hreppsnefndir skulu sjá um að grenjaleitir séu gerðar ár hvert á landssvæði hreppsins. Nú er einhver afréttur ónotaður og fæst ekkert afgjald eftir hann, er þá hreppsnefnd heimilt, að gera þar grenjaleit, ef þurfa þykir á kostnað sveitarsjóðs. Þar sem sérstaklega stendur á, skal hreppsnefndum heimilt, með samþykki almenns hreppsfundar að jafna niður refaveiðakostnaði ásamt fjallskilakostnaði.

3. gr.

Nú finnst gren í afrétt eða heimalandi, er refir hafa lagst í, og skal tafarlaust skýra refaveiðastjóra frá því, eða skotmanni, ef hann er nær. Skal skotmaður jafnskjótt leggjast á grenið, en ávallt skal einn leitarmanna geyma grenisins, þar til skotmaður kemur á það.

4. gr.

Nú liggja lönd beggja hreppa saman og finnst gren á landamærum eða nálægt þeim, og verður ágreiningur um; sker þá sýslunefnd úr þrætum.

5. gr.

Nú finnst gren er refar hafa lagt í, annaðhvort í afrétti eða heimalandi, án þess í leit sé, og er þá finnandi skyldur að skýra næsta búanda frá því, en búandi sá skal tafarlaust skýra skotmanni frá, eða refaveiðastjóra þeim sem hlut á að máli. Fær hann sanngjarna borgun fyrir ómak sitt, samkvæmt mati hreppsnefndar.

6. gr.

Skotmaður er skyldur að fara tafarlaust á gren það, er honum er vísað til, og skal fá annan mann í grenið, honum til aðstoðar.

Landeiganda er skylt, að leggja til meðlegumann í sinni landareign, og fær hann í kaup 6 krónur um sólarhring, er greiðist úr sveitarsjóði. Geri hann það eigi, ræður hreppsnefnd eða skotmaður mann til þess á hans ábyrgð.

7. gr.

Eigi má skotmaður umróta greni meira en nauðsyn krefur, en bræla má hann það og eittra til að ná hvolpunum, verði þeim ekki náð á annan hátt.

8. gr.

68

Jafnskjótt sem skotmaður er kominn af greni, skal hann skýra refaveiðastjóra frá, hve lengi hann hefir á greninu legið, og hvað unnið, og færa nægar sannanir fyrir. — Brjóti skotmaður þær reglur, sem honum eru settar, eða sýni vanrækslu eða skeytingarleysi við störf sín, hefir hann að nokkru eða öllu leyti fyrirgert endurgjaldi því, er honum annars ber, og getur að auki sætt sektum.

9. gr.

Skotmaður fær kaup fyrir starf sitt, eftir samningi við hreppsnefnd. Auk þess fær hann verðlaun fyrir hvert dýr sem vinnst, 8 krónur fyrir fyrra dýrið, 12 krónur fyrir hið síðara og 2 krónur fyrir hvern yrðling.

10. gr.

Nú leggst bitvargur á sauðfé manna, og skal sveitarstjóri leggja fé til höfuðs honum, eða fá skotmann til að vinna dýrið fyrir ákveðið dagkaup. Heimilt er hreppsnefnd og að greiða þóknun fyrir dýr hvert sem unnið er á víðavangi.

11. gr.

Hreppsnefnd semur skrá um öll þau gren, er liggja innan takmarka hreppsins, með stuttri lýsingu af legu þeirra og afstöðu. Finnist ný gren skal bæta þeim á skrána. Skrá þessa skal rita í gjörðabók hreppsnefndar eða refaveiðabók.

II. KAFLI.

12. gr.

Hver sá er óskar að ala upp yrðlinga til að nota skinn þeirra sem verzlunarvöru, verður að fá leyfi til þess hjá sýslumanni, á hverju ári, ekki síðar en á manntalsþingum. Fyrstu leyfisbeiðni skal fylgja úttektargjörð sú, sem um getur í 13. gr.

13. gr.

Yrðlingaeldi er bannað nema í húsum með steinlímdum eða járnvörðum veggjum að innan, steinlögðu gólfi, og öruggum útbúnaði um glugga og dyr. Skal hlutaðeigandi hreppsstjóri, með lögskipuðum úttektarmanni taka hús þessi út og meta hvort tryggilega sé frá þeim gengið. Sé þeim á nokkurn hátt áfátt að þeirra dómi, og bæti eigandi það ekki þegar, skal hreppsstjóri tafarlaust kæra það fyrir sýslumanni. Úttektir þessar borgar refaeldismaður, eins og venja er til um aðrar úttektir.

68

14. gr.

11. júlí

Hreppsstjóri hefir eftirlit með refaeldi í sínum hreppi. Skal hann á hverju sumri, hið fyrsta eftir að refir eru komnir í eldi, fara til og telja hvolpana hjá hverjum refaeldismanni, og líta um leið eftir að refaeldishúsum sé vel við haldið. — Þegar refadrápi er lokið, skal hreppsstjóri gera aðra skoðun. Leggur refaeldismaður þá fram refabelgina til talningar. Vanti nokkuð á töluna frá því um vorið, tilkynnir hreppsstjóri það þegar sýslumanni, og sektast refaeldismaður fyrir hvern hvolp sem ávantar, eins og hann hefði sloppið, nema að sannað sé, að svo hafi ekki verið. Eftirlitsferðir hreppsstjóra borgar refaeldismaður.

15. gr.

Fyrir hvern hvolp, sem sleppur hjá refaeldismanni greiðir hann 100 króna sekt.

16. gr.

Hafi hreppsstjóri refaeldi með höndum, eða sé nákominn refaeldismanni í sínum hreppi, skipar sýslumaður annan mann í hans stað, til að hafa á hendi eftirlit með refaeldi í hreppnum.

III. KAFLI.

17. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10—200 kr. nema þar sem öðruvísi er ákveðið hér að framan. Allar sektir renna í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið. Mál út af brotum á reglugjörð þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

18. gr.

Með reglugjörð þessari er úr gildi numin „Reglugjörð um refaveiðar í vesturhluta Þingeyjarsýslu“ frá 16. júní 1915 og reglugjörðir um breytingar á þeirri reglugjörð frá 12 júní 1919, 9. ágúst 1920, og 5. sept. 1924.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 48, 28. nóvember 1919, staðfestist hérmeð til að öðlast gildi 1. ágúst 1929.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 11. júlí 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

FJALLSKILAREGLUGJÖRÐ

fyrir

Pingeyjarsýslu vestan Jökulsár.69
11. júlí**I. KAFLI.****UM STJÓRN FJALLSKILAMÁLA.****1. gr.**

Suður-Pingeyjarsýsla ásamt Kelduneshreppi í Norður-Pingeyjarsýslu er eitt fjallskilafélag, sem skiftist í deildir eftir því sem landi hagar og fjöll og vatnsföll deila. Sýslunefndin ákveður takmörk deilda eftir tillögum hlutaðeiganda sveitafélaga.

2. gr.

Sýslunefndin í Suður-Pingeyjarsýslu hefir á hendi yfirstjórn allra málefna fjallskilafélagsins samkvæmt sveitarstjórnarlögum 31. maí 1927, en hreppsnefndir hafa að öðru leyti alla stjórn og framkvæmd á fjallskilamálum deildanna. Breytingar sem gerðar verða á reglugjörðinni, skal bera undir sýslunefnd Norður-Pingeyjarsýslu til samþykkis að því er Kelduneshrepp snertir.

3. gr.

Hver hreppsnefnd getur valið einn mann eða fleiri úr sínum flokki til að hafa á hendi stjórn og umsjón allra fjallskilamála hreppsins og nefnast þeir fjallskilastjórar.

Þar sem svo hagar til, að ein fjallskiladeild tilheyrir tveimur eða fleiri hreppum, kjósa hlutaðeigandi hreppsnefndir sameiginlega fjallskilastjórn, er hafi störf þessi á hendi í umboði hreppsnefnda.

II. KAFLI.**UM NOTKUN UPPREKSTRARLANDA.****4. gr.**

Allt land skiftist í öræfi, afrétt og heimalönd. Það skulu vera afréttir sem áður hafa verið.

Sýslunefnd getur og tekið upp nýja afrétti, ef nauðsyn ber til, eftir tillögum hreppsnefnda og með samþykki landeiganda.

69
11. júlí

5. gr.

Hver hreppsnefnd skal semja skrá yfir afrétti þá með tölu og ummerkjum, er hún hefir umsjón með og rita hana í gjörðabók hreppsins eða í sérstaka fjallskilabók. Þar skal og rita allar ákvarðanir, sem gerðar eru viðkomandi fjallskilum hreppsins, og getur sýslunefnd ávallt krafizt afrits úr bókum þessum.

6. gr.

Heimilt er, að nota til upprekstra fyrir sauðfé afrétti alla, svo og heimalönd þau, er nægilegt landrými hafa og landkosti að dómi hlutaðeigandi hreppsnefndar. Skal hreppsnefnd meta eða láta meta til ítölu öll slík upprekstrarlönd, er sveitinni tilheyra, og hafa eftirlit með því, að heimalöndum sé ekki að óþörfu ofboðið með sumarbeit sauðfjár.

7. gr.

Allir fjáreigendur, sem að dómi hreppsnefndar skortir land til sumarþeitar fyrir fé sitt, skulu greiða upprekstrargjald til sveitar-sjóðs, er síðan greiðir hagatoll til þeirra landeigenda sem upprekstur leyfa, eða fyrir verulegum ágangi verða. Skal hreppsnefnd ákveða gjöld þessi innan sveitar.

Þar sem svo hagar til að afréttir eru í eign eins eða fárra manna, ákveður hreppsnefnd gjöldin í samráði við þá, og getur falið þeim innheimtuna sjálfum.

Þó er þeim, er upprekstrarland vantar, heimilt að útvega sér það sjálfur, ef hann tilkynnir það hreppsnefnd fyrir 1. maí ár hvert.

8. gr.

Nú liggja saman upprekstrarlönd tveggja hreppa eða fleiri og verður einn fyrir ágangi frá öðrum á heimalönd sín eða afrétti. — Á þá sá hreppurinn, sem fyrir áganginum verður, kröfurétt til hins um uslagjald eða hagatoll, miðað við tölu ágangsfjárins eins og hún reynist í haustréttunum, nema öðruvísi sé um samið, þó ekki meira en 7 aurar fyrir hverja kind.

9. gr.

Sauðfé það, sem ekki má hafa í heimahögum eftir ákvörðun hreppsnefndar (sbr. 6. gr.), skal rekið í afrétt, eigi síðar en 10 vikur af sumri, nema ótíð og gróðurleysi banni.

10. gr.

Rétt er þeim, sem biður usla á engjum sínum af upprekstrar-

féi, að kæra það fyrir hreppsnefnd, og getur hann skotið máli sínu til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar, ef ekki næst samkomulag. 69 11. júlí

11. gr.

Nú eiga tveir eða fleiri menn upprekstrarland saman, og skiftast þá upprekstrargjöld milli þeirra eftir tiltölu hvers eins í upprekstrarlandi, þó einn leyfi upprekstur frekar en aðrir.

12. gr.

Eigi má eigandi eða umráðamaður upprekstrarlands taka hross eða sauðfé í landið af mönnum, er heimili eiga utan hrepps þess, er upprekstrarlandið liggur í, nema með samþykki hlutaðeigandi hreppsnefndar.

Sé eigandi eða umráðamaður upprekstrarlands óánægður með ákvörðun hreppsnefndar, getur hann skotið máli sínu til sýslunefndar, er leggur fullnaðarúrskurð á það.

Sú hreppsnefnd, er telur of margt fé rekið í aðliggjandi upprekstrarland getur og skotið því atriði til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar, náist ekki samkomulag við umráðamann landsins.

III. KAFLI.

UM FJÁRAFRÉTTIR.

13. gr.

Fjárréttir skiftast í aðalréttir og aukaréttir. Aðalréttir eru nú: Hrossadalsrétt á Vaðlaheiði, Gljúfrarétt í Höfðahverfi, Tungurétt og Lokastaðarétt í Fnjóskadal, Fellsrétt í Kinn, Litlutungurétt og Víðirkersrétt í Bárðardal, Gautlandarétt og Reykjahlíðarrétt í Mývatnssveit, Hallbjarnarstaðarétt í Reykjadal, Hraunsrétt í Aðaldal, Skógarrétt í Reykjahverfi, Tröllarétt á Tjörnesi, Fjallarétt og Höfðarétt í Kelduhverfi. — Hver aukarétt heyrir undir einhverja aðalrétt. Á aukaréttum skal rétta fyr en á aðalrétt þeirri, er aukaréttin heyrir undir, enda gangi úrtýningsfé þaðan til aðalréttar og dragist þar upp.

Sýslunefnd semur skrá yfir allar réttir í fjallskilafélaginu. Skal þar fram tekið, hverja afrétti og heimalönd ganga skal að hverri rétt, og hverja daga þar skal rétta.

Eftirrit af skrá þessari skal senda í hvern hrepp.

14. gr.

Skyldir eru allir fjáreigendur, er sókn eiga að fjárrétt, að halda

- 69 henni við og byggja að nýju, ef þörf er á. Skulu þeir leggja þar til
 11. júlí vinnu eða verð eftir niðurjöfnun hreppsnefndar. Hver fjáreigandi er skyldur, að sjá sér sjálfur fyrir dilkrúmi við þá rétt, er hann á sókn að, handa öllu því fé, er hann á á afrétt. Sama gildir um þær fjallskiladeildir, er von eiga fjár á réttinni.

Nú á maður sókn að tveimur réttum, og er hann skyldur, að eiga dilkrúm í báðum. — Hver sem eigi innir þann kostnað, er á hann skiftist, eða vanrækir að hafa nægilegt dilkrúm fyrir fé sitt, verður sekur sem um gangnarof.

Lokið skal aðgerð rétta og dilka degi fyrir fyrsta réttardag ár hvert.

15. gr.

Nú þykir þörf að fjölga fjárréttum, eða færa gamla rétt á annan hentugri stað, og skal þá hreppsnefnd sú eða hreppsnefndir, er hlut eiga að máli, bera málið undir atkvæði búenda í fjallskiladeildinni á almennum fundi.

Sé um aukarétt að ræða, ræður meiri hluti atkvæða málinu til fullnaðarlykta, en um aðalrétt þarf samþykki sýslunefndar til þess, að ákvörðun sé gild.

16. gr.

Valdi réttarbygging grasnámi eða jarðusla, skal bæta það landeiganda, ef krafizt er, eftir mati tveggja óvilhallra manna, er dómkvaddir séu af sýslumanni.

Endurgjald til jarðeiganda, sem og kostnaður af matsgjörðinni telst með byggingarkostnaði réttarinar.

IV. KAFLI.

UM SMÖLUN TIL RÚNINGS OG FRÁFÆRNA.

17. gr.

Allir þeir sem jörð hafa til ábúðar, eru skyldir að smala heimalönd sín á vorin, eftir því sem hreppsnefnd ákveður.

18. gr.

Hreppsnefnd hefir heimild til að skipa fyrir um smölun sauðfjár á vorin til rúnings og fráfærna, þegar hentugast þykir. Ef þörf gerist, má hún láta göngur fara fram í afréttum og heimalöndum eyði-

jarða. — Innansveitarfé, sem kemur fyrir við vorsmölun, skal reka 69 bæja á milli eftir sömu reglum og haustrekstra. Utansveitarfé, sem 11. júlí kemur fyrir við rúning, eða eftir rúning, er finnandi skyldur að rýja ef unnt er, og einnig marka ung lömb; skal hann gera eigendum aðvart um ullina, og gera grein fyrir merking á lömbum. Fyrir ómak sitt ber honum borgun: Fyrir að rýja kind 50 aura og fyrir að marka lamb 50 aura, nema öðruvísi sé um samið.

V. KAFLI.

UM HREINSUN HEIMALANDA.

19. gr.

Hver búandi er skyldur að hreinsa heimaland sitt á hverju hausti um leið og almenn fjallskil fara fram, eftir nánari fyrirmælum hreppsnefndar. Auk þess getur hreppsnefnd skipað fyrir um almenna hreinsun heimlanda á hausti þegar henni þykir nauðsyn til bera.

20. gr.

Nú liggja heimalönd tveggja eða fleiri hreppa saman, og skulu þá hlutaðeigandi hreppsnefndir koma sér saman um, hvernig hreinsuninni skuli hagað á því svæði.

21. gr.

Hver búandi er skyldur að hirða fé það, er finnst í heimalöndum eftir að hinni almennu hreinsun er lokið, og reka til næsta bæjar þá leið, er það á að ganga. Nú kemur fjárrekstur til manns frá næsta bæ, og er hann skyldur að reka hann tafarlaust áfram rétta leið, nema kvöld sé komið eða óveður svo að eigi sé fært. Skal þá beita fénu eða gefa hey ella, unz fært er að reka. — Hver sem sleppir fjárrekstri sætir sektum.

VI. KAFLI.

UM GÖNGUR OG RÉTTUN.

22. gr.

Hver sem á sauðkindur, geitfé eða hross á afrétt, er skyldur að gera fjallskil á þann hátt, sem hreppsnefnd ákveður, og skyldur er hver húsráðandi, að inna fjallskil af hendi fyrir heimamenn.

69 Enginn fjáreigandi er undanþeginn almennum fjallskilum, þótt 11. júlí hann hafi sleppt fé sínu í heimalandi. Þó getur hreppsnefnd undanskilið að nokkru eða öllu leyti fé það, sem geymt er í eyjum eða sauðheldum girðingum.

Taki eigandi upprekstrarlands utansveitarfénað í land sitt, án leyfis hreppsnefndar, getur hún átt aðgang að honum um fjallskil fyrir þann fénað.

23. gr.

Skifta skal hreppsnefnd afréttum þeim, sem hún hefir yfir að ráða, í leitir og kveða á um, hve marga menn þarf í leit hverja, svo og til annara fjárrétta, er sækja þarf fé að.

Skrá um þetta skal rita í gjörðabók hreppsnefndar eða fjallskilabók.

24. gr.

Á vori hverju skulu fjáreigendur skýra hreppsnefnd frá fjártölu sinni og hvaða upprekstrarlönd þeir nota það ár.

Sá hreppur, sem árlega fær fé í haustgöngum af upprekstrarlandi annars hrepps svo verulega nemi, taki þátt í fjallskilakostnaði í þeim hreppi hlutfallslega eftir tölu þess fjár, er þar kemur fyrir; þó aldrei meira en nemi 18 aurum fyrir kind hverja.

Skulu fjársóknarmenn inna þessa kvöð af hendi með þátttöku í göngum, eftir því sem við verður komið.

Mismunurinn greiðist í peningum fyrir næstu áramót eftir reikningi frá hreppsnefnd þess hrepps, sem upprekstrarlandið liggur í. Reikningi þessum má ætíð skjóta til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar.

25. gr.

Nú vanrækir einhver að gera þau fjallskil, sem á hann hafa skifzt, og er honum það sjálfrátt, eða leggur ógildan mann til fjallskila. Þá er það gangnarof og varðar 10—30 króna fébótum, er renna í fjallskilasjóð hreppsins.

Sé brotið ítrekað, tvöfaldast sektirnar í hvert skifti, þó mega þær aldrei verða hærri en 200 krónur. Auk þess greiðir sá, er brýtur, slíkar skaðabætur, er samsvari fjallskilum þeim, er hann hefir vanrækt. Rétt er og að leitarforingi eða hreppsnefnd fái mann til að gera fjallskil í þess stað, sem gangnarof gerði, á hans kostnað, og falla þá skaðabætur niður. Sama gildir og um þann, er lögmæt forföll hefir.

26. gr.

Hæfan gangnamann skal álíta þann, er leitarforingi og minnst helmingur leitarmanna tekur gildan, þó aldrei yngri en 14 ára. Nú verður einhver leitarmanna sannur að óhlýðni, hirðuleysi eða handvömm, sem

honum sjálfum eru um að kenna, þá skal svo álíta, sem enginn hafi verið lagður til fjallskila í það sinni, og varðar það sektum og skaða- 69 11. júlí bótum, sem fyrir gangnarof. Nú er leitarmaður ekki talinn fullgildur, en þó eigi heim sendur, og reiknast honum þá kaup eftir mati leitarforingja og hreppsnefndar.

27. gr.

Brenn skulu fjallskil haust hvert. Auk þess skal hreppsnefnd heimilt með samþykki sveitarmanna að skipa fyrir um fleiri fjallskil ef þörf þykir til.

Nú kemur óveður er gangnamenn eru af stað komnir og göngur byrjaðar, svo að þær verða að litlu gagni eða engu, og er þá komið undir álit hlutaðeigandi hreppsnefndar, hvort telja skuli, að nokkrar göngur hafi verið gerðar í það sinn.

28. gr.

Haustgöngur skulu byrja svo snemma ár hvert að fyrstu réttardagar á aðalréttum verði þessir: Gljúfrár-, Fells-, Litlutungu-, Skóga-, Trölla- og Fjallaréttum 16. sept. — Lokastaða-, Víðikers-, Reykja-hlíðar- og Höfðaréttum 17. september. — Hrossadals-, Tungu-, Gautlanda-, Hallbjarnarstaða og Hraunsréttum 18. september. Sjö dagar skulu líða milli gangna.

29. gr.

Hreppsnefnd skal birta með umburðarbréfi, er berist sem þingboð um hreppinn, nokkru á undan fjallskilum, hvað hver fjáreigandi skal leggja til fjallskilanna; sé þar tekið fram, hvernig göngum skuli hagað í hvert skifti, tilnefndir leitarforingjar og þeir menn, sem sendir eru á aðrar fjárréttir. — Hreppsnefnd skipar réttarstjóra er hefir umsjón með réttum fjárins og sundurdrætti. — Getur hann kvatt sér til aðstoðar svo marga menn sem þarf til þess, að sundurdráttur fjárins gangi greiðlega.

Óhlýðni og þrjózka gegn skipun réttarstjóra varðar sektum.

30. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur til að hafa svo marga menn á þeirri fjárrétt, sem hann á sókn að, sem með þarf til þess, að fé hans verði dregið svo greiðlega, sem réttarstjóri mælir fyrir. Skal að minnsta kost einn maður vera kominn til réttar frá hverjum fjáreiganda, þá réttað er, og sundurdráttur byrjar, enda má enginn reka fé frá réttinni fyrri en honum er lokið, nema réttarstjóri leyfi.

69

31. gr.

11. júlí

Leitarforingjar skipa fyrir um hvernig göngum skal haga í hverri leit. Þeir sjá um svo sem unnt er, að hver einstakur gangnamaður leysi hlutverk sitt vel af hendi, og að fjársöfnin sé rekin með reglu til réttar í tækan tíma. Svo hafa þeir og umsjón með geymslu fjáris þar til réttarstjóri tekur við því. Eru gangnamenn skyldir að hlýða leitarforingja, og varðar sektum sem fyrir gangnarof ef útaf er brugðið.

32. gr.

Auk þeirra gjalda er ræðir um í 7., 8., 14., 22. og 24. gr. er hreppsnefnd heimilt ef þörf krefur, að jafna niður á alla fjáreigendur í deildinni allt að þriggja ára gjald á hverja kind. Sé þessi heimild notuð skal stofna fjallskilasjóð fyrir deildina, sem gjaldið rennur í.

Heimilt er og að í hann renni eftirstöðvar af skylduvinnu til fjallskila sem ekki hafa unnizt. Sjóð þennan geymir hreppsnefnd, ábyrgist hann og ávaxtar.

Nú nota utansýslufjáreigendur upprekstrarland í einhverri fjallskiladeild sýslunnar, og er þá hlutaðeigandi hreppsnefnd heimilt, að leggja allt að þriggja ára gjald til fjallskilasjóðs á hverja kind er þeir eiga í upprekstrarlandinu.

33. gr.

Tekjum fjallskilasjóðs má aðeins verja til að standa straum af fjallskilakostnaði, sem eigi verður auðveldlega inntur af höndum með skylduvinnu, svo sem til að borga aukaleitir, öræfaleitir, eftirleitargjald fyrir fjáreigendur í deildinni og utansýslu fjáreigendur þegar svo stendur á, sem segir í 32. gr. o. fl.

Hreppsnefnd gerir fyrir 15. janúar ár hvert reikning fjallskilasjóðs sbr. 25. gr. sveitarstjórnarlaganna 31. maí 1927.

34. gr.

Þyki einhverjum sér gerð ofmikil fjallskil hefir hann rétt á að kæra það fyrir hreppsnefnd er leggur úrskurð á kæru hans. Úrskurði hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar. Enginn getur, með því að kæra, skotið sér undan, að inna af hendi þau fjallskil, er honum voru gerð.

VII. KAFLI.

UM EFTIRLEITIR.

35. gr.

Þá er fjallskilum er að fullu lokið má hreppsnefnd leyfa eftirleit

á afrétti annaðhvort fyrir umsamda borgun eða á kostnað leitar- **69**
manna sjálfra. 11. júlí

36. gr.

Nú finnur maður fé á afrétti og ber honum þá borgun eftir því er sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefir ákveðið eftirleitargjöldin samkvæmt verðlagi sauðfjár á hverjum tíma.

Gjöld fyrir eftirleitarfé greiðist af eiganda fjárins nema þar sem samþykkt hefir verið á almennum sveitarfundi, að greiða þau úr fjallskilasjóði.

Fyrir óheimt fé, sem finnst í heimalöndum eða við smölun fjár, þó í afrétti sé, eftir að fjallskilum er lokið, er ekki skylt að greiða fundarlaun.

37. gr.

Fjárleitir á öræfi, sem ekki geta talizt til nokkurra afrétta, skulu gerðar eftir sömu reglum sem eftirleitir, en heimilt er að þær fari fram samtímis fjallskilum.

VIII. KAFLI.

UM FJÁRMÖRK.

38. gr.

Hver maður skal einkenna fé sitt með glöggu marki á eyrum en ef soramarkað er, þá með brennimarki á hornum eða klaufum. Skróði og brögð á eyrum eru auðkenni en eigi fjármörk. Yngri menn en 14 ára megi ekki taka upp fjármörk né nota. Enginn má eiga né nota nema eitt fjármark.

Um markarréttindi fer sem í lögum er ákveðið. Hver fjáreigandi er skyldur að auðkenna fé sitt á vinstra horni með þessum sveit-
arbrennimörkum:

Kelduneshreppur	þ 1
Tjörneshreppur	þ 2
Húsavíkurhreppur	þ 3
Aðaldælahreppur	þ 3
Reykðælahreppur	þ 4
Skútustaðahreppur	þ 4
Bárðdælahreppur	þ 5
Ljósavatnshreppur	þ 5
Hálshreppur	þ 6
Flateyjarhreppur	þ 6
Grýtubakkahreppur	þ 7
Svalbarðsstrandarhr.	þ 8

69

39. gr.

11. júlí

Öll fjármörk sýslunnar skal rita í eina skrá er sýslunefndin semur, og skal prenta hana svo oft er sýslunefnd álítur þurfa, og útbýta meðal búenda í fjallskilafélaginu.

Hver búandi er skyldur að geyma markaskrána meðal þeirra heimildarskjala, er fylgja býli hans, og skal næsta ábúanda þá er hann flytur af jörðinni.

Vilji menn taka upp eða nota mörk, sem eigi standa í markaskránni, skulu þeir fá til þess leyfi Markadóms Suður-Píngeyjar- og Eyjafjarðarsýslu og auk þess birta það í Lögbirtingablaðinu og senda lýsingu þess til hreppsnefnda í næstu sveitum.

IX. KAFLI.

UM ÓSKILAFÉ.

40. gr.

Réttarstjóri annast um, að öll mörkuð lömb, sem koma fyrir í réttum, séu dregin í sérstakan dilk, þar sem eigi er annað fé, og mönnum gefinn kostur á, að láta lambsmæður helga sér lömbin. Þeir ómerkingar sem ekki spyrjast upp, teljast sem óskilafé. Óskilafé, sem ekki finnast eigendur að, skal hreppsnefnd hirða og senda lýsingu af í næstu sveitir. Það fé, sem óútgengið er á hausthreppamóti, seljist við uppboð af hlutaðeigandi hreppsstjóra.

Fé því, sem þannig er selt, skal hreppsstjóri lýsa í Lögbirtingablaðinu.

Hafi enginn lýst sig eiganda að fénu áður 6 mánuðir eru liðnir frá birtingu auglýsingarinnar, fellur verð þess í sveitarsjóð að frádregnum um kostnaði.

X. KAFLI.

UM FJÁRREKSTRA.

41 gr.

Þegar sauðfé er rekið um hérað, skal þess gætt, að rekstri hverjum fylgi nægilega margir og duglegir rekstrarmenn, svo að sem minnstur bagi verði að, fyrir þá, er þau lönd eiga, sem um er rekið eða í er áð. Eigi má leggja upp með slíka rekstra að morgni, fyrri en markljóst er orðið, og eigi halda áfram að kveldi eftir að fer að skyggja, nema brýn nauðsyn beri til.

Allt fé í sláturfjárrekstrum skal vera merkt ákveðnum rekstrar-
merkjum, er séu svo glögg, að þau sjáist tilsýndar í björtu, og svo traust, 69
að þau máist ekki af, þó að votviðri gangi. Rekstrarmönnum ber að gæta
þess vandlega, að annað fé lendi eigi saman við reksturinn, en verði það,
skulu þeir, þegar er þeir verða þess varir, draga það fé úr rekstrinum,
og annast um að það komist í áttþaga sína eigendum kostnaðarlaust.

Skaða, sem hlýzt af því, að útaf þessu er brugðið, ber eiganda eða
umsjónarmanni rekstrarins að greiða eiganda fjárins, en sannist það, að
skaðinn stafi af skeytingarleysi rekstrarmanns, skal hann auk þess
sæta sektum.

XI. KAFLI.

ALMENN ÁKVÆÐI.

42. gr.

Sýslunefndin sker úr öllum ágreiningi milli hreppsnefnda út
af fjallskilamálum.

Ennfremur geta einstakir menn komið sér saman um, að leggja
slík ágreiningsmál undir úrskurð sýslunefndar.

43. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10—200 krónum
eftir málavöxtum, er renni í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er
framið, eða í sýslusjóð.

44. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugjörð þessari, skal fara
með sem almenn lögreglumál.

45. gr.

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi reglugjörð um fjall-
skil í vesturhluta Þingeyjarsýslu frá 16. júní 1920, og reglugjörð um
breytingar á henni frá 5. september 1924.

Reglugjörð þessi sem sýslunefnd Suður-Þingeyjarsýslu hefir samið
og samþykkt og Norður-Þingeyjarsýsla einnig samþykkt að því er
Kelduneshrepp snertir, samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, stað-
festist hérmeð til að öðlast gildi 1. ágúst 1929.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 11. júlí 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

70
19. júlí

REGLUGJÖRD

um

skoðun á síld og ýmsar framkvæmdir Síldareinkasölu Íslands.

Samkvæmt 14. gr. í lögum nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á útfluttri síld, hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið sett eftirfarandi ákvæði um skoðun á síld og um nánari framkvæmdir Síldareinkasölu Íslands.

I. KAFLI.

Framkvæmdarstjórn, prókúra o. fl.

1. gr.

Ekkert skip má afgreiða frá íslenzkri höfn, er hefir meðferðis til útlanda síld, saltaða, kryddaða eða verkaða á annan hátt, nema þá sem útflutt er að tilhlutun, eða með leyfi „Síldareinkasölu Íslands“. Undanskilin er aðeins sú síld, er innlendar verksmiðjur senda út, lagða í olíu eða krydd í loftþéttum dósum, sem taka ekki yfir 5 kg. hver.

2. gr.

Útflutningsnefnd hefir yfirstjórn á öllum framkvæmdum einkasölnnar. Til þess að skuldbinda einkasöluna þarf undirskrift minnst þriggja nefndarmanna.

Nú getur útflutningsnefndarmaður ekki mætt á fundi, eða ekki næst til hans, þegar taka þarf einhverja ákvörðun, og skal þá kveðja til varamann hans.

3. gr.

Þrír framkvæmdarstjórar, kosnir af útflutningsnefnd, hafa á hendi alla daglega stjórn og umsjón einkasölnnar samkvæmt því sem nánar er tilgreint í 4. gr. einkasölulaganna, sbr. 5. og 7. gr. þeirra. Framkvæmdarstjórar eru jafnir að völdum og hafa hver um sig prókúrumboð fyrir einkasöluna.

4. gr.

Heimili einkasölnnar og varnarþing er á Akureyri.

Útflutningsnefnd er sakaraðili í málum, er einkasöluna varða, og er löglegt að birta stefnu formanni hennar.

5. gr.

70

Nú verður einkasalan skaðabótaskyld, og greiðast þá skaðabæt- 19. júlí
ur úr varasjóði einkasölnunnar, meðan til hrekkur. Nægi varasjóður ekki,
greiðast bætur til bráðabirgða af óskiftu andvirði selðrar síldar það ár,
sem skaðabæturnar falla til útborgunar, ef annað fé er ekki fyrir hendi,
en endurgreiðast eigendum þeirrar síldar, að nokkru eða öllu leyti, eftir
nánari ákvörðun útflutningsnefndar, þegar varasjóður verður greiðslu-
fær. Nú hefir skaðabótarkrafa verið gerð og er þá einkasölnunni heimilt
að leggja til hliðar fé til skaðabótagreiðslunnar, af andvirði selðrar síld-
ar það ár, er tildrög til skaðabótanna urðu. En komi ekki til skaðabóta-
greiðslunnar, skal geymslufé úthlutað síðar til þeirra síldareigenda, er
frádráttinn urðu að þola.

6. gr.

Nú verður einhver skaðabótaskyldur einkasölnunni fyrir samn-
ingsrof, og renna þær skaðabætur þá í varasjóð.

II. KAFLI.

Umboðsmenn.

7. gr.

Einkasalan skal hafa minnst 2 fasta aðalumboðsmenn, annan bú-
settan á Akureyri en hinn á Siglufirði. Skiftast umdæmi þeirra um
Ólafsfjarðarmúla. Ennfremur skal aðalumboðsmaður vera austanlands
og annar á Vestfjörðum, ráðnir til eins árs í senn, þegar svo mikil síld-
arsöltun er ákveðin á þeim slóðum að framkvæmdarstjórn einkasölnunnar
í samráði við útflutningsnefnd telji þörf sérstakra aðalumboðsmanna
þar.

Auk þess getur einkasalan haft sérfróðan aðalumboðsmann, er
hefir aðsetur á Siglufirði eða Akureyri. Skal hann hafa umsjón með
þeirri síld, sem er krydduð, sykursöltuð eða verkuð að einhverju öðru
leyti öðruvísi en venjuleg saltsíld.

8. gr.

Aðalumboðsmenn skulu hafa sérstaklega góða þekkingu á síld
og öllu er að síldarverkun lýtur, svo og á kröfum síldarneytenda í
helztu síldarmarkaðslöndum, til þessarar vöru. Sé eigi kostur manna
með slíka sérþekkingu, getur útflutningsnefndin séð þeim mönnum, er
hún að öðru leyti telur sérstaklega vel til þess starfa fallna, fyrir fræðslu
í þessum greinum, og má til þess verja allt að hálfum kostnaði úr mark-
aðsleitarsjóði, gegn hinum hluta kostnaðarins annarsstaðar frá.

70

19. júlí

9. gr.

Útflutningsnefnd gefur aðalumboðsmönnum erindisbréf og ákveður laun þeirra. Þeir skulu rita undir eiðstaf, um að hlýða nákvæmlega öllum þeim ákvörðunum, er settar eru og settar kunna að verða, um störf þeirra.

10. gr.

Aðalumboðsmenn geta í samráði við framkvæmdarstjóra og útflutningsnefnd, og með samþykki þeirra, tekið sér aðstoðarmenn, svo marga sem nauðsyn er á, til þess að gegna þeim störfum, sem aðalumboðsmönnum vinnst ekki tími til að inna af hendi. Aðalumboðsmenn bera ábyrgð á umboðsstörfum aðstoðarmanna sinna.

Framkvæmdarstjórar, í samráði við útflutningsnefnd, geta látið aðalumboðsmenn skiftast á um eftirlit í umdæmunum, til að fá sem bezt samræmi í matið um allt land, þar sem síld er flutt út.

11. gr.

Aðalumboðsmenn og aðstoðarmenn eru trúnaðarmenn einkasölnunnar. Ákveður framkvæmdarstjórn laun aðstoðarmanna í samráði við útflutningsnefnd.

12. gr.

Þessi eru störf aðalumboðsmanna:

- a. Að sjá um, eftir fyrirmælum framkvæmdarstjórnar eða ákvæðum laga og reglugerðar, alla meðferð síldarinnar, flokkun eftir stærð og gæðum, umbúðir, merkingu o. fl. Má enga síld salta, krydda eða verka á annan hátt til útflutnings, nema með leyfi þeirra.
- b. Að hafa nákvæmt eftirlit með því, að fylgt sé öllum reglum, sem settar eru, eða settar kunna að verða, um flokkun síldar, umbúðir um hana og alla meðferð hennar, þangað til hún er flutt úr landi.
- c. Að safna daglega, hver úr sínu umdæmi, skýrslum um afla frá hverju skipi, er stundar síldveiðar til söltunar með herpinót, reknetum eða á annan hátt, svo og um landnótasíld, lagnetasíld o. s. frv., og tilkynna skrifstofunni á Akureyri jafnóðum, svo og hvað saltað er, kryddað eða verkað á annan hátt, og ætlað er til útflutnings, allt eftir nánari tilgreiningu á þar til gerðum eyðublöðum.
- d. Að leiðbeina öllum þeim, er þess óska og við síldarverkun fást, í öllu því, er að síldarverkun lýtur og kenna þeim nýjar verkunaraðferðir, sem útflutningsnefnd og framkvæmdarstjórar telja líklegar til aukins og betri markaðar, og þess vegna æskilegt að

kenndar verði. Krefjast má þóknunar fyrir leiðbeiningar í nýjum verkunaraðferðum, og rennur hún í markaðsleitarsjóð. 70
19. júlí

- e. Að leiðbeina útgerðarmönnum í útbúnaði skipa til síldveiða, svo að hagfelld sé til varnar skemmdum á síldinni.
- f. Að meta síldina, segja fyrir um flokkun hennar og merkingu og veita henni viðtöku fyrir einkasölunnar hönd, samkvæmt settum reglum, og gefa vottorð um hana á farmskírteini til útflutnings.
- g. Að skera úr ágreiningsmálum milli seljanda og kaupanda um það, hvort ný síld sé verkunarhæf markaðsvara til manneldis, eða samkvæmt því, sem samningar standa til.
- h. Að halda árlega námsskeið, í samráði við útflutningsnefnd, fyrir þá menn, er gerast vilja trúnaðarmenn einkasölunnar, í öllum þeim greinum, er slíkum mönnum er nauðsyn á að kunna.

III. KAFLI.

Síldarmat og umbúðir.

13. gr.

Enga síld, er einkasölulögin ná yfir, má flytja úr landi, nema hún hafi áður verið verkuð, skoðuð, metin og merkt, samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar, eða fyrirmælum framkvæmdarstjórnar.

14. gr.

Tunnur skulu vera hreinar og þéttar, úr góðu efni, vel bentar, með hæfilega breiðum og þykkum járngjörðum, eða járn- og trébentar. Ákveða aðalumboðsmenn í samráði við framkvæmdarstjóra hvað taka skuli gilt, ef ágreiningur verður um stærð og ásigkomulag. Útflutningsnefnd getur sett sérstakar reglur um efni í tunnur, þykkt á stöfum og botnum, gerð gjarða svo og um rúmtak á tunnum og mæling þeirra. Fara skal eftir fyrirmælum trúnaðarmanna einkasölunnar um það, í hve margar hæðir megi hlaða síldartunnum í skip til útflutnings.

15. gr.

Einkasalan hefir heimild til að setja sérstakar reglur um fitumagn síldar til útflutnings.

16. gr.

Síld þá, sem er krydduð, sykursöltuð, flött, eða verkuð öðruvísi en venjuleg saltsíld, er einkasalan því aðeins skyld að taka til sölu, að fyrirmælum sérfræðings hennar í þeim efnum, hafi verið fylgt og hún telji hana hæfa fyrir erlendan markað.

70

19. júlí

17. gr.

Nú hefir einhver síldarframleiðandi fengið leyfi til að verka síld til útflutnings samkvæmt 7. gr. einkasölulaganna og getur hann þá fengið metna nýja þá herpinótasíld, landnótasíld og netasíld, er hann ætlar að verka til útflutnings, ef hann sendir aðalumboðsmanni þess umdæmis, er hann ætlar að verka síldina í, beiðni um það, með nægum fyrirvara, og tilkynnir jafnframt, hve mikla síld hann óskar að láta meta nýja, og á hvaða tíma vertíðarinnar.

18. gr.

Síld, sem metin hefir verið ný, má flytja út án endurmats, innan 8 sólarhringa frá því að hún var metin, enda hafi hún allan þann tíma verið undir eftirliti trúnaðarmanns einkasölunnar, og að hans dómi ekki orðið fyrir neinum skemmdum eða hróflun, frá því matið fór fram. Gæta skal þess vandlega, að tunnurnar séu vel þéttar og þækilfullar, Á matsvottorðinu skal þess getið, að síldin sé aðeins frummetin.

19. gr.

Alla síld, sem ekki hefir verið metin ný, og flutt út innan 8 sólarhringa frá söltun, skal meta áður en hún er flutt út, þó ekki fyr en hún hefir legið 14 daga í salti. Skoða skal nákvæmlega gæði og stærð 5—25% síldarinnar eða meira, ef þörf krefur, eftir því hve jöfn eða misjöfn hún reynist.

Nú reynist síld, að dómi aðalumboðsmanns, eigi útflutningshæf, en þó eigi lakari en svo, að sumt af henni megi telja útflutningshæft, ef valið er úr, og getur þá aðalumboðsmaður leyft þetta, enda á eigandi síldarinnar þá rétt á aðstoð trúnaðarmanns einkasölunnar til starfsins. Kostnað við þetta greiðir eigandi síldarinnar.

20. gr.

Nú dregst útflutningur síldar 10 daga eða lengur, frá því er matinu lauk, og skal þá endurmeta hana, áður en hún er flutt út, nema henni að dómi trúnaðarmanns hafi verið haldið svo vel við, að hún hafi ekki getað orðið fyrir neinum skemmdum.

21. gr.

Enga síld má flytja um borð í skip til útflutnings, nema trúnaðarmaður einkasölunnar sé viðstaddur, og líti eftir að allar tunnur séu vel lagarfullar, þéttar, hreinar og að öllu leyti í góðu ásigkomulagi.

22. gr.

Til söltunar á venjulegri saltsíld, skal nota nýtt og hreint, hæfi-

lega malað Trapanisalt, eða aðra tilsvareandi tegund. Salt í hverja tunnu 70 skal mælt eða vegið, og skal fyrir venjulega hafsíld aldrei ætla minna 19. júlí en 28 kg. í hverja tunnu (90 kg.). Að öðru leyti ákveður framkvæmdarstjórn saltmagnið, í samráði við umboðsmenn.

IV. KAFLI.

Flokkun og merking.

23. gr.

Alla síld, sem söltuð er, eða verkuð á annan hátt til útflutnings, skal merkja með firmamerki einkasölunnar, og skal það stimplað eða brennt á annan eða báða tunnubotnana.

24. gr.

Sé hafsíld söltuð án nákvæmrar stærðarflokkunar, skal ávallt tína úr magrar, mjóslegnar síldar og smásíld.

Nú telur framkvæmdarstjórn þörf á að flokka síld eftir stærð. Getur hún þá krafist að flokkun fari fram á þann hátt, sem fyrir er mælt í hvert sinn.

25. gr.

Merkja skal hverja tegund síldar með ákveðnu merki, sem framkvæmdarstjórn ákveður og setur reglur um.

26. gr.

Að jafnaði má aðeins flytja út til manneldis þá síld, sem er fyrsta flokks að gæðum. Þó geta framkvæmdarstjórar einkasölunnar, ef þörf gerist, tekið til sölu eða leyft útflutning á síld, sem ekki er fyrsta flokks, en merkja skal þá síld sérstöku merki, og greinilega skal það fram tekið á farmskírteinum, að hún sé ekki fyrsta flokks.

27. gr.

Umboðsmenn ákveða, í samráði við útflutningsnefnd og framkvæmarstjóra, hvernig merkja skuli kryddaða og sykursaltaða síld til aðgreiningar frá venjulegri saltsíld, svo og síld, sem söltuð er á annan hátt, magadregin, höfuðskorin, flött o. s. frv.

28. gr.

Framkvæmdarstjórar í samráði við útflutningsnefnd skulu láta gera tilraunir með nánari stærðarflokkun en ákveðið er í reglugerð þessari. Nú verður einum hinna ákveðnu stærðarflokka skift í fleiri

- 70** undirflokka og skal þá merkja hvern þeirra fyrir sig með aukamerki.
 19. júlí Aðalumboðsmenn ákveða í samráði við framkvæmdarstjóra, hvernig merkja skuli.

29. gr.

Reynist ekki unnt að fá síldina flokkaða eftir stærðum, frekar en fyrir er mælt í þessari reglugerð, eða ef nauðsynlegt reynist að flokka saltaða síld, má gera það á kostnað markaðsleitarsjóðs. Skal þá reikna þeim, er síldina leggur til, verð hennar, eftir meðalverði þess flokks, er hún heyrði undir áður, en markaðsleitarsjóður tekur eða greiðir þann verðmismun, er hin aukna flokkun kann að hafa í för með sér.

30. gr.

Einkasalan hefir rétt til að krefjast þess af saltendum, að þeir magadrangi 10% af þeirri síld, sem þeir verka til útflutnings, eða meira ef þörf krefur.

31. gr.

Nú vill framkvæmdarstjórn láta reyna nýjar verkunaraðferðir, og ekki er völ á hæfum manni til þess að gera það fyrir eigin reikning, má þá gera það á kostnað markaðsleitarsjóðs.

V. KAFLI.

Ýms ákvæði.

32. gr.

Framkvæmdarstjórn skal stöðugt halda nákvæmar skýrslur um alla síld, sem söltuð hefir verið, krydduð, eða verkuð á annan hátt til útflutnings. Framkvæmdarstjórnin skal og jafnan, svo sem unnt er, afla upplýsinga um þá síldveiði í öðrum löndum, er áhrif gæti haft á sölu íslenzkrar síldar, og yfir höfuð kynna sér allar markaðshorfur eftir föngum.

33. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari, varða sektum frá 1000 til 50000 krónum. Ef brot er ítrekað getur einkasalan neitað að taka síld til sölu og útflutnings, frá þeim er brotið hafa. Mál út af brotum gegn reglugjörð þessari skulu rekin sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi og birtist til leiðbeiningar og eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 70
19. júlí

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. júlí 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Menningar- 71
sjóð Vestfirðinga, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum af dóms-
og kirkjumálaráðherra 31. júlí 1929. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Menningarsjóð Vestfirðinga.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Menningarsjóður Vestfirðinga og er stofnaður í minningu Jóns Sigurðssonar forseta, og skal starfsemi sjóðsins helguð anda hans og dæmi.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að efla meningu og framfarir á Vestfjörðum, eftir þeim nánari ákvæðum, sem gerð eru í skipulagsskrá þessari. Fyrst um sinn skulu allar tekjur sjóðs þessa renna til eflingar héraðsskóla Vestfjarða, meðan þess gerist þörf; þó er slíkt framlag af hálfu sjóðsins bundið því skilyrði að fjársöfnun til sjóðsins haldi stöðugt áfram, til eflingar sjóðnum og skal halda séstakan reikning um framlag sjóðsins til skólans.

3. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með eftirfarandi fjárframlögum frá:

Arngrími Fr. Bjarnasyni póstaðgreiðslum. í Bolungarvík	kr. 100.00
Birni Guðmundssyni kennara frá Næfranesi í Dýraf.	— 100.00
Guðmundi Jónssyni listskurðarm. frá Mosdal	— 50.00
Kristjáni Guðmundssyni kaupmanni Ísafirði	— 50.00

Samtals kr. 300.00

71
31. júní

— Þrjú hundruð krónur. —

Ætlast er til að sjóðurinn frá tekjur sínar á þann hátt er hér greinir:

- a. með gjöfum einstakra manna og félaga.
- b. með skemtisamkomum og héraðsmótum, er einkum skulu haldin 17. júní ár hvert.
- d. með hlutaveltum, merkja- og myndasölu og hverskonar annari heiðarlegri fjársöfnun.
- e. ennfremur með áheitum og dánarminningum.

4. gr.

Pegar tekjur sjóðsins eigi renna lengur til héraðsskólans, skal af hinum árlegu tekjum mynda fastan sjóð, þar til höfuðstóll hans nemur 20 þús. kr. eða meir. — Sé þá fyrir hendi mikilvægt menningarmál Vestfjarða, sem stjórn sjóðsins álítur styrksvert og styrkþurfa, má veita því helming sjóðsins sem framlag og auk þess árlegan styrk, eftir því sem stjórn sjóðsins ákveður, en þó með hliðsjón af árlegri aukningu sjóðsins undanfarið.

5. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður í Landsbanka Íslands eða Söfnunarsjóði Íslands. Ávaxta má eigur sjóðsins með kaupum á innlendum opinberum verðbréfum.

6. gr.

Héraðssambandi U. M. F. Vestfjarða er falin forsjá sjóðs þessa og efling. Skal það, og félög þess, beita sér fyrir fjársöfnun, auglýsa tekjur sjóðsins, varðveita skjöl hans og skilríki og gera árlega reikningsskil. Héraðssamband U. M. F. V. kys stjórn og endurskoðendur. Skal stjórn sjóðsins skipuð þrem mönnum, sem kosnir skulu á ársþingi U. M. F. V. — Þyki það betur fallið, má þó stjórnin vera skipuð 5 mönnum, og myndist fleiri héraðssambönd innan U. M. F. V. á Vestfjörðum skulu þau öll eiga rétt til hlutdeildar í kosningu á stjórn sjóðsins, og fer um þá hlutdeild eftir ákvæðum og samkomulagi sambandanna. Stjórn sjóðsins skal vera ólaunað heiðursstarf.

7. gr.

Nái höfuðstóll sjóðsins að verða 50 þús. krónur eða meira, má árlega verja $\frac{3}{4}$ af vöxtum sjóðsins til styrktar stofnunum eða fyrirtekjum á Vestfjörðum, sem starfa í anda skipulagsskrárinnar, en $\frac{1}{4}$ vaxta og allar aðrar árstekjur leggjast við höfuðstólinn. Nái sjóðurinn því að verða 100 þús. kr. eða meira má verja $\frac{3}{4}$ hlutum af höfuð-

stóli hans til eflingar mikilsverðum menningarmálum, sem ella er ekki 71
unnt að hindra í framkvæmd. Sé eigi slík þörf fyrir hendi, skal ávaxta^{31. júlí}
sjóðinn áfram þangað til úthlutun fer fram. Þó skal sjóðurinn eftir
2011 fá að vaxa óhindrað af árlegum tekjum og vöxtum í aldarfjórð-
ung, í því skyni að verða fær um miklar framkvæmdir á Vestfjörðum.

8. gr.

Skipulagsskrá þessa má endurskoða að liðnum 20 árum, ef
stjórn sjóðsins telur þess þörf. Þó skulu 1. og 2. gr. jafnan standa
 óbreyttar.

9. gr.

Falli Héraðssamband U. M. F. V. niður, skal stjórn sjóðsins
skipuð á þan hátt, að skólastjóri héraðsskóla Vestfjarða. — eða við
þann elsta, ef fleiri eru, — verður sjálfkjörinn formaður stjórnarinnar,
en menntamálaráð og fræðslumálastjóri, hvort um sig, skipar 2 með-
stjórnendur búsetta á Vestfjörðum. Sömu aðilar skipa og fyrir um
reikningsskil og endurskoðun sjóðsins.

10. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Að þetta sé rétt afrit af skipulagsskrá Menningarsjóðs Vest-
firðinga vottar

F. h. U. M. F. Vestfirðinga

Bj. Guðmundsson
(pt. form.).

72
31. júlí

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Lárusar G. Lúðvígssonar, skósmiðs í Reykjavík, og konu hans Málfríðar Jónsdóttur, útgefin á venjulegan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 31. júlí 1929. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð Lárusar G. Lúðvígssonar, skósmiðs í Reykjavík, og konu hans, Málfríðar Jónsdóttur.

1. gr.

Sjóðurinn heitir „Minningarsjóður Lárusar G. Lúðvígssonar, skósmiðs í Reykjavík, og konu hans, Málfríðar Jónsdóttur“.

Sjóðurinn er stofnaður haustið 1927 til minningar um stofnanda firmans „Lárus G. Lúðvígsson“ — Lárus G. Lúðvígsson, skósmið í Reykjavík og konu hans Málfríði Jónsdóttur — af sonum þeirra, Lúðvíg, Jóni og Óskari, í tilefni af því að þá varð firmað 50 ára.

Stofnfé sjóðsins er 20.000 — tuttugu þúsund — krónur, í tveim veðskuldarbréfum:

- 1) Veðskuldarbréf útgefið 13. jan. 1923 af Þorbjörgu Friðgeirsson, tryggt með 5. veðrétti í $1\frac{1}{2}$ húseigninni nr. 14 við Bergstaðastræti hér í bæ, að eftirstöðvum 14550 — fjórtán þúsund fimm hundruð og fimmtíu — krónur.
- 2) Veðskuldarbréf útgefið 1. nóvember 1927 af Birni Gunnlaugssyni, tryggt með 4. veðrétti í húseigninni nr. 48 við Laugaveg hér í bæ, að upphæð 5450 — fimm þúsund fjögur hundruð og fimmtíu — krónur.

Hefir firmað Lárus G. Lúðvígsson með áritun sinni tekið á sig ábyrgð á skilvísri greiðslu skuldabréfanna.

2. gr.

Jafnóðum og veðskuldarbréfin greiðast skal kaupa fyrir andvirði þeirra veðdeildarbréf Landsbanka Íslands, unz öllum sjóðnum er breytt í veðdeildarbréf, og skal hann upp frá því alltaf vera í veðdeildarbréfum, eða bréfum þeim, er koma kunna í stað veðdeildarbréfanna, ef veðdeildinni kann að verða breytt, en þó skulu það aðeins vera 1. veðréttarbréf.

3. gr.

72

Höfuðstól sjóðsins má ekki skerða. En vöxtum af honum skal³¹ júlí verja til þess að greiða kostnað eins sjúkrarúms í Landsspítalanum í Reykjavík árið um kring (365 legudaga á ári) fyrir fátækt fólk, sem ekki er fært að greiða sjúkravistina á spítalanum af eigin fé.

4. gr.

Sjóðurinn tekur til starfa þegar ríkisstjórnin telur hann vera orðinn svo stóran að hann geti fullnægt tilgangi sínum (sbr. 3. gr.), en til þess tíma bætast vextirnir við höfuðstólinn. Einnig leggjast þeir vextir við höfuðstólinn, er umfram kunna að verða árleg gjöld hans, samkvæmt 3. gr.

5. gr.

Ráðherra sá, er fer með heilbrigðismálin, veitir styrk úr sjóðnum eftir tillögum yfirstjórnar Landsspítalans.

6. gr.

Landlæknir skal fyrst um sinn geyma þennan sjóð og gera árlega reikning hans og birta í Lögbirtingablaðinu, eftir að dómsmálaráðuneytið hefir yfirfarið hann. Skal landlæknir sjá um sjóðinn, unz ríkisstjórnin ákveður að sjóðurinn skuli taka til starfa. En þá skal yfirstjórn Landsspítalans taka við stjórn sjóðsins.

S A M Þ Y K K T

um

73

12. ágúst

breyting á samþykkt um ýms atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895.

Lunda má veiða með háf í heimalandi í sumar frá því 11 vikur eru af sumri þar til fullar 16 vikur eru af sumri.

Samþykkt þessi sem bæjarstjórnin í Vestmannaeyjum hefir gjört samkvæmt lögum nr. 13, 13. apríl 1894, sbr. lög nr. 22, 9. júlí 1909, staðfestist hérmeð til að öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 12. ágúst 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

74 STADFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir minningar-
22. ágústsjóð Þórarins Þórðarsonar og Arnleifar Árnadóttur, útgefin á venju-
legan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 22. ágúst
1929. Skipulagsskráin er þannig:

STOFNSKRÁ

fyrir

**Minningarsjóð Þórarins Þórðarsonar og Arnleifar Árnadóttur
frá Kirkjubólsseli í Stöðvarhreppi.**

1. gr.

Ég Arnleif Árnadóttir ákveð hérmeð að leggja fram 200.00 krónur — tvö hundruð krónur, — af eignum okkar mannsins míns sálaða, Þórarins Þórðarsonar, og stofna sjóð af, sem ávaxtist í útibúi Landsbankans á Eskifirði eða í jafngildri stofnun, undir umsjón sýslu-
mannsins í Suður-Múlasýslu og sýslunefndarmannsins í Stöðvarhreppi.

2. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Þórarins Þórðarsonar og Arnleifar Árnadóttur.

3. gr.

Sjóðurinn sé eign Stöðvarhrepps í Suður-Múlasýslu.

4. gr.

Pegar sjóðurinn er orðinn að upphæð 1000.00 krónur skulu $\frac{3}{4}$ af vöxtum hans árlega afhentir viðkomandi hreppsnefnd, er hún svo úthlutar einhverjum í hreppnum, er að hennar áliti, á erfitt uppdráttar, og gangi sá fyrir, er við heilsuleysi á að stríða, sjálfur eða vandamenn hans. Ekki skal nema einn njóta árlega meðan vextir nema ekki meiru en 500.00 krónum.

5. gr.

Einn fjórði vaxta sjóðsins skal alltaf leggjast við höfuðstól meðan sjóðurinn er ekki orðinn 20000.00 krónur. Leggja skal alla vexti við höfuðstól þau ár, sem hreppsnefndin álitur ekki neinn hreppsþúa sérstaklega þurfandi styrksins.

6. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei selja, gefa eða veðsetja, né á nokkurn hátt skerða. — Hætti Stöðvarhreppur að verða til sem sérstakur hreppur, skal sá er nýtur, vera heimilisfastur innan núverandi takmarka hans.

Kirkjubólsseli, 4. ágúst 1919.

Arnleif Árnadóttir.

REGLUGJÖRD

um

75

28. ágúst

meðferð og notkun rafmagns í Flateyrarhreppi.**1. gr.**

Rafveitan er eign Flateyrarhrepps og hefir hreppsnefnd yfirstjórn hennar á hendi, hún ræður rafveitustjóra og stöðvarstjóra.

2. gr.

Rafveitan selur rafmagn öllum, sem eru innan þess svæðis, sem taugar rafveitunnar ná yfir, að svo miklu leyti, sem afl stöðvarinnar nægir og samkvæmt reglugerð þessari.

3. gr.

Rafmagnið er eingöngu ætlað til lýsingar, þó má rafveitustjóri með samþykki hreppsnefndar selja til annara afnota afl það sem stöðin getur framleitt umfram það er til ljósa þarf, ef það á engan hátt truflar rekstur stöðvarinnar til ljósa. Rafveitan hefir einkarétt til að selja rafmagn til ljósa, á því svæði, sem raftaugar hreppsins ná á hverjum tíma yfir.

4. gr.

Reksturstími stöðvarinnar til ljósaframleiðslu er frá 15. ág. til 15. apríl, þó má hreppsnefnd lengja tímann, ef þurfa þykir.

5. gr.

Aðalálmur og húsálmur leggur rafveitan á sinn kostnað. Húsveitur skal gera á kostnað húseiganda, af þeim manni eða mönnum er rafveitustjóri hefir tekið gilda. Sama gildir um breytingar á eldri húsveitum.

6. gr.

Allir rafmagnsnotendur skulu hafa straummæla, er þeir fá leigða hjá rafveitunni, þó getur hreppsnefnd einnig selt ljós án straummæla eftir samkomulagi.

7. gr.

Enginn má án leyfis hreppsnefndar taka rafmagn úr taugakerfi rafveitunnar né aðhafast neitt það, er valdið geti skemmdum á raftaugum eða öðrum raftækjum, sem notuð eru í sambandi við taugarnar,

- 75** hvort heldur er í húsi eða utan þess. Brjóti nokkur gegn ákvæði þessu, 28. ágúst skal hann greiða fullar skaðabætur og sæta sektum, sé verkið ekki þannig vaxið, að þyngri hegning liggi við samkv. lögum.

8. gr.

Hver rafmagnsnotandi er skyldur til að sjá um, svo sem honum er unnt, að lögn hans sé jafnan í góðu lagi. Komi ólag á raftaugar eða tæki í húsi, þannig að skemmdum geti valdið á taugum eða áhöldum rafveitunnar svo bilun sjáist á einangrun á lögn, skal húseigandi tafarlaust tjá það rafveitustjóra. Varast skal að taka sundur ljóstækin, straumsnerlana, tengihylkin o. s. frv.

9. gr.

Rafveitustjóra er heimilt að banna að nota í sambandi við rafveituna gamla lampa og önnur áhöld, sem að hans áliti er ótrygg eða til tálmunar góðum rekstri.

10. gr.

Rafveitustjóri og stöðvarstjóri skulu ætíð hafa frjálsan aðgang, þar sem eru taugar eða áhöld, sem standa í sambandi við afltaugar stöðvarinnar, til þess að ganga úr skugga um að allt sé í góðu lagi.

11. gr.

Vanræki rafmagnsnotandi skyldur þær, sem á honum hvíla, samkvæmt reglugjörð þessari, eða virði að vettugi fyrirskipanir rafveitustjóra, er rafveitustjóra heimilt að slía sambandi við hann til bráðabirgða, og að fullu með samþykki hreppsnefndar. Notandi ber fulla ábyrgð á öllum afleiðingum, sem af vanrækslunni kunna að stafa.

12. gr.

Rafveitustjóri skal hafa nákvæmt eftirlit með rekstri stöðvarinnar; sjá um að jafnan sé til nægilegt efni til rekstursins o. s. frv. Hann skal halda bók yfir tekjur og gjöld rafveitunnar, svo og eignir og skuldir. Ársreikning miðaðan við rekstursár skal hann semja fyrir máilok ár hvert og afhenda hann hreppsnefndinni, sem lætur endurskoðanda hreppsreikninganna endurskoða reikninginn og úrskurðar hann síðan.

13. gr.

Hreppsnefnd semur í samráði við rafveitustjóra, gjaldskrá fyrir notkun rafmagnsins og leitar samþykkis atvinnumálaráðuneytisins á henni.

14. gr.

Rísi ágreiningur út af einstökum ákvæðum reglugjörðar þess-⁷⁵ 28. ágúst
arar, sker hreppsnefndin úr, en úrskurði hennar má áfrýja til atvinnu-
málaráðuneytisins.

15. gr.

Reglugjörð þessari og gjaldskrá, sem sett verður samkv. 13.
gr., má breyt með samþykki atvinnumálaráðuneytisins.

16. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum allt að 200 kr.
— tvö hundruð krónum — nema þyngri hegning liggi við og skal
fara með mál út af þeim, sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi, sem hreppsnefndin í Flateyrarhreppi hefir
samið og samþykkt, staðfestist hérmeð samkvæmt vatnalögum nr. 15,
20. júní 1923 til að öðlast gildi 1. október 1929 og birtist til eftir-
breytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. ágúst 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

GJALDSKRÁ

fyrir

rafveitu Flateyrarhrepps.

76

28. ágúst

1. gr.

Verð á rafmagni til ljósa skal fyrst um sinn vera kr. 1.50 fyrir
kílówattstund. Verð þetta breytist í hlutfalli við það sem stöðin ber
sig og eftir því sem hreppsnefndin ákveður í hvert skifti. Hún ákveður
og í hvert skifti verð á rafmagni til annara nota en venjulegra ljósa.

2. gr.

Mælisleiga og samtengingargjald skal vera 1 króna á mánuði.

76

3. gr.

28. ágúst

Rafmagnsgjaldið greiðist mánaðarlega og falla þau í gjalddaga síðasta dag hvers mánaðar. Sé gjaldið eigi greitt innan 5 daga eftir gjalddaga má slíta sambandi við hlutaðeigandi notenda, eftir skriflegri tilkynningu til hans eða húseiganda. Húseigandi ber ábyrgð á að gjaldið sé greitt í tæka tíð.

Gjöld til rafveitunnar má taka lögtaki.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefndin í Flateyrarhreppi hefir samið og samþykkt, staðfestist hérmeð samkvæmt vatnalögum nr. 15. 20. júní 1923 til að öðlast gildi 1. október 1929 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 28. ágúst 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

77

STADFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir trjáræktar-
1. sept. sjóð kirkjugarðsins í Firði í Mjóafirði, útgefin á venjulegan hátt, að
mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 1. september 1929. Skipu-
lagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

trjáræktarsjóð kirkjugarðsins í Firði í Mjóafirði.

1. gr.

Sjóðurinn heitir trjáræktarsjóður kirkjugarðsins í Firði í Mjóafirði. Ætlunarverk hans er:

- a. Að viðhalda eftirleiðis traustri girðingu umhverfis garðinn, svo sem hann nú er og var við burtflutning kirkju 1892, eigi minni en 360 ferm. að flatarmáli, með sáluhliði, klukknaporti og klukku.
- b. Að viðhalda trjárækt þeirri, sem í garðinum er og auka hana svo sem samrýmst getur afnotum hans fyrir ættargrafreit foreldra minna sbr. biskupsbr. 1. febr. 1893.

- c. Að reisa varnir gegn landsskemmdum af lækjum þeim, sem til garðsins geta náð með vatnsgangi og flóðum sbr. 3. gr. 77
1. sept.
- d. Að stuðla að víðtækri trjárækt í nágrenninu þegar efni leyfa sbr. 3. gr.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins 250 kr. hefir verið lagt til geymslu og æfinlegrar ávöxtunar í Söfnunarsjóði Íslands. Það má aldrei skerða, né þann stofnauka, er safnast kann fyrstu 10 ár frá stofnunardegi. Á því tímabili skulu einnig $\frac{2}{3}$ vaxta, að minnsta kosti, leggjast við höfuðstól, en þaðan af $\frac{1}{3}$ vaxtanna, unz innstæðan er 1000 kr. Frá því skal jafnan $\frac{1}{4}$ vaxta lagður við stofninn.

3. gr.

Þeim hluta vaxta, sem eigi leggst jafnótt við stofn eftir 2. gr., og öðrum aukatekjum, skal verja til framkvæmda þeirra, sem um ræðir í 1. gr. Skal þeim svo hagað, að í fyrirrúmi sitji framkvæmdir eftir A-lið, er girðing fyrnist eða bilar, ella skal árlega nokkuð lagt til gróðursetningar og garðinum til prýði. Verkefni eftir c-lið kemur þá til greina, er sjóðurinn hefir afgang frá verkefnum a- og b-liða, en verkefni d-liðs þegar safnast hefir það fé, að sjóðstjórnin telji fært að leggja nokkuð til þeirra framkvæmda.

4. gr.

Í stjórn sjóðsins að mér látnum skulu 3 menn: Sá búandi í Firði, sem túnið á eða notar umhverfis garðinn, sóknarprestur sveitarinnar og einn maður, kosinn af hreppsnefnd Mjóafjarðarhrepps. Sæti hans í stjórninni getur hver niðja minna tekið, sem þess óskar og nærri býr vettvangi. Stjórnin geymir eignaskírteini sjóðsins, sér um framkvæmdir eftir skipulagsskrá og aðrar ráðstafanir sjóðsins vegna, en gjörir árlega reikningsskil til prófastsins í Suður-Múlaprófastsdæmi.

5. gr.

Engin mannvirki má í garðinum gera eða jarðrask, nema það, sem lýtur að hagnýtingu hans fyrir ættargrafreit eða þarf að gjöra vegna gróðursetningar. Heimilt skal þó að auðkenna þekkta, forna legstaði með gróðursettum trjám eða leturspjöldum.

Firði, 10. júní 1929.

Sveinn Ólafsson.

78
10. sept.

AUGLÝSING

um

mat á frosnu kjöti.

Enda þótt enn séu ekki til nein fyrirmæli í lögum um mat og meðferð á frosnu kjöti hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu þótt rétt að þeim, sem þess óska, sé gjörður kostur á að fá frosið kjöt, sem ætlað er til útflutnings, metið og flokkað í líkingu við það sem nú á sér stað með saltkjöt og hefir í því skyni sett sérfróðan mann til þess að annast mat og flokkun kjötsins og gefið honum eftirfarandi

ERINDISBRÉF.

1. gr.

Allt frosið kjöt, sem flutt er héðan af landi fæst metið og flokkað eftir tegundum og gæðum kjötsins undir yfirumsjón eftirlitsmanns. Slátrun skal fara fram í þrifalegum húsakynnum og svo rúm-góðum, að kjötið geti kólnað fljótt og skemmdalaust. Slátrun skal vera þrifaleg og kjötið hreint og óskemmt. Gæta skal þess að frystihúsin séu hreinleg og öll meðferð kjötsins í þeim svo góð, að kjötið skemmist ekki. Áður en kjötið er fryst skal hver skrokkur klæddur í þunnar nýjar léreftsumbúðir.

2. gr.

Læknisskoðun og kjötmerking skal fara fram samkvæmt fyrirmælum laga nr. 7, 13. september 1912, um merking á kjöti, þó svo að merkið sé aðeins sett á einn stað á hvern skrokk, helst innan á huppin, sem næst fyrirskurði.

3. gr.

Til frystiútflutnings skal aðeins meta dilkakjöt sem er svo vænt og lítur það vel út, að það geti talist fyrsta og annars flokks kjöt. Kjöt af rosknu fé og rýrt dilkakjöt fæst ekki metið til frystingar og útflutnings, nema með leyfi atvinnumálaráðuneytisins.

4. gr.

Eftirfarandi reglum skal fylgja um meðferð og merkingu kjötsins, aðra en hina lögákveðnu merkingu sem um ræðir í 2. gr.

- a. Rista skal fram úr bringukolli.
- b. Nýru og nýrnamör fylgi. Sé mörinn mjög mikill má taka nokkuð^{10. sept.} af honum.
- c. Áður en skrokkurinn er klæddur í umbúðir skal binda sterkum spotta um framhæklana og strengja aftur fyrir hálsinn fremst, svo hálsinn standi fram og bógarnir þrýstist saman.
- d) Ef strjúpinn hefir blóðgast eða óhreinkast skal nema framan af honum áður en skrokkurinn er látinn í umbúðir.
- e) Öll merki skulu sett á umbúðir og merkimiða, en ekki á sjálfan skrokkinn.
- f. Merkimiða skal festa við hvern skrokk. Annarsvegar er prentað læknisvottorð, sem læknir undirskrifar, en hinsvegar firmamerki og flokksmerki.
- g. Kjötið skal vegið áður en það er sett í umbúðir. Við útskipun skal vega kjötið á ný og skal sú vigt sem þá kemur fram tilgreind á vottorðum.
- h. Kjötið flokkast í tvo flokka eftir gæðum. Í fyrsta flokk eru látnir allir skrokkar, sem eru holdmiklir og gallalausir að útliti, en í annan flokk rýrari skrokkar og gallaðir, ef þeir þá teljast hæfir til útflutnings.
- i. Fyrsti flokkur skiftist í þyngdarflokka og merkist sem hér segir. — Merkin séu sett á umbúðir og merkimiða. Skrokkar sem vega $13\frac{1}{2}$ kg. og þar fyrir neðan merkist X. Skrokkar sem vega yfir $13\frac{1}{2}$ kg. og allt að $16\frac{1}{2}$ kg. merkist O. Skrokkar sem vega $16\frac{1}{2}$ kg. og þar yfir merkist T.
- j. Annars flokks kjöt skiftist í þyngdarflokka og merkist sem hér segir: Skrokkar sem vega $13\frac{1}{2}$ kg. og þar fyrir neðan merkist YX. Skrokkar sem vega yfir $13\frac{1}{2}$ kg. merkist YO.
- k. Auk flokksmerkja skal einnig setja merki útflytjanda á umbúðirnar. Sömu merki skulu einnig vera á merkimiðum.

5. gr.

Við hvert frystihús þar sem óskað er mats á frosnu kjöti vinna undirmatsmenn, sem annast hin daglegu eftirlitsstörf og kjötflokkun eftir fyrirmælum eftirlitsmanns. Undirmatsmenn þessa velur eftirlitsmaður fyrst um sinn í samráði við kjötútflytjendur. Nú þykir honum eftirlitinu betur borgið á annan hátt, og gerir hann þá tillögur um skipun undirmatsmanna til atvinnumálaráðuneytisins. Um skyldu undirmatsmanna til að vinna að verkun kjötsins og um kaup þeirra fer eftir reglum þeim, sem gilda um mat á saltkjöti.

78

6. gr.

10. sept.

Nú þykir eftirlitsmanni ástæða til að víkja í einhverju frá framantöldum reglum og skal hann þá gera tillögur um það til atvinnumálaráðuneytisins, sem ákveður hvort frá reglunum skuli vikið og að hverju leyti.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 10. september 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

79

18. sept.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Minningar-
sjóð hjónanna Halldórs Jónssonar og Matthildar Ólafsdóttur frá Suður-Vík og dætra þeirra, Guðlaugar og Sigurlaugar, útgefin á venju-
legan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra, 18. september 1929. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

minningarsjóð hjónanna Halldórs Jónssonar (f. 10. marz 1857) og Matthildar Ólafsdóttur (f. 11. október 1851) frá Suður-Vík og dætra þeirra Guðlaugar (f. 8. desember 1881) og Sigurlaugar (f. 13. nóvember 1887), til stofnunar elliheimilis fyrir Vestur-Skaftafellssýslu og Eyjafjöll

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður hjónanna Halldórs Jónssonar og Matthildar Ólafsdóttur frá Suður-Vík og dætra þeirra Guðlaugar og Sigurlaugar, til stofnunar elliheimilis fyrir Vestur-Skaftafellssýslu og Eyjafjöll, og er stofnsettur af erfingjum þeirra Jóni og Ólafi Halldórssonum í janúar 1927.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er 15000 kr. í peningum, er stofnendur leggja til hans, og ennfremur ánafna þeir honum til eignar á sínum tíma

(sbr. 5. gr.) jörðina Suður-Hvamm í Mýrdal (Hvammshreppi). Stofn- 79
endur eða erfingjar þeirra geta aukið sjóð þenna síðar, ef þeir vilja. 15. sept.

3. gr.

Peningaupphæð sjóðsins skal geymast og ávaxtast í Söfnunar-sjóði Íslands og skulu vextir árlega leggjast við sjóðseign að fullu, þar til féð verður notað samkvæmt því, er síðar segir.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er, að stofnað verði fyrir eignir hans heimili til fulls lífsframfæris handa ellihrumu fólki, körlum og konum, sem eru fullra 65 ára að aldri og fædd eru í Vestur-Skaftafellssýslu eða undir Eyjafjöllum í Rangárvallasýslu, eða hafa dvalið þar full 10 ár samfleytt innan fertugs aldurs, og skulu fátæk gamalmenni, ekkjur og einstæðingar, ganga fyrir öðrum til upptöku á heimilið. Öllu fólki, sem á heimilið er tekið, veitist þar að öllu leyti ókeypis vist og aðhlyning, svo fremi sem eigi þarf að flytja það á sjúkrahús. Stjórn sjóðsins ákvarðar í hvert skifiti, hverjir fá vist á elliheimilinu, ef fleiri sækja um verustað þar en rúmast geta um sinn, og skal tekið tillit til þess, að það komi sem jafnast niður á hreppana á svæði því, er sjóðurinn nær yfir. Engan má setja á heimilið gegn vilja hans.

5. gr.

Elliheimili þetta skal reisa á kostnað sjóðsins og skal það vera vel vandað og reisulegt steinhús (eða úr öðru haldgóðu efni, ef fundið kynni að vera, þegar stofnunin er reist), en að öðru leyti skal byggingin vera íburðarlaus, því að hyggilegs sparnaðar skal gætt við hana í hvívetna. Stjórn sjóðsins, sem hefir á hendi alla framkvæmd byggingarinnar og umsjón með henni, skal útvega teikningu af henni og gerð hennar hjá húsameistara ríkisins eða öðrum húsbyggingameistara, ef jafn tryggilegt þætti, og skal gera útboð á smíðinni eða verkinu, ef það álízt heppilegra.

Byggingin skal reist á jörðinni Suður-Hvamm í Mýrdal, sem ánafnast sjóðnum í þessu skyni með öllu, sem henni fylgir og fylgja ber, og verður full og óátalin eign sjóðsins frá þeim tíma, er byrjað er á verkinu, enda sé hún þá laus úr ábúð.

Í húsi þessu skulu eiga heima gamalmenni þau, sem sjóðurinn veitir lífsuppeldi, til æfiloka eða svo lengi sem þau kjósa, og skal séð um, að þau fái þar hollan og hæfilega rúmgóðan bústað. Ef eignalausir einstæðingar eiga í hlut, annast sjóðurinn einnig útför þeirra, ef þeir andast á heimilinu. Íbúð skal þar og vera fyrir starfsfólk stofnunarinnar, svo og önnur nauðsynleg hús fyrir áhöfn jarðarinnar

79 o. s. frv.; en jörðin skal rekin fyrir heimilið, henni vel við haldið og 18. sept. hún bætt eftir þörfum.

6. gr.

Byggingin skal fullgerð vera og stofnunin taka til starfa á eitthundrað ára fæðingardegi einhvers af arfleiföndunum, sem sjóðurinn er við kenndur, ef fært þykir að áliti sjóðsstjórnar, en þó eigi fyrir en sjóðsstofn nemur minnst kr. 200000.00, og eigi síðar en á hundrað ára fæðingardegi þess yngsta þeirra, Sigurlaugar Halldórsdóttur, þ. 13. nóvember 1987, — og skal þá og aflað áhafnar búsins, búsaðalda m. m., sem þarf til stofnunarinnar í heild. En til alls þessa, byggingar og annars, má eigi verja meiru af fé sjóðsins en svo, að stjórn hans þyki öruggt að $\frac{3}{4}$ hlutar árlegra vaxta af eftirstandandi höfuðstól nægi undir venjulegum kringumstæðum til þess að standast kostnað stofnunarinnar í rekstri, og halla, er á búinu kynni að verða, og mega þeir ganga til þess, en $\frac{1}{4}$ hluti vaxtanna leggist við höfuðstólinn, til viðhalds stofnuninni og aukningar síðar meir.

7. gr.

Stjórn sjóðsins semur reglugjörð fyrir elliheimilið, ræður ráðsmann og starfs- eða vinnufólk stofnunar og bús og ákveður kaup þess. Einnig að öðru leyti hefir hún þar æðsta valdið og hefir nákvæmt eftirlit og umsjón með öllu, er viðkemur rekstri stofnunarinnar og búsins, og sér um að öllu sé sparsamlega og hentuglega hagað. Hún annast ennfreður um, að gamalmenni heimilisins geti, ef þau eru þess umkomin, haft einhverja líkamlega vinnu sér til afþreyingar og að jafnan sé fyrir hendi verkefni til þess, við hæfi hvers þeirra; leggur stofnunin til þess efni, en allt, sem gamalmennin vinna, meðan þau dvelja á heimilinu, rennur til stofnunarinnar og notast í hennar þarfir. Stjórnin skal og stuðla að því, að hollar andlegar skemtanir verði við og við hafðar um hönd á heimilinu, svo og að guðsþjónusta fari þar fram við viss tækifæri.

8. gr.

Sjóðnum skal stjórnað af 5 manna nefnd, er skulu vera: Stofnendur sjóðsins, meðan þeir eru á lífi, en að þeim látnum 2 næstu erfingjar, ef óhindraðir eru og búsettir í Vestur-Skaftafellssýslu, ella 2 þar næstu undir sömu skilyrðum. Ef enginn slíkra erfingja er búsettur í héraðinu, skulu hinir stjórnendur sjóðsins velja 2 menn innan sýslu til þess að taka sæti í stjórninni, meðan svo er ástatt. Ennfremur sýslumaður Skaftafellssýslu, héraðsprófastur Vestur-Skaftafellssýslu, og einn maður kosinn af hreppsnefndum Eyjafjallahreppanna. Sam-

komustaður stjórnarinnar, er hún kemur á fundi, skal vera í Suður-
Vík eða á elliheimilinu að Suður-Hvammi. Stjórnin kys sér formann^{18. sept.}
og gjaldkera. Hæfilega þóknun má stjórnin ákveða sér fyrir störf sín
eða kostnað við þau, frá því er stofnunin tekur til starfa, ef ástæða
og þörf þykir til, en að jafnaði vinnur hún kauplaust.

Tvo endurskoðendur sjóðsreikninganna kys sýslunefnd Vestur-
Skaftafellssýslu á 5 ára fresti.

9. gr.

Reikningsár sjóðsins og stofnunarinnar er almanaksárið, og skal
stjórnin hafa lokið reikningum fyrir liðið ár á fyrsta ársfjórðungi næsta
árs og þar með gert áætlun um reksturinn það árið.

10. gr.

Leita skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari og
má henni aldrei breyta að efni til. Formsatriðum getur stjórn sjóðsins
þó fengið breytt, ef hún öll er sammála um að rík nauðsyn beri til
þess og dómsmálaráðuneytið samþykkir, enda komi þar til staðfesting
konungs eftir venjulegum reglum.

REGLUGJÖRÐ

um

80

19. sept.

viðbót við reglugjörð 7. júní 1921 fyrir Eyjafjarðarsýslu um fjall-
göngur og fjárskil.

1. gr.

Á eftir 1. málsgrein 37. gr. fjallskilareglugjörðarinnar komi
ný málsgrein svohljóðandi:

Oddviti sýslunefndar ákveður rekstrarmerkin í samráði við
kaupendur fjárins, þannig að hver kaupandi fær sitt ákveðna rekstr-
armerki, sem allt fé hans skal merkt með, og öllum öðrum er óheimilt
að nota. Skal oddviti halda skrá yfir þá fjárkaupendur, sem hafa
fengið löggilt rekstrarmerki, og ber þeim að gjalda 5 kr. árlega, er
renni í sýslusjóð á meðan markið er notað. Skylt er og oddvita að
tilkynna öllum hreppsnefndum sýslunnar og bæjarstjórn Akureyrar
hin lögskráðu merki svo tímanlega á hverju sumri, að þau geti orðið
auglýst fyrir almenningi áður en slátrun byrjar.

- 80** Reglugjörð þessi sem sýslunefndin í Eyjafjarðarsýslu hefir
19. sept. samið og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, stað-
festist hérmeð til að öðlast gildi 1. október 1929.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. september 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

- 81**
23. sept.

AUGLÝSING

um

staðfesting stjórnarráðsins á lögreglusamþykkt fyrir Patrekshrepp í Barðastrandasýslu.

Samkvæmt lögum nr. 18, 20. október 1905, sbr. lög nr. 7. 18. maí 1920, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna, er hérmeð staðfest eftirfarandi lögreglusamþykkt fyrir Patrekshrepp í Barðastrandarsýslu.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir

Patrekshrepps í Barðastrandarsýslu.

I. KAFLI.

UM REGLU OG VELSÆMI Á ALMANNAFÆRI.

1. gr.

Á almannafæri mega upphot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða er ætlað til almennings afnota, svo sem leikvöllir, torg, bryggjur, bólvirki o. s. frv.

2. gr.

81

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal^{23. sept.} við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annara samkomuhúsa, eða annarsstaðar þar sem almenningur kemur saman, þá skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til þess að varðveita góða reglu.

3. gr.

Allir, sem fara um götur kaupsins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, ríðandi. í vagni, í bifreið, á hjólum eða öðrum farartækjum, skulu, þá er þeir mæta einhverjum, eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sér, gripum sínum og fartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún eða gangstétt, sem auðið er. Við krossgötur skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem er til vinstri handar.

4. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt, eða hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi athæfi, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur eða þá, sem búa í nágrenninu.

5. gr.

Enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem ónáðar húsbúendur.

6. gr.

Á fjölförnum götum, eða þar sem hætta getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, „stikk“ eða „klink“, ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, sem til óþæginda getur orðið.

7. gr.

Enginn má skjóta úr byssu, rifli eða skammbyssu, af boga eða öðrum skotvopnum, yfir götu eða á götu né á svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almenningsnota, né heldur kveikja í púðri, olíu, benzíni, eða öðrum eldfimum efnum eða sprengiefnum, og ekki kasta frá sér steinum, glerbrotum, snjóköggjum, slori, vatni eða öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum þeim, er um fara. Nauðsynlegar

81 sprengingar má aðeins gera við götur, torg eða á almannafæri, með
23. sept. leyfi lögreglustjóra, og skal ætíð, þegar sótt er um leyfi til slíks, tilgreina, hver framkvæmi verkið, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

8. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, nema hann sé á leið af eða á grímudansleik eða álfadans, ekki heldur í búningi, sem misbýður velsæmi eða raskar almenntri reglu. Einnig er bannað að sýna af sér hneykslanlegt athæfi á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gegna þarfínda sinna á hneykslanlegan hátt.

9. gr.

Drukknun mönnum, sem finnast ósjálfbjarga eða eru með óspektir á almannafæri, skal ráðstafa á tryggilegan hátt, þar til þeir eru komnir til sjálfs sín aftur. Þeim mönnum, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða eða ósæmilegt athæfi eða látbragð á almannafæri, skal ráðstafa á sama hátt, þar til þeir koma til sjálfs sín aftur, og skulu þeir þá ennfremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir röskun á allsherjarfriði og reglu, er þeir kunna að hafa valdið með drykkjuskap sínum og ólátum.

10. gr.

Hver sá, sem staddur er utan dyra eða í opinberum samkomuhúsum innan takmarka hreppsins, er skyldur til að segja til nafns síns, ef lögregluvaldið krefst þess.

11. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögregluvaldsins. Ef nauðsyn ber til, betur lögregluvaldið kafið sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til þess að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum úr hreppssjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum; en hreppssjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI.

ÁKVÆÐI UM AÐ GERA UMFERÐINA GREIÐA

12. gr.

Enginn má ótilkvaddur rjála við opinberar eignir í hreppnum.

13. gr.

81

Án leyfis lögreglunnar má enginn setjast að á götu eða al-23. sept. mannaferi til að selja vörur eða reka aðra atvinnu.

Enginn má án leyfis hlutaðeigandi umráðamanns láta fyrirberast á umgirtu svæði eða öðrum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða garða, né fara inn í hús manna í óleyfi.

14. gr.

Á almannafæri má enginn leggja, hengja upp né setja neitt, sem tálmar umferð manna, hvort heldur það eru vörur eða annað. Þó mega þeir, sem flytja vörur eða aðrar nauðsynjar heim til sín og ekki geta lagt þær á eigin lóð, leggja þess konar frá sér á meðan á flutningi stendur, en þeim ber að gæta þess, að gera öðrum sem minnstan farartálma. Vagnar og önnur flutningatæki mega aldrei standa á götu eða stræti lengur en á meðan þau eru losuð eða fyllt, og aldrei mega slík tæki standa þvert yfir götu, heldur skal þess alltaf gætt, að þau standi langs eftir götu og sem næst götubrún.

15. gr.

Á götu eða annarsstaðar á almannafæri má ekki vinna neina vinnu, sem tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, svo sem höggva eða sprengja grjót, telgja tré, járna hesta eða því um líkt. Bannað er að hrista gólfábreiður, viðra sængurföt, eða hengja til þerris á götu, torgi eða öðru almannafæri þvott eða annað.

16. gr.

Engum, sem ekki er fullra 14 ára að aldri, má trúá fyrir sleða, vagni eða kerru, sem hestur dregur, né heldur flutningatækjum á landi eða sjó, sem knúð eru með véla-afli.

17. gr.

Þeir, sem ríða eða aka um götur eða stræti, skulu viðhafa alla varúð, og er öllum bannað að ríða nema fót fyrir fót fram hjá húsdýrum og fyrir götuhorn eða út og inn um port eða garðshlið. Svo er og stranglega bannað að ríða harðara en hægt tölt á götum kaupsins, og eru þeir, sem ríða eða aka, skyldir til að gera fótgangandi mönnum, sem á undan þeim er, viðvart í tæka tíð. Fælna hesta má ekki nota fyrir vagni eða sleða. Hvorki fælna né slæga hesta má reka lausa um götur kaupsins. Vagnar eða sleðar með hesti fyrir mega aldrei standa á götu eða almannafæri í hreppnum, nema ökumaður eða annar vel hæfur maður gæti hestsins.

81

23. sept.

18. gr.

Það er bannað að ríða eða aka á móti skruðgöngum og lík-fylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá.

19. gr.

Hjólreiðamenn skulu fara hægt og gætilega um götur kaup-túnsins, svo og þeir, sem aka farartækjum, sem knúð eru með véla-aflí, og skulu þeir ætíð hafa bjöllur eða lúðra á farartækjum sínum og gæta þess að gera aðvart í tæka tíð, þeim sem á undan fara, og ætíð hringja eða blása í lúður áður en þeir fara fyrir götuhorn eða fram hjá dyrum, er liggja nærri götu. Ennfremur er þeim skylt að hafa ljósker á slíkum farartækjum, og hafa þau tendruð er þeir eru á ferð, frá því að skyggja tekur á kvöldin og þar til bjart er orðið að morgni.

20. gr.

Menn, sem bera orf og ljái um göturnar eða á öðru almanna-færi, skulu hafa það sitt í hvoru lagi.

21. gr.

Lausa hesta skal jafnan reka hægt og gætilega um götur kauptúns, og aldrei má siga hundum á skepnur nærri götu. Hestar í kauptúninu, ef þeir eru þar staddir, skulu ætíð hýstir um nætur á veturna.

22. gr.

Naut, sem farið er með um götur kauptúnsins, skulu ætíð leidd í nægilega traustu bandi, og að minnsta kosti tveir menn fylgja hverju nauti ársgömlu eða eldra. Aldrei mega naut standa úti á götu eða öðru almannafæri gæzlulaus. Naut mega ekki ganga laus með kúm hreppsúa.

23. gr.

Enginn má etja hundum saman né siga þeim á fólk, og verði einhver var við, að hundur ræðst á mann, er hann skyldur til að aftra því. Hundar, sem ráðast á menn eða skepnur, eða elta skepnur úti um haga, eru réttðræpir hvar sem þeir sjást úti. Hundar mega ekki vera lausir úti um nætur, svo nokkru ónæði valdi íbúum hreppsins. Flækingshunda, sem ekki eru í eign eða umsjá neins manns, skal lögreglustjóri láta handsama og auglýsa. Gefi enginn sig fram innan þriggja sólarhringa og greiði áfallinn kostnað, skal lóga slíkum hundum, ef enginn vill taka þá að sér.

24. gr.

81

Ekkert það má hafa í opnum glugga við götu, sem niðun^{23. sept.} getur fallið og valdið skaða þeim, er um fara, og ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús, eða hafa laust á húsum uppi, er skaða getur valdið vegfarendum, og bera eigendur og umráðamenn húsanna ábyrgð á þeim skaða, er stafar af hirðuleysi þeirra í þessu efni.

25. gr.

Enginn má gera skurði í götur eða torg hreppsins né raska þeim á nokkurn hátt, nema hann hafi til þess leyfi hreppsnefndar. Fáist slíkt leyfi, skal verkið unnið þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, frá því fer að skyggja að kvöldi og þar til albjart er orðið að morgni. Að öðru leyti gerir hreppsnefnd og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir, til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slík verk dragast úr hófi fram, getur hreppsnefnd eða lögreglustjóri, eða bæði í sameiningu, látið ljúka verkinu og sett götur eða torg í samt lag aftur, á kostnað þess, er verkið átti að framkvæma.

26. gr.

Þegar hús eru byggð að nýju eða eldri hús rifin og byggð upp að nokkru eða öllu leyti, skal eigandanum, ef húsið liggur við götu eða svæði, sem almenningur fer um, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að afstýra hættu, farartálma eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og má ekki liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leifar af verkefni og annað, sem af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burtu, þegar húsgerðinni er svo langt komið, eða verki því, er unnið er að, að því verði við komið.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er flutt í burtu, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda eða umboðsmanni hans skylt að ganga svo frá rústunum, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

27. gr.

Palla, stoðir og annan útbúnað við húsasmíðar eða önnur mannvirki, eða viðgerðir á þeim, skal gera nægilega traust. Heimilt

81 er lögreglunni að gera ráðstafanir hér að lútandi. Lausir stigar, sem
23. sept. notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggapvott eða þess kon-
ar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járngöddum
að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur. Lausir stigar mega
ekki standa við húsvegg á almannafæri eftir að dimmt er orðið.

Brot gegn ákvæðum þessarar greinar, eða fyrirskipunum lög-
reglunnar hér að lútandi, eru á ábyrgð þess, er verkið vinnur eða
annast, eða ef hann er ekki tilgreindur, þá á ábyrgð eiganda eða
umráðamanns.

28. gr.

Áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vör-
um eða öðru við bryggjur eða hús, sem liggja við alfaraveg, skulu
vera nægilega traust, og þeir, sem þau nota, skulu vera gætnir og
áriðanlegir menn. Sama ábyrgð hvílir á eigendum, umráðamönn-
um og þeim, er verkið framkvæmir, og á brotum gegn 27. gr.

29. gr.

Sporbrautir, sem liggja eftir götu endilangt eða yfir, skulu
því aðeins leyfðar, að þær að dómi hreppsnefndar séu taldar nauð-
synlegar. Skulu allar slíkar sporbrautir falla niður í veginn þannig,
að þær valdi ekki vegfarendum farartálma. Þar sem sporbrautir
liggja yfir götu eða eftir, skulu þeir, sem með vagnana fara, gæta
þess, að ekki hljótist tjón af, enda er slíkt á ábyrgð eiganda eða
umráðamanna og þeirra, sem með fara, þá er slys ber að höndum.
Geti sá, er með vagninn fer, ekki bætt tjónið, ber eiganda eða um-
ráðamanni að gera það.

30. gr.

Þakjárn, sem notað er yfir fiskstakka eða annað, skal bund-
ið eða á annan hátt fest svo vel, að það fjúki ekki í stormi. Bannað
er að hafa þakjárn eða parta af þakjárninu laust úti, og hafa eigend-
ur ábyrgð á að slíkt fjúki ekki öðrum til tjóns eða meiðsla. Sama
gildir og um spýtnarusl og annað, sem meiðslum getur valdið ef
fýkur. —

31. gr.

Báta eða annað má aldrei setja á vegi eða annan alfara-
veg eða svo nærri, að nokkur hluti þess gangi inn á veginn eða yfir
hann, og getur hreppsnefnd eða lögreglustjóri, eða hvor um sig,
látið færa slíka muni í burtu á kostnað og ábyrgð eiganda eða um-
ráðamanns, ef hann ekki gerir það sjálfur, eftir að hafa verið að-
varaður.

III. KAFLI.

81

23. sept.

UM FRIÐUN ALMENNINGSEIGNA.

32. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka, né á annan hátt spilla eignum hreppsins, hvort heldur það eru vegir, vatnsból, byggingar, rafáhöld, rafþræðir, götuljósker, símar eða annað, sem ætlað er til almenningsnota.

33. gr.

Enginn má rita, rispa, tjarga, teikna né mála á hús manna eða girðingar neitt það, er hneyksli getur valdið, skemmdum eða óþrýði. Enginn má heldur skemma girðingar þær, er standa um afgirta garða, reiti, tún eða önnur mannvirki. Það er bannað að klifra yfir þær eða fara í gegnum þær, nema með leyfi eiganda eða umráðamanna. Enginn má á nokkurn hátt vísvitandi spilla nokkrum eignum hreppsþúa. Komi slíkt fyrir, skal sá, er veldur, bæta fullum bótum þann skaða, sem hann gerir.

34. gr.

Enginn má skemma, troða eða spilla á annan hátt ræktuðum blettum, matjurtagörðum eða skrudgörðum manna, hvort sem girt er eða ógirt. Ekki má heldur skemma plöntur né á nokkurn hátt spilla neinu í grafreit hreppsins eða saurga hann á nokkurn hátt.

35. gr.

Auglýsingar má ekki festa á íbúðarhús manna án þeirra leyfis. Bannað er að festa upp auglýsingar með járnnöglum eða öðrum nöglum á síma- eða rafmagnsstaura og aðrar opinberar eignir, eða eignir einstakra manna, nema með leyfi hlutaðeiganda. Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa náð tilgangi sínum. Opinberar auglýsingar má enginn taka niður í óleyfi, né skemma þær eða gera ólæsilegar á nokkurn hátt.

36. gr.

Enginn má skjóta fugla eða seli á annara fjörum, nema með leyfi landeiganda.

IV. KAFLI.

UM REGLU Á VEITINGASTÖÐUM OG ALMENNUM
SKEMTISTÖÐUM.

37. gr.

Hverjum, sem hefir veitingasölu, hverju nafni sem nefnist, er skylt að gera allt, sem í hans valdi stendur, til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í húsi hans, sem kemur í bága við velsæmi og góða reglu.

38. gr.

Á veitingastað má enginn sýna af sér ofsalegt athæfi eða látbragð, hávaða eða nokkra ósæmilega hegðun.

39. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala, matar og drykkja eða gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar. Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

40. gr.

Allir almennir veitingastaðir og samkomustaðir skulu vera lokaðir frá kl. 11½ að kvöldi til kl. 6 að morgni, og allir gestir, sem ekki hafa náttstað þar, skulu hafa farið út ekki síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er. Heimilt er félögum að halda samkvæmi, dansleiki og aðrar skemtanir, sem ekki eru bundnar við neinn vissan lokunartíma, ef ekki taka þátt í þeim aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Sama gildir um brúðkaup og samsæti einstakra tiltekinna manna.

41. gr.

Enginn má fyrir borgun halda opinberar skemtanir, án leyfis lögreglustjóra. Sé slíkt leyfi veitt, skal það bundið því skilyrði, að hlýtt sé fyrirmælum þeim, sem kunna að verða sett með þar að lútandi reglugerð fyrir Patrekshrepp. Leyfishafi skal auk þess skyldur að hlýða þeim fyrirmælum, er lögreglan kann að setja til þess að varðveita góða reglu, velsæmi og hreinlæti. Leyfishafa er og skylt að hlýða fyrirmælum heilbrigðisnefndar um ræstingu og hreinlæti í húsrúminu, og skal það ætíð nýræst, þegar samkoma byrjar og nægileg hrákaílát við hendina.

42. gr.

81

Á opinberum samkomum mega áheyrendur eða áhorfendur^{23. sept.} ekki trufla samkomuna með ósæmilegu látbragði eða hávaða, svo að aðrir geti ekki notið þess, er fram fer.

43. gr.

Í húsum þeim, sem opinberar samkomur eru haldnar í, skulu vera að minnsta kosti tvennar dyr til útgöngu, og skulu hurðir falla út.

44. gr.

Við hvert veitingahús eða almennt samkomuhús skal eigandinn láta gera náðhús og salerni, sem gestum er heimill aðgangur að. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu.

45. gr.

Ef sýndar eru myndir, sem að dómi lögreglustjóra eru siðspillandi, hvort sem það eru skuggamyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Hann getur og bannað, ef honum sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft vond áhrif á þau.

46. gr.

Þegar samkoma stendur yfir fram á nótt, skulu þeir eða sá, sem fyrir henni stendur, láta gæta allrar varúðar við eldshættu, og ef enginn býr í húsinu, skal hann fullvissa sig um, áður en skilið er við það, að ekki sé neinstaðar í því óslökktur eldur.

47. gr.

Sérhverjum, sem sjúkling hefir á heimili sínu, er heimilt að fá bannað, að almennar samkomur, sem háreisti geta valdið, séu haldnar svo nærri húsi hans, að hætta geti stafað af fyrir ónæði.

V. KAFLI.

UM SAMGÖNGUR VIÐ SKIP.

48. gr.

Lögreglustjóri hefir heimild til, ef hann telur þess þörf til tryggingar góðri reglu og velsæmi, að gefa út fyrirskipanir og bönn gegn samgöngum við skip, er koma frá útlöndum, eða eru útlend,

81 en skýra skal hann þegar í stað stjórnarráðinu frá slíkum fyrir-
23. sept. skipunum og bönnum.

VI. KAFLI.

UM BÖRN Á GÖTUM KAUPÚNSINS.

49. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri síðar en kl. 8 á kvöldin á tímabilinu frá 1. október til 30. apríl, og ekki seinna en kl. 10 frá 1. maí til 30. september, nema þau séu í fylgd með fullorðnum. Lögreglustjóri getur bannað börnum, sem ekki ganga þar til vinnu né eiga erindi, að vera á bryggjum kaupúnsins eða við fisk- og pakkhús-in, þegar verið er við fiskvinnu eða upp- og útskipanir.

VII. KAFLI.

UM ÁGANG BÚPENINGS.

50. gr.

Meðan sauðfjáreign er í hreppnum, skal ávallt vera til 5 manna nefnd, skipuð sauðfjáreigendum og jarðeigendum, en valin af hreppsnefnd til eins árs í senn. Skal nefnd þessi kosin í fyrsta sinni, þegar lögreglusamþykkt þessi öðlast gildi, og síðan í janúarmánuði ár hvert.

Hlutverk nefndar þessarar er að annast allar framkvæmdir, sem sauðfjáreigninni í hreppnum við koma, svo sem: að sjá um, að öllu sauðfé sé komið burtu úr kaupúninu, samkvæmt ákvæðum 51. greinar, annast fjallgöngur, senda menn í aðra hreppa á réttir eftir fé á haustin og hafa allar aðrar framkvæmdir um fjallskil, samkvæmt gildandi fjallskilareglugerð. Skal hún semja fjallskilaseðil á hverju hausti og leggja fyrir hreppsnefndina til samþykktar. — Ennfremur skal nefndin sjá um handsömun á ágangsfénaði. Allir sauðfjáreigendur og jarðeigendur í hreppnum eru skyldir til að hlýða fyrirmælum þessarar nefndar.

51. gr.

81

Enginn má hafa sauðfé heima í kaптúninu á tímabilinu frá^{23.} sept. 20. maí til 20. september, nema í fjárheldri girðingu eða svo öruggri gæzlu, að ágangur á annara land geti ekki af hlotizt.

52. gr.

Enginn má láta hross ganga laus í kaптúninu, nema í grip-heldri girðingu sé, sama gildir um geitfé og nautpening.

53. gr.

Hænsn, endur og aðrir alifuglar skulu alltaf byrgðir í heldum girðingum á tímabilinu frá 1. maí til 30. september ár hvert.

54. gr.

Allan kostnað, er leiðir af ráðstöfunum, er gerðar kunna að vera út af ágangi fénaðar, greiðir eigandi fjárins, sömuleiðis tjón það, er ágangurinn kann að hafa valdið, og skal sá skaði metinn af lögreglustjóra og tveim mönnum, öðrum völdum af eiganda fjárins og hinum af tjónþola. Allan þann kostnað, er leiða kann af ráðstöfunum, er nefnd sú, sem um getur í 50. gr., kann að gera, greiða fjáreigendur eftir því sem nefndin ákveður.

VIII. KAFLI.

UM ALMENNT HREINLÆTI OG ÞRIFNAÐ.

55. gr.

Heilbrigðisnefndin hefir eftirlit með öllu því, sem að almennum þrífnaði lýtur, eftir þeim ákvæðum, sem þar um eru sett eða kunna að verða sett með heilbrigðissamþykkt fyrir hreppinn eða samkvæmt henni.

IX. KAFLI.

UM TRYGGINGU FYRIR HÆTTUM.

56. gr.

Vatnsból skulu vera svo vel byrgð, og svo traustlega, að engum, hvorki mönnum né skepnum, geti stafað hættu af þeim.

Sama gildir um safngryfjur.

81

23. sept.

57. gr.

Mannvirki og annað, sem ótalið er í 56. gr. og sem nokkur hætta getur stafað af, mönnum eða dýrum, skal vera svo tryggilega um búíð, að engin hætta geti af stafað, að dómi lögreglustjóra.

Ef eigandi eða umráðamaður lætur farast fyrir, eftir boði lögreglustjóra, að gera slík mannvirki og um ræðir í þessum kafla svo tryggileg, að hættulaus séu, má lögreglustjóri láta gera það á hans kostnað.

58. gr.

Bannað er að nota gaddavírsgirðingar meðfram vegum í kaupúninu, og hvergi nær íbúðarhúsum eða almannafæri en sex metra. —

X. KAFLI.

UM STAÐGILDI SAMÞYKKTARINNAR, HEGNINGARÁKV. o. fl.

59. gr.

Samþykkt þessi nær yfir Patrekshrepp í Barðastrandarsýslu.

60. gr.

Brot gegn lögreglusamþykkt þessari varða sektum allt að 500 krónum, ef ekki liggur þyngri hegning við að lögum.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skort á hæfilegri umsjón foreldra eða umráðamanna, er ganga þeim í foreldrastað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

61. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem skylda hans er samkvæmt samþykkt þessari eða fyrirskipun lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið gera það. Kostnað við þetta, og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjóri gerir eða lætur gera til þess að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykkt þessari, greiðist af þeim, sem brýtur. Ef hlutaðeigandi reynist ekki fær um að greiða kostnaðinn, greiðist hann úr sveitarsjóði.

62. gr.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af samþykkt þessari og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr sveitarsjóði.

63. gr.

81

Mál, sem rísa kunna út af samþykkt þessari, skal farið með^{23. sept.} sem almenn lögreglumál, og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í sveitarsjóð.

Framanrituð lögreglusamþykkt er samin og samþykkt af hreppsnefndinni í Patrekshreppi og sendist hérmeð hinu háa Stjórnarráði Íslands til staðfestingar.

Í hreppsnefnd Patrekshrepps, 4. febr. 1929.

Jónas Magnússon.

Ólafur Þórarinsson. Árni G. Þorsteinsson.

Kr. J. Guðbrandsson.

Samþykkur framanritaðri Lögreglusamþykkt að öðru leyti en því, að ég álít það ákvæði skaðlegt fyrir heill kaupsinsins að bannað er að nautpeningur fái að ganga laus þar að sumrinu.

Magnús Þorsteinsson.

Samþykkt þessi sem er samin og samþykkt samkvæmt lögum nr. 18, 20. okt. 1905, sbr. lög nr. 7, 18. maí 1920, staðfestist hérmeð til að öðlast gildi 15. október 1929.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 23. september 1929.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Gissur Bergsteinsson.

82
24. sept.

AUGLÝSING

um

staðfestingu stjórnarráðsins á lögreglusamþykkt fyrir
Siglufjarðarkaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890. sbr. lög nr. 67, 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, er hérmeð staðfest eftirfarandi lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir

Siglufjarðarkaupstað.

I. KAFLI.

UM REGLU OG VELSÆMI Á ALMANNAFÆRI.

1. gr.

Á almannafæri mega upphot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almennings afnota, svo sem leikvellir, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkju, sölubúða, leikhúsa, eða annara samkomuhúsa eða annarsstaðar þar sem almenningur kemur saman, þá skulu menn haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur til að varðveita góða reglu.

2. gr.

Allir, sem fara um götur bæjarins utan gangstétta, hvort heldur eru gangandi, ríðandi, í vagni, í bifreið, á hjólum eða öðrum fararkosti, skulu, þá er þeir mæta einhverjum eða einhver vill komast framfyrir þá, halda sér, gripum sínum og farartækjum á vinstri helmingi akbrautarinnar eingöngu og svo nærri götubrún að gangstétta-brún sem auðið er. Við krossgötu skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem er til vinstri handar, þeir sem fara um gangstéttir, skulu jafnan

víkja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir til að víkja á akbraut, 82
sé hún til vinstri handar. 24. sept.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, blístra eða hafa annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu eða ónáðar þá, sem um þurfa að fara, eða nálægt búa. Bæjarstjórnin getur bannað vélar, sem valda svo miklum hávaða eða hristingi að almenningi stafa óþægindi af að áliti bæjarstjórnar.

4. gr.

Enginn má að þarflausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrbjöllum, eða yfir höfuð hafast neitt það að, sem ónáðar íbúendur húsa.

5. gr.

Á götum, eða þar sem hætta getur af stafað, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum, skíðum eða sleðum eða hafa um hönd aðrar skemtanir, eða leika, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið.

6. gr.

Á götum eða yfir götur eða svæði, sem almenningur fer um, má eigi skjóta með byssum eða öðrum skotvopnum, ekki kveikja í púðri, skoteldum eða nokkrum öðrum sprengiefnum, og ekki kasta steinum, glerbrotum, snjóköglum, torfi, óhreininum, vatni, eða neinu öðru, er tjóni getur valdið eða óþægindum fyrir þá, er um slíka staði fara. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku samþykki lögreglustjóra, og ber bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri eða í búningi, er misbýður velsæmi eða raskar allsherjarreglu.

Einnig er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun á almannafæri, svo sem með ósæmilegum orðum eða látbragði, með því að fletta sig klæðum eða gera þarfir sýnar á hneykslanlegan hátt.

8. gr.

Þá menn, sem eru ósjálfbjarga sökum drykkjuskapar á götu

82 eða á almannafæri, má setja í varðhald þangað til þeir koma til sjálfs
24. sept. sín aftur. Þá menn, sem sökum ölæðis hafa í frammi hávaða á almannafæri með ljótum söng, hrópum eða illyrðum eða sýna af sér óskunda með höggum eða barsmíð, má setja í varðhald, ef þeir ekki skipast þegar í stað við munnlega áminningu lögregluvaldsins, og skulu þeir ennfremur sæta sektum eftir samþykkt þessari fyrir þá röskun á reglu og friði, er þeir kunna að hafa valdið með drykkjuskap sínum og ólátum.

9. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur eða fjörur kaupstaðarlóðarinnar, eða svo nálægt landi, að hneyksli geti valdið, eigi heldur nálægt skipum sem á höfninni liggja, ef það getur hneykslað nokkurn. Enginn má baða sig eða þvo sér í Hvanneyraránni, vatnsleiðsluþrónni eða þeim uppsprettum og lækjum, er renna í ána eða þróna, eða öðrum lækjum, sem vatn er notað úr til neyzlu.

10. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja rétt til nafns síns og heimilis. þegar lögregluvaldið krefst þess.

11. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn krafist sér til aðstoðar hvern fulltíða karlmann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu og óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga slíkir menn á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, er þeir kunna að bíða við það á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI.

ÁKVARÐANIR TIL AÐ AFSTÝRA TÁLMUNUM OG HÆTTUM FYRIR UMFERÐINA.

12. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra eða umsjónarmanns vatnsveitunnar.

13. gr.

82

Án leyfis lögreglustjóra má enginn setjast að á almannafæri^{24. sept.} til að selja vörur eða reka aðra atvinnu, og sé slíkt leyfi veitt, þá aðeins á þeim stað, sem leyfið tekur til. Börn yngri en 14 ára mega alls ekki selja vörur á almannafæri. Þó skal börnum, 8 ára eða eldri, heimilað að selja dagblöð og fréttablöð og sömuleiðis aðgöngumiða að íþróttasýningum, dagskrár og merki, er gilda fyrir sérstaka háttíðisdaga.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda, má enginn láta fyrirberast á húslóðum, á hússviðum, í garðshliðum eða á öðrum stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir, né fara inn í hýbíli hans í sölu-erindum.

14. gr.

Stéttir fram með götum skulu eingöngu ætlaðar gangandi mönnum; eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni; ljái, gaddahrífur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotið af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá búið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins eða annarsstaðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig að opið viti upp.

Þar sem gangstéttir eru skulu fótgangandi menn að jafnaði halda sér á gangstéttunum. Þeir sem verða að víkja út af götunni vegna þrengsla á gangstéttinni, eða vegna þess að enga gangstétt er þar um að fara, skulu veita umferðinni um götuna nákvæma athygli og víkja til hliðar þegar í stað, er hljóðmerki er gefið.

15. gr.

Á almannafæri má eigi leggja eða setja neitt það, er tálmar umferðinni. Þó mega þeir, sem flytja að sér vörur, eldivið, hey eða annað slíkt og eigi geta lagt það frá sér á sjálfs síns lóð, leggja það á torg og götur meðan á flutningnum stendur, en gæta skal þess, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningnum loknum skulu þeir hreinsa vandlega götuna eða torgið, sem notað var. Bifreiðar, vagnar, hjólbörur og sleðar mega ekki standa á götum lengur en nauðsynlegt er til að fylla þá og tæma, og aldrei mega þeir standa á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar, sem notaðar eru til fólks- og vöruflutnings, og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

82

16. gr.

24. sept.

Á götum, gangstéttum eða annarsstaðar á almannafæri má ekki vinna neina vinnu, er tálmar umferð manna eða gerir hana hættulega, t. a. m. höggva eða mylja grjót, járna hesta eða því um líkt. Eigi heldur hrista gólfteppi, viðra sængurföt eða hengja föt eða þvott til þerris eða þesskonar, af veggsvölum eða gluggum, er vita að almannafæri.

17. gr.

Vöruskápa, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þessháttar má ekki hengja utan á hús á almannafæri, þannig að óþægindi verði að, að dómi lögreglunnar. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi láta standa jurtaþotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður. Eigi skal leyfilegt að setja upp sjálfsala.

18. gr.

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, snjóboltum, nöglum, fiski-úrgangi, hálmi, ávaxtahýði, pappírslusli eða öðru þesskonar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er haft getur í för með sér hættu, óþrifnað eða óþægindi fyrir vegfarendur.

19. gr.

Foreldrum og öðrum hlutaðeigendum er skylt að annast um, að tilhlýðilegt eftirlit sé haft með óstálpuðum börnum, sem eru á þeirra vegum, þegar þau eru á almannafæri. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 8 á tímabilinu frá 1. september til 14. maí og ekki seinna en kl. 10 frá 15. maí til 31. ágúst, nema þau séu í fylgd með fullorðnum.

Lögreglan getur bannað börnum að vera á bryggjum og bryggjupöllum, ef þau ganga þar ekki að vinnu né eiga þangað brýnt erindi að dómi lögreglunnar.

20. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins né raska þeim á neinn hátt nema hann hafi til þess leyfi veganefndar og samþykki lögreglustjóra. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því dimma fer að kvöldi til þess bjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur

eða skipað fyrir hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst 82
úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka^{24. sept.}
verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, er átti
að framkvæma. Slíkan kostnað má taka lögtaki.

21. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rífið og byggt upp að
nokkru leyti, er eiganda þess, ef húsið liggur við almannafæri, skylt
að skýra lögreglustjóra frá áður en verkið byrjar og sanna fyrir
honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrir-
mælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra faratálma og hættu
eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki
leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjórinn leyfir,
og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, möl, leifar
af verkefni og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn færa
burtu, er húsgerðinni er svo langt komið, að því verði við komið.
Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða
farartálma, skal taka burtu þegar í stað þegar lögreglan krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt án þess
að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá
húsnæðinu, að ekki stafi hættu, óþrifnaður eða óþrýði af.

22. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þesskonar, sem notaður er
við húsasmíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera
nægilega traustur og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og
áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta
kosti 20 sm. há brík og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar,
sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess-
konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járn göddum
að neðan, ef stigin er meira en 4 metra langur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri
eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess er verkið annast, eða ef
hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

23. gr.

Nú er hús eða hluti af húsi svo hrörlegt, að hætt er við að það
hrynji eða falli niður, eða það er þannig byggt, að hætt er við að
járn fjúki af þaki eða veggjum, og getur lögreglustjóri þá bannað
að nota húsið og boðið eiganda eða umráðamanni hússins að gera þær

- 82** umbætur á því, að eigi geti valdið hættu fyrir vegfarendur. Auk þess
 24. sept. getur lögreglustjóri gert aðrar ráðstafanir í þessa átt á kostnað hlutaðeiganda. Sama gildir og þegar grjótgörðum, skíðgörðum eða annari girðingu liggur við falli.

24. gr.

Öll áhöld, sem notuð eru til þess að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru úr húsum, sem liggja á almannafæri, skulu vera nægilega traust, og þeir, sem þau nota, skulu vera áreiðanlegir menn.

25. gr.

Nú álitur veganefnd, að síldarbryggjum, síldarpöllum eða öðrum mannvirkjum innan lögsagnarumdæmisins sé svo áfátt, að aðgerðar þurfi við, svo sem t. d. þegar göt eru á bryggjum eða síldarpöllum eða mannvirkin eru svo fúin eða sprungin, að þeim sem fara um, geti að álitu veganefndar, stafað hætta af, getur veganefnd heimtað af eigendum mannvirkjanna, að þeir gangi svo frá þeim, sem veganefnd telur þurfa, svo hættulaust sé.

Nú er aðgerðin ekki framkvæmd svo fljótt, sem veganefnd telur þurfa, og getur hún þá látið aðgerðina fram fara á kostnað eigandans, og má taka kostnaðinn lögtaki hjá eiganda mannvirkisins, og hvílir aðgerðin sem lögveð á eigninni á undan öðrum veðböndum.

Nú er eigandi eða umráðamaður mannvirkis, sem aðgerðir þarf, ekki viðstaddur í bænum eða eigi næst til hans hér á landi, og er þá bæjarstjórn heimilt að framkvæma aðgerðina á kostnað eigandans án tilkynningar.

26. gr.

Þegar ís leggur á höfnina, má enginn fara út á ísinn fyrir en hann er oriðnn vel heldur. Þyki lögreglustjóra ísinn eigi nógu traustur, skal hann banna alla umferð um hann.

27. gr.

Eigi má kasta í höfnina eða fjöruna grjóti, mól, sandi, ösku, dauðum fiski, síld, matarleifum, slori, fiskúrgangi, rusli né öðru slíku og ekki skilja neitt slíkt eftir nema fyrir utan línu, er hugsast dregin úr Vogarskeri í Selvíkurnef.

28. gr.

Nú gengur kjallarahurð út að stétt eða götu og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera handrið úr jární eða öðrum málmi beggja megin við þau, og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að

kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera frá því að dimma tekur að kvöldi unz bjart er að morgni. 82 24. sept.

Í kring um birtugrófir við stétt eða götu skal setja handrið úr járn eða öðrum málm, eða nægilega sterkar járngrindur yfir, jafnhátt stéttinni eða götunni. Handriðið samkvæmt þessari grein mega ekki vera lægri en 60 sentimetrar.

29. gr.

Síldarnætur má aldrei breiða til þerris yfir götur kaupstaðarins, gangstéttir eða annarsstaðar þar sem umferð er mikil. Timbur má ekki liggja laust á lóð bæjarins eða þakjárn eða slíkar vörur, þannig, að þær geti fokið á hús eða götur.

30. gr.

Lögreglustjóri getur ákveðið um lengri eða skemmri tíma, að engin skot skulu leyfð á Siglufirði innan línu úr Vogarskeri í Selvíkurnef.

III. KAFLI.

UM REIÐ, LESTAFLUTNING OG AKSTUR Á GÖTUM BÆJARINS.

31. gr.

Þeir, sem ríða eða aka um götur bæjarins, skulu gæta tilhlýðilegrar varkárni, einkum þegar þeir fara fyrir götuhorn, yfir þvera götu eða fram úr hliðum. Þeir eru skyldir að nema staðar þegar í stað, þegar lögreglan gefur þeim merki til þess.

Á almannafæri má ekki ríða eða aka hraðara en á hæga brokki, og þar sem mikil er umferð, gatan mjó eða farartálmi á veginum, skal aðeins fara fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknu svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einn stað, getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á undan þeim ganga.

Eigi má ríða eða aka um gangstéttir bæjarins.

32. gr.

Það er með öllu bannað að ríða, beita fyrir vagn eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum, eða svo horuðum, að ekki hafi þeir

82 fullan þrótt. Hestar sem bíta eða slá, skulu auðkendir á þann hátt, að 24. sept. áberandi skúfur sé festur í ennistopp eða tagl.

33. gr.

Ríðandi mönnum, lestamönnum og öðrum, er farangur flytja á áburðarhestum, er skylt að víkja úr vegi og jafnvel út af götunni fyrir vögnum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunni en nauðsynlegt er til að taka ofan eða láta upp klyfjar.

34. gr.

Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sé hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Vagnar þeir, er notaðir eru til mjólkurflutninga eða til annars flutnings sérstakrar tegundar, skulu gerðir eins og fyrir kann að vera mælt í sérstökum reglugjörðum.

Aktýgin skulu vera haldgóð og hesturinn vel girtur við vagninn.

Sæti ökumannsins á vagninum skal haga þannig, að hann sjái bæði vel framundan sér og til beggja hliða. Ef hlassið er svo fyrirferðarmikið, að það byrgi útsýnið, er ökumanni skylt að ganga vinstra megin við vagninn og teyma eykinn.

35. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nógu sterkir og þroskaðir til þess starfa, enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og vagni af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólarsvipum. Virsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hesta í höfuð, fætur eða nára.

36. gr.

Vagnhlassið má ekki vera þyngra en svo, að vagninn beri það og hestinum veiti létt að draga það. Því á að vera vel fyrir komið á vagninum og fest svo, að ekki haggist. Það má hvorki ná langt út af vagninum né dragast með jörðu. Um málmvarning skal svo útbúið, að sem minnstur hávaði hljótist af.

37. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en tvo vagna, er tengslaðir séu saman. Það er og bannað að festa sleða eða handvagn við ak-tól, sem hestum er beitt fyrir.

Tveir vagnar eða fleiri mega ekki aka samhliða. Eigi má nema einn maður ríða við hliðina á vagni.

38. gr.

82

Með vagna og hesta má aðeins fara eftir þeim hluta strætisins,^{24. sept.} sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum né vegum, sem ætlaðir eru til annarar sérstakrar notkunar. Ef gata í bænum er þröng eða mjög mikil umferð um hana getur lögreglustjóri bannað alla vagna-umferð um hana, enda sé það auglýst með spjaldi á gatnamótum.

Veganefnd getur í samráði við lögreglustjóra, bannað akstur um tiltekin götusvæði um skemmri eða lengri tíma.

39. gr.

Með hesta og vagna skal fara svo nærri vegabrún eða gangstétt til vinstri handar sem auðið er. Um götuhorn skal aka í kröppum boga, ef snúið er við til vinstri handar, en í löngum boga, ef snúið er til hægri. Á götuhornum og gatnamótum er bannað að aka fram fyrir vagn eða hest, sem á undan er.

40. gr.

Það er bannað að ríða eða aka á móti sknúðgöngum og líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar meðan þær fara fram hjá.

41. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með vagna eða hesta, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri, og skal þá snúa vagninum þannig, að hlið hans sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðrinum. Ekki má nema staðar þar sem hestur eða vagn heldur kyrru fyrir beint á móti hinum megin á götunni. Ennfremur er bannað að nema staðar með hest eða vagn á gatnamótum eða fast við þau.

42. gr.

Ökumenn og ríðandi menn mega ekki yfirgefa hesta á almannafæri, nema annar maður haldi í taumana eða hesturinn sé bundinn tryggilega. Á almannafæri má ekki taka beisli af hesti, sem beitt er fyrir vagn, nema meðan honum er gefið.

43. gr.

Um sleða, sem hestum er beitt fyrir, gilda sömu reglur og um vagna, að því viðbættu, að á aktýgi hestsins skal festa bjöllur þannig gerðar, að til þeirra heyrist í hæfilegri fjarlægð. Ennfremur gilda framanskráðar reglur um vagna einnig fyrir hjól og bifreiðar eftir því sem við á, auk sérreglna þeirra, sem hér fara á eftir.

82
24. sept.

44. gr.

Slökkviliðið er undanþegið framanskráðum ákvæðum um vagna. Skulu allir víkja úr vegi fyrir því svo fljótt sem þeim er auðið. Sama gildir um sjúkravagna.

IV. KAFLI.

UM BIFREIÐAR.

45. gr.

Bifreið nefnist í samþykkt þessari hvert það ökutæki, sem knúð er áfram af aflvél í ökutækinu sjálfu og ætlað er til að flytja fólk eða varning. Samþykktin nær þó ekki til vagna, sem renna á spori eða ökutækja, sem notuð eru eingöngu af slökkviliði. Eigi má flytja inn í lög-sagnarumdæmið bifreiðar nema með leyfi veganefndar.

46. gr.

Lögreglustjóri getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álízt hættuleg eða til sérstakra óþæginda fyrir umferð, og á vorin meðan klaka leysir úr jörðu. Sömuleiðis getur lögreglustjóri bannað eða takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

47. gr.

Um gerð bifreiða fer eftir 3., 6., 10. og 12. gr. í lögum um notkun bifreiða 56/1926 og reglugjörð um skoðun bifreiða 4/1928 eða þeim lögum og reglugjörðum, er síðar kunna að verða settar.

Lögreglustjóri ákveður hvenær tendra skuli ljós á bifreiðum.

Bifreiðarstjórar skulu gefa bendingu með höndinni, eða á annan fullnægjandi hátt til hvorrar hliðar þeir ætla að beygja er farið er fyrir götuhorn.

Lögreglustjóri getur ákveðið gerð hljóðhorna bifreiða.

48. gr.

Sérhver bifreiðaeigandi, sem búsettur er hér í bænum skal senda lögreglustjóra tilkynningu um bifreið sína, áður en hún er tekin til notkunar. Lögreglustjóri lætur skoða bifreiðina og greiðir bifreiðareigandi kostnaðinn. Fullnægi bifreiðin ákvæðum þessarar samþykktar, skrásetur lögreglustjóri hana og afhendir eiganda merki með áletruðu S. I. og tölumerki, sem festa skal aftan á bifreiðina, svo að sjáist greinilega og má ekki taka það af henni, eða hylja á nokkurn hátt, meðan bifreiðin er notuð. Engin önnur merki mega vera aftan á bifreið,

sem skrásett er hér í bænnum. Verði eigandaskifti að bifreið, skal bæði hin 82
fyrri og hinn nýi eigandi tafarlaust tilkynna það lögreglustjóra. 24. sept.

Lögreglustjóri ákveður hve margir menn mega vera í einu í bifreið, ef hún er ætluð til að flytja farþega fyrir borgun, og mega aldrei vera í henni fleiri menn, enda skal bifreiðarstjóri ávallt hafa meðferðis skírteini lögreglustjóra, er tiltekur farþegafjölda. Í hverri slíkri bifreið skulu vera til sýnis öll gildandi ákvæði laga og reglugjörða um bifreiðar, svo og gjaldskrá.

49. gr.

Bifreiðarstjóri skal hafa einkennishúfu á höfði og framan á henni skulu standa skrásetningarstafir þess umdæmis, þar sem hann hefir fengið ökuskírteini og tölumerki skírteinis hans.

Bifreiðarstjóri má ekki neyta áfengra drykkja eða vera undir áhrifum áfengra drykkja við bifreiðarakstur.

50. gr.

Ökuhraða bifreiða skal ávallt tempra svo að komið verði hjá slysum, og þannig að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraðinn aldrei vera meira en 18 kílómetrar á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum bugðum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur og þar sem mikil umferð er, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka harðara en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur né gangstéttir.

51. gr.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á stað, þar sem hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar þar til hinir komast fram hjá henni.

52. gr.

Bifreiðarstjóri skal gefa hljóðmerki með horni sínu í tæka tíð þegar hætt er við árekstri, og ávallt áður en farið er fyrir götu-horn eða yfir gatnamót og er hann ekur bifreiðinni aftur á bak.

Hætta skal hann að gefa hljóðmerki, ef hestar hræðast eða verða óróir og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að gera eigi hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum; þeir bera ábyrgð á því, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki um hönd söng eða hávaða.

82

53. gr.

24. sept. Bannað er að nota til eldsneytis á bifreiðar steinolíu eða annað, sem mikill reykur stafar af.

54. gr.

Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun bifreiða, skal bifreiðarstjóri þegar stöðva bifreiðina, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafist, og hjálpa þeim, sem slasast hefir ef þörf gerist.

Ef hestur fælist eða verður órór, skal bifreiðarstjóri þegar í stað stöðva bifreið sína og gangvél hennar.

Bifreiðarstjóri skal ávallt stöðva bifreið, ef lögreglan gefur honum merki um að nema staðar.

55. gr.

Að öðru leyti skal fara eftir ákvæðum bifreiðarlaganna og reglugjörðum þeim, sem settar eru eða settar verða samkvæmt þeim lögum um notkun bifreiða.

V. KAFLI.

UM REIÐHJÓL.

56. gr.

Þeir, sem fara á reiðhjólum um götur bæjarins, skulu gæta þess, er hjer segir:

- a. Á hjólum mega ekki í senn vera fleiri menn en hjólin eru gerð fyrir. Sá er stýrir hjólum, skal ætíð halda að minnsta kosti annari hendi um stýrið og hafa báða fætur á stigsveifum. Enginn má flytja með sjer á hjólum hluti, sem valdið geta hættu eða hindrað umferðina.
- b. Á hverjum hjólum skal vera bjalla, sem gefur hvelld hljóð, en ekki horn, og skal hjólamaður láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri, og ætíð áður en hann fer fyrir götuhorn eða yfir gatnamót.
- c. Á hverjum hjólum skal, þegar dimmt er, vera tendrað ljósker, er snúi fram og lýsi framundan sér. Ljós skal tendrað eigi síðar en á þeim tíma, sem ákveðinn er til tendrunar á götuljóskerum bæjarins.
- d. Ökuhraði á hjólum má ekki vera meiri en 18 kílómetrar á klukkustund, og þar sem hjólamaður sér skammt frá sér í kröppum bugð-

um, við gatnamót, þar sem mikil umferð er, og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka harð. ⁸² 24. sept. ara en svo, að stöðva megi hjólin þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur né á gangstéttina. Skyld er hjólamanni að nema staðar, ef reið hans veldur því að hestur fælist eða gerist órór.

- e. Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær og ekki inn eða út úr hliðum.
- f. Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun hjóla, skal hjólamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, ef þess er krafist, og hjálpa þeim, sem slasast hefir, ef þörf gerist. Hjólamaður skal þegar nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki um það, eigandi hjóla ber ábyrgð á brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar þau þeim, sem yngri eru en 15 ára.

VI. KAFLI.

UM REKSTUR GRIPA OG FÉNAÐAR UM GÖTUR BÆJARINS.

57. gr.

Bannað er að reka hesta ógætlega um götur bæjarins. Fælnir og slægir hestar mega ekki ganga lausir. Kvikfé má eigi ganga á óafgirtu svæði á verzlunarlóðum eða í löndum bæjarins, nema eftir reglum, er bæjarstjórn setur.

58. gr.

Eigendur alifugla bera ábyrgð á, að alifuglar þeirra geri eigi öðrum óskunda eða fari inn á umgirt svæði manna eða garða. Nú er alifuglahús nær nábúalóð en 40 metrar, og er eiganda fuglanna þá skyldt að hafa þá í öruggri fuglagirðingu frá 1. maí til 30. september, ella eru fuglarnir ófriðhelgir og lögregluþjóni heimilt, að láta lóga þeim, ef um ítrekað brot er að ræða. Nú kemur það í ljós, þar sem alifuglahús er fjær nábúalóð en 40 metra, að alifuglarnir frá fuglahúsinu komi inn á umgirtar nábúalóðir og er þá eigendum skyldt að hafa alifuglana í 2ja metra hárrí öruggri fuglagirðingu.

59. gr.

Kvikfé má ekki ganga laust á götum bæjarins nema þegar það er rekið í og úr haga eða til slátrunar. Ársgömul naut eða eldri, skulu ávallt leidd í nægilega traustu bandi, og að minnsta kosti tveir menn

82 fylgja. Lögreglustjóri eða bæjarstjórn, getur bannað að láta naut ganga 24. sept. með kúm innan lögsagnarumdæmisins. Eigendum og umráðamönnum sauðfjár er skylt að annast samanrekstur fjárins vor og haust og gera gangnaskil eftir fyrirmælum bæjarstjórnar eða fjallskilastjóra.

60. gr.

Eigendur bera ábyrgð á, að sauðfé, geitfé eða aðrir gripir þeirra geri engan skaða eða óskunda, hvorki skemmi neitt eða fari inn á umgirt svæði, tún eða garða, ella bæti eigendur uslagjöld eftir mati mati lögreglustjóra. Eigendum geitfjár skal skylt að láta allt geitfé hafa grindur nema í gæzlu sé. Nú fyrirfinnst geitfé grindarlaust án gæzlu og er þá lögregluþjóni skylt á kostnað eiganda að láta handsama slíkt geitfé og lóga því, sé um ítrekað brot að ræða. Nú telur bæjarstjórn, að ákvæðin um grindur komi ekki að fullu haldi og er henni þá heimilt að banna með öllu geitfé, nema í fullkominni gæzlu sé.

VII. KAFLI.

UM FRIÐUN ALMENNINGSEIGNA O. FL.

61. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almennra afnota eða til prýðis á almannafæri, svo sem kirkju, skóla, kirkjugarð, minnisvarða, götuljósker, björgunartæki, vatnsleiðslupró, nafnspjöld á götum og húsum, brunahana, tré, blómsturgarða, girðingar og annað þessháttar, má enginn skemma, ekki heldur ata eða saurga, ekki rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá.

62. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast á þær eða klifra yfir þær eða upp á þær.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreit eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir,

63. gr.

Í kirkjugarðinum mega engir leikar eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum má enginn rífa upp eða færa burt né spilla eða saurga grafreitinn á

nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. 82
Skepnum má eigi beita í kirkjugarðinum. 24. sept

Börn yngri en 14 ára mega ekki vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

VIII. KAFLI.

UM GÖTUSPJÖLD, HÚSNÚMER, OG UPPFESTAR AUGLÝSINGAR.

64. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfn á götuhornin, þar sem þurfa þykir.

65. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnarvöldum, og skal hún á kostnað bæjar-sjóðs útvega spjöld eða auglýsingakassa í því skyni, svo mörg sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleika, samsöngva, sýningar og aðrar skemt-anir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda.

66. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu teknar niður þegar þær hafa full-nægt tilgangi sínum.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga þær eða gera þær ólæsilegar á neinn hátt.

IX. FAFLI.

UM HUNDA.

67. gr.

Á kaupstaðarlóðinni er öllum bannað að hafa hunda. Þó getur lögreglustjóri leyft ábúendum jarða að hafa þarfahund, en eigendur slíkra hunda skulu hafa helsi á hundum sínum með áletruðu S. I. og tölu. Bæjarsjóður leggur til helsin ókeypis. Hver hundur sem ber ekki slíkt helsi er réttdræpur, og sér lögregluþjónninn um, að slíkir hundar séu drepnir tafarlaust. Réttdræpir eru einnig þeir hundar,

82 er raska svefnfriði manna með galti og spangóli á næturþeli og má
24. sept. láta eigendur þeirra sæta sektum.

Grimma hunda og hunda, sem þann vana hafa að ónáða menn og hræða með glepsi, urri, galti eða eru óvenjulega stórir, ber eigendum að mýla vandlega og aðeins hafa þá í bænum í traustu bandi í fylgd með sér, enda skal lögregluþjóni heimilt að láta lóga hundum ef útaf bregður.

68. gr.

Enginn má siga hundi á mann né láta fyrirfarast að aftra hundi sínum, þegar hann verður var við. að hann ræðst á mann.

X. KAFLI.

UM SAMKOMUHÚS, KNATTBORÐSSTOFUR, VEITINGAHÚS OG ALMENNAR SKEMTANIR.

69. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala, matar og áfengra drykkja, eða gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingar.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

70. gr.

Á almennum veitingastöðum, knattborðsstöðum eða öðrum samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af, þar má heldur ekki sýna af sér ósæmilega eða hneykslalega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Elgi er heimilt að láta drukknnum manni í té neinskonar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefir á hendi veitingasölu, matar og óáfengra drykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að neitt það fari fram í veitingastofu hans eða gisthúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi.

71. gr.

Veitingahúsum, kaffisöluhúsum, knattborðsstofum og öðrum

slíkum skemtistöðum skal lokað kl. 11½ á kvöldin til kl. 7 að morgni **82** og allir gestir, sem hafa þar ekki næturstað skulu farnir út kl. 11½²⁴ sept. að kveldi. Knattborðsstofum og öðrum slíkum skemtistöðum skal auk þess lokað allar stórhátíðar og aðra helgidaga frá kl. 12—4 síðd. Samt skal félögum, sem lögreglustjóri þekkir og hafa ekki dansleika og þessháttar skemtunar fyrir markmið, leyfilegt að hafa dansleika fram yfir lokunartíma, ef aðrir en félagsmenn og gestir þeirra taka ekki þátt í þeim. Þó skal hífýlum þeim, er skemtunin fer fram í, lokað kl. 11½ og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma.

Þó mega brúðkaup og önnur samsæti og boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

72. gr.

Enginn má setja upp knattborðsstofu nema með leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og afnumið leyfi, ef hann álitur ástæðu til. Unglingar undir 18 ára mega ekki koma á knattborðsstofur og er á ábyrgð knattborðsstofuhafa ef útaf bregður.

73. gr.

Kvikmyndahúsum og öllum almennum skemtisamkomum skal lokað frá kl. 11½ á kvöldin til kl. 7 að morgni. Þó er lögreglustjóra heimilt að veita undanþágu frá þessu ákvæði með samkomur, sem haldnar eru í góðgerðaskyni, til almenningsheilla eða til styrktar framfaramálum bæjarins, svo og með samkomur, sem haldnar eru frá 1. nóv. til 1. júní.

74. gr.

Enginn má halda opinbera sjónleika, hlutaveltu, dansleika, myndasýningar, samsöngva eða aðrar skemtunar, sem aðgangur er seldur að, nema með leyfi lögreglustjóra. Þeim sem fá þetta leyfi er skylt að hlíta þeim ákvörðunum, er lögreglustjóri setur um löggæzlu og til þess að afstýra brunahættu, og greiða þann kostnað, sem af því leiðir. Lögreglustjóri getur krafizt að tekstar er syngja eða leika á skuli sýndir, og má eigi syngja eða leika þá teksta er hann bannar.

75. gr.

Skylt skal þeim, er halda samkomur þessar, að hafa minnst tvo menn, sem lögreglustjóri útnefnir, sem dyraverði til þess að gæta reglu í og við samkomuhúsið.

Við allar opinberar samkomur skal slökkviliðsstjóri eða einhver sá er hann tilnefnir úr slökkviliðinu, gæta þess að öll eldfæri séu í

82 góðu lagi, og að eigi sé farið óvarlega með eld í húsinu. Við leiksýn-
24. sept. ingar og skrautsýningar ber þeim manni að vera minnst tvo klukku-
tíma í húsinu eftir að samkomunni er slitið. Greiðir sá eða þeir, er
skemtunina halda eða húsið hafa á leigu, kostnað þann, er af þessu
leiðir til eftirlitsmanna.

76. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefir fengið leyfi til
að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemtun eða
sýningu, sem talin er að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það
fari fram, sem brýtur í bága við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður
á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorf-
endum og öðrum, sem við eru staddir, að fara í burtu. Án leyfis lög-
reglustjóra má ekki kveikja skotelda eða ganga með logandi blys.

77. gr.

Nú er ofangreindum reglum, sbr. 69.—76. gr., þrátt fyrir ítrekað-
ar áminningar, ekki hlýtt, eða ef umgengni um veitingastofu, knatt-
borðstofu eða annað samkomuhús, að álitu lögreglustjóra er sóðaleg
eða húsakynni ósæmilega léleg, er lögreglustjóra heimilt að banna
veitingar og samkomur í samkomuhúsum þessum og loka þeim un-
úr hefir verið bætt á fullnægjandi hátt að hans dómi.

XI. KAFLI.

UM ALMENNT HREINLÆTI OG ÞRIFNAÐ O. S. FRV.

78. gr.

Á almannafæri má enginn fleygja hræjum, rusli eða öðrum
óhreinindum. Í ræsi má eigi kasta neinu því, er stíflað getur
vatnsrásina.

Sorpi, slori, ösku eða öðrum óhreinindum má eigi kasta annars-
staðar en þar sem lögreglustjóri ákveður í samráði við heilbrigðis-
nefnd.

79. gr.

Hver sá er ekur grút, blóðvatni, síldarleifum, mykju eða
öðrum áburði, eða heyi, þangi, mold eða þesskonar um götur bæjarins,
skal skyldur til að hafa góð ílát og aka varlega, svo að sem allra
minnst, helst ekkert, fari niður á göturnar, og hreinsa skal hann
vandlega, strax og akstri er lokið, það sem niður kann að hafa farið.

80. gr.

82

Lifrarbræðslu, síldarbræðslu eða spikbræðslu eða verksmiðju-24. sept. iðnað má ekki setja á stofn á lóð bæjarins nema þar sem heilbrigðisnefndin til vísar.

Atvinna þessi, svo og síldarverkun öll, skal standa undir sérstakri umsjón heilbrigðisnefndarinnar, og eru þeir, sem þessa atvinnu reka, skyldir til að hlýða þeim fyrirskipunum lögreglustjóra og heilbrigðisnefndar, sem lúta að því, að allur þrifnaður sé viðhafður og allri hættu afstýrt.

81. gr.

Skepnur má ekki slátra á eða við götur bæjarins eða á almannafæri, heldur skal það gert bak við hús, innan grindar eða á lokuðu svæði, þar sem aðrar skepnur geta ekki séð blóðvöllinn. Bannað er að láta hunda koma á blóðvöllinn þegar slátrað er.

82. gr.

Stampa, opnar tunnur eða fót með lifur, grút eða áburði, má alls eigi hafa á almannafæri eða við götur bæjarins, né heldur neitt það annað, sem ódaun leggur af eða er til óþrifnaðar.

83. gr.

Sorphauga, áburðarhauga, salerni, forir eða því um líkt má eigi hafa í nánd við almannafæri nema í steinlímum gryfjum, vandlega byrgðum, enda veiti heilbrigðisnefndin samþykki til þess.

84. gr.

Skýlt er húseiganda eða lóðareiganda, að sjá um, að haldið sé hreinum portum og annari óbyggðri lóð í kring um hús hans eða óbyggðri lóð, þar á meðal rústum, sem liggja að götu.

Enginn má fleygja sorpi, ösku eða öðru er óþrifnaður eða elds-hætta getur stafað af inn á annars manns lóð, eða orsaka að slíkt berist inn á lóðina. Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal sæta sektum og flytja óhreinindin tafarlaust burtu á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreinindin berist af lóð hans á lóð annars manns. Undanþágu má heilbrigðisnefnd veita þegar sérstakar ástæður mæla með því.

85. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseiganda skýlt að leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið, og skal leiða allt skólp frá því út í göturæsið. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim,

82 er ganga frá húsinu í göturæsið, eða rennum þeim, er liggja kunna 24. sept. út í göturnar, og sjá um, að afrennsli í þeim stíflist ekki.

86. gr.

Ekkert hús eða herbergi má vera svo hlaðið fólki, sumar né vetur, að heilbrigði íbúa sé hætta búin að áleti heilbrigðisnefndar.

87. gr.

Polla, síki og tjarnir á leigðum lóðum kaupstaðarins, sem óhollusta stafar af að áleti heilbrigðisnefndar, er lóðareigendum skylt að fylla upp og þurka eftir nánari ákvæðum heilbrigðisnefndar. Ef út af bregður, getur heilbrigðisnefnd látið framkvæma verkið á kostnað lóðareiganda. Kröfum bæjarins út af slíkum kostnaði fylgir lögtaksréttur, svo og lögveð í lóðarréttindum leigjenda, er gangi fyrir öllum kvöðum og veðböndum á lóðinni.

88. gr.

Enginn má setja upp rafmagnsmótora eða aðrar rafmagnsvélar nema hlíta ákvæðum lögreglustjóra um að setja upp tæki á fullnægjandi hátt, er koma í veg fyrir truflanir á útvarpi.

XII. KAFLI.

UM LOKUN SÖLUBÚÐA.

89. gr.

Öllum sölubúðum kaupmanna, kaupfélaga og heildsala skal lokað eftir því, er segir í 90., 91., 92. og 93. gr. Lyfjabúðir, sem verzla með varning, sem verzlunarleyfi þarf til, mega ekki selja slíkan varning eftir lokunartíma sölubúða.

90. gr.

Á tímabilinu frá 1. október til 30. júní skulu sölubúðir vera lokaðar virka daga frá kl. 7 síðdegis til kl. 8 árdegis, frá 1. júlí til 30. september frá kl. 9 síðdegis til kl. 8 árdegis, nema á laugardögum frá kl. 10 síðdegis.

Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal sölubúðum eigi lokað síðar en kl. 4 síðdegis.

Síðasta virkan dag fyrir gamlárskvöld og aðfangadag jóla, skal heimilt að halda opnum búðum til miðnættis.

91. gr.

82

Sölubúðir skulu lokaðar almenna helgidaga, sunnudaga, sum-24. sept. ardaginn fyrsta, 20. maí, 17. júní, 1. desember og 1. maí.

92. gr.

Á lokunartíma sölubúða samkvæmt framansögðu er óheimilt að selja á strætum eða torgum nokkurn þann varning, sem ekki má selja nema samkvæmt verzlunarleyfi. Heimilt er þó að selja nauðsynjar til skipa á lokunartíma, en þó aðeins fyrir lokuðum dyrum.

93. gr.

Menn sem komnir eru inn í verzlun fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er, þó ekki lengur en í hálf tíma.

XIII. KAFLI.

UM STAÐGILDI SAMÞYKKTARINNAR, REFSIÁKVÆÐI O. FL.

94. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir umdæmi Siglufjarðarkaupstaðar.

95. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 1000 krónum.

Ef kenna má yfirsjón, sem barn drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annara, sem ganga barninu í foreldra stað, skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

96. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt þessari samþykkt eða fyrirskipunum lögreglustjóra samkvæmt henni, getur lögreglustjóri látið framkvæma það. Kostnaður við þetta, og yfirleitt kostnaður sá, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, er lögreglustjórn gerir til þess að hindra brot gegn því, sem bannað er í samþykktinni, greiðist af þeim, sem brýtur, og má taka þann kostnað lögtaki samkvæmt lögum 16. des. 1885. Ef hlutaðeigandi reynist ekki fær um það við lögtakið að borga kostnaðinn greiðist hann úr bæjarsjóði.

82

97. gr.

24 sept.

Kostnaður sá, sem að öðru leyti leiðir af framkvæmd á þessari samþykkt, og ekki verður krafinn af einstökum mönnum, greiðist úr bæjarsjóði.

98. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál, og skulu allar sektir fyrir brot á henni renna í bæjarsjóð.

99. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað frá 15. júní 1920 og síðari viðaukar og reglugjörð um lokun sölubúða í Siglufjarðarkaupstað 53/1923.

Samþykkt þessi, sem er samin og samþykkt samkvæmt lögum nr. 1, 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67, 28. nóvember 1919, staðfestist hérmeð til að öðlast gildi 15. október 1929.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 24. september 1929.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Gissur Bergsteinsson.

AUGLÝSING

um

83

24. sept.

staðfesting dóms- og kirkjumálaráðuneytisins á heilbrigðissamþykkt
fyrir Siglufjarðarkaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 64, 10 nóvember 1905, um heilbrigðis-
samþykktir fyrir bæjar- og sveitarfélög, er hérmeð staðfest eftirfarandi
heilbrigðissamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað, sem bæjarstjórnin hefir
samþykkt.

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT

fyrir

Siglufjarðarkaupstað.

I. ALMENN ÁKVÆÐI.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir allan Siglufjörð.

2. gr.

Heilbrigðisnefnd skipa, bæjarfógeti, héraðslæknir og einn
maður, er bæjarstjórnin kýs til 3ja ára. Bæjarfógeti er formaður
nefndarinnar. Nefndin kýs ritara og skiftir með sér störfum.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, er honum þykir þurfa, eða
hinir nefndarmenn óska þess. Formaður ákveður fundartíma og fundar-
stað, og sér um, að fyrirskipunum nefndarinnar verði hlýtt. Ritari
ritar gjörðabók nefndarinnar og hefir á hendi bréfaskriftir nefnd-
arinnar.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin öll skal hafa gætur á því, að heilbrigðis-
samþykktin sé haldin og henni hlýtt í öllum greinum.

Nefndinni skal heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það,
er um ræður í þessari samþykkt eða þýðingu hefir fyrir heilbrigði
manna, hvort heldur er á almannafæri eða einstakra manna eign.
Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, er sam-

83 þykktin nær yfir, og er henni heimilt að skifta þessu starfi milli 24. sept. nefndarmanna.

Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfinnsluvert samkvæmt þessari samþykkt, og hún skal skriflega skipa þeim, er í hlut eiga, fyrir um, hvað þeir eigi að gera til umbóta.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsynlega einhverja þrífnaðarbót eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefir í för með sér útgjöld úr bæjarsjóði, þá skal hún leggja mál það fyrir bæjarstjórn og fara fram á að féð verði veitt. Þó getur nefndin látið gera bráðnauðsynlegar þrífnaðarbætur án fengins samþykkis bæjarstjórnar, ef brýn nauðsyn ber til að þær séu gerðar tafarlaust, svo sem þá er hættuleg farsótt kemur upp í bænum. Skal þá svo fljótt sem verða má leggja slík útgjöld undir samþykki bæjarstjórnar.

6. gr.

Nú býr eigandi ekki í húsi sínu, og skal hann þá fela einhverjum fullveðja manni, er í húsinu býr, að vera húsráðandi; skal húsráðandi gegna öllum skyldum eftir samþykkt þessari með tilliti til húseignarinnar, sem annars hvíla á húseiganda.

Eigandi skal tilkynna heilbrigðisnefnd, hver sé húsráðandi. Ef þessum ákvæðum er ekki hlýtt hvíla allar skyldur útaf fasteigninni samkv. ofangreindu boði á eiganda og leigjanda einum fyrir alla og öllum fyrir einn.

II. UM ÍBÚÐARHÚS.

7. gr.

Öll þau hús sem leigð eru til íbúðar, þar með taldar sjóbúðir, og skipsskrokkar, sem notaðir eru sem sjóbúðir, skulu vera svo gerð, að unnt sé að halda þeim hreinum; gluggar skulu á hjörum vera, að minnsta kosti einn í hverju herbergi og trégólf eða steingólf í öllum íverustofum.

Heilbrigðisnefnd má heimta af leigjanda eða eiganda, að ræstað sé herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint, að nefndin álítur húsbúum hættu búna.

8. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gert eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefndin álítur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá

skal nefndin banna íbúðina. Nefndin skal þá tilkynna húseiganda eða umboðsmanni hans bannið skriflega og færa rök fyrir því, og skal þá fara^{24. sept.} úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardegi, ef húsið er ekki bætt á þeim tíma, svo að nefndinni líki, þó er húseiganda heimilt á 8 daga fresti að skjóta skipun nefndarinnar undir úrskurð bæjarstjórnar, er leita skal álits héraðslæknis og því næst leggja úrskurð á málið svo fljótt sem verða má.

9. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndar.

Nefndin skal banna íbúð í gömlum kjöllum, ef þeir eru mjög rakir, dimmir og þröngir.

Undir íbúðarhúsum, sem reist eru hér eftir, má ekki hafa kjallara svo gerða, að vatn standi í þeim nokkurn tíma.

III. UM FRÁRÆSLU.

10. gr.

Eldhússkólp, þvottaskólp og önnur óhreinindi má ekki láta síga í jörð svo nærri íbúðarhúsum að hætta sé á því, að jarðvegurinn undir húsunum saurgist, sízt þar sem kjallarar eru undir húsum; öllu því skólpi, sem ekki er borið í sjó, skal veita burt frá húsunum í opnum eða lokuðum ræsum, svo langt, sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa. Öll skólpræsi skulu vera svo víð og hallajöfn, að hvergi flói út úr þeim og hvergi komi pollar eða vilpur; skal hreinsa þau svo oft, að ekki leggi ódaun úr þeim.

11. gr.

Ef ræsi er gert fram með alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir, er hús eiga fram með veginum, skyldir að gera skólpræsi hver frá sínu húsi út í göturæsi, á þann hátt, er heilbrigðisnefndin telur hentugast. Þar sem bæjarstjórn hefir lagt holræsi í götur gilda auk þess ákvæði reglugjörðar 64/1927 um gjöld til gangstétta og holræsa í Siglufjarðarkaupstað.

IV. UM MJÓLKURSÖLU.

12. gr.

Öll mjólkursala skal háð eftirliti heilbrigðisnefndar, og getur

- 83 nefndin bannað mjólkursölu á eða frá heimili ef næmur sjúkdómur
24. sept. gengur á heimilinu eða ástæða er til að ætla, að kýrnar séu veikar.

Berklaveikir menn mega hvorki hirða kýr mjólka eða hafa með höndum þá mjólk sem selja skal.

Heilbrigðisnefnd getur bannað mjólkursölu ef óþrifalega er farið með mjólkina eða hreinlæti í fjósum og hirðing kúnna í svo löku standi, að erfitt verði að forðast að mjólkin óhreinkist, eða ef svo næmur sjúkdómur gengur á heimilinu, að neytendum getur stafað hættu af.

Mjólk má ekki selja í öðrum sölubúðum, en brauðbúðum eða sérstökum búðum, þar sem eingöngu er verzlað með mjólkurafurðir, enda fullnægi þá búð sú kröfum heilbrigðisnefndar um útbúnað og alla umgengni.

V. UM SLÁTURHÚS OG KJÖTBÚÐIR.

13. gr.

Enginn má slátra skepnum til að selja, nema hann hafi fengið skriflegt leyfi bæjarstjórnar, og skal hún veita slíkt leyfi, ef fullnægt er þeim ákvæðum um tilhögun á sláturhúsum, sem hér fer á eftir. Bæjarmönnum er þó heimilt að slátra fyrir sig heima hjá sér en ávallt skal það gert innanhúss nema heilbrigðisnefnd leyfi annað, og fylgja ber fyrirráðum heilbrigðisnefndar um þrifnað og hreinlæti.

14. gr.

Sláturhús má ekki reisa annarsstaðar en þar sem hægt er að koma afrensi til sjávar eða í neðanjarðar göturæsi (Kloak).

Gólfíð í húsunum skal vera steyppt og skal því halla að skólpopum, en frá skólpopum skal liggja ræsi neðan jarðar til sjávar, eða neðanjarðargöturæsi, ef til eru.

Veggir skulu vera kalkaðir, gluggar skulu vera á tveimur hliðum og þá hægt að opna alla. Hólfu skal húsið í tvennt að minnsta kosti. Í einu hólfinu skal drepa skepnuna og gera hana til, í öðru hleypa úr innýflum. Skal vera sérstakt skólpop á gólfi í hverjum klefa. Fast við innýflaklefan skal vera vatnshelt gorílat eða gorgryfja og skal hún gerð vatnsheld úr góðri steinsteypu og má aldrei vera opin svo að mönnum eða skepnum geti stafað hættu af. Hafa skal vatnshana í hverjum klefa í húsinu.

Heilbrigðisnefnd getur fyrst um sinn leyft sláturhús þó eigi fylgi öllum þessum ákvæðum.

15. gr.

83

Stíur, réttir eða port, sem sláturfé er geymt í skulu vera^{24. sept.} flórlagðar og yfirbyggðar.

16. gr.

Ekki má hafa sláturhús nær íbúðarhúsum en nemi 7 metrum, og ekki nær vatnsbóli en nemi 10 metrum. Sama gildir um stíur, réttir eða port, sem sláturfé er geymt í.

17. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á því, að sláturhús séu vel þrifuð. Gólf skal skola hreint á hverjum degi, þá er slátrað er, jafn-óðum og þau óhreinkast. Gorgryfjurnar skal tæma jafnóðum og þær fyllast. Réttir skal moka daglega þegar skepnur eru geymdar í þeim, og skal allt gor, áburður og úrgangur, strax flutt á þann stað, sem heilbrigðisnefnd ákveður. Hundum má ekki hleypa inn í sláturhús, og ekki skal kasta sullum úr skepnum þar sem hundar geta náð í þá, heldur skal brenna þá. Slátrarar skulu vera hreinlegir til fara og hafa ermar brettar upp fyrir olnboga. Bæjarstjórn getur tekið slátrunarleyfi af hverjum þeim, er vanrækir þessi þrífnaðarfyrirmæli.

18. gr.

Það er skylda hvers þess er slátrar nautum, hestum eða svín-um eða kindum að ráðfæra sig við dýralækni, þegar grunur leikur á að einhver sjúkleiki finnist í kjötinu eða innyflum dýranna, sem óttast má að valdi sjúkleika í mönnum ef neytt er.

Enginn má hafa til matar kjöt eða slátur af sjálfdaudum skepnum eða þeim, sem drepnar eru vegna sjúkleika, nema dýra-læknir sé tilkvaddur og dæmi það ósaknæmt.

19. gr.

Öllum sölubúðum, þar sem nýtt kjöt er haft á boðstólum skal haga eftir fyrirmælum heilbrigðisnefndar. Í slíkum búðum má eigi hafa aðrar vörur, en kjöt og matvæli, sem kjöt er haft í, reykt og niðursoðið fiskmeti, grænmeti. alls konar niðursoðnar vörur, egg og feitmeti, og skulu þær að minnsta kosti fullnægja þeim skilyrðum, er hér fara á eftir, enda má ekki taka þær til afnota, fyr en fengið er skriflegt leyfi heilbrigðisnefndar.

1. Gólf skal vera steinsteypt eða steinlagt, vatnshelt og í því skólþ-op og frá opinu skólþræsi.
2. Búðin skal vera 3 metrar undir loft. Loft skal gipsa, veggir skal fódra með gleruðum flögum.

- 83 24. sept. 3. Hafa skal í búðinni vatnshana, birtu sem mesta og loftrás í góðu lagi.
4. Á borðum sem kjöt er lagt á, skulu vera marmarahillur, flögu-steinþynnur, zinkþynnur eða annað jafngott efni.
5. Nikkelhúð eða zinkhúð skal vera á öllum snögum, sem kjöt er hengt á.

20. gr.

Öll matvælagarð af kjöti (bjúga, kæfa o. s. frv.) skal háð eftirliti heilbrigðisnefndar, ef selja á matvælin. Að því er húsnæði snertir til matvælagarðar getur heilbrigðisnefnd fyrirskipað þann út-búnað, sem til er tekinn í 8. gr. 1.—5. lið.

21. gr.

Þeim mönnum, er slátra til sölu eða selja kjöt eða gjöra mat-væli af kjöti til sölu, getur bæjarstjórn veitt undanþágu frá ákvæði 14., 16., 19. og 20. gr.

22. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að banna sölu á kjöti, nema skoðað sé og stimplað af manni, sem hefir vottorð dýralæknis um að hann sé fær um að framkvæma skoðunina.

VI. UM PENINGSHÚS, HAUGA OG SAFNGRYFJUR.

23. gr.

Ekkert fjós, fjárhús né safngryfjur má reisa nema með leyfi heilbrigðisnefndar. Eigi má heldur án leyfis heilbrigðisnefndar hafa stórgripi, sauðfé eða geitfé í íbúðum manna eða byggingum áföstum við íbúðarhús.

24. gr.

Heilbrigðisnefnd skal segja fyrir um, hvar peningshús, haug-hús, haugstæði eða forir megri vera og má enginn gjöra þau að nýju nema hann hafi fengið samþykki heilbrigðisnefndarinnar til þess og hlíti fyrir mælum hennar um frágang og tilhögun þeirra; peningshús og haugstæði, sem eru eldri en samþykkt þessi, getur heilbrigðisnefnd heimtað að séu lögð niður, færð úr stað eða breytt, ef heilbrigðis-nefndin telur að þeim óþrífnað.

VII. UM SALERNI.

83
24. sept.

25. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan um leið reisa salerni og skal það ekki vera nær dyrum, gluggum eða vindaugum á húsinu en nemi $3\frac{1}{2}$ mtr., og ekki nær vatnsbóli en nemi 10 metrum; þó getur heilbrigðisnefnd veitt undanþágu frá þessu, ef sérstakar ástæður mæla með því. Gólfíð í salerninu skal vera steinsteypt og hærra en jarðvegurinn í kring.

Hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan, og skal hann ná fast upp að setunni.

Heilbrigðisnefnd getur leyft að hafa salerni innan húss í sérstökum klefa, ef útigluggi í hjörum er á klefanum og að öðru leyti svo um salernið búið, sem heilbrigðisnefnd telur fullnægjandi.

Ef vatnsheld for er gerð hjá húsinu, má hafa salerni yfir forinni, þannig að saurindin fari beina leið í hana.

26. gr.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hreinnt, og saurilátin skal tæma áður en þau fyllast; skal heilbrigðisnefndin ákveða hvar láta megi saurinn úr salernunum.

27. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, sem eldri eru en þessi samþykkt, eða þau ein, sem illa eru gerð eða mikill óþrífnaður að, þá getur heilbrigðisnefnd heimtað af húseigendum að þeir geri ný salerni á þann hátt er hún segir fyrir um.

VIII. UM SORP OG ÖNNUR ÓHREININDI.

28. gr.

Hver húseigandi á kaupstaðarlóðinni skal útbúa innan 1. ágúst n. k., sorpkassa með loki. Sorpkassar skulu vera vatnsheldir og skal í þá safna öllu sorpi og ösku, er til fellur frá húsinu. Allt sorp skal svo flutt í sjó norður fyrir Siglufjarðareyri, nema heilbrigðisnefnd kveði öðru vísi á. Húseigandi og leigjandi íbúðar bera ábyrgð á, að sorpinu sé safnað í sorpkassa og flutt af lóð samkvæmt framangreindum reglum. Nú er misbrestur á, að ákvæði þessu sé hlýtt og getur heilbrigðisnefnd þá látið útbúa sorpkassa, látið safna í þá, og flutt sorpið burt á kostnað húseiganda eða leigjanda.

83
24. sept. Hver lóðareigandi skal láta hreinsa af lóð sinni allt sorp og rusl strax og snjó leysir af lóðinni. Ef út af bregður getur heilbrigðisnefnd látið framkvæma verkið á kostnað lóðareiganda. Hverjum lóðareiganda ber að hreinsa lóð sína nema heilbrigðisnefnd mæli öðru vísi fyrir. Í fjöruna, höfnina, á bryggjur, bryggupalla, almannafæri eða annarsstaðar má enginn fleygja frá sér slori, hræjum, rusli eða öðru því, er getur valdið óhreinindum eða óhollustu að álitu heilbrigðisnefndar, annarsstaðar en þar sem heilbrigðisnefnd ákveður. Á hverri útgerðarstöð skal leigjandi eða umráðamaður útgerðarstöðvar hafa umsjónarmann, er sér um, að ákvæði þessi verði eigi brotin og bera umráðamaður útgerðarstöðvar og umsjónarmaður báðir fyrir annan og annar fyrir báða ábyrgð á, að ákvæði þessi séu haldin. Ber umráðamanni útgerðarstöðvar að tilkynna heilbrigðisnefnd, hver sé umsjónarmaður á stöðinni áður en útgerð eða veiðar byrja þaðan. Eigi má hengja sjófang á húsveggi eða girðingar við almannafæri.

29. gr.

Það er skylda sjómanna að fleygja öllu slori í sjóinn svo út taki, fyrir utan línu úr Vogaskeri í Selvíkurnef, ef því er ekki safnað í gryfjur á þeim stöðum sem heilbrigðisnefnd leyfir. Útgerðarmenn og skipstjórar bera ábyrgð á því, að þessu sé hlýtt.

30. gr.

Ef einhvers konar óhreinindi safnast kring um hús manna, sem fýlu leggur af, eða daunillt renslu fer út á alfaraveg, eða inn á eignir þeirra, sem næstir búa, þá getur heilbrigðisnefnd skipað hlutaðeigandi húsráðanda eða leigjanda að flytja burtu óhreinindin tafarlaust.

IX. UM IÐNAÐ, SEM ÓPRIFNAÐUR FYLGIR EÐA ÓHOLLUSTA.

31. gr.

Í kaupstaðarumdæminu má enginn reka iðnað, sem heilbrigðisnefnd telur óprifnað stafa af, t. d. lýsisbræðslu, sútun, síldarbræðslu, verksmiðjur til að vinna úr ýmsu fiskjar o. fl. þess háttar, nema leyfi heilbrigðisnefndar komi til. Allur slíkur iðnaður skal háður eftirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum hennar að því er hreinlæti snertir, utan húss og innan.

32. gr.

83

Heilbrigðisnefnd ákveður, hversu mikið loftrúm ætla skuli^{24. sept.} hverjum vinnandi manni í verksmiðjum og vinnustofum og sjóbúðum í bænum, og skal héraðslæknir sérstaklega gæta þess, að fyllstu heilbrigðisreglum sé gætt í þessum efnum. Nú telur héraðslæknir, að vinnustofa fullnægi eigi réttum heilbrigðisreglum í þessum efn-um, og getur heilbrigðisnefnd þá ákveðið að loka vinnustofunni með aðstoð lögreglunnar, unz úr er bætt hæfilega, að álitu heilbrigðis- nefndar.

Öllum þeim iðnaðarfyrirtækjum, er heilbrigðisnefnd telur sér- staklega óþrifað í rekstri, er skylt að hafa slíkt húsnæði og tæki, að verkafólk við fyrirtækið geti baðað sig og haft þar fatageymslu. Skal allur slíkur útbúnaður fullnægja kröfum heilbrigðisnefndar.

X. UM MATVÆLI.

33. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á því, að ekki sé höfð á boð- stólum matvara, sem skaðleg er fyrir heilsu manna.

Nefndinni er heimilt að taka í búðum og öðrum sölustöðum, fyrir gangverð, sýnishorn af hverri matvöru þeirri, er hún telur lík- ur til að skemmd sé og skaðleg fyrir heilsu manna, og rannsaka hana. —

Komi það í ljós við rannsókn læknis eða annara, er vit hafa á, að einhver matvara er skemmd og skaðleg til manneldis, skal lóga vörunni eða gera hana óskaðlega fyrir heilsu manna á einhvern annan hátt, á kostnað þess, sem vöruna hefir á boðstólum.

Heilbrigðisnefnd getur bannað matvælasölu, ef sölustaður virð- ist óhæfur vegna óþrífnaðar. Svo getur nefndin og bannað matvæla- sölu um stundarsakir, ef næmur sjúkdómur er fyrir á sölustaðnum og hætt er við, að salan greiði sjúkdóminum götu.

34. gr.

Enginn má selja sælgæti, brauð eða aðra matvöru, er við afhend- ingu er handfjötluð, nema í hreinum umbúðum, er heilbrigðisnefnd telur enga sótthættu stafa af.

XI. UM BÖKUNARSTOFUR.

35. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á öllum brauðgerðarhúsum og brauðsölubúðum, og eru bakarar skyldir að hlýða fyrirmælum henn- ar, að því er hreinlæti snertir.

83 Framvegis má enginn reisa brauðgerðarhús fyrir en hann hefir 24. sept. fengið leyfi heilbrigðisnefndar, og skal leyfið bundið þeim skilyrðum er hér segir:

Brauðgerðarhús skal vera bjart og loftgott. Loft og veggir skulu kalkaðir eða steinlímdir og gólf steinlímt, asfalterað og hellulagt.

36. gr.

Öll tóbaksnautn er bönnuð í brauðgerðarhúsum. Enginn má sofa í stofum, er hafðar eru til brauðgerðar.

Brauðgerðarmenn skulu hafa yzt klæða hvítar yfirhafnir, er ávallt séu hreinar; þeir skulu þvo höfuð sitt og hendur, áður en þeir taka til verka, og eigi mega þeir þvo sér í vinnustofunni.

Deig má ekki hnoða með fótum. Þeir menn mega ekki vinna að brauðgerð, sem lungnatæring hafa, eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

Bakarar og afgreiðslufólk í bökunarstofum og brauðsölubúðum skulu við byrjun hvers árs láta heilbrigðisnefnd í té vottorð lækni um heilbrigði sína. Auk þess getur nefndin krafizt slíks vottorðs, er henni sýnist ástæða til.

XII. UM SAMKOMUHÚS, VEITINGAHÚS, KNATTBORÐSTOFUR OG AÐRA SKEMTISTAÐI, VERZLUNARBÚÐIR, SKÓLA OG KIRKJUR.

37. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa eftirlit með samkomuhúsum, knattborðstofum, veitingastöðum og öllum skemtistöðum og verzlunarbúðum innan lögsagnarumdæmisins, skólum og kirkjum, og sjá um, að þau séu ræstuð hvenær sem hún telur þess þörf, og af þeim, sem hún álítur til þess færa. Nefndin getur ákveðið fyrirkomulag loft-ræstinga og gefið reglur um notkun loftrása, útbúnað og annað, er að því lítur. Ef eigendur eða notendur vilja eigi setta sig við álit heilbrigðisnefndar, geta þeir leitað álits héraðslæknis, sem þá ræður úrslitum.

38. gr.

Samkomuhús, veitingahús, knattborðstofur og önnur skemti-hús, skólar og kirkjur, skulu þvegin hátt og lágt, að minnsta kosti einu sinni á ári, og gólf daglega áður en notast eiga, eftir nánari ákvæðum heilbrigðisnefndar.

Verzlunarbúðir skulu og þvegnað hátt og lágt að minnsta **83** kosti einu sinni á ári, og gólf þvegin svo oft, sem heilbrigðisnefnd ^{24. sept.} telur hlýða, þó ekki sjaldnar en tvisvar í viku. Heilbrigðisnefnd getur fyrirskipað hrákailát í samkomuhúsum, sölubúðum, veitingahúsum, knattborðstofum og öðrum slíkum skemtistöðum, skólum og kirkju og sett reglur um gerð þeirra, tilhögun og hirðingu.

39. gr.

Í öllum samkomuhúsum, sölubúðum, knattborðstofum, veitingastofum, skólum og kirkju er bannað að hrækja á gólf, að viðlögðum sektum. Sömu leiðis eru reykingar bannaðar í samkomuhúsum, nema veitingahúsum.

40. gr.

Heilbrigðisnefnd hefir eftirlit með, að samkomuhús, veitingahús, knattborðstofur og önnur slík skemti- og skólar og kirkja, séu nægilega upphituð, er þau eru notuð, og er eigendum eða umráðamönnum ofangreindra húsa skylt að hlýða fyrirskipunum nefndarinnar í þeim efnum. Hverju samkomuhúsi skal fylgja fatageymsla, og svo mörg og stór salerni, sem heilbrigðisnefnd telur hlýða, þannig útbúin og hirt, sem nefndin mælir fyrir.

41. gr.

Enginn má vinna við veitingahús, þar með talin kaffihús, fyrir en hann afhendir heilbrigðisnefnd læknisvottorð um, að hann sé eigi haldinn af næmum sjúkdómi.

42. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða öll skólahús og skólastofur, hvort heldur er opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári hverju, í byrjun skólaársins og á því miðju.

Hver sá, er tekur til kennslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefndinni hvar hann ætlar að kenna.

43. gr.

Hver kennslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 100 rúmfet komist á hvert barn, í minnsta lagi. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á degi hverjum, en ekki sópa.

44. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður, í einhverjum skóla, vör við börn eða kennara, er hafa einhvern næman sjúkdóm, þá skulu strax gerð-

83 ar ráðstafanir til þess, að barnið eða kennarinn komi ekki í skólann, 24. sept. þar til sóttnæmishættan er, að dómi læknis, um garð gengin, sérstaklega ef um berklaveiki er að ræða.

Hold sveik börn mega ekki ganga í skóla, og holdsveikir menn mega ekki fást við barnakennslu.

45. gr.

Nú er fyrirskipun heilbrigðisnefndar um ofangreind atriði að einhverju eigi hlýtt, og getur nefndin þá bannað notkun húss, er eigi fullnægir skipun nefndarinnar samkvæmt framangreindum reglum, unz skipun nefndarinnar er hlýtt.

Kostnað þann, er nefndin hefir við að leita til sérfræðinga um þessi efni, skal greiða úr bæjarsjóði.

XIII. UM NÆMA SJÚKDÓMA.

46. gr.

Heilbrigðisnefnd, í samráði við sóttvarnarnefnd, gengst sérstaklega fyrir því, að lögskipuðum vörnum sé haldið uppi gegn næmum sjúkdómum. Ef upp kemur alvarlegur sjúkdómur á því svæði, er samþykktin nær yfir, eða í greindinni, þá er heilbrigðisnefnd heimillt að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utanhúss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XIV. UM KIRKJUGARÐA.

47. gr.

Þá er gera skal nýjan kirkjugarð eða stækka gamlan garð, skal leita álits heilbrigðisnefndar, og getur hún heimtað að garðstæðið sé þurkað með lokræsum, ef það er svo raklent, að vatn komi upp í grafirnar nokkru sinni.

Vatnsból má ekki vera nær kirkjugarði á jafnsléttu eða undan brekku en nemi 70 metrum.

Allir kirkjugarðar skulu vera grasi grónir.

Grafa skal svo djúpt, að tveggja álna moldarlag sé ofan á kistu. —

XV. UM HEILBRIGÐISFULLTRÚA.

83

24. sept.

48. gr.

Lögregluþjónn bæjarins er jafnframt heilbrigðisfulltrúi og hefir daglegt eftirlit með að heilbrigðissamþykktinni sé hlýtt.

XVI. UM SEKTIR O. FL.

49. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipun, er heilbrigðisnefndin setur samkvæmt henni, þá varðar það allt að 1000 kr. sekt, er rennur í bæjarsjóð.

Ef heilbrigðisnefnd kýs heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði, en síðan taka hann lögtaki hjá þeim, sem sekur er.

50. gr.

Með mál, sem rísa út brotum á samþykkt þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi öðlast gildi 15. október 1929, og er þá úr gildi fallin heilbrigðissamþykkt fyrir Siglufjarðarkaupstað frá 15. júní 1920 og viðaukar við hana.

Þetta er hérmeð gert heyrinkunnugt.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 24. september 1929.

F. h. r.

G. Sveinbjörnsson.

Gissur Bergsteinsson.

- 84 **Staðfesting konungs** á stofnskrá fyrir „Þórunnarsjóð“, útgefin
14. okt. á venjulegan hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra,
14. október 1929. Stofnskráin er þannig:

STOFNSKRÁ

fyrir

Þórunnarsjóð.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Þórunnarsjóður, stofnaður 1927, af Kvenfélagi Fljótshlíðar, til minningar um frú Þórunni Jónsdóttur frá Sámstöðum. Stofnfé sjóðsins er kr. 178 — eitt hundrað sjötíu og átta krónur.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja og gleðja gamalmenni, sem heimili eiga í Fljótshlíðarhreppi.

3. gr.

Sjóðinn skal auka með minningarspjaldasölu og öðrum þeim ráðum, sem Kvenfélaginu þykja viðeigandi, sem og vöxtum, er leggjast óskertir við höfuðstólinn, þar til hann er orðinn kr. 1500,00, en úr því má verja $\frac{3}{4}$ af vöxtunum og öðru því, er sjóðnum kann að áskotnast, samkvæmt tilgangi hans, en $\frac{1}{4}$ vaxtanna leggist ávallt við höfuðstólinn.

4. gr.

Stjórn sjóðsins hafa á hendi þrjár konur úr kvenfélagi Fljótshlíðar, kosnar á aðalfundi þess til eins árs í senn, og skal ein þeirra jafnan vera gjaldkeri, en að öðru leyti skifta þær sjálfar með sér verkum. Þær gera tillögur um aukning sjóðsins og úthlutun hans samkvæmt 2. gr., og skulu allar slíkar tillögur bornar undir samþykki aðalfundar eða aukafundar í félaginu.

5. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands.

6. gr.

Nú hættir Kvenfélagið störfum eða leggst niður, og skal þá sjóðnum þar eftir vera stjórnað af prestinum í Breiðabólstaðar-

prestakalli í Fljótshlíðarhreppi, fyrsta sýslunefndarmanni og hrepps- 84
nefndaroddvita sama hrepps. 14. okt.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á stofnskrá þessari.

Þannig samþykkt á fundi Kvenfélags Fljótshlíðar, 12. dag
júlímánaðar 1929.

Guðríður Jónsdóttir
Hlíðarendakoti (gjaldkeri).

Anna Jóhannsdóttir
Torfastöðum.

Guðrún Pétursdóttir
Núpi.

REGLUGJÖRÐ

85
16. okt.

fyrir

rafveitu Búðakauptúns, Fáskrúðsfirði.

1. gr.

Rafveita Búðakauptúns er fyrirtæki, sem stofnað er til á kostn-
að hreppsins, í þeim tilgangi, að veita íbúum Búðakauptúns raforku
til heimilisnotkunar og annara þarfa, að svo miklu leyti sem afl stöðv-
arinnar nægir.

2. gr.

Yfirstjórn rafveitunnar er í höndum hreppsnefndarinnar. —
Framkvæmdastjórnin skal falin rafveitunefnd, er hreppsnefndin kýs
með hlutfallskosningu til þriggja ára í senn.

3. gr.

Rafveitunefnd skipa 3 menn, og kýs hún sér formann og fé-
hirðir. Hún sér um umbætur og allt, er að starfrækslu rafveitunnar
lýtur, sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil.

4. gr.

Rafveitunefnd skal hafa nákvæmt eftirlit með rekstri stöðvar-
innar, sjá um, að ætíð sé fyrirliggjandi nægilegt efni til reksturs og
viðhalds á búnaði öllum. Skal hún halda glögga bók yfir tekjur og

85 gjöld rafveitunnar, svo og eignir og skuldir, og semja ársreikning
16. okt. fyrir 1. febrúar ár hvert og senda hreppsnefndinni.

Hreppsnefndin kýs tvo menn til að endurskoða reikninginn, og úrskurðar hann síðan.

5. gr.

Rafveitunefnd leggur fyrir hreppsnefndina tillögur um allar framkvæmdir, og eru þær háðar samþykki hreppsnefndar. Fasta starfsmenn rafveitunnar skipar hreppsnefndin og vikur þeim frá, hvorttveggja eftir tillögum rafveitunefndar, en rafveitunefnd setur þeim erindisbréf, er hreppsnefnd samþykkir.

6. gr.

Samkvæmt 5. gr. reglugerðar þessarar skipar hreppsnefndin stöðvarstjóra. Skal hann annast daglega starfrækslu rafstöðvarinnar, eftirlit, viðhald á vélum og taugum, og annast allar verklegar framkvæmdir, er rafveituna snerta. Skyldur skal hann að mæta á fundum rafveitunefndar og hreppsnefndar, ef þess er óskað, og hefur þar tillögurétt um mál, er varða rafveituna, en ekki atkvæðisrétt.

7. gr.

Stöðvarstjóri getur lokað fyrir strauminn, þegar um aðgerðir á útileiðslum eða eftirlit á vélum er að ræða, en velja skal hann til þess þann tíma, sem almenn notkun er minnst, enda sé reglulegum rekstri komið á eins fljótt og unnt er. Slíkar truflanir á rekstri stöðvarinnar skal auglýsa fyrirfram, ef auðið er, en þurfi skjótra aðgerða við, er stöðvarstjóra heimilt að loka fyrir strauminn fyrirvaralaust.

Hvorki stöðvun né truflun á rekstri rafstöðvarinnar hefir nein-
ar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni í för með sér. Rafmagns-
notendum þeim, er kaupa strauminn við föstu árgjaldi, ber ekki að greiða fyrir þann tíma er stöðin starfar ekki, sé það lengur en tveir sólarhringar í senn.

8. gr.

Rafveitan leggur húsálmur að húsvegg. Að öðru leyti kostar húseigandi algjörlega innlagningu raftauganna, þar með talið gegn-
tak, stofnleiðsla og greinispjald með öllum tilheyrandi tækjum, að undanskildum mælum og hemlum, sem rafveitan leigir notendum. Um leiðslur á bryggjum gildir hið sama.

Húseigandi skal senda rafveitunefnd skriflega beiðni um sam-
band við rafveituna, og taka fram, hve mikla orku hann býst við að

kaupa. Skal rafveitunefnd tilkynna umsækjanda úrskurð nefndar- 85
innar, eigi síðar en tveim vikum eftir að hún veitti beiðninni móttöku. 16. okt.

9. gr.

Innanhússlagnir, og breytingar og aðgerðir á þeim, skulu einungis og að öllu leyti framkvæmdar af mönnum, er hreppsnefndin löggildir til þess. Engir aðrir mega fást við slík störf, enda ber rafveitunefnd að neita að láta setja lagnir þær í samband við rafveituna, sem ekki eru framkvæmdar af löggiltum rafvirkja.

10. gr.

Þegar rafvirki hefur lokið við innanhúss eða utanhússlögn, skal hann tilkynna það stöðvarstjóra, er prófar og skoðar lögna, og úrskurðar hvort hún sé gerð reglum samkvæmt og hæf til sambands við rafveituna. Skal rafvirki bera ábyrgð á lögninni í eitt ár, og bæta að fullu og endurgjaldslaut galla þá, er fram kunna að koma á því tímabili, og sýnt er að stafi af slæmu efni eða illum frágangi.

Rafvirki skal einnig tilkynna stöðvarstjóra allar meiri háttar breytingar og aðgerðir, er hann framkvæmir á eldri lögnum, og ber stöðvarstjóra að skoða þær og prófa, áður en settar eru aftur í samband.

11. gr.

Starfsmenn rafveitunnar og meðlimir rafveitunefndar skulu á öllum sanngjörnum tíma hafa frjálsan aðgang til þess að skoða innlagningar og tæki þau, er notuð eru, og séu gallar á, skulu þeir tafarlaust bættir á kostnað húseiganda eða rafvirkja, eftir því hvort ábyrgðartími rafvirkja er útrunninn.

Séu gallar ekki bættir, getur stöðvarstjóri rofið sambandið við húsið, þar til aðgerð hefur farið fram, og ber húseiganda enginn afsláttur af rafmagnsgjaldinu þess vegna, þótt hann kaupir strauminn við föstu árgjaldi.

12. gr.

Sérafmagn notað á annan hátt en um var samið, eða mælitæki raskað, skal notandi greiða þrefalt gjald eftir gjaldskránni fyrir straum þann, er eftir mati rafveitunefndar hefur verið notaður óleyflega. Við endurtekning skal sambandið rofið við notanda, og ábyrgð komið fram á hendur honum.

13. gr.

Enginn má taka straum úr leiðslum rafveitunnar, nema leyfi

85 rafveitunefndar komi til, né aðhafast neitt það, er valdið getur 16. okt. skemmdum á leiðslum, tækjum eða öðrum mannvirkjum hennar.

14. gr.

Reksturstími stöðvarinnar er dag og nótt allt árið, að undanskildum tíma til aðgerða samkv. 7. gr., sem framkvæma skal að nóttu til, þegar unnt er.

15. gr.

Notendur skulu sjá um, að lagnir þeirra og tæki séu ætíð í góðu lagi, og skýra stöðvarstjóra, eða löggiltum rafvirkja, frá sérhverri bilun, er þeir verða varir við.

16. gr.

Löggiltir rafvirkjar skulu skyldir til þess, að tilkynna stöðvarstjóra sérhverja bilun eða galla, er þeir kunna að verða varir við á útileiðslum og innanhússlögnum. Sömuleiðis ber þeim tafarlaust að hlýða kalli sérhvers rafmagnsnotanda, er hann þarf aðgerða við.

17. gr.

Rafveitunefnd getur bannað notkun þeirra áhalda, er að hennar áliti eru ótrygg eða hætt við að verði til tálmunar góðum rekstri.

18. gr.

Þegar sérstaklega stendur á, er hreppsnefndinni heimilt, eftir tillögu rafveitunefndar, að veita undanþágu frá ákvæðum reglugerðar þessarar. Hreppsnefnd sker úr ágreiningi, er rísa kann út af einstökum ákvæðum reglugerðarinnar, en úrskurði hennar má vísa til stjórnarráðsins.

19. gr.

Ef ástæða þykir til, gétur hreppsnefndin, eftir tillögum rafveitunefndar, sett hámarksverð á efni til húslagna og vinnu rafvirkja. —

20. gr.

Brjóti rafmagnsnotandi fyrirmæli reglugerðar þessarar, er stöðvarstjóra heimilt að rjúfa samband við hann, unz hann hefur leitað umsagnar rafveitunefndar.

21. gr.

Sé gjald fyrir raforku eigi greitt innan 14 daga frá gjald-dagi, má rjúfa samband við hlutaðeigandi notanda, þó ekki fyrr en

þrem dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis er afhent honum, 85
eða afhent í húsnæði því, sem lögnin er í. 16. okt.

Gjöld fyrir raforku má taka lögtaki.

22. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 1000 krónum nema þyngri refsins liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar, skal hinn brotlegi auk þess bæta skaðann að fullu.

23. gr.

Með mál út af reglugerð þessari skal farið sem almenn lög-reglumál.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Búðahrepps hefir samið og samþykkt, staðfestist hérmeð, samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi 1. nóvember 1929, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atrinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. október 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

86
16 okt.

GJALDSKRÁ

fyrir

rafveitu Búðakauptúns, Fáskrúðsfirði.

1. gr.

Rafveita Búðakauptúns selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Um kílówattstundamæli:

1. Til ljósa á 60 aura hverja kílówattstund.
2. Til iðnaðar á 25 aura hverja kílówattstund.
3. Til suðu og hitunar á 12 aura hverja kílówattstund.

B. Um hemil:

1. 40 aura fyrir hvert watt yfir árið.
2. 20 aura fyrir hvert watt yfir árið fyrir orku þá, sem er fram yfir 25 watt á hvert lampastæði innanhúss, og 40 watt á hvert lampastæði utanhúss, að tenglum meðtöldum.

2. gr.

Rafmagnsgjöld eftir mæli ber að greiða mánaðarlega um leið og lesið er af mælinum. Rafmagnsgjöld eftir hemil skulu greidd eftir á fyrir ársfjórðung í senn.

3. gr.

Rafveitan leigir notendum hemla og mæla. Leiga fyrir hemil er ein króna fyrir hvern ársfjórðung, en fyrir mæli kr. 1,50.

4. gr.

Raforku þá sem afgangs er, er rafveitunefnd, í samráði við hreppsnefnd, heimilt að selja til bráðabirgða, eftir sérstökum samningi. —

5. gr.

Sé gjald fyrir raforku eigi greitt innan 14 daga frá gjald-daga, má rjúfa samband við hlutaðeigandi notanda, þó ekki fyrr en þrem dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis er afhent honum, eða afhent í húsnæði því, er lögnin er í.

Gjöld fyrir raforku má taka lögtaki.

6. gr.

86

Hreppsnefndinni er heimilt, án frekari staðfestingar ráðuneyt-^{16. okt.}isins, að hækka eða lækka gjöld fyrir notkun rafmagns um allt að 25% frá því, sem ákveðið er í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Búðahrepps hefir samið og samþykkt, staðfestist hérmeð, samkvæmt vatnalögum nr. 15, 20. júní 1923, til að öðlast gildi 1. nóvember 1929, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. oktbr. 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

REGLUGJÖRÐ

87

19. okt.

um

viðauka við reglugjörð 1. febrúar 1928, um próf fyrir bifreiðarstjóra.

Aftan við 1. gr. bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Veita má manni ökuskírteini enda þótt hann sé blindur á öðru auga eða sjónskerpan sé minni en 6/24, ef hitt augað er óskemmt og með fullri sjónskerpu (6/6 án gleraugna), þegar hlutaðeigandi hefur verið sjónlaus á öðru auga eða með lamaða sjónskerpu á því í meira en hálft ár. Ökuskírteini fyrir mann með þannig lamaða sjón, er heimili honum að stýra tvíhjóla bifreið eða einmennings þríhjóla bifreið, má aðeins veita með því skilyrði, að hann noti jafnan, er hann stýrir bifreiðinni, hlífðargleraugu (þ. e. venjuleg stór gleraugu, ekki bifreiðargleraugu). Skírteini þau, sem um ræðir í þessari málsgrein, veita ekki heimild til þess að stýra bifreið, sem notuð er til almennra mannflutninga.

Reglugjörð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 56, 15. júní 1926, gengur í gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. október 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

88
25. okt.

REGLUGJÖRÐ

um

bifreiðatryggingar.

Samkvæmt ákvæðum 17. gr. laga nr. 56, 15. júní 1926 um notkun bifreiða og lögum nr. 56, 14. júní 1929 um breyting á þeim lögum, er sérhverjum bifreiðaeiganda gert að skyldu að kaupa í tryggingarfélagi, sem viðurkennt er af ríkisstjórninni, að halda við tryggingu að upphæð 10000 kr. fyrir hverja bifreið, og á sama hátt 5000 kr. tryggingu fyrir hverja tvihjólábifreið og þær þríhjóla bifreiðar, sem ætlaðar eru einum manni, til greiðslu, eins og til hrekkur, á hverri skaðabótakröfu, sem þeim kann að verða gert að greiða, sem ábyrgð ber á bifreiðinni, þegar slysið eða tjónið bar að höndum.

Með tilvísun til þessa, ákveður atvinnumálaráðuneytið eftirfarandi reglur um framkvæmd laganna, og tilkynnir jafnframt, að tryggingarfélaglögum, sem, með skriflegri umsókn til ráðuneytisins, sækja um viðurkenningu til þess að taka að sér slíkar tryggingar, muni, að öllum jafnaði, af atvinnumálaráðuneytinu verða sett eftirfarandi almenn skilyrði fyrir slíkri viðurkenningu:

1. gr.

Tryggingarfélag skal, þegar það tekur að sér tryggingu fyrir bifreið, gera það þannig, að það beri alla þá áhættu, sem bifreiðaeiganda samkvæmt fyrirmælum ofangreindra laga er skylt að tryggja, og að vanrækslu á skuldbindingum þess tryggða gagnvart félaginu, heimili á engan hátt félaginu að neita greiðslu til þess, sem á rétt á skaðabótum. Svo framarlega sem tryggingarskírteini þau, sem félagið notar, bera það ekki með sér, hversu víðtæk tryggingin er, ber félaginu, til þess að andstæð ákvæði, sem kynnu að finnast í tryggingarskilyrðum félagsins, falli úr gildi, að rita á tryggingarskírteinið að tryggingin nái til allrar áhættu, sem ræðir um í l. málsgrein. Þó er félaginu heimilt að áskilja sér rétt gagnvart þeim er trygginguna kaupir.

Tryggingin gengur í gildi, þegar félagið eða umboðsmaður þess hefir fengið tryggingarbeiðnina í hendur nema sá, er vill kaupa trygginguna, æski þess, að hún gangi í gildi á öðrum tíma.

Nú eru bætur vegna sama slyss ákveðnar hærri samtals en vátryggingarfjárhæðinni nemur og skal þá skifta henni hlutfallslega milli þeirra, sem kröfur eiga út af slysinu. Þetta ákvæði gildir einnig þótt vátryggingarfjárhæðin sé hærri en lögboðið er.

2. gr.

88

Tryggingarfélaginu er skylt að taka að sér tryggingu fyrir sér-25. okt. hvern þann tryggingarskyldan, sem leitar til félagsins og undirgengst almenn tryggingarskilyrði þess, með þeim ákvæðum, sem í þessari reglugjörð eru sett tryggingarfélögum, til þess að hljóta viðurkenningu ráðuneytisins.

3. gr.

Félagið má ekki segja upp tryggingarsamningi með minna en 14 daga fyrirvara og er uppsögn með skemmri fyrirvara ógild.

Nú er tryggingu sagt upp af öðrumhvorum aðilja, eða hún gengur úr gildi vegna vanrækslu á iðgjaldagreiðslu eða annara vanskila, og er þá félaginu skylt að tilkynna það lögreglustjóranum í því umdæmi, þar sem bifreiðin er skrásett.

Enda þótt tryggingin sé gengin úr gildi, ber félagið þó ábyrgð á sérhverju tjóni, sem að höndum ber innan 14 daga frá því að tryggingin gekk úr gildi, nema því að eins, að lögskipuð trygging sé keypt annarsstaðar. Sé tryggingin gengin úr gildi, áður en hlutaðeigandi lögreglustjóri hefir fengið tilkynningu frá félaginu, ber félagið ábyrgðina 14 daga frá þeim degi, er tilkynningin kom til lögreglustjóra.

4. gr.

Félagið skal, auk skaðabóta þeirra sem ræðir um í 17. gr. laga nr. 56, 15. júní 1926 og 1. gr. laga nr. 56, 14. júní 1929 um breyting á sömu lögum, greiða málskostnað þann, sem dæmdur kann að verða þeim, sem á rétt á skaðabótum.

5. gr.

Félagið skal til tryggingar því að það standi við lögboðnar skuldbindingar, sem það tekur að sér, afhenda atvinnumálaráðuneytinu 25.000 kr. í íslenskum ríkisskuldaþréfum, eða öðrum innlendum skuldaþréfum sem gild verða tekin, reiknað eftir gangverði, sem ráðuneytið ákveður. Þessi skuldaþréf geymast í vörzlum fjármálaráðuneytisins, þannig að félagið hefir engan ákvörðunarrétt yfir höfuðstólnum án samþykkis atvinnumálaráðuneytisins.

Nú greiðir félagið ekki tryggingarkröfu, sem gjörð hefir verið á hendur því og fallin er í gjalddaga og getur þá sá sem trygginguna keypti eða sá, sem kröfu á til bóta, borið sig upp um það við hlutaðeigandi lögreglustjóra. Skal lögreglustjóri setja félaginu hæfilegan frest til þess að fullnægja skuldbindingum sínum í þessu efni og færa sönnur á það fyrir honum, að svo hafi verið gjört. Láti félagið frestinn líða án þess að fullnægja skuldbindingum sínum, ber lögreglustjóra að tilkynna það atvinnumálaráðuneytinu. Ráðuneytinu er þá heimilt að selja við

- 88 gangverði eða á uppboði svo mikið af verðbréfum þeim, sem ábyrgðar-
25. okt. félagið hefir sett til tryggingar skuldbindingum sínum, sem þarf til þess að greiða bætur þær, sem fallnar eru til greiðslu og ber félaginu tafarlaust að setja ný bréf til tryggingar í stað þeirra, sem seld voru.

6. gr.

Ef félagið greiðir skaðabótaféð til þess, sem tryggt hefir bifreiðina, er það á eigin ábyrgð félagsins, þannig að félagið gagnvart þeim, sem á rétt á skaðabótunum, ber ábyrgð á sérhverju tjóni, sem hann kann að líða við það, að skaðabæturnar voru ekki greiddar honum.

7. gr.

Skylt er félaginu að undirgangast þau skilyrði og fara eftir þeim reglum, sem atvinnumálaráðuneytið setur, um skyldutryggingar útlendinga, sem samkvæmt fyrirmælum 11. gr. laga um notkun bifreiða fá leyfi til þess að nota bifreiðar, sem þeir hafa með sér frá útlöndum, ef félagið annars óskar að taka að sér slíkar tryggingar.

8. gr.

Hafi félagið heimilisfang erlendis, er því skylt að hafa umboðsmann hér á landi, sem hafi fullt umboð til þess að gera ráðstafanir og svara til saka fyrir hönd félagsins.

9. gr.

Óski samábyrgðarfélag viðurkenningar atvinnumálaráðuneytisins, til þess að taka að sér lögboðnar bifreiðatryggingar, skulu félagsmenn bera ábyrgð á skuldbindingum félagsins einn fyrir alla og allir fyrir einn. Úrsagnarfrestur sé eigi minni en 14 dagar, og geta félagsmenn ekki losnað við ábyrgðina fyrir en áhættan fyrir það tímabil, sem þeir voru félagsmenn, er útrunnin og gerð upp að fullu.

10. gr.

Hafi bifreiðaeigandi afhent lögreglustjóra merki bifreiðar samkvæmt 19. gr. þessarar reglugjörðar og óski hann að trygging falli úr gildi um tíma, skal félaginu skylt að taka beiðni hans um það til greina, ef hann jafnframt gefur félaginu yfirlýsingu um, að hann skuldbindi sig til þess að tilkynna félaginu jafnskjótt og bifreiðin er tekin aftur í notkun.

Nú er slík bifreið tekin til notkunar, án þess að félaginu sé gert aðvart, og ber þá tryggingarfélagið ábyrgð samkvæmt 1. gr. þessarar reglugjörðar. Þó hefir félagið rétt til þess að krefjast endurgreiðslu á skaðabótunum af bifreiðaeiganda.

11. gr.

88

Viðurkenningu, sem tryggingarfélagið hefir hlotið, getur at. 25. okt. vinnumálaráðuneytið afturkallað á hvaða tíma sem er, án þess að það hafi í för með sér, að fé það, er félagið hefir lagt fyrir til tryggingar samkv. 5. gr. verði afhent, fyr en svo langur tími er liðinn, að eigi sé, að dómi atvinnumálaráðuneytisins, lengur ástæða til þess að álíta, að frekari skaðabótakröfur komi fram fyrir slys eða tjón, sem hefir orðið áður en viðurkenningin var afturkölluð. Þegar viðurkenning er afturkölluð, falla allar lögboðnar ábyrgðartryggingar úr gildi, og ber félaginu að endrgreiða af greiddum iðgjöldum það sem svarar því, sem eftir er af tryggingartímanum.

12. gr.

Félagið skal árlega senda ráðuneytinu tvö eintök af ársreikningi sínum yfir starfsemi þess á Íslandi, ásamt skýrslu um tölu og stærð útborgaðra tryggingarupphæða, svo og um innborguð iðgjöld.

13. gr.

Tryggingarskyldan nær til allra bifreiða, sem eru notaðar hér á landi. Undanþegnar eru þó þær bifreiðar, sem eru íslensk ríkiseign eða eign ríkisstofnana eða bæjar- og sveitarfélaga.

Undanþeginn er enn fremur sá bifreiðareigandi sem fullnægir fyrirmælum 3. málsg. 1. gr. laga nr. 56, 14. júní 1929, og hefir bifreiðareigandi, án samþykkis atvinnumálaráðuneytisins, engin umráð yfir höfuðstól þeirra verðbréfa, sem honum ber að afhenda lögreglustjóra.

Um vangreiðslu bifreiðareiganda á tryggingarkröfu fer á sama hátt og segir í 2. málsg. 5. gr. um vangreiðslu tryggingarfélaga.

14. gr.

Tryggingu skal kaupa hjá tryggingarfélagi, sem hefir hlotið viðurkenningu atvinnumálaráðuneytisins til þess að taka að sér lögboðnar bifreiðatryggingar. Atvinnumálaráðuneytið auglýsir viðurkenningu á tryggingarfélagi eða tryggingarfélagum.

Nú er viðurkenning, sem tryggingarfélag hefir hlotið, afturkölluð af atvinnumálaráðuneytinu og ber þá bifreiðaeiganda án tafar að kaupa lögboðna tryggingu hjá öðru félagi, sem hefir viðurkenningu.

15. gr.

Þegar skrásetning á bifreiðum fer fram, skal lögreglustjóri, áður en bifreiðareiganda er afhent skrásetningarmerki, fullvissa sig um, að fyrirmælum laganna um skyldutryggingar sé fullnægt, þannig að lögboðin trygging sé þegar keypt hjá viðurkenndu félagi fyrir bifreið-

88 ina. Á skrána skal rita nafn þess félags, sem tryggingin er keypt hjá,
25 okt. og númerið á tryggingarskírteininu.

Á tryggingarskírteinið skal skrifa svohljóðandi áritun: Sýnt lögreglustjóra í gildir fyrir bifreið (tvíhjóla bifreið) (merki, bókstafir og númer bifreiðarinnar). Því næst skal lögreglustjóri án tafar tilkynna tryggingarfélaginu merki bifreiðarinnar, ef tryggingarskírteinið ber það ekki þegar með sér, áður en skráning fór fram.

Sé óskað eftir að tryggingarskírteini gangi í gildi fyrir aðra bifreið, eða hljóti sama bifreið annað merki, skal lögreglustjóri gefa tryggingarskírteininu samsvarandi áritun, sem að ofan greinir, og sjá um að félaginu sé tilkynnt breytingin.

16. gr.

Atvinnumálaráðuneytið auglýsir hæfilegan frest handa bifreiðaeigendum til þess að fullnægja ákvörðun reglugjörðar þessarar um skyldutryggingar bifreiða.

Þeir bifreiðaeigendur, sem þegar hafa látið skrásetja bifreiðar sínar, skulu áður en fresturinn er útrunninn, sýna lögreglustjóra tryggingarskírteini fyrir bifreiðina, og ber lögreglustjóra, eftir að hafa fullvissað sig um að tryggingin sé keypt hjá viðurkenndu félagi, að rita á skírteinið á sama hátt, sem við skrásetningu, og á skrána skal hann rita á skírteinið á sama hátt, sem við skrásetningu, og á skrána skal hann rita nafn þess félags, sem tryggingin er keypt hjá, og númerið á skírteininu.

17. gr.

Afskráningu bifreiðar skal lögreglustjóri tilkynna því tryggingarfélagi, sem bifreiðin er tryggð hjá. Sé samtímis óskað eftir að flytja bifreiðina til annars lögsagnarumdæmis, ber að geta um það í tilkynningunni.

18. gr.

Þegar lögreglustjóri, samkvæmt fyrirmælum 3. gr. fær tilkynningu frá tryggingarfélagi um, að tryggingu sé sagt upp, eða að hún sé fallin úr gildi, ber honum tafarlaust að rannsaka, hvort haldið er áfram að nota bifreiðina hér á landi, og ef svo er, hvort fullnægjandi lögskipuð trygging hafi verið keypt í stað þeirrar, sem úr gildi er fallin.

Ef slík trygging er ekki fyrir hendi, skal rannsókn samkvæmt 14. gr. bifreiðalaganna fara fram gegn þeim, sem ber skylda til að hafa bifreiðina tryggða.

19. gr.

Bifreiðareigandi, sem um tíma, þó ekki skemur en einn mánuð, notar ekki bifreið sína, skal vera undanþeginn tryggingarskyldu á

meðan, enda skulu merki bifreiðarinnar vera í vörzlum lögreglustjóra 88
allan þann tíma. 25. okt.

Lögreglustjóri skal, jafnskjótt og merki er afhent, tilkynna það tryggingarfélagi því, sem bifreiðin er tryggð hjá, og jafnframt skýra frá, hve lengi merkið verður í hans vörzlum. Þegar merkið er afhent bifreiðareiganda á ný, skal lögreglustjóri einnig tilkynna tryggingarfélaginu það.

20. gr.

Útlendingur, sem samkvæmt 11. gr. bifreiðalaganna fær leyfi til þess að nota hér á landi bifreið, sem hann hefir meðferðis, skal vera skyldur að kaupa hjá viðurkenndu tryggingarfélagi lögskipaða tryggingu fyrir bifreið sína, og halda henni við allan þann tíma, sem hann fær leyfi til að nota bifreið sína, nema því aðeins, að hann sýni fram á, að hann hafi þegar keypt hjá tryggingarfélagi, sem af atvinnumálaráðuneytinu er viðurkennt, lögskipaða tryggingu, sem tryggir greiðslu á sérhverri skaðabótakröfu, er kann að leiða af notkun bifreiðarinnar hér á landi.

Þó skal hann undanþeginn tryggingarskyldunni ef hann afhendir lögreglustjóra verðbréf samkvæmt fyrirmælum 13. gr. þessarar reglugjörðar.

21. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10 til 500 krónum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Mál út af brotum á reglugjörð þessari skulu sæta meðferð almennra lögreglumála.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 25. október 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

89

REIKNINGUR**Minningarsjóðs Kristjáns Jónssonar lækni, árið 1928.****Tekjur:**

Eftirstöðvar frá fyrra ári:

Hlutabréf í Íslandsbanka, nafnverð . . . kr. 10000 00

3 Jarðræktarbréf Ræktunarsjóðs Íslands

hvert á 1000. — 3000 00

Peningar í innlánsbók í Íslandsbanka . . — 520 30

kr. 13520 30

Vextir af innlögum í Íslandsbanka . . . kr. 23 59

Vextir af Ræktunarsjóðsbréfum . . . — 165 00

188 59

Krónur 13708 89**Gjöld:**

Eftirstöðvar til næsta árs:

Hlutabréf í Íslandsbanka, nafnverð . . . kr. 10000 00

3 Jarðræktarbréf Ræktunarsjóðs Íslands

hvert á 1000. — 3000 00

Peningar í innlánsbók í Íslandsbanka . . — 708 89

kr. 13708 89

Krónur 13708 89

Reykjavík, 31. janúar 1929.

Jón Helgason.

Sigurjón Jónsson.

Stg. Magnússon.

ÚTKOMIÐ Í A-DEILD STJÓRNARTÍÐINDANNA 1929.

Tilskipun um breyting á tilskipun frá 2. marz 1908, um hvernig gegna skuli störfum þeim, sem amtsráðin hafa hingað til haft á hendð og eigi þegar eru lögð undir stjórnarráðið eða sýslunefndir, undirskrifuð af konungi 31. maí 1929 (nr. 62).

Konungleg auglýsing um, að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 5. júní 1929 (nr. 63).

Konungleg auglýsing um, að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn, undirskrifuð af konungi 9. júní 1929 (nr. 64).

Reglugjörð fyrir veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 9. flokki (seriu) bankavaxtabréfa samkvæmt lögum nr. 60, 7. maí 1928, um útgáfu nýrra flokka (seria) bankavaxtabréfa, undirskrifuð af fjármálaráðherra 3. október 1929 (nr. 68).

Auglýsing um vörumerki, undirskrifuð af atvinnu- og samgöngumálaráðherra 7. október 1929 (nr. 66).

Auglýsing um breyting á reglugjörð til bráðabirgða fyrir lærdómsdeild hins almenna Menntaskóla í Reykjavík, frá 13. marz 1908, undirskrifuð af dóms- og kirkjumálaráðherra 11. október 1929 (nr. 65).

Auglýsing um verzlunarsamning milli konungsríkisins Íslands og lýðveldisins Austurríkis, undirskrifuð af forsætisráðherra 28. október 1929 (nr. 69).

Tilskipun um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóv. 1903, skuli einnig ná til Tékkóslóvakíu, undirskrifuð af konungi 4. nóvember 1929 (nr. 67).

Auglýsing um verzlunarsamning milli Íslands og Finnlands, undirskrifuð af forsætisráðherra sama dag (nr. 70).

Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og Lettlands, undirskrifuð af forsætisráðherra sama daga (nr. 71).

Auglýsing um ákvæði, sem sett hafa verið milli Íslands og Finnlands, um gagnkvæma vernd fyrir vörumerki, undirskrifuð af forsætisráðherra sama dag (nr. 72).

Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og Póllands, undirskrifuð af forsætisráðherra 8. nóvember 1929 (nr. 73).

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Síams snertandi ríkis-

borgarana og viðskipti landanna, undirskrifuð af forsætisráðherra 9. nóvember 1929 (nr. 74).

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Lithaugalands snertandi afstöðu landanna í verzlunar- og siglingamálum, undirskrifuð af forsætisráðherra 11. nóvember 1929 (nr. 75).

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Tékkóslóvakíu snertandi afstöðu landanna í verzlunar- og siglingamálum, undirskrifuð af forsætisráðherra 12. nóvember 1929 (nr. 76).

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Rússlands snertandi verzlunar- og siglingaviðskipti landanna, undirskrifuð af forsætisráðherra sama dag (nr. 77).

Opið bréf, er stefnir saman Alþingi til reglulegs fundar föstudaginn 17. janúar 1930, undirskrifað af konungi 27. nóvember 1929 (nr. 78).

Konungsbréf um setning Alþingis, undirskrifað af konungi sama dag (nr. 79).

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 30. nóvember 1929 (nr. 80).

Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn, undirskrifuð af konungi 11. desember 1929 (nr. 81).

Auglýsing um opinber reikningsskil, undirskrifuð af fjármálaráðherra sama dag (nr. 82).

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Eistlands snertandi afstöðu landanna í verzlunar- og siglingamálum, undirskrifuð af forsætisráðherra 28. desember 1929 (nr. 83).

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Frakklands snertandi upprunaskírteini, undirskrifuð af forsætisráðherra sama dag (nr. 84).

Bréf dóms- og kirkjumálaráðuneytisins til biskups, 90
um að Krýsuvíkurkirkja skuli lögð niður og Krýsuvíkur-^{21. okt.}
sókn lögð til Staðarsóknar í Grindavík.

Eftir ályktun héraðsfundar í Kjalarnesprófastsdæmi veitir ráðuneytið hérmeð, samkvæmt tillögum yðar, háæruverðugri herra, í bréfi, dags. 23. f. m., og með skírskotum til laga nr. 45, 16. nóv. 1907, um skipun prestakalla, leyfi til að Krýsuvíkurkirkja í Kjalarnesprófastsdæmi verði lögð niður, að Krýsuvíkursókn verði lögð til Staðarsóknar í Grindavík, og skrautgripir og áhöld Krýsuvíkurkirkju verði afhentir Grindavíkurkirkju.

Þetta er yður hérmeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar.

STAÐFESTING KONUNGS á skipulagsskrá fyrir Minningar- 91
sjóð stud. juris Halldórs Hallgríms Andrússonar, útgefin á venjulegan 24. okt.
hátt, að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 24. október
1929. Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir

Minningarsjóð stud. juris Halldórs Hallgríms Andrússonar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður stud. juris Halldórs Hallgríms Andrússonar.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 1369.00 — þrettán hundruð sextíu og níu krónur —, og er það gjöf vor undirritaðra hjóna, Andrésar Ólafssonar hreppstjóra á Brekku í Gufudalssveit og Guðrúnar Halldórsdóttur, til minningar um son okkar, stud. juris Halldór Hallgrím Andrússon, er andaðist í Reykjavík 28. apríl 1924.

91

24. okt.

Sjóðurinn er eign Háskóla Íslands og stendur undir stjórn Háskólaráðsins með þeim hætti, er hér segir á eftir.

3. gr.

4. gr.

Fé sjóðsins skal ávaxta í skuldabréfum Veðdeildar Landsbanka Íslands eða öðrum álíka tryggjum verðbréfum. Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða.

5. gr.

Vextir af fé sjóðsins skulu allir leggjast við innstæðu hans fram til ársins 1934. Eftir þann tíma skal jafnan leggja $\frac{1}{4}$ — einn fjórða — hluta af vöxtunum við innstæðu sjóðsins, en $\frac{3}{4}$ — þrír fjórðu — hlutar vaxtanna koma þá til útborgunar, samkvæmt því, er segir í næstu grein hér á eftir.

6. gr.

Þá $\frac{3}{4}$ — þrjá fjórðu — hluta vaxta sjóðsins, er til útborgunar koma, skal árlega veita einhverjum nemanda lagadeildar Háskólans, til bókakaupa eða sem námsstyrk, og skal fara eftir tillögum kennara deildarinnar um það, hver hljóta skuli styrkinn í hvert sinn. Styrkinn skal greiða styrkþega hinn 28. apríl ár hvert, af vöxtum næsta árs á undan, í fyrsta sinni hinn 28. apríl 1934, þegar liðin eru 10 ár frá dánardegi Halldórs heitins. Þegar vextir sjóðsins, þeir er til útborgunar koma, nema meiru en kr. 500.00 — fimm hundruð krónum — á ári, má veita styrk til tveggja styrkþega í senn, og síðan má fjölga styrkþegum um einn í einu fyrir hverjar kr. 500.00 — fimm hundruð krónur —, sem árlegt úthlutunarfé sjóðsins hækkar um.

7. gr.

Reikninga sjóðsins skal birta árlega í Árbók Háskólans.

8. gr.

Leita skal staðfestingar konungs á skipulagsskrá þessari og birta hana í B-deild Stjórnartíðindanna.

Brekku í Gufudalssveit, 10. maí 1929.

Andrés Ólafsson. Guðrún Halldórsdóttir.

ÁVEITUSAMÞYKKT

92

29. okt.

fyrir

áveitu- og framræslufélag Vatnsdælinga.

1. gr.

Félagið heitir Áveitu- og framræslufélag Vatnsdælinga. Heimilisfang þess er Áshreppur í Húnavatnssýslu og varnarþing félagsins er heimili formanns.

2. gr.

Félagssvæðið nær yfir eftirtaldar 5 jarðir í Ás- og Sveinsstaðahreppum:

Kornsá, Gilsstaði, Flögu, Helgavatn og Hnjúk.

3. gr.

Tilgangur félagsins er að bæta engjalönd þeirra jarða, sem taldar eru í 2. grein, með áveitu og framræslu. Vatn til áveitunnar skal tekið úr Kornsá, en einnig notfært sér vatn úr Vatnsdalsá, þá það næst. Framkvæmdum á mannvirkjum félagsins skal hagað í samræmi við áætlanir og uppdrætti Búnaðarfélags Íslands, dags. 21. janúar 1929, og breytingar, sem það kynni að gera síðar.

4. gr.

Félaginu stjórnar þriggja manna nefnd, kosin á aðalfundi til þriggja ára. Gengur einn maður úr stjórn félagsins á hverju ári, fyrstu tvö árin eftir hlutkesti, en síðar í röð eftir starfstíma ár hvert. Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa. Stjórnin skiptir sjálf með sér störfum, og má sami maður eigi vera formaður og gjaldkeri. Formaður boðar til allra funda og stýrir þeim, og sér um bókun allra fundargerða. Reikningsár félagsins er almanaksárið. Gjaldkeri sér um alla reikninga félagsins. Hann annast allar innheimtanir og greiðslur, eftir ávísunum formanns. Stjórnarnefnd annast um alla framkvæmd fyrirtækisins og starfrækslu þess alla milli aðalfunda. Hún sér einnig um hið árlega viðhald á mannvirkjum þess, og annast allar skuldbindingar fyrir félagsins hönd. Stjórnarnefndinni er heimilt um áveitutímann að ráða einn mann, til þess að hafa umsjón með áveitunni, og skal hann í störfum sínum hlíta ráðstöfunum stjórnarnefndar, samkvæmt erindisbréfi, sem hún gefur honum. Fyrir 1. nóvember ár hvert jafnar stjórnarnefnd niður öllum kostnaði samkvæmt 6. grein, og ákveður gjald-

92 daga. Greiðslu fyrir störf sín fær stjórnarnefnd samkvæmt reikningi, 29. okt. sem samþykktur skal af aðalfundi.

5. gr.

Til aðalfundar skal boðað með minnst einnar viku fyrirvara, með skriflegu fundarboði, sem gangi milli félagsmanna. Aðalfund heldur félagið fyrir febrúarmánaðarlok ár hvert, og er hann því aðeins lög-mætur, að $\frac{4}{5}$ félagsmanna séu mættir. Á félagsfundum ræður afl atkvæða, eitt fyrir hverja jörð á félagssvæðinu. Á aðalfundi leggur stjórnin fram endurskoðaða reikninga félagsins. Þar sé kosin stjórn og einn varamaður og 2 endurskoðendur, og rædd þau mál, sem félagið varða. Aukafundi má halda, þegar félagsstjórnin eða meir en helmingur félagsmanna álitur þess þörf.

6. gr.

Öllum árlegum kostnaði við áveituna, svo sem afborgun og vaxta-greiðslu af stofnkostnaði, viðhaldskostnaði, kostnaði við eftirlit og stjórn, og öllum öðrum sameiginlegum útgjöldum samáveitunnar, skiptir stjórn félagsins í nóvembermánuði ár hvert, á allar jarðir á áveituvæðinu, eftir flatarmálsstærð þess lands, sem hags nýtur af fyrirtækinu vegna framræslu eða áveitu eða hvorutveggja. En hæfilegt til-lit skal þó tekið til þess, ef einhver af jörðunum stendur sérstaklega að vígi við not áveitunnar eða framræslunnar og um það hefir Búnaðar-félag Íslands æðsta úrskurðarvald.

7. gr.

Sameiginlegur kostnaður samáveitunnar er þessi: Stífla í Kornsa, flóðhlið, stíflugarður og allur kostnaður við að ná upp ánni til áveitunnar, svo og skurður sá með gördum, sem leiðir vatnið norður um landamerki Gilsstaða og Kornsár, samkvæmt fyrirbyggjandi uppdrætti, og er á sama hátt sameiginlegt allt viðhald þessa hluta verksins framvegis, sem allt jafnast niður samkvæmt 6. grein. Allan annan kostnað við áveitu þessa ber hver ábúandi fyrir sitt land.

8. gr.

Ef greiðslur, sem óumflýjanlegar eru til fyrirtækisins, verða vangreiddar samkvæmt niðurfjöfnun, hvort sem er afborganir og vextir af lánum, ef tekin yrðu, hver annar kostnaður eða bein framlög til félagsins, má taka slíkt lögtaki í eignum félagsmanna.

9. gr.

Komi það fyrir, að ein eða fleiri af jörðum þeim á áveituvæðinu, sem nefndar eru í 2. grein, yrðu fyrir landsspjöllum til skaða,

eða þær á einn eða annan hátt hlytu einhvern halla sakir þessa áveitu- **92**
fyrirtækis, skal félaginu skylt að bæta sanngjarnlega fyrir hann sam-^{29.} okt.
kvæmt mati þriggja óvilhallra manna, sem þar til séu útnefndir, einn
af stjórn áveitufélagsins, annar af þeim hlutaðeiganda, sem fyrir halla
verður, og þriðji af sýslumanni Húnavatnssýslu, og í dóminum ræður
afl atkvæða úrslitum. Áður til slíks dóms komi, skulu þó hlutaðeig-
endur gera tilraun til að leiða þetta til lykta innan félagsins með sam-
komulagi, án þess til gerðardóms þurfi að koma.

10. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglu-
mál, og geta þau varðað sektum frá 25,00 til 200,00 krónum, ef eigi
liggur þyngri hegning við að lögum.

Sektir allar renna í félagssjóð.

11. gr.

Samþykkt þessari má breyta á lögmætum aðalfundi, ef $\frac{4}{5}$ fé-
lagsmanna samþykkja breytinguna, enda komi staðfesting ráðherra til.

12. gr.

Félagsskap þessum má því aðeins slíta, að eigi verði unnt að
ná takmarki því, er félagið hefir sett sér, eða þeir örðugleikar reynist
á, að ókleift þyki að halda félagsskapnum áfram, enda sé það samþykkt
á lögmætum aðalfundi, og $\frac{4}{5}$ greiddra atkvæða séu með því, og sam-
þykki ráðherra fáið.

Samþykkt þessi staðfestist hérmeð samkvæmt vatnalögum nr.
15, 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi 1. desember þ. á., og birtist
til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 29. október 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

93
5. nóv.

SAMÞYKKT

um

sýsluveginn Vatnsdælingaveg.

1. gr.

Vatnsdælingavegur er nefndur í samþykkt þessari, sýsluvegurinn frá Þjóðveginum vestan Vatndalsár að Grímsstungu.

2. gr.

Vatnsdælingaveg skal gera akfæran vögnum og bifreiðum svo fljótt, og tekjur vegafélagsins leyfa. Vegurinn skal lagður eftir ákvörðun vegamálastjóra.

3. gr.

Samþykktarsvæðið nær yfir allan Áshrepp, að undanskildu Marðarnúpsseli, og bæina: Helgavatn, Hnjúk, Breiðabólssstað og Miðhús í Sveinsstaðahreppi.

4. gr.

Þrír fjórðu hlutar af kostnaði við vegagjörð þessa, greiðist af sýsluvegasjóði Austur-Húnavatnssýslu, en einn fjórði hluti greiðist af Vegafélagi Vatnsdælinga. Gjöld félagsmanna til vegafélagsins eru þessi:

- a) af landverði og umbótum jarða greiði eigendur 2⁰/₁₀₀, samkvæmt fasteignarmati.
- b) af húsaverði greiði eigendur 1⁰/₁₀₀, en þó telst ekki til gjalda hærri upphæð af húsaverði á hverri jörð, en sem svarar $\frac{2}{3}$ hlutum landverðs.
- c) af hverjum verkfærum manni heimilisföstum á félagssvæðinu greiði húsráðandi 4 krónur, en rétt á hann á endurgjaldi frá hlutaðeiganda.

Eigendur búfjár þess, sem talið er fram á vegasvæðinu, eða er framfleytt þar, greiði:

1. Af hverri sauðkind 2 aura.
2. Af hverju hrossi 10 aura.
3. Af hverjum nautgrip tveggja vetra og eldri 20 aura.

Undanþegnir öllum þessum gjöldum til vegarins, fyrir framan Ásmóhellu, eru þó framangreindir bæir í Sveinsstaðahreppi.

Rétt eiga landsdrottinn að fá árlega frá leiguliðum sínum 8% af því, er þeir hafa greitt af leigujörðunum, til vegarins.

Hreppsstjórar séu skyldir að láta í té fyrir 1. júlí ár hvert, staðfestan útdrátt úr búnaðarskýrslum, til notkunar við útreikning gjaldsins.

Stjórn vegafélagsins hefir heimild til, með samþykki aðalfundar,

að hækka tekjur þessar, allt að $\frac{1}{3}$ hluta og lækka þær allt að helming, fyrir eitt ár í senn, en til hækkunarinnar þarf samþykki sýslu-5. nóv. nefndar.

5. gr.

Allir, sem gjalda til vegarins, eru til samans félag, er nefnist:

Vegafélag Vatnsdælinga.

Það skal eiga með sér aðalfund í febrúar eða marz ár hvert. Á fundi þeim, er samþykkt þessi verður löglega samþykkt, skal kosin 5 manna stjórn fyrir félagið. Eftir 2 ár ganga 2 úr stjórninni, samkvæmt hlutkesti, og kýs aðalfundur 2 menn í þeirra stað til 4 ára. Hinn hluti stjórnarinnar fer frá eftir 4 ár og gilda sömu reglur um kosningu þeirra. Í stjórninni sé ávallt einn maður úr Sveinsstaðahreppi.

Á aðalfundi skulu rædd félagsmál, kosin stjórn, endurskoðandi, úrskurðaðir reikningar félagsins fyrir næsta ár á undan, o. s. frv.

Aðalfundur er lögmætur, sé hann löglega boðaður og veður hamli eigi fundarsókn.

6. gr.

Stjórn félagsins kýs sér sjálf formann. Hún annast allar framkvæmdir vegafélagsins og gefur glöggð yfirlit yfir störf sín til aðalfundar.

Kostnað þann, er leiðir af félagsskap þessum, skal greiða af tekjum félagsins.

7. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið.

8. gr.

Árstekjur félagsins falla í gjalddaga 30. september og má taka þær lögtaki.

9. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, allt að 200 krónum, er renna í sveitarsjóð þar sem brot er framið, og skal með mál út af slíkum brotum farið, sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hérmeð samkvæmt lögum nr. 38, 28. nóvember 1919 til að öðlast gildi 1. desember 1929, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 5. nóvember 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

94
6. nóv.

SAMÞYKKT

um

sýsluvegasjóð Vestur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Með samþykkt þessari, er stofnaður sýsluvegasjóður Vestur-Húnavatnssýslu, og skal úr honum greiða kostnað við vegabætur og vega-viðhald, sem að lögum hvíla á sýslufélögum.

2. gr.

Sýsluvegir eru þessir:

1. *Hrútafjarðarhálsvegur*, af þjóðveginum hjá Brandagili, austur yfir hálsinn á eyrarnar hjá Húki.
2. *Hrútafjarðarvegur*, af þjóðveginum fyrir ofan Reykjastapa að hreppamörkum milli Tannstaða og Mýra.
3. *Vestursíðuvegur*, af þjóðveginum fyrir utan og ofan Staðarbakka um brú á Vesturá að Efra-Núpi.
4. *Austursíðuvegur*, af þjóðveginum hjá Saurum fram Austursíðu um brýr á Urriðaá og Austurá og fram í Austurárdal, móts við Skára-staði.
5. *Hreggstaðanesvegur*, af þjóðveginum fyrir utan og ofan Melstað að Söndum.
6. *Vatnsnesvegur*, frá læknisbústaðnum á Hvammstanga um kaupúnið eins og áður er ákveðið og út Vatnsnes vestanvert um brú á Ham-arsá að Bergstöðum.
7. *Vesturhópsvegur*, frá þjóðveginum frá Vatnshorni út Vesturhóp og Vatnsnes, austanvert að Hindisvík.
8. *Víðidalsvegur*, af þjóðveginum fyrir sunnan Deildarhól um brú á Fitjaá yfir Víðidalsá hjá Víðidalstungu.
9. *Frambæjavegur*, af þjóðveginum fyrir sunnan Stórhól að Fitjaá fyrir neðan Hrísa.

3. gr.

Í sýsluvegasjóð skal árlega greiða vegaskatt af öllum skattskyldum fasteignum í sýslunni, sem greiðist á manntalsþingi af ábúanda hverrar jarðar, en af eiganda hverrar lóðar eða húseignar í kaupúnum. Þó er hreppsfélögum heimilt að greiða skatt þennan úr sveitarsjóði, sé það samþykkt með meiri hluta atkvæða á lögmatum sveitarfundi, og sé tilkynning þar um komin til sýslumanns fyrir 1. apríl.

Sýslunefndin ákveður fyrir eitt ár í senn, hve hár skatturinn 94 skuli vera. Má hann ekki vera lægri en $1,5\frac{0}{00}$ af verði skattskyldra fast-6. nóv. eigna eftir fasteignamati, og ekki hærri en $6\frac{0}{00}$, nema samþykki atvinnu-málaráðherra komi til í hvert sinn. Skal skatturinn miðaður við áætluð gjöld til vegabóta, að viðbætti eyðslu umfram áætlun undanfarin ár, en að frádregnu áætluðu tillagi vegafélaga, hreppsfélaga og ríkissjóðs.

Með gjöldum til vegabóta teljast vextir og afborganir af lánum til vegabóta, enda hafi ráðherra samþykkt lánskjörin, að fengnum tillögum vegamálastjóra.

4. gr.

Jafnhátt hundraðsgjald skal lagt á alla hreppa sýslunnar.

5. gr.

Undanskildar vegaskatti eru kirkjur allar, skólahús, sjúkrahús og þinghús.

6. gr.

Allir sýsluvegir skulu á kostnað sýsluvegasjóðs gerðir akfærir, svo fljótt sem ástæður leyfa.

7. gr.

Sýslunefndin hefir á hendi alla stjórn sýsluvegasjóðsins og yfirmumsjón með vegagerðum og viðhaldi þeirra, enda er henni skylt að hlíta tillögum vegamálastjóra um skipun verkstjóra.

8. gr.

Oddviti sýslunefndar semur árlega reikning sýsluvegasjóðs. Skal reikningur undanfarins árs lagður fram á sýslufundi til samþykktar, og gilda þar um sömu reglur og sýslusjóðsreikninginn. Á sýslufundi skal semja áætlun um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðs yfirstandandi ár. Afrit af sýsluvegasjóðsreikningnum, ásamt áætluninni, skal oddviti sýslunefndar senda vegamálastjóra að afstöðnum sýslufundi.

9. gr.

Sýsluvegasjóðurinn skal fá tillög úr ríkissjóði eftir því, sem ákveðið er í 8. gr. laga nr. 10, 20. júní 1923, og lögum nr. 28, 31. maí 1927.

10. gr.

Umsjón með vegagerðum og viðhaldi þeirra er falin stjórn vegafélags á þeim svæðum, er þau ná yfir. Annars hlutaðeigandi hreppsnefnd, eftir samráði við vegamálastjóra.

94

6. nóv.

11. gr.

Gjöldum samkvæmt samþykkt þessari fylgir lögtaksréttur.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða allt að 200 króna sektum, er renna í sýsluvegasjóð, og fer með mál út af slíkum brotum, sem almenn lögreglumál.

13. gr.

Með samþykkt þessari eru felld úr gildi öll eldri ákvæði um sýsluvegi, er koma í bág við samþykkt þessa.

14. gr.

Á samþykkt þessari skal leita staðfestingar atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Húnavatnssýslu hefir samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 10, 20. júní 1923, staðfestist hérmeð til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 6. nóvember 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Páll Pálmason.

95

13. nóv.

SAMÞYKKT

um

starfsvið og laun bæjarstjórans á Seyðisfirði.

1. gr.

Bæjarstjórnin kýs bæjarstjóra eftir hverjar almennar bæjarstjórnarkosningar, og er kjörtími hans hinn sami og kjörtímabil bæjarfulltrúa.

2. gr.

Bæjarstjóri á sæti í bæjarstjórn og hefir þar óbundið málfrelsi og tillögurétt, en atkvæðisrétt hefir hann því aðeins, að hann sé bæjarfulltrúi.

3. gr.

95

Bæjarstjóri á sæti í föstum nefndum innan bæjarstjórnar sem 13. nóv. aukamaður, og má kjósa hann formann nefnda, en eigi ber honum atkvæðisréttur í nefndum.

4. gr.

Bæjarstjóri hefir á hendi framkvæmd ákvarðana þeirra, sem bæjarstjórn gerir, og bæjarmálefna yfir höfuð.

5. gr.

Bæjarstjóri er féhirðir bæjarsjóðs, hafnarsjóðs og annara þeirra sjóða, sem bærinn á eða hefir umsjón með.

6. gr.

Bæjarstjóri setur þá tryggingu, sem bæjarstjórn ákveður, fyrir innheimtum þeim, sem hann hefir á hendi, sbr. 5. gr.

7. gr.

Skylt er bæjarstjóra að hafa skrifstofu sína opna fyrir almenn-
ing að minnsta kosti 4 tíma á dag.

8. gr.

Laun bæjarstjóra og skrifstofufé er 5000 kr. á ári, sem bæjar-
sjóður greiðir. Útgjöld til ritfanga, síma og burðargjald greiðir bæjar-
sjóður eftir reikningi.

9. gr.

Að öðru leyti fer um störf bæjarstjóra að lögum.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar hefir
gjört, staðfestist hérmeð samkvæmt 31. gr. laga nr. 59, 14. júní 1929
til að öðlast gildi 1. janúar 1930, og birtist til eftirbreytni öllum þeim,
sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 13. nóvember 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.

96
22. nóv.

FISKIVEIÐASAMÞYKKT

fyrir

Vestmannaeyjar.

I. KAFLI.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Vestmannaeyjar og nær til allra báta, sem ganga þar til fiskjar yfir vetrarvertíð og eigi eru stærri en 30 smálestir.

2. gr.

Frá 1. degi janúarmánaðar til 15. apríl, að báðum dögum meðtöldum, má eigi fara til fiskjar seinna að degi en kl. 12 á hádegi.

Frá 1. til 16. janúar má eigi fara til fiskjar fyr en kl. 5 f. h. Frá 16. janúar til 1. febrúar kl. 4½ f. h. Frá 1. til 16. febrúar kl. 4 f. h. Frá 16. febrúar til 1. marz kl. 3 f. h. Frá 1. marz til 15 marz, að báðum dögum meðtöldum, kl. 2 f. h., og frá 15. marz til 15. apríl kl. 1 f. h.

Þessi ákvæði gilda aðeins þegar róíð er með línu, en ekki þegar róíð er með net.

3. gr.

Nefnd sú, sem kosin er samkvæmt 5. gr. hér á eftir, gefur merki (ljós), þegar tíminn er kominn að nóttu til, og fyr má enginn bátur fara af stað, né sleppa niður festi. Þeir bátar, sem ekki fljóta á tímnum við hafnarfesti, mega flytja sig á meira dýpi á innri höfn, en verða að leggjast þar fyrir festum.

4. gr.

Formenn skulu gæta þess að leggja ekki á Leiðina of nærri hver öðrum, heldur með hæfilegu millibili. Þegar Leiðin er athuga-verð, má eigi leggja bátum á hana hverjum á móti öðrum, heldur skal beðið eftir þeim bát, sem á Leiðina hefir lagt. Bátur, sem af sjó kemur, hefir forgangsrétt og fyrir vélbát gengur róðrabátur. Þegar margir bátar fara saman út eða inn Leiðina mega þeir ekki fara hraðar en með hálfri ferð.

5. gr.

Bæjarstjórn Vestmannaeyja kys ár hvert 5 bátaformenn í nefnd, til þess að gæta, að fyrirmælum þessarar samþykktar sé fylgt

og gefa merki, þegar burtfarartími samkv. 2. gr. er að næturlagi. 96
Enginn formaður í bænum getur skorast undan kosningu. Ber gæzlu-22. nóv.
mönnum að kæra fyrir lögreglustjóra brot gegn samþykktinni þegar,
er þeim verður kunnugt um þau.

II. KAFLI

6. gr.

Allir bátar, sem fiskveiðar stunda við Vestmannaeyjar eru skyldir til að hafa veiðarfæri sín greinilega merkt. Skal þess vandlega gætt, að engin merki séu svo lík, að ekki sé auðvelt að greina á milli.

7. gr.

Bæjarstjórn Vestmannaeyjakaupstaðar kys árlega þriggja manna nefnd, er eftirlit hefir með því, að hlýtt sé ákvæðum 6. gr. Jafnframt skal nefndin halda nákvæma skrá yfir öll merkin. Síðan skal prenta merkjaskrá þessa og fær hver bátur eitt eintak gegn lágu gjaldi.

Kostnaður við prentun og skrásetningu merkjanna greiðist úr hafnarsjóði.

8. gr.

Aðkomubátar eru skyldir að tilkynna merki sín, áður en þeir byrja hér fiskveiðar. Nefndin gæti þess, að merki aðkomubáta séu eigi hin sömu eða of lík þeim, sem fyrir eru, og taki þau síðan á merkjaskrá, og sjái um að tilkynna þau opinberlega.

9. gr.

Enginn bátur má leggja þorskanet undir Sandi án útfara. Við hvert útfaraakkeri skal vera að minnsta kosti 5 faðma keðja. Við akkeri, sem vegur 25 kg. má í hæsta lagi leggja átta netum. Við akkeri, sem eigi vegur meira en 35 kg. má mest leggja 12 netum, og við akkeri, sem vegur 50 kg. má mest leggja 15 netum. Undir Sandi má eigi leggja lengri trossu en 15 neta. Útfarann skal hafa á þeim enda, sem fjær landi er og skal hann vera minnst 30 faðmar á lengd.

10. gr.

Dufl skulu útbúin með stöng, sem stendur upp í straumlausu, og flagg á úr stinnu efni, svo að það standi jafnan út frá skafti duflsins.

Að næturþeli skulu menn skyldir til að hafa ljósker á duflum sínum, þannig að hafi menn 2 netatrossur í sjó, þá hafi þeir ljósker á annari, en hafi þeir 3, þá tvö ljósker.

Skulu ljóskerin vera eins örugg og kostur er.

96

22. nóv.

11. gr.

Til frekara eftirlits með að ákvæðum fiskveiðasamþykktar þessarar sé hlýtt, kýs bæjarstjórn árlega 11 bátformenn, þó aldrei færri en svo, að áttundi hver formaður verði gæzlumaður.

12. gr.

Öll veiðarfæri, sem notuð eru gagnstætt ákvæðum samþykktar þessarar, mega umsjónarmennirnir taka og flytja í land, en tafarlaust skulu þeir tilkynna lögreglustjóra upptökuna og málavöxtu, og má hann með úrskurði ákveða að veiðarfærin skuli höfð í haldi unz eigandi eða umboðsmaður hans sýnir vottorð um það, að sá, er veiðarfærin voru upptekin fyrir, sé sýknaður með dómi, eða málsókn gegn honum fallin niður, eða að hann hafi greitt sektir þær, er honum hafa verið gerðar eða sett fullgilda tryggingu fyrir þeim.

13. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum frá 25 til 500 króna, sem renna í bæjarsjóð. Viðurlög við brotum á 2. gr. ferfaldast við hverja ítrekun brotsins upp í hámark sektar.

14. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

15. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. janúar 1930, og er þá jafnframt fallin úr gildi fiskveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyjar frá 16. nóv. 1925, og samþykkt að viðauka við fiskveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyja frá 16. nóv. 1925, frá 16. marz 1927.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefir gjört samkvæmt lögum nr. 86, 14. nóvember 1917, sbr. lög nr. 21, 27. júní 1925, staðfestist hérmeð og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 22. nóvember 1929.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

AUGLÝSING

97

um

2. des

breyting á takmörkum Reyðarfjarðarhéraðs og
Fáskrúðsfjarðarhéraðs.

Samkvæmt heimild þeirri, er veitt er í 2. málsg. 1. gr. laga 16. nóv. 1907, um skipun læknishéraða m. m., hefir ráðuneytið eftir til-
lögum sýslunefndarinnar í Suður-Múlasýslu, gert þær breytingar á skipun
læknishéraða í sýslunni, að suðurbyggð Reyðarfjarðar gangi undan Fá-
skrúðsfjarðarhéraði og undir Reyðarfjarðarhérað, og ennfremur, að
Norðurdalur í Breiðdal gangi undir Berufjarðarhérað.

Þetta kunngjörist öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að
máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 2. desember 1929.

Jónas Jónsson.

Gissur Bergsteinsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðs árið 1928.

T e k j u r.

1. Eign í árslok 1927 (Stj.tíð. B, 1928, bls. 140).	kr.	50469 62
2. Vextir á árinu:		
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	912 50
b. — veðskuldabréfum	—	120 00
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði ..	—	1411 52
d. — innstæðu í sparisjóði	—	198 70
		2642 72
3. Gjafir og tillög á árinu	—	380 97
4. Tekjur af útgáfum sálmabókar	—	3000 00
5. Ágóði af bréfakaupum	—	392 55
	Kr.	56885 86

98

G j ö l d .

1. Úthlutað á synódus	kr.	1200 00
2. Eign í árslok:		
a. Veðdeildarbréf	kr.	22200 00
b. Veðskuldarbréf	—	2400 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	24835 60
d. Innstæða í sparisjóði	—	5956 43
e. Hjá reikningshaldara	—	293 83
		— 55685 86
	Kr.	56885 86

Biskupinn yfir Íslandi,

Reykjavík, 6. marz 1929.

Jón Helgason.

99

R E I K N I N G U R

yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats fyrir árið 1928.

T e k j u r .

1. Eign í árslok 1927:		
a. Veðdeildarbréf	kr.	1500 00
b. Jörðin Ytra-Vallholt	—	6100 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	2407 39
d. Innstæða í sparisjóði	—	503 78
	kr.	10511 17
2. Eftirgjald eftir jarðeignina	—	350 00
3. Vextir á árinu:		
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	65 25
b. — innstæðu í Söfnunarsjóði ..	—	140 52
c. — innstæðu í sparisjóði	—	29 29
		— 235 06
	Kr.	11096 23

G j ö l d .

99

1. Úthlutað ekkjum í Hegranesþingi	kr.	350 00	
2. Eign í árslok 1928:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1400 00	
b. Jörðin Ytra-Vallholt metin ..	—	6100 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	2547 91	
d. Innstæða í sparisjóði	—	698 32	
			10746 23
			Kr. 11096 23

Biskupinn yfir Íslandi,
Reykjavík, 6. marz 1929.
Jón Helgason.

R E I K N I N G U R

100

yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs árið 1928.

T e k j u r .

1. Eign í árslok 1927:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1900 00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	207 75	
			kr. 2107 75
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	83 25	
b. — innstæðu í sparisjóði	—	14 55	
			97 80
			Kr. 2205 55

G j ö l d .

1. Úthlutað á synódus	kr.	90 00	
2. Eign í árslok 1928:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	1800 00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	315 55	
			2115 55
			Kr. 2205 55

Biskupinn yfir Íslandi,
Reykjavík, 6. marz 1929.
Jón Helgason.

101

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar árið 1928.

T e k j u r.

1. Eign í árslok 1927:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	17500 00	
b. Sparisjóðsinnstæða	—	2626 57	
c. Hjá reikningshaldara	—	353 25	
			kr. 20479 82
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	720 00	
b. — sparisjóðsinnstæðu	—	276 87	
			— 987 87
			Kr. 21467 69

G j ö l d.

1. Greitt ársgjald prestinum á Hvanneyri	kr.	140 00
2. Styrkur til prestsins í Reynistaðarklaustursprestak. —		400 00
3. Auglýsing í Lögbirtingablaði	—	9 00
4. Eign í árslok 1928:		
a. Veðdeildarbréf	kr.	14500 00
b. Sparisjóðsinnstæða	—	6065 44
c. Hjá reikningshaldara	—	353 25
		— 20918 69
		Kr. 21467 69

Biskupinn yfir Íslandi,

Reykjavík, 6. marz 1929.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

102

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Guttorms prófasts Þorsteinssonar
árið 1928.

T e k j u r.

1. Eign í árslok 1927 (Stj.tíð. B, 1928, bls. 141)	kr.	10574 23
2. Vextir á árinu:		
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	108 00
b. — veðskuldarbréfum	—	45 00
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði ..	—	375 97
d. — innstæðu í sparisjóði	—	32 32
		561 29
	Kr.	11135 52

G j ö l d .

1. Auglýsing í Lögbirtingablaði	kr.	14 00
2. Eign í árslok 1928:		
a. Veðdeildarbréf	kr.	2400 00
b. Veðskuldarbréf	—	1000 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	6748 00
d. Innstæða í sparisjóði	—	780 90
e. Hjá reikningshaldara	—	192 62
		11121 52
	Kr.	11135 52

Biskupinn yfir Íslandi,
Reykjavík, 6. marz 1929.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

103

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs frú Thóru Melsted árið 1928.

T e k j u r.

Eign í árslok 1927:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	644 17
Vextir á árinu	—	38 01
	Kr.	682 18

103

G j ö l d .

Eign í árslok 1928:

Innstæða í Söfnunarsjóði kr. 682 18

 Kr. 682 18

Biskupinn yfir Íslandi,

Reykjavík, 6. marz 1929.

Jón Helgason.

104

R E I K N I N G U R

yfir tekjur og gjöld Dalhoffslegats árið 1928.

T e k j u r .

1. Eign í árslok 1927:

a. Veðdeildarbréf kr. 2700 00

b. Inneign í sparissjóði — 68 99

 kr. 2768 99

2. Vextir á árinu:

a. Af veðdeildarbréfum kr. 135 00

b. — innstæðu í sparissjóði — 7 60

 — 142 60

 Kr. 2911 59

G j ö l d .

1. Eign í árslok 1928:

a. Veðdeildarbréf kr. 2700 00

b. Inneign í sparissjóði — 211 59

 kr. 2911 59

 Kr. 2911 59

Biskupinn yfir Íslandi,

Reykjavík, 6. marz 1929.

Jón Helgason.

REIKNINGUR

105

yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður frá fyrra ári:

a. Veðskuldabréf	kr.	22495 46	
b. Bankavaxtabréf	—	12700 00	
c. Ríkissjóðsskuldabréf	—	2500 00	
d. Innlánsskírteini	—	2743 24	
e. Sparisjóðsinnstæða	—	10501 64	
			kr. 50904 34

2. Vextir:

a. Af veðskuldabréfum	kr.	1144 51	
b. — bankavaxtabréfum	—	468 00	
c. — ríkissjóðsskuldabréfum ..	—	137 50	
d. — innlánsskírteinum	—	138 86	
e. — sparisjóðsinnstæðu	—	489 52	
			— 2378 39

Kr. 53282 73

G j ö l d .

1. Styrkur til ekkna sjómanna kr. 1860 00
2. Styrkur til Sigríðar Guðmundsdóttur — 120 00
3. Sjóður til næsta árs:

a. Veðskuldabréf	kr.	27451 04	
b. Bankavaxtabréf	—	8100 00	
c. Ríkissjóðsskuldabréf	—	2500 00	
d. Innlánsskírteini	—	2882 10	
e. Sparisjóðsinnstæða	—	10369 59	
			— 51302 73

Kr. 53282 73

Tollstjórinn í Reykjavík, 17. septbr. 1929.

Jón Hermannsson.

106

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Landhelgissjóðs Íslands árið 1925.

I. REKSTRARREIKNINGUR.

T e k j u r.

Sektir 1924	kr. 300533 03
Sektir 1925	— 493614 55
Vextir frá ríkissjóði	— 40866 67
Tillag frá ríkissjóði	— 20000 00
Vextir í Landsbanka	— 11781 79

 Kr. 866796 04

G j ö l d .

½ kostnaður við landhelgisgæzlu 1924	kr. 94142 78
½ kostnaður við landhelgisgæzlu 1925	— 111090 44
Til byggingar á skipi	— 121588 11
Ýms gjöld	— 7872 88
Til jafnaðar	— 532101 83

 Kr. 866796 04

II. EFNAHAGSREIKNINGUR.

1. Eign sjóðsins í árslok 1924	kr. 966049 44
Tekjuafgangur 1925	— 653698 94
	kr. 1619739 38
2. Innstæða í Landsb. 31. des. 1925	kr. 1496443 24
Skip í smíðum	— 121588 11
Innstæða í ríkissjóði 31. des. 1925	— 1708 03
	— 1619739 38

Reykjavík, 15. október 1926.

Jón Halldórsson.

Einar Markússon.

REIKNINGUR

107

yfir tekjur og gjöld Landhelgissjóðs Íslands árið 1926.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun.			
a. Inneign hjá Landsb. Íslands	kr.	1496443 24	
b. Inneign hjá ríkissjóði	—	1708 03	
c. Inneign hjá stjórnarskrifstofunni í Kbh. d. kr. 100000,00	—	114163 80	
			kr. 1612315 07
2. Vextir.			
a. Af inneignum innanlands	kr.	37163 30	
b. Af inneignum í Danmörku d. kr. 1633,68 @ 1,20	—	1960 42	
			— 39123 72
3. Fiskiveiðasektir árið 1926	—		624995 19
4. Frá ríkissjóði.			
a. Tillag	kr.	20000 00	
b. Helmingur landhelgisgæzlu	—	199196 04	
			— 219196 04
5. Ýmsar tekjur.			
a. Sjóttjónsbætur, seldar vörur	kr.	853 74	
b. Gengismunur	—	14457 59	
			— 15311 33
			Kr. 2510941 35

G j ö l d.

1. Kaupverð „Óðins“	kr.	633087 70
2. Kaupverðs „Þórs“	—	82206 11
3. Reksturskostnaður „Óðins“.		
a. Vinnulaun	kr.	61701 10
b. Fæði og uppihald skipverja	—	31791 55
c. Vátryggingar	—	25530 60
d. Vörur til skipsins, viðhald og viðgerðir	—	64640 46
e. Kol og olía	—	52490 62
f. Ýms útgjöld	—	5636 94
		— 241791 27
		Flyt kr. 957085 08

107

Flutt kr. 957085 08

4. Reksturskostnaður „Þórs“.			
a. Vinnulaun	kr.	43261 76	
b. Fæði og upphald skipverja ..	—	16119 00	
c. Vátryggingar	—	7465 98	
d. Vörur til skipsins, viðhald og viðgerðir	—	28717 85	
e. Kol og olía	—	44372 56	
f. Ýms útgjöld	—	1476 86	
			— 141414 01
5. Greiðslur vegna strandvarnarskipanna.			
a. Fylla og Islands Falk	kr.	25 00	
b. M/b Guðrúnar	—	53 42	
c. M/b Haralds	—	213 00	
			— 291 42
6. Til landhelgisgæzlu á fjárl. 11. gr. a. (jöfnuður)	—		101445 77
7. Greiðslur samkv. lögum nr. 27 1925	—		3948 03
8. Skrifstofukostnaður	—		9159 55
9. Ýms útgjöld	—		44454 38
10. Sjóður til næsta árs.			
a. Inneign í Landsbanka Íslands	kr.	695569 73	
b. — hjá ríkissjóði	—	504622 03	
c. — hjá Jóh. P. Jónssyni, skipstjóra	—	6265 52	
d. Inneign hjá Friðriki Ólafssyni, skipstjóra	—	460 99	
e. Inneign hjá stjórnarskrifstofunni í Kbh. d. kr. 43126,12 @ 1,20	—	51751 35	
			Kr. 1258669 62
Að frádreginni skuld við Ólaf T. Sveinsson	—	5526 51	
			— 1253143 11

Kr. 2510941 35

1. Kaupverð »Óðins«. Í þessum lið er innifalið kaupverð skipsins sjálfs, d. Kr. 496.000.00, ennfremur loftskýttatæki d. Kr. 26.441.58, og ennfremur umsjón með byggingunni d. Kr. 5.131.50.

3. Reksturskostnaður »Óðins«.

a. **Vinnulaun.** Laun skipstjóra hafa verið kr. 1.000.00 á mánuði, nema þá mánuði ársins, sem hann dvaldi í Danmörku, þá voru launin greidd í dönskum krónum, eða d. Kr. 1.000.00 fyrir mánuðinn í 4 mánuði.

Mánaðarkaup I. Stýrimanns var kr. 500.00 á mánuði.

107

---	II.	---	---	400.00	-	---
---	III.	---	---	320.00	-	---
---	Bryta	---	---	150.00	-	---
---	Matsveins	---	---	320.00	-	---
---	Loftskeytamanns	---	---	325.00	-	---
---	Háseta	---	---	250.00	-	---
---	Viðvaninga og					
	vikadrengrja	var frá	70.00	til	165	á mánuði.
---	I. Vélstjóra	---	kr.	700.00	á mánuði.	
---	II.	---	---	570.00	-	---
---	III.	---	---	430.00	-	---
---	Yfirkyndara	---	---	290.00	-	---
---	Kyndara	---	---	275.00	-	---

b. *Fæði og upphald skipverja.* Fæði skipverja hefir kostað kr. 4.50 á dag á meðan þeir voru á skipinu, en í lið þessum er innifalinn ferðakostnaður skipshafnarinnar til Kaupmannahafnar og dvalarkostnaður þar, sem hefir numið kr. 5.197.26, og enn fremur dvalarkostnaður skipstjóra í Kaupmannahöfn, d. Kr. 30.00 á dag, eða d. Kr. 3000.00.

d. *Vörur til skipsins, viðhald og viðgerðir.* Í lið þessum eru talin stórskotatæki fyrir d. Kr. 10.637.50, fatnaður fyrir d. Kr. 8.606.04 og isl. kr. 5.760.34; enn fremur ýmiskonar verkfæri, borðbúnaður, eldhúsáhöld, ýmiskonar smá viðgerðir o. fl.

f. *Ýms útgjöld.* Af þeim útgjöldum, sem falla undir þennan lið, er risna skipstjórans á »Óðinn« kr. 3.041.04; afgangurinn er læknishjálp, rítföng, simtöl og önnur smáútgjöld.

4. Reksturskostnaður »Þórs«.

a. Vinnulaun.

Mánaðarlaun Skipstjóra var kr. 1.000.00 á mánuði,

---	I. Stýrimanns	---	---	480.00	-	---
---	II.	---	---	400.00	-	---
---	III.	---	---	320.00	-	---
---	Bryta	---	---	150.00	-	---
---	Matsveins	---	---	325.00	-	---
---	Loftskeytamanns	---	---	300.00	-	---
---	Háseta	---	---	250.00	-	---
---	Viðvaninga og					
	vikadrengrja	---	---	100	til 165	á mánuði.
---	I. Vélstjóra	---	---	700.00	á mánuði.	
---	II.	---	---	430.00	-	---
---	Yfirkyndara	---	---	290.00	-	---
---	Kyndara	---	---	275.00	-	---

b. *Fæði og upphald skipverja.* Fæðiskostnaður hefir verið kr. 4.50 fyrir mann á dag. Í þessum lið eru engin önnur útgjöld, sem teljandi eru.

d. *Vörur til skipsins, viðhald og viðgerðir.* Af þessum lið eru kr. 5.566.69 fyrir einkennisbúninga og fyrir allmikla viðgerð, sem skipið fékk í júní og júlímánuði hafa verið greiddar um 8.700.00 krónur.

f. *Ýms útgjöld.* Í þeim er innifalinn risna skipstjóra kr. 506.06. Afgangurinn er læknishjálp, rítföng, þvottar o. fl.

107

7. Greiðslur samkv. lögum nr. 27 1925, sundurliðast þannig:

Friðrik Ólafsson, skipstjóri	Kr.	162.50
sami skólagjald	—	1.607.53
Gengismunur	—	226.20
Jóhann P. Jónsson, skipstjóri	—	500.00
Leifur Guðmundsson, einkennisbún.	—	600.00
sami ———	—	500.00
Sjókort handa Óðni	—	18.00
Gengismunur á d. Kr. 1618, 120/63	—	333.80
Krónur:		3.948.03

8. Skrifstofukostnaður, sundurliðast þannig:

Laun Ólafs T. Sveinssonar, hálftr árið	kr.	5.000.00
— Guðmundar Sveinbjörnsson	—	4.000.00
— Jóns Guðjónssonar	—	100.00
Ritföng, peningakassi o. fl.	—	59.55
Krónur:		9.159.55

9. Ýms útgjöld, sundurliðast þannig:

a. Ferðakostnaður og þóknun

Ólafs T. Sveinssonar	kr.	5.165.00
b. Risna	—	5.110.15
c. Gjafir	—	1.297.00
d. Kostnaður við hrossaeign	—	3.513.78
e. Námsstyrkur	—	500.00
f. Endurgreiddar sektir	—	17.95
g. Greitt Steind. Gunnlaugss., fulltr.	—	4.000.00
h. Endurgreitt netatap í Vestm.eyjum	—	24.850.50

Krónur: 44.454.38

Þessir bátar hafa fengið endurgreitt netatap, samkvæmt ofanskráðu:

E/s »Gunnar«, frá Reykjavík	5 net m/ tilh. á 100/	kr.	500.00
M/b »Kap«, Vestmannaeyjum	15 — — — - 100/	—	1.500.00
— »Unnur« ———	15 — — — - 100/	—	1.500.00
— »Skúli fógeti« ———	10 — — — - 100/	—	1.000.00
— »Sigríður« ———	5 — — — - 100/	—	500.50
— »Örn« ———	8 — — — - 100/	—	800.60
— »Mái« ———	8 — — — - 100/	—	800.00
— »Ingólfur Arn- arson« ———	14 — — — - 100/	—	1.400.00
— »Freyja« ———	11 — — — —	—	1.000.00
— »Bliki« ———	16 — — — - 100/	—	1.600.00
— »Tjaldur« ———	16 — — — - 100/	—	1.600.00
— »Guðrún« ———	12 — — — - 100/	—	1.200.00
— »Vikíngur« ———	24 — — — - 100/	—	2.400.00
— »Minerva« ———	20 — — — - 100/	—	2.000.00
— »Soffi« ———	15 — — — - 100/	—	1.500.00
— »Emma« ———	10 — — — - 100/	—	1.000.00
— »Auður« ———	15 — — — - 100/	—	1.500.00
— »Reo« ———	24 — — — - 100/	—	2.400.00
— »Geir goði« ———	6 — — — - 100/	—	600.00
Krónur:			24.850.50

Viðvikjandi greiðslu til Steindórs Gunnlaugssonar, visast til meðfylgjandi bréfs frá fulltrúanum.

107

10. Sjóður til næsta árs. Skuld skipstjórans á Óðni er talin 1.200.00 krónum hærri en í uppgjöri Ólafs T. Sveinssonar. Mismunurinn stafar af því, að skipstjórinn hafði fengið greiddar í Kaupmannahöfn d. Kr. 1.000.00 á 120/, sem gleymst hafði að tilfæra um áramótin, sökum þess að reikningar voru þá ókomnir frá Stjórnarskrifstofunni í Kaupmannahöfn. Ólafur T. Sveinsson telur sig hafa orðið varann við þennan mismun, og hann muni hafa verið leiðréttur árið 1927. Skuld sjóðsins við Ólaf T. Sveinsson er ekki tilfærð á reikningum hans, því hann telur sér upphæð þessa greidda 31. desember 1926, en með því að sú greiðsla sést ekki í reikningi Landhelgisjóðs hjá ríkisféhirði, mun hún fyrst hafa farið fram eftir nýár.

Frá ríkissjóði hefir Landhelgisjóðurinn raunverulega fengið greiddar kr. 97.750.27, en sú upphæð er samkvæmt meðfylgjandi reikningi hvergi nærri helmingur þeirra útgjalda, sem Landhelgisjóður hefir haft vegna landhelgisgæzlunuar.

Reykjavík, 24. október 1928.

Sv. Guðmundsson.

REIKNINGUR

108

yfir tekjur og gjöld Landhelgisjóðs Íslands árið 1927.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun:

- a. Inneign í Landsbankanum ... kr. 695569 73
- b. Inneign hjá ríkissjóði — 504622 03
- c. Inneign hjá Jóh. P.
Jónssyni, skipstjóra 6265 52
Inneign hjá Friðrik
Ólafssyni skipstjóra 460 99
÷ skuld við Ólaf T.
Sveinsson reikn.h... 5526 51

1200 00

- d. Inneign hjá stjórnarskrifstofunni í Kbh. d. kr. 43126,12 @
1,20 — 51751 35

kr. 1253143 11

Flyt kr. 1253143 11

108

Flutt kr. 1253143 11

2. Vextir:

a. Af inneignum innanlands ... kr. 50943 32

b. Af inneign í Danmörku d. kr.

142,46 @ 1,20 — 170 95

— 51114 27

3. Fiskiveiðasektir árið 1927 — 387911 02

4. Tillag úr ríkissjóði — 20000 00

5. Endurgreiðsla vegna fatakaupa — 100 00

Kr. 1712268 40

Gjöld.

1. Viðgerð á „Þór“ kr. 18000 00

2. Tillag til reksturskostnaðar við landhelgisgæzlu,
samkv. 11. gr. A. 8. fjárl. — 135000 00

3. Greiðslur samkv. lögum nr. 27 1925:

a. Endurgreitt ríkissjóði kr. 85803 89

b. Af fé sjóðsins hjá stjórnar-
skrifstofunni í Kbh. d. kr.

40335,57 @ 1,20 — 48402 68

— 134206 57

4. Vanfærðar greiðslur á árinu 1926 af fé sjóðsins
hjá stjórnarskrifstofunni í Kbh. — 3256 45

5. Ýms útgjöld:

a. Endurgreitt netatap í Vest-
mannaeyjum kr. 5900 00

b. Kostnaður við hrossa eign — 1753 60

c. Risna — 1912 60

— 9566 20

6. Til jafnaðar tekjulið 1. c. — 1200 00

7. Sjóður í árslok:

a. Inneign í Landsbankanum .. kr. 1041053 98

b. Inneign hjá ríkissjóði — 369722 03

c. Inneign hjá stjórnarskrifstof-
unni í Kbh. d. kr. 219,31 @

1,20 — 263 17

— 1411039 18

Kr. 1712268 40

Reykjavík, 7. febrúar 1929.

H. Guðmundsson.

REIKNINGUR

109

**Framfarasjóðs Jóns prófests Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur
árið 1928.**

T e k j u r.

Eftirstöðvar frá fyrra ári	kr. 2508 13
Vextir árið 1928 (28,82 + 147,04)	— 175 86
	Kr. 2683 99

G j ö l d.

Eign 31. desember 1928 (í Söfnunarsjóðsbók nr. 237) ..	kr. 2683 99
	Kr. 2683 99

Skrifstofu Árnessýslu, 24. apríl 1929.

Magnús Torfason.

REIKNINGUR

110

Æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsteð 1928.

T e k j u r.

1. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 300 43
2. Afgjald af Hlíð í Grafningi	— 250 00
3. Vextir	— 17 83
	Kr. 568 26

G j ö l d.

1. Styrkur veittur	kr. 225 00
2. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 343 26
	Kr. 568 26

Reykjavík, 8. nóvember 1929.

Eggert Briem.

Páll Melsteð.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Ekknasjóðs Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis
árið 1928.

T e k j u r.

1. Hörgslandshreppsdeild:			
Í sjóði 31. desember 1927	kr.	833 75	
Gjöf prófasts	—	10 00	
Vextir 1928	—	49 19	
			kr. 892 94
2. Kirkjubæjarhreppsdeild:			
Í sjóði 31. desember 1927	kr.	639 36	
Vextir 1928	—	37 72	
			— 677 08
3. Leiðvallahreppsdeild:			
Í sjóði 31. desember 1927	kr.	328 93	
Vextir 1928	—	19 41	
			— 348 34
4. Skaftártunguhreppsdeild:			
Í sjóði 31. desember 1927	kr.	177 62	
Gjafir	—	24 00	
Vextir 1928	—	10 57	
			— 212 19
5. Álftavershreppsdeild:			
Í sjóði 31. desember 1927	kr.	254 45	
Gjafir	—	21 66	
Vextir 1928	—	15 09	
			— 291 20
6. Hvammshreppsdeild:			
Í sjóði 31. desember 1927	kr.	302 57	
Vextir 1928	—	17 85	
			— 320 42
7. Dyrhólahreppsdeild:			
Í sjóði 31. desember 1927	kr.	143 72	
Vextir 1928	—	8 48	
			— 152 20
			Alls kr. 2894 37

Gjöld.

111

1. Hörgslandshreppsdeild:			
Styrkur til Sólveigar Magnúsdóttur, Orustu-			
stöðum	kr.	46 88	
Í sjóði 31. desember 1928	—	846 06	
			kr. 892 94
2. Kirkjubæjarhreppsdeild:			
Styrkur til Þórunnar Árnadóttur, Hólmi	kr.	28 29	
Í sjóði 31. desember 1928	—	648 79	
			— 677 08
3. Leiðvallahreppsdeild:			
Í sjóði 31. desember 1928	—	348 34	
4. Skaftártunguhreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1928	—	212 19	
5. Álftavershreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1928	—	291 20	
6. Hvammshreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1928	—	320 42	
7. Dyrhólahreppsdeild:			
Í sjóði 31. des. 1928	—	152 20	
			Alls kr. 2894 37

Prestsbakka og Vík, 9. okt. 1929,

Magnús Bjarnarson. Gísli Sveinsson.

REIKNINGUR

112

Styrktarsjóðs Hjálmars kaupm. Jónssonar fyrir reikningsárið
1. september 1928 til 31. ágúst 1929.

Tekjur.

1. Eign í lok reikningsársins, 31. ágúst 1928:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	20300 00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	220 50	
c. Innstæða í hlaupareikningi	—	8 43	
			kr. 20528 93
			Flyt kr. 20528 93

112

Flutt kr. 20528 93

2. Vextir á árinu:

a. Af bankavaxtabréfum	kr.	913 75
b. — innstæðu í sparisjóði	—	69 75
c. — innstæðu í hlaupareikningi ..	—	4 36

987 86

3. Skuld við reikningshaldara	—	1 00
-------------------------------------	---	------

Kr. 21517 79

Gjöld.

1. Styrkur veittur á árinu	kr.	640 00
2. Auglýsingar í Lögbirtingablaði 1927 og 1928	—	16 00
3. Eign í lok reikningsársins:		
a. Bankavaxtabréf	kr.	19200 00
b. Innstæða í sparisjóði	—	1649 00
c. Innstæða í hlaupareikningi	—	12 79

20861 79

Kr. 21517 79

Reykjavík, 24. september 1929.

Stjórnarnefnd sjóðsins.

Jón Helgason. Páll Einarsson. Björn Þórðarson.

Framanritaður reikningur samþykkist hérmeð.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 27. september 1929.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

113

yfir tekjur og gjöld Búnaðarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu árið 1928.

T e k j u r.

1. Eftirstöðvar f. f. á.:

a. Bankavaxtabréf:

II. fl. B. nr. 499 á 500 kr.	kr.	500 00
IV. fl. A. nr. 16 og 1847 á 1000 kr. —		2000 00
IV. fl. B. nr. 284, 285, 286, 334, 335, 567, 568, 569, 570, 673 og 674 á 500 kr.	—	5500 00
IV. fl. C. nr. 289, 290, 292, 293, 568, 570, 571 og 572 á 100 kr.	—	800 00
	kr.	8800 00
b. Í sparisjóði (bók nr. 2070)	—	38 70

2. Vextir:

a. Af bankavaxtabréfum	kr.	396 00
b. — sparisjóðsfé	—	14 74
		410 74
	Kr.	9249 44

G j ö l d.

1. Geymsla bankavaxtabréfa

kr. 5 00

2. Eftirstöðvar til næsta árs:

a. Bankavaxtabréf:

II. fl. B. nr. 499 á 500 kr.	kr.	500 00
IV. fl. A. nr. 16 og 1847 á 1000 kr. —		2000 00
IV. fl. B. nr. 284, 285, 286, 334, 335, 567, 568, 569, 570, 673 og 674 á 500 kr.	—	5500 00
IV. fl. C. nr. 289, 290, 292, 293, 568, 570, 571 og 572 á 100 kr.	—	800 00
		8800 00
b. Í sparisjóði (bók nr. 2070)	—	444 44
	Kr.	9249 44

p. t. Flateyri, 24. apríl 1929.

Böðvar Bjarnason. Ólafur Ólafsson. Kristinn Guðlaugsson.

Reikning þennan hefi eg yfirfarið og finn ekkert við hann að athuga.

p. t. Flateyri, 25. apríl 1929.

Guðm. Gilsson.

114

AÐALREIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Brunabótafélags Íslands frá 15. okt. 1927
til 15. okt. 1928.

Gjöld.

I. Brunatjón	kr. 22767 55	
Þar af greitt af endur- tryggjanda	kr. 15942 26	
Þar af hluti sveitafélaga —	1365 05	
		17307 31
		kr. 5460 24
II. Rekstrarkostnaður	kr. 32579 52	
÷ fyrir stjórn á Hinum sameiginlega bruna- bótasjóði sveitahíbýla	kr. 600 00	
÷ hluti sveitafélaga ..	— 6391 90	
		kr. 6991 90
		— 25587 62
III. Umboðslaun	kr. 15761 06	
÷ hluti sveitafélaga	— 3152 21	
		— 12608 85
IV. Mismunur á leiðréttum f. f. árum	—	917 93
V. Til frádráttar bókuðu eignarverði áhalda og húsgagna	—	520 00
VI. Tekjuafgangur:		
1. Frá fyrra ári	kr. 105323 14	
2. Arður váttryggingarárið 15. okt. '27		
15. okt. '28	— 120529 29	
	Samtals	kr. 225852 43
Að frádregnum V. lið	— 520 00	
	Eftir	kr. 225332 43
1. Þar af lagt í varasjóð	—	150000 00
2. — yfirfært til næsta árs	—	75332 43

 Kr. 270427 07

Tekjur.

114

I. Yfirfært frá fyrra ári	kr. 105323 14	
II. Iðgjöld af fasteignum	kr. 262991 20	
Þar af greitt endur- tryggjanda	kr. 158220 48	
Þar af hluti sveitafélaga —	20861 98	
		179082 46
		— 83908 74
III. Iðgjöld af lausafé	kr. 978 77	
Þar af hluti sveitafélaga	— 183 70	
		795 07
IV. Vextir	kr. 39950 85	
Þar af hluti sveitafélaga	kr. 4147 79	
— vextir ríkissjóðs —	1722 84	
		5870 63
		— 34080 22
V. Þóknun og ágóðahluti frá „Storebrand“:		
a. Þóknun (provision)	kr. 23733 07	
b. Ágóðahluti	— 22126 83	
		45859 90
VI. Ágóði á útdregnum verðbréfum:		
a. Veðdeildarbréfum 4. flokks	kr. 220 00	
b. Ríkisskuldabréfum	— 240 00	
		460 00
		Kr. 270427 07

AÐALREIKNINGUR

114

yfir tekjur og gjöld sveitasjóða frá 15. okt. 1927 til 15. okt. 1928.

Gjöld.

I. Brunatjón	kr. 1365 05	
II. Hluti af rekstrarkostnaði	kr. 6391 90	
III. Hluti af umboðslaunum	— 3152 21	
		9544 11
IV. Tekjuafgangur, sem legst í varasjóð	— 14284 31	
		Kr. 25193 47

114

T e k j u r.

I. Iðgjöld af fasteignum	kr. 20861 98
II. Iðgjöld af lausafé	— 183 70
III. Vextir	— 4147 79
	Kr. 25193 47

114

EFNAHAGSREIKNINGUR

Brunabótafélags Íslands 15. október 1928.

Eignir.

I. Sjóður	kr. 10831 47
II. Innstæða í banka og sparisjóði:	
a. Landsbankinn hlr. 980	kr. 373528 80
b. Sparisjóður Mýrasýslu (bók 1753)	— 6827 04
	— 380355 84
III. Ríkissjóðsábyrgð	— 800000 00
IV. Verðbréf:	
1. Veðdeildarbréf Landsbanka Íslands,	
4. og 7. flokks	kr. 112695 00
2. Ríkisskuldabréf	— 12480 00
3. Jarðræktarbréf	— 100000 00
4. Bæjarskuldabréf Reykjavíkur	— 24000 00
5. Önnur veðskuldabréf	— 209200 00
	— 458375 00
V. Skuldir umboða	— 7444 62
VI. Skuld A/S „Storebrand“	— 14615 82
VII. Skuldunautar:	
a. Ýmsir	kr. 7551 37
b. Skuld Þorkels Blandon (sjóðþurð)	— 70844 78
c. Skuld db. G. Egilson	— 1325 36
	— 79721 51
VIII. Áhöld, húsgögn og kort	— 10100 00
	Kr. 1761444 26

Skuldir:

114

I. Ábyrgðarsjóður	kr. 800000 00
II. Inneign umboða	— 5 90
III. Ógreiddar brunabætur	— 21167 00
IV. Varasjóður félagsins sjálfs	— 768021 14
V. Varasjóður sveitafélaga	— 96917 79
VI. Yfirfært til næsta árs	— 75332 43
	Kr. 1761444 26

Varasjóður sveitafélaga.

Eign sjóðsins 15. október 1927	kr. 82633 48
Tekjur 1927—1928 lagðar við höfuðstól —	14284 31
	kr. 96917 79
Eign sjóðsins 15. október 1928	kr. 96917 79

Reykjavík, 15. janúar 1928.

Brunabótafélag Íslands.

H. Stefánsson.

Sigurj. Jóhannsson.

Framanritaðan reikning höfum við undirritaðir endurskoðað og borið saman við fylgiskjöl og bækur félagsins. Höfum við ekkert fundið við hann að athuga.

Jón Grímsson. B. Magnússon.

115

REIKNINGUR

sjóðsins Dýrleifarminning árin 1927 og 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í árslok 1926 (Stj.tíð. 1928 B., bls. 413):			
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	1580 58	
b. Hjá forstöðunefnd Dýrleifarm.	—	28 03	
			kr. 1608 61
2. Vextir 1927	kr.	92 83	
Vextir 1928	—	96 50	
			— 189 33
			Kr. 1797 94

G j ö l d .

1. Varið samkv. skipulagsskránni 1927	kr.	28 03	
Varið samkv. skipulagsskránni 1928	—	28 68	
			kr. 56 71
2. Eign við árslok 1928:			
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	1711 51	
b. Hjá forstöðunefnd Dýrleifarm.	—	29 72	
			— 1741 23
			Kr. 1797 94

Í forstöðunefnd Dýrleifarminningar.

Skútustöðum, 10. júní 1929.

Kristín Sigurðardóttir. Kristín Jónsdóttir.

Kristjana Hallgrímsdóttir.

REIKNINGUR

116

Sjúkra- og styrktarsjóðs vitavarða Íslands árið 1928.

T e k j u r.

1. Í sjóði 1. janúar 1928	kr.	1736 39
2. Gestafé og gjafir	kr.	579 27
3. Tillög vitavarða	—	524 68
4. Tillag úr ríkissjóði	—	500 00
5. Vextir	—	624 92
	kr.	2228 87
	Kr.	3965 26

G j ö l d .

1. Greiddur styrkur	kr.	600 00
2. Keypt skuldabréf Reykjavíkurbæjar	—	960 00
3. Í sjóði 31. desember 1928	—	2405 26
	Kr.	3965 26

Eignir 31. desember 1929:

5½% skuldabréf ríkissjóðs 1920	kr.	400 00
6% hafnarlán Reykjavíkur 1919	—	1000 00
6½% skuldabréf bæjarsjóðs Reykjavíkur 1921	—	1000 00
6½% skuldabréf bæjarsjóðs Reykjavíkur 1923	—	1000 00
6% skuldabréf bæjarsjóðs Reykjavíkur 1925	—	2000 00
4. fl. bankavaxtabréf Landsbankans ..	—	5000 00
Hlutabréf í Eimskipafél. Íslands	—	25 00
Í sparissjóði	—	2405 26
	kr.	12830 26
	Kr.	12830 26

Reykjavík, 15. maí 1929.

Vitamálastjórinn

Th. Krabbe.

117

REIKNINGUR

Framfarasjóðs Stykkishólms árið 1928.

T e k j u r.

1. Eign í ársbyrjun 1928:			
a. Í bankavaxtabr. veðd. Landsb. . .	kr.	10500 00	
b. Í sparisjóði Stykkishólms	—	3145 37	
			kr. 13645 37
2. Vextir á árinu:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr.	473 75	
b. Af sparisjóðsinnstæðu	—	164 55	
			— 638 30
3. Mismunur á útdregnu og keyptu bankavaxtabréfi	—		49 30
			Kr. 14332 97

G j ö l d .

1. Úthlutað á árinu	kr.	355 50	
2. Eign í árslok 1928:			
a. Í bankavaxtabr. veðd. Landsb. . .	kr.	10500 00	
b. Í sparisjóði Stykkishólms	—	3477 47	
			— 13977 47
			Kr. 14332 97

Stykkishólmi, 31. desbr. 1928.

P. V. Bjarnason. Sæm. Halldórsson. Ágúst Þórarinnsson.

REIKNINGUR

118

yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður frá fyrra ári	kr. 2086391 64
2. Bætt við innstæðu vaxtaeigenda:	
a. Innlög á árinu	kr. 73174 58
b. Vextir lagðir við höfuðstól ..	— 104123 27
	— 177297 85
3. Vextir af útlánum 1928	— 130802 60
4. Borgun fyrir viðsk.bækur, dráttarvextir o. fl.	— 6309 00
5. Vextir fyrir 1928 geymdir til útborgunar	— 14274 64
6. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	— 444 08

 Kr. 2415519 81

G j ö l d.

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir 1928:	
a. Ársvextir 5,9%	kr. 115920 41
b. Dagvextir 5,4%	— 2477 50
	kr. 118397 91
2. Kostnaður	— 5099 22
3. Vextir fyrir 1927 er biðu útborgunar	— 13345 98
4. Höfuðstóll:	
a. er biðu til útborgunar f. f. á. kr.	260 49
b. sem féll til útb. á árinu	— 4898 54
	— 5159 03
5. Sjóður við árslok 1928:	
a. Veðskuldabréf	kr. 2147327 00
b. Skuldabréf sveitafélaga	— 105800 00
c. Vextir útistandandi fyrir 1928	— 5141 75
d. Innstæða í sparisjóði Landsb.	— 9032 29
e. Í sjóði hjá féhirði	— 6216 63
	— 2273517 67

 Kr. 2415519 81

Söfnunarsjóður Íslands.

Reykjavík, 19. febrúar 1929.

Vilhj. Briem. Guðjón Guðlaugsson. Sigurður Gunnarsson.

Y F I R L I T

yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1928.

Eignir.

1. Veðskuldabréf	kr. 2147327 00
2. Skuldabréf sveitarfélaga	— 105800 00
3. Ógreiddir vextir fyrir ár 1928	— 5141 75
4. Innstæða í sparisjóði Landsbankans	— 9032 29
5. Í sjóði hjá féhirði	— 6216 63
	Kr. 2273517 67

Skuldir.

1. Innstæða vaxtaeigenda:	
a. Í aðaldeild	kr. 1994164 11
Par af í erfingjarentudeild	
..... kr. 19618 45	
b. Í útborgunardeild	— 140614 86
c. Í bústofnsdeild	— 6755 96
d. Í ellistyrksdeild	— 691 94
	— 2142226 87
2. Vextir fyrir 1928 geymdir til útborgunar	— 14274 64
3. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	— 444 08
4. Varasjóður í árslok 1928	— 116572 08
	Kr. 2273517 67

Söfnunarsjóður Íslands.

Reykjavík, 19. febrúar 1929.

Vilhj. Briem. Guðjón Guðlaugsson. Sigurður Gunnarsson.

REIKNINGUR

119

Líknarsjóðs Sigríðar Melsteð árið 1928.**Tekjur.**

1. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	1642 55
2. Afgjald af Keldnakoti	—	120 00
3. Vextir í Söfnunarsjóði	—	96 91

Kr. 1859 46
Gjöld.

1. Framlag til áveitu samkv. lögum	kr.	120 00
2. Eign í árslok Í Söfnunarsjóði	—	1739 46

Kr. 1859 46

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 9. desbr. 1929.

*G. Sveinbjörnsson.***REIKNINGUR**

120

**yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herdísar og Ingileifar Benedictsens
árið 1928.****Tekjur.**

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B., bls. 394):		
a. Lán gegn fasteignaveði	kr.	113990 00
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	2400 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	12468 55
d. Veðdeildarbréf	—	2200 00
e. Bankainnstæða	—	10677 49
		kr. 141736 04
2. Vextir:		
a. Af fasteignaveðslánum	kr.	6036 92
b. — Söfnunarsjóðsinnstæðu ...	—	735 64
c. — veðdeildarbréfum	—	96 75
d. — bankainnstæðu	—	448 74
		— 7318 05
3. Ágóði af keyptum veðdeildarbréfum	—	781 00
		Kr. 149835 09

120

Gjöld.

1. Endurgreiddir vextir	kr.	109 30
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	98250 00
b. Lán Biskupstungnahrepps	—	7500 00
c. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	2400 00
d. Söfnunarsjóðsinnstæða	—	13204 19
e. Veðdeildarbréf	—	9200 00
f. Bankainnstæða	—	19171 60
		— 149725 79
		Kr. 149835 09

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desember 1929.

G. Sveinbjörnsson.

121

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B., bls. 393):		
a. Lán Reykjavíkur	kr.	6000 00
b. Veðdeildarbréf	—	5000 00
c. Lán gegn fasteignaveði	—	47250 00
d. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	3000 00
e. Innstæða í bönkum	—	26031 24
		kr. 87281 24
2. Vextir:		
a. Af láni Reykjavíkur	kr.	300 00
b. — veðdeildarbréfum	—	213 75
c. — fasteignaveðslánum	—	2362 50
d. — bankainnstæðu	—	526 88
		— 3403 13
		Kr. 90684 37

G j ö l d .

121

1. Styrkur til Stefáns Péturssonar	kr.	3000 00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Lán Reykjavíkur	kr.	5000 00	
b. Veðdeildarbréf	—	4500 00	
c. Lán gegn fasteignaveði	—	69250 00	
d. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	3000 00	
e. Innstæða í bönkum	—	5934 37	
			— 87684 37

Kr. 90684 37

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desember 1929.

G. Sveinbjörnsson.

R E I K N I N G U R

122

yfir tekjur og gjöld Thorkilli-barnaskólasjóðs árið 1928.

T e k j u r .

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B. bls. 395):			
a. Veðskuldabréf	kr.	89741 86	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	3000 00	
c. Bankainnstæða	—	17822 77	
			kr. 110564 63
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr.	4407 49	
b. — bankainnstæðu	—	547 26	
			— 4954 75
			Kr. 115519 38

G j ö l d .

Eign til næsta árs:

a. Veðskuldabréf	kr.	99000 95	
b. Lán Laugardalshrepps	—	7500 00	
c. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	3000 00	
d. Sparisjóðsinnstæða	—	6018 43	
			kr. 115519 38
			Kr. 115519 38

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 17. desember 1929.

G. Sveinbjörnsson.

123

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar árið 1928.

Tekjur.

1. Eign frá fyrra ári (Stj.tíð. 1928, B., bls. 396):			
a. Bankavaxtabréf	kr.	5000 00	
b. Bankainnstæða	—	3633 33	
			kr. 8633 33
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr.	225 00	
b. — bankainnstæðu	—	161 48	
			— 386 48
			Kr. 9019 81

Gjöld.

1. Styrkur veittur	kr.	160 00	
2. Eign í árslok:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	5000 00	
b. Bankainnstæða	—	3859 81	
			— 8859 81
			Kr. 9019 81

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 9. desember 1929.

G. Sveinbjörnsson.

124

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Landsspítalasjóðs Geirs Zoëga kaupmanns og frú Helgu Zoëga konu hans árið 1928.

Tekjur.

1. Eign frá fyrra ári (Stj.tíð. 1928, B., bls. 395—396):			
a. Á innlánsskírteini í Íslandsb... ..	kr.	3570 83	
b. Sparisjóðsinnst. í sama banka	—	90 30	
			kr. 3661 13
2. Vextir:			
a. Af fé á innlánsskírteini	kr.	180 72	
b. — sparisjóðsinnstæðu	—	4 08	
			— 184 80
			Kr. 3845 93

Gjöld.**124**

Eign í árslok:

a. Á innlánsskírteini		kr.	3751 55	
b. Sparisjóðsinnstæða		—	94 38	
				kr. 3845 93
				Kr. 3845 93

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 9. desember 1929.

*G. Sveinbjörnsson.***REIKNINGUR****125**

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs Tíunda og
Alexandrínu drottningar til styrktar fátækum sjómanna-
ekkjum í Reykjavík, árið 1928.

Tekjur.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B., bls. 378):				
a. Lán gegn fasteignaveði		kr.	4000 00	
b. Bankavaxtabréf		—	3100 00	
c. Í Landsbankanum		—	196 80	
				kr. 7296 80
2. Vextir:				
a. Af veðskuldabréfi		kr.	240 00	
b. Af bankavaxtabréfum		—	77 50	
c. — bankainnstæðu		—	15 52	
				— 333 02
				Kr. 7629 82

Gjöld.

Sjóður til næsta árs:

1. Lán gegn fasteignaveði		kr.	4000 00	
2. Bankavaxtabréf		—	3100 00	
3. Í Landsbankanum		—	529 82	
				kr. 7629 82
				Kr. 7629 82

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vigfús Einarsson.

126

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Frederiks konungs Áttunda
árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B., bls. 379):			
a. Veðskuldabréf	kr.	5000 00	
b. Bankavaxtabréf	—	9000 00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst.	—	1000 00	
d. Í Landsbankanum	—	424 64	
			kr. 15424 64
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr.	210 07	
b. — bankavaxtabréfum	—	365 00	
c. — skuldabréfi Reykjavíkur- kaupstaðar	—	65 00	
d. — bankainnstæðu	—	29 32	
			— 669 39
			Kr. 16094 03

G j ö l d.

1. Styrkur veittur til trjáræktar	kr.	600 00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Veðskuldabréf	kr.	5000 00	
b. Bankavaxtabréf	—	9000 00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst.	—	1000 00	
d. Í Landsbankanum	—	494 03	
			— 15494 03
			Kr. 16094 03

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

127

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs Niunda
árið 1928.

T e k j u r .

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B., bls.380):		
a. Innritunarskírteini	kr.	8600 00
b. Veðskuldabréf	—	1000 00
c. Bankavaxtabréf	—	2700 00
d. Í Landsbankanum	—	864 96
	kr.	13164 96
2. Vextir:		
a. Af innritunarskírteini	kr.	301 00
b. — veðskuldabréfum	—	50 00
c. — bankavaxtabréfum	—	121 50
d. — bankainnstæðu	—	42 41
	—	514 91
	Kr.	13679 87

G j ö l d .

1. Heiðursgjafir veittar:		
a. Lárusi Helgasyni, Kirkjubæjarkl. kr.	160 00	
b. Jóni Hannessyni, Deildartungu ..	— 160 00	
	kr.	320 00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Innritunarskírteini	kr.	8600 00
b. Veðskuldabréf	—	1000 00
c. Bankavaxtabréf	—	2700 00
d. Í Landsbankanum	—	1059 87
	—	13359 87
	Kr.	13679 87

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tuliniusar árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B., bls. 381):			
a. Ríkisskuldabréf	kr.	200 00	
b. Bankavaxtabréf	—	6300 00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst.	—	8000 00	
d. Í Landsbankanum	—	91 62	
			kr. 14591 62
2. Vextir:			
a. Af ríkisskuldabréfum	kr.	11 00	
b. — bankavaxtabréfum	—	305 00	
c. — skuldabréfum Reykjavíkur- kaupstaðar	—	480 00	
d. — bankainnstæðu	—	28 89	
			— 824 89
			Kr. 15416 51

G j ö l d .

1. Veittur styrkur	kr.	700 00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Ríkisskuldabréf	kr.	200 00	
b. Bankavaxtabréf	—	6300 00	
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst.	—	8000 00	
d. Í Landsbankanum	—	216 51	
			— 14716 51
			Kr. 15416 51

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vígfús Einarsson.

REIKNINGUR

129

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gigas's árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. B., 1928, bls. 382):			
a. Bankavaxtabréf	kr.	5000 00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst. —		1000 00	
c. Í Landsbankanum	—	402 83	
			6402 83
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabréfum	kr.	205 00	
b. — skuldabréfi Reykjavíkur-			
kaupstaðar	—	65 00	
c. — bankainnstæðu	—	24 56	
			294 56
			Kr. 6697 39

G j ö l d.

Sjóður til næsta árs:			
a. Bankavaxtabréf	kr.	5000 00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst. —		1000 00	
c. Í Landsbankanum	—	697 39	
			kr. 6697 39
			Kr. 6697 39

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vigfús Einarsson.

130

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grímseyinga árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B. bls. 383):		
a. Bankavaxtabréf	kr. 21800 00	
b. Veðskuldabréf	— 26000 00	
c. Í Landsbankanum	— 6 41	
		kr. 47806 41
2. Vextir:		
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 894 00	
b. — veðskuldabréfum	— 1330 00	
c. — bankainnstæðu	— 99 84	
		— 2323 84
		Kr. 50130 25

G j ö l d .

1. Styrkur til Grímseyinga	kr. 2150 00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Bankavaxtabréf	kr. 20600 00	
b. Veðskuldabréf	— 26000 00	
c. Í Landsbankanum	— 1380 25	
		— 47980 25
		Kr. 50130 25

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

131

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fischers árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B., bls. 384):		
a. Innritunarskírteini	kr.	20000 00
b. Bankavaxtabréf	—	6000 00
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst. ..	—	4000 00
d. Veðskuldabréf	—	9650 00
e. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	8000 00
f. Í Landsbankanum	—	2648 71
		kr. 50298 71
2. Vextir:		
a. Af innritunarskírteini	kr.	700 00
b. — bankavaxtabréfum	—	230 00
c. — skuldabréfum Rvíkurkaupst. .	—	285 00
d. — veðskuldabréfum	—	542 50
e. — láni Seyðisfjarðarkaupstaðar .	—	400 00
f. — bankainnstæðu	—	97 76
		— 2255 26
		Kr. 52553 97

G j ö l d.

1. Styrkur veittur	kr.	1700 00
2. Greitt fyrir auglýsingar	—	36 43
3. Sjóður til næsta árs:		
a. Innritunarskírteini	kr.	20000 00
b. Bankavaxtabréf	—	6000 00
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst. ..	—	4000 00
d. Veðskuldabréf	—	9550 00
e. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	7500 00
f. Í Landsbankanum	—	3767 54
		— 50817 54
		Kr. 52553 97

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 20. apríl 1929.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B. bls. 385):		
a. Bankavaxtabréf	kr. 7400 00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar —	2000 00	
c. Veðskuldabréf	— 2500 00	
d. Í Landsbankanum	— 1227 47	
		kr. 13127 47
2. Vextir:		
a. Af bankavaxtabréfum	kr. 285 00	
b. — skuldabréfum Rvíkurkaupst. . —	130 00	
c. — veðskuldabréfi	— 125 00	
d. — bankainnstæðu	— 66 63	
		606 63
		Kr. 13734 10

G j ö l d .

Sjóður til næsta árs:

a. Bankavaxtabréf	kr. 7400 00	
b. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar —	2000 00	
c. Veðskuldabréf	— 2500 00	
d. Í Landsbankanum	— 1834 10	
		kr. 13734 10
		Kr. 13734 10

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B. bls. 386):		
Í Landsbankanum	kr. 664 40	
2. Vextir	— 29 89	
		Kr. 694 29

Gjöld.**133**

Sjóður til næsta árs í Landsbankanum kr. 694 29

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

*Vígfús Einarsson.***REIKNINGUR****134**

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarða-
landseta í hinu fyrverandi Suðuramti, árið 1928.

Tekjur.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B. bls. 386):
 - a. Veðskuldabréf kr. 5000 00
 - b. Bankavaxtabréf — 3000 00
 - c. Í Landsbankanum — 344 78

kr. 8344 78
2. Vextir:
 - a. Af veðskuldabréfum kr. 300 00
 - b. — bankavaxtabréfum — 95 00
 - c. — bankainnstæðu — 16 56

— 411 56

Kr. 8756 34

Gjöld.

1. Styrkur veittur kr. 70 00
2. Sjóður til næsta árs:
 - a. Veðskuldabréf kr. 5000 00
 - b. Bankavaxtabréf — 3000 00
 - c. Í Landsbankanum — 686 34

— 8686 34

Kr. 8756 34

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vígfús Einarsson.

135

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar árið 1928.

Tekjur.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B. bls. 387):

a. Veðskuldabréf	kr. 2500 00	
b. Bankavaxtabréf	— 6000 00	
c. Í Landsbankanum	— 376 44	
		kr. 8876 44

2. Vextir:

a. Af veðskuldabréfi	kr. 125 00	
b. — bankavaxtabréfum	— 230 00	
c. — bankainnstæðu	— 27 22	
		— 382 22

Kr. 9258 66

Gjöld.

Sjóður til næsta árs:

a. Veðskuldabréf	kr. 2500 00	
b. Bankavaxtabréf	— 6000 00	
c. Í Landsbankanum	— 758 66	
		kr. 9258 66

Kr. 9258 66

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vígfús Einarsson.

136

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteins-
sonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, árið 1928.

Tekjur.

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1928, B. bls. 388):

a. Bankavaxtabréf	kr. 6200 00	
b. Veðskuldabréf	— 3000 00	
c. Í Landsbankanum	— 606 90	
		kr. 9806 90

Flyt kr. 9806 90

Flutt kr. 9806 90 **136**

2. Vextir:

a. Af bankavaxtabréfum	kr. 235 00	
b. — veðskuldabréfum	— 145 70	
c. — bankainnstæðu	— 64 12	
		444 82
		Kr. 10251 72

Gjöld.

Sjóður til næsta árs:

a. Bankavaxtabréf	kr. 6200 00	
b. Veðskuldabréf	— 2000 00	
c. Í Landsbankanum	— 2051 72	
		kr. 10251 72
		Kr. 10251 72

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vígfús Einarsson.

REIKNINGUR

137

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebes árið 1928.

Tekjur.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B. bls. 389):

a. Bankavaxtabréf	kr. 11900 00	
b. Skuldabréf Reykjavíkur	— 1000 00	
		kr. 12900 00

2. Vextir:

a. Af bankavaxtabréfum	kr. 535 50	
b. — skuldabréfi Reykjavíkur	— 65 00	
		600 50

3. Ágóði af bankavaxtabréfakaupum

Kr. 13665 50

137

Gjöld.

1. Greitt Búnaðarfélagi Íslands	kr.	365 50
2. Sjóður í árslok:		
a. Bankavaxtabréf	kr.	12300 00
b. Skuldabréf Reykjavíkur	—	1000 00
		— 13300 00
	Kr.	13665 50

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 24. janúar 1929.

Vígfús Einarsson.

138

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árið 1928.

Tekjur.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B. bls. 390):		
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	10128 04
b. Í Landsbankanum	—	1169 80
		kr. 11297 84
2. Vextir:		
a. Af Söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	597 55
b. — bankainnstæðu	—	34 19
		— 631 74
	Kr.	11929 58

Gjöld.

1. Styrkur veittur:		
a. Þorsteini B. Loftssyni	kr.	175 00
b. Áskeli Jóhannessyni	—	175 00
		kr. 350 00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	10327 23
b. Í Landsbankanum	—	1252 35
		— 11579 58
	Kr.	11929 58

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 20. apríl 1929.

Vígfús Einarsson.

REIKNINGUR

139

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum,
árið 1928.

T e k j u r.

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1928, B. bls. 391):	
a. Lán gegn fasteignaveði og ábyrgð sýslufélaga	kr. 42400 00
b. Bankavaxtabréf	— 2800 00
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst. ..	— 2000 00
d. Í Landsbankanum	— 5389 10
	kr. 52589 10
2. Vextir:	
a. Af lánum gegn fasteignaveði og ábyrgð sýslufélaga	kr. 2302 60
b. Af bankavaxtabréfum	— 126 00
c. — skuldabréfum Reykjavíkurkaupstaðar	— 130 00
d. Af bankainnstæðu	— 192 22
	— 2750 82
	Kr. 55339 92

G j ö l d.

1. Styrkur til Búnaðarsambands Austurlands	— 1200 00
2. Sjóður til næsta árs:	
a. Lán gegn fasteignaveði og ábyrgð sýslufélaga	kr. 47900 00
b. Bankavaxtabréf	— 2800 00
c. Skuldabréf Reykjavíkurkaupst. ..	— 2000 00
d. Í Landsbankanum	— 1439 92
	— 54139 92
	Kr. 55339 92

Í atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, 28. júní 1929.

Vígfús Einarsson.

140

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Jóh. Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur árið 1928.

Tekjur.

1. Sjóður frá f. á. (Stj.tíð. 1928, B. bls. 392):		
a. Fasteignaveðlán	kr. 38700 00	
b. Bankavaxtabréf	— 4000 00	
c. Skuldabréf Reykjavíkur	— 17000 00	
d. Skuldabréf Hafnarsjóðs Reykjavíkur	— 13000 00	
e. Skuldabréf Vestmannaeyja	— 10500 00	
f. Í sparisjóði í Landsbankanum ..	— 9840 38	
		kr. 93040 38
2. Vextir:		
a. Af fasteignaveðlánum	kr. 2095 00	
b. — bankavaxtabréfum	— 180 00	
c. — skuldabréfum Reykjavíkur .	— 1040 00	
d. — skuldabr. Hafnarsj. Rvíkur	— 780 00	
e. — skuldabréfum Vestmannaeyja	— 570 00	
f. — bankainnstæðu	— 826 79	
		— 5491 79
3. Innborgað af innheimtumanni sjóðsins	— 26000 00	
		Kr. 124532 17

Gjöld.

Sjóður til næsta árs:		
a. Fasteignaveðlán	kr. 74700 00	
b. Bankavaxtabréf	— 4000 00	
c. Skuldabréf Reykjavíkur	— 16000 00	
d. Skuldabréf Hafnarsjóðs Reykjavíkur	— 13000 00	
e. Skuldabréf Vestmannaeyja	— 9500 00	
f. Í sparisjóði í Landsbankanum ..	— 7332 17	
		— 124532 17
		Kr. 124532 17

Reykjavík, 20. apríl 1929.

Vigfús Einarsson.

REIKNINGUR

141

yfir tekjur og gjöld Fiskiveiðasjóðs Íslands árið 1928.

T e k j u r .

1. Sjóður frá f. á.:

a. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 294929 97
b. Ógoldnir vextir 1926 og 1927 .	— 238 92
c. Ríkisskuldabréf	— 2000 00
d. Skuldabréf Reykjavíkurhafnar	— 261000 00
e. Skipið Stefni	— 5000 00
f. Í Landsbankanum í hlaupareikn.	— 28868 79

kr. 592037 68

2. Vextir greiddir á árinu:

a. Af útistandandi lánum	kr. 15578 20
b. — ríkisskuldabréfum	— 110 00
c. — skuldabréfum Rvíkurhafnar	— 15660 00
d. — bankainnstæðu	— 859 65

— 32207 85

3. Ógoldnir vextir — 114 33

4. Afborganir lána — 39012 54

5. Tillag úr ríkissjóði — 6000 00

Kr. 669372 40

G j ö l d .

1. Styrkur til fiskiveiðatímaritsins Ægir	kr. 1000 00
2. Gjöld sjóðsins	— 1200 00
3. Styrkur til Jóhanness Sigurðssonar	— 1600 00
4. Fært niður verð skipsins Stefni, samkvæmt fyrir- lagi atvinnumálaráðherra	— 4500 00
5. Útgjöld við skipið Stefni	— 824 16
6. Til jafnaðar tekjuð 4	— 39012 54
7. Sjóður til næsta árs:	

a. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 330617 43
b. Ógoldnir vextir 1928	— 114 33
c. Ríkisskuldabréf	— 1800 00
d. Skuldabréf Reykjavíkurhafnar	— 248000 00
e. Skipið Stefni	— 500 00
f. Í Landsbankanum í hlaupareikn.	— 40203 92

— 621235 70

Kr. 669372 40

Reykjavík, 10. desember 1929.

Vigfús Einarsson.

EFNAHAGSREIKNINGUR

Landsbanka Íslands með útibúum hans 31. desember 1928.

Eignir.

1. Gullforði \$ 150000,00	kr. 559725 00
2. Skuldabréf fyrir lánum:	
a. Fasteignaveðslán	kr. 3284624 14
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán ...	— 4634675 74
c. Handveðslán	— 146014 00
d. Ríkissjóðslán og lán gegn á- byrgð sveita- og bæjafélaga .	— 3388189 01
e. Reikningslán	kr. 3367164 20
f. Búnaðarlánadeildarlán	— 90000 00
g. Akkreditivlán	— 51 45
	— 14910719 54
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	— 21732719 37
4. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 4617243 34
5. Endurkeyptir víxlar	— 1505886 50
6. Lán í hlaupareikningi	— 2549790 70
7. Erlend verðbréf	— 185683 50
8. Bankavaxtabréf	— 2922488 00
9. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf ..	— 1662090 35
10. Fasteignir:	
a. Bankabyggingin með húsbúnaði	kr. 1020810 10
b. Aðrar fasteignir	— 1348002 42
	— 2368812 52
11. Inneign hjá erlendum bönkum	— 11726244 01
12. Inneign hjá öðrum bönkum	— 24120 60
13. Ýmsir debitorar	— 495318 22
14. Peningar í sjóði	— 408646 37
	Kr. 65669488 62

Skuldir.

1. Stofnfé	kr. 3000000 00
2. Seðlar í umferð	— 4242000 00
3. Bankaskuldabréf	— 500000 00
4. Skuld við ríkissjóð (brezka lánið frá 1921)	— 1806223 23
5. Brezkt lán tekið 1924	— 3544000 00

Flyt kr. 13092223 23

	Flutt	kr. 13092223	23	142
6.	Víxlar seldir erlendis	—	3346000	35
7.	Innstæðufé í hlaupareikningi	—	10028337	05
8.	Innstæðufé í sparisjóði	—	30141574	62
9.	Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	—	5973240	41
10.	Innstæðufé í reikningslánum	—	401208	72
11.	Inneign veðdeildar	—	1730620	16
12.	Innheimt fé ekki útborgað	—	143748	57
13.	Skuld við erlenda banka	—	93213	45
14.	Tilkynntir tékkar	—	18669	43
15.	Veðskuldir á fasteignum	—	211804	99
16.	Ýmsir kreditorar	—	265270	61
17.	Flutt til næsta árs	—	223577	03
				Kr. 65669488 62

REIKNINGUR

142

yfir tekjur og gjöld Landsbanka Íslands með útibúum hans á árinu 1928.

Tekjur.

1.	Flutt frá fyrra ári	kr.	174178	51
2.	Innborgaðir vextir	—	1764854	15
3.	Forvextir af víxlum og ávísunum	—	2004753	83
4.	Ýmsar tekjur	—	449510	11
5.	Verðbréf hækkuð í verði	—	21317	00
6.	Greitt upp í áður afskrifað tap	—	10000	00
7.	Til jafnaðar (innskotsfé ríkissjóðs)	—	100000	00
			Kr.	4524613 60

Gjöld.

1.	Útborgaðir vextir	kr.	2688206	50
2.	Kostnaður við rekstur	—	619621	12
3.	Flutt til næsta árs	—	223577	03
4.	Tap	—	883208	95
5.	Húseignir lækkaðar í verði	—	60000	00
6.	Tap Sparisjóðs Árnassýslu á Eyrarbakka	—	50000	00
			Kr.	4524613 60

EFNAHAGSREIKNINGUR

Landsbanka Íslands í Reykjavík 31. desember 1928.

Eignir.

1. Gullforði \$ 150000.00	kr. 559725 00
2. Skuldabréf fyrir lánum:	
a. Fasteignaveðslán	kr. 1459675 30
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1974744 00
c. Handveðslán	— 136714 00
d. Ríkissjóðslán og lán gegn á- byrgð sveita- og bæjafélaga	— 3297504 01
e. Reikningslán	— 1609684 46
f. Búnaðarlánadeildarlán	— 90000 00
g. Akkreditívlán	— 51 45
	8568373 22
3. Víxlar innlendir og ávísanir	— 17848907 66
4. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 4566449 95
5. Endurkeyptir víxlar	— 1505886 50
6. Lán í hlaupareikningi	— 2549790 70
7. Erlend verðbréf	— 185683 50
8. Bankavaxtabréf	— 2906225 00
9. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf ..	— 1662090 35
10. Bankabyggingin með húsbúnaði	— 873999 81
11. Fasteignir	— 944776 63
12. Útibúið á Ísafirði	— 785384 75
13. Útibúið á Eskifirði	— 2427041 90
14. Útibúið á Selfossi	— 1277253 01
15. Inneign hjá erlendum bönkum	— 11544396 24
16. Inneign hjá öðrum bönkum	— 9840 30
17. Ýmsir debitorar	— 113183 07
18. Peningar í sjóði	— 243811 94
	Kr. 58572819 53

Skuldir.

1. Stofnfé	kr. 3000000 00
2. Seðlar í umferð	— 4242000 00
3. Bankaskuldabréf	— 500000 00
4. Skuld við ríkissjóð (brezka lánið frá 1921)	— 1806223 23
5. Brezkt lán tekið 1924	— 3544000 00

 Flyt kr. 13092223 23

	Flutt	kr. 13092223	23	142
6.	Víxlar seldir erlendis	—	3346000	35
7.	Innstæðufé í hlaupareikningi	—	8278390	37
8.	Innstæðufé í sparisjóði	—	25298466	11
9.	Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	—	4635936	91
10.	Innstæðufé í reikningslánum	—	401208	72
11.	Inneign veðdeildar	—	1730620	16
12.	Innheimt fé ekki útborgað	—	112219	99
13.	Skuld við erlenda banka	—	9849	80
14.	Tilkynntir tékkar	—	18669	43
15.	Útibúið á Akureyri	—	1107218	06
16.	Veðskuldir á fasteignum	—	211804	99
17.	Ýmsir kreditorar	—	252529	54
18.	Flutt til næsta árs	—	77682	87

 Kr. 58572819 53

REIKNINGUR

142

yfir tekjur og gjöld Landsbanka Íslands á árinu 1928.

Tekjur.

1.	Flutt frá fyrra ári	kr. 81676	69
2.	Innborgaðir vextir	—	1277580 71
3.	Forvextir af víxlum og ávísunum	—	1697033 82
4.	Ýmsar tekjur	—	381246 08
5.	Verðbréf hækkuð í verði	—	21317 00
6.	Ágóði útibúsins á Ísafirði	—	24133 85
7.	Til jafnaðar (innskotsfé ríkissjóðs)	—	100000 00

 Kr. 3582988 15

Gjöld.

1.	Útborgaðir vextir	kr. 2093484	41
2.	Kostnaður við rekstur bankans	—	489603 04
3.	Fyrirfram greiddir vextir til næsta árs	—	77682 87
4.	Tap bankans sjálfs á lánum og víxlum	—	97158 36
5.	Tap bankans á fasteignum	—	19879 56
6.	Tap útibúsins á Akureyri	—	110000 00
7.	Tap útibúsins á Eskifirði	—	540179 91
8.	Tap útibúsins á Selfossi	—	55000 00
9.	Tap Sparisjóðs Árnessýslu	—	50000 00
10.	Húseign bankans lækkuð í verði	—	50000 00

 Kr. 358298815

REIKNINGUR

yfir inn- og útborganir Landsbanka Íslands í Reykjavík á árinu 1928.

Innborganir.

1. Peningar í sjóði	kr.	105732	37
2. Stofnfé	—	3000000	00
3. Borgað af lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	68373	75
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	177411	60
c. Handveðslán	—	336	00
d. Ríkissjóðslán og lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	—	39564	67
e. Reikningslán	—	9636460	44
f. Akkreditivlán	—	45031	95
		—	9967178 41
4. Víxlar og ávísanir greitt innanlands	—	49876853	44
5. Víxlar og ávísanir greitt erlendis	—	17692812	79
6. Endurkeyptir víxlar greiddir	—	11793532	97
7. Víxlar seldir erlendis	—	3346000	35
8. Vextir innborgaðir:			
a. Af lánum	kr.	674582	73
b. Af verðbréfum	—	186557	01
c. Af starfsfé útibúanna	—	296304	45
d. Af inneign hjá öðrum bönkum .	—	118299	05
e. Ymsir vextir	—	1837	47
		—	1277580 71
9. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	1697033	82
10. Innborgað í reikning erlendra banka	—	49752654	11
11. Innborgað í reikning annara banka	—	192400	64
12. Innborgað í reikning útibúsins á Ísafirði	—	6708692	06
13. Innborgað í reikning útibúsins á Akureyri	—	8944674	95
14. Innborgað í reikning útibúsins á Eskifirði	—	3709286	71
15. Innborgað í reikning útibúsins á Selfossi	—	912370	04
16. Innög í hlaupareikning að viðlögðum vöxtum	—	128508717	97
17. Innög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	—	37429509	63
18. Innög gegn viðtökuskírteinum að viðbættum vöxtum	—	1252298	39
19. Innborganir í reikning 1. flokks veðdeildar	—	42189	72
20. Innborganir í reikning 2. flokks veðdeildar	—	167230	94

Flyt kr. 336376750 02

	Flutt	kr.	336376750	02	142
21.	Innborganir í reikning 3. flokks veðdeildar	—	194613	66	
22.	Innborganir í reikning 4. flokks veðdeildar	—	345445	58	
23.	Innborganir í reikning 5. flokks veðdeildar	—	214087	92	
24.	Innborganir í reikning 6. flokks veðdeildar	—	206080	86	
25.	Innborganir í reikning 7. flokks veðdeildar	—	218808	96	
26.	Innborganir í reikning 8. flokks veðdeildar	—	40100	40	
27.	Innlend verðbréf	—	1344385	20	
28.	Útlend verðbréf	—	8523	10	
29.	Innheimt fé fyrir aðra	—	9374705	92	
30.	Tilkynntir tékkar	—	386463	80	
31.	Seðlar settir í umferð	—	13820000	00	
32.	Innskotsfé ríkissjóðs	—	100000	00	
33.	Seldar fasteignir og aðrar tekjur af fasteignum bank- ans	—	108921	94	
34.	Ýmsir kreditorar	—	252268	58	
35.	Ýmsir debitorar	—	375644	13	
36.	Ýmsar tekjur	—	431869	94	
37.	Bankabyggingin með húsbúnaði	—	50000	00	
38.	Borgað í reikning yfir tekjur og gjöld	—	199121	57	

 Kr. 364047791 58

Útborganir.

1. Veitt lán:

a.	Fasteignaveðslán	kr.	534100	00	
b.	Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	342999	60	
c.	Handveðslán	—	132000	00	
d.	Ríkissjóðslán og lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	—	3060000	00	
e.	Reikningslán	—	9463512	16	
f.	Búnaðarlánadeildarlán	—	2250	00	
g.	Akkreditivlán	—	45083	40	
		kr.	13579945	16	
2.	Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	50568080	93	
3.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	22073202	01	
4.	Endurkeyptir víxlar	—	11232503	49	
5.	Útborganir í reikning erlendra banka	—	56204306	22	
6.	Útborganir í reikning annara banka	—	183738	61	
7.	Tilkynntir tékkar	—	369547	67	
8.	Útborgað í reikning útibúsins á Ísafirði	—	6064608	20	

 Flyt kr. 160275932 29

142

	Flutt	kr.	160275932	29
9.	Útborgað í reikning útibúsins á Akureyri	—	7862981	66
10.	Útborgað í reikning útibúsins á Eskifirði	—	3028522	42
11.	Útborgað í reikning útibúsins á Selfossi	—	677046	42
12.	Útborgað af hlaupareikningsfé	—	124638394	15
13.	Útborgað af sparisjóðsfé	—	35365153	71
14.	Útborgað af fé með innlánskjörum	—	817213	48
15.	Útborgað af innheimtufé	—	9305738	03
16.	Útborgað fyrir 1. flokk veðdeildar	—	64289	65
17.	Útborgað fyrir 2. flokk veðdeildar	—	176420	77
18.	Útborgað fyrir 3. flokk veðdeildar	—	178249	33
19.	Útborgað fyrir 4. flokk veðdeildar	—	291069	27
20.	Útborgað fyrir 5. flokk veðdeildar	—	152771	25
21.	Útborgað fyrir 6. flokk veðdeildar	—	67513	15
22.	Útborgað fyrir 7. flokk veðdeildar	—	119500	85
23.	Útborgað fyrir 8. flokk veðdeildar	—	17099	38
24.	Innlend verðbréfi	—	2825869	35
25.	Erlend verðbréf	—	25122	00
26.	Seðlar teknir úr umferð	—	12184300	00
27.	Bankaskuldabréf innleyst	—	100000	00
28.	Ríkissjóðslánið (enska lánið frá 1921)	—	31674	31
29.	Enskt lán tekið 1924	—	186414	40
30.	Útborgaðir vextir:			
a.	Af sparisjóðsfé	kr.	1084212	79
b.	Af hlaupareikningsfé	—	257829	21
c.	Af innlögum gegn viðtökuskírt.	—	222491	35
d.	Af inneign á reikningslánum ..	—	21652	40
e.	Af bankavaxtabréfum	—	32868	45
f.	Af keyptum verðbréfum	—	37322	93
g.	Af inneign veðdeildar	—	27103	59
h.	Til annara banka	—	86212	54
i.	Af inneign útibúa	—	3411	85
j.	Af brezku lánunum	—	303674	81
k.	Endurgreiddir vextir	—	16651	61
l.	Ýmsir vextir	—	52	88
		—	2093484	41
31.	Keyptar fasteignir og kostnaður við fasteignir bankans	—	289999	97
32.	Bankabyggingin með húsbúnaði	—	7415	06
33.	Útborgað af ýmsum tekjum	—	28853	86

 Flyt kr. 360811029 17

	Flutt	kr. 360811029 17	142
34. Kostnaður við rekstur bankans:			
a. Laun bankastjórnar og starfsmanna og ábyrgðarfé féhirða ..	kr. 335934 07		
b. Hiti, ljós og ræsting	— 11061 01		
c. Bækur, áhöld, burðargjald og símakostnaður	— 38475 92		
d. Eftirlaun og styrkur	— 18366 67		
e. Ýmislegt	— 85765 37		
		—	489603 04
35. Ýmsir kreditorar	—	1285097 71	
36. Ýmsir debitorar	—	120618 72	
37. Útborgað í reikning yfir tekjur og gjöld	—	997631 00	
38. Innskotsfé ríkissjóðs	—	100000 00	
39. Peningar í sjóði 31. desember	—	243811 94	
			Kr. 364047791 58

EFNAHAGSREIKNINGUR

142

útibús Landsbanka Íslands á Ísafirði 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr. 551540 00		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 244850 00		
c. Handveðslán	— 1400 00		
d. Lán gegn ábyrgð sýslu og sveitafélaga	— 13800 00		
e. Reikningslán	— 1071294 56		
		kr. 1882884 56	
2. Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	1333442 04	
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	8488 90	
4. Inneign hjá erlendum bönkum	—	143713 06	
5. Bankavaxtabréf	—	4653 00	
6. Ýmsir debitorar	—	10135 30	
7. Fasteignir o. fl.	—	40763 69	
8. Húsbúnaður og áhöld	—	2345 00	
9. Peningar í sjóði	—	1384 15	
			Kr. 3427809 70

142

Skuldir.

1. Skuld við Landsbankann	kr.	785384	75
2. Innstæðufé í hlaupareikningi	—	517794	47
3. Innstæðufé í sparisjóði	—	1836696	36
4. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	—	204234	12
5. Flutt til næsta árs	—	83700	00

 Kr. 3427809 70

142

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld útibús Landsbanka Íslands á Ísafirði árið 1928.

Tekjur.

1. Flutt frá fyrra ári	kr.	44200	00
2. Greitt upp í áður afskrifað	—	10000	00
3. Innborgaðir vextir	—	151548	18
4. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	103598	35
5. Ýmsar tekjur	—	25815	16

 Kr. 335161 69

Gjöld.

1. Afskrifað af skuldum	kr.	9718	37
2. Útborgaðir vextir	—	180104	75
3. Kostnaður við rekstur útibúsins	—	37504	72
4. Ágóði af rekstri útibúsins færður Landsbankanum til tekna	—	24133	85
5. Flutt til næsta árs	—	83700	00

 Kr. 335161 69

REIKNINGUR

142

yfir innborganir og útborganir útibús Landsbanka Íslands á Ísafirði
árið 1928.

Innborganir.

1. Peningar í sjóði 1. janúar 1928	kr.	5208 83
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	45590 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	23962 00
c. Handveðslán	—	3800 00
d. Lán gegn ábyrgð sýslu- og sveitafélaga	—	2400 00
e. Reikningslán	—	3496870 12
	—	3572622 12
3. Víxlar og ávísanir greitt innanlands	—	3950769 10
4. Víxlar og ávísanir greitt erlendis	—	78012 83
5. Vextir innborgaðir:		
a. Af lánum	kr.	147280 00
b. Af bankavaxtabréfum	—	599 50
c. Af inneign hjá öðrum bönkum	—	1299 90
d. Ýmsir vextir	—	2368 78
	—	151548 18
6. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	103598 35
7. Innborganir í reikning Landsbankans	—	5988747 69
8. Innborganir í reikning annara banka	—	880244 18
9. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum ..	—	7412653 64
10. Innlög í sparisið að viðbættum vöxtum	—	1854523 25
11. Innlög gegn viðtökuskírteini að viðbættum vöxtum	—	41705 77
12. Seld bankavaxtabréf	—	25621 00
13. Innheimt fé fyrir aðra	—	950949 18
14. Ýmsir debitorar	—	3812 90
15. Seldar fasteignir og tekjur af fasteignum	—	45679 63
16. Ýmsar tekjur	—	26076 14
17. Greitt upp í áður afskrifað tap	—	10000 00

Kr. 25101772 79

Útborganir.

1. Veitt lán:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	89850 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	19800 00

Flyt kr. 109650 00

142

	Flutt	kr. 109650 00	
	c. Reikningslán	— 3129592 68	
			kr. 3239242 68
2.	Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	3902363 14
3.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	78840 44
4.	Útborgað í reikning Landsbankans	—	6632831 55
5.	Útborgað í reikning annara banka	—	1013788 50
6.	Útborgað af innheimtufé	—	950949 18
7.	Útborgað af hlaupareikningsfé	—	7265650 54
8.	Útborgað af sparisjóðsfé	—	1629726 18
9.	Útborgað af fé gegn viðtökuskírteinum	—	46371 39
10.	Útborgaðir vextir:		
	a. Af sparisjóðsfé	kr. 75073 01	
	b. Af hlaupareikningsfé	— 16095 02	
	c. Af fé gegn viðtökuskírteinum	— 10210 13	
	d. Til Landsbankans	— 77305 83	
	e. Til annara banka	— 461 75	
	f. Endurgreiddir vextir o. fl. ..	— 959 01	
			180104 75
11.	Útborgað af ýmsum tekjum	—	260 98
12.	Kostnaður við rekstur útibúsins:		
	a. Laun starfsmanna og dýrtíð- aruppbót	kr. 28782 00	
	b. Bækur, ritföng og prentun ..	— 2472 52	
	c. Húsaleiga, hiti, ljós og ræst- ing	— 3959 87	
	d. Burðargjald, símaleiga og vá- trygging á peningum	— 1191 80	
	e. Opinber gjöld og vátrygging ..	— 54 76	
	f. Ferðakostnaður	— 363 00	
	g. Ýmislegt	— 680 77	
			37504 72
13.	Ýmsir debitorar	—	13167 05
14.	Keypt bankavaxtabréf	—	14792 00
15.	Keyptar fasteignir o. fl.	—	60943 32
16.	Ágóða- og tapsreikningur	—	9718 37
17.	Ágóði af rekstri útibúsins færður Landsbankanum til tekna	—	24133 85
18.	Peningar í sjóði 31. desember	—	1384 15

Kr. 25101772 79

EFNAHAGSREIKNINGUR

142

útibús Landsbanka Íslands á Akureyri 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum:

a. Fasteignaveðslán	kr. 358804 84
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 684932 25
c. Handveðslán	— 7900 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	— 20000 00
e. Reikningslán	— 388678 09
	kr. 1460315 18

2. Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	— 424465 92
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 11280 90
4. Inneign hjá Landsbankanum	— 1107218 06
5. Inneign hjá öðrum bönkum	— 38134 71
6. Húsbúnaður og áhöld	— 2387 10
7. Bankavaxtabréf	— 9900 00
8. Peningar í sjóði	— 137402 62

Kr. 3191104 49

Skuldir.

1. Innstæðufé í sparisjóði	kr. 1566954 38
2. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 821822 67
3. Innstæðufé gegn viðtökuskirteinum	— 745324 33
4. Ýmsir kreditorar	— 12741 07
5. Innheimt fé ekki útborgað	— 9777 77
6. Flutt til næsta árs	— 34483 77

Kr. 3191104 49

REIKNINGUR

142

yfir tekjur og gjöld útibús Landsbanka Íslands á Akureyri árið 1928.

Tekjur.

1. Flutt frá fyrra ári	kr. 33784 90
2. Innborgaðir vextir	— 110833 26
3. Forvextir af víxlum og ávísunum	— 49298 83
4. Ýmsar tekjur	— 25406 83
5. Tap fært Landsbankanum til gjalda	— 110000 00

Kr. 329323 82

142

Gjöld.

1. Útborgaðir vextir	kr. 104610 85
2. Kostnaður við rekstur útibúsins	— 30229 20
3. Afskrifað tap útibúsins	— 160000 00
4. Flutt til næsta árs	— 34483 77

 Kr. 329323 82

142

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir útibús Landsbanka Íslands á Akureyri
árið 1928.

Innborganir.

1. Peningar í sjóði 1. janúar 1928	kr. 28304 68
2. Borgað af lánum:	
a. Fasteignaveðslán	kr. 12385 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 217930 25
c. Handveðslán	— 9950 00
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	— 1300 00
e. Reikningslán	— 2598462 07
	— 2840027 32
3. Víxlar greiddir innanlands	— 2234253 30
4. Ávísanir greiddar erlendis	— 227070 55
5. Innborgaðir vextir:	
a. Af lánum	kr. 106358 06
b. Af inneign hjá öðrum bönkum	— 4475 20
	— 110833 26
6. Forvextir af víxlum og ávísunum	— 49298 83
7. Innborgað í reikning Landsbankans	— 7657614 39
8. Innborgað í reikning annarra banka	— 980491 33
9. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	— 14184369 44
10. Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	— 1317711 65
11. Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðb. vöxtum	— 195887 59
12. Innheimt fé fyrir aðra	— 1446795 61
13. Ýmsar tekjur	— 25406 83
14. Ýmsir kreditorar	— 119149 17
15. Ýmsir debitorar	— 157213 94
16. Seld bankavaxtabréf	— 47902 00
17. Tap útibúsins fært Landsbankanum til gjalda ..	— 110000 00

 Kr. 31732329 94

Útborganir.

142

1. Veitt lán:

a. Fasteignaveðslán	kr. 55100 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 201000 00
c. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga	— 3000 00
d. Reikningslán	— 2233957 73

kr. 2493057 73

2. Vixlar til greiðslu innanlands	— 2072896 56
3. Ávísanir til greiðslu erlendis	— 208851 45
4. Útborgað í reikning Landsbankans	— 8839307 68
5. Útborgað í reikning annara banka	— 1006172 65
6. Útborgað af hlaupareikningsfé	— 13644933 07
7. Útborgað af fé gegn viðtökuskírteinum	— 189307 55
8. Útborgað af sparisjóðsfé	— 1062830 57
9. Útborgað af innheimtufé	— 1468711 10

10. Útborgaðir vextir:

a. Af hlaupareikningsfé	kr. 11128 74
b. Af sparisjóðsfé	— 54997 89
c. Af fé gegn viðtökuskírteinum	— 36273 48
d. Til erlendra banka	— 1672 61
e. Endurgreiddir vextir	— 63 13
f. Vextir af verðbréfum	— 475 00

— 104610 85

11. Kostnaður við rekstur útibúsins:

a. Laun og húsaleiga	kr. 27259 92
b. Endurskoðun og aukavinna ..	— 475 00
c. Bækur, ritföng og prentun ..	— 712 40
d. Hiti, ljós og ræsting	— 375 88
..e. Burðargjald og símakostnaður ...	— 1406 00

— 30229 20

12. Ýmsir kreditorar	— 118653 09
13. Ýmsir debitorar	— 159498 72
14. Afskrifað tap á reikningslánnum	— 160000 00
15. Keypt bankavaxtabréf	— 35730 00
16. Húsbúnaður og áhöld	— 137 10
17. Peningar í sjóði 31. desember	— 137402 62

Kr. 31732329 94

142

EFNAHAGSREIKNINGUR**Útibús Landsbanka Íslands á Eskifirði 31. desember 1928.****Eignir.**

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 543354 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 458738 05	
c. Lán gegn ábyrgð sveitafélaga	— 56885 00	
d. Reikninglán	— 267187 39	
		kr. 1326164 44
2. Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	1365600 49
3. Víxlar til greiðslu erlendis	—	31023 59
4. Inneign hjá öðrum bönkum	—	14280 30
5. Bankavaxtabréf	—	1710 00
6. Húseign útibúsins, húsbúnaður og áhöld	—	49977 35
7. Fasteignir	—	334000 00
8. Ýmsir debitorar	—	369165 63
9. Peningar í sjóði	—	14831 66
		Kr. 3506753 46

Skuldir.

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr. 2427041 90
2. Skuld við erlenda banka	— 83363 65
3. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 363245 69
4. Innstæðufé í sparisjóði	— 429695 14
5. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	— 163966 50
6. Innheimt fé ekki útborgað	— 21750 31
7. Flutt til næsta árs	— 17689 77
	Kr. 3506753 46

142

REIKNINGUR**yfir tekjur og gjöld Landsbanka Íslands á Eskifirði árið 1928.****Tekjur.**

1. Flutt frá fyrra ári	kr. 7816 92
2. Innborgaðir vextir	— 107352 29
3. Forvextir af víxlum og ávísunum	— 104092 37
4. Ýmsar tekjur	— 13455 95
5. Tap fært Landsbankanum til gjalda	— 540179 91
	Kr. 772897 44

Gjöld.

142

1. Útborgaðir vextir	kr. 182699	67
2. Kostnaður við rekstur útibúsins	—	36078 79
3. Kostnaður við húseign útibúsins	—	821 56
4. Afskrifað tap á lánum og víxlum	—	535607 65
5. Fyrirfram greiddir vextir til næsta árs	—	17689 77

 Kr. 772897 44

REIKNINGUR

142

 yfir innborganir og útborganir útibús Landsbanka Íslands á Eskifirði
 árið 1928.

Innborganir.

1. Peningar í sjóði 1. janúar 1928	kr. 39040	71
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 80426	00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	91468 00
c. Handveðslán	—	140 00
d. Lán gegn ábyrgð sveitafélaga	—	4110 00
e. Reikningslán	—	831208 42
	—	1007352 42
3. Borgað af víxlum til greiðslu innanlands	—	4904864 56
4. Borgað af víxlum til greiðslu erlendis	—	193332 02
5. Seld bankavaxtabréf	—	7209 00
6. Seldar fasteignir	—	17500 00
7. Innborgað í reikning Landsbankans	—	2927476 35
8. Innborgað í reikning erlendra banka	—	670092 10
9. Innborgað í reikning útibús Íslandsbanka	—	293426 48
10. Innlög í hlaupareikningi að viðbættum vöxtum ..	—	5822657 48
11. Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	—	759373 08
12. Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðb. vöxtum ..	—	7873 25
13. Innheimt fé fyrir aðra	—	883885 09
14. Innborgað af ýmsum skuldunautum	—	1134453 28
15. Innborgaðir vextir:		
a. Af lánum	kr. 106205	06
Af bankavaxtabréfum	—	375 68
c. Af inneign hjá öðrum bönkum	—	771 55
	—	107352 29
16. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	104092 37
17. Ýmsar tekjur	—	17379 20
18. Tap útibúsins fært Landsbankanum til gjalda ..	—	540179 91

 Kr. 19437539 59

142

Útborganir.

1. Veitt lán:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	81180 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	49080 00	
c. Reikningslán	—	611559 72	
			kr. 741819 72
2. Keyptir víxlar til greiðslu innanlands	—	4505184 50	
3. Keyptir víxlar til greiðslu erlendis	—	213962 36	
4. Verðhækkun á bankavaxtabréfum	—	19 00	
5. Útborgað í reikning Landsbankans	—	3608239 64	
6. Útborgað í reikning erlendra banka	—	633739 87	
7. Útborgað í reikning Íslandsbanka, Seyðisfirði ..	—	313423 74	
8. Útborgað af hlaupareikningsfé	—	5760103 59	
9. Útborgað af sparisjóðsfé	—	690092 04	
10. Útborgað af fé gegn viðtökuskírteinum	—	17281 05	
11. Útborgað af innheimtufé fyrir aðra	—	862134 28	
12. Útborgað í reikning ýmsra skuldunauta	—	1240257 97	
13. Keypt áhöld	—	319 25	
14. Keyptar fasteignir	—	77000 00	
15. Útborgaðir vextir:			
a. Til Landsbanka Íslands	kr.	143822 25	
b. Til annara banka	—	5135 23	
c. Af hlaupareikningi	—	8183 44	
d. Af sparisjóði	—	16650 46	
e. Af fé gegn viðtökuskírteinum	—	8303 09	
f. Endurgreiddir vextir	—	605 20	
			— 182699 67
16. Kostnaður:			
a. Laun starfsmanna og dýrtíðar- uppbót	kr.	27505 00	
b. Aukavinna	—	2645 00	
c. Hiti, ljós og ræsting ..	—	1392 48	
d. Bækur, ritföng og prentun ..	—	1805 77	
e. Burðargjald og símakostnaður .	kr.	4711 65	
að frádreginni endurgreiðslu ..	—	3558 86	
			— 1152 79
f. Ýmislegur kostnaður	—	1577 75	
			— 36078 79
17. Kostnaður við húseign útibúsins	—	821 56	
			—
	Flyt	kr.	18883177 03

	Flutt	kr. 18883177 03	142
18. Útborgað af ýmsum tekjum	—	3923 25	
19. Tap á lánum og víxlum	—	535607 65	
20. Peningar í sjóði 31. desember	—	14831 66	
		Kr. 19437539	59

EFNAHAGSREIKNINGUR

142

útibús Landsbanka Íslands á Selfossi 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr. 371250 00		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1271412 44		
c. Reikningslán	— 30319 70		
		kr. 1672982 14	
2. Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	— 760303 86		
3. Húseign útibúsins, húsbúnaður og áhöld	— 92100 84		
4. Fasteignir	— 28462 10		
5. Ýmsir debitorar	— 2834 22		
6. Peningar í sjóði	— 11216 00		
		Kr. 2567899	16

Skuldir.

1. Skuld við Landsbanka Íslands	kr. 1277253 01		
2. Innstæðufé í hlaupareikningi	— 47083 85		
3. Innstæðufé í sparisjóði	— 1009762 13		
4. Innstæðufé gegn viðtökuskírteinum	— 223779 55		
5. Flutt til næsta árs	— 10020 62		
		Kr. 2567899	16

142

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld útibús Landsbanka Íslands á Selfossi á árinu 1928.

Tekjur.

1. Flutt frá fyrra ári	kr.	6700 00
2. Innborgaðir vextir	—	117539 71
3. Forvextir af víxlum	—	50730 46
4. Ýmsar tekjur	—	3586 09
5. Tap á lánum og víxlum fært Landsbankanum til gjalda	—	55000 00

 Kr. 233556 26

Gjöld.

1. Útborgaðir vextir	kr.	127306 82
2. Kostnaður við rekstur útibúsins	—	25383 81
3. Húseign útibúsins lækkuð í verði	—	10000 00
4. Tap á lánum og víxlum	—	60845 01
5. Fyrirfram greiddir vextir til næsta árs	—	10020 62

 Kr. 233556 26

142

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir útibús Landsbanka Íslands á Selfossi árið 1928.

Innborganir.

1. Peningar í sjóði 1. janúar 1928	kr.	6217 70
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	12602 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	143686 31
c. Reikningslán	—	158892 13
	—	315180 44
3. Vixlar greiddir innanlands	—	1741110 44
4. Vextir innborgaðir af lánum	—	117539 71
5. Forvextir af víxlum	—	50730 46
6. Innborgað í reikning Landsbankans	—	700593 62
7. Innborgað í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	—	488654 14
8. Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	—	648681 48

 Flyt kr. 4068707 99

	Flutt	kr. 4068707 99	142
9.	Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðb. vöxtum	—	21469 58
10.	Ýmsir debitorar	—	12022 33
11.	Ýmsar tekjur	—	3586 09
12.	Húseign útibúsins lækkuð í verði	—	10000 00
13.	Tap útibúsins fært Landsbankanum til gjalda ..	—	55000 00

Kr. 4170785 99

Útborganir.

1.	Veitt lán:		
a.	Fasteignaveðslán	kr. 48700 00	
b.	Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 80110 00	
c.	Reikningslán	— 132208 24	
			kr. 261018 24
2.	Víxlar til greiðslu innanlands	—	1724661 15
3.	Útborgaðir vextir:		
a.	Af inneign Landsbankans	kr. 75176 37	
b.	Af inneign í hlaupareikningi .	— 1157 04	
c.	Af sparisjóðsfé	— 39218 86	
d.	Af fé gegn viðtökuskírteinum	— 11199 60	
e.	Endurgreiddir vextir	— 554 95	
			— 127306 82
4.	Útborgað í reikning Landsbankans	—	935917 24
5.	Útborgað af hlaupareikningsfé	—	471070 50
6.	Útborgað af sparisjóðsfé	—	493434 38
7.	Útborgað af fé gegn viðtökuskírteinum	—	22517 05
8.	Kostnaður við rekstur útibúsins:		
a.	Laun starfsmanna með dýrtíð- aruppbót	kr. 18899 92	
b.	Hiti, ljós og ræsting	— 1742 91	
c.	Bækur og ritföng	— 578 96	
d.	Símakostnaður og burðargjald	— 1519 00	
e.	Skattar og vátrygging	— 638 40	
f.	Ýmislegt	— 2004 62	
			— 25383 81
9.	Fasteignir	—	14462 10
10.	Ýmsir debitorar	—	12953 69
11.	Tap á lánum og víxlum o. fl.	—	70845 01
12.	Peningar í sjóði 31. desember	—	11216 00

Kr. 4170785 99

142

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir 1. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands
árið 1928.

Innborganir.

1. Inneign hjá Landsbankanum 1. janúar	kr. 238100 83
2. Borgað af lánum	— 25771 65
3. Vextir af lánum	— 7471 23
4. Varasjóðstekjur:	
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 2465 83
b. Dráttarvextir	— 696 76
c. Vextir af inneign hjá Landsbank- anum	— 5784 25
	8946 84

 Kr. 280290 55

Útborganir.

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 42700 00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 11020 50
3. Varasjóðskostnaður:	
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 4000 00
b. Gengismunur	— 6269 27
c. Annar kostnaður	— 299 88
	10569 15
4. Inneign hjá Landsbankanum 31. desember	— 216000 90

 Kr. 280290 55

142

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir 2. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands
árið 1928.

Innborganir.

1. Inneign í Landsbankanum 1. janúar	kr. 235470 72
2. Borgað af lánum	— 120428 95
3. Vextir af lánum	— 31140 21

 Flyt kr. 387039 88

Flutt kr. 387039 88 **142**

4. Varasjóðstekjur:

a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 3460 60	
b. Dráttarvextir	— 2609 91	
c. Vextir af inneign hjá Landsbank- anum	— 3535 01	
d. Frá gengistapskonto	— 6056 26	
		— 15661 78

Kr. 402701 66

Útborganir.

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 119500 00	
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 35745 75	
3. Varasjóðskostnaður:		
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 2500 00	
b. Gengismunur	— 18144 20	
c. Annar kostnaður	— 530 82	
		— 21175 02
4. Inneign hjá Landsbankanum 31. desember	— 226280 89	

Kr. 402701 66

REIKNINGUR

142

yfir innborganir og útborganir 3. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands
árið 1928.

Innborganir.

1. Inneign hjá Landsbankanum 1. janúar	kr. 322581 22	
2. Borgað af lánum	— 117317 83	
3. Vextir af lánum	— 61077 30	
4. Varasjóðstekjur:		
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 6780 44	
b. Dráttarvextir	— 2725 95	
c. Vextir af inneign hjá Landsbank- anum	— 6712 14	
		— 16218 53

Kr. 517194 88

142

Útborganir.

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 102000 00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 66431 24
3. Varasjóðskostnaður:	
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 2000 00
b. Gengismunur	— 7426 27
c. Annar kostnaður	— 391 82
	— 9818 09
4. Inneign hjá Landsbankanum	— 338945 55
	Kr. 517194 88

142

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir 4. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands
árið 1928.

Innborganir.

1. Inneign hjá Landsbankanum 1. janúar	kr. 350139 82
2. Borgað af lánum	— 120206 43
3. Vextir af lánum	— 189824 25
4. Varasjóðstekjur:	
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 21684 98
b. Dráttarvextir	— 7256 35
c. Eigendaskiptagjald	— 427 08
d. Vextir af inneign hjá Landsbank- anum	— 6646 49
	— 35414 90
	Kr. 695585 40

Útborganir.

1. Innleyst bankavaxtabréf	kr. 90400 00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 194683 50
3. Varasjóðskostnaður:	
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 5000 00
b. Endurskoðunarlaun	— 600 00
c. Gengismunur	— 58 67
d. Annar kostnaður	— 327 10
	— 5985 77
4. Inneign hjá Landsbankanum	— 404516 13
	Kr. 695585 40

REIKNINGUR

142

yfir innborganir og útborganir 5. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands
árið 1928.

Innborganir.

1. Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. janúar	kr.	95146	97
2. Borgað af lánum	—	52026	85
3. Vextir af lánum	—	141566	69
4. Varasjóðstekjur:			
a. ½% af lánum	kr.	14157	96
b. Dráttarvextir	—	3195	80
c. 1% lántökugjald	—	65	00
d. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	—	1075	62
			18494 38
5. Tillag úr ríkissjóði	—	2000	00

Kr. 309234 89

Útborganir.

1. Vextir af bankavaxtabréfum	kr.	150000	00
2. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2400	00
b. Endurskoðunarlaun	—	300	00
c. Annar kostnaður	—	71	25
			2771 25
3. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember	—	156463	64

Kr. 309234 89

REIKNINGUR

142

yfir innborganir og útborganir 6. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands
árið 1928.

1. Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. janúar	kr.	88982	45
2. Borgað af lánum	—	46004	62
3. Vextir af lánum	—	139303	67
4. Varasjóðstekjur:			
a. ½% af lánum	kr.	13930	21
b. Dráttarvextir	—	2180	31

Flyt kr. 16110 52 kr. 274290 74

142

	Flutt	kr. 16110 52	kr. 274290 74
c.	Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	— 2662 05	
			18772 57
5.	Tillag úr ríkissjóði	—	2000 00
			Kr. 295063 31
	Útborganir.		
1.	Vextir af bankavaxtabréfum	kr. 64755 00	
2.	Varasjóðstekjur:		
	a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 2400 00	
	b. Endurskoðunarlaun	— 300 00	
	c. Annar kostnaður	— 58 15	
			2758 15
3.	Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember ...	—	227550 16
			Kr. 295063 31

142

REIKNINGUR

yfir innborganir og útborganir 7. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands árið 1928.

	Innborganir.		
1.	Inneign hjá Landsbanka Íslands 1. janúar	kr. 38553 76	
2.	Útgefin bankavaxtabréf	— 2499900 00	
3.	Borgað af lánum	— 55994 10	
4.	Vextir:		
	a. Af lánum	kr. 100050 91	
	b. Af útgefnum bankavaxtabréfum—	22830 24	
			122881 15
5.	Varasjóðstekjur:		
	a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr. 10005 42	
	b. Dráttarvextir	— 322 68	
	c. 1% lántökugjald	— 24999 00	
	d. Vextir af inneign hjá Landsbanka Íslands	— 606 61	
			35933 71
6.	Tillag úr ríkissjóði	—	4000 00
			Kr. 2757262 72

Útborganir.

142

1. Veitt lán	kr. 2499900 00
2. Vextir af bankavaxtabréfum	— 112325 00
3. Varasjóðskostnaður:	
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr. 2400 00
b. Endurskoðunarlaun	— 400 00
c. Annar kostnaður	— 4375 85
	— 7175 85
4. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember ..	— 137861 87

 Kr. 2757262 72

REIKNINGUR

142

yfir innborganir og útborganir 8. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands
árið 1928.

Innborganir.

1. Útgefin bankavaxtabréf	kr. 1068100 00
2. Vextir af útgefnum bankavaxtabréfum	— 21337 98
3. Varasjóðstekjur:	
a. 1% lántökugjald	kr. 10681 00
b. Vextir af inneign hjá Lands- banka Íslands	— 81 42
	— 10762 42
4. Tillag úr ríkissjóði	— 8000 00

 Kr. 1108200 40

Útborganir.

1. Veitt lán	kr. 1068100 00
2. Varasjóðskostnaður:	
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnað- ur og endurskoðunarlaun	kr. 12000 00
b. Annar kostnaður	— 5099 38
	— 17099 38
3. Inneign hjá Landsbanka Íslands 31. desember ..	— 23001 02

 Kr. 1108200 40

142

EFNAHAGSREIKNINGUR

1. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 137568 44
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:	
a. Fallið í gjalddaga	kr. 1434 60
b. Ekki fallið í gjalddaga	— 3211 75
	4646 35
3. Inneign í Landsbanka Íslands	— 216000 90
	Kr. 358215 69

Skuldir.

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr. 221900 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:	
a. Fallnir í gjalddaga	kr. 3267 00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	— 4992 75
	8259 75
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:	
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur	kr. 4646 35
b. Innborgaðar varasjóðstekjur ...	— 123409 59
	128055 94
	Kr. 358215 69

142

EFNAHAGSREIKNINGUR

2. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 502003 31
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:	
a. Fallið í gjalddaga	kr. 3389 86
b. Ekki fallið í gjalddaga	kr. 6059 87
	9449 55
3. Inneign í Landsbanka Íslands	— 226280 89
	Kr. 737733 75

Skuldir.

142

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr. 721500 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum	— 16233 75
	Kr. 737733 75

EFNAHAGSREIKNINGUR

142

3. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 1181796 94
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:	
a. Fallið í gjalddaga	kr. 6067 06
b. Ekki fallið í gjalddaga	— 14604 47
	20671 53
3. Inneign hjá Landsbanka Íslands	— 338945 55
	Kr. 1541414 02

Skuldir.

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr. 1405000 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:	
a. Fallnir í gjalddaga	kr. 2718 00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	— 31612 50
	34330 50
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:	
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur	kr. 20671 53
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	— 81411 99
	102083 52
	Kr. 1541414 02

142

EFNAHAGSREIKNINGUR

4. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 4069849 06
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:	
a. Fallið í gjalddaga	kr. 56461 65
b. Ekki fallið í gjalddaga	— 50474 66
	— 106936 31
3. Inneign í Landsbanka Íslands	— 404516 13
	Kr. 4581301 50

Skuldir.

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr. 4302300 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:	
a. Fallnir í gjalddaga	kr. 7186 50
b. Ekki fallnir í gjalddaga	— 96801 75
	— 103988 25
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:	
a. Ógoldnir vextir og varasjóðs-	
tekjur	kr. 106936 31
b. Innborgaðar varasjóðstekjur ..	— 68076 94
	— 175013 25
	Kr. 4581301 50

142

EFNAHAGSREIKNINGUR

5. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 2904316 11
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:	
a. Fallið í gjalddaga	kr. 30158 74
b. Ekki fallið í gjalddaga	— 39791 72
	— 69950 46
3. Inneign í Landsbanka Íslands	— 156463 64
	Kr. 3130730 21

Skuldir.

142

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr. 3000000 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:	
Ekki fallnir í gjalddaga	— 75000 00
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði	— 55730 21
	Kr. 3130730 21

EFNAHAGSREIKNINGUR

142

6. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 2923181 20
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:	
a. Fallið í gjalddaga	kr. 24266 54
b. Ekki fallið í gjalddaga	— 40079 16
	— 64345 70
3. Inneign í Landsbanka Íslands	— 227550 16
	Kr. 3215077 06

Skuldir.

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr. 3000000 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:	
a. Fallnir í gjalddaga	kr. 88757 50
b. Ekki fallnir í gjalddaga	— 75000 00
	— 163757 50
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði	— 51319 56
	Kr. 3215077 06

142

EFNAHAGSREIKNINGUR

7. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 3943705 90
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:	
a. Fallið í gjalddaga	kr. 21090 87
b. Ekki fallið í gjalddaga	— 53984 99
	75075 86
3. Inneign hjá Landsbanka Íslands	— 137861 87
	Kr. 4156643 63

Skuldir.

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr. 3999700 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:	
a. Fallnir í gjalddaga	kr. 2035 00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	— 99992 50
	102027 50
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði	— 54916 13
	Kr. 4156643 63

142

EFNAHAGSREIKNINGUR

8. flokks veðdeildar Landsbanka Íslands 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr. 1068100 00
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:	
Ekki fallið í gjalddaga	— 5801 42
3. Inneign hjá Landsbanka Íslands	— 23001 02
	Kr. 1096902 44

Skuldir.

142

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr. 1068100 00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:	
Ekki fallnir í gjalddaga	— 26702 50
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði	— 2099 94
	Kr. 1096902 44

Reykjavík. 8. maí 1929.

Framkvæmdarstjórnin.

Magnús Sigurðsson. L. Kaaber. Georg Ólafsson.

Rich. Torfason.

Framanritaða reikninga höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og ekkert fundið við þá að athuga.

Ásg. Ásgeirsson. Björn E. Árnason.

Með skírskotun til yfirlýsingar endurskoðenda, kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, h. 16. maí 1929.

Fyrir hönd Landsbankanefndar.

Sveinn Ólafsson
formaður.

Þorleifur Jónsson.

142

EFNAHAGSREIKNINGUR

Sparisjóðs Árnessýslu á Eyrarbakka 31. desember 1928.

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Fasteignaveðslán	kr.	99703 50	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	479769 00	
c. Handveðslán	—	250 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveitafélaga .	—	70492 00	
e. Reikningslán	—	13348 06	
			— 663562 56
2. Vixlar	—	41890 00	
3. Verðbréf	—	11000 00	
4. Inneign í bönkum:			
a. Í Landsbanka Íslands, Reykjavík	kr.	163991 87	
b. Í útibúi Landsbanka Íslands, Selfossi	—	7579 22	
			— 171571 09
5. Fasteignir	—	2036 06	
6. Ýmsir debitorar	—	1432 50	
7. Húsbúnaður og áhöld	—	1400 00	
8. Óinnkomnir vextir fallnir í gjalddaga	—	14200 21	
9. Peningar í sjóði	—	3182 51	
			Kr. 909274 93

Skuldir.

1. Sparisjóðsinnstæðufé	kr.	898507 65
2. Innheimt fé ekki útborgað	—	310 23
3. Fyrirfram greiddir vextir	—	10457 05
		Kr. 909274 93

REIKNINGUR**142****yfir tekjur og gjöld Sparisjóðs Árnassýslu á Eyrarbakka árið 1928.****Tekjur.**

1. Vextir	kr.	67640 05
2. Forvextir af víxlum	—	2589 10
3. Ýmsar tekjur	—	91 85
4. Tap, fært Landsbankanum til gjalda	—	50000 00
5. Flutt til næsta árs	—	3743 16
		Kr. 124064 16

Gjöld.

1. Flutt frá fyrra ári	kr.	31656 74
2. Vextir	—	40122 97
3. Kostnaður	—	7639 70
4. Tap	—	44644 75
		Kr. 124064 16

REIKNINGUR**142****yfir innborganir og útborganir Sparisjóðs Árnassýslu á Eyrarbakka árið 1928.****Innborganir.**

1. Peningar í sjóði 1. janúar 1928	kr.	3237 51
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	45837 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	80940 55
c. Handveðslán	—	42 00
d. Lán gegn ábyrgð sveitafélaga ..	—	283 00
e. Reikningslán	—	16645 94
		kr. 143748 49
Flyt	kr.	146986 00

142

	Flutt	kr.	146986 00
3.	Víxlar innleystir	—	68272 00
4.	Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	—	56598 06
5.	Vextir:		
a.	Af lánum	kr.	62908 10
b.	Aðrir vextir	—	4731 95
			67640 05
6.	Forvextir af víxlum	—	2589 10
7.	Provision	—	91 85
8.	Innborgað í reikning Landsbankans í Reykjavík ..	—	21238 59
9.	Innborgað í reikning útibús Landsbankans, Selfossi	—	94105 55
10.	Bankavaxtabréf innleyst	—	1000 00
11.	Ýmsir debitorar	—	32742 42
12.	Fasteignarekstur	—	1935 42
13.	Innheimt fé	—	10929 53
14.	Ágóða- og tapsreikningur	—	60888 75
15.	Tap sparisjóðsins fært Landsbankanum til gjalda	—	50000 00
		Kr.	615017 32

Útborganir.

1.	Veitt fasteignaveðslán	kr.	23400 00
2.	Keyptir víxlar	—	70993 00
3.	Útborgað sparisjóðsfé	—	93730 15
4.	Útborgað í reikning Landsbankans í Reykjavík ..	—	162446 88
5.	Útborgað í reikning útibús Landsbankans, Selfossi	—	93032 23
6.	Ýmsir debitorar	—	2376 68
7.	Fasteignarekstur	—	1270 45
8.	Útborgað af innheimtufé	—	11289 25
9.	Útborgaðir vextir:		
a.	Af sparisjóðsfé	kr.	40084 67
b.	Aðrir vextir	—	38 30
			40122 97
10.	Kostnaður:		
a.	Laun	kr.	5815 00
b.	Eftirlitsm. banka og sparisjóða	—	189 30
c.	Ferðakostnaður m. m.	—	193 00
d.	Húsaleiga, ljós og hiti	—	1069 00

Flyt kr. 7266 30 kr. 498661 61

	Flutt	kr.	7266 30	kr.	498661 61	142
e. Símakostnaður	—		211 15			
f. Ritföng, frímerki o. fl.	—		162 25			
				—	7639 70	
11. Ágóða- og tapsreikningur				—	105533 50	
12. Peningar í sjóði 31. desember				—	3182 51	
					Kr. 615017 32	

REIKNINGUR

143

Kirkjujarðasjóðs árið 1928.

Tekjur.

1. Sjóður frá fyrra ári:						
a. Bankavaxtabréf	kr.	242400 00				
b. Skuldabréf Vestmannaeyja ...	—	90000 00				
c. Innstæða í Söfnunarsjóði ...	—	72338 84				
d. Útistandandi í lánum	—	768817 97				
e. Peningar	—	69566 22				
				kr.	1243123 03	
2. Andvirði seldra kirkjujarða	—	21700 00				
3. Afborganir lána	—	33356 44				
4. Vextir:						
a. Af lánum	kr.	30873 87				
b. — Söfnunarsjóðsinnstæðu ...	—	4267 99				
c. — bankavaxtabréfum	—	10638 00				
d. — skuldabréfum Vestm.eyja .	—	5400 00				
e. — bankainneign	—	6335 33				
				—	57515 19	
5. Frá framkvæmdarstjóra Flóaáveitunnar, endurgreiddur áveitukostnaður	—	3859 37				
					Kr. 1359554 03	

143

Gjöld.

1. Vextir af andvirði seldra kirkjujarða frá presta- köllum undir eldri launalögum	kr.	748 00
2. Gjöld sjóðsins	—	3400 00
3. Ýmsar greiðslur	—	54056 43
4. Til jafnaðar móti tekjulið 3	—	33356 44
5. Vextir til Prestslaunasjóðs	—	29468 25
6. Eign í árslok:		
a. Bankavaxtabréf	kr. 230400 00	
b. Skuldabréf Vestmannaeyja ..	— 85000 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 76606 83	
d. Útistandandi í lánum	— 754541 53	
e. Peningar	— 91976 55	
		— 1238524 91

 Kr. 1359554 03

Reykjavík, 17. desember 1929.

G. Sveinbjörnsson.

ÚTKOMIÐ Í A-DEILD STJÓRNARTÍÐINDANNA 1929.

*Auglýsing um alþjóðapóstsamning, undirskrifuð af forsætisráð-
herra 31. desember 1929 (nr. 85).*

SKRÁ**144**

yfir samvinnufélög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1929.

1. Kaupfélag Siglufirðinga, Siglufirði (Lögb. nr. 15).
2. Sláturfélag Vestfjarða, Ísafirði (Lögb. nr. 21).

SKRÁ**145**

yfir hlutafélög, sem birt hafa verið í Lögbirtingablaðinu árið 1929.

1. Líftryggingarfélagið Andvaka, Reykjavík (Lögb. nr. 1).
2. H.f. Sæbjörg, Hafnarfirði (Lögb. nr. 2).
3. Magnús Th. S. Blöndahl h/f, Reykjavík (Lögb. nr. 2).
4. Íshúsfélag Hnífsdælinga h/f, Hnífsdal (Lögb. nr. 7).
5. Íshúsfélag Bolungarvíkur h/f, Bolungarvík (Lögb. nr. 7).
6. H.f. Pípuverksmiðjan, Reykjavík (Lögb. nr. 8).
7. H.f. Bifreiðafélag Eskifjarðar, Eskifirði (Lögb. nr. 9).
8. British Petroleum Company, Ltd., Reykjavík (Lögb. nr. 10).
9. H.f. Tjaldur, Reykjavík (Lögb. nr. 11).
10. H.f. Dofri, Þingeyri (Lögb. nr. 12).
11. H.f. Sjóklæðagerð Íslands, Reykjavík (Lögb. nr. 12).
12. H.f. Prentsmiðja Hafnarfjarðar, Hafnarfirði (Lögb. nr. 17).
13. H.f. Rafmagn, Reykjavík (Lögb. nr. 21).
14. H.f. Hlér, Reykjavík (Lögb. nr. 22).
15. H.f. Verzlunin Örninn, Reykjavík (Lögb. nr. 22).
16. H.f. Bein, Siglufirði (Lögb. nr. 24).
17. H.f. Verzlunin Framtíðin, Akureyri (Lögb. nr. 30).
18. H.f. Elliði, Reykjavík (Lögb. nr. 34).
19. Jón Ólafsson & Co., h/f, Reykjavík (Lögb. nr. 35).
20. H.f. Frystihúsið Svalbarð, Svalbarðseyri (Lögb. nr. 36).
21. Verzlunin Egill Jacobsen h/f, Reykjavík (Lögb. nr. 40).
22. H.f. Örninn, Hafnarfirði (Lögb. nr. 47).
23. H.f. Júpíter, Hafnarfirði (Lögb. nr. 49).
24. Hlutafélagið Varðarhúsið, Reykjavík (Lögb. nr. 52).

FIRMNATILKYNNINGAR.

Samkvæmt lögum nr. 42., 13. nóvbr. 1903, um verzlunarskrár, firmu og prókúruumboð, hafa eftirgreindar tilkynningar verið auglýstar árið 1929.

I. Reykjavík.

1. Hlutafélagið Det kongelige octroierede almindelige Brandassurance Compagni tilkynnir hér með að umboð það á Eskifirði, sem firmað Carl D. Tulinius Eft.flgr. hingað til hefir stjórnað, verður lagt niður frá 30. sept. 1928 að telja, og að svæði þau er heyrðu undir umboðið verða frá þeim tíma lögð undir umboðið í Reykjavík, sem herra kaupm. C. Behrens stjórnar.

Til umboðs þess, sem herra kaupm. C. Behrens stjórnar telst þá: Kaupstaðirnir Reykjavík, Hafnarfjörður og Akureyri, svo og eftirtaldar sýslur: Borgarfjarðar-, Mýra-, Gullbringu-, Kjósar-, Árnes-, Rangárvalla-, Vestmannaeyja-, Skaftafells-, Suður- og Norðurmúla-, Þingeyjar-, Eyjafjarðar- og Skagafjarðarsýsla. Að öðru leyti vísast til umboðsbréfs þess, sem gefið var út til handa hr. kaupm. C. Behrens 6. janúar 1926, sem enn er í gildi.

Kaupmannahöfn, 17. sept. 1928.

Stjórnin í Det kongelige octroierede almindelige
Brandassurance-Compagni.
J. Vissing. G. Thorsen.

2. Við undirritaðir, Ó. H. Ólafsson, Laufásvegi 25 og Guido Bernhöft, Vonarstræti 4, Reykjavík, rekum heildsölu og umboðssöluverzlun með ótakmarkaðri ábyrgð hér í bænum undir firmanafninu H. Ólafsson & Bernhöft. Við ritum báðir firmað:

Ó. H. Ólafsson ritar þannig:

H. Ólafsson & Bernhöft.

Guido Bernhöft ritar þannig:

H. Ólafsson & Bernhöft.

Reykjavík, 5. janúar 1929.

Ó. H. Ólafsson.

Guido Bernhöft.

3. Eg undirritaður Sigurjón Eiríksson, Hverfisgötu 62, Reykjavík, tilkynni hérmeð til firmaskrárinnar, að eg rek hér í bænum smásölu,

heildsölu og umboðssölu — verzlun með allskonar varning, og með 146
ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu:

„Verzlunarfélag Reykjavíkur“.

Eg einn hefi rétt til að rita firmað.

Firmað rita eg þannig:

Verzlunarfélag Reykjavíkur.

Sigurjón Eiríksson.

Reykjavík, 21. jan. 1929.

Sigurjón Eiríksson.

4. Hérmeð leyfi eg mér að tilkynna til firmaskrár Reykjavíkur, að hr. John Wetlesen gengur úr firmanu frá deginum í dag að telja, og eg frá þeim degi verð einkaeigandi verzlunarinnar.

Jafnframt hefi eg í dag veitt herra Karl Petersen prókúru-
umboð fyrir firma mitt og ritar prókúruhafi firmað þannig:

ppo. Rich. N. Braun.

Reykjavík 2. janúar 1929.

Rich. N. Braun.

5. Hérmeð afturkallast prókúruumboð það, er eg á sínum tíma veitti herra verzlunarmanni Helga H. Zoëga fyrir Tóbaksverzlunina „London“.

Reykjavík, 12. janúar 1929.

Guðrún H. Zoëga.

6. Eg, Þorleifur Jónsson, fyr póstmeistari í Reykjavík, gef hérmeð konu minni, Ragnheiði Bjarnadóttur, umboð sem prókúruhafa fyrir verzlun mína, Silkibúðin í Reykjavík, og hefir hún öll réttindi prókúruhafa samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903.

Firmað ritar hún þannig:

p.p. Silkibúðin.

Ragnheiður Bjarnadóttir.

Reykjavík, 14. jan. 1929.

Þorleifur Jónsson.

7. Hérmeð tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að Hjalti S. Espholin, Akureyri, er genginn úr firmanum „Kaffibætisgerð Íslands, Ingólfur G. S. Espholin“, Reykjavík, en í stað hans er genginn í ofanefnt firma Sigurður Jónasson, Sólvöllum 15, Reykjavík, með sömu réttindum og skyldum.

Reykjavík, 16. júlí 1928.

Ingólfur G. S. Espholin.

Sigurður Jónasson. Magnús Bl. Jónsson. Hjalti Espholin.

- 146 8. Hérmeð tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að meðundirritaðir past. emer. Magnús Bl. Jónsson, Skólavörðustíg 3, Rvík, og Sigurður Jónasson, lögfr., Sólvallargötu 15, Rvík, eru frá og með deginum í dag gengnir úr firmanu „Kaffibætisgerð Íslands, Ingólfur G. S. Espholin“, Rvík, en Ingólfur G. S. Espholin, Austurstræti 5, Rvík, rekur firmað einn áfram á eigin ábyrgð.

Reykjavík, 11. febr. 1929.

Ingólfur G. S. Espholin. Sigurður Jónasson. Magnús Bl. Jónsson.

9. Hérmeð tilkynnist til firmaskrár Reykjavíkur, að prókúruumboð það, sem eg á sínum tíma veitti hr. Hannesi Ólafssyni, nú til heimilis Grettisgötu 2, Rvík, afturkallast hérmeð frá deginum í dag.

Reykjavík, 12. febrúar 1929.

Verslunin Örninn.

Dagbjartur Sigurðsson.

10. Eg undirritaður hefi selt hr. Haraldi Björnssyni verzlun mína, Verzlunarfélag Reykjavíkur, og hætti því að starfa undir þessu firmanafni.

Reykjavík, 19. febr. 1929.

Sigurjón Eiríksson.

11. Við undirritaðir trésmiðir, Sigfús Jónsson og Kári Sigurðsson, báðir til heimilis í Garðastræti 4, Rvík, tilkynnum hérmeð til firmaskrárinnar, að við rekum hér í bænum trésmíðavinnustofu með allskonar tré- og áhaldasmiði undir nafninu „Trésmiðjan Fjölnir“, og með ótakmarkaðri ábyrgð. Við einir, hvor um sig, höfum rétt til að rita firmað.

Firmað ritum við þannig:

pr. Trésmiðjan Fjölnir.

Sigfús Jónsson.

eða

pr. Trésmiðjan Fjölnir.

Kári Sigurðsson.

Reykjavík, 20. febr. 1929.

Sigfús Jónsson. Kári Sigurðsson.

12. Við undirritaðir, Þórður Þórðarson, Laugaveg 45, Rvík, og Sigurður Jónsson, Hverfisgötu 56, Rvík, tilkynnum hérmeð, að við í félagi rekum verzlun á Laugaveg 45 hér í bænum með allskonar

vörur, undir firmanafninu Verzlunin „Hamborg“, báðir með ótak- 146
markaðri ábyrgð. Hvor um sig hefir rétt til að rita firmað.

Þórður Þórðarson ritar firmað þannig:

pr. Verzlunin Hamborg

Þórður Þórðarson.

Sigurður Jónsson ritar firmað þannig:

pr. Verzlunin Hamborg

Sigurður Jónsson.

Reykjavík, 8. marz 1929.

Sigurður Jónsson. Þórður Þórðarson.

Jafnframt tilkynnist það, að eg frá deginum í dag hætti að
verzla undir mínu nafni.

Reykjavík, 8. marz 1929.

Þórður Þórðarson.

13. Hérmeð tilkynnist, að úr firmanu J. Thorsteinsson & Co. eru
gengnir þeir Magnús Benjamínsson, úrsmiður, og Sigurður Jóns-
son, járnsmiður.

Einkaeigandi firmans er því hér eftir frú Hulda Þorsteins-
son og ritar hún ein firmað þannig:

J. Thorsteinsson & Co.

Hulda Þorsteinsson.

Prókúru hefir eins og áður Jónatan Þorsteinsson.

Reykjavík, 4. apríl 1929

Hulda Þorsteinsson. Sigurður Jónsson. Magnús Benjamínsson.

14. Eg undirritaður, Jóhann Karlsson, hefi selt hr. Gunnari Sigurjóns-
syni, Ingólfsstræti 21 B, verzlun mína „Gunnarshólmi“, á Hverf-
isgötu 64, ásamt firmanafni, og ritar hann firmað þannig:

Verzlunin Gunnarshólmi.

Gunnar Sigurjónsson.

Reykjavík, 10. marz 1929.

Jóhann Karlsson. Gunnar Sigurjónsson.

15. Við undirritaðar, ekkjufrú Ása Ólafsson, fædd Jacobsen, og ung-
frú Ásta Málfríður Petra Duus, eigendur firmans H. P. Duus, sem
rekur verzlun í Reykjavík, afturköllum hérmeð prókúruumboð það,
er við gáfum herra Carl Proppé 22. ágúst 1927.

Jafnframt veitum við nefndum Carl Proppé og herra Ingv-

145

ari Ólafssyni, Aðalstræti 2, Reykjavík, sameiginlegt prókúruumboð til þess báðum saman að rita firmað pr. prókúra.

Köbenhavn, 5. marz 1929.

H. P. Duus.

Ása Ólafsson. Ásta Duus.

Ingvar Ólafsson og Carl Proppé rita firmað þannig:

p. p. H. P. Duus.

C. Proppé. I. Ólafsson.

16. Við undirritaðir Sveinn Egilsson og Jón Egilsson, báðir til heimilis á Laugavegi 40 B, Reykjavík, tilkynnum hérmeð til firmaskrárinnar, að við rekum hér í bænum vinnustofu til bifreiðaviðgerða og verzlun með bifreiðar og allskonar efni til þeirra, undir firmanafninu:

Bifreiðasmiðja Sveins Egilssonar.

Firmað rekum við með ótakmarkaðri ábyrgð og höfum við einir — hvor um sig — rétt til að rita firmað, og ritum það þannig:

Bifreiðasmiðja Sveins Egilssonar.

Jón Egilsson.

Bifreiðasmiðja Sveins Egilssonar.

Sveinn Egilsson.

Reykjavík, 17. apríl 1929.

Jón Egilsson. Sveinn Egilsson.

17. Eg undirritaður, sem með kaupsamningi, dags. 29. júní 1926, hefi keypt „Verzlunina Liverpool“ hér í bæ, ásamt útibúum á Laugavegi 49 og Baldursgötu 11, tilkynni hérmeð til firmaskrár Reykjavíkur, að eg rek nefnda verzlun áfram með sama firmanafni með ótakmarkaðri ábyrgð.

Jafnframt tilkynnist, að eg, frá og með deginum í dag, veiti hr. Theodór Siemsen umboð sem prókúruhafa fyrir nefnda verzlun með útibúum með öllum réttindum og skyldum prókúruhafa samkvæmt lögur nr. 42. 13. nóv. 1903.

Firmað rita eg þannig:

Verzlunin Liverpool.

Magnús Kjaran.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

p. p. Verzlunin Liverpool.

Theodór Siemsen.

Reykjavík, 6. febr. 1929.

Magnús Kjaran.

18. Það tilkynnist hérmeð, að bankaprókúra, sem ungfrú Oddfríði Sæmundsdóttur, Vitastíg 11, Rvík, var veitt fyrir smjör- og kaffiverzlunina Irma, Hafnarstræti 22, Rvík, afturkallast hérmeð, og nefnd bankaprókúra veitt frá sama tíma ungfrú Ingibjörgu Jóhannesdóttur, Bræðraborgarstíg 12 c, Rvík.

Kaupmannahöfn, 22. apríl 1929.

Carl Schepler.

19. Hérmeð afturkallast prókúruumboð það, er hr. Stefán Árnason hefir haft fyrir firmað Fr. Steinholt & Co., Reykjavík.

Reykjavík, 10. júní 1929.

Fr. Steinholt & Co.

20. Það tilkynnist hérmeð til firmaskrár Reykjavíkur, að eg undirritaður, Gísli Þorbjarnarson, Bergstaðastræti 36, Reykjavík, rek verzlun hér í bæ undir firmanafninu „Verzlunin Nýhöfn“. Verzlunina rek eg með ótakmarkaðri ábyrgð. Prókúruumboð fyrir firmað hefir Jónas Andrésson, Njálsgötu 64, Rvík.

Firmað rita eg þannig:

Verzlunin Nýhöfn.

Gísli Þorbjarnarson.

Prókúruhafi ritar:

p. p. „Verzlunin Nýhöfn“.

Jónas Andrésson.

Reykjavík, 16. maí 1929.

Gísli Þorbjarnarson.

21. Eg undirritaður, Jóhann Karlsson, Ingólfsstræti 16, Reykjavík, tilkynni hérmeð til firmaskrárinnar, að eg rek verzlun undir firmanafninu „Verzlunin Merkjasteinn“. Firmað rek eg með ótakmarkaðri ábyrgð og rita eg það einn.

Firmað rita eg þannig:

pr. Verzlunin Merkjasteinn.

Jóhann Karlsson.

Reykjavík, 23. maí 1929.

Jóhann Karlsson.

22. Það tilkynnist hérmeð til firmaskrár Reykjavíkur, að frú Guðrún Ólafsdóttir, Skólavörðustíg 19, Reykjavík, rekur verzlun, með

- 146 ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu „Íshúsið Herðubreið“, með ís, beitu og aðrar frystiafurðir, ásamt útgerð.

Guðrún Ólafsdóttir ritar firmað þannig:

Íshúsið Herðubreið.

Guðrún Ólafsdóttir.

Óskar Halldórsson, útgerðarmaður, Skólavörðustíg 19, Reykjavík, hefir prókúruumboð fyrir firmað, og ritar hann firmað þannig:

pr. pr. Íshúsið Herðubreið.

Reykjavík, 15. maí 1929.

Guðrún Ólafsdóttir.

23. Geir H. Zoëga, kaupmaður í Reykjavík, tilkynnir hérmeð, að hann reki verzlun í Austurstræti nr. 4, Reykjavík, með tóbaks- og sælgætisvörur, undir firmanafninu „Verzlunin Havana“, með ótakmarkaðri ábyrgð.

Firmað ritar Geir H. Zoëga þannig:

Verzlunin Havana.

Geir H. Zoëga.

Reykjavík, 16. maí 1929.

Geir H. Zoëga.

24. Eg undirrituð, Guðríður Á. Bramm, veiti hérmeð tengdasyni mínum, Jóni Helgasyni, prókúruumboð fyrir mig og verzlun mína.

Prókúruhafi ritar þannig:

pr. pr. Guðríður Á. Bramm.

Jón Helgason.

pr. pr. Fatabúðin.

Jón Helgason.

Reykjavík, 6. ágúst 1929.

Guðríður Á. Bramm.

25. Eg undirritaður, Dagbjartur Sigurðsson, Miðstræti 5, Rvík, tilkynni hérmeð til firmaskrár Reykjavíkur, að eg rek hér í bænnum smásöluverzlun með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu: Verzlunin Höfn.

Eg einn hefi rétt til að rita firmað og rita það þannig:

Verzlunin Höfn.

Dagbjartur Sigurðsson.

Reykjavík, 20. ágúst 1929.

Dagbjartur Sigurðsson.

26. Hérmeð tilkynnist, að firmað Bræðurnir Espholin, Akureyri, hættir að reka útibú í Reykjavík. **146**

Akureyri. 22. ágúst 1929.

Hjalti Espholin.

Reykjavík, 28. ágúst 1929.

Ingólfur G. S. Espholin.

27. Við undirritaðir, Nathan & Olsen, gefum hérmeð hr. Einari Samúelssyni, Strandgade 23, Köbenhavn, umboð sem prókúruhafa fyrir firma okkar, og hefir hann öll réttindi prókúruhafa samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. Nathan & Olsen.

E. Samúelsson.

Reykjavík, 9. september 1929.

Nathan & Olsen.

28. Hérmeð leyfi eg mér að tilkynna til firmaskrár Reykjavíkur, að eg hefi selt Tóbaksverzlunina „London“, firmanu Ó. Johnson & Kaaber í Reykjavík, frá 1. janúar að telja.

Reykjavík, 31. janúar 1929.

Guðrún H. Zoëga.

Það staðfestist hérmeð, að við undirritaðir höfum keypt Tóbaksverzlunina „London“ í Reykjavík frá 1. janúar 1929 að telja.

Ólafur Johnson ritar firmað þannig:

Tóbaksverzlunin „London“.

Ó. Johnson & Kaaber.

Arent Claessen ritar firmað þannig:

Tóbaksverzlunin „London“.

Ó. Johnson & Kaaber.

Reykjavík, 23. sept. 1929.

Ó. Johnson & Kaaber.

29. Það tilkynnist hérmeð, að eg, Eliníus Jónsson, kaupfélagsstjóri í Ólafsvík, rek með ótakmarkaðri ábyrgð verzlun í Reykjavík með vefnaðar- og klæðavörur og fleira undir firmanafninu „Verzlunin Skógafoss“, og er eg einn eigandi firmans og ábyrgur fyrir skuldbindingum þess.

Prókúru fyrir firmað hefir ungfrú Kristín Eliníusardóttir, Amtmannsstíg 4 í Reykjavík, og hefir hún öll réttindi prókúruhafa, samkvæmt gildandi lögum.

146

Firmað rita eg sjálfur þannig:
Verzlunin Skógafoss.
Eliníus Jónsson.

Firmað ritar prókúruhafi þannig:
pr. pr. Verzlunin Skógafoss.
Kristín Eliníusardóttir.
Ólafsvík, 27. september 1929.
Eliníus Jónsson.

30. Prókúruumboð það, sem herra bókari Árni Thorsteinsson, Reykjavík, hefir haft fyrir Sjóvátryggingarfélag Íslands h.f., afturkallast hérmeð.

Reykjavík, 1. nóvember 1929.
F. h. stjórnar Sjóvátryggingarfélags Íslands h.f.
Jes Zimsen. Lárus Fjeldsted.

31. Við undirritaðir, Guðmundur Sæmundsson, Hverfisgötu 32 b, Sigurpór Guðmundsson og Eiríkur Aðalsteinn Guðmundsson, Hverfisgötu 112, verzlunarm., allir til heimilis í Reykjavík, tilkynnum hérmeð, að við rekum verzlun í Reykjavík undir firmanafninu: Barónsbúð. Hver um sig ber ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum verzlunarinnar. Firmað rita allir hver í sínu lagi þannig:

pr. Barónsbúð.
Eiríkur A. Guðmundsson.
pr. Barónsbúð.
Sigurpór Guðmundsson.
pr. Barónsbúð.
Guðm. Sæmundsson.
Reykjavík, 10. desember 1929.
Eiríkur Aðalsteinn Guðmundsson.
Sigurpór Guðmundsson. Guðmundur Sæmundsson.

II. Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.

1. Framkvæmdastjóri Jón Björnsson frá Bæ tilkynnir, að hlutafé firmans H.f. Verzlunafélags Borgarfjarðar hafi á síðasta aðalfundi verið hækkað upp í kr. 60000,00, er sé að fullu greitt.
2. Björn Björnsson, kgl. hirðbakari, Vallarstræti 4, Reykjavík, og Guðjón Jónsson, kaupmaður, Akranesi, reka í sameiningu brauða- og kökugerð ásamt veitingum, á Akranesi, undir nafninu „Félagsbakarið“.

Fyrirtækið er rekið með ótakmarkaðri ábyrgð beggja eigenda. 146

Samþykki beggja þarf til að skuldbinda fyrirtækið, að öðru leyti en því, að hvor um sig af meðeigendunum getur samþykkt vöruvísla.

Björn Björnsson ritar firmað þannig:

„Félagsbakariíð“ Akranesi.

Björn Björnsson.

Guðjón Jónsson ritar firmað þannig:

„Félagsbakariíð“ Akranesi.

Guðjón Jónsson.

2. Stjórn h/f Mjólkurfélagsins „Mjöll“ tilkynnir, að Sigurður Jóhannsson hafi prókúruumboð fyrir félagið frá 1. júlí 1929.

Ritar hann firmað þannig:

pr. pr. h/f Mjólkurfélagið „Mjöll“.

Sigurður Jóhannsson.

III. Snæfellsnes- og Hnappadalssýsla.

1. Við undirritaðir, Lárus Rögnvaldsson og Sigurður Sigurgeirsson, bifreiðastjórar í Stykkishólmi, tilkynnur hérmeð til firmaskrár sýslunnar, að við rekum í félagi bifreiðakeyrslu í Stykkishólmi með firmanafninu „Bifreiðastöð Stykkishólms“. Hvor okkar um sig ritar firmað og ber ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum firmans.

Firmað ritum við þannig:

Bifreiðastöð Stykkishólms.

Lárus Rögnvaldsson.

eða

Bifreiðastöð Stykkishólms.

Sigurður Sigurgeirsson.

Stykkishólmi, 20. febrúar 1929.

Lárus Rögnvaldsson. Sigurður Sigurgeirsson.

IV. Barðastrandarsýsla.

1. Undirritað firma, Ó. Jóhannesson & Co., á Vatneyri, tilkynnum hérmeð til firmaskrár Barðastrandarsýslu, að við höfum tekið

146

Friðþjóf Ó. Jóhannesson inn í firmað sem fullábyrgan félagi, með sömu skyldum og réttindum og við höfum, frá 1. janúar 1930.

Vatneyri, 16. nóvember 1929.

Ó. Jóhannesson & Co.

Ó. Jóhannesson. Kr. Ó. Jóhannesson.

Garðar Ó. Jóhannesson. Gunnar Ó. Jóhannesson.

Friðþjófur Ó. Jóhannesson ritar firmað þannig:

Ó. Jóhannesson & Co.

Friðþj. Ó. Jóhannesson.

2. Við undirritaðir, Ó. Jóhannesson á Vatneyri, tilkynnum hérmeð til firmaskrár Barðastrandarsýslu, að við höfum tekið Friðþjóf Ó. Jóhannesson inn í firmað sem fullábyrgan félagi, með sömu skyldum og réttindum og við höfðu öðlast, frá 1. janúar 1930.

Vatneyri, 16. nóvember 1929.

Ó. Jóhannesson. Kr. Ó. Jóhannesson.

Garðar Ó. Jóhannesson. Gunnar Ó. Jóhannesson.

Friðþjófur Ó. Jóhannesson ritar firmað þannig:

Ó. Jóhannesson.

V. Ísafjarðarsýsla og Ísafjarðarkaupstaður.

1. Undirrituð Elísabet Guðmundsdóttir, Hnífsdal, tilkynni hérmeð til firmaskrár Ísafjarðarsýslu, að eg rek með ótakmarkaðri ábyrgð verzlun í Hnífsdal, undir firmanafninu: Verzlun Guðm. Sveinssonar.

Prókúru hefir herra Þórhallur Sæmundsson cand. jur. og ritar hann firmað þannig:

p. p. Verzlun Guðm. Sveinssonar.

Þórh. Sæmundsson.

Jeg rita firmað þannig:

Verzlun Guðm. Sveinssonar.

Elísabet Guðmundsdóttir.

Hnífsdal, 1. febrúar 1929.

Elísabet Guðmundsdóttir.

2. Hérmeð tilkynnist til firmaskrár Ísafjarðar, að vér undirritaðir, Ásgeir Jónsson, vélsmiður, Hafnarstræti, Bergsveinn Árnason, járnsmiður, Fjarðarstræti 18, Ingimundur Guðmundsson, vélsmiður, Silfurgötu 11, Sigtryggur Guðmundsson, vélsmiður, Fjarðarstræti 14, og Þórarinn Helgason, Hrannargötu 4, rekum vélsmiðju með ótakmarkaðri ábyrgð, hér í bænum, undir firmanafninu: „Vélsmiðjan Þór“.

Stjórn fyrirtækisins skipa þeir Ingimundur Guðmundsson, Sigtryggur Guðmundsson og Þórarinn Helgason, og þarf undir-

skrift minnst tveggja stjórnenda til að skuldbinda firmað umfram það, sem prókúruhafi hefir rétt til lögum samkvæmt. Framkvæmdastjóri fyrirtækisins er Bergsveinn Árnason og veitist honum hérmeð prókúruumboð fyrir firmað.

Stjórnin ritar firmað þannig:

Vélsmiðjan Þór.

Ingimundur Guðmundsson. Sigtryggur Guðmundsson.

Vélsmiðjan Þór.

Ingimundur Guðmundsson. Þórarinn Helgason.

Vélsmiðjan Þór.

Sigtryggur Guðmundsson. Þórarinn Helgason.

Framkvæmdastjóri ritar firmað þannig sem prókúruhafi:

p. p. Vélsmiðjan Þór.

Bergsveinn Árnason.

Ísafirði, 9. apríl 1929.

Ásgeir Jónsson. Bergsveinn Árnason.

Ingimundur Guðmundsson. Sigtryggur Guðmundsson.

Þórarinn Helgason.

3. Á aðalfundi Togarafélags Ísfirðinga h.f., sem haldinn var á Ísafirði, 17. marz 1929, voru kosnir í stjórn félagsins: Ólafur Pálsson kaupmaður, Jón G. Marísson, bankaritari, Magnús Ólafsson, íshússtjóri; varamaður Karl Olgeirsson, kaupmaður.

Prókúru fyrir félagið hefir Tryggvi Jóakimsson, framkvæmdarstjóri, sem ritar firmað þannig:

p. p. Togarafélag Ísfirðinga h/f.

Tryggvi Jóakimsson.

Í stjórn Togarafélags Ísfirðinga h/f., Ísafirði.

Ólafur Pálsson. Magnús Ólafsson. Karl Olgeirsson.

4. Á aðalfundi Eimskipafélags Vesturlands h.f., 26. marz 1929, varð sú breyting á stjórninni, að Hafsteinn Bergþórsson, var kosinn í staðinn fyrir G. Kristjánsson, sem gekk úr stjórninni.

Undirskriftum félagsins er hagað þannig:

Eimskipafélag Vestfjarða h.f.

G. M. Havstein. Jón S. Edwald.

Eimskipafélag Vestfjarða h.f.

G. M. Havstein. Hafsteinn Bergþórsson.

Eimskipafélag Vestfjarða h.f.

Jón S. Edwald. Hafsteinn Bergþórsson.

Ísafirði, 26. marz 1929.

Eimskipafélag Vestfjarða h.f.

G. M. Havstein.

- 146 5. Við undirritaðir, Guðjón Elías Jónsson, bankabókari, og Páll Guðmundsson, skósmiður, báðir til heimilis á Ísafirði, tilkynnum hér með til firmaskrár Ísafjarðar, að við rekum verzlun á Ísafirði með fullri ábyrgð, undir firmanafninu: Verzlunin Ísafold. — Ritum við firmað hvor um sig, og er undirskriftum hagað þannig:

Guðjón Elías Jónsson ritar þannig:

Verzlunin Ísafold.

Guðjón E. Jónsson.

Páll Guðmundsson ritar þannig:

Verzlunin Ísafold.

Páll Guðmundsson.

Ísafirði, 9. október 1929.

Guðjón E. Jónsson. Páll Guðmundsson.

VI. Húnavatnssýsla.

1. Ól. Ágúst Guðmundsson bifreiðarstjóri, á Hvammstanga, tilkynnir, að hann reki bifreiðastöð á Hvammstanga með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu: „Bifreiðastöð Hvammstanga“. Ritar hann firmað þannig:

Bifreiðastöð Hvammstanga.

Ól. Ágúst Guðmundsson.

VII. Siglufjarðarkaupstaður.

1. Hreggviður Þorsteinsson, Túngötu 20, Siglufirði, Gustav Blomquist, Lindargötu 22, Siglufirði, Matthías Hallgrímsson, Grundargötu 18, Siglufirði, tilkynna mér með, að þeir reki verzlun á Siglufirði undir firmanafninu „Skipaverzlun Siglufjarðar“.

Hver um sig hefir rétt til þess að rita firmað, en til ráðstafana á fasteignum og til veðsetningar eigna félagsins, þarf undirskrift allra, svo gildandi sé gagnvart félaginu.

Firmað rita félagar þannig, hver um sig:

pr. Skipaverzlun Siglufjarðar.

Hreggviður Þorsteinsson.

pr. Skipaverzlun Siglufjarðar.

Gustav Blomquist.

pr. Skipaverzlun Siglufjarðar.

Matthías Hallgrímsson.

Við ráðstafanir fasteigna og við veðsetningu eigna félags- **146**
ins rita félagar þannig:

pr. Skipaverzlun Siglufjarðar.

Hreggviður Þorsteinsson. Gustav Blomquist.

Matthías Hallgrímsson.

Siglufirði, 20. apríl 1929.

Hreggviður Þorsteinsson. Gustav Blomquist.

Matthías Hallgrímsson.

VIII. Eyjafjarðarsýsla og Akureyrarkaupstaður.

1. Hérmeð tilkynnist til firmaskrár Akureyrar, að helmingur samlagsfélagsins Elektro Co. á Akureyri, sem áður var eign Verzlunar Snorra Jónssonar, s. st., sem nú er undir gjaldprotaskiftum, hefir nú verið keyptur af meðundirritaðri frú Laufeyju Jóhannsdóttur, Strandgötu 29, Akureyri, en eignarráð á hinum helmingi téðs félags eru óbreytt.

Firmað ritum við hvort um sig þannig:

Elektro Co.

Laufey Jóhannsdóttir.

Elektro Co.

Indr. Helgason.

Akureyri, 28. marz 1929.

Laufey Jóhannsdóttir. Indr. Helgason.

2. Undirritaðir, Guðjón Bernharðsson og Aðalbjörn Pétursson, gullsmiðir, á Akureyri, reka verzlun á Akureyri með gull-, silfur- og plett-vörur, sem og annan búðarvarning þeirra fagi tilheyrandi, sem fullábyrgir félagar, undir firmanafninu: „Guðjón & Aðalbjörn“.

Hvor um sig hefir rétt til að rita firmað, og rita þeir það þannig:

pr. Guðjón & Aðalbjörn.

Guðjón Bernharðsson.

pr. Guðjón & Aðalbjörn.

Aðalbjörn Pétursson.

Akureyri, 28. júní 1928.

Aðalbjörn Pétursson. Guðjón Bernharðsson.

3. Eg undirritaður leyfi mér hérmeð að tilkynna til firmaskrár Akureyrar, að Guðjón Bernharðsson er genginn úr firmanu Guðjón

146

& Aðalbjörn, og heldur firmað áfram undir sama firmanafni, með mér einum sem fullábyrgum eiganda.

Akureyri, 1. marz 1929.

Aðalbjörn Pétursson.

Jafnframt sem hérmeð staðfestist að eg er genginn úr ofangreindu firma, lýsi eg yfir fullu samþykki mínu til þess að firmað sé rekið framvegis undir óbreyttu firmanafni.

Akureyri, 1. marz 1929.

Guðjón Bernharðsson.

IX. Norður-Múlasýsla og Seyðisfjarðarkaupstaður.

1. Hérmeð afturkallast prókúrumboð það, er herra Sigurður I. Guðmundsson,, Seyðisfirði, hefir haft fyrir firma okkar.

Reykjavík, 28. september 1929.

Nathan & Olsen.

2. Hérmeð tilkynnist til firmaskrár Seyðisfjarðarkaupstaðar, að Hermann Hermannsson er genginn úr firmanu Herm. Thorsteinsson & Co., Seyðisfirði, frá 26. júlí þ. á., en Einar Sigurðsson heldur atvinnunni áfram undir sama nafni og með fullri ábyrgð, óbreyttri að öllu leyti, frá sama degi.

Seyðisfirði, 3. október 1929.

Einar Sigurðsson. Hermann Hermannsson.

3. Eg, St. Th. Jónsson, kaupmaður á Seyðisfirði, gef hérmeð hr. Sigurði I. Guðmundssyni, verzlunarmanni, umboð sem prókúrista fyrir verzlun mína, og hefir hann öll réttindi prókúrista samkv. lögum.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. St. Th. Jónsson.

Sigurður I. Guðmundsson.

Seyðisfirði, 5. október. 1929.

St. Th. Jónsson.

4. Í dag hefir firmað Herm. Thorsteinsson & Co., Seyðisfirði, swift herra Hermann Þorsteinsson prókúrumboði hans fyrir téð firma.

Seyðisfirði, 2. nóvember 1929.

Herm. Thorsteinsson & Co.

Ein. Sigurðsson.

X. Suður-Múlasýsla.

146

1. Emil Björn Magnússon og Markús Einar Jensen reka verzlun á Eskifirði, sem full-ábyrgir félagar, með firmanafni: Makki & Milli. Firmað rita þeir báðir þannig:

Pr. „Makki & Milli“.

M. Jensen. Emil B. Magnússon.

2. Hlutfélagið „Bifreiðafélag Eskifjarðar“ hefir heimili og varnarþing á Eskifirði.

Samþykktir félagsins eru dags. 21. nóvember 1928.

Tilgangur þess er að halda uppi bifreiðaakstri fyrir Eskifjarðarkauptún og nágrenni.

Stjórn félagsins skipa: Símon Jónasson, Tómas P. Magnússon, Ólafur H. Sveinsson á Eskifirði. Varastjórnendur: Páll Magnússon og Páll Bóason, s. st.

Undirskrift tveggja stjórnenda þarf til að skuldbinda félagið, rita þeir firmað þannig:

F.h. Bifreiðafélag Eskifjarðar.

Ó. H. Sveinsson. Símon Jónasson.

eða

F.h. Bifreiðafélag Eskifjarðar.

Ó. H. Sveinsson. Tómas P. Magnússon.

eða

F.h. Bifreiðafélag Eskifjarðar.

Símon Jónasson. Tómas P. Magnússon.

Upphæð hlutafjár er 2250 krónur, er því skift í 50, 100 og 300 króna hluti.

Hlutabréfin hljóða á nafn.

Engin sérréttindi fylgja neinum hlutum og engin lausnarskylda hvílir á þeim.

Félagið hefir forkaupsrétt á hlutabréfum. Hlutafjársofnunni er lokið og hlutaféð greitt.

Hver hluthafi hefir eitt atkvæði fyrir hverja 50 króna hluta-eign í félaginu.

Aðalfund skal boða með viku fyrirvara, með venjulegri auglýsingu á Eskifirði og með ábyrgðarbréfi eða símskeyti til hvers einstaks hluthafa, sem dvelur utan Eskifjarðar.

3. Friðgeir Hallgrímsson, Ingólfur Hallgrímsson og Krístrún Jóhanna Gísladóttir, til heimilis á Eskifirði, tilkynna hérmeð til skrásetningar í firmaskrá Suður-Múlasýslu, að vér í félagi rekum verzlun á Eskifirði með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu „Friðgeir Hallgrímsson & Sonur“.

146

Rétt til að rita firmað hafa Ingólfur Hallgrímsson og Friðgeir Hallgrímsson.

Friðgeir Hallgrímsson ritar firmað þannig:

pr. Fr. Hallgrímsson & Sonur.

Fr. Hallgrímsson.

Ingólfur Hallgrímsson ritar firmað þannig:

pr. Fr. Hallgrímsson & Sonur.

I. Hallgrímsson.

Eskifirði, 16. febrúar 1929.

Fr. Hallgrímsson. Ingólfur Hallgrímsson. Krístrún J. Gísladóttir.

XI. Vestmannaeyjar.

1. Carl Gräns, Heimagötu 20, og Sig. Sigurðsson, Vestmannabraut 46, tilkynna, að þeir reki verzlun í Vestmannaeyjum undir firmanafninu: Sigurðsson & Gräns. Báðir bera ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum firmans og ritar hvor um sig firmað.

2. Hérmeð tilkynnist, að Sigurður Ásgeir Gunnarsson er orðinn með-eigandi í Verzl. Gunnar Ólafsson & Co., sem fullábyrgur félagi með rétti til að rita firmað.

Prókúruumboð það, sem hann hefir haft fyrir firmað, fellur niður.

Hinn nýi félagi ritar firmað þannig:

Gunnar Ólafsson & Co.

Sig. Á. Gunnarsson.

Vestmannaeyjum, 2. janúar 1929.

Jóhann Þ. Jósefsson. Gunnar Ólafsson.

3. Eg undirritaður, G. J. Johnsen, kaupmaður, Vestmannaeyjum, gef hérmeð herra Carl Rosenkjær, sama stað, umboð sem prókúrista fyrir verzlun mína, sem rekin er undir nafninu Verzlun G. J. Johnsen, og hefir hann öll réttindi samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóvember 1903.

Firmað ritar hann þannig:

pr. pr. Verzlun G. J. Johnsen.

Carl Rosenkjær.

Vestmannaeyjum, 9. nóvember 1929.

G. J. Johnsen.

4. Hérmeð tilkynnist til firmaskrár Vestmannaeyja, að prókúruumboð það, sem herra Jes A. Gíslason, hér, hefir haft fyrir verzlun

un mína, sem rekin er undir nafninu Verzlun G. J. Johnsen, aft- 146
urkallast hérmeð.

Vestmannaeyjum, 9. nóvember 1929.

G. J. Johnsen.

XII. Árnessýsla.

1. Undirrituð ekkja, Ástríður Eiríksdóttir, Skálavík, sem fengið hefir leyfi til að sitja í óskiftu búi eftir mann minn sáluga, Magnús Gunnarsson, kaupmann, sama staðar, gef hérmeð einkasyni mínum, Jóni Magnússyni, Skálavík á Stokkseyri, umboð sem prókúrista fyrir verzlun mína, sem rekin er undir nafninu: Verzlun M. Gunnarssonar á Stokkseyri, og hefir hann öll réttindi prókúrista samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóvember 1903.

pr. Verzlun M. Gunnarssonar.

Jón Magnússon.

Stokkseyri, 1. október 1929.

Ástríður Eiríksdóttir.

XIII. Gullbringu- og Kjósarsýsla og Hafnarfjarðarkaupstaður.

1. Sameignarfélagið Akurgerði í Hafnarfirði tilkynnir, að erindreki Gunnar Egilson, sem nú er látinn, hafi í ágústmánuði 1927 gengið úr firmanu, þannig, að núverandi eigendur séu aðeins þeir Þórarinn Egilson, framkvæmdarstjóri í Hafnarfirði, og Ásgrímur Sigfússon, framkvæmdarstjóri í Hafnarfirði.

Rita þeir firmað hvor um sig þannig:

Þórarinn Egilsson ritar:

S/F Akurgerði.

Þórarinn Egilsson.

Ásgrímur Sigfússon ritar:

S/F Akurgerði.

Ásgr. Sigfússon.

Ef um veðsetningu á eignum firmans er að ræða, þarf undirskrift beggja eigendanna.

Hafnarfirði, 2. apríl 1929.

Þórarinn Egilsson. Ásgr. Sigfússon.

2. Hérmeð leyfi eg mér að tilkynna til firmaskrár Hafnarfjarðar, að firmað Bifreiðastöð Steindórs, Hafnarfirði, er frá og með deginum

146

í dag hætt að starfa, og beiðist því strikað út af firmaskrá Hafnarfjarðar.

pt. Hafnarfirði, 10. apríl 1929.

Virðingarfullst.

Steindór Einarsson.

3. Leyfum oss hérmeð að tilkynna, að úr stjórn h/f. „Sindri“ hefir gengið stórkaupmaður. Fr. Steinholt, Bankastræti 6, en í hans stað verið kosinn verzlunarmaður. Skúli Jónsson, Vesturgötu 5, og ritar hann firmað ásamt tveim meðstjórnendum þannig:

H.F. Sindri.

Jens Eyjólfsson. Skúli Jónsson.

H.F. Sindri.

Skúli Jónsson. Jón Eiríksson.

Virðingarfullst.

H.F. Sindri.

Jens Eyjólfsson. Jón Eiríksson. Skúli Jónsson.

147

AUGLÝSING

frá skráritara vörumerkja í Reykjavík um skrásetningar þær, sem gjörðar hafa verið árið 1929.

Skrás. 1929, nr. 1.

Tilkynnt 12. desbr. 1928, kl. 3. síðd., af firmanu Hovis, Limited, verksmiðjurekstur og verzlun, London, England, og skrásett 3. janúar 1929.

Orðið:

HOVIS

Merkið er skrásett í London 14. desbr. 1895, 42. flokki, fyrir efni notuð sem matvæli eða í mat, og síðast endurnýjað 14. desbr. 1923. — Tilkynnandi er fyrst 29. marz 1901 skráður sem eigandi merkisins.

Skrás. 1929, nr. 2.

147

Tilkynnt 12. desbr. 1928, kl. 3 síðd., af Vacuum Oil Company, Aktiebolag, verzlun, Stockholm í Svíþjóð, og skrásett 3. janúar 1929.
Orðið:

Mobilubricant

Samkvæmt tilkynningu 18. maí 1926, er merkið skrásett í Stokk-hólmi 25. s. m. fyrir olíur og smurningsefni, fljótandi eða föst, og svíp-uð efni til smurnings, ljósa og hitunar, ásamt steinolíuefnum og þess-konar til orkuframleiðslu. Er orðið Mobilubricant að skoða sem sér-stakt heiti á ofangreindum vörutegundum.

Skrás. 1929, nr. 3.

Tilkynnt 18. desbr. 1928, kl. 2 síðd., af firmanu Chrysler Cor-poration, verksmiðjurekstur, Detroit í Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 3. janúar 1929.

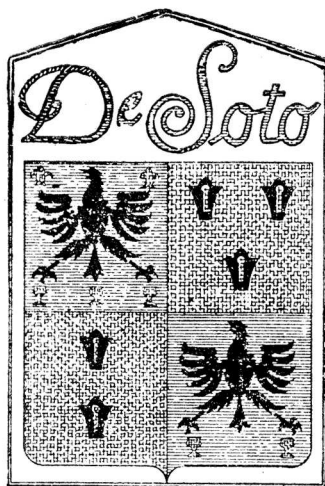
Hnöttur með þverbandi, þar sem standa orðin: FARGO EX-PRESS.

Samkv. tilkynningu 5. apríl 1928, er merkið skrásett í Wash-ington 2. október s. á. fyrir vöruflutningabifreiðar og almenningsvagna og hluta úr þeim, og er orðið Fargo sérstaklega tilbúið heiti á ofan-greindum vörutegundum.

147

Skrás. 1929. nr. 4.

Tilkynnt 18. desbr. 1928, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 3. janúar 1929.

Miði með tvöfaldri umgerð, þar sem standa efst orðin: De Soto, með skriflettri. Þar fyrir neðan er miðanum skift í fjóra reiti, og eru í tveimur þeirra fuglsmyndir, en í hinum skrautmyndir.

Samkv. tilkynningu 5. apríl 1928, er merkið skrásett í Washington 9. október s. á. fyrir bifreiðar og hluta úr þeim, og ber að skoða orðin De Soto sem sérstaklega tilbúið heiti á ofangreindum vörutegundum.

Skrás. 1929, nr. 5.

Tilkynnt 19. desbr. 1928, kl. 11 árd., af Hlutafélaginu „Shell“ á Íslandi, olíuverzlun, Skildinganesi við Skerjafjörð, og skrásett 5. janúar 1929.

Orðið:

MJALLHVÍT

Merkið er skrásett fyrir steinolú og steinolúafurðir og er orðið Mjallhvít að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti á ofangreindum vörutegundum.

Skrás. 1929, nr. 6.

147

Tilkynnt 19. desbr. 1928, kl. 11 árd., af sama, og skrásett 5. janúar 1929.

Orðið:

ÆGIR

Merkið er skrásett fyrir steinolíu og steinolíuafurðir og er orðið Ægir að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti á þeim vörutegundum.

Skrás. 1929, nr. 7.

Tilkynnt 19. desbr. 1928, kl. 11 árd., af sama, og skrásett 5. janúar 1929.

Orðið:

SVANHVÍT

Merkið er skrásett fyrir steinolíu og steinolíuafurðir, og ber að skoða orðið Svanhvít sem sérstaklega tilbúið heiti á þeim vörutegundum.

Skrás. 1929, nr. 8.

Tilkynnt 3. janúar 1929, kl. 11 árd., af Anton Larsen, verzlun, Köbenhavn, Danmörku, og skrásett 11. s. m.

Orðið:

„ULTRA”

Samkv. tilkynningum 13. apríl 1927 og 12. maí 1928, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 21. maí 1927 fyrir rúðugler, og 16. júní 1929 fyrir glóðarlampa.

Skrás. 1929, nr. 9.

Tilkynnt 9. janúar 1929, kl. 4 síðd., af General Motors Corporation, verksmiðjurekstur, Detroit í Michigan, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 11. s. m.

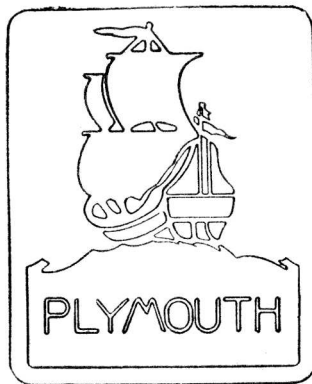
Orðið: OLDSMOBILE, í sporöskjulagaðri umgerð.

Samkv. tilkynningu 22. marz 1928, er merkið skrásett í Washington 7. ágúst s. á. fyrir bifreiðar og vöruflutningabifreiðar og hluta í þær. Orðið Oldsmobile ber að skoða sem sérstakt heiti á ofangreindum vörutegundum

Skrás. 1929, nr. 10.

Tilkynnt 11. febrúar 1929, kl. 11 árd., af Chrysler Corporation, verksmiðjurekstur, Detroit í Michigan, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 23. s. m.

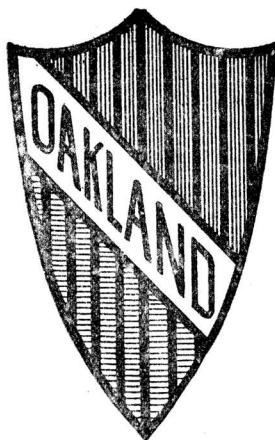
Ferstrendur miði með bogadregnum hornum. Á honum sést víkingaskip og þar fyrir neðan orðið: PLYMOUTH.

Samkv. tilkynningu 15. júní 1928, er merkið skrásett í Washington 1. janúar 1929 fyrir bifreiðar og hluta úr þeim.

Skrás. 1929, nr. 11.

Tilkynnt 21. marz 1929, kl. 5 síðd., af General Motors Corporation, verksmiðjurekstur, Detroit í Michigan, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 2. apríl s. á.

Skjöldur með skábandi og á því stendur orðið: OAKLAND. 147

Samkvæmt tilkynningu 30. júlí 1928, er merkið skrásett í Washington 15. janúar 1929 fyrir bifreiðar og hluta úr þeim, og er orðið Oakland að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti á ofangreindum vörutegundum.

Skrás. 1929, nr. 12.

Tilkynnt 4. apríl 1929, kl. 5 síðd., af firmanu Stanco Incorporated, verksmiðjurekstur, Wilmington í Delaware, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 12. s. m.

Tveir ferhyrndir miðar með skrautumgerð og bogadreginni efri rönd, og áletrun. — Á öðrum miðanum stendur með feitu lettri orðið: Mistol, en þar fyrir neðan ummæli um vöruna, og neðst orðið: Nujol. Á hinum miðanum stendur efst orðið: Mistol, en þar fyrir neðan lesmál.

Samkvæmt tilkynningu 21. maí 1928, er merkið skrásett í Washington 27. nóvember s. á. fyrir nef- og hálssprautur.

147

Skrás. 1929, nr. 13.

Tilkynnt 4. apríl 1929, kl. 5 síðd., af sama, og skrásett 12. apríl s. á.

Miðar á fjórar hliðar upphárrar öskju. Á fram- og afturhlið eru myndir ýmist af karlmanni eða kvenmanni, sem eru að sprauta meðali upp í nefið. Þar fyrir ofan stendur orðið: MISTOL. Utan um báða miðana er skrautumgerð. Á langhliðunum stendur orðið: MISTOL, en þar fyrir ofan og neðan lesmál. Neðst öðru megin stendur nafn tilkynnanda og heimilisfang. Á endamiðum öskjunnar stendur einnig orðið: MISTOL, innan umgerðar með skáhornum.

Samkvæmt tilkynningu 18. maí 1928, er merkið skrásett í Washington 20. nóvember s. á., fyrir nef- og hálssprautur.

Skrás. 1929, nr. 14.

Tilkynnt 15. apríl 1929, kl. 3 síðd., af I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft, verksmiðjurekstur og verzlun, Frankfurt am Main í Þýzkalandi, og skrásett 16. s. m.

Orðið:

Calnitro

Samkvæmt tilkynningu 7. desember 1928, er merkið skrásett í Berlín 5. marz 1929 fyrir áburðarefni.

Skrás. 1929, nr. 15.

147

Tilkynnt 20. apríl 1929, kl. 5 síðd., af A/S. Sano, verksmiðju-rekstur, Frederiksberg, Köbenhavn, og skrásett 24. maí s. á.

Orðið:

, Expanko“

Samkvæmt tilkynningu 15. júní 1928, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 4. ágúst s. á. fyrir: Akuryrkju-, skógræktar-, garðræktar- og fiskiveiðaaufurðir, lyf, efnasamsetningar til lækisfræðilegrar- og hreinlætisnotkunar, lyffræðisleg meðul og samsetningar, plástur, sáraumbúðir og aðrar hjúkrunarvörur, meðul til útrýmingar dýrum og jurtum, sótthreinsunarmeðul, meðul til varðveitingar á matvælum, áburðarefni, hárgreiðsluvinnu, skraut, tilbúin blóm, borðdúka- og sængurlín, lýsingar-, hitunar-, eldhús-, kæli-, þurkunar- og viðrunaráhöld og -tæki, vatnsleiðslu-, bað-, snyrtingar- og salernisefni, burstagerðarvörur, snyrtivörur, hreinsunar- og fægivörur, efnasamsetningar til iðnaðar-, vísinda- og ljósmyndanotkunar, slökkvitæki og -áhöld, herðunar- og kveikiáhöld, tannlækisáhöld, húsgögn og efni, þéttiefni, einangrunarmeðul við hita, raka, rafmagni og hljóði, hráar og hálfunnar óæðri málmtegundir, hnífaðgerðarvörur, smíðatól, sting- og höggvopn, nálar, öngla, skeifur og nagla, glerungaðar og tinaðar vörur, járnbrautaryfirbyggingarefni, járnvörur, járnsmíðavörur stórar og smáar, byggingarmálmleggingar, skrár, nálagerðarvörur, pjátursvörur, akkeri, festar, klukkur, peningaskápa og -kassa, talningskassa, myndjárn, valsaða og steypa byggingarhluta og -tæki úr járn og öðrum málmum, vélar, flutningstæki til lands og sjávar og í loftinu, með eða án vélareksturs, ásamt hlutum og tækjum úr þeim, litar-efni, liti, málmþynnur, feldi, skinn, garnir, leðurvörur, fernis, lakk, terpentínu, bæs, harpeis, límefti, sliktju- og sýtunarefti, fægingar- og fágúnarefti, tvinnar, garn og aðrar spunavörur, net, kaðlavörur, stál-vírskaðla, rafmagnskaðla og -vír, spunatægjur, troðningsefti, þéttiefni, öl, vín, vínanda, gosdrykki, vínandasnauða drykki, heilsu- og baðsölt, æðri málma, gull-, silfur-, nikkell- og aluminiumvörur, vörur úr bronze, nýsilfri og öðrum svipuðum málmblöndum, ekta og óekta skrautgripi, gimsteina og perlur, ásamt eftirlíkingum af slíkum glysvarningi, regnhlífar, stafi, eldiviðarefti, lýsingarefti, orkuframleiðsluefti, vax, harðgúmm, harðgúmmslíkingar, og vörur úr þeim, tekniskar olíur og feiti, smurningsefti, vörur úr tré, beini, horni, skjaldböku, skíði, filabeini, perlumóður, rafi, sæfrauði, tréningi og svipuðum eðlilegum eða tilbúnum efnum, kork og allar þar af framleiddar vörur með eða án viðbótar af öðrum efnum, rennismíða- og myndskurðarvörur, kórflu-

- 147 gerðar- og aðrar fléttaðar vörur, myndaramma og lista í þá, líkneski til kjólasaums-, klæðskera- og hárgreiðslunotkunar, lækniáhöld, -töl og -tæki, umvafsvörur, tilbúin augu og tennur, eðlisfræðislegar-, efnafræðislegar-, sjónfræðislegar-, jarðmælinga-, sjómennsku-, raffræðis-, vogar-, merkis-, eftirlits- og myndtöku- vélar, -áhöld og -tæki, raffræðisleg innlagningarefni, mælingatæki, teikniáhöld, hljóðfara og hljóðfaraáhöld, útvarpstæki og myndvarpstæki, aflvélar til reksturs með gufu, rafmagni, gasi, olíu, steinolíu, benzíni og öðrum brenniefnum ásamt vatnsþrýstingi, vinnu- og verktólaefnum af öllum tegundum og til sérhverrar notkunar, hluta af öllum hérnefndum vélum, rekstursreimar, slöngur, sjálfhreyfivélar, búsáhöld, fjósa-, garð- og akuryrkju-áhöld, húsgögn, spegla, upptroðnar vörur, veggfóðrara- og hússkreytingavörur, rúmstæði, skipsrúm, hljóðfæri, ásamt hlutum og tækjum, er þeim fylgja, kjöt- og fiskvörur, kjötseyði, niðursoðið kjöt og fiskur, grænmeti, ávaxtavörur, egg, mjólk og rjóma ásamt afurðum af þeim, smjör, ost, matarolíu og feiti, kaffi, kaffibæti, te, sykur, síróp, hunang, mjöl, grjón, úrsælding og aðrar malaraafurðir, deigvörur, krydd, ídýfu, edik, sennep og matarsalt, kókó, súkkulaði, sykurvörur, brauðgerðar- og kökugerðarvörur, ger, bökunarduft, matarhæfisfæðu, malt, fôðurefni, pappír, pappa, valpappa, pappírs- og pappavörur, þar á meðal bækur, nótur, og aðrar margföldunarprentvörur, spil, myndtökuvörur, hráefni, og hálfgerðar vörur til pappírsgerðar, skilti, myndamót, stafi, listvörur, postulín, postulínsstein, leir, gler, spegilgler, gljái, stein, tilbúinn stein, sement, kalka, gips, steinsteypu, bik, asfalt, tjöru, byggingarefni, þakpappa, kögurvörur, bönd, saum- og leggingarvörur, tölur, útsaum, knipplinga, blúndur, söðlasmíða-, töskugerðar-, bókbands-, og leðurvörur, ritföng, teikni-, málara- og myndmótaáhöld, skrifstofuáhöld og tæki, kennslu-áhöld, skotfæri, ilmvötn, snyrtivörur, loftnæmar olíur, sápur, þvotta- og aflitunarefni, sterkju og sterkjuefni, litunarábæti til þvotta, bletta-afmáunarefni, ryðvarnarefni, efni til fágunar, slípunar og gljáing- ar og varðveitingar á tré, leðri, málm, gleri, steini og leirvörum, leikföng, íþróttar- og leikfimisáhöld og útbúnað, billiard með öllu þar til heyrandi og aðrar spilavörur og -áhöld, sprengiefni, eldspýtur, flugelda, skothleðslu, hrátóbak, tóbaksafurðir, vindlingspappír, ábreiður, strábreiður, gólfduk, vaxduk, gluggatjöld, fána, tjöld, poka, úr og úrhluta, ofin og þrjónuð efni og flóka.

Skrás. 1929, nr. 16.

Tilkynnt 30. apríl 1929, kl. 12 á h., af A/S Norsk Biokemisk Industri, versksmiðjurekstur, Oslo, Noregi, og skrásett 24. maí s. á.

Ferstrendur, aflangur, svartur miði, með skrautrönd. Ofarlega á miðanum er hvítur hringur, og þar fyrir neðan orðið: COLIRON, með hvítum stöfum. 14

Samkv. tilkynningu 13. nóvember 1924, er merkið skrásett í Oslo 6. júní 1925, fyrir járnkend bætiefnissambönd.

Skrás. 1929, nr. 17.

Tilkynnt 30. apríl 1929, kl. 12 á háð., af Everlite, Limited, verksmiðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 24. maí s. á.

Mynd af gjósandi eldfjalli og þar fyrir neðan orðið: EVERLITE.

Merkið er skrásett í London 23. ágúst 1928, 13. flokki, fyrir venjulega lampa, og er tilkynnandi fyrst 6. marz 1929 skráður sem eigandi merkisins.

147

Skrás. 1929, nr. 18.

Tilkynnt 3. maí 1929, kl. 2 síðd., af Tanqueray, Gordon & Company, Limited, áfengisbruggun, London, Englandi, og skrásett 24. maí s. á.

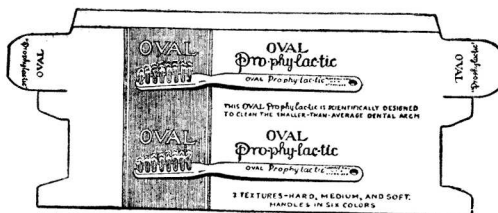
Orðið:

GORDON'S

Merkið er skrásett í London 6. ágúst 1927, 43. flokki, fyrir genever, cocktails, áfenga glóaldin-bittera, sloe gin og whisky, og er orðið: Gordon's að skoða sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofantaldar vörutegundir.

Skrás. 1929, nr. 19.

Tilkynnt 21. maí 1929, kl. 11 árd., af Pro-Phy-Lac-Tic Brush Company, verksmiðjurekstur, Northampton, Massachusetts, Bandaríkjunum N.-Ameríku, og skrásett 30. s. m.

Mynd af gulri pappaöskju; á tveim hliðum hennar er mynd af tannbursta, birtum á svörtum grunni. Á nokkrum stöðum á öskjunni eru prentuð orðin: Pro-phy-la-tic, alstaðar með rauðu, nema á tannburstamyndunum, þar eru þau prentuð með svörtu. Á rautt band, sem liggur utan um öskjuna, þegar hún er sett saman, er prentað orðið: OVAL, með hvítu; annað, sem prentað er á öskjuna, er með svörtu.

Samkvæmt tilkynningu 20. júlí 1928, er merkið skrásett í Washington 29. janúar 1929 fyrir tannbursta.

Skrás. 1929, nr. 20.

147

Tilkynnt 5. júní 1929, kl. 11 árd., af H/f Sjóklæðagerð Íslands, sjóklæða- og vinnufatnaðagerð, Reykjavík, og skrásett 20. s. m.

Tvöfaldur hringur. Á milli hringanna standa orðin: SJÓKLÆÐAGERÐ ÍSLANDS, og tvær stjörnur milli orðanna. Í innri hringnum er brjóstmynd af skeggjuðum manni með sjóhatt á höfði.

Skrás. 1929, nr. 21.

Tilkynnt 12. júlí 1929, kl. 2 síðd., af Tate & Lyle, Limited, verksmiðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 20. s. m.

Skáhyrndur, ferhyrndur flötur og þvert yfir flötinn, lárétt frá horni til horns, er letrað orðið: TATE.

Merkið er skrásett í London 7. ágúst 1926. 42, flokki, fyrir sykur.

Skrás. 1929, nr. 22.

Tilkynnt 12. júlí 1929, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 20. s. m.

Aflangur, rétthyrndur flötur; yfir hann eru dregnar tvær hálfmána-myndaðar línur og innan þeirra letuð í boga orðin: LYLE'S

- 147 GOLDEN SYRUP. Neðan við neðri línuna er sporöskjulagaður hringur, og í efri rönd hans er letrað: ABRAM LYLE & SONS, en í neðri röndina: SUGAR REFINERS. Í miðjum hringnum er mynd af sofandi ljóni. Fyrir neðan sporbauginn eru ýmsar dráttmyndir, svo og í hornum aðalflatarins.

Merkið er skrásett í London 8. janúar 1912, 42. flokki, fyrir síróp, og síðast endurnýjað 8. janúar 1926. Tilkynnandi fyrst skráður eigandi merkisins 11. janúar 1922.

Skrás. 1929, nr. 23.

Tilkynnt 12. júlí 1929, kl. 2 síðd., af Wallace, Scott & Co., Limited, klæðagerð, Glasgow, Skotlandi, og skrásett 20. s. m.

Svartur, ferhyrndur flötur; í miðju hans er hringur með hvítri umgerð og innan í honum minni hringur, einnig með hvítri umgerð. Innan í minni hringnum er mynd af gapandi ref. Bak við hringana eru krosslagðir í fletinum lúður og keyri. Í röndinni, sem myndast af umgerð ytri og innri hringsins, er letrað í boga að ofan orðið: "DEXTER".

Merkið er skrásett í London 9. marz 1911, 38. flokki, fyrir allskonar klæðagerð, þó ekki legghlífur, glófa, hálslín eða aðrar svipaðar vörutegundir. Merkið síðast endurnýjað þar 9. marz 1925.

Skrás. 1929, nr. 24.

Tilkynnt 12. júlí 1929, kl. 2 síðd., af Wright, Layman & Umney, Limited, verksmiðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 20. s. m.

Sporöskjulagaður hringur og innan hringsins að ofan eru letr- **147**
uð orðin: SAPO CARBONI, en að neðan orðið: ETERGENS. Í miðj-
um hringnum er dreginn annar sporöskjulagaður hringur og má í efri
rönd hans lesa orðið: SEVERANDO, en aðra áletrun þar hylur svört,
rétthyrnd ræma, brydduð hvítum röndum, er liggur skáhalt yfir aðal-
hringinn frá vinstri til hægri, en á ræmuna eru letruð með hvítum
stöfum orðin: WRIGHT'S COAL TAR SOAP.

Merkið er skrásett í London 10. nóvember 1928, 48. flokki, fyrir
ilmsápu.

Skrás. 1929, nr. 25.

Tilkynnt 15. júlí 1929, kl. 2 síðd., af Marmon Motor Car Company,
verksmiðjurekstur, Indianapolis, Indiana, Bandaríkjum N.-Ameríku, og
skrásett 20. s. m.

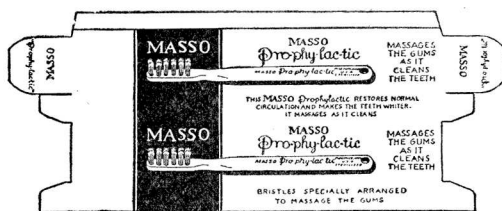

Orðið: MARMON innan í sporöskjulöguðum skraut-sveig.

Samkvæmt tilkynningu 9. júlí 1917, er merkið skrásett í Wash-
ington 17. desember 1918, fyrir bifreiðar, og er tilkynnandi fyrst skráð-
ur sem eigandi merkisins 23. maí 1927.

Skrás. 1929, nr. 26.

Tilkynnt 15. júlí 1929, kl. 2 síðd., af Pro-Phy-Lac-Tic Brush Comp-
any, verksmiðjurekstur, Northampton, Massachusetts, Bandaríkjum N.-
Ameríku, og skrásett 20. s. m.

Gul pappa-askja með hvítri tannburstamynd á svörtum grunni.
Á öskjuna eru prentuð orðin: Pro-phy-lac-tic, alstaðar með rauðu, nema
á tannburstamyndunum. Utan um öskjuna, þegar hún er saman sett,
lykur svartur borði. Á borða þessum stendur letrað orðið: MASSO og
fleira, alt með hvítu lettri. Annað það, sem prentað er á öskjuna, er
með svörtu lettri.

147

Samkvæmt tilkynningu 20. júlí 1928, er merkið skrásett í Washington 28. maí 1929 fyrir tannbursta, sópa, bursta og rykþurkur.

Skrás. 1929, nr. 27.

Tilkynnt 9. júlí 1929, kl. 11 árd., af Kaffee-Handels-Aktiengesellschaft, verzlunarfélag, Bremen, Þýzkalandi, og skrásett 20. s. m.

KAFFEE HAG SCHONT

Hjartalöguð mynd. Þar fyrir ofan standa orðin: KAFFEE HAG SCHONT, en neðst til vinstri: IHR HERZ, og neðst til hægri er mynd af kaffiöskju með áletrun.

Samkvæmt tilkynningu 8. október 1928, er merkið skrásett í Berlín 7. febrúar 1929, fyrir kaffi.

Skrás. 1929, nr. 28.

Tilkynnt 23. júlí 1929, kl. 11 árd., af Det Danske Petroleums-Aktieselskab, verzlun, Köbenhavn, og skrásett 9. ágúst s. á.

Orðið:

„Antibank“

Merkið er skrásett fyrir afurðir og afrakstur úr hrárri steinolíu, sérstaklega hreinsaðar, hálfhreinsaðar og óhreinsaðar olíur og feiti-efni, ýmist með eða án viðbótar af dýra-, jurta- eða steinefnum eða kemiskum efnum eða samsetningum, til ljósa, eldsneytis, orkuframleiðslu, hitunar og smurninga.

Samkvæmt tilkynningu 4. maí 1929, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 15. júní s. á. fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1929, nr. 29.

Tilkynnt 22. júlí 1929, kl. 3 síðd., af Chrysler Corporation, verk-smiðjurekstur, Detroit í Michigan, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 9. ágúst s. á.

Orðin:

DODGE BROTHERS

Samkvæmt tilkynningu 9. febrúar 1921, er merkið skrásett í Washington 5. júlí s. á., fyrir bifreiðar, sem sé „Tourings“, „Roadsters“, „Sedans“, „Koupé“, „Limousine“, Taxameter-drossiur, ennfremur grindur, yfirbyggingar og hitunartæki í slík farartæki. 147

Samkv. útskrift úr vörumerkjaskrá Bandaríkjanna er tilkynnandi fyrst skráður eigandi merkisins 15. nóvember 1928.

Skrás. 1929, nr. 30.

Tilkynnt 17. ágúst 1929, kl. 6 síðd., af Ligner-Werke Aktiengesellschaft, verzlun, Dresden í Pýzkalandi, og skrásett 22. s. m.

Orðið:

ODOL

Samkvæmt tilkynningu 25. apríl 1896, er merkið skrásett í Berlín 6. október s. á. fyrir læknislyf og umbúðarefni fyrir menn og dýr, dýra- og jurta-eyðingarefni, varðveitingarefni, sötthreinsunarefni, bursta og burstavörur (kústa, sófla, skrúbbur og pensla), ennfremur kamba, vetti, fernis, lakki, harpeis, límefti, vax, gólfáburð, drykki a) öl, b) vín og áfengi, c) gosdrykki og kolsúrt vatn, þar með talið baðvatn, ennfremur brunn- og baðsölt, kjötvörur, kjötseyði, hlaup og góðmeti, egg, mjólk, smjör, ost, smjörliki, matarfeiti og matarólfur, sápur, fægi- og gljáefni, ryðvarnarefni, ilmvötn, snyrtiefni, tóbaksvörur (vindla, vindlinga, reyk-, munn- og neftóbak).

Merkið er síðast endurnýjað 13. apríl 1926 og er tilkynnandi fyrst skráður eigandi þess 18. janúar 1913.

Skrás. 1929, nr. 31.

Tilkynnt 25. júní 1929, kl. 11 árd., af Elders & Fyffes, Limited, verzlun, London, Englandi, og skrásett 5. september s. á.

Orðið:

FYFFES

Merkið er skrásett í London 27. febrúar 1929, 41. flokki, fyrir nýja ávexti og grænmeti, og nýtur hér verndar frá tilkynningardegi í heimalandinu.

Skrás. 1929, nr. 32.

Tilkynnt 19. júní 1929, kl. 11 árd., af Kunerolwerke, Emanuel Khuner & Sohn A/G, verzlun, Wien, Austurríki, og skrásett 14. september s. á.

Orðið:

KUNEROL

Samkvæmt tilkynningu 20. febrúar 1917, er merkið skrásett í Wien, fyrir allskonar feiti.

Skrás. 1929, nr. 33.

Tilkynnt 19. júní 1929, kl. 11 árd., af Kalodont-, Milly Kerzen-, Seifen- und Glyzerine-Fabrik, F. A. Sarg's Sohn & Cie, G. m. b. H., og skrásett 14. september s. á.

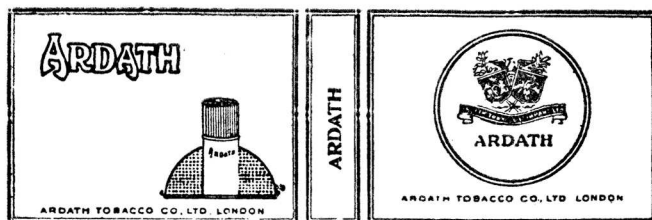
Rauð askja með 4 ílögum, bleikum reitum með áletrun: 1) ZAHNCREME, 2) KALODONT, 3) ZAHNCREME og 4) F. A. Sarg's Sohn & Cie sind auch Erzeuger der empfehlenswerten Alesia-Parfümeriewaren Creme-Seife-Shampoo-Puder; á vinstri enda öskjunnar er minni, bleikur, skásettur reitur með áletruninni: KALODONT, en á hægri enda hennar kringlóttur blettur, með mynd af skál og sól og orðið: Sarg, þar fyrir neðan. Á öskjunni eru enn fremur tvö svört bönd með nafni og heimilisfangi tilkynnanda.

Samkvæmt tilkynningu 11. október 1928, er merkið skrásett í Wien fyrir: Býflugnavax og vörur gerðar úr því, jarðvax og allar vörur gerðar úr því, glyserin, kerti, allskonar fegrunaráhöld og -efni, sérstaklega til hirðingar og varðveitingar á hörundi, tönnum og hári, Oxokerit og allar vörur gerðar úr því, ilmvötn, sápur, kertabik, vaxkæfur, Ceresin og allar vörur gerðar úr því og Ceresinkæfur. Er orðið „Kalodont“ að skoða sem sérstakt heiti á ofangreindum vörutegundum.

Skrás. 1929, nr. 34.

147

Tilkynnt 26. júlí 1929, kl. 3 síðd., af Ardath Tobacco Company, Ltd., tóbaksgerð, London, Englandi, og skrásett 20. september s. á.

Ílangur einkennismiði, sem skift er í þrjá rétthyrnda reiti. Í miðreitnum stendur orðið: ARDATH. Í efra horni vinstra útreitsins er letrað orðið: ARDATH, en í neðra horni er hálfbaugur og stendur upp með baugnum vindlingur, er á er skráð orðið: Ardath. Neðst meðfram jaðri þessa reits, er letrað nafn og heimilisfang tilkynnanda. Í miðjum hægra útreitnum er hringur, og innan í honum mynd af tveimur jurta-pottum. Fyrir neðan jurta-pottana er borði, og á hann skráð með smáu letri nafn og heimilisfang tilkynnanda, en fyrir neðan borðann stendur orðið: ARDATH. Meðfram neðri jaðar þessa útreits og fyrir neðan hringinn er skráð nafn og heimilisfang tilkynnanda.

Merkið er skrásett í London, 20. febrúar 1929, 45. flokki, fyrir bréfvindlinga.

Skrás. 1929, nr. 35.

Tilkynnt 28. ágúst 1929, kl. 11 árd., af John Haig & Company, Ltd., víngerð, Markinch á Skotlandi, og skrásett 27. september s. á.

Orðið:

DIMPLE

Merkið er skrásett í London 23. nóvember 1926, 43. flokki, fyrir fjörgandi drykki og vín.

Skrás. 1929, nr. 36.

Tilkynnt 20. ágúst 1929, kl. 2 síðd., af The Centaur Company, Ltd., verksmiðjurekstur, Montreal í Quebec, Canada, og skrásett 4. október s.á.

147

Ferstrendur miði, aflangur og þéttstrikaður, og er á hann letrað orðið: CASTORIA, bogadregið, með svörtum stöfum.

Merkið er skrásett í Ottawa 12. apríl 1923 fyrir jurtnæmt efna-samband til meltingar fæðunni og til að koma lagi á störf magans hjá unglíngum og börnum, þannig að melting, vellíðan og hvíld aukist, og til tálmunar harðlífi, niðurgangi og hitaástandi og þar af leiðandi svefn-leysi í barnæsku. — Orðið „Castoria“ ber að skoða sem sérstakt tilbúið heiti fyrir téðar vörutegundir.

Skrás. 1929, nr. 37.

Tilkynnt 20. ágúst 1929, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 4. október s. á.

CASTORIA. (ALCOHOL 3%) Uma preparação vegetal para a assimilação dos productos regulando o estomago e intestinos das CRIANÇAS E MENINOS. Desta maneira produzindo digestão, bom humor e repouso. Não contém nem opio nem morfina nem mineral - NÃO É NARCOTICA. Receita do velho Dr Samuel Picher. Um remedio util para prisaõ de ventre e diarrheia, febres intermitentes, FALHAS DE SONHO e consequencias disto - na infancia. *Chas. H. Fletcher* NEW YORK.

900 DROPS
ALCOHOL - 3 PER CENT
A Vegetable Preparation for Assimilating the Food in Regulating the Stomach and Bowels of INFANTS CHILDREN
Thereby Promoting Digestion Cheerfulness and Rest Contains neither Opium, Morphine nor other Narcotics
Prepared at NEW YORK
A helpful Remedy for Constipation and Diarrhoea, and Feverishness and resulting Irritation of the Bowels
The Centaur Company, NEW YORK.
15 DROPS 40 CENTS

CASTORIA
Chas. H. Fletcher
NEW YORK CITY
U.S.A.

CASTORIA. (ALCOHOL 3%) Préparation végétale pour aider les BÉBÉS et les ENFANTS à assimiler les aliments, en réglant l'estomac et les intestins, produisant ainsi une bonne digestion, de l'aisance et du repos. Ne contient pas de morphine, pas d'opium, et aucun minéral. NEST PAS NARCOTIQUE. Recette du vieux Docteur Samuel Picher. C'est un remède salutaire contre la constipation, la diarrhée, la fièvre, et l'INSOMNIE qui en résulte chez les enfants. *Chas. H. Fletcher* NEW YORK.

Castoria. (ALCOHOL 3%) Ein Pflanzengpräparat zum Hilffür der Nahrung durch Regulierung des Magens und der Eingeweide bei Säuglingen und Kindern; hierdurch befördert es die Verdauung, das Wohlbefinden und die Ruhe; enthält weder Opium, Morphium noch Minerale. Ohne alle narkotische Mittel. Rezept des alten Doctor Samuel Picher. Ein nützliches Mittel bei Verstopfung, Durchfall, fieberischem Zustand und Schlaflosigkeit bei kleinen Kindern, der dadurch entfehlt. *Chas. H. Fletcher* NEW YORK.

The fac-simile signature of *Chas. H. Fletcher.* is on every wrapper

Merkið er í 5 hlutum: 1) Mjór, ferstrendur miði, sem á stendur upplýsing um vöruna á spönsku, ásamt nafninu: Chas. H. Fletcher, rit-letruðu, og orðin: New York. 2) Breiðari, ferhyrndur miði; yfir hon-um stendur: Net Contents 15 Fluid Drachms; á miðanum er ferhyrn-ingur með stýfðum hornum, en á honum stendur: 900 Drops; ferhyrn-ingurinn er beint yfir breiðu, þéttstrikunni bandi, sem nær yfir þveran mið-ann, en á því stendur í bogadreginni línu orðið: CASTORIA, með svörtum stöfum; neðar er dökkt band og á það letruð orðin: INFANTS CHILD-REN; neðst á miðanum er breiðara, dökkt band og á því stendur: At 6 months old 35 Doses 40 Cents. Milli þessara þriggja banda standa upplýsingar um eðli vörunnar og nafnið: Chas. H. Fletcher, ritletrað, og þar að auki orðin: The Centaur Company, New York, í tveim lín-

um. 3) og 4) Ferhyrndir, mjóir miðar, þar sem á standa upplýsingar um vöruna á frönsku og þýzku og nafnið: Chas. H. Fletcher, ritletrað, og orðin: New York. 5) Lítill, ferhyrndur miði, með skrautumgerð; á honum stendur nafnið: Chas. H. Fletcher, með rithönd, og: New York City, milli orðanna: CASTORIA. — Hægra megin við 4. miðann stendur nafnið: Chas. H. Fletcher, með rithönd, milli orðanna: The facsimile signature of, og orðanna: is on every wrapper. 147

Merkið er skrásett í Ottawa 26. apríl 1923 fyrir jurtnæmt efna-samband til meltingar fæðunni og til að koma lagi á störf magans hjá unglingum og börnum, þannig að melting, vellíðan og hvíld aukast, og til tálmunar harðlífi, niðurgangi og hitaástandi og þar af leiðandi svefn-leysi í barnæsku. — Orðið „Castoria“ ber að skoða sem sérstakt tilbúið heiti fyrir ofangreinda vörutegund.

Skrás. 1929, nr. 38.

Tilkynnt 26. ágúst 1929, kl. 2 síðd., af J. C. Eno, Ltd., lyfjagerð, London, Englandi, og skrásett 10. október s. á.

Orðið:

ENO

Merkið er skrásett í London 30. júlí 1919, 3. flokki, fyrir Saline-lyfjablöndun, og er tilkynnandi skráður eigandi merkisins 13. júlí 1920.

Skrás. 1929, nr. 39.

Tilkynnt 26. ágúst 1929, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 10. október s. á.

Orðið:

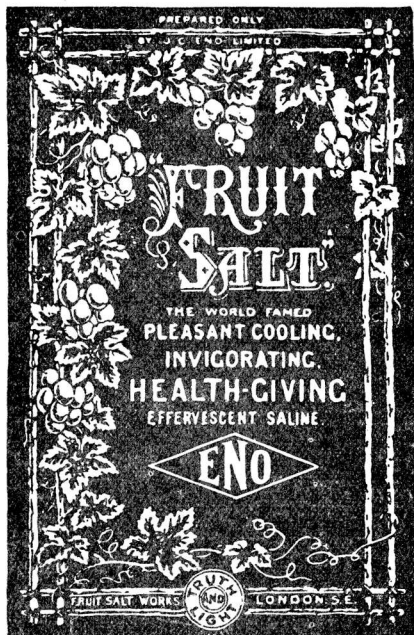
FRUIT SALT

Merkið er skrásett í London 2. apríl 1926, 3. flokki, fyrir tilbún-ing lyfja, og er tilkynnandi fyrst skráður eigandi merkisins 15. apríl 1920 og er skrásetning þess endurnýjuð frá þeim degi að telja.

147

Skrás. 1929, nr. 40.

Tilkynnt 26. ágúst 1929, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 10. október s. á.

Ferhyrndur, ílangur einkennismiði með skrautumgerð. Í útjöðrum hans er mynd af ávaxtajurt í fullum blóma. Þar fyrir innan standa orðin: "FRUIT SALT", skráð með stóru lettri, en þar fyrir neðan eru ummæli um vöruna og enn neðan skáferhyrningur með áletruninni: ENO. Neðst á einkennismiðanum er hringur og standa innan í honum orðin: Truth and Light. Efst í skrautumgerð miðans stendur nafn tilkynnanda, en heimilisfang hans neðst.

Merkið er skrásett í London 2. júlí 1918, 3. flokki, fyrir lyfjablöndu handa mönnum, og er tilkynnandi skráður eigandi merkisins 15. apríl 1920.

Skrás. 1929, nr. 41.

Tilkynnt 8. október 1929, kl. 11 árd., af The Hercules Cycle & Motor Company, Ltd., verksmiðjurekstur, Birmingham, Englandi, og skrásett 19. s. m.

Orðið:

Hercules

Merkið er skrásett í London 15. júní 1914, 22. flokki, fyrir reiðhjól, og sú skrásetning endurnýjuð 15. júní 1928.

Skrás. 1929, nr. 42.

147

Tilkynnt 2. október 1929, kl. 3 síðd., af The Firestone Tire & Rubber Company, verksmiðjurekstur, Akron í Ohio, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 25. s. m.

Orðið:

Firestone

Samkvæmt tilkynningu 5. apríl 1920, er merkið skrásett í Washington 29. marz 1921, fyrir gúmmíhringi, holhringi og fullhringi, slöngur, gúmmígagnsýrð, ofin efni til framleiðslu og viðgerðar á hringum, hluta af hringum, sem sé kraga til krækingar og reimingar, bætur og viðgerðar-loftpoka, viðgerðarbætur úr lérefiti og gúmmí, slöngubætur, flögumyndaðar og í stykkjum, fóður og flögumyndað gúmmíefni til viðgerðar á lofthringum, sem sé slitlagsgúmmí, hringagúmmí, slöngugúmmí, gúmmí í svonefnd úlfaldabaksslitlög og samsuðugúmmí.

Skrás. 1929, nr. 43.

Tilkynnt 17. október 1929, kl. 1 síðd., af Stanco Incorporated, verksmiðjurekstur, Wilmington í Delaware og New York, N. Y., Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 7. nóvember s. á.

Mynd af flösku með þjåtursloki. Á framhlið flöskunnar stendur ofarlega orðið: N u j o l, með upphleyptum stöfum, en neðar sama orð, með svörtum stöfum, og þar fyrir ofan og neðan ummæli um vöruna.

Samkvæmt tilkynningu 20. ágúst 1924, er merkið skrásett í Washington 7. desember 1926, fyrir steinkenda olíu til efna-, meðala- og lyfja-notkunar.

147

Skrás. 1929, nr. 44.

Tilkynnt 17. október 1929, kl. 1 síðd., af sama, og skrásett 7. nóvember s. á.

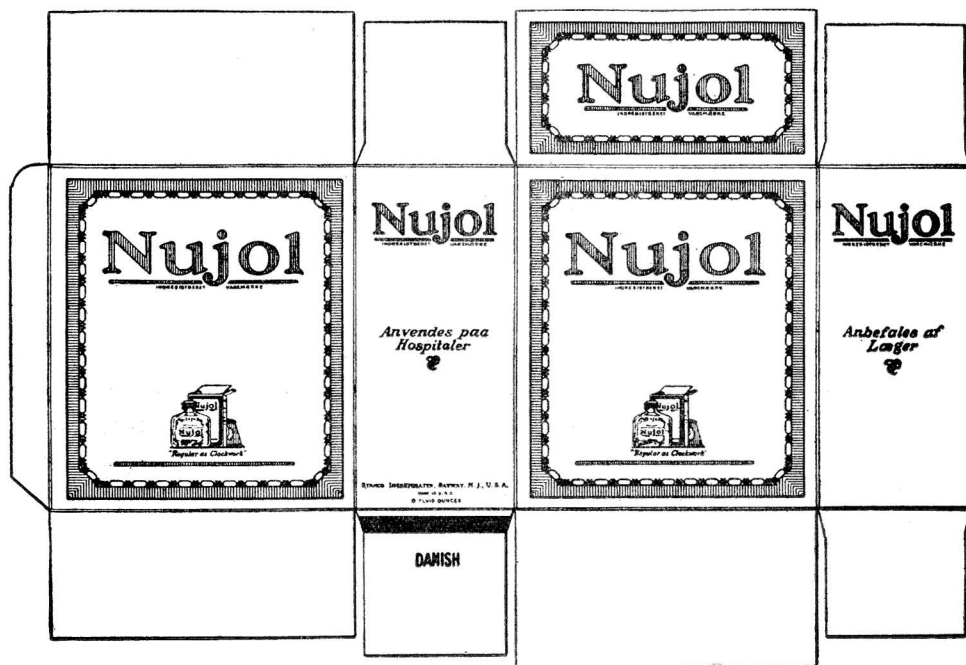
Ferstrendur miði með áletrun beggja megin. Öðru megin er skrautumgerð. Þar fyrir innan stendur orðið: Nujol, undirstrikað, og ýms ummæli um vöruna. Hinu megin er samskonar umgerð, og stendur efst þar fyrir annan sama orð undirstrikað, og neðst nafn tilkynnanda, þar á milli standa ýmisleg ummæli um vöruna.

Samkvæmt tilkynningu 13. febrúar 1929, er merkið skrásett í Washington 9. júlí s. á., fyrir steinkennda olíu til efna-, meðala- og lyfjanotkunar.

Skrás. 1929, nr. 45.

147

Tilkynnt 17. október 1929, kl. 1 síðd., af sama, og skrásett 7. nóvember s. á.

6 ferstrendir miðar, gerðir til að hylja hliðar á öskju. Tvær hliðarnar eru eins: Fyrir innan skrautumgerð stendur efst orðið: N u j o l, undirstrikað, en neðst er mynd af Nujol-flösku og -öskju, og þar fyrir neðan er strik. Á þriðju hliðinni stendur efst orðið: N u j o l, undirstrikað, og neðst nafn tilkynnanda og heimilisfang, ennfreður upplýsingar um vöruna. Á fjórðu hliðinni er skrautumgerð, og þar fyrir innan orðið: N u j o l, undirstrikað. Á fimmtu hliðinni stendur efst orðið: N u j o l, undirstrikað, og þar fyrir neðan ummæli um vöruna. Á sjöttu hliðinni er breitt strik, og stendur þar fyrir neðan nafn tungumálsins, sem notað er á miðanum.

Samkvæmt tilkynningu 13. febrúar 1929, er merkið skrásett í Washington 9. júlí s. á., fyrir steinkennda olíu til efna-, meðala- og lyfjanotkunar.

Skrás. 1929, nr. 46.

Tilkynnt 30. júlí 1929, kl. 3 síðd., af H/F „Shell“ á Íslandi, olíuverzlun, Skildinganesi við Skerjafjörð, og skrásett 22. nóvember s. á.

- 147 Mynd af kórónu og orðið: CROWN lettað með latneskum bókstöfum fyrir neðan myndina.

CROWN

Merkið er skrásett fyrir allar olíutegundir, þó sérstaklega steinolíu, jarðolíu, olíu til ljósa, hreinsaðar olíur, lampaolíu, smurningsolíur allskonar, benzín, terpentínu, kerti, parafín-vax og allar aðrar vaxtegundir, oleine, vaselin, petroleum-jellies, stanga- og handsápur, seresine og allar aðrar olíur og olíuafurðir.

Skrás. 1929, nr. 47.

Tilkynnt 30. júlí 1929, kl. 3 síðd., af sama, og skrásett 22. nóvember s. á.

Orðið:

„ALBINO ASPHALT“

Merkið er skrásett fyrir jarðbik, stálbik og önnur efni úr því, hvort heldur notað til bygginga allskonar eða vegagerðar eða á hvern annan hátt, sem það kann að vera notað, einnig málningu og önnur ryðverjandi efni, og eru orðin: „Albino Asphalt“ að skoða sem sérstakt tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1929, nr. 48.

Tilkynnt 27. september 1929, kl. 12 á háð., af Vacuum Oil Company, verzlunarfélag, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 22. nóvember s. á.

Orðið:

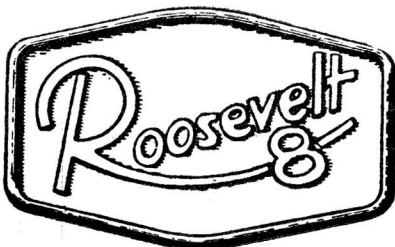
MOBILGREASE

Samkvæmt tilkynningu 5. nóvember 1928, er merkið skrásett í Washington 11. júní 1929, fyrir smurningsfeiti.

Skrás. 1929, nr. 49.

147

Tilkynnt 22. október 1929, kl. 11 árd., af Marmon Motor Car Company, verksmiðjurekstur, Indianapolis í Indiana, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 22. nóvember s. á.

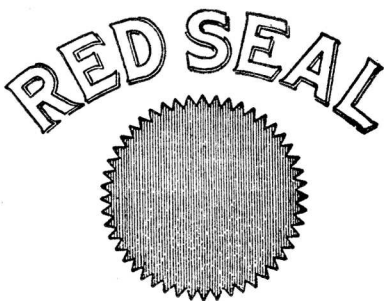

Orðið: Roosevelt, er stendur innan í ílangri, sexhyrndri umgerð; yfir krók þann, er gengur aftur úr bókstafnum „R“, er sett talan 8.

Samkvæmt tilkynningu 21. janúar 1929, er merkið skrásett í Washington 4. júní s. á. fyrir bifreiðar í 19. flokki og vélalausar vagna.

Skrás. 1929, nr. 50.

Tilkynnt 3. desember 1929, kl. 11 árd., af The J. B. Ford Company, verksmiðjurekstur, Wyandotte í Michigan, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 10. s. m.

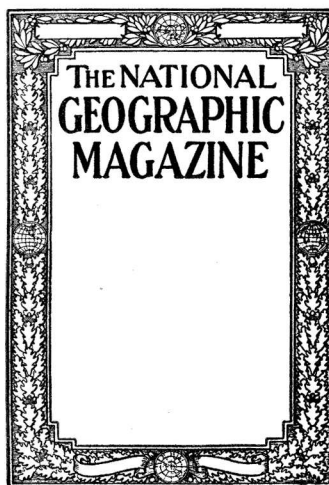
Oblátumynduð eftirlíking af rauðu innsigli, og orðin: RED SEAL í boga fyrir ofan.

Samkvæmt tilkynningu 4. september 1928, er merkið skrásett í Washington 12. febrúar 1929 fyrir lút og klórblandað lím í 6. flokki, efnafræðilegar vörur, lyf og lyfjaefni.

Skrás. 1929, nr. 51.

Tilkynnt 1. nóvember 1929, kl. 2 síðd., af National Geographic Society, verzlun, Washington í Columbia, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 14. desember s. á.

- 147 Ferstrend, ílöng skrautumgerð með blaðsveigum, og er mynd af jarðarhnettinum í miðju hverrar hliðar. Innan í skrautumgerðinni standa efst orðin: THE NATIONAL GEOGRAPHIC MAGAZINE.

Samkvæmt tilkynningu 11. maí 1929, er merkið skrásett í Washington 10. september s. á., fyrir tímarit.

Skrás. 1929. nr. 52.

Tilkynnt 26. nóvember 1929, kl. 2 síðd., af Deutsche Linoleum Werke A/G, verksmiðjurekstur, Bietigheim, Þýzkalandi, og skrásett 14. desember s. á.

Orðið:

Stragula

Samkvæmt tilkynningu 21. apríl 1927, er merkið skrásett í Berlín 27. júní s. á., fyrir dúka á gólf, vegg og borð.

Skrás. 1929, nr. 53.

Tilkynnt 26. nóvember 1929, kl. 2 síðd., af sama.

Ferstrendur, svartur miði með línumgerð. Á miðanum standa, með hvítu lettri, stafirnir: DL, og þar fyrir neðan: W.

Samkvæmt tilkynningu 20. desember 1926, er merkið skrásett **147**
í Berlín 12. marz 1927, fyrir gólfduk og svipuð efni.

Skrás. 1929, nr. 54.

Tilkynnt 26. nóvember 1929, kl. 2 síðd., af Converse Rubber Company, verksmiðjurekstur, Maldan í Massachusetts, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 14. desember s. á.

Innan í stóru C stendur stafurinn X, með skrautstrikum í kring.

Samkvæmt tilkynningu 21. janúar 1916, er merkið skrásett í Washington, 28. maí 1918, fyrir stígvjel og skó, sem eru að öllu eða nokkru leyti gerð úr harðgúmmí. — Tilkynnandi er fyrst skráður sem eigandi merkisins 14. júní 1929.

Skrás. 1929, nr. 55.

Tilkynnt 10. desember 1929, kl. 11 árd., af Mjólkurfélagi Reykjavíkur, verzlunarfélag, Reykjavík, og skrásett 14. s. m.

147 Aflangur, rauður ferhyrningur með mjórri, hvítri rönd út við brún, allt í kring. Innan í ferhyrningnum er sporöskjulagaður, hvítur reitur með mynd í bláum lit af víkingi í herklæðum, með sverð og skjöld. Ofan við hvíta reitinn standa með hvítu lettri orðin: FARM & GARDEN TOOLS, í boga, en neðan við reitinn orðin: Best Cast Steel, einnig með hvítu lettri.

Merkið er skrásett fyrir skóflur, kvíslar og önnur landbúnaðarverkfæri.

Samkvæmt 10. gr. laga 13. nóvember 1903, um vörumerki, hafa eftirgreind merki verið **endurnýjuð** á árinu:

Skrás. 1909, nr. 1.

Det Danske Petroleums A/S, Köbenhavn, frá 20. febrúar 1909.

Skrás. 1909, nr. 2.

Sami, frá 20. febrúar 1909.

Skrás. 1909, nr. 3.

Bass, Ratcliff & Gretton, Ltd., Burton-on-Trent, Englandi, frá 30. júlí 1909.

Skrás. 1909, nr. 4.

Sami, frá 30. júlí 1909.

Skrás. 1909, nr. 5.

Sami, frá 30. júlí 1909.

Skrás. 1909, nr. 6.

Sami, frá 30. júlí 1909.

Skrás. 1909, nr. 7.

Det Danske Petroleums A/S, Köbenhavn, frá 18. septbr. 1909.

Skrás. 1909, nr. 8.

Sami, frá 18. septbr. 1909.

Skrás. 1909, nr. 9.

A/S Aalborg Portland-Cement Fabrik, Aalborg, frá 18. september 1909.

Skrás. 1919, nr. 1.

147

Archibald McLellan, Allison V. Stewart o. fl. f. h. dbús. Mary Baker G. Eddy, Boston, Bandaríkjum N.-Ameríku, frá 11. janúar 1919.

Skrás. 1919, nr. 2.

Carnation Milk Products Comp., Seattle, Bandaríkjum N.-Ameríku, frá 12. apríl 1919.

Skrás. 1919, nr. 3.

Texas Company, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku, frá 12. apríl 1919.

Skrás. 1919, nr. 4.

British-American Tobacco Company, Ltd., London, Englandi, frá 12. apríl 1919.

Skrás. 1919, nr. 5.

John Dewan & Sons, Ltd., London, Englandi, frá 12. apríl 1919.

Skrás. 1919, nr. 7.

Tide Water Oil Company, Bayonne, Bandaríkjum N.-Am., frá 26. apríl 1919.

Skrás. 1919, nr. 10.

Carlsberg Bryggerierne, København, frá 25. septbr. 1919.

Skrás. 1919, nr. 11.

Sami frá 25. septbr. 1919.

Skrás. 1919, nr. 12.

Thomas Bear & Sons, Ltd., London, Englandi, frá 25. september 1919.

Skrás. 1919, nr. 17.

The Gramophone Company, Ltd., Hayes, Englandi, frá 27. september 1919.

Skrás. 1919, nr. 18.

Stefán Thorarensen, Reykjavík, frá 2. október 1919.

Skrás. 1919, nr. 19.

Sami, frá 2. október 1919.

147

Skrás. 1919, nr. 20.

Sami, frá 25. október 1919.

Skrás. 1919, nr. 22.

The American Tobacco Comp., New York, Bandaríkjum N.-Ameríku, frá 22. nóvbr. 1919.

Skrás. 1919, nr. 23.

Sami, frá 22. nóvbr. 1919.

Skrás. 1919, nr. 25.

James Buchanan & Co., London, Englandi, frá 27. dsbr. 1919.

Skrifstofa vörumerkjaskráritarans í Reykjavík,

31. desember 1929.

148

REIKNINGUR**Ræktunarsjóðs Íslands árið 1928.***Höfuðstóll 31. des. 1928.*

1. Frá fyrra ári	kr.	1740539 77
2. Andvirði seldra þjóðjarða	—	7300 00
3. Afgjald þjóðjarða	—	35268 81
4. Hluti af útflutningsgjaldi	—	80697 14
5. Viðlagðir 3½% vextir	—	60918 89
		Kr. 1924724 61

Varasjóður 31. des. 1928.

1. Frá fyrra ári	kr.	16806 53
2. Lántökugjald	—	4184 25
3. Vextir	—	742 50
4. Tekjuafgangur 1928	—	955 09
		Kr. 22688 37

Efnahagsreikningur 31. des. 1928.

148

Eignir.

1. Skuldabréf fyrir lánum:

a. 4% þjóðjarðasölulán		kr.	447579	62
b. 3% jarðabótalán		—	33	07
c. 4% jarðabótalán		—	329346	93
d. 4% jarðabótalán prestakalla	—		1392	50
e. 4% jarðakaupalán		—	11956	38
f. 5½% ný lán		—	2654008	47

kr. 3444316 97

2. Ógreiddir vextir		—	59083	80
3. Ógreitt kostnaðartillag nýrra lána		—	3629	54
4. Ógreiddur ríkissjóðsstyrkur		—	2500	00
5. Skrifstofugögn		—	1760	00
6. Ýmsir skuldunautar		—	679	63
7. Inneign í Landsbanka Íslands		—	351440	06
8. Inneign í ríkissjóði		—	125965	95

Kr. 3989375 95

Skuldir.

1. Höfuðstóll		kr.	1924724	61
2. Jarðræktarbréf í umferð		—	2006400	00
3. Óinnleystir vaxtamiðar		—	53112	00
4. Inneign varasjóðs		—	5139	34

Kr. 3989375 95

Rekstrarreikningur 1928.

Tekjur.

1. Vextir		kr.	181796	07
2. Kostnaðartillag nýrra lána		—	11072	68
3. Ríkissjóðsstyrkur		—	10000	00

Kr. 202868 75

148

Gjöld.

1. Kostnaður	kr.	20210 77
2. Vaxtamiðar jarðræktarbréfa	—	102784 00
3. Afföll jarðræktarbréfa seldum ríkissjóði	—	18000 00
4. Lagt við höfuðstól 3½ % vextir	—	60918 89
5. Lagt við varasjóð	—	955 09

 Kr. 202868 75

149

AÐDALREIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Hins sameiginlega brunabótasjóðs fyrir sveitahíbýli frá 15. október 1926 til 31. desember 1927.

T e k j u r.

I. Innheimt frá 15. okt. 1926 til 24. maí 1927:

a. Endurtryggingariðgjöld frá vátryggingarárinu 1925—1926	kr.	1656 04
b. Endurtryggingariðgjöld frá vátryggingarárinu 1926—1927	—	6625 16
	kr.	8281 20

II. Innheimt frá 24. maí 1927 til 31. des. 1927:

a. Endurtryggingariðgjöld frá vátryggingarárinu 1925—1926	kr.	199 53
b. Endurtryggingariðgjöld frá vátryggingarárinu 1926—1927	—	1843 03
c. Endurtryggingariðgjöld frá vátryggingarárinu 1927—1928	—	4008 60
	—	6051 16

III. Vextir:

a. Af veðdeildarbréfum Landsb., 4 fl.	kr.	659 25
b. — innlánsskírteini Íslandsbanka	—	1153 35
c. — viðtökuskírt. (4) Landsb. Ísl.	—	2473 48
d. — innst. í innl.bók 7018 Íslandsb.	—	1692 60
e. — innst. í sparisj.bók 1663, Lb. Í.	—	1223 20
	—	7201 88

IV. Ágóði af útdregnum veðdeildarbréfum Landsbanka

Íslands, 4. fl., kr. 1100,00 á 20,00 hverjar 100 kr.	—	220 00
--	---	--------

 Kr. 21754 24

Gjöld.

149

I. Greidd brunatjón:			
a. Að Gilsárteigi í Eiðahreppi	kr.	176 58	
b. — Forsæti í Villingaholtshreppi —		1674 00	
			kr. 1850 58
II. Kostnaður:			
a. Ávísanahefti	kr.	1 00	
b. Burðargjald	—	3 85	
			— 4 85
III. Þóknun til Brunabótafélag Íslands fyrir stjórn sjóðsins	—	600 00	
IV. Tekjuafgangur, sem leggst við höfuðstól	—	19298 81	
			Kr. 21754 24

Reykjavík, 13. apríl 1928.

Hinn sameiginlegi brunabótasjóður fyrir sveitahíbýli.

Árni Jónsson.

Sigurj. Jóhannsson.

AÐALREIKNINGUR

149

yfir tekjur og gjöld Hins sameiginlega brunabótasjóðs fyrir sveitahíbýli frá 1. janúar til 31. desember 1928.

T e k j u r.

I. a. Endurtryggingariðgjöld frá vátryggingarárinu 1926—1927			
	kr.	454 56	
b. Endurtryggingariðgjöld frá vátryggingarárinu 1927—1928	—	6713 22	
c. Endurtryggingariðgjöld frá vátryggingarárinu 1928—1929	—	5144 82	
			kr. 12312 60
II. Vextir	—	6514 56	
III. Ágóði af útdregnu veðdeildarbréfi, 100 kr. að nafnverði, metið á 80,00	—	20 00	
			Kr. 18847 16

I. Greidd brunatjón	kr.	4205 34
II. Kostnaður:		
a. Ýms kostnaður	kr.	136 77
b. Þóknun Brunabótafélags Íslands fyrir stjórn sjóðsins	—	600 00
		736 77
III. Tekjuafgangur, sem legst við höfuðstól	—	13905 05
		Kr. 18847 16

Reykjavík, 28. maí 1929.

Hinn sameiginlegi brunabótasjóður fyrir sveitahíbýli.

H. Stefánsson.

Sigurj. Jóhannsson.

EMBÆTTI M. M.

24. janúar var cand. med. Magnús Ágústsson settur til þess fyrst um sinn, þangað til öðruvísi verður ákveðið, að þjóna héraðslæknisembættinu í Borgarfjarðarhéraði.

7. marz var Einar Árnason alþingismaður með allrahæstum úrskurði skipaður fjármálaráðherra.

7. maí var settur prófastur, séra Stefán Björnsson á Hólmum í Reyðarfirði, skipaður til þess að vera prófastur í Suður-Múlaprófastsdæmi.

13. maí var Magnús læknir Ágústsson allramildilegast skipaður til þess að vera héraðslæknir í Borgarfjarðarhéraði.

31. maí var Kristján læknir Sveinsson allramildilegast skipaður til þess að vera héraðslæknir í Dalahéraði.

4. júní var dóms- og kirkjumálaráðherra Jónasi Jónssyni allramildilegast falin forstaða þeirra mála, er heyra undir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið og störf forsætisráðherra, að svo miklu leyti, sem þörf gerist, á meðan forsætisráðherra Tryggvi Þórhallsson er fjarverandi í embættisferð til Kaupmannahafnar.

5. júní voru þeir Pétur M. Bjarnarson kaupmaður og Þórður Runólfsson vélfræðingur, báðir í Reykjavík, skipaðir skoðunarmenn verksmiðja og véla.

3. júlí var séra Björn Magnússon, aðstoðarprestur á Prestsbakka, skipaður til þess að vera sóknarprestur í Borgarprestakalli í Mýra-prófastsdæmi, frá 1. júlí þ. á. að telja.

S. d. var séra Jón N. Jóhannessen, sóknarprestur í Breiðabólstaðarprestakalli í Snæfellsnessprófastsdæmi, skipaður sóknarprestur í Staðarprestakalli í Strandaprófastsdæmi frá 1. júlí þ. á. að telja.

15. júlí var Jón Sigtryggsson skipaður til þess að vera fanga-vörður við hegningarhúsið í Reykjavík.

22. júlí var staðfest setning eftirtaldra starfsmanna á varðskipi ríkisins, eins og hér segir:

1. Skipstjóra Einars M. Einarssonar.
2. Yfirstýrimanns Guðjóns Guðbjörnssonar.
3. Annars stýrimanns Þórðar Þorsteinssonar.
4. Yfirvélstjóra Þorsteins Loftssonar.
5. Undirvélstjóra Magnúsar Jónssonar.
6. Þriðja vélstjóra Kristjáns Sigurjónssonar.

15. ágúst var skólastjóra við kennaraskólann í Reykjavík, síra Magnúsi Helgasyni, og kennara við sama skóla, Helga H. Eiríkssyni, samkvæmt beiðni þeirra, veitt lausn frá embættum þeirra frá 30. september næstkomandi að telja.

Frá 1. september hefir hæstaréttardómari Eggert Briem verið kjörinn forseti hæstaréttar til jafnlengdar 1930.

1. september var Stefán Þorvarðarson lögfræðingur settur sem fulltrúi í utanríkismálaráðuneytinu.

5. september var dr. Kristinn Guðmundsson ráðinn kennari við gagnfræðaskólann á Akureyri frá 1. september þ. á.

12. september var ritara háskólans, Ólafi Rósenkranz, veitt lausn frá ritarastarfi frá 1. október þ. á. að telja, og jafnframt var Pétur Sigurðsson bókavörður settur til þess að gegna ritarastarfi við háskólann.

S. d. var síra Sigtryggur Guðlaugsson á Núpi skipaður til þess að vera prófastur í Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi.

17. september var náttúrufræðingur Pálmi Hannesson settur rektor hins almenna Menntaskóla í Reykjavík.

S. d. var Freysteinn Gunnarsson kennari við kennaraskólann settur skólastjóri við sama skóla frá 1. október næstk. að telja.

20. september var stjórnufræðingur Steinþór Sigurðsson settur til þess fyrst um sinn, frá 1. október næstkomandi að telja, að hafa á hendi aukakennslu við gagnfræðaskólann á Akureyri.

23. september var síra Sigurður Haukdal skipaður til þess að vera sóknarprestur í Flateyjarprestakalli í Barðastrandarprófastsdæmi frá 1. október þ. á. að telja.

27. september var Baldri Andréssyni, kennara við alþýðuskólann á Eiðum, veitt lausn frá kennaraembætti.

S. d. var frk. Hólmfríður Árnadóttir sett kennslukona við alþýðuskólann á Eiðum frá 1. október þ. á.

30. september var Helgi læknir Guðmundsson settur héraðslæknir í Keflavíkurhéraði þangað til önnur ráðstöfun verður gerð.

28. október var Sigvaldi læknir Kaldalóns allramildilegast skipaður héraðslæknir í Keflavíkurhéraði, frá 1. desember 1929 að telja.

4. nóvember var Bogi Ólafsson kennari allramildilegast skipaður kennari við hinn almenna Menntaskóla.

9. nóvember var sóknarprestinum í Hofsprestakalli í Norður-Múlaprófastsdæmi, síra Einari Jónssyni, samkvæmt beiðni hans, veitt lausn frá prestsskap frá 1. þ. m. að telja.

13. nóvember var Helgi Hjörvar kennari skipaður forseti útvarpsráðs, og þeir dr. Alexandar Jóhannesson og Páll Ísólfsen organleikari meðstjórnendur, allir til eins árs, frá 1. janúar 1930 að telja.

12. desember var Sigurður Pétursson frá Rifgirðingum skipaður til þess að vera landssímastöðvarstjóri og póstafgreiðslumaður á Sandi í Snæfellsnessýslu, frá 1. janúar 1930 að telja.

14. desember var Ólafur Th. Sveinsson skipaefirlitsráðunautur skipaður til þess að vera skipaskoðunarstjóri ríkisins, frá 1. janúar 1930 að telja. —

S. d. var Ingi T. Lárusson stöðvarstjóri skipaður til þess að vera landssímastöðvarstjóri og póstafgreiðslumaður í Neskaupstað, frá 1. janúar 1930 að telja.

20. desember var sóknarprestinum í Hrunaprestakalli í Árneshófastsdæmi, síra Kjartani Helgasyni, samkvæmt beiðni hans, veitt lausn frá prestsskap sökum vanheilsu, frá 1. júní næsta árs að telja.

28. desember var prófessor Páll Eggert Ólason skipaðar aðalbankastjóri Búnaðarbanka Íslands.

S. d. var Bjarni óðalsbóndi Ásgeirsson alþingismaður skipaður meðstjórnandi Búnaðarbanka Íslands.

S. d. var Pétur hæstaréttarmálaflutningsmaður Magnússon skipaður meðstjórnandi Búnaðarbanka Íslands.

S. d. var Egill póstfulltrúi Sandholt skipaður til þess að vera póstritari.

S. d. var Sigurður Baldvinsson skipaður til þess að vera forstöðumaður póststofunnar í Reykjavík.

30. desember var Ottó Jörgensson skipaður til þess að vera stöðvarstjóri við landssímastöðina á Siglufirði og póstafgreiðslumaður sama staðar.

S. d. var Sigurður Dahlmann skipaður til þess að vera stöðvarstjóri við landssímastöðina á Borðeyri og póstafgreiðslumaður sama staðar.

S. d. var Halldór Jónsson frá Tröllatungu skipaður til þess að vera póstafgreiðslumaður við Ölfusárbrú.

S. d. var Lárus óðalsbóndi Helgason alþingismaður skipaður til þess að vera stöðvarstjóri við landssímastöðina í Kirkjubæjarklaustri og póstafgreiðslumaður sama staðar.

S. d. var Bogi kaupmaður Sigurðsson skipaður til þess að vera stöðvarstjóri við landssímastöðina í Búðardal og póstafgreiðslumaður sama staðar.

S. d. var Einar Runólfsson skipaður til þess að vera stöðvarstjóri við landssímastöðina í Vopnafirði og póstafgreiðslumaður sama staðar.

S. d. var Tómas Möller skipaður til þess að vera stöðvarstjóri við landssímastöðina í Stykkishólmi og póstafgreiðslumaður sama staðar.

31. desember var Karl Helgason skipaður til þess að vera stöðvarstjóri við landssímastöðina á Blönduósi og póstafgreiðslumaður sama staðar.

PÓSTMENN SKIPAÐIR OG SETTIR.¹⁾

1. febrúar var Jón Þorbergsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Laxamýri.

8. febrúar var Högni Indriðason ráðinn bréfhirðingarmaður á Syðrafjalli.

9. febrúar var I. T. Lárusson stöðvarstjóri settur póstafgreiðslumaður á Norðfirði frá 1. marz.

23. febrúar var Stefán Pétursson ráðinn bréfhirðingarmaður á Bót.

S. d. var Gunnar Jónsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Fossvöllum.

1. marz var Eyjólfur Leósson settur póstmeistari á Ísafirði frá 1. apríl.

8. marz var Pétur Guðmundsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Hesti í Önundarfirði.

16. marz var ekkjufrú Sigríður Guðmundsdóttir sett til þess að annast póstafgreiðsluna á Blönduósi.

16. marz var Ingólfur Árnason ráðinn bréfhirðingarmaður í Saurbæ í Skeggjastaðahreppi.

27. marz var póstaðstoðarmaður Jón H. Leós skipaður póstafgreiðslumaður í Reykjavík.

¹⁾ Sjá embætti m. m. að því er snertir lög nr. 40 frá 1929.

10. apríl var Ólafur Þórarinnsson settur póstafgreiðslumaður á Patreksfirði.

S. d. var Fanney Jónsdóttir ráðin bréfhirðingarmaður á Skálum.

S. d. var Vilhjálmur Davíðsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Heiði á Langanesi.

S. d. var Þórunn Jónsdóttir ráðin bréfhirðingarmaður frá 15. maí í Gröf í Miklaholtshreppi.

22. apríl var Sigurður Jónsson ráðinn bréfhirðingarmaður í Mýrarhúsaskóla í Seltjarnarneshreppi.

2. maí var Konráð J. Kristjánsson skipaður póstaðstoðarmaður í Reykjavík.

11. júní var Guðmundur Pétursson ráðinn bréfhirðingarmaður í Gíslabæ.

20. júní var skólastjóri Steingrímur Steinþórsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Hólum í Hjaltadal.

3. júlí var Þorlákur Stefánsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Svalbarði.

20. júlí var Siggeir Einarsson settur póstaðstoðarmaður í Reykjavík frá 1. júlí og annast hann póststarfið á e/s Esju.

23. júlí var Gunnar Emilsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Stöðvarfirði.

27. júlí var Elís Jónsson ráðinn bréfhirðingarmaður í Skildinganesi.

26. september var Jóhann Jónsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Bæ í Hrútafirði.

27. september var Erlendur Björnsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Vatnsleysu í Biskupstungum.

28. september var Jónas Gíslason ráðinn bréfhirðingarmaður á Búðum á Snæfellsnesi.

1. október var Siggeir Einarsson skipaður póstaðstoðarmaður í Reykjavík.

3. október var Guðmundur Jónsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Ægissíðu.

10. október var Guðmundur Jónsson ráðinn bréfhirðingarmaður í Þorlákshöfn frá 1. janúar 1930.

S. d. var Ólafur Sveinsson ráðinn bréfhirðingarmaður frá 1. jan. 1930 á Starrastöðum.

23. desember var Símon D. Pétursson ráðinn bréfhirðingarmaður á Þingvöllum.

S. d. var síra Guðmundur Einarsson ráðinn bréfhirðingarmaður á Mosfelli.

24. desember var Böðvar Magnússon ráðinn bréfhirðingarmaður á Laugarvatni.

HEIÐURSMERKI.

6. febrúar var Cahnbley vísiræðismaður Danmerkur í Madrid allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar.

3. maí var generallieutenant Don Joaquin Milans del Bosch, Gouvernör civil í Barcelona, allramildilegast sæmdur stórkrossi Fálkaorðunnar.

S. d. var José Garido del Oro, ritari í Junta de Abastos, Barcelona, allramildilegast sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar.

7. júní var Matthías spítalalæknir Einarsson í Reykjavík allramildilegast sæmdur stórriddarakrossi með stjörnu Fálkaorðunnar.

10. júlí var Wilhelm Klastersky Kabinetsvicedirektör, Wien, allramildilegast sæmdur stórriddarakrossi með stjörnu Fálkaorðunnar.

S. d. voru þeir Paul Winterstein sendisveitarráð í Wien og Laurits

Louis Zöllner ræðismaður í Newcastle allramildilegast sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar.

S. d. voru þeir Tønnes Christian Watne skipstjóri og Ole Peter Olsen leiguliði, Danmörku, allramildilegast sæmdir riddarakrossi Fálkaorðunnar.

22. júlí voru þeir Max Grüner prófessor dr. phil. í Berlín, Georg A. Zabriskie stórkaupmaður í New York og J. M. Drehmanns kardínálaritari í Róm allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar.

26. júlí var Oddur Rafnar framkvæmdarstjóri í Kaupmannahöfn allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar.

10. ágúst var Van Rossum kardínáli allramildilegast sæmdur stórkrossi Fálkaorðunnar.

30. ágúst var P. O. Pedersen prófessor, forstjóri fyrir Polyteknisk Læreanstalt í Kaupmannahöfn, allramildilegast sæmdur stórriddarakrossi með stjörnu Fálkaorðunnar.

S. d. var H. I. Hannover prófessor við Polyteknisk Læreanstalt í Kaupmannahöfn allramildilegast sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar.

14. oktbr. voru þeir Halfdan Enberg ræðismaður Danmerkur í Barcelona, Dr. h. c. Schifferer, Bevollmächtigter zur Reichsrat, Kiel, og Dr. Lucken, Oberbürgermeister í Kiel, allramildilegast sæmdir stórriddarakrossi Fálkaorðunnar.

S. d. voru þeir Cai Tage Jespersen víciræðismaður Spánverja í Kaupmannahöfn, Ingimundur Eyjólfsson ljósmyndari í Osló og Louis Bentzen Oberstløjtnant í Osló allramildilegast sæmdir riddarakrossi Fálkaorðunnar.

18. nóvember var Carl Gustaf Abrahamsson Forssell yfirlæknir, prófessor í medicinsk radiologi við kungliga karolinska medico-kirurgiska Institutet í Stokkhólmi, allramildilegast sæmdur stórriddarakrossi með stjörnu Fálkaorðunnar.

S. d. voru þeir Carl Frederik von der Hude höfuðsmaður í danska sjóliðinu, Knud Viggo Christiansen prófessor dr. med. í Kaupmannahöfn og C. M. Kjær ræðismaður Dana í Bergen allramildilegast sæmdir stórriddarakrossi Fálkaorðunnar.

S. d. var O. Pade höfuðsmaður í danska flotanum allramildilegast sæmdur riddarakrossi Fálkorðunnar.

1. desember var Tryggvi Þórhallsson forsætisráðherra og Jón Þorláksson fyrverandi forsætisráðherra allramildilegast sæmdir stórkrossi Fálkaorðunnar.

S. d. voru þeir Þorsteinn Þorsteinsson fyrv. skipstjóri í Reykjavík, Emil Nielsen framkvæmdarstjóri og Ludolph Brauer prófessor dr. med. í Hamborg allramildilegast sæmdir stórriddarakrossi Fálkaorðunnar.

S. d. voru þessir allramildilegast sæmdir riddarakrossi Fálkaorðunnar:

Björn Sigfússon hreppstjóri á Kornsó,
 Gunnar Ólafsson kaupmaður í Vestmannaeyjum,
 Hannes Jónsson hafnsögumaður í Vestmannaeyjum,
 Jes Zimsen kaupmaður í Reykjavík,
 Jón Ófeigsson yfirkennari í Reykjavík,
 Kristinn K. Ólafsson prestur í Glenboro, Manitoba,
 Páll Þormar kaupmaður í Neskaupstað,
 Þorgrímur Þórðarson fv. héraðslæknir í Keflavík,
 Þorsteinn Jónsson útvegsbóndi í Vestmannaeyjum,
 Þorvarður Þorvarðarson prentsmiðjustjóri í Reykjavík,
 Marius Nielsen skipamiðlari í Kaupmannahöfn,
 Andrew Cordiner, Superintending Engineer, Great Grimsby,
 Kenneth Sisam ritari Clarendon Press, Oxford,
 Eric V. Gordon, M. A., prófessor í ensku og íslenzku við háskólann í Leeds,
 K. E. Ackermann höfuðsmaður í danska sjóliðinu.

ERLEND HEIÐURSMERKI.

14. október var Vigfúsi skrifstofustjóra Einarssyni allramildilegast leyft að bera orðuna Das grosse goldene Ehrenzeichen für Verdienste um die Republik Österreich.

11. desember var Ásgeiri aðalræðismanni Sigurðssyni allramildilegast leyft að bera orðuna The Most Excellent Order of the British Empire.

HEIÐURSGJAFIR.

Af vöxtum af Styrktarsjóði Christians konungs IX. árið 1929 hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitt þeim Kristmundi bónda Jóhannssyni, Goðdal í Strandasýslu, og Stefáni bónda Jónssyni, Munkaþverá í Eyjafirði, 175 króna heiðursgjöf hvorum, fyrir framúrskarandi dugnað í jarðabótum, byggingum og öðru, sem að búnaði lýtur.

STYRKVEITINGAR.

Af vöxtum af Styrktarsjóði Frederiks konungs VIII. árið 1929 hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitt Laugaskóla 400 kr. styrk og Sigurði Jónssyni, Stafafelli í Lóni, 200 kr. styrk til trjáræktar.

KONSÚLAR.

Þann 20. júní var Arthur Gook trúboði viðurkenndur brezkur vísikonsúll á Akureyri.

Þann 28. ágúst var Ásgeir Þorsteinsson framkvæmdarstjóri viðurkenndur tékkóslóvakískur konsúll í Reykjavík.

EINKALEYFI.

13. júní 1929 var Hans Kristian Thomassen Langva, Aalesund, Noregi, veitt einkaleyfi á aðferð til að geyma saltfisk.

16. ágúst 1929 var Nikolai Dahl, verkfræðingi, Þrándheimi, Noregi, veitt einkaleyfi á áhaldi til framleiðslu á kælipækli.

21. ágúst 1929 var The Smoked Products Company, Cincinnati, Ohio, U. S. A., veitt einkaleyfi á tæki til að framleiða efni til verndar matvælum.

27. ágúst 1929 var Chemische Fabrik Schlutup, Lübeck, Þýzka-landi, veitt einkaleyfi á aðferð til að afvatna efni, sem eggjahvíta er í, t. d. fiskúrgang.

14. október 1929 var Techno-Chemical Laboratories, Ltd., London, Englandi, veitt einkaleyfi á áhaldi til að þurka rök efni.

15. október 1929 var Francis Cecil Ross, verkfræðingi, 112. Westbourne Avenue, Kingston-upon-Hull, Englandi, veitt einkaleyfi á rúllu á botnvörpu.

14. nóvember 1929 var Kristian Holter, verkfræðingi, í Oslo, og Sverre Thune, Skörjen, Noregi, veitt einkaleyfi á aðferð og áhaldi til að aðgreina olíu, límvatn og föst efni úr hvalsspiki, hvalskjöti, fiskafurðum og líkum hráefnum, svo og til að vinna olíu úr olíukenndum jurtaefnum.

14. desember 1929 var Henning Orla Bruhn, verksmiðjueiganda, Store Kongensgade 93, Kaupmannahöfn, veitt einkaleyfi á efni til að gera við og bæta fatnað o. fl.